

MINEIUL LUNEI DECEMYRIE

ÎNAINTE CUVÂNTARE FĂCUTĂ DE STAREȚUL NEONIL AL MĂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846.

CĂTRE CETITORI,

Iată cu ajutorul lui Dumnezeu, dată în lumina tălmăcirii și a tipăririi și luna lui DECEMVRIE, carea va să zică a zecea; numărul al zecelea este cinstit și săvârșitor tuturor numerilor, căci după ce ajungem la numărul al zecelea, iarăș începem dela unul. Întâiu Evreii și Romanii până la Numa al doilea împărat al Romei avea anul de zece luni și începând dela Martie, când a zidit Dumnezeu lumea, sfârșea anul la luna lui Decemvrie. Intru această lună ochiul Cerului, soarele cel văzut alergând cu iușime nespusă, ajunge asupra zodiei, ce se numește corn de capră. Asemenea și Soarele dreptății Hristos născându-se duple trup întru această lună, s'au culcat între două vite fără nici o podoabă.

Luna aceasta, întru care s'au întâmplat Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, au fost în mîia a șasea dela facerea lumii, leat 5508. Acest veac este al creștinilor, și va ținea până la sfârșitul lumii. Această lună au fost la trei zeci și nouă de ani, anul cel de pre urmă al împărăției lui Irod, și la al patruzecilea an al împărăției lui August Chesarul. Întâiu istoricii numărau anii dela zidirea lumii, sau dela Avraam, sau dela Olimpiadele ellinilor, alții dela războiul ce au avut Alexandru împotriva Persilor, alții dela Dioclițian împăratul, numind acel veac, veac mucenicesc, pentru războiul ce au făcut acel tiran asupra mucenicilor. Iar din zilele lui Iustinian împărat, au început să se numere dela nașterea lui Hristos, ce se prăznuește întru această lună. Iar obiceiul ce numără anii dela Ianuarie, s'au așezat, fiindcă Ianuarie este și începerea anului duple obiceiul Romanilor, ce vom arăta la luna cea viitoare; și se arată în Istorie, că obiceiul de a se numără anii dela nașterea lui Hristos, întâiu povățuitor s'au arătat Dionisie cel mic. Acesta Tartar duple neam fiind, Monah duple cin, (hronolog) numărător de ani duple învățătură, în loc de a se numără anii dela Dioclițian, au așezat în Biserică anii dela întruparea Domnului.

Sunt din Istoricii anilor, cari cu adâncime cercetând, arată cum că Nașterea lui

Hristos s'au făcut cu patru ani mai nainte decât au socotit cel mai sus numit Dionisie; însă toată lumea cu deopște întocmire au primit așezarea acestui Dionisie, numindu-o Epocă a lui Dionisie, carea și așa va rămânea în veci, nepricinuindu-se nici o bănuială la dogomă, din bănuiala vremii. Și măcar că la numărul anilor Istoriei nu se potrivesc la nașterea lui Hristos, dar pentru vremea și ziua lunii toți se întocmesc, toți cu un glas voesc, luna lui DECEMVRIE să fie, întru care s'au arătat lumii Nașterea Domnului, și mai vârtos cel întru Arhieriei dascăl al lumii Ioan Gură de aur cu nebiruite dovediri se ostenește a încredința Nașterea Mântuitorului a fi întru aseastă lună.

Pentru toate cele mai sus zise, această lună este o mare epocă a tuturor creștinilor, este un mijloc, din carele s'au întins în tot ținutul pământului cel necuprins Împăratul cerului; este o sferă, care a purtat pre Cer un înger ce se arată în chip de stea și povățuia pre Maghi. Întru această lună s'au arătat în lume lucruri minunate, și preste orânduiala firii întâmplare, nu numai cele ce au propoveduit trâmbițele proorocilor, nu numai cele ce bine vestesc Dumnezeuștile Evangheliei, ci și cele ce au scris mai nainte în Stihuri, Sibilele proorocițe, luând darul proorociei plată pentru curăția și fecioria întru care au petrecut, încă și cele ce dovedesc istoricii cei înaintea Evangheliei și neluminați de darul ei, cari zic, cum că un Prupie popă al capeștii Irei (Juna) ce s'au zidit de Chir Împăratul Perșilor, au văzut întru acestă capiște o vedere mare și la oameni înfricoșată, idoli cei fără suflet și nesimțitori dănțuind, și cei fără glas zicând cu glas: Veniți să ne bucurăm pentru Ira, că poartă în pânțele ca într'un noian, corabie de multe aducătoare; iară mai pe urmă au văzut sfărâmându-se acele capești ce dănțuiau. Tot întru această lună, fiindcă s'a născut Proorocul de carele zicea Moisi. Prooroc va ridica vouă Domnul, s'au conținut mandile (oracoli) adecă idoli, cei ce se credeau de închinătorii lor, cum să proorocesc la cei ce-i întrebau pentru cele viitoare

Acestea pricini eu crez că vor îndemna pre fieștecarele a primi cu dragoste cartea lunii lui Decemvrie. Acestea vor pricinui silință ca să cinstească slujbele ce se cuprind întru aceasta, fiind spre slava Stăpânului și Domnului nostru, pentru care s'au întâmplat întru această lună cele mai sus zise toate.

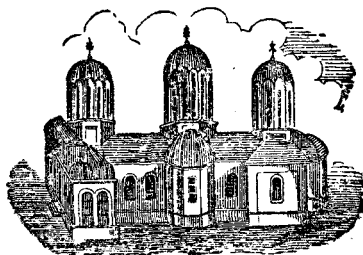
Afară de acestea facem știut, pentru oare cari sfinți cuvioși Părinți, cari bine au plăcut Domnului în vremile ceste mai de pre urmă, în pământul nostru România, pentru cari pomenește Mitropolitul Moldaviei Khir Dositeiu, fiind om nu cu puțină știință de învățătură, în cartea cu viețile sfinților ce s'au tipărit în zilele sale, la anul dela Hristos 1682 în Iași, carea și Prologar se zice, zicând așa la fila 152: Mulți sfinți se fac și la Rusia „și până astăzi... Dar încă și din Români mulți sunt, a căroră am „și văzut viața și traiul lor, dară n'au fost căutați, fără numai Daniil de Voroneț „și Rafail de Agapia, a căruia i-am sărutat și sfintele moaște. Am apucat în zilele „noastre Părinți înalți întru bunătăți și în petrecere și plecați la smerenie adâncă, „pre părintele Chiriac din Biserici gol (petrecând) și ticăloșit în munte 60 de ani. „Și pre Chiriac din Tazlău, Epifanie de Voroneț, Partenie de Agapia, încă și pre Ioan „de Râșca, arhiepiscopul cel sfânt și minunat. Pre Inochentie de Pobrata și pre „Evstatie. S'au adăogat această înștiințare aicea, ca nu prin trecerea vremii, să se „facă cu totul neștiuți, acești cuvioși Părinți, neamului cestui mai de pre urmă,

„și ca să se arate că dintru toate neamurile, își alege Dumnezeu pre robii săi, cei „ce urmează voiei și poruncilor lui“.

Indreptările și aicea s'au făcut întocmai precum s'au vorbit în Pro cuvântările celorlalte acum tipărite Luni. Afară numai că s'au mai adaos și slujba sfintei Filoliei dela Argeș, la 7, și la 26 a sfântului Nicodim dela Tismana.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit și Stareț Sfintelor Monastiri : Neamțul și Secul,
împreună cu tot Soborul.

LUNA LVI DECEMBRIE

ARE ZILE TREIZECI ȘI UNA

ZIUA ARE CEASURI 9 ȘI NOAPTEA CEASURI 15.

În ziua dintâiu, sfântul prooroc Naum. Aliluia.

La Doamne strigat-am.. **Stihirile sfântului glas 3. Podobie:** Mare este puterea Crucii tale, Doamne..

Darul sfântului Duh, s'a sălășluit întru tine Prooroace al lui Dumnezeu, și cu strălucirea sa te-a făcut făclie prea luminată, și prin tine mai 'nainte propoveduește cele ce vor să fie, Ninevei cei mari.

Nor luminos te-ai arătat, Naume prooroace al lui Dumnezeu, picând ploaia cunoștinței de Dumnezeu, și ai adăpat cu apa judecății lui Dumnezeu, cetatea Ninevitenilor, care iarăș a fost îngreuiată cu păgânătatea.

Facându-te părtaș slavei cei nesfârșite, Naume prooroace al lui Dumnezeu, și nespusei bucurii și îndulcirii dumneze-ești; roagă-te pentru noi Stăpânului tuturor, de Dumnezeu însuflăte.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Mare facere de bine dobândind prin tine Preacurată împreună cu proorocii cinstim pre Fiul tău, carele a priimit a se naște din pântecel tău, pentru milostivirea cea desăvârșită, și a zidit din nou neamul omenesc.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzând pre cel născut dintru tine spânzurat pre lemn fără suflare, ceea ce ești fără prihană, strigai cu amar: Fiul meu prea dorite, cum a apus frumusețea chipului tău, ascunzându-se de voia sa sub umbra morții?

STIHOAVNĂ din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Naum...

Slavă și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoiului

și Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Proorocului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Cu tărie voi lauda bărbăția sufletului lui Naum.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos :

Calul și pre călărașul în „marea Roșie, i-a scuturat Hristos cea ce a sfărâmat „răsboaiele cu braț înalt, și „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântă cântare de biruință.

Naume de Dumnezeu însuflate, bucurându-ne fericiim Darul cel dumnezeiesc al minții tale, cei ce dumnezeiește s'a cârmuit de dumnezeu, și s'a luminat cu Darul lui, de Dumnezeu priimitule.

Glăsuind în sufletul tău, Darul Duhului de sus Prooroace, duple vrednicie a suflat întru tine lucrarea proorocească, și ți-a pregătit limbă însuflată de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Slavă :

Organ te-ai arătat lovit de coarda Duhului, laudând pre Dumnezeu cel râvnitor, și spunând tuturor nefățarnică judecata lui, vrednicule, de laudă.

Și acum a Născătoarei :

Binecuvântată Fecioară prea

curată, păzește pre cei ce te laudă pre tine cu credință și cu dragoste, ca pre o cinstită Maică a lui Dumnezeu; alinând sălbătăcirea cea neimblânzită a supărărilor.

Peasna 3, Irmos :

Cela ce ai înfipt pe nimic...

Cu împărtășirea făcătorului de viață și dumnezeiescului Duh, te-ai făcut luminat văzător de Dumnezeu. Pentru aceasta cu voia cea dumnezeiască, cele de departe ca și cum ar fi de față tuturor mai'nainte le-ai spus, mai'nainte curățindu-te, de Dumnezeu însuflate.

Slavă :

Ca un văzător de cele dumnezeiești, ai prevăzut osânda răsplătirii împotriva vrăjmașilor păgâni, cari defăimau dumnezeiasca îndelungă răbdare, îngăduirea și bunătatea, pentru răutatea lor cea nevindecată.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce din nimic a făcut odată toate, iubitorul de oameni, iese din sfântul tău pân-tece Preacurată, și se face om, pentru milostivirea cea prea mare, ca să mântuească pre oameni.

Irmosul :

Cela ce ai înfipt pre nimic „pământul cu porunca ta, și

„ai ridicat neținut pre cel în-
„greuiat, întărește Biserica ta
„pre piatra cea neclătită a po-
„runcilor tale, Hristoase, unule
„Bune și iubitorule de oameni.

Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Fiindu-ți gândul neameste-
cat cu chipurile cele de jos,
mărite Naume, te-ai făcut pri-
mitor curat dumnezeescului
Duh, priimind luminat strălu-
cirile lui, și luminând pre toți.
Pentru aceea te rugăm, roagă-
te pentru pacea lumii.

Slavă, și acum, a Născătoarei

Minunea cea mare a zămi-
slirii, și chipul cel negrait al
nașterii tale, întru tine s'a cu-
noscut Curată pururea Fecioa-
ră. Imi spăimântează gândul,
și-mi minunează cugetul slava
ta, Născătoare de Dumnezeu,
carea s'a tins către toți, spre
mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Prin Crucea Fiului tău de
Dumnezeu dăruită, a încetat
toată rătăcirea idolilor, și pu-
terea dracilor s'a călcat. Pentru
aceea toți credincioșii, duple
datorie pururea te laudăm, bine
te cuvântăm, și mărturisindu-
te cu adevărat Născătoare de
Dumnezeu, pre tine te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeeească economia
„ta, Hristoase, cunoscân-
„du-o Avaacum cu prevedere,
„cu frică a strigat către tine:
„Venit-ai spre mântuirea popo-
„rului tău, ca să mântuești pre
„unșii tăi.

Fiind luminat cu raza Duhu-
lui, ai vestit mai 'nainte gro-
zava pustiire a Ninevitenilor,
arătându-le arătătorule de cele
dumnezeeești, că nu vor scăpa
de puterea lui Dumnezeu.

Judecata Ziditorului cea
dreaptă hotărăște cumplită
pierderea de tot a poporului
celui vrăjmaș; precum proo-
rocind ai grăit, Naume proo-
roace al lui Dumnezeu, prea
fericite.

Slavă:

Fiind împodobit sufletul
Proorocului tău cu cugetare
smerită, s'a înălțat mai pre
sus de ființă către vederea
Dumnezeirii tale, Bunule, și
către luminarea dumnezeeeș-
tei științe.

Și acum, a Născătoarei:

Marie Doamna făpturii, ca
ceeace singură ai născut pre
Impăratul tuturor, prea lău-
dată, arată-mă izbăvit de tiră-
nia patimilor cu rugăciunile
tale.

Peasna 5, Irmos :

Cela ce te îmbraci cu lumina
„ca cu o haină, la tine
„mânece, și către tine strig: Lu-
„minează sufletul meu cel în-
„tunecat, Hristoase, ca un mi-
„lostiv.

Ăvând viață fără prihană,
și curată, te-ai învrednicit de
lucrarea și de luminarea sfân-
tului Duh, prooroace Naume
prea cinstite.

Trupul l-ai supus cu osârdie
gândului celui singur stăpâni-
tor, puind suișuri în inima ta.
Pentru aceea ai dobândit ară-
tarea cea cuvioasă lui Dum-
nezeu.

Slavă :

Darurile cele alese ale celor
ce s'au cinstit cu proorocia,
sunt mai pre sus decât cele
ce să văd; că printr'insele gră-
ește Duhul Sfânt, prea bunul
Domnul.

Și acum, a Născătoarei :

Nici gând ceresc nu va pu-
tea cu adevărat să te laude pre
tine, Născătoare de Dumnezeu,
precum se cade; că ai născut
pre Ziditorul, carele este lău-
dat de puterile cerești.

Peasna 6, Irmos :

Marea patimilor....

Să lăudăm credincioșii pre
cel ce a fost casă dumne-

zeescului Dar, și carele s'a făcut
lăcaș curat arătării lui Dumne-
zeu, celei mai pre sus de gând.

Slavă :

Cel ce a priimit lumina cea
neapusă a dumnezeescului Duh,
și a câștigat gând îndumnezeit,
îndeamnă pre credincioși către
laudă.

Și acum, a Născătoarei :

Puterile cele de gând, și
toate neamurile oamenilor te
slăvesc pre tine, ca pre ceea
ce ai născut pre Dumnezeu,
cea pururea binecuvântată și
cu totul fără prihană.

Irmosul :

Marea patimilor cea sălbătă-
„cită, cu viforul cel stricător
„de suflet, alinează-o Stăpâne
„Hristoase, și mă scoate din
„stricăciune ca un milostiv.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Arătat-te ai astăzi....

Luminându-se cu Duhul cu-
rată inima ta, s'a făcut lăcaș
prea luminat de proorocie, că
cele de departe le vezi ca și
cum ar fi de față. Pentru acea-
sta te cinstim, prooroace feri-
cite, Naume prea lăudate.

**Luna lui Decembrie are zile 31; ziua are 9
ceasuri, și noaptea, ceasuri 15. În întâia zi,
amintirea Sfântului prooroc Naum.**

Stih: Pre Naum Elcheseul ce ș'a dat duhul.
Al smirnei cu smirna cuvântului mă trage do-
rul.

La întâia zi a lui Decembrie s'a dus,
Naum din viața aceasta la cele de sus.

Acesta a fost din Elchesem, cel de ceea parte de Batarim, trăgându-se din neamul lui Simeon, și a apucat mai 'nainte de Hristos cu patru sute șazeci de ani. Acesta după proorocul Ionă a proorocit și a dat semn Ninevei cetății, că va să piară de ape dulci și de foc ce ieșea din pământ. Această proorocie s'a și plinit cu lucru. De vreme ce iezerul ce eră împrejurul ei, umflându-se de cutremur o a cufundat; apoi venind foc despre pustie, a ars cea mai înaltă parte a ei. Acestea proorocind asupra Ninevei, și scriind cartea sa pre care o a împărțitu-o în trei capete, a murit cu pace și s'a îngropat la pământul său. Să se știe ca Namum, înseamnă *odihnă*; sau *mângâiere tuturor*; sau *minte*; sau *pricepere*.

Intru această zi, prea cuviosul Filaret milostivul

Stih: Mori tu cel ce toată fapta bună duple numire.

Părinte o ai iubit, însă mai mult pre milostivire.

Acestea eră pre vremea împăraților Constantin și Irina, la anii șapte sute optzeci, trăgându-se din laturea Paflagonilor, fiu oarecăruia Gheorghe și Annei. Luându-și femeie legiuită, prin nuntă, se îndeletnicia cu lucrarea pământului; și din aceea agonisindu-și cele de nevoie spre viețuire, multă milostenie împărăția la săraci. Dar din pizma diavolului, la atâta de mare sărăcie a ajuns pururea pomenitul, ca oarecând Iov, în cât eră lipsit și de hrana cea de nevoie. Însă Dumnezeu nu l-a trecut pre el cu vederea până în sfârșit; căci a lucrat prin a sa pronie, ca Constantin fiul împărătesei Irinei, să-și ia luiși femeie pe nepoata acestui sfânt Filaret cu numele Maria plină fiind ea de frumusețe și sufletească și trupească și dar s'a întâmplat ca și sfântul Filaret, să se cinstească cu vrednicia de Ipat. Dela care multă bogăție agonisind, o împărțea pre ea cu îmbelșugare la săraci.

Deci fiindcă de trei ori fericitul a cunoscut mai 'nainte, moartea sa și mutarea cea către Hristos, a chemat toate rudele sale, și le-a spus mai 'nainte, ce eră să se întâmple fiecăruia; adăogând încă și aceste vrednice de pomenire: Nu uitați fiii mei și rudele mele, iubirea de streini; nu poftiți lucruri

streine. Nu lipsiți dela slujbele Bisericii; și ca să zic în scurt, precum mă vedeți pre mine că viețuesc, așa petreceți și voi. Acestea zicându-le, și rugându-se pentru dâșii, s'a odihnit cu pace.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Anania Persul

Stih:

Anania cu trupul către a trupului strujire.
In al său trup nu ia nici o mică simțire.

Acestea a fost dela Arvil cetatea Persei; și fiind prins pentru credința lui Hristos, multe și nesuferite munci a răbdat fericitul. Iară când era aproape să-și dea sufletul la Dumnezeu, a zis aceste cuvinte: Văz o scară care ajunge până la Cer; văz încă și niște tineri cu chip luminat, care mă chiamă zicându-mi: Vino împreună cu noi, vino, și te vom duce înlăuntru cetății cei plină de lumină și de veselie; și acestea zicând s'a dat duhul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Antonie cel nou.

Stih: Acesta către Antonie cel mare privind.

Și cu faptele prin pustnicie s'a arătat asemenea fiind.

Intru această zi, sfântul Onisim Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Trupul lui Onisim de și a intrat în pământ.

Izvorăște tuturor celor ce au trebuință folositor Dar nedeșertat.

Intru această zi pomenirea celor dintru sfinți părinții noștri. Anania și Solohon Arhiepiscopii Efesului.

Stih: Doi păstori ai unei turme s'au săvârșit.

Și către un loc amândoi au trecut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Péasna 7, Irmos

Domnul părinților cel prea „înălțat, văpaia o a stins, „și pre tineri i-a rourat: pre cei „ce cântau cu un glas: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Ca cei ce avem mai mare cetelor pre Proorocul cel prea văzător de Dumnezeu, cu cinste să prăznuim dumnezeeste, cu

cântare cântând: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Cunoscându-te pre tine că ești organ mișcat de Duhul și trâmbiță însuflată de Dumnezeu, te chemăm în ajutor, cântând laude: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Slavă :

Incununatu-te-a Domnul dumnezeescale Prooroace, și Dar ți-a dat a spune mai 'nainte cele viitoare; căruia totî cântăm: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Și acum a Născătoarei :

Ușă neumblată, te-a văzut Proorocul, Fecioară prea curată, prin carea a trecut numai acela, căruia totî cântăm: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos :

Ție Făcătorului tuturor...

Indumnezeindu-te cu lumina cea fără de materie a stăpânitoarei Treimi, Prooroace, cânti veselindu-te: Toate lucrurile lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh Domnul.

Cu sfințită cuviință cinstind sfințită pomenirea ta, dumnezeescale Prooroace, cântăm: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Intărește Curată sufletul meu cel slăbănogit cu patimile greselilor, ca să laud nașterea ta Fecioară, cea prea proslăvită întru tot vecii.

Irmosul :

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălțându-l întru toți vecii

Ție făcătorului a toate, ti-nerii în cuptor împreunând „danț a toată lumea, cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudați-l, și-l prea înălțați în- „tru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Isaie dăntuește...

Pre pământ ai avut viețuire adevărat întocmai cu a îngerilor, și acum te-ai sălășluit în ceruri, împreună cu cetele îngerești, apropiindu-te de raza cea cu trei lumini: din carea umplându-te, caută spre cei ce te laudă pre tine.

Slavă ;

Pre tine fericite te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume; roagă-te dar Prooroace, ca cel ce ai îndrăsneală, să se dea credincioșilor izbăvire, și mântuire și iertare de greseli.

Și acum a Născătoarei :

Ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu, te numim credin-

cioșii, duple cuviință și duple potrivire, dumnezească Născătoare de Dumnezeu Curată și odată cu numirea cinstim nașterea ta cea slăvită, prea sfântă Maică Fecioară.

Irmosul :

Isaie dăntuește, Fecioara a „avut în pânțele, și a născut fiu „pre Emmanuil, pre Dumnezeu „și omul; răsărit este numele „lui, pre carele slăvindul-l, pre „Fecioara o fericim.

SVETILNA.

Podobie : Femei auziți,...

Mintea ta fericite, o ai făcut oglindă neîntinată a dumnezeștilor străluciri, de Dumnezeu grăitorule Prooroace, și organ răsunător al Preasfântului Duh, mai 'nainte vestind nașterea lui Hristos din Fecioară. Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Sfântul prooroc Avvacum. Aliluia.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Avvacum cel minunat, priimind raza Duhului, s'a făcut cu totul dumnezeesc. Și văzând păgânătatea judecătorilor, și judecata cea fără dreptate, se necăjea, arătându-și

dreptatea gândului către Hristos și Stăpânul; și cu cuget ferbinte și de Dumnezeu iubitor se aprindea ca un rîvnitor.

Stând la dumnezească streajă cinstitul Avvacum, a auzit taina cea nespusă a venirii tale către noi, Hristoase, și arătat proorocește propoveduirea ta, mai 'nainte văzând pre înțelepții Apostoli, ca pre niște cai, turburând marea limbilor celor de multe neamuri.

Bucurându-te întru Domnul Dumnezeu Mântuitorul tău te veselești mărite grăitorule de Dumnezeu, și priimind raza strălucirii cei de acolo, te-ai luminat cu gândul de lumina cea de Dumnezeu dată; ci cu rugăciunile tale, izbăvește din supărări și din primejdii, pre cei ce săvârșesc cu credință prea sfîntită pomenirea ta.

Slavă. Și acum a Născătoarei:

Ceeace ai încăput în pânțele tale pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, și a luat din tine frămîntătura noastră, și arătat o a îndumnezeit nu mă trece pre mine acum Preacurată, fiind scârbit; ci milostivește-te îngrab, și mă mîntuește de toată mânia și răutatea viclenilor.

A Crucii a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Fecioara și Maica ta Doamne spânzurat pre Cruce, se miră și cu tânguire zicea ție: O ce minune de răbdarea cea nemărginită, Ziditorul meu! Cum de bună voie ca un osândit cu judecată nedreaptă te osândești la moarte, de norodul cel vrednic de osândă, și suferi patimi înfricoșate?

STIHOAVNA din Octoih.

Tropar, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Doamne Avvacum...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârșitul cărții

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih; și al Proorocului pe 4. Al cărui acrostih, la Greci este acesta:

Te cânt pre tine prooroace Avvacume fericite

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeuul meu, că ai „scos pre popor din robia Eghipetului, și ai acoperit pre „Faraon, cu căruțele lui și puterea lui.

Înțelepțește-mă Doamne Dumnezeuul meu, să laud pre dumnezeescul tău prooroc Avvacum, și cu Darul tău luminează inima mea, Bunule.

Până când, zice Proorocul, voiu strigă către tine, Doamne,

și nu mă vei auzi? Și pentru-ce mi-ai arătat păgânătatea judecătorilor?

Slavă:

Izbăvește de primejdii Prooroace și de nevoi cumplite cu rugăciunile tale, pre cei ce cu umilință săvârșesc cinstită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel sfânt s'a arătat, când s'a apropiat vremea, făcându-se om din tine Născătoare de Dumnezeu, ca să mântuească pre om.

Prasna 3-a, Irmos.

Arcul celor puternici..

Mălțându-ne către vederea de Dumnezeu și luminându-te cu darea de lumină dela dânsul, ai văzut mai 'nainte însemnarea celor viitoare, arătătorule de cele dumnezești.

Spre toată bunătatea te-ai nevoit, și toată răutatea din cuget ai urît, și cu dreptate ai urît pre cei ce făceau fărădelege prea fericite.

Slavă

Tie ca unui curat ți s'a încredințat graiurile Duhului sfânt, proorocind mai de 'nainte arătat plinirile celor ce erau să fie, vrednicule de minune.

Și acum a Născătoarei:

Munte umbrit cu bunătățile te-ai arătat Preacurată, dintru care în chip de rob a venit Stăpânul, ca să izbăvească pre oameni de robie.

Irmosul.

Ârcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s'au încins cu putere; pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima „mea.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre cruce.

Stătut-ai la dumnezeiasca streajă fericite, și ai cunoscut venirea lui Dumnezeu, cu ochi proorocești de Dumnezeu însuflăte Avvacume, drept aceea ai și strigat cu frică: Auzit-am, Doamne, înfricoșată venirea ta, și te laud pre tine, că ai voit să porți trup pământesc din Fecioară.

Slavă, Și acum a Născătoarei.

Ceeace ești scăparea celor ce sunt în nevoi, împăcarea cu Dumnezeu a celor ce greșesc, prea sfântă Stăpână, păzește-ne pre noi de toată primejdia și de răutatea oamenilor, de iadul cel înfricoșat și de patimile necinstei, pre cei ce cu credință te chemăm pre tine pururea, Fecioară cu totul lăudată.

A Crucii a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce Hris-

toase al meu, ceeace fără ispită de bărbat te-a născut, sfărâmându-se la cele din lăuntru, ca o Maică strigă: Vai mie prea iubite! Nu pot suferi patima ta; mă aprind la cele din lăuntru, și sabie cumplită a rănit inima mea; însă laud miostivirea ta, Doamne.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău și m'am temut, „înțele-am lucrurile tale, și m'am „spăimântat Doamne: că de „lauda ta este plin pământul.

Cu chip de lumină prin bunătate te-ai arătat, de Dumnezeu însuflăte, și ai vestit lumina cea neînserată, căreia cu credință strigăm acum: Slavă puterii tale, Doamne.

Darul Duhului cel luminător, cu îndestulare sălășluindu-se întru tine înțelepte, te-a săvârșit Prooroc; ca să vestești tuturor pre Mântuitorul.

Slavă:

Ăuzind auzul Atotțiitorului, cu cucerire te-ai înfricoșat minunate, și pricepând lucrurile lui, te-ai cuprins de spaimă.

Și acum, a Născătoarei:

Sicriul mărturiei te însemnează pre tine Preacurată, care ai priimit pâinea vieții cei a-

devărate, pre Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl.

Peasna 5. Irmos :

Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, și te „laudă pre tine; că tu ești Dumnezeuul nostru, și la tine scap, „Impăratul păcii.

Ăcum vede cinstita Biserica Soarele ridicat pre Cruce, precum ai proorocit mai 'nainte Avvacume prea sfințite.

Înălțându-ți gândul la paza ta prea fericite, ai stătut și ai socotit venirea Domnului.

Slavă :

Cu glas mare strigai înțelepte: Mă voi bucura și mă voi veseli de Dumnezeu Mântuitorul; Avvacume prea fericite.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind îngreuiat de lanțurile greșelilor celor multe, către tine alerg, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; mântuește-mă, ceea ce ești lauda credincioșilor.

Peasna 6, Irmos :

Strigat-a mai 'nainte...

Dela amiază-zi a venit Dumnezeu întrupându-se, precum mai 'nainte ai grăit, fiind cu strălucire luminat dela

dânsul, Avvacume de trei ori fericite.

Țuminează Dumnezeule sufletele celor ce te laudă pre tine, cu rugăciunile cinstitului și de Dumnezeu înțeleptului Avvacum, cela ce cu dumnezeasca însuflare i-ai luminat cugetul.

Slavă :

Grăiul tău și puterea cuvintelor celor dumnezești, de Dumnezeu grăitorule, au străbătut marginile pământului, proorocindu-ne nouă mai 'nainte venirea cea dumnezească a Cuvântului.

Și acum a Născătoarei :

Pre Fiul, carele este de o ființă cu Tatăl, și fără început cu cel ce l-a născut, arătat și mai pre urmă făcându-se trup, l-ai născut Fecioară.

Irmos :

Strigat-a mai 'nainte închi- „puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă în „chit rugându-se: Din strică- „ciune izbăvește-mă Iisuse împărate al puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Ăvvacume de Dumnezeu grăitorule, cela ce ca pre niște cai ai văzut pre sfinții ucenici, turburând cu adevărat marea

cunoștinței, și cu dogmele drepte credințe înecând înșelăciunea. Pentru aceasta ca pre un Prooroc adevărat te lăudăm, cerând a te ruga Domnului să ne miluească pre noi.

Alt Condac, glasul al 8-lea.

Podoble: Apărătoarei Doamnei....

Vestind lumii cea dela amiazăzi venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avvacume de Dumnezeu grăitorule, și auzirea dela starea străjei cei Dumnezești, dela îngerul cel purtător de lumină, ai vestit lumii Invierea lui Hristos. Pentru aceasta cu veselie strigăm ție: Bucură-te frumsețea cea luminată a proorocilor.

Intru această lună, în 2 zile pomenirea sfântului prooroc Avvacum.

Stih: Dumnezeu pune după moarte ale tale picioare.

Avvacume cum ai zis spre săvârșire.

În a doua zi Avvacum s'a suit.

La cetatea lui Dumnezeu, și s'a odihnit.

Acesta eră din neamul Patriarhului Simeon, fiu lui Safat, fiind mai 'nainte de Hristos cu șase sute de ani. Și a văzut vedenie pentru prada, pentru luarea și dărâmarea Bisericii și a Ierusalimului, și a plâns foarte. Și când a venit Navuhodonosor la Ierusalim, el a fugit la Ostrachin, și a fost strein în țara lui Ismail. Iară după ce s'au întors Haldeii la Vavilon, luând cu sine pre robii Israilteni ce i-au aflat în Ierusalim și în Eghipt, atuncea Proorocul acesta, s'a întors în pământul său; și slujind odată secerătorilor țarinei sale, a luat bucatele și a zis către ai săi: Iată voi merge la loc departe, și preste puțin mă voi întoarce. Iară de mă voi întârzia, voi duceți prânz secerătorilor. Și acestea zi-

când, s'a răpit de îngerul Domnului și s'a dus la Vavilon, și a dat bucatele proorocului Daniil, carele se află închis în groapa leilor; după acestea iarăș răpindu-se de acelaș înger, a ajuns în Iudea și a adus bucatele secerătorilor, fără să spuie cuiva despre minunea ce se făcuse cu el. Acesta mai 'nainte a priceput, că preste puțină vreme va să se întoarcă poporul robit dela Vavilon, și mai 'nainte cu doi ani de întoarcerea lor a murit, și s'a îngropat la țarina lui.

Acesta a dat semn în Iudeea, adică când vor vedeă oamenii lumină în Biserică, atuncea vor vedeă slava lui Dumnezeu, și a prezis și pentru sfârșitul Bisericii, că aceasta va să se facă de către un neam dela apus. Și Catapeteasma sfintei sfintelor se va spinteca în mici bucăți, și se va lua acoperișul acelor doi sfâlpi, și nimenea nu va ști unde sunt. Acestea se vor duce de îngeri la pustiul Sinai unde s'a încheiat din început cortul mărturiei, și într'însele se va șunoaște la sfârșit Domnul, și va lumina pre cei ce din început se gonește de vicleanul carpe diavolul.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor părinților noștri posnici, Ioan, Iraelimon, Andrei, și Teofil.

Stih: Pătrimea bărbaților la loc vesel a venit. Dela loc plin de scârbe și s'a odihnit.

Acești sfinți erau din cetatea ce se numește Oxirinh, care se află în Eghipt aproape de râul Nilului, născuți din părinți creștini, și fiindcă se îndeletniciau întru cetirea dumnezeestelor Scripturi, pentru aceasta au venit întru umilință și lăsând lumea, s'au dus în pustiul cel mai adânc, povățuiți fiind la aceasta de Dumnezeu. Deci aflând acolo un sfânt om foarte bătrân, au rămas lângă el un an întreg. Carele bătrân murind, au rămas ei acolo șasezeci de ani, necăjindu-se pururea cu postirea și cu aspra viețuire. Căci hrana lor eră numai poame; și băutura lor numai apă, și aceea încă numai de două ori pe săptămână. Deci în toate celelalte zile ale săptămânii, se despărțiau între ei, și umblă fiecare prin feluri de munți și de peșteri, și îndeosebi se rugă lui Dumnezeu; iară Sâmbăta și Dumineca

se întâlneau, și aducând lui Dumnezeu cuviincioasa mulțumire, se împărtășau cu dumnezeieștile taine dela sfântul înger. Acestea le-a povestit marele Sihastru Pafnutie, carele cu însuși ochii săi, a văzut pre mai sus pomeniții pustnici, și a scris viața lor.

Intru această zi, pomenirea sfinței mucenițe Miropi.

Stih: Mir Miropi Stăpânului te-ai adus,
Carele te-a mirosit pre tine cu al său miros.

Această sfântă Miropi s'a născut în orașul Efesului. Murind tatăl său a fost crescută de maică-sa: Și fiind renăscută prin apa sfântului Botez, petrecea tânăra, lângă mormântul sfintei Ermionei, care eră una din cele patru fiice ale sfântului Apostol Filip, priimind ea din mormântul sfintei, mir și tuturor pre acesta cu îmbelșugare dându-l! Pentru care de acolo a câștigat ea și numele acesta Miropi. Deci împărățind pre acea vreme împăratul Dechie, și pornind goană asupra creștinilor, atuncea maica ei luând pre Miropi, s'a dus la insula Hiului; căci avea acolo pârintească moștenire și averi, ca ceea ce eră de acolo de loc; pentru care au și rămas amândouă în casa lor, îndeosebi rugându-se lui Dumnezeu. Și venind oarecând acolo, un boier împărătesc, cu numele Numerie, prin acesta, a fost prins ca creștin fericitul Isidor, ce eră din ceata ostășească, de subț stăpânirea pomenitului boier; care Isidor eră om bătrân cu vârsta și cucernic, și minunat, deci pre acesta cerca acel boier, ca să-l despartă de credința lui Hristos, și fiindcă nevoitorul lui Hristos, nu se înduplecă, mai întâiu l-a muncit cu feluri de munci, apoi i-a tăiat sfântul lui cap, și cinstitele lui moaște le-a aruncat într'o rîpă ca să le mănânce fiarele și pasărele cerului; a pus încă și păzitori lângă moaște, ca să nu le fure creștinii.

Atuncea sfânta Miropi, rănindu-se la suflet de dumnezeiasca râvnă, s'a dus noaptea împreună cu slugile sale, și a luat moaștele sfântului, și ungându-le cu mir le-a îngropat cu cinste la un loc însemnat. Deci aflând boierul că s'a furat moaștele, a legat pe păzitori cu lanțuri de fier, și a poruncit ca să umble prin tot orașul și să cer-

ceteze pentru sfintele moaște, zicându-le și aceasta: Că de nu vor afla moaștele cele furate până la vremea de el hotărîtă, are să-i pedepsească cu tăierea capetelor. Atuncea sfânta Miropi, văzând în toate zilele pre sărmanii ostași rău pătimind, atâta de greutatea lanțurilor ce purtau, cât și de moartea ce zăcea asupra lor, o a durut sufletul, și îndată s'a dus la ostași, și le-a zis: O prietenilor! Moaștele ce le-ați pierdut, eu le-am luat, când dormiați voi. Indată o au apucat pre ea ostașii, și o au dus față la boierul, zicând: Aceasta, domnul nostru, este aceea ce a furat pre bătrânul acela. Iară boierul zise către sfânta: Adevărate sunt arătările acestora pentru tine? Răspunse sfânta: Așa, sunt adevărate. Și cum ai îndrăznit, zise boierul, să faci aceasta, femeie blestemată? Mucenița răspunse: Pentru că am defăimat și am socotit lucru greșos, ticăloșia ta și depărtarea de Dumnezeu. Aceste cuvinte nu puțin au pornit spre mânie pre trufașul și mândrul acela boier. Deci îndată a poruncit, fără milostivire să bată pre sfânta cu toiage: Și aceasta făcând ostașii, o au luat cu puțin suflet și o au închis în temniță. Iară pe la miezul nopții prin rugăciunea sfintei a strălucit lumină mare împrejurul temniței. Și a venit ceata de îngeri, cari cântau Trei sfinți cântare; și între ei stă și sfântul Isidor, carele căutând la sfânta Miropi, i-a zis: Pace ție! Căci a ajuns rugăciunea ta la Dumnezeu, și iată acum vii împreună cu noi, ca să iei cununa cea gătită ție. Și îndată împreună cu cuvântul acesta, s'a dat sfânta sufletul la Dumnezeu. Și s'a umplut toată închisoarea de un miros negrăit; în cât și însuși păzitorii s'au înspăimântat și s'au uimit oarecum. Acestea ne-a povestit nouă un ostaș carele priveghia întru paza sfintei, și carele cu ochii săi a văzut, și cu urechile sale a auzit toate. Și carele viind la credința lui Hristos, și botezându-se, și mărturisind pre Hristos, a luat și acesta cununa muceniei. Iară moaștele sfintei Miropi luându-le creștinii cu voea boierului, le-au așezat la loc însemnat.

Intru această zi, cel întru sfinți părintele nostru Solomon,, Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Moare Solomon, nu fiul lui David

Ci Solomon Arhipăstorul păstorilor fiind.
Întru această zi, sfântul Aviv cel tânăr, prin foc
s'a săvârșit.

Stih: Către foc Aviv nu pot avea durere zicând.
Împreună cu mine pe Stăpânul focului având.

Întru această zi, pomenirea cuviosului părinte-
lui nostru Chiril Fileotul carele a pustnicit în anii
o mie șasezeci.

Stih: Îndoita materie prea fericite covârșind,
Acum la nematerialnica Treime de față ești
stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-
ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

În cuptorul persesc tinerii lui
Avraam, cu pofta bunei
„credințe, mai vârtos decât cu
„văpaia focului fiind aprinși,
„au strigat: Bindecuvântat ești
„în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind învățat înțelepte cu-
noștința cea mai pre sus de
cuvânt, și proorocind lumina
cea prea luminată, strigi acum:
Dumnezeul părinților noștrii,
bine ești cuvântat.

Slavă.

Împărtășirea razei cei cu trei
lumini, și a slavei cei negărite,
ți-a dăruit ție Dumnezeu; pre
carele l-ai prea mărit, grăind:
Dumnezeul părinților noștrii,
bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Întru neamurile neamurilor
te-ai arătat Maică Fecioară, bine-
cuvântată, născând mai pre sus
de cuget pre cuvântul întrupat:
pentru aceasta te laudăm Curată.

Peasna 8, Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Fiind strălucit cu lumina cea
întreit luminătoare, te-ai
învrednicit prea fericite de ve-
denii dumnezeesti și mai pre
sus de fire, strigând: Lăudați
și prea înălțați pre Dumnezeu
întru toți vecii.

Bând din izvorul cel dulce
și plin de științele cele fără
materie, și împărtășindu-te de
slavă și cinste proorocească,
bucurându-te, cânti pre Hristos
în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O ce frumusețe dumnezeea-
scă, și cinstită a proorocului
Avvacum! Că acesta dănuind
cu puterile îngerești, bucurân-
du-se laudă pre Dumnezeu în
veci.

Și acum, a Născătoarei:

Maică te-ai arătat cu ade-
vărat, celui ce a răsărit din
Tatăl mai 'nainte de veci; că
numai tu te-ai arătat mai în-
cuvinișată decât toți. Pentru
aceasta te laudăm Curată în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Toate lucrurile lui Dumnezeu
„și toată zidirea, binecuvântați
„pre Domnul; cei cuvioși, și
„popoarele cele smerite cu ini-
„ma, laudați și-l prea înălțați
„întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Nașterea ta nestricată...

Strălucește pomenirea ta Prooroace, reflectând raza cea luminoasă a grăirii tale de Dumnezeu, și a învățaturii tale cei de taină, și a strălucirii, celor ce te cinstesc Avvacume prea fericite.

Propoveduind pre Domnul slavei, și spuind mai 'nainte venirea lui din sfânta Fecioară, și văzându-o chiar săvârșită și arătată, bucură-te Avvacume prea fericite.

Slavă :

Veselescu-se toți proorocii, de ziua ta cea veselitoare, de Dumnezeu înțeleptite, împărtaşindu-se bucuriei tale, și dumnezeestei slave; cu care dimpreună rugându-te, mântuește pre cei ce te laudă pre tine,

Și acum, a Născătoarei :

Cu picăturile îndurărilor tale Curată, spală, mă rog, întinăciunea sufletului meu, și fă să izvorască neîncetat din mine izvoare de lacrimi Fecioară, oprind izvoarele patimilor mele.

Irmosul :

Nașterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coapse tale a ieșit; că s'a arătat purtător de trup pre pă-mânt, și cu oamenii a petre-

„cut. Pentru aceasta pre tine „de Dumnezeu Născătoare, toți „te mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulă și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfântul prooroc Sofonie. Aliluia.

La Doamne Strigat-am. Stihirile glasul al 4-lea

Podobie : Cea ce de sus ești chemat...

Pre proorocul tău Sofonie l-ai arătat nemuritorule, trimițându-l ca pre un nor însuflețit, izvorând din destul apa vieții veșnice cu adevărat, și dăruind Duhul Sfânt cel de o ființă cu tine, Părinte cel atotputernic, și cu Fiul tău, cel ce a strălucit din ființa ta. Prin carele a proorocit mântuitoare venirea lui Hristos Domnului nostru, și tuturor neamurilor a propoveduit mântuirea.

Cela ce ai luat raza luminii cei dumnezeeste stăpânitoare, prin curăția minții, și grăitor de dumnezeestele cuvinte te-ai făcut, și mai 'nainte arător, și dumnezeesc Prooroc; gură de Dumnezeu mișcată a Duhului te-ai arătat, vestind cele descoperite ție de la dânsul, și arătând tuturor păgânilor mântuirea ceea ce s'a dat, și împărăția lui Hristos, prea cinstite. Pre carele roagă-l să

mântuească, și să lumineze sufletele noastre.

Cela ce te-ai luminat cu vrednică vedere de Dumnezeu, și cu proorocească privire la cele de sus, și cu Darul te-ai cinstit, de Dumnezeu însuflăte, și te-ai învrednicit dumnezees-
teii fericiți; și acum ai câștigat îndrăzneală și milă către cel prea bun; nu încetă a te ruga, pentru cei ce te laudă pre tine cu credință, și te cinstesc ca pre un cinstit de Dumnezeu grăitor și de Dumnezeu primit, ca să ne scăpăm din primejdii, și să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Ca să descoperi tuturor mulțimea milei și noianul cel nehotărît al bunătății, Preacurată, șterge toate păcatele slugilor tale; căci ca o Maică a lui Dumnezeu preacurată, ai stăpânire preste lume, și cu puterea ta ocârmuești toate precum voești. Pentru că locuind întru tine Darul Duhului Sfânt, îți ajută întru toate neîncetat, prea fericită.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu te tângui Maică, văzându-mă pre lemn spânzurat, pre mine cel ce m'ai născut mai presus de fire, carele am spânzurat pre ape pământul fără ți-

nere, și am întins lățimea Cerului cu cuvântul; că mă voiu sculă, și mă voiu prea mari, voiu sfărâma cu putere împărățiile iadului, voiu pierde puterea lui și pre cei legați îi voiu slobozi de robia lui, ca un milostiv, și la Părintele meu îi voiu aduce ca un iubitor de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea :

A proorocului tău Doamne Sofonie...

Slavă. Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih. Și al proorocului pe 4.

Acrostihul la Greci este acesta :

Mărirea lui Sofonie luminează.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 6-lea. Irmos :

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în-
„necat, a strigat: Să cântăm
„lui Dumnezeu, cântare de bi-
„ruină.

Pre tine te rugăm Proorocule, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, să te rogi cu dea-dinsul, să ne dăruiească lumina-re, nouă celor ce laudăm cu credință cinstită pomenirea ta.

Slavă.

Organ dumnezeesc încăpă-

tor te-ai arătat, priimind întru tine luminările și Darurile dumnezeescului Duh, prea înțelepte; pentru aceasta bucurându-ne credincioșii pre tine te fericim Sofonie.

Și acum, a Născătoarei :

Cu raze prea luminoase tot pământul luminează, Soarele cel ce a strălucit din sfânt pântecul tău, Stăpână. Prin acesta luminându-ne, pre tine te cinstim Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3. Irmos :

Nu este sfânt precum tu...

Celace toate le vede ca un Dumnezeu, cunoștința celor ce vor să fie, și știința celor făcute, ți-a descoperit înțelepte cu dumnezeiasca cuviință, și ți-a arătat fericite vrednicile de minune.

Slavă :

Întărindu-ți fericite mintea ta, cu cuvioasă îndrăzneală te-ai plecat pre tine însuți dumnezeescului Duh, și te-ai făcut încăpător dumnezeștilor însuflări celor de acolo.

Și acum, a Născătoarei :

Iată toate neamurile te fericesc cu credință, pre tine ceea ce ai născut cu trup sub ani, mai presus de fire, pre Cuvântul cel fără de ani, și iarăși ai rămas Fecioară.

Irmosul :

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeu meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai înțărît pre noi pre piatra mărturisirii tale.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie : Ușa milostivirii .

Curățindu-ți mintea de închinăciune, o ai făcut oglindă dumnezească, priimitoare de razele dumnezeescului Duh, și acum ai ajuns către izvorul strălucirilor bucurându-te, înțelepte prooroace Sofonie,

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Priimind dumnezească strălucire dela Domnul, luminat ai proorocit că va să vie Împăratul slavei din Sion, răsărind scăpare și luminând marginile lumii cu lumină pururea vecitoare; pre carele neîncetat roagă-l, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al Cuvântului, însăși prea curată Născătoare de Dumnezeu, întrecând pre îngeri cu curăția; pentru aceea și pre mine, carele mai mult decât toți m'am spurcat cu patimile trupului, curățește-mă întru tot sfântă, cu apele cele dumne-

zeești ale rugăciunilor tale, dându-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușaua cea neîntinată, și Fecioara Maica Cuvântului cea nestrucată, pre Cruce văzând spânzurat pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu? Cum pătimești! vrând să izbăvești pre oameni de patimile necinstei.

Peasna 4, Irmos :

Kristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu Dumnezească cuviință cântă, strigând; „din cuget curat întru Domnul „prăznuind.

Domnul tuturor s'a arătat nouă, duple proorocia ta Fericite, pre toți chemând la cunoștința lui, și din robie mântuindu-i.

Slavă :

Cu Darul fiind luminat, ai proorocit, zicând: că vor să fie sub un jug cei ce se vor închină, și vor primi credința, și Domnului vor sluji.

Și acum, a Născătoarei :

Marie prea curată, risipește turburarea patimilor gândului meu, și viforul ispitelor, ceea-

ce ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară.

Peasna 5, Irmos :

Cu dumnezească strălucireata, Bunule, sufletele „celor ce, mănecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, „ca să te vadă Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăratul Dumnezeu, cela ce chemi „din negura greșelilor.

Din nedreptate la faptă bună, și din robia patimilor întoarce-mă Fericite, cu rugăciunile tale, mărite prooroace Sofonie, și la lumina evseviei mă îndreptează.

Slavă :

Impodobindu-ți sufletul tău cu podoabele faptelor bune, vrednic l-ai făcut strălucirii dumnezeescului Duh: de la carele și cu Darul proorociei te-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei :

Vestesc zicerile proorocești nașterea ta, Preacurată, cu prea multe chinuri, ale cărora văzând noi acum împlinirea, pre tine duple adevăr Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Peasna 6, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Priimind minunate razele duhului ca o oglindă lu-

minoasă, ai arătat lumii, strălucirile dumnezeieștei proorocii; mai 'nainte aceste de acum, cari erau să fie.

Slavă:

Venit-a Împăratul tău, bucură-te Sioane și te veselește văzându-l și lumea a luminat cu strălucirile Dumnezeirii sale, și înșelăciunea drăcească a gonit.

Și acum a Născătoarei

Cu grosimea trupului împreunându-se în pântecul tău, unul născut din Tatăl, unul din amândoi a ieșit fără stricăciune, păzind cinstită fecioria ta fără vătămare, prea lăudată.

Îrmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Arătat-te-ai rază luminoasă prin dumnezeescul Duh, prooroace Sofonie, glăsuind prin dumnezească arătare: Bucură-te foarte fata Sionului, vestește fata Ierusalimului, iată Împăratul tău vine, cel ce mântuește!

Intru această lună, în 3 zile, pomenirea sfântului prooroc Sofonie.

Stih: Cel ce mai 'nainte a strigat Sionului, bucură-te foarte!

Se bucură Sofonie stând lui Dumnezeu înainte.
Sofonie fiind prea luminat,
În a treia zi sufletul s'a dat.

Acesta eră feciorul lui Husi, din neamul lui Simeon, fiul lui Iacov, din țarina ce se chemă Savarata, fiind mai 'nainte de Hristos cu șase sute de ani, carele a luat și Dar proorocesc și a proorocit pentru luarea și pustiirea Ierusalimului, și pentru surparea și stingerea Iudeilor. Și cum că poporul cel din limbi se va face popor câștigat lui Dumnezeu. Că va fi rușine și ocară necredincioșilor, și slavă dreptilor. Și cum că va fi Hristos Dumnezeu judecător și împărat a toată suflarea, și va răsplăti fiecăruia după faptele lui. După ce a prezis acestea toate, răposând la casa lui, s'a îngropat în țarina sa, așteptând cea a toată lumea învierea de apoi. Iară Sofonie se tâlcuește straja Domnului, sau cunoscătorul celor ascunse. Acesta se aseamăna cu Ioan Teologul la chipul trupului fiindu-i barba puțin mai rotundă decât a aceuia.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului martir Teodor Arhiepiscopul Alexandriei

Stih: Între patriarhi și Teodor fiind mare. Și între nevoitorii cei prin sabie este tare.

Oamenii cei ce locuiau în Alexandria Egiptului, și mai ales ellinii și rău credincioșii, au stăut aspri și grei și cruți către sfinți; pentru aceasta și pre mulți au făcut mucenici, dintre care unul este și acest sfânt Teodor. Căci aflând poporul Alexandrenilor că mărturisește pe Hristos, și că învață și pre ellini să crează lui, cu mânie au năvălit asupra lui, și prinzându-l, mai întâiu l-a muncit cumplit, apoi împletind cunună de spini l-a încununat ca și pre Domnul, și-l bătea preste ochi, și-și râdea de el și-l batjocorea. După aceea a fost aruncat în mare, și ieșind din ea sănătos, din porunca boierului i s'a tăiat capul. Deci sfântul lui suflet, s'a suit la ceruri; iară cinstitele lui moaște s'au îngropat în cetatea sa Alexandria.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul, fost Eparh.

Stih: Eparhia pământească cu eparhia Cerului arătat.

Teodul înțelepțește o a schimbat.

Acesta a fost pe vremea lui Teodosie cel mare, în anii trei sute șaptezeci și nouă, cu demnitatea patriciu, și eparh pretorilor. Carele de și avea femeie legiuită, petrecea însă viață neprihănită. Deci văzând răpirile și jefuirile ce făceau cei de pe lângă împăratul, ș'a lepădat dragătoria ce avea, și murindu-i și femeiea, ș'a împărțit la săraci toată averea sa, care eră ca la cinci sute cincizeci de litre de aur; și sculându-se din Constantinopol, s'a dus la Edesa, unde făcându-se Monah, s'a suit pe un stâlp, pe carele a stăut treizeci de ani; și de acolo s'a învrednicit dumnezeștilor daruri, căci mai mult nu se hrănia cu mâncare obișnuită, ci numai în fiecare Duminecă, se împărtășia cu trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, și mânca și din anafora, iară alt nimic. După acestea a fost supărat de gânduri, și se rugă lui, Dumnezeu să-i arate, cu cine este asemenea la fapta bună? Deci a auzit glas dumnezeesc zicându-i, că este asemenea cu Cornilie Măscăriciul, carele se numia și Pandur și locuia în Damasc. Această asemănare nu puțină turburare a pricinuit Cuviosului, din ispitirea cu adevărat a diavolului, vrăjmașul sufletelor noastre. Și sculându-se s'a dus la Damasc, și aflând pre pomenitul Cornilie, a căzut la picioarele lui, vrând să afle viețuirea lui. Iară Cornilie zicea, că este om păcătos, și nu are nici o faptă bună. Deci, fiindcă bătrânul cu stăruință îl rugă, Cornilie silit fiind, i-a spus: Eu părinte, din tânăra mea vâstră, adunându-mă cu măscăricii și cu jucătorii, îmi câștigam cele de nevoie spre viețuire, prin defăimatul acesta meșteșug. Dar în sfârșit, viind în gândirea multelor mele păcate, și cugetând la răsplătirea judecății ce va să fie, m'am lăsat de obișnuitele mele răutăți, și mă îndeletnicesc duple puțință spre viață curată, și spre milostenie către săraci; și numai aceasta știu întru sine-mi.

Dară fiindcă stăruia iarăș bătrânul rugându-l și jurându-l să-i spue și pre cele-

lalte ale lui fapte bune, i-a răspuns Cornilie: Cu puțină vreme mai 'nainte, Părinte sfinte, o femeie de neam strălucit cu întreaga înțelepciune s'a însoțit cu un bărbat, carele fiind cu totul desfrânat, a cheltuit averea, nu numai a femeiei și a sa, ci și alți mulți bani s'a împrumutat și i-a pierdut; pentru carea fiind aruncat la închisoare, a pricinuit femeiei nemângâiată scârbă; carea neavând ce face, cu rușine a început a cere; și nu numai aceasta, ci ca o cumpănă spânzură, și se apropiă să cază și în preacurvie, fiind ea foarte frumoasă. Deci pre aceasta eu întâmpinându-o, și aflând pricina pentru carea se poartă încaoce și încolo, m'am mâhnit din inimă, și lăcrămând, am zis către dânsa: Câtă datorie aveți o femeie? iară ia a răspuns: Patru sute de nomisme (un fel de bani), domnule al meu. Deci eu socotindu-mi lucrurile, am aflat că am două sute și treizeci de nomisme, și fiindcă aceștia nu ajungeau spre plata a toată datoria, am vândut și oarecare podoabe ce aveam și străile cele mai bune, și așa făcând suma de patru sute de nomisme, i-am dat în mâinele femeiei, zicându-i ei: la acești bani femeie, și ducându-te cu pace, slobozește pre bărbatul tău din închisoare; rugându-te din toată inima către iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să-mi fie mie milostiv în ziua judecății.

Acestea auzindu-le Teodul, și foarte mult minunându-se, mulțămind lui Dumnezeu, iarăș s'a întors de s'a suit pe stâlp. Și mai trăind puțină vreme după aceasta, cu bună nădejde s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ioan Sihastrul și Episcopul Coloniei.

Stih: Nu mă liniștesc, căci și mort incununez arătat,

Pre liniștitorul Ioan cu cuvintele prea adevărat.

În al patrulea an al împărăției lui Marchian, binecredinciosului împărat, adică în anii patru sute cincizeci și patru, s'a născut acest sfânt părintele nostru Ioan în Nicopolii Armeniei. Și învățând sfintele Scripturi, după ce au murit părinții săi, ș'a împărțit averea la săraci, și zidind o biserică întru

numele prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, se liniștea acolo, împreună cu alți zece monahi. Deci fiindcă s'a făcut vestit pentru fapta bună, pentru aceasta s'a hirotonisit Episcop Coloniei; iară după ce în nouă ani s'a așezat lucrurile eparhiei sale, și a săvârșit cele ce avea în gândul său, a trecut îndelungată mare către Ierusalim, și ajungând la sfintele locuri și închinându-se, s'a dus în Lavra sfântului Sava.

Deci l-a priimit pre el sfântul Sava, fără a-l cunoaște cine este (fiindcă nu i-a descoperit Dumnezeu); și dar vrând să cerce ascultarea și răbdarea lui, l-a pus pre el mai întâiu la arhondaric, iară după aceea la bucătărie. Și fiindcă la amândouă aceste ascultări, s'a arătat vrednic, pentru aceasta i-a poruncit ca în celelalte cinci zile ale săptămânii, să se liniștească într'o chilie osebită, fără să-l vadă cineva, și fără să mănânce, sau să bea ceva; iară Sâmbăta și Dumineca, l-a orânduit să meargă la sfintele slujbe, să cânte și să mănânce împreună cu ceilalți frați.

Deci văzându-l marele Sava, că sporește duple Dumnezeu, s'a dus împreună cu el la prea sfântul Patriarh al Ierusalimului, Ilie, rugându-l ca să-l cinstească pre Ioan, cu vrednicia preoției. Iară Ioan a zis către Patriarhul: Lasă puțin o stăpâne; căci trebuie mai întâiu să cunoști faptele mele, și după aceea de voi fi vrednic de preoție, fă ceea ce-ți se va părea. Deci mergând amândoi în deosebi, s'a aruncat cuviosul la picioarele Patriarhului, jurându-l să nu arate nimănui aceea ce îi va spune; iară Patriarhul s'a plecat la aceasta, socotind că are să auză vre-o faptă necuvioasă. Iară după ce a auzit, că el a fost Episcop Coloniei, s'a spăimântat, și a zis către fericitul Sava: Nu-l mai supăra pentru preoție, că Ioan nu se face preot.

Acest Cuvios odată umblând pre cale și ostenindu-se a leșinat, după aceea făcând rugăciune, a fost răpit în văzduh sus, și s'a aflat la chilia sa, care era cinci mile departe de locul acela. Oarecând au venit Perșii, și au surpat chiliile celorlalți Monahi, apoi mergând și la chilia Cuviosului acestuia ca să facă asemenea, s'a arătat de năprasna acolo un leu, carele a gonit pre barbari, și chilia o a păzit nevătămată. Un creștin drept slăvitor a mers oarecând la sfântul, luând im-

preună cu el și pre un altul rău credincios, adică pre un monofisit; și cerând creștinul, ca să dea Cuviosul blagoslovenia sa amândurora, iară cuviosul a zis: Ție ca unui drept slăvitor, îți dau blagoslovenia mea, iară cestuilalt, blagoslovenie nu dau, până nu se va întoarce dela eresul lui Sevir. Acestea auzindu-le drept slăvitorul acela s'a spăimântat de Darul sfântului cel de prevedere și de mai înainte cunoștință. Iară monofisitul cel rău credincios s'a făcut ca un uimit și ieșit din sine; apoi târziu oarecând viindu-și întru sine, a căzut la picioarele Cuviosului, rugându-l ca să-l învețe ce să facă. Iară sfântul ridicându-l pre el în sus, și învățându-l cele cuvenite, l-a înduplecat ca să dea anatemei tot felul de eres, și pre acesta a lui Sevir, monofisitul de care era stăpânit, și să se apropie de soborniciasca Biserică, și înaintea tuturor să facă această anatematesire, și așa să rămâie nedespărțit de ea. Deci după ce a zis acestea, a blagoslovit pre amândoi și sărutându-i cusărutare sfântă, și făcând rugăciune pentru ei, i-a trimis pre amândoi la casele lor bucurându-se.

O femeie rudenie a acestui sfânt, aflând cele pentru el, a socotit să se prefacă pre sineși în chipul unei alte femei, ca cu chipul acesta necunoscut să vadă pre sfântul. Iară sfântul cunoscând cu darul lui cel înțelegător, cugetul ce a pus femeiea, o a înștiințat pre ea, zicând: De nu vei veni aicea, mă voi arăta eu ție, și te voi învăța acele ce mi-a descoperit Dumnezeu. Și după puțină vreme, i s'a arătat în vis, și a sfătuit-o cele cuvenite, acelea adecă, carea și singură doreă să afle. Mai întrebându-l pre el încă și pentru alte oarecare și învățându-se dela el bine și acestea, ea adecă mulțamea sfântului pentru această facere de bine, iară fericitul Ioan s'a făcut nevăzut dela gânditorii ei ochi.

Acest sfânt odată luând o smochină uscată, o a pus lângă o piatră neumedoasă, și a zis către frații cei împreună cu dânsul: Dacă smochina aceasta uscată va odrăsli, să știți fraților, că Dumnezeu îmi va da mie loc de odihnă acolo în veacul viitor, și o minune! Smochina aceea uscată, îndatăși s'a sădit, îndată a făcut rădăcină, îndată s'a făcut smochin, și îndată a odrăslit, și a făcut roadă trei smochine, pe care sărutându-le

Cuviosul, și mulțumind Domnului, le-a mâncat împreună cu frații.

Acesta s'a făcut Episcop când era de douăzeci și opt de ani, pre scaunul său a strălucit zece ani; iară la pustiul Ruvă, a făcut șase ani. Și în Lavra sfântului Sava, patruzeci și opt de ani, Și așa a adormit în Domnul de trei ori fericitul.

Intru această zi, sfinții mucenici, Agapie, Seleuc și Mamas, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Trei bărbați Agapie, Seleuc și Mamas la tăiere au venit,

Pentru dragostea Ziditorului și sabia au iubit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul Chipriotul.

Stih: Vița Chiprului Chipriot pre Teodul la făcut.

Și strugur făcând, spre culegere a venit.

Acesta născându-se în Chipru pe vremea împărăției lui Maximian, din tânără vârstă lepădându-se de lume, și pentru prea multa nevoință și smerenie, luminându-i-se sufletul, s'a învrednicit mai 'nainte a vedea deosebirile fiecăruia, din cei ce se apropiiau către dânsul. Deci prefăcându-se nebun, pre mulți îi înfrunța și-i întorcea către pocăință. Și așa bine petrecându-și viața, și pre mulți mântuind prin pilda și învățătura sa, a adormit cu pace; dând și după moarte multe vindecări, celor ce cu credință aleargă la mormântul lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințit mucenic Gavriil, carele mai 'nainte a fost Episcop al Ganului; iară mai pe urmă în Prusa a mărturisit, la anul o mie șase sute cincizeci și nouă.

Stih: Gavriil cel tânăr indoită cunună a luat, Ca un Arhiereu și nevoitor al Domnului adevărat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Anghel, carele în Hiu a pățimit la anii o mie opt sute treisprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio-

„șilor tineri; ară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigă; Binecuvântat „ești Dumnezeuul părinților noștri.

Răsărit-a lumii pomenirea ta ca soarele, luminând cu Darul proorociei tale, pre cei ce cântă lui Hristos cu un glas: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă:

Nor plin de umezeală arătându-te, ai revărsat nouă ploaia cunoștinței de Dumnezeu, din izvorul cel mântuitor, prin carele ne luminăm a strigă: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel ce a dat de demult ființă tuturor, cu dumnezească voie, voind iarăș să cheme pre om, Curată, în pântecetele tău s'a sălășluit: Binecuvântată ești ceeace ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Fiind făgăduit cu totul lui Dumnezeu Atotțiitorului, obiceiurile rânduelii întrupării te-a învățat pre tine, cel ce ai învățat duple iconomie toate neamurile. Pentru aceasta te lă-

udăm, Proorocule, de Dumnezeu grăitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cântare de rugăciune adu lui Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pre tine de Dumnezeu fericite, și strică turburarea ispitelor noastre; ca să te laudăm pre tine Prooroace de Dumnezeu grăitorule.

Și acum, a Născătoarei :

Pre dătătorul de viață Dumnezeu și Domnul născându-l tu Preacurată, ai oprit pornirea morții, ceea ce omorâ ne oprit pre toți; pentru aceasta pre tine te laudăm întru toți vecii.

Irmosul :

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor roua „ai izvorît, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo- „ire; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Pre Dumnezeu a-l vedea...

In pământul celor blânzi te-ai sălășluit, unde petrecând vezi strălucirile îngerești, Sofonie prea înțelepte, Proorocule al lui Dumnezeu, blând fiind, și strălucit cu Darul. Pentru aceasta veselindu-ne credincioșii, pre tine te fericim.

Slavă :

Văzând arătat împlinirea proorociilor tale prea fericite, ne mirăm de Darul cel dat ție, și de curăția gândului tău, și de frumusețea sufletului ne minunăm.

Și acum, a Născătoarei :

Dar ai luat, ca nici una din femeile cele de demult, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană. Că numai tu mai pre sus de toate ai avut sfințenie neasemănată și curăție. Pentru aceasta ai priimit pre Dumnezeu întru tine întrupat.

Irmosul :

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a cău- „tă cetele îngerești; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa- „menilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oștile „cerești, pre tine te fericim.

SVETILNA

Podobie : Cela ce ai împodobit...

Curățindu-se Sofonie de toată materia, prin fapte bune, s'a învrednicit a vesti mai'nainte cunoștința celor fiitoare; și acum ca și cum ar fi trăit nematerial, se unește cu cei nemateriali.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Sfânta mare muceniță Varvara. Și Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.

(De va voi cel mai mare poate să facă **Polieleu**).

După obișnuiful **Psalm**, cetim **Fericit bărbatul**

Starea întâia.

La Doamne strigat-am. **Stihirile Sfintei glasul al 2-lea. Podobie:** Când de pre lemn...

Când a văzut în priveriștea cea înfricoșată Iuliana cea prea fericită, pre mărita muceniță Varvara, cu bătați chinându-se, și cu feluri de munci pre tot trupul tăindu-se, cu călduroase lacrimi a strigat: Cuvinte al lui Dumnezeu, acesteia a mă face părtaşă acum mă învrednicește, iubitorule de oameni.

Sfintele Varvara și Iuliani, având cu adevărat o voință spre creștinătate, s'au luptat cu vrăjmașul, și biruindu-l deplin, s'au învrednicit mării de la Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta pierzând vătămarea pierzătoarelor patimi, dau tuturor credincioșilor tămăduiri.

Când s'a hotărât asupra ta moartea cea dulce, muceniță prea cinstită Varvaro, alergarea ai săvârșit bucurându-te și sârguind. Și de mâinile cele fărădelege ale necredinciosului

tău părinte te-ai jertfit, și roadă lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta cu fecioarele cele înțelepte împreună dănțuind cu adevărat, vezi strălucirea lui Hristos Mirelui tău.

Alte Sihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine sfinte? Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, sau David cel dulce cântător? Alăută de Duhul purtată, sau fluer păstoresc? Indulcind auzurile și gândurile, veselind adunările Bisericii; și cu cuvintele cele cu miere curgătoare, luminezi marginile. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi dumnezeescale Ioane dulce grăitorule? Stea prea luminoasă? Carele cu raza Treimii fiind strălucit la vedere, ai intrat în norul dumnezeescului Duh, învățându-te cele negrăite; ca și Moisi ai dat la lumină, buna podoabă cea de cântare. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi pururea pomenite? Luceafăr de lumină purtător, slăvit propoveduitor, slujitor, sau de taină văzător al lui Dumnezeu? Stea, carea cu razele luminezi Biserica? Sfeșnic, carele dai strălucire celor din întuneric; sau organ prea

bine răsunător, sau trâmbiță frumos glăsuitoare? Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Patria, neamul și avuția, lăsând, Varvaro; și pre necredinciosul tată urându-l ai iubit pre Dumnezeu, căruia te-ai făcut mireasă; și ai fost făcând neguțătorie de mari lucruri. Pre acela roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

Și acum a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat..

Ochiul inimii mele ridicându-l către tine Stăpână, nu trece amară suspinarea mea; în ceasul când va judecă Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt și ajutătoare.

Iară de va fi Polieleu, Dogmatica; Cine nu e va ferici.. **VOHOD**, Prochimenul zilei și trei cetiri. Caută-le mai înainte în 5 zile, la sfântul Sava.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile sfintei, glas 1.

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Pre păgânul tată și maică urând Varvaro, ai iubit pre Dumnezeu și Ierusalimul cel de sus, întru care acum viețuind, roagă pre Stăpânul Hristos, să petrecem și noi împreună cu tine.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Nici dezmierdările părinților, nici desfătarea, nici frumsețea

cea trupească, nici bogăția, nici muncile, nu te-a întors dela dragostea Ziditorului; pre carele fă-l nouă milostiv, mare Muceniță!

Stih: Sfinților cari sunt pe pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

In Treime un Dumnezeu, cu îndrăznire mărturisind Varvaro, ți s'a tăiat capul, și ai luat cununa biruinței de sus dela Hristos; cu carele acum împărățind, cere pace tuturor.

Slavă a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Ioane, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a căroră viață fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, Născătoarei :

Fecioară cu totul fără prihană roagă pre acela ce la-i născut, să mântuească tot neamul omenesc; ca pre tine cu inima și cu limba să te mărturisim Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea.

Pre sfânta Varvara să o cinstim; că cursele vrăjmașului a

sfărâmat și ca o pasăre s'a izbăvit dintr'însele, cu ajutorul Crucii, prea cinstită.

Sau acesta, glas acelaș.

Întru tot fericită mielușa Varvaro, luminându-te cu dumnezească lumină a sfintei Treimi cei cu trei străluciri, și cu sfântul Botez întărindu-te, spre biruirea înșelăciunii părintești, ai mărturisit pre Hristos cu credință. Pentru aceea întru tot cinstită, Dumnezeu ți-a dăruit Dar de sus, a tămădui toate neputințele și boalele. Pre carele rogă-l mare Muceniță, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul Muceniței, de două ori.**

Slavă, al Cuviosului, Și acum, a Născătoarei.

După întâia Stiholghie. Sedealna sfintei, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Pomenirile sfinților săvârșindu-le cu credință, pomenirea purtătoarei de chinuri să o prăznuim; că a omorât cu rugăciune pre vrășmașul, începătorul răutății, cel ce dedemult cu înșelăciune pre Eva o ai lipsit de nestricăciune, și Domnului

se roagă, să miluească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Înșelăciunea vieții lepădând, Crucea Domnului luând, pustnicește pre cel viclean la-i oborât, pustiei cetățean, luminător înțelegător lumii arătându-te, de Dumnezeu purtătorule, Ioane cuvioase; roagă-te Mântuitorului, să miluească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te rug însuflețit și nears. Bucură-te ceeace una ești lumii pod către Dumnezeu, carea treci pre cei morți la viață veșnică. Bucură-te nestricată Fecioară, carea fără ispită bărbătească ai născut mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Stihologhie, Sedealna sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat..

Pre Hristos Mirele tău l-ai iubit, făclia ta luminat o ai gătit, cu bunănătățile ai strălucit întru tot lăudată. Pentru aceasta împreună cu dânsul ai intrat la nuntă, priimind dela dânsul cununa pătimirii. Scoate-ne din nevoi Varvaro, pre noi cei ce săvârșim pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Fluier cu dulce vers, trâmbiță mare glăsuitoare, alăută dulce zicătoare, dumnezească vioară răsunătoare, canon bine întocmit, organ frumos cântător, însuflat cu suflările Mângâitorului te-ai arătat Ioane, veselind mințile noastre.

Și acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu preține te știm toți, care te-ai arătat Fecioară cu adevărat și după naștere: noi cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, ceeace singură ești fără prihană.

După Polieleu, Sedealna sfintei, glas al 6-lea.

Podobie: Chipul cel scris...

Dar de minuni priimind, dăruiești tămăduiri celor din nevoi, și ferești pre toți oamenii de moarte năpraznică, și de toate durerile cele aducătoare de moarte. Pentru aceasta alergând către Biserica ta, cântăm pomenirea ta, strigând: Scoate pre robii tăi, din neputințele cele spre moarte, fecioară muceniță Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Slavă, a Cuviosului, glas 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Cântăm cinstitele și sfintele chinuri, care ai răbdut cu ade-

vărat pentru Biserică, prăznuim cu cântări, cinstitele tale dulci versuri, care ai așezat spre lauda Domnului, vrednicule de minune, veselia credincioșilor, Ioane prea fericite.

Și acum a Născătoarei:

Marie ceeace ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumpnitei desnădăjduiri, a greșelilor și a necazurilor. Că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutoare și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

Apoi Antifonul întâi al glasului 4. Prochi-men glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Istraril. **Stih:**

In biserici binecuvântați pre Dumnezeu...
Toată sufrarea...

Evangelhia dela Mateiu...

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănaseva Impărăția cerurilor cu zece fecioare...

Psalms 50. Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfintei marei muceniță Varvarei, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... Și Stihira, glasul al 6-lea.

Prăznuirea astăzi a purtătoarei de chinuri Varvarei, veniți popoare să o lăudăm, că pre aceasta nici sabia, nici focul, nici altă muncă, nici pânditurile cele mult împleticite ale lui Veliar, nu o au biruit.

Roagă pe Hristos, bună Muceniță prea slăvită, să ne dăruască nouă mare milă.

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu irmosul pe 6. Iară de va fi Polieleu, Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6 ; caută înainte în 5 zile, la sfântul Sava. Și ale sfinților amândouă, pe 8.

**CANONUL sfintei,
Facerea lui Ștefan.**

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos :

Intru adânc a așternut ..

Treime prea înaltă, Dumnezeuire cinstită, dând robilor tăi Darul cel mai pre sus de gând, însuflă raza cea de lumină purtătoare în mintea mea cea întunecată, ca să laud pre mucenița ta Varvara, cea pururea fericită.

Toată așezarea de laude o a covârșit cu adevărat mărirea mucenicilor tăi, iubitorule de oameni. Deci primiind lauda cea din credință duple putere, trimite-ne nouă Stăpâne din destul răsplătire.

Din rădăcină de spini, crescând trandafir prea frumos, a umplut de mireasmă Biserica lui Hristos ; roșindu-se prin sânge cu roșala pătimirii mărita Varvara ; pre carea după vrednicie acum o ferim.

Alt **CANON**, al Cuviosului.

Peasna 1. glas și Irmos acelaș.

Ale tale laude voind eu a le începe, ar trebui să-mi

fie de față Cuvioase, glasul tău cel cu miere curgătoare, prin carele ai luminat Părinte Ioane, cu cântări, Biserica ortodoxă, care prăznuește pomenirea ta.

Slavă :

Ca un iscusit cunoscător și chibzuitor, socotind prea bine firea celor ce sunt, ai ales cele veșnice mai mult decât pre cele nestatornice ; că cele vremelnice le-ai schimbat cu cele mai bune Părinte Ioane. Pentru aceasta și Hristos acum te-a prea mărit.

Și acum, a Născătoarei :

Poftă puindu-mi șarpele cel prea viclean, a mă asemăna Ziditorului, ca pre un rob m'a răpit ; iară prin tine Preacurată iarăș m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat ; că tu Maica lui Dumnezeu ai născut, pre cel ce m'a îndumnezeit.

Catavasia : Hristos se naște slăviți-l...

Peasna, 3 Irmos :

Inflorit-a pustiul...

Rănită fiind cu săgeata cea prea dulce a dragostei tale, ca a unui mire Stăpâne, purtătoarea de chinuri Varvara, a urât toată nedumnezeirea părintească.

Nici podoaba desfătării, nici floarea frumuseții, nici bogăția, nici dulceața tinereților, nu te-a

amăgit pre tine mărită Varvaro; ci te-ai făcut mireasă lui Hristos, bună fecioară.

Spre luptele cele desăvârșit, întru nimica nu s'a arătat smin-teală neputinței femeiești; chiar și vârsta cea mai tânără Hristoase, cu puterea ta cea ne-văzută s'a întărit.

Al cuviosului.

Risipitu-ți-ai averea, dând împrumut lui Dumnezeu; pentru aceasta ți s'a gătit împărăția cerurilor. Ci și acum răsplătire ai luat Ioane, cu mult mai de prisosit.

Slavă:

Talantul înțelepciunii luând cu faptele împodobit, ai luminat Ioane Biserica lui Hristos; care mult îl îmulțești și după ce ai lăsat viața.

Și acum, a Născătoarei:

Cetele îngerești s'au minunat Preacurată, și inimile ome-nești s'au înfricoșat de naște-rea ta. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu credință te cinstim.

CONDACUL cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Pre scriitorul de cântă-ri, și cinstitul de Dumnezeu grăitor, învățătorul Bisericii, dascălul și luptătorul impro-

tiva vrăjmașilor, pre Ioan să-l laudăm. Că luând crucea Dom-nului, toată înșelăciunea ere-surilor o a gonit; și ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tu-turor le dă iertare greșelilor.

icos.

Îndreptătorului Bisericii, învățătorului și jertfitorului, ca unui tainic al celor negrăite, cu un glas să-i strigăm: Cu ru-găciunile tale cele către Dum-nezeu, deschide gura noastră, și ne învrednicește să spunem cuvintele învățăturilor tale; că te-ai arătat Treimii părtaş, și ca alt soare luminând în lume, ai strălucit cu minunile și cu învățăturile, ca și Moisi; și în legea Domnului învățându-te totdeauna, cu cuvântul și cu lucrul te-ai făcut luminător; ru-gându-te neîncetat, ca să dea tuturor ietare de greșeli.

Sedealna sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseța fecioriei...

Întru chinuirea ta, pre toți i-ai spăimântat; că ai răbdat bătaia dela tirani, legături, mun-ci, temniță, Varvaro prea feri-cită. Pentru aceasta și cunu-nă ți-a dat ție Dumnezeu, pre carele l-ai iubit sufletește și ai alergat la dânsul; acela și tă-măduiri dă tuturor, celor ce aleargă la tine cu credință, Muceniță.

Slavă, a Cuviosului asemenea :

Trâmbiță sfințită bine glăsuitoare, te-ai arătat nouă sfințite, cântând marginilor cu închipuire învățăturile Domnului și Mântuitorului; și cu cuvintele tale lumea ai luminat Ioane cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Și acum a Născătoarei :

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al cuvântului, ceea ce ești una prea curată Fecioară Maică, întrecând cu curăția pre îngeri. Deci pre mine, carele m'am spurcat cu păcate trupești mai mult decât toți, curățește-mă cu apele cele dumnezești ale rugăciunilor tale, preacurată, dându-mi mare milă.

Peasna 4, Irmos :

Venit-ai din Fecioară...

Din Fecioară născându-te, ai dăruit tinerelor fecioare putere, să surpe întăriturile celui viclean. Pentru aceasta buna biruitoare Varvara, îndrăzneala aceluia o a călcat.

Cu Crucea ta puterea morții ai stricat; pentru aceasta Hristoase, trupului său fecioara nepărtinindu-și, a răbdat prea vitejește rane, Varvaro cea cu minte prea tare.

Strămoașa amăgindu-se de demult de meșteșugirile celui înșelător, s'a izgonit din desfătarea raiului; iară Varvara batjocorindu-l, în cămara cerească acum se sălășluște.

Al Cuviosului :

Poruncilor lui Hristos supându-te, ai lăsat frumsețea lumii, bogăția, desfătarea, strălucirea; căruia luându-ți crucea ta Ioane, i-ai urmat.

Slavă :

Împreună sărăcind cu Hristos, cel ce a fost sărac pentru mântuirea omenească, împreună te-ai prea mărit, precum însuși a făgăduit, și împreună împărățești cu cel ce împărățește pururea, Ioane.

Și acum, a Născătoarei :

Pre tine te știm liman de mântuire, și zid nestricat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, toți credincioșii. Că tu cu rugăciunile tale, mântuești din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5, Irmos :

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Cu trei ferestre poruncind a se lumina baia, cu taină ai însemnat Botezul, Varvaro, carele prin lumina Treimii este curățire sufletelor de lumină purtătoare.

De nebunia cea cumplită a tatălui său ferindu-se Varvara, despicându-se muntele îndată o a priimit, ca și dedemult pre întâia muceniță Tecla, cea prea slăvită, Hristos făcând minune.

Cu rîvna adevăratului Dumnezeu aprinzându-se, fețele cele spurcate ale celor mincinoși numiți dumnezei, le-a scuipat Varvara cea prea lăudată, răzându-și fecioara adică de înșelătorul lumii.

Al Cuviosului.

Cu frica lui Hristos Părinte întemeindu-te spre dumnezeiasca viață, gândul trupesc tot l-ai supus Duhului, ale tale simțiri Ioane curățindu-le.

Slavă :

Curățindu-ți de toată spurcăciunea trupul, și sufletul și mintea, cu purtarea de grije, de Dumnezeu înțeleptite, ai luat Ioane, raza cea întreit luminătoare, care te îmbogățește pre tine cu daruri strălucite.

Și acum, a Născătoarei :

Roagă pre Fiul tău și Domnul Fecioară curată, să dăruiască celor robiți izbăvire pașnică de încunjurarea cea protivnică, și mântuire celor ce nădăjduesc spre tine.

Peasna 6, Irmos :
Intru adâncul greșelilor...

Precum te-ai făgăduit a da Mântuitorule, înțelepciunea cea de Dumnezeu învățată, celor ce pentru tine pătimesc, înaintea divanului Judecătorului, de carea Varvara mucenița s'a umplut.

Înșelăciunea celor fără de Dumnezeu o ai muștrat cu cuvântul, de Dumnezeu înțeleptită, Varvaro slăvită; și cu răbdarea lucrurilor, mințile tiranilor le-ai spăimântat.

Cu bătaii fără milă a se struji, și cu târsini de păr vârtoase a se frecă, pentru Hristos ș'a dat trupul, purtătoarea de chinuri cea fără prihană.

Al Cuviosului.

Luminându-te cu Darul Duhului, și cu științele lucrurilor celor dumnezeiești, și omenești, luminat îmbogățindu-te, le-ai împărțit celor ce le trebuiau Ioane, fără pizmuire.

Slavă :

Ăsemenea cu cetele cerești înțelepte, Biserica cu dreapta credință o ai împodobit, cântând Treimii în cor, cântări de Dumnezeu spuse.

Și acum, a Născătoarei :

Mai presus de fire ai născut, și în veci ai rămas Fecioară arătând semnele adevăratei

Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Celui în Treime cu bună credință lăudat, lui Hristos urmând purtătoare de chinuri, capștile idolilor le-ai stins, și în mijlocul priveriștei pătimind Varvaro, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, ceeace ai fost cu minte bărbătească; cu mare glas cântând pururea: Treimea cinstesc, Dumnezeire una.

ICOS.

Pre ceeace s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie, pre Varvara adunându-ne, să o cinstim după vrednicie; că prin rugăciunile ei de pierdere cea de suflet stricătoare izbăvindu-ne și de ciumă, și de cutremur, și de surpare, viața în pace să o petrecem, învrednicindu-ne cu toți sfinții, cei ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu; a umblă întru lumină, și a cântă cu vrednicie: Minunate ai făcut Mântuitorule milele tale tuturor credincioșilor celor ce cu credință mărturisesc Treimea și cinstesc Dumnezeire una.

Alt CONDAC al sfintei, glasul al 6-lea.

Podobie : Chipul cel scris de mână...

Darul minunilor luând, dai vindecări celor în nevoi, și iz-

băvești pre tot omul de boala ciumii. Pentru aceasta în Biserica ta intrând, cântăm pomenirea ta, strigând: Mântuește pre robii tăi de boala ciumii, fecioară muceniță Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

ICOS.

Având vindecare casa purtătoarei de nevoie, veniți să mergem întru aceasta cu osârdie, iubitorilor de mucenici, ca să luăm toți Darul tămăduirilor, izbăvindu-ne de toată boala ciumii, și de scârbă. Și vindecându-ne în sfârșit să așteptăm, ca să vedem nașterea tinerei, patria și creșterea, și cum din părinte rău credincios, a ieșit odrasla sfântă, prea frumoasa mireasă a lui Dumnezeu. Prin carele și fecioria a păzit-o ca o zestre însuși Mirelui. Acesteia să strigăm: Fecioară muceniță Varvaro, acopere-ne pre noi cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Intru această lună, în patru zile, pomenirea sfintei mare mucenițe Varvara.

Stih : Cu sabia tatăl tău muceniță Varvaro te-a jertfit.

Și alt Avraam al diavolului este cunoscut.

Varvara în a patra zi cu adevărat.

De mâinile tatălui său s'a tăiat.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Maximian, fiică oarecărui Dioscor, ellin dela răsărit: ea se păzea de tatăl său într'un turn înalt, pentru frumusețea cea trupească, în care înfloreă. Această fecioară credeă în

Hristos, și nu s'a tănuț de tatăl său; căci a cunoscut acela cele pentru dânsa de aicea pentru că el zisese să facă două ferestre la baia care se zideă de către el; iară ea a poruncit să facă trei, și întrebându-o, ce este pricina de a poruncit să se facă trei ferestre? ea a zis, că le-a făcut în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Aceasta auzind el, îndată s'a pornit să o omoare cu sabia sa, iară ia fugind și intrând într'o pia-tră ce se despicasă cu minune, o a primit de s'a ascuns. Iară tatăl său alergând după dânsa, o a găsit, și luându-o de coșite o a dus și o a dat pe seama domnului țării aceea. Înaintea căruia mărturisind pre Hristos, și ocărând idolii, a fost bătută cumplit, strujită la trup cu muncile, și arsă la coaste. După aceea o a bătut preste cap cu măciuci, și gonindu-o o a purtat așa prin cetate, bătându-o. În cea de apoi ș'a priimit sfârșitul prin sabie, omorându-o tatăl său cu mâini-le sale. Pentru carele se spune, că după tăerea ei, tatăl său pogorându-se din munte, a fost lovit de trăznet; și și-a lepădat spurcatul său suflet.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Damaschin, Monahul și Preotul.

Stih: Ioan de dulcele cântări pământul umplând
Și în ceruri se suie să alcătuiască cântări voind.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Leon Isavrul și a lui Constantin Copronim fiul său, din cetatea Damascului, de neam nobil și strălucit prin dreapta credință, având tată iubitor de fapte bune, carele l-a pedepsit la carte, de a învățat tot meșteșugul cărții elinești, și a iscodit bine și adâncul Scripturii cei de Dumnezeu însuflate, împreună cu prea fericitul Cosma, cu carele și crescuse împreună; carele apoi s'a făcut Episcop la Maiuma. Deci pedepsindu-se amândoi cu învățătura la un dascăl cu acelaș nume, adică Cosma, carele a fost cumpărat împreună cu alți robi de tatăl dumnezeescului Ioan. Și fiindcă s'a întâmplat a câștiga un dascăl înțelept ca acesta, pentru aceasta amândoi au ajuns la vârful înțelepciunii și s'au făcut prea înțelepți. După aceea s'au făcut amândoi monahi, îndeletnicindu-se numai în Dumnezeu și în cele ale

lui Dumnezeu. Căci Ioan s'a dat de către proistosul monastirii sfântului Sava, la un bătrân mare și înțelept spre cele dumneze-ești, și s'a învățat dela el fericita ascultare. Și pentru că i s'a poruncit de el să nu cânte nici odată, măcar cât de mică cântare, după meșteșugul muzichiei pre carele îl știă, pentru aceasta și Ioan a păzit neschimbata porunca bătrânului mulți ani. Se zice însă, că arătându-se în vis bătrânului prea sfânta de Dumnezeu Născătoarea, i-a zis, să poruncească ucenicului său Ioan, să alcătuiască laude spre slava lui Hristos, celui ce s'a născut dintr'însa fără sâmbânță, și spre lauda și veselia creștinilor cari sunt datori să o laude din inimă; aceasta a și făcut, puind acest temeiul scrierilor sale. Deci petrecând amândoi sihăstrește, fericitul Cosma lăsând multe scrieri bisericii, a răposat cu pace. Iară fericitul Ioan, făcând și el asemenea și mai multe, și întărind multe, și rușinând păgânul eres al iconomahilor, cu puterea cuvintelor sale, și cu înțelepte dovediri ale scripturilor; și lăsând multe scrieri de laudă Bisericii lui Dumnezeu, prin mijlocul cărora se află aeeva cunoștința fiecărui lucru ce se va cercă, ș'a săvârșit viața întru adânci bătrânețe, trăind ani o sută și patru.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan Episcopul Polivotului, făcătorul de minuni.

Stih: Ioan pre episcopia pământească o părăsește.

Veselindu-se cu privirea la cel ce pre toate le episcopește.

Acest sfânt din tânăra sa vârstă, ură desfătărilor și trupeștile îndulciri, și-și împodoba viața mai mult cu postul și cu înfrânarea; pentru aceasta s'a și hirotonisit Episcop al Polivotului. Deci după ce i s'a încredințat păstoria poporului, a adaos nevoie-nță preste cele dinainte nevoie-nțe de trei ori fericitul, și ostenele preste ostenele. Ci fiindcă Leon Isavrul când s'a făcut împărat, la anii șapte sute, s'a apucat să hulească împotriva sfintelor icoane, și să se lepede de a lor închinăciune, pentru aceasta sfințitul acesta Ioan a muștrat cu tărie păgânătatea aceleia. Și a învățat și cu amă-

runțime a deslușit turmei sale adevărata și drept măritoarea credință a Bisericii lui Hristos; și a adevărit că și el rămâne întru această credință, și viețuind și după moarte.

Atâta putere de minuni, a luat dela Dumnezeu pururea pomenitul, încât a certat cu o dumnezească pedeapsă pre Agarenii cari lăcuiau în preajma Amoreiei Frighiei; și așa i-a înduplecat, să-i dăruiască lui pe creștinii cei aveă robiți. Așa cu plăcere de Dumnezeu viețuind dumnezeescul Părinte, s'a mutat către Domnul. Iară cinstitele sale moaște s'au păzit după moarte nestricate și întregi până astăzi. Pre cari creștinii de acolo le ridică drept în ziua cincizecimii și îmbrăcându-le cu vestminte arhieresti, le, sprijinesc drept de sfânta masă înlauntrul sfântului Altar, apoi le sue în sfînțitul Tron; și în toată dumnezeasca Liturghie le sprijinesc doi preoți. Iară câte minuni sfântul acesta, după moarte pururea lucrează, nu este cu putință să le povestim.

Intru această zi, sfânta muceniță Iuliani, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Iuliani ca pre o porumbiță o priimește pre ea.

Cuvinte carea oftează dacă nu degrab se tăia.

Intru această zi, sfinții mucenici Hristodul și Hristodula fecioara, de sabie s'au săvârșit.

Stih: De un nume cu tine fecioară Hristodulo fiind,

Hristodul împreună cu tine se nevoiește prin sabie murind.

Intru această zi sfântul noul sfînțit mucenic Serafim, Episcopul Fanarului, carele a mărturisit la anul o mie șase sute unu, cu frigare pătruns s'a săvârșit.

Stih: Serafim răsărit ca o odraslă din pământul Tetalenilor.

Se apropie la Dumnezeu cuvântul prin revărsările sângiurilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

Porunca cea protivnică...

Tiranul carele se sumeția
să cuprindă pământul și

să piarză marea ca o jucărie, zace sub picioarele fecioarei Varvarei; că pre acesta slăbindu-l Hristos, l-a legat ca pre o pasăre slabă.

Cu bătai nesuferite strujit fiind tot trupul tău, și roșit cu curgerile sângiurilor, și cu lumânări fiind arsă la coaste, ai răbdad Muceniță pururea pomenită, făcând spre plăcere lui Hristos, mărită Varvaro.

O fără omenie, și nemilos-tivă cruzimea tiranilor, și prea multa nedumnezeire! Că țâțele muceniței ca într'o măcelărie cumplit cu sabia le-au tăiat, ale aceleia ce ș'a lipit mintea de Hristos, puitorul de nevoieță.

Al Cuviosului.

Cu râvnă fiind aprins toată înțelegerea cea rea a eresurilor celor luptătoare de Dumnezeu, o ai surpat prin scrierile cele cu osârdie, limpezind tuturor luminat, cele de demult risipite, cu agerime scrise de cei înțelepți, o Ioane!

Slavă:

Prin cuvinte și dogme drepte, pe care le-ai așezat, ai defăimat cu căldură păgânătatea cea cu hulă a ucenicilor lui Manent, celor cu nume rău, cari se ispiteau să răsvrătescă Biserica lui Hristos, o Ioane!

Și acum a Născătoarei:

Sfânta sfinților te cunoaștem pre tine, ca pre ceea ce una ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită. Că tuturor credincioșilor ai izvorât nestricăciune, prin nașterea ta cea dumnezească.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Arătat-u-s'a Hristos cu lumină neapropiată, ție celei închisă în temniță, o Varvaro! poruncindu-ți să îndrăznești, și vindecându-ți ranele. Pentru aceasta și bucurie dăruindu-ți, ca cu aripi te-ai ridicat, către dragostea Mirelui tău.

Înger luminat te-a îmbrăcat cu haină luminoasă, pre tine cea golită pentru Hristos, cinstită Varvaro, ca pre o mireasă ce ai purtat patimile; că de haină Muceniță desbrăcându-te, ai luat dumnezească schimbare.

Ărătat-u-s'a luminat plinită proorocia ta, Hristoase; că tată pre fiu la moarte a dat. Și însuși lucrător junghierii fiind ticălosul, părintele muceniței tale, degrab cu foc din Cer s'a mistuit.

Al Cuviosului.

Defămata-i arătat prin scri-

eri Ioane despărțirea lui Nestorie, și amestecarea lui Sevir; nebunia monotelitului, și credința cea într'o singură lucrare; și lumina dreptei credințe tuturor marginilor ai strălucit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Semănat-a vrăjmașul după obicei neghinile eresurilor în Biserica lui Hristos, și a se lepăda de închinarea lui întru cinstitele icoane; ci te-a aflat pre tine nedormitând, prea înțelepte Ioane, și toată sămânța cea rea zmulgând.

Și acum, a Născătoarei:

Tu pre cel nedespărțit de Tatăl, carele a petrecut în pântece, cu dumnezească bărbăție mai presus de fire l-ai zămislit, și negrăit l-ai născut Maica lui Dumnezeu prea curată. Pentru aceasta pre tine te știm mântuirea noastră a tuturor.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Vrând să iei slăvit sfârșit muceniei tale Varvaro prin sabie, împreună cu Iuliana, învrednicindu-te cununilor, ai auzit glas dumnezeesc, carele a plinit rugăciunile tale.

Plinind cererea ta, Varvaro de chinuri purtătoare, Hristos dă tămăduiri tuturor celor ce săvârșesc cu credință pomeni-

rea ta cea de preste ani. Că cu adevărat nisipul mării a covârșit, bine slăvito minunile tale.

Impreunându-te acum cu Impăratul tuturor Mirele tău Hristos, și strălucind cu slava dumnezeieștii lumini Varvaro întru cereștile cămări, caută spre cântăreții tăi, mântuind-i din patimi și aducându-i la Dumnezeu cel viu.

Al Cuviosului.

Învățat-ai pre toți fiii Bisericii, să cânte cu evsevie Unimea cea cinstită în Treime, și dumnezeiasca întrupare a Cuvântului a o slăvi dumnezeiește, Ioane, luminând cele cu anevoie multora de cuprins, în sfintele tale scrieri.

Slavă :

Cetele sfinților cu cântări laudându-le Cuvioase, pre Cuvata Născătoare de Dumnezeu, pre Mergătorul înainte al lui Hristos, apoi pre apostoli, pre prooroci împreună cu sihastrii, pre înțelepții învățători, pre drepti și pre mucenici; în locașurile lor acum te sălășluiește.

Și acum, a Născătoarei :

Ca niște lână, ceace ești cu totul fără prihană, luând în pânțele ploaia cea cerească, ne-ai născut pre cea ce dă dulceață, celor ce-l laudă cu bună cre-

dință, și pre tine cea cu totul laudată, Născătoare de Dumnezeu te vestesc.

SVETILNA sfintei.

Podobie : Cu Duhul în biserică...

Darul tămăduirilor luând dela Dumnezeu, Vravaru pururea pomenită, roagă pre Stăpânul tuturor, pre Dumnezeu, a tămădui boalele celor ce aleargă la tine cu credință; și să izbăvească pre toți de nevoi și de neputința cea vătămătoare, și de boalele sufletești.

Slavă, a Cuviosului, asemenea :

Surpat-ai cu înțelepciunea ta eresurile, prea fericite Ioane prea înțelepte, și învățătura cea drept măritoare ai dat Bisericii; spre a dogmatisi drept, și a slăvi Treimea, Unimea în trei Ipostasuri și întru o ființă.

Și acum, a Născătoarei :

Născut-ai Preacurată pre Dumnezeu Cuvântul cel de mântuire lumii, carele a săvârșit cu înțelepciune această rânduială prea bună. Pentru aceasta pre tine toți te mărturisim duple vrednicie, ca pre ceea ce te rogi lui, să ne izbăvească de boale și de toate nevoile.

LA HVALITE

Stihirile pe 6, glasul 1-iu, singur glasul, a lui Anatolie :

Dulceața desfătării pământești trecându-o cu vederea, și

bogăția părintească, împreună și slava urând, pre cerescul Mire ai iubit, Varvaro pururea pomenită; că cu sabia capul tăindu-ți-se, cu fecioarele cele înțelepte împreună ai intrat la Mirele Hristos. Pentru aceasta și boala cea năprasnică gonind, tămăduiești pre credincioși cu lucrarea Duhului, și te rogi neîncetat, pentru sufletele noastre. Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Rușinatu-s'a vrăjmașul cel pizmătareț de femeie fiind biruit; el carele pre strămoașa o a avut uneltă către păcat; că celce s'a întrupat din Fecioară, Cuvântul Tatălui neschimbat și neamestecat, precum știe însuși, blestemul Evei și al lui Adam l-a stricat; Hristos cel ce a încununat duple vrednicie pre mucenița Varvara și printr'însa dăruiește lumii curățire și mare milă.

Cea de Dumnezeu chemată muceniță Varvara, în priveliște pătîmind, a zis: Cumplite sunt muncile cele de acum, o judecătorule, dară nu voi mai cinsti cele pământești, ci pre cele cerești! Pentru aceasta, tăiați, strujiți cărnurile, dați-mă focului; bucurându-mă, mă voi duce la Mirele meu Hristos. Pentru ale căreia rugăciuni Mântuitorule trimite nouă milele tale, și ne mântuește pre noi, cei

ce săvârșim cu credință pomenirea ei.

Alte Stihiri, ale Cuviosului glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune!

Părinte Ioane prea înțelepte, Biserica lui Hristos o ai luminat cu cântări, cântând dulce prea fericite, cele prea dumnezeiești; și lovind alăuta ta cu lucrarea Duhului, Părinte, ai urmat cei prea bine întocmite a lui David; cu carea glăsuind, cu dumnezeiești cântări, pre toți la tine i-ai tras.

Părinte Ioane slăvite, de valul lumesc cel turburător depărtându-te, la liniștea lui Hristos ai alergat, Preacuvioase; și cu privirile cele dumnezeiești, și cu strălucite fapte prea fericite, arătat te-ai îmbogățit cu adevărat, și credincioșilor ai dat; strălucind prin viața plăcută lui Dumnezeu, prea fericite.

Veniți pământenii să laudăm astăzi cu bună credință și cu cântări, sfințită și cinstită prăznuirea cuviosului Ioan; că acesta cu adevărat, s'a învrednicit a primi lumina dumnezeieștei străluciri. O! negrăită milostivirea ta, Doamne! prin carea noi am cunoscut a te slăvi pre tine cel prea bun.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Pe calea chinurii călătorind,

de sfatul părintesc ai fugit, Varvaro prea cinstită; și ca o fecioară înțeleaptă făclie purtând, ai intrat în curțile Domnului tău: și ca o Muceniță vitează Dar ai luat, a vindecă neputința trupească cea stricată. Deci, și pre noi, cari te laudăm pre tine, mântuește-ne de durerile sufletești, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu l-am cunoscut pre celce s'a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Iară nefiind Slavoslovie mare, Troparul Născătoarei Crucii, Glas acelaș.

Podobie: A treie zi ai înviat...

Pironitu-m'am ca un om pe lemn, și am murit și în mormânt m'am pus ca un mort; iară ca un Dumnezeu, o Maică! pre cei morți voi învia, și pre tine te voi slăvi cu scularea mea.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor te cinștim, pre tine îndreptătorul, Ioane Părintele nostru; că prin tine am cunoscut a umbla pe cărarea cea dreaptă cu adevărat. Fericit ești că lui Hristos ai slujit, și puterea vrăjmașului

ai biruit. Cea ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioșii împreună locuitori. Cu cari împreună roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O preaslăvită minune...

Nu pot suferi Fiule să te văd pre tine pe lemn adormit, cea ce dai tuturor priveghere, ca să dai celor ce adormiseră de demult pentru neascultarea cea amară, cu somn pierzător, dumnezească și mântuitoare priveghere, Fecioara a grăit tânguindu-se; pre carea o slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduală, și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Muceniții, Peasna 3, pe 4. Și din al Cuviosului, Peasna 6, pe 4. Prochimen, Apostol, către Galateni: *Fraților, mai înainte de venirea credinței...* Evanghelia dela Marcu: *In vreniea aceia, mergea după Iisus norod mult și îl împresură...*

Iară a Cuviosului, Prochimen, Apostol, și Evanghelia, caută-le la Cuvioși.

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Sava cel sfințit.

(De va voi cel mai mare, facem privighere)

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am, Stihirele pe 4, glas 1-iu.

Podobie : Prea lăudaților mucenici...

Văzător ai fost cu mintea, puterilor celor înțeleghitoare, și ca un lucrător al dumnezeștilor cuvinte, puindu-le în inima ta, pe care întărind și suirea ca o scară, cuvioase Savo părintele nostru, te rogi, să dăruască nouă pace și mare milă.

De două ori.

Savo prea cuvioase, viața ta din pruncie o ai făgăduit lui Hristos Dumnezeuului nostru; dela carele fiind întărit, patimile trupului le-ai supus gândului, pre cel mai rău supuin-du-l celui mai bun. Pentru aceasta roagă-te să dăruască sufletelor noastre, pace și mare milă.

De Dumnezeu înțeleptite Părintele nostru, luminător mare te-ai arătat, luminând partea cea de sub soare, cu strălucirile minunilor, și ale dumnezeștilor fapte; pentru că după adormire, lumina cea neapusă pre tine te-a priimit. Pentru aceasta roagă-te, să dăruască

sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cuvioase părinte, din pruncie deprinzându-te la fapta bună cu osârdie, te-ai făcut organ sfântului Duh: și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulcețile. Și acum cu dumnezească lumină prea curat fiind strălucit, luminează și gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Și acum, a Născătoarei :

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu; păzește-mă sub acopere-mântul tău.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie : Casa Eufратului.,

Ărătat-te-ai din scutecele maicei tale, vas sfințit, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru, și casă sfântului Duh.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Savo părintele nostru, purtând în mâinele tale Crucea Domnului, nălucirile dracilor până în sfârșit, le-ai pierdut.

Stih : Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui.

Înșelăciunile viclenilor draci, biruindu-le cu puterea Crucii

ai arătat slava lui Hristos, Savo, părintele nostru.

Slavă, și acum a Născătoarei :

Stăpână bună, ridică sfintele tale mâini, către Fiul tău, iubitorul de suflete Ziditorul, să miluească pre robii tăi.

Troparul, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele ai făcut roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Savo părintele nostru cuvioase! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum a Născătoarei :

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârșitul cărții.

A VECERNIA CEA MARE.

Apă obișnuitul Psalm cetim: Fericit bărbatul

Starea întâia.

Doamne strigat-am, **Stihurile pe 8, glasul 5.**

Podobie : Prea cuvioase Părinte,...

Savo de Dumnezeu înțelep-
țite, întocmai cu îngerii
stătătorule, împreună cu cuvi-
oșii locuitorule, împreună vor-
bitorule cu proorocii, cu aposto-
lii și cu mucenicii împreună
moștenitorule; tu cela ce acum
locuești în lumina cea neînsera-
tă cu ale căruia dumnezești ra-

ze strălucești, cu cea prea înaltă
dorire. Căruia stându-i înaintea
strălucit cu îndrăzneală, îndul-
cindu-te de vederile lui și
desfătându-te de frumusețea lui
neîncetat; lui Hristos te roagă,
pre Hristos împlânzește-l, Cui-
oase, să dăruească Bisericii un
cuget, pace și mare milă.

De trei ori.

Savo prea fericite, făclia în-
frânării cea nestinsă, luminăto-
rul călugărilor cel prea luminat,
cel strălucit cu razele dragostei,
stâlpul răbdării cel neclătit,
întărirea și puterea celor ce te
cinstesc pre tine cu credință,
izvorul tămăduirilor, locuitorul
pustiei cu adevărat, carele ca
un raiu dumnezeesc o ai ară-
tat; aducând dumnezești ro-
duri pre cei ce se mântuiesc.
Lui Hristos te roagă, pre Hris-
tos împlânzește-l Cuvioase, să
dăruească Bisericii un cuget
pace și mare milă.

De trei ori.

Savo de Dumnezeu înțelep-
țite, stâlpul cel de foc al fap-
telor bune, făclia care povățu-
ești din marea lumească pre po-
poare la dumnezeescul liman.
Cela ce duhurile înșelăciunii
le surpi; lăcașul Duhului sfânt
cel curat, îndreptătorul călugări-
lor, cumpăna înfrânării cea
dreaptă, înălțarea smereniei cea

prea luminată, izvorule carele izvorăști noianuri de tămăduiri; lui Hristos te roagă, pre Hristos împlânzește-l Cuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget pace și mare milă.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel după chip păzindu-l nevătămat, mintea puindu-ți stăpân pustnicește preste patimile cele pierzătoare, spre cel duple asemănare cât este duple putință te-ai suit. Că barbătește silindu-ți firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, și pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai aratat mai mare cetățean pustiei, povățuitor celor ce bine călătoresc, și canon defaptă bună prea adevărat. Și acum în ceruri, oglinzile deslegându-se Ferice, vezi curat pre sfânta Treime; și te rogi fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pre tine.

Și acum, a Născătoare:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine Curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi.

Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și cetirile.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3. Vers 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsle muncă. Părutus'a în ochii celor nepricepuți a murì, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor și mergerea dela noi sfărmare: iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor luă și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui: că Dumnezeu i-a ispitit pre dânșii și i-a aflat luiși vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Și în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scântele pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi și vor stăpâni noroade, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuviosii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, Versul 16.

Dreptii în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grije pentru dânșii dela cel Preaînalt Pentru aceasta vor luă împărăția podoabei și stema frumseții din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, și cu brațul său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea lui, și va înarma făptura spre izbândă vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în ziua dreptății, și-și va pune luiș coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavază nebiruită sfinteniază, și va ascuți cumplită mânie întru sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merg-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor

la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârli-toare plină de pietere se vor aruncă grin-dine. Întări-se-va asupra lor apa mării și riurile îi vor îneca de năprasună. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un vifor va vântură pre ei, și va pustii tot pămân-tul fărădelegea, și răutatea va răsturna sca-unele puternicilor. Auziți dar împărați și în-țelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trușiți întru noroadale neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel Preaînalt

**Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 4, Vers 7.**

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și cărunțele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bă-trâneților viața nespurcată. Plăcut lui Dum-nezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciu-nea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru a- ceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și noroadale văzând, și necunoscând, nici puind în gând una ca a- ceaasta; că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE

**Stihira hramului, Și ale Cuviosului, glasul
al 2-lea. Singur glasul.**

Pustnicească învățătură ai adunat pe pământ, cuvioase Sa-vo, și asuprelile patimilor în cur-gerea lacrimilor tale, toate le-ai înecat. Scară dumnezească și cinstită carea duce la ceruri tuturor s'a cunoscut viața ta cea de Dumnezeu priimită; că rodurile bunei credințe într'însa

arătând, vindeci printr'însele neputințele patimilor, celor ce cu credință strigă către tine: Bucură-te steaua cea de dimi-neață, cea ca aurul strălucitoare sfeșnicul călugărilor, și păsto-rule! Bucură-te pururea pome-nite, creșterea cea prea bună a pustiei, și întărirea Bisericii cea neclătită! Bucură-te mare povățuitorule al celor ce serătă-cesc! Bucură-te lauda noastră, și bucuria cea strălucită a lumii!

Pre îngerul cel de pre pă-mânt, și în Cer omul lui Dum-nezeu, bună frumusețea lumii, desfătarea bunătăților și lauda faptelor celor pustnicești, pre Sava să-l cinstim: că răsădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit duple dreptate; și ca un cedru în pustie, a înmulțit turma oilor celor cuvântătoare a lui Hristos, întru cuviință și drep-tate.

Cuvioase Părinte, din prun-cie deprinzându-te cu fapta bu-nă, te-ai făcut organ sfântului Duh; și dela dânsul luând lu-crarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulcețile. Și acum prea curat fiind stră-lucit cu dumeezeească lumină, luminează și gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Slavă, glas același.

Dorul cel mai presus de min-

te al bunătăților luând, toate cele din lume frumoase le-ai trecut cu vederea, de Dumnezeu priimate; că de aicea nu te-ai smintit cu rodul ca Adam și pre șarpele gonindu-l prin înfrânare, îngerească viață ai petrecut, și acum te sălășluești în ceruri, îndulcindu-te de pomul vieții. Roagă pre Dumnezeu sfințite Savo, pentru noi cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ominune mai nouă decât toate minunile cele de demult! că cine a cunoscut să fii născut mai că mai presus de fire, și să poarte în brațe, pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut! Pre carele ca pre un prunc Preacurata în brațele tale purtându-l și îndrăzneală ca o mai că către dânsul câștigând, nu încetă a-l ruga, pentru cei ce te cinstesc, să miluească și să mântuească sufletele noastre.

LA STIHOVNĂ

Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cămara cea cu bun miros, a pustniceștelor nevoițe cu adevărat; că Crucea pre umele luând, și Stăpânului Hristos pre tine însuși prea fericite făgăduindu-te, ai călcat măestria trupului cea râvnitoare de cele

de jos; și cu fapte bune sufletul ți-ai luminat, și spre dumnezeiasca dragoste l-ai întraripat. Pentru aceasta încunjurând prea sfântă racla moaștelor tale prea laudate Savo, dumnezeiasca iubire de oameni cerem să dobândim, cu rugăciunile tale, și lumii să se dăruească mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui...

Cărbune de Dumnezeu strălucit, te-ai arătat în lume împreunându-te cu focul Duhului, de Dumnezeu purtătorule Savo, luminând de Dumnezeu înțelepțite, sufletele celor ce cu credință se apropie către tine, povățuindu-i la lumina cea neînserată, Cuvioase. Ai stins și cărbunii pustiei, fiind rourat cu dumnezeescul Dar de sus. Pentru aceasta și cununa biruinței prea arătat ți-a dăruit ție Părinte, Hristos împărțitorul dumnezeștei dreptăți. Pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Scară înaltă până la Cer arătată a fost viața ta, de Dumnezeu înțelepțite. Prin carea la înălțime te-ai suit, și cu Stăpânul Hristos a vorbi prea fericite te-ai învrednicit, luminându-ți mintea cu strălucirile cele de acolo; și cu razele lui fiind

luminat, ai luat îngereasca lumina-
re. Căruia și acum înainte
stându-i, roagă-te Cuvioase, ca
cei ce săvârșesc dumnezeea-
scă și cinstită pomenirea ta, să
stea înainte împreună cu tine
și să se dăruiască lumii mare
milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor, te cin-
stim pre tine, îndreptătorul, Sa-
vo părintele nostru; că prin tine
am cunoscut a umbla pe căra-
rea cea dreaptă cu adevărat.
Fericit ești, că lui Hristos ai
slujit, și a vrăjmașului ai biruit
puterea. Cea ce ești cu înger-
ii împreună vorbitor, cu drep-
ții și cu cuvioșii împreună locui-
tor; cu cari împreună roagă-te
Domnului, să miluească sufletele
noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Fecioară nenuntită, care pre
Dumnezeu negrăit l-ai zămis-
lit cu trup, Maica Dnmnezeu-
lui celui prea înalt, rugăciunile
robilor tăi primește-le, ceeace
ești cu totul fără prihană; carea
dăruiești tuturor curățire de gre-
șeli, primind acum rugăciuni-
le noastre, roagă-te să ne mântu-
im noi toți.

Tropar glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale...

Caută-l la Vecernia mică.

LA UTRENIE.

**La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfântului
de două ori, Slavă, Și acum a Născătoarei**

**După întâia Stihologie, Sedealna, glasul
1-ii. Podobie : Mormântul tău...**

Viață cu bună credință pre
pământ săvârșind, lăcaș curat
Duhului te-ai arătat, luminând
fericite pre cei ce vin la tine
cu credință. Pentru aceasta roa-
gă pre Stăpânul tău, să lumi-
neze sufletele noastre, a celor
ce te laudăm pre tine, Savo de
Dumnezeu înțeleptite părintele
nostru. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Maica lui Dumnezeu pre
tine te știm toți, care Fecioară
cu adevărat și după naștere
te-ai arătat, noi cei ce cu dra-
goste alergăm la a ta bunătate;
că pre tine te avem păcătoșii
folositoare, pre tine te-am câș-
tigat în ispite mântuire; una
cea cu totul fără prihană.

**După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al
8-lea. Podobie : Pre înțelepciunea și Cuvântul...**

Crucea Domnului ridicând
înțelepte, și lui până în sfârșit
urmându-i, gândul nu ți-ai în-
tors spre lume, de Dumnezeu
înțeleptite; cu înfrânarea și cu
ostenelele patimile ai omorât,
și Biserica te-ai gătit pre tine
însuți Domnului tău. Pentru
aceasta și răsplătire de daruri
ai luat, a vindecă boalele și a

goni duhurile, purtătorule de Dumnezeu fericite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertate de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre înțelepciunea și Cuvântul în pântecele tău zămislind negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cea ce ține lumea, și în brațe ai avut pre cea ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, făcătorul fapturii și Domnul. Pentru aceasta te rog prea curată Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă izbăvesc eu de greșeli, când voiu vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruiești, că toate le poți, câte voești.

După Polileu, Sedelna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul..

Din pântece te-ai sfințit cu adevărat, prea sfințite Savo, și pre pământ ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorât, râvnind vieții lui Evtimie, și duple vrednicie te-ai arătat slujitor Treimii, fericite. Pentru aceasta spre râvna dumneze-eștei tale vieți, cete de călugări a-i împreunat, pururea slăvite purtătorule de Dumnezeu

părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Ca ceeace ești Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului carele nu știe de bărbat; ca ceeace ești lăcaș Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine celace sunt lăcaș spurcat fărădelegii, și batjocură dracilor intru cunoștință m'am făcut, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă lăcaș luminat prin fapta bună, Curată, ceea ce ești priimitoare de lumină. Gonește-mi negura patimilor, și împărtășirei celei de sus mă învrednicește, și luminii cei neînserate, cu rugăciunile tale.

Apoi Antifonul cel dintâu al glasului al 4-lea.

Prochimen glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Toată suflarea.

Evanghelia dela Luca:

În vremea aceea, stătut-a Iisus la loc șes, și mulțimea ucenicilor lui..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Cuviosului tău Sava, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre...

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, și al Cuviosului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

A pa trecându-o ca pre uscat, și din răutatea Eghipetului scăpând Israiliteanul, „strigă: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Sufletul meu cel întunecat prin desfătărilor vieții, și turburat de grijile lumesti, cu strălucirea ta luminează-l Maica lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, deschisu-s'au ușile cerești prin nașterea ta, în care dă și sufletului meu intrare ca o milostivă, și către acela mă povățuește.

Sufletul meu cel săgetat cu săgeata celui viclean, și rănit

prin vicleniile și meșteșugirile aceluia, cu mila ta vindecă-l, Fecioară.

Nădejdea celor desnădăjduiți, îndreptarea celor căzuți, ce-eace ai născut lumina cea dumnezească, luminează sufletul meu, cel ce este întru întuneric.

Alt CANON, al Cuviosului.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Pre prea bunul între pustnici, pre Sava cu osebite, cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cu raza luminii Sfântului Duh luminează, Savo, pre cei ce cu dragoste creștinească întru cântări te laudă, cela ce ești lauda pustnicilor, mărirea călugărilor, înfrumusețător pus-tiei, și de feciorie păzitor.

Tot dorul spre Dumnezeu tinzându-ți din tinerețe, și spre dânsul toată dragostea ta avându-o, zburdările trupului și asuprelele patimilor prin înfrinare le-ai omorât, Savo de Dumnezeu purtătorule prea laudate.

Biruind pre șarpele cel ce se tăinuia în rod, l-ai călcat, și cursele lui ușor le-ai trecut, cu aripile cinstirei de Dumnezeu ridicându-te părinte; și bucurându-te, ai cules viață din pomul cunoștinței.

Slavă:

Strălucit fiind cu lumina Darului, în foc ai intrat ca și cei trei tineri, rămânând nears, Dumnezeu păzindu-te; și arătând tututor vrednicia și strălucirea ta, ce eră să fie mai pe urmă Părinte.

Și acum a Născătoarei...

Că un potop fără stavilă, se revărsase moartea asupra noastră, dar apropiindu-se de cel născut al tău, a pierit, și lovindu-se s'a surpat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că viața, ceea ce este deapururea cu adevărat întrupată, ai născut.

Catavasia: Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne, tu ești lumina celor întunecați, și pre tine te laudă duhul meu.

Toată dorirea mea către tine o am tins, Stăpână Curată, și poftele mele cele trupești îngrab le schimbă.

Stăpână, ceeace ești ușa luminii, răsari-mi mie razele cele lunate ale pocăinței, și negura păcatelor mele o pierde.

Vna întru tot nevinovată scapă-mă de toată răutatea, de ispitele ce vin asupra mea, și de focul cel veșnic.

Preacurată grăbește, de mă

cercetează, și mă curățește de ranele cele cumplite și mă apără de toată supărarea, pre mine cel ce pătimesc.

Alt Canon Irmos:

Cela ce ai întărit..

Mintea puindu-ți stăpân preste patimi prea fericite, cârmuitor dreptății te-ai arătat; că celui mai bun arătat pre cel mai rău l-ai supus. Pentru aceasta Părinte ca un finic, în pustietăți ai înflorit.

Știind a urmă urmelor Stăpânului, ai fost înstreinat de patrie, și locuind în pustie, biruință ai ridicat asupra celor împotrivă luptători, cu dumnezească putere fiind întărit.

Cu tăria minții prea fericite fiind întărit, feluri de meșteșugiri ale vrăjmașului ai biruit înțelepte; tuturor l-ai arătat, și sprânceană lui cea înaltă o ai surpat.

Slavă:

Cu suflet prea blând și cu voință lină, cu faptele bune înfrumusețat văzându-te pre tine, Luminătorul cel prea luminat, Evtimie, te-a priimit luminat propoveduind strălucirea ta cea prea fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitoarei rândueli a cu-

vântului pentru noi, luminată uşă, tu Maică Fecioară te-ai cunoscut cu adevărat; că tu ne-ai adus raza cea înţelegătoare a prea înaltei Dumnezeiri.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cele pământeşti toate lăsându-le, şi în lume fiind trupeşte cu Duhul ai fost părtaş ingerilor; pentru că patimile trupului ceste de acum omorându-le, Treimii te-ai arătat slujitor, fericite. Pentru aceasta şi patimile celor bolnavi le vindeci şi prin cuvânt goneşti durerile cu Darul, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Turburările vieţii lăsându-le, Crucea ta pe umere luând, cu totul te-ai dat pre sine-ţi Domnului tău; şi afară de trup şi de lume punându-te te-ai făcut sălaş Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi spre râvnă ridicând popoarele, cetăţile ai deşertat, şi deşerturile în cetăţi ai prefăcut, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit, din pruncie întinându-mi cu cuvintele şi cu faptele netrebnice, pre mine însumi m'am stricat, şi nu am ce face sau unde să scap, şi altă nădejde nu am afară de tine Fecioară. Vai mie păcătosului! Pentru aceasta rugător sunt către tine Preacurată; şi acum alerg, şi mă rog, mărturisindu-mă ție, greşit-am! Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască: că întru tine Fecioară nădejtile mi-am pus.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i-
„conomiei tale, înţeles-
„am lucrurile tale, şi am prea
„mărit Dumnezeirea ta.

Sufletul meu cel întunecat cu păcate, străluceşte-l cu lumina ta pururea Fecioară, carele ai născut Soarele dreptăţii.

Scapă-mă de viforul ispitelor, şi al vieţii cei stricătoare de suflet, şi de focul cel veşnic mă mântueşte dumnezească Mireasă.

Sfinţitule vas al fecioriei, şi veselia celui neîncăput cu firea, sufletul meu cel întunecat de multe patimi, luminează-l.

Întru tot sfântă dumnezească Mireasă Stăpâna lumii,

mântuește-mă pre mine, de nevoi mă scapă, și-mi gonește mulțimea patimilor.

Alt Canon, Irmos.

Tu ești țărâa mea Doamne...

Ășezarea sufletului curățindu-ți, și lărgindu-o cu dumnezești vederi, încăpătoare cu adevărat de Daruri dumnezești o ai făcut, de Dumnezeu fericite; și cu atingerea mâinilor tale pre cei neputincioși i-ai vindecat, următor Stăpânului făcându-te.

Celce cumplit se sălbătăceă asupra ta Părinte, s'a înghițit ca Datan și ca Aviron pierzându-se; căci pre tine te-a păzit nevăzut dumnezeescul Dar, de mulți grijindu-se, de cei ce s'au mântuit prin tine, și cari au urmat învățăturilor tale.

În legea lui Dumnezeu învățându-ți simțirele dumnezeescule, spre cunoștința celor fără de trupuri și înțelegătoare, ți-ai îndreptat gândul cuvios, trecând neîncetat din mărire, în mărire și din putere Părinte întru putere.

Slavă.

Ă face bine celor de o seminție puindu-ți în gând, în pustie cetăți de suflet folositoare, ai zidit lui Dumnezeu Cuvioase, și în pământ inse-

tat izvoare de ape ai scos, și ploi din Cer ai pogorât cu prea mărire, de Dumnezeu înțelepte preste țarine fără de apă.

Și acum a Născătoarei :

Nou înflorit rai al nemuririi și frumos cu adevărat te-ai arătat, pomul vieții cel întru tine sădit cu prea înaltă putere dumnezească, în pântece purtându-l și născându-l, carele izvorăște nădejde de viață purtătoare, tuturor celor ce cu credință te cunosc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos :

Mănecând strigăm ție Doamne; Mântuește-ne „pre noi; că tu ești Dumnezeu „zeul nostru, afară de tine pre „altul nu știm.

Pre tine Fecioară te laudăm întru tot laudată, carea ai încăput pre cuvântul lui Dumnezeu în pântecetele tău cea cu totul fără prihană.

e focul cel nestins, și de viermi, scapă-mă Maica lui Dumnezeu, ceeace ai vindecări de milă.

Tu ești credincioșilor perete tare și biruință, întru tot sfântă, ceeace mântuești din ispite, pre cei ce te laudă.

Sufletul meu cel neputin-

cios vindecă-l, prea curată
Stăpână, ceeace ai născut mân-
tuirea tuturor, pre cel ce ridi-
că neputințele noastre

Alt canon, Irmos:
Pentru ce mai lepădat...

Cu gând neabătut către cel
dorit al tău tinzându-te, de la
dânsul ai luat Părinte Dar de
prisosit de minuni prea mari,
și pre cei ce veneau la tine
cu credință milostivindu-te, i-ai
vindecat, Cuvioase.

Sarcină greutăților trupești
lepădând, vas de Dumnezeu
însuflat al înțelegerii sfântului
Duh te-ai făcut dumnezeescale;
cu înfrânarea de bucate, cu
rugăciunea, cu răbdarea, și
cu gândul smerit înavuțin-
du-te.

Propoveduitor dumnezees-
tilor dogme, de lucruri prea
mari glăsuitor te-ai hirotont;
cu adunările sfinților părinți,
împreună vorbitor ai fost, și
pre împărați ai înțeleptit; că-
rora te-ai arătat de față, fiind
înconjurat de Dumnezeescul
Dar, fericite.

Slavă.

Darul cel dat ție dela Dumne-
zeu, de Dumnezeu însuflate s'a
vestit și s'a dat tuturor până
la marginile lumii; vederoase
făcând cu dumnezească cuvi-

ință arătările, și lucrarea mi-
nunilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești folositoare cre-
dincioșilor, zid nestricat celor
ce te laudă pre tine; tot nea-
mului omenesc pricinuitoare de
mântuire te-ai arătat; ca ceeace
ai născut pre Dumnezeu cel ce
s'a arătat trupește, mântuește
sufletul meu, Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Curățești-mă Mântuitorule,
că multe sunt fărădelegi-
„le mele, și mă ridică dintru
„adâncul răutăților, rogu-mă.
„Căci către tine am strigat și
„mă auzi Dumnezeuul mântui-
„rii mele.

Marie lacaș curat și întru
tot cinstit, al Făcătorului tutu-
ror, dă sufletului meu lacrimi
curățitoare, și scoate-mă de la
judecata ce va să fie, și din
munci.

Ceeace ești ușă dumneze-
ească, arată intrări dumneze-
ești smeritului meu suflet, întru
care intrând, să se mărturisea-
scă și să ia deslegare de răutăți,
Născătoare de Dumnezeu.

Adâncul păcatelor și valu-
rile desnădăjduirii, viscolesc
mintea mea; milostivește-te
Stăpână, și-mi tinde mâna, și

mă mântuește, ceea ce ai născut pre Mântuitorul.

Pre tine te avem folositoare și zid toți credincioșii cari pururea suntem necăjiți întru adâncul răutăților, al turburărilor și al scârbelor, Născătoare de Dumnezeu, singură scăparea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciune vărs către Domnul...

Dragoste către Dumnezeu și către aproapele agonisind, înțelegere pe scurt a legii și a proorocilor ai plinit; că toată fapta bună, care întrece toate fără asemănare Părinte ai săvârșit.

Ăsemenea cu viața îngerească pe pământ viața ți-ai câștigat; asemenea cu îngerii cinste Hristos ți-a dăruit, dându-ți cetele sfinților ajutoare sufletului tău.

Slavă.

Rod al înțelepciunii arătându-te, începerea înțelepciunii ai iubit, frica lui Dumnezeu, cu carea îndreptându-te la săvârșirea aceea ai ajunsu-o cât se poate cuprinde de oameni, Părinte.

Și acum a Născătoarei:

Ceeace ai născut cu trup pre Mântuitorul și Răscumpă-

rătorul Dumnezeuul tuturor și Domnul, cel ce a petrecut împreună cu noi, mântuește Preacurată din nevoi, pre cei ce te chiamă pre tine, Stăpână.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Ca cea ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără prihană prin faptă bună, Savo fericite, săditor creștinătății ai fost; de unde te-ai făcut podoaba cuvioșilor, și cetățean pustiei lăudat duple vrednicie. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Savo, de trei ori fericite.

ICOS.

O! mai marele părinților, și podoaba cuvioșilor, îndrăzneala pustnicilor către Hristos, cetățeanul pustiei, și săditorul; cum voi lauda viața ta, Cuvioase? Că strălucești marginilor ca soarele. Pentru aceasta strig către tine acestea: Bucură-te Cuvioase lauda Capadochilor! Bucură-te cinstita podoaba lumii! Bucură-te odrasla pustiei cea prea frumoasă! Bucură-te dumnezească desfătarea părinților! Bucură-te că în ceruri cu îngerii locuiești! Bucură-te că cele de pre pământ din Cer le îndreptezi! Bucură-te îndreptarea călugărilor și canonul! Bucură-te mijlocitorul celor

leneși către Dumnezeu! Bucură-te izvorul minunilor cel de Dumnezeu izvorât! Bucură-te cuviosul organ al Duhului! Bucură-te prin carele s'a împodobit răsăritul! Bucură-te prin carele cele despre apus strălucesc! Bucură-te Savo de trei ori fericite.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sava Sfințitul.

Stih : De Dumnezeu de demult sufletul tău lipind.
Înainte lui acum Savo te găsești stând.
Dumnezeescule Savo în a cincea zi ai intrat.
În Cerul cel prea dorit cu adevărat.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Teodosie cel mic, din Capadochia, dintr'un sat ce se chiamă Muntalasc, din părinți anume Ioan și Sofia. Deci dintru începutul vieții sale alergând la petrecerea călugărească, și intrând la Monastirea ce se numia Flavian, atâta s'a făcut de răbdător la poftă, în cât văzând un măr în grădină, și făcându-i-se poftă de dânsul, a zis: *Frumos era la vedere și bun la mâncare rodul ce m'a omorât.* Și așa a luat mărul în mână, dar nu l-a mâncat, ci l-a călcat cu picioarele, și s'a pus hotar să nu mai mănânce măr în toată vieța sa. Și în cuptor cu foc aprins a intrat, și a ieșit sănătos, neatingându-se focul nici de hainele lui. Când era de opt sprezece ani, a mers la marele Evtimie, și a fost trimis de dânsul la cuviosul Teoctist, la chinovie, unde a adunat, și a aflat obiceiurile și bunătățile tuturor, celor ce locuia acolo. Pre acesta văzându-l marele Evtimie, pentru sporul sufleteștelor lui bunătăți, l-a numit copil bătrân. Și pre cât îi creștea vârsta, îi creștea fapta bună. Pentru care a și luat dela Domnul Darul minunilor, și a făcut multe minuni de trei ori fericitul. La locuri seci prin rugăciunea sa, a izvorât ape și s'a făcut povățuitor și învățator multor călugări. Mers-a și cu solii la Constantinopol de două ori, rugat fiind de Patriarhii ce erau pe acelea vremi la Ierusalim, către împărății Anastasie și Iustinian. Și fiind de nouăzeci și patru de ani, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, sfântul mucenic Anastasie.

Stih : Pre Anastasie cinstesc, ca cel ce cinstește arătat.

Învierea Hristosului și Dumnezeului meu adevărat.

Acest sfânt Anastasie, văzând odinioară pre sfinții mucenici lui Hristos, că se muncesc și li se taie toate membrele trupului, pentru credința și mărturisirea lui Hristos, a luat dumnezească râvnă în inima sa; și pentru că eră creștin, și socotea negrăitele acelea bunătăți ce sunt gătite mucenicilor, a dorit să se lupte și el ca un mucenic, ca și de cununile muceniei să se învrednicească. Și dar într'o zi, s'a înfierbântat în inima sa de dragostea mărturisirii, și însemnându-și tot trupul cu semnul cinstitei Cruci, s'a dus de sineși chemat la mucenie; și stând în mijlocul judecății, a strigat cu mare glas zicerea Isaiei: *Arătat m'am făcut celor ce nu mă întreabă, aflatu-m'am între cei ce nu mă caută.* Și fiindcă toți s'au uitat la el, a zis mucenicul: Auziți voi toți slujitorii diavolului eu sunt creștin, și crez în Domnul nostru Iisus Hristos: iară pre idolii voștri, și pre cei ce se închină acestora, îi dau anatemei. Așa văzând păgânii îndrăzneala lui, s'au înspăimântat, și îndată dezbrăcându-l, l-au bătut cumplit, zicându-i: Această pedeapsă ți-am dat pentru nerușinarea și obraznicia ta; iară pentru că crezi în Hristos, ți se va tăia capul, și se va arunca trupul tău, la pești și la cele tărâtoare, ca să-l mănânce. Deci îndată apucând sălbătăciții pre sfântul, i-au tăiat capul, și ducându-l cu o corăbioară puțin departe de pământ, au aruncat trupul lui în mare.

Intru această zi, sfântul mucenic Dioghen de pietre ucis, s'a săvârșit.

Stih : Dioghen mucenicul cu haină de pietre bucurându-se.

De către bărbați înșelători este îmbrăcându-se.

Intru această zi, sfântul mucenic Averchie de sabie s'a săvârșit.

Stih : Urmează lui Averchie pentru tăere cunună mare.

Căci nu flori ci Cerul îi este încununarea.

Intru această zi, prea cuviosul Non, în pace s'a săvârșit.

Stih : Non de legăturile protivnicului fugind.
Îl leagă cu legăturile de îngropare mort zăcând.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Grat viețuind se nădăjduia inger a fi,
Ci după moarte om se vădi.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nectarie, cel din chilia lui Iagar care se află la Car-tea Atonului pustnicind la anii o mie patru sute șaptezeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nectarie bând amărăciunea vieții cei de jos,

Acum bea Nectarul, dumnezească băutură cea de sus.

Intru această zi, cuviosul Filofteiu Careotul, duhovnicescul părinte mai sus zisului Nectarie, și s'a învrednicit de Darul mai nainte vederei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Dumnezeu tu Filoftee, de trei ori fericite iubind,

Acum sus față înaintea feței lui Dumnezeuști stând.

Intru această zi, sfinții cuvioși mucenici cari au locuit în chiliile Atonului, și au înfruntat pre latino-cugetători, pre împăratul Mihail, și pre Patriarhul Bec, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Una socoteală mulțimei cuvioșilor fiind,
A muri pentru părințeștile dogme voind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu îndră-
„znelă, și focul în rouă l-au
„schimbat, strigând: Binecu-
„vântat ești, Doamne Dum-
„nezeule în veci.

Mă rog ție Preacurată, omoa-
ră păcatul cel ce locuiește în-
tru mine, și mă învrednicește
Fecioară a câștiga viață, și mă
ferește de partea celor ce se
muncesc acolo.

Multe feluri de patimi mă
viscolesc Curată, ceeace ai năs-

cut izvorul nepătimirii; de bi-
ruința acelora, și de focul cel
veșnic scapă-mă, Născătoare
de Dumnezeu cu rugăciunile
tale.

Cel ce cu năravul cel slo-
bod greșesc, și de obiceiul cel
nebunesc mă robesc, alerg că-
tre obișnuita tamilostivire; mân-
tuește-mă întru tot sfântă de
Dumnezeu Născătoare, pre mi-
ne cel deznădăjduit.

Știnge văpaia patimilor me-
le, și-mi alinează turburarea ini-
mii, curată Maica lui Dumne-
zeu; și mă scapă fecioară de
tirania dracilor, și de focul
cel veșnic.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

Lepădat-ai cele vremelnice
schimbându-le cu cele veșnice,
și cu îngerii dănțuești, ca cea
ce ai petrecut viață îngerea-
scă; cu cari împreună ai și cân-
tat: Bine este cuvântat Dum-
nezeul părinților noștri.

Strigă cu mulțumire lavra
ta cea mare și prea cinstită,
locuitor și ziditor, și cetățean
avându-te înțelepte; și lăudân-
du-se strigă către Domnul; Bi-
ne este cuvântat Dumnezeul
părinților noștri.

Slavă:

Neîncetat te roagă, Savo de

Dumnezeu înțeleptite, pentru turma ta, și cere cu osârdie ca următorii tăi, să fie veșnici totdeauna, roadă aducând și cu dragoste strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cămară Preacurată mai presus de cuvânt a întrupării Cuvântului, pat și scaun te numim cei ce înțelegem cele drepte. Și bucurându-ne, cântăm Fiului tău: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre carele îl laudă oștile îngerești, laudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ușurează-mi păcatele și sarcina greșelilor mele, ca să te măresc pre tine.

Ca ceeace ai născut pre Iudecătorul și Dumnezeu, arată-l Curată cu blândeale tale rugăciuni, mie milostiv; ca să mă mântuesc de focul cel veșnic.

Biruitu-m'au păcatele mele cele multe, Născătoare de Dumnezeu: dă-mi acum mână de ajutor, și scapă-mă din focul cel nestins, pre mine nevrednicul.

Rogu-mă, Preacurată lumi-

nează ochii inimii mele, cei orbiți de negrul păcat, și mă arată priimitor de Dumnezeasca strălucire: ca prin tine să mă fac curat Fiului tău.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu veselie cuvioasă, au mers cetele sfinților înaintea preacuratului tău suflet, în locul odihnei, în lăcașurile cele luminate, unde se sălășluiesc. Cu cari împreună acum cânti: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Streine sunt minunile tale: că fiarele ai îmblânzit, valurile patimilor ai potolit, mai înainte spui cele ce vor să fie; cu proorocescul Dar cetele dracilor scoțându-le le gonești cu privigherile cele întinse, cu rugăciunile și cu postirele, și cu puterea Crucii cea nebiruită, de Dumnezeu purtătorule.

Cela ce cu Moisi mai înainte din stâlp a vorbit, stâlp prea luminat, tins de pe pământ până la Cer, ți-a arătat, unde și acum zace răbdătorul și mult pătimitorul trupul tău; căruia cu credință stându-i înainte, cu dreapta credință cântăm: Noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bucurie se săvârșește

prăznuirea ta prea lăudate; că în fapta bună cea de bucurie purtătoare te-ai îmbrăcat cu adevărat, în haina mântuirii și în îmbrăcămintea cea curată și miloasă a veseliei; în care acum împodobit fiind, cânti neîncetat: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum a Născătoarei:

Neispită de nuntă ai născut, și Fecioară ai rămas, și cu streină nașterea ta ai adunat toate; încetând războiul cel de preste ani și osebirea cea depărtată, ceea ce ai purtat în sânurile tale pre Hristos dătătorul de pace; pre carele cu credință binecuvântându-l cu dragoste te laudăm pre tine, una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine, Fecioară curată, cei „mântuiți prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri mărin- „du-te pre tine.

Miluește Preacurată ticălosul meu suflet, și-mi omoară pierzătoarele patimi; gonește muncitoarea nepricepere, și izvoare de lacrimi sfinte pururea în viață dăruiește-mi, prin care să scap de osânda cea cumplită ce mă așteaptă.

Fecioară prea curată, tu

ești zid creștinilor și scăpare lumii, întru carea ne mântuim; că din tine Dumnezeu întrupându-se, pre tine te-a dat tuturor acoperământ mântuitor, dumnezească Mireasă. Pentru aceasta Curată mântuiește-mă pre mine nevrednicul.

Cu tărie și putere duhovnicească, cu armă de biruință încinge smeritul meu suflet, preasfântă Născătoare de Dumnezeu; îmbracă-l în arma Crucii, și curățește ranele păcatului meu cu roua iubirii tale de oameni și cu mare mila ta.

Curată, fii-mi stâlp de mântuire, taberile dracilor să le faci de nimic; și mulțimea ispitelor și necazurile să le gonești, și întâmplările rele departe să le isgonești, și mântuire să-mi dăruiești, Curată.

Alt Canon Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Miros slobozește racla ta cu bună mireasmă duhovnicească, din destul veselind pre fiii tăi, cei ce te înconjoară pre tine cu dragoste, care laudă viața ta cea îngerească, strălucirea cea dată ție, mărirea și frumusețea cea deapururea.

Izvorit-a în pustie apă, și în pământul cel însetat baltă s'a făcut, schimbându-se cu ru-

găciunele tale Părinte; că cele pustnicești întru aceasta s'au sălășluit ca lângă niște râuri; laturea Iordanului a înflorit ca crinul, udată fiind cu lacrimile tale.

Strălucirea sfinților ți-a strălucit în ceruri, ca celui drept Părinte; că pre Hristos dreptatea cea adevărată, prea arătat l-ai iubit; și viața lui cercând, ai urmat prea fericite, pre cât ți-a fost cu puțință, sfințeniei lui cei de viață purtătoare.

Slavă :

Cu multă lumină strălucind de Dumnezeu purtătorule, și cetele îngerilor cele luminate văzându-le umblând împrejurul luminii Treimii, și luând cu Darul razele vederii de Dumnezeu, nu încetă a te ruga, să se învrednicească iertării de greșeli, cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei :

Văzută ai fost, o Fecioară Maică a lui Dumnezeu, născând cu trup mai pre sus de fire, pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a răspuns, mai 'nainte de toți vecii. Pre carele acum îl cunoaștem mai pre sus de trupuri, măcar că și în trup s'a îmbrăcat.

SVETILNA.

Podobie : Cu duhul stând bătrânul...

Deșertul cetate l-ai făcut, cu obiceiurile cele iubitoare de înțelepciune, strălucirea părinților, Savo părinte de Dumnezeu înțeleptite; și pre acesta l-ai săvârșit rai înțelegător, împodobit cu flori dumnezeesti, cu mulțimile celor de un obicei, cari săvârșesc după vrednicie cinstită pomenirea ta.

Slavă :

Deșertul să se veselească, și să înflorească ca crinul, că l-ai umplut de fii, Savo de Dumnezeu înțeleptite; laturea Iordanului să se bucure acum cu veselie, întru dumnezească pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei :

Stâlpul cel cu aur înfășurat, cetate cu douăsprezece ziduri, scaun cu picături de soare, șederea Impăratului, minune necuprinsă de minte; cum cu lapte ai hrănit pre Stăpânul?

LA HAVALITE

Stihirile pe 4. Glasul al 1-lu.

Podobie : Ceeace ești bucuria...

Defăimătorul celor de jos și instreinatul, iubitorul celor de sus, și cetățeanul pustiei, Sava cel de Dumnezeu înțeleptit, pre noi pre toți ne îndeamnă, a prăznui ziua cin-

stitei mergerii lui cu credință la Dumnezeu. De două ori.

Ăfară de trup și de lume prin fapte bune fiind, și printr'insele prea mărintd pre pământ cu viața pre Domnul slavei, Părinte înțelepte, după vrednicie te-ai prea mărit, și te-ai arătat de dânsul dumnezeesc izvor de tămăduiri, Savo de Dumnezeu priimate.

Smerit, fără răutate, blând, fără viclenie, lin fiind Părinte, mai pre sus de om, și fără materie, în materie; casă a lui Dumnezeu te-ai arătat prea vrednică, cu milostivire dându-ne nouă darurile, cele ce ți-au venit ție dela dânsul.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale; taberele drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căroră viață fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăzlit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfințitul Sava, să miluească sufletele noastre.

SAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâiu și cel de săvârșit otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Cuviosului, Peasna 3 și 6, pe 8. Prochimen, glas 7: *Scumpă este înaintea Domnului moartea...* Stih: *Ce voi răsplăti Domnului...* Apostol către Galateni: *Fraților; roada Duhului...* Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Nicolae Arhiepiscopul dela Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

(De va voi cel mai mare, facem priveghere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glasul al 4-lea. Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu mir dumnezeesc pre tine te-a uns, dumnezeescul Dar al Duhului, celor din Mira mai întâiu șezător; și de mireazma faptelor umplând prea sfințite, marginile lumii, și cu rugăciunile cele dulci mirositoare, gonind totdeauna, patimile cele rău mirositoare, pentru aceasta cu credință te lăudăm, și săvârșim prea sfântă pomenirea ta. De două ori.

Ca pre un strălucitor neapus,

ca pre un luminător a toată lumea, carele ai strălucit întru tăria Bisericii, Nicolae; carele lumea luminezi și negura în-tâmplărilor celor cumplitे o gonești; carele scoți din iarna nedumnezeirii, și faci liniște adâncă; pre tine duple datorie te fericim.

Și de față fiind, și arătându-te prin visuri, Nicolae, pre cei ce cu nedreptate erau să moară, i-ai mântuit ca un milosârd, ca un iubitor de bine, ca un apărător prea cald, ca un folositor adevărat, al celor ce cu credință cer a ta sprijineală, prea sfințite Părinte; cu îngerii împreună cetățeanule, cu apostolii și cu proorocii întocmai, stă-tătorule.

Slavă, glasul al 6-lea.

Moștenitorule al lui Dumnezeu, și părtașule împreună cu Hristos, slujitorule al Domnului, sfinte Nicolae; duple numele tău, așa și viața ta; că împreună ți-a strălucit din tinerețe mintea; mărturisit-a lumina feții tale nerăutatea sufletului; adevărit-a blândețele liniștea cuvântului; viața ta este mărită și adormirea ta cu sfinții; roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai

odraslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu Ierarhul Nicolae, să miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Nicolae fericite, milostivește-te spre mine cel ce caz, rogu-mă ție, și luminează înțelepte ochii sufletului meu, ca curat să văd pre dătătorul de lumină și înduratul.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Dela vrăjmașii cei ce mă caută să-mi facă rău, scoate-mă sfinte, ca cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhie Nicolae prea fericite și de bărbații sângiurilor mă mântuește.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Liman neînviforat și zid nebiruit, Ierarhe, pre tine te-am câștigat credincioșii; turn de întărire, și ușă de pocăință, îndreptător sufletelor, și apărător.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Râvnind pârașul împotriva turmei tale, Preacurată, în toate zilele caută vicleanul să o facă mâncare; dar tu de Dumnezeu Născătoare, scoate-ne din vătămarea aceluia.

Tropar, glasul al 4-lea.

Aici Proprietate
+ Indreptător credinței și chip blândetelor, învățător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții

Ectenia mică, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul,

Starea întâia

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al

2-lea. Podobie: Când de pre lemn...

In Mira locuind duple simțire, mir cu adevărat te-ai arătat, cu mir înțelegător fiind uns, sfinte Nicolae Arhiepiscopul lui Hristos, și umpli de mireasmă fețele, celor ce cu credință și cu dragoste, săvârșesc prea slăvită pomenirea ta pururea. Dezlegându-i din primejdii și din nevoi, și din necazuri pre aceștia, Părinte, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Cu nume de biruință fiind numit adevărat, credinciosului popor te-ai arătat întru ispite tare, sfinte Nicolae slujitorul lui Hristos. Că pretutindenea fiind chemat, degrab ajuți pre cei

ce cu dragoste aleargă sub acopărământul tău. Că tu ziua și noaptea cu credință arătându-te, mântuești de ispite și de primejdii.

Ărătat-te-ai împăratului Constantin, împreună și lui Avlavie în vis, și pre aceștia cu frică amenințându-i, așa le-ai zis: Dezlegați degrab pre cei ținuți la închisoare legați în temniță, că nu sunt vinovați de junghiere fărădelege; iar de nu mă veți ascultă pre mine, pără voi face împărate asupra ta, către Domnul rugându-mă.

Mare și cald folositor, celor ce se află întru primejdii, ești mărite sfinte Nicolae, sfințite propoveduiturile al lui Hristos; celor de pre pământ și celor ce umblă cu corăbiile; celor ce sunt departe, și celor de aproape, ca un milostiv și tare rugător. Pentru aceasta adunându-ne, strigăm: Roagă-te către Domnul, să ne ferim de toată primejdia.

Alte Stihiri glas același.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă, vom încununa pre Ierarhul? Cela ce a fost cu trupul în Mira, și duhovnicește la toți a ajuns, la cei ce curat îl iubesc pre dânsul. Pre mângâitorul tuturor celor necăjiți, și tuturor celor din pri-

mejdii scăpare, turnul creștinătății, apărătorul credincioșilor; prin carele mândria vrăjmașilor, Hristos o a surpat, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări de laudă vom laudă pre Ierarhul? Pre luptătorul împotriva păgânătății, și ajutorul creștinătății, pre folositorul Bisericii, marele sprijinitor și învățătorul; carele pre toți cei rău măritori i-a rușinat; pierzătorul Arianismului, și apărătorul cel cald; prin carele a surpat, a lui mândrie Hristos, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări proorocești vom laudă pre Ierarhul? Carele cele ce sunt departe mai 'nainte le vede, și cele ce nu sunt de față, ca și cum ar fi de față, mai 'nainte le spune. Cela ce toată lumea încunjură, și pre toți cei ce li se face strâmbătate, îi scapă. Cela ce în visuri s'a arătat împăratului, celui de Dumnezeu înțelepțit, și pre cei mai 'nainte legați, i-a mântuit de junghierea cea nedreaptă, carele din destul dăruște mare milă.

Cu ce cântări duhovnicești vom laudă pre Ierarhul? Pre carele Tatăl l-a ales, iară Fiul arătat l-a binecuvântat, și dumnezeescul Duh l-a sfântit: ca cel ce este prea cinstit vas al

alegerii, stâlpul Bisericii și întărire; lumină arătată lumii și luminător dumnezeesc; prin carele negura înșelăciunii, cu totul s'a pierdut, și credința s'a întărit.

Slavă, glasul al 6-lea :

Pre cela ce este podoaba Ierarhilor și lauda părinților, izvor de minuni și credincioșilor mare folositor, adunându-ne, o iubitorilor de prăznuire, cu laude de cântări să-l laudăm, zicând: Bucură-te păzitorul celor din Mira, proestosule cinstite și stâlpul cel neclătit! Bucură-te luminătorule prea luminate, carele luminzi marginile lumii cu minunile! Bucură-te dumnezeeeasca bucurie a celor necăjiți, și folositorul cel prea cald al celor ce li se face strâmbătate! Și acum prea fericite Nicolae, nu încetă rugându-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste cinstesc, pururea cea de bucurie și întru tot laudată pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas același.

Peșteră bine te împodobește; că Mielușaua vine, purtând în pânțece prunc pre Hristos; și iesle priimește, pre cela ce cu cuvântul ne-a dezlegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pământenii. Păstori flue-

rând, mărturisiți minunea cea înfricoșată; și Maghi dela Persida, aur și tămâie și smirnă, Impăratului aduceți. Că s'a arătat Domnul din Fecioara Maică; căruia și plecându-se, ca o slugă Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine, sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu și Dumnezeu.

Vohod: Lumină lină...
Prochimenul zilei, și cetirile
Dela Pilde cetire.
Cap. 10, Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude, și binecuvântarea Domnului preste capul lui. Fericit este omul carele a aflat înțelepciunea, și muritorul care știe priceperea. Că mai bună este neguțătoria acesteea, decât a aurului și a argintului visteria. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentru că lungimea zilelor, și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pre limbă le poartă. Deci ascultați-mă pre mine, o fiilor! că lucruri de cinste voiu să zic; și fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi și pun înaintea glasul meu fiilor omenești. Că eu înțelepciunea am tocmit, sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu pre cei ce mă iubesc pre mine, îi iubesc: și cei ce mă caută vor afla Dar. Înțelege-ți dar cei fără de răutate chibzuială, și cei neînvățați lipiți-vă inima. Ascultați-mă pre mine iarăși: Că lucruri de cinste voiu să zic. Și voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăța grumazul meu. Și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate

sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răsvrătit. Toate sunt drepte celor ce înțeleg, și netede celor ce află cunoștința. Că vă învăț pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră, și să vă umpleți de Duh.

Dela Pilde cetire.
Cap. 10, Vers 32.

Gura dreptului izvorăște înțelepciune, iară limba nedreptului va pieri. Buzele oamenilor drepti se învață daruri, iară gura celor necurați se răsvrătește. Cum-penele viclene uriciune sunt înaintea Domnului, iară cumpăna dreaptă priimită este Lui. Ori unde intră strâmbătatea, acolo și ocară, iară gura înțelepților se învață înțelepciune. Săvârșirea dreptilor va îndreptă pre dânșii, și împedizarea nepriimitorilor va prădă pre ei. Nu vor folosi averile în ziua mănecii; iară dreptatea va mântui dela moarte. Murind dreptul a lăsat grija, iară pierirea necuraților este grabnică și de răs. Dreptatea celui fără prihană îndreptează căile, iară cel fără de lege întru necredință cade. Dreptatea oamenilor drepti va mântui pre ei; și întru păgânătatea sa se prind cei fărădelege. Sfârșindu-se omul drept nu-i va pieri nădejdea; iară lauda necuraților va pieri. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios. În gura celor fărădelege lațul cetățenilor, iară chibzuirea dreptilor cu bună sporire. Întru bunătățile dreptilor se va îndreptă cetatea, și întru pierirea necuraților bucurie. Întru binecuvântarea dreptilor se va înălța cetatea, iară cu gura necredincioșilor se va săpa. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte, iară omul înțelept liniște aduce.

Dela înțelepciunea lui Solomn cetire.
Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și cărunțele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelă-

ciunea să înșale sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se peste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și popoarele văzând și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar și milă este întru cuvioșii lui și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

Stihirile glasul 1-iu, singur glasul.

Vitându-te cu râvnă la înălțimea științei, și privind în taină la adâncul înțelepciunii, ai îmbogățit lumea cu învățăturile tale Părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos, Ierarhe Nicolae.

Omule al lui Dumnezeu, și credincioasă slugă, ispravnică al tainelor lui și bărbatul doriilor Duhului, stâlpule însuflețite și icoană de Duhul însuflată; căci ca pe o visterie dumnezească, te-a priimit mirându-se Biserica celor din Mira, și ca pre un rugător al sufletelor noastre.

Glasul 2, a lui Vizantie.

În dreptător credinței și chip blândețelor te-a arătat pre tine turmei tale Hristos Dumnezeu, Ierarhe Nicolae, că în Mira mireasmă dând, strălucești luminat cu dumnezeștele tale isprăvi, folositorule al săracilor și al văduvelor. Pentru aceasta nu încetă rugându-te, să mântuească sufletele noastre.

Părinte Nicolae, vistieria cea de mir a moaștelor tale, apără cetatea Mirelor. Prin aceasta pre cei legați și osândiți fără judecată, i-ai slobozit din moarte, din legături și din temniță, arătându-te în vis împăratului prin vedenia ta. Ci și acum, ca și atuncea și pururea, prin vedenia ta arată-te, rugându-te pentru sufletele noastre.

Părinte Nicolae, măcar de și laturea cea din Mira tace, dar lumea toată, cea luminată de tine cu bună mireasmă a mirului, și cu mulțimile minunilor, strigă cu cântări de laude; strigă și cei mântuiți prin tine, cari fuseseră osândiți spre pierzare. Cu aceștia și noi strigăm cântând: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Părinte Nicolae, fiind vistierie de mir a prea sfântului Duh, ca o primăvară veselitoare, umpli de mirosul dumnezeștilor mirezme a lui Hristos. Că apostolilor fiind următor, lumea înconjurî prin cuvintele minunilor tale. Pentrucă și celor de departe ca și celor de aproape, prin visuri arătându-te, izbăvești din moarte pre cei ce cu nedreaptă judecată erau să moară; mântuind cu prea slăvire de multe nevoi, pre cari

te-a chemat pre tine. Pentru aceasta și pre noi scapă-ne de cele cumplite ce ne vin asupra, cu rugăciunile tale, cari pururea te laudăm pre tine.

Glasul al 6-lea.
 + Bine slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit, și celor ce au venit după tine nu le-ai pismuit. Pentru aceasta porțile cerești ție s'au deschis. Intră întru bucuria Domnului tău, și te roagă pentru noi, sfinte Nicolae.

Glasul al 8-lea.

Spre lauda Domnului ai alergat Nicolae în viața aceas-
 ta vremelnică, și El te-a prea slăvit pre tine în viața cerească și adevărată. Pentru aceasta îndrăznire dobândind către dânsul roagă-te să mântuească sufletele noastre.

Slavă glasul al 8-lea.

Rodul bărbățiilor tale, Cuvioase părinte, a luminat inimile credincioșilor. Că cine a auzit și nu se va minuna de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta, de blândețele cele către săraci, de milostivirea spre cei necăjiți? Pre toți cu dumnezească cuviință i-ai învățat Ierarhe Nicolae. Și acum cu cunună nevestejită fiind încununat,

roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirei asemenea.

Vitleeme gătește-te, împodobește-te iesle, peșteră priimește; adevărul a venit, umbra a trecut, și Dumnezeu oamenii din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, și a îndumnezeit luarea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pământ buna voință s'a arătat, să mântuească neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ

Stihirele, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cap sfântit, lăcaș curat al faptelor bune, dumnezeescale îndreptător al prea îndumnezeitei sfințenii, mare păstorule, prea luminate luminătorule; carele porți nume de biruință, cela ce către cei ce se roagă cu umilință te pleci, uitându-te la rugăciunile celor neputincioși. Mântuitorule prea gata, păzitorul mântuirii tuturor celor ce săvârșesc cu credință prea mărită pomenirea ta. Pre Hristos roagă-l prea ferici-te, ca să trimită nouă mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Bucură-te prea sfințită min-te, a Treimii curat lăcaș, stâlpul Bisericii, întărirea credin-

cioșilor; ajutătorul celor slabi; steaua carea cu străluciri ale rugăciunilor celor bine priimate, risipești totdeauna întunerecul ispitelor, și al necazurilor, Ierarhe Nicolae; limanul cel prea lin, la carele scăpând să mântuesc cei cuprinși de valurile vieții. Pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih : Preoții tăi, Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Bucură-te cela ce te-ai umplut de râvnă dumnezească, și de răspunsul cel rău ai scăpat pre cei ce erau să moară cu nedreptate, prin starea ta de față cea înfricoșată, și cu venirea prin visuri; izvorule carele ai izvorât în Mira, Nicolae, miruri de prisosit; care și sufletele adapă, și întinărirea patimilor gonesc; sabie care tai neghinele înșelăciunii; lopată carea vânturi învățăturile lui Arie cele ca plevele; pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea:
A lui Ioan Monahul.

Omule al lui Dumnezeu, și credincioasă slugă, slujitorule al Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerii; stâlpul și întărirea Bisericii, moștenitorule al împărăției; nu tăceai a striga pentru noi către Domnul.

Și acum, a înainte prăznuirii.
Glas același. A lui Vizantie.

Ceeace nu știi de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cela ce te-a născut pre tine? Cine este și Maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în brațe? Cum nu ți s'a ars pânțele? Mari și prea slăvite lucruri întru tine, și înfricoșate taine săvârșite pe pământ vedem prea sfântă. De aceea mai înainte gătim ție vrednică datorie, pre pământ peștera, din Cer cerem steaua, și Maghii vin dela răsăriturile pământului la apusuri, să vadă mântuirea oamenilor, ca un prunc cu lapte hrănindu-se.

La binecuvântarea pâinelor...
Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței... De două ori.

Caută-l la Vecernia cea mică.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...
odată. Apoi cetirea cuvântului.

LA UTRENIE

Dumnezeu este Domnul. Troparul sfântului de două ori, Slavă, Și acum a Născătoare.
După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea. Podobie : Pre înțelepciunea și cuvântul...

Suindu-te la înălțimea faptelor bune, și cu dumnezească strălucirea cea de acolo luminându-te Părinte, de minunile Duhului cu adevărat te-ai arătat strălucit luminător, întru ispite fiind folositor nebi-

ruit. Pentru aceasta cu prea slăvire pre vrăjmașul biruind, minciuna ai gonit, și pre oameni i-ai mântuit din moarte Nicolae. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celorce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Strălucești pe pământ cu razele minunilor, Nicolae înțelepte, și miști toată limba spre slava și lauda celui ce te-a prea mărit pre tine pe pământ; pre carele roagă-l, să scape de toată primejdia pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cu credință și cu dragoste, alegerea părinților.

Și acum, a Născătoarei:

Marie ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în adâncul cumpletei desnădăjduiri, al greșelilor și al necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutoare, și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al

4-lea. Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Celor credincioși le folosești, acoperindu-i și păzindu-i pre ei fericite, și de tot necazul mântuindu-i arătat, cela ce ești prea frumoasă lauda Ierahilor și mărirea, Nicolae cuvioase.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești folositoare nebiruită celor din nevoi, și rugătoare gata celor ce nădăjduesc spre tine, izbăvește-mă de primejdii pre mine, și să nu mă treci cu vederea, ajutoare a tuturor.

După polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Folositor prea cald te-ai arătat Bisericii lui Hristos, Nicolae și învățăturile eresurilor cele fără de Dumnezeire, le-ai stricat cu îndrăsneală, și îndreptător ortodoxiei te-ai arătat tuturor. Roagă-te pentru toți cei ce urmează dumnezeestelor tale învățături, și îndemnuri.

De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Degrab priimește, Stăpână, rugăciunile noastre, și acestea le du Fiului tău și Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană. Desleagă de asuprele pre cei ce aleargă la tine; sfăramă meșteșugirile, și surpă îndrăsneala celor fără de Dumnezeu, Preacurată, cari se întramează asupra robilor tăi.

Deci Antifonul întâiu al glasului 4, Prochi-men glasul ai 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Ioan :

Zis-a Domnul, eu sunt ușa: Prin mine de va intra cineva, se va mântui...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Nicolae, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta... Și Stihira glasul al 6-lea :

Bine slugă bună și credincioasă; bine lucrătorule...

Vezi la Litie

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și ale Sfântului, două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu

Peasna 1, glas 1, Irmos :

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celuice a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit pre Israil, că s'a prea-mărit.

Ceece ai născut adâncul înțelepciunii, trimite-mi picături de înțelepciune, izvorule cel ce cu Darul izvorăști, Curată; ca cu cântări să măresc noianul darurilor tale.

Pre tine te laud cu totul laudată, pre ceece te laudă cetele îngerilor, ca pre ceece ai născut pre Dumnezeu cel

prea laudat pre carele toată făptura îl laudă, că s'a prea slăvit.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este aceasta.

Tie Nicolae cânt dumnezească cântare...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos :

Intru adânc a așternut...

Cunună purtând și înaintea scaunului lui Hristos, prea înțelepte Nicolae stând cu oștile îngerești, dăruiește-mi luminare, care luminează întunecarea sufletului meu, ca să laud bucurându-mă prea fericite, pomenirea ta.

Domnul cel ce mărește pre toți cei ce-l slăvesc, te-a dat pre tine scăpare credincioșilor, carele ferești de ispite pre cei ce aleargă la acoperământul tău Nicolae, și te chiamă cu credință și cu dragoste, prea fericite.

A Născătoarei :

Ă mă asemănă Ziditorului, puindu-mi poftă șarpele cel prea viclean, ca pre un rob m'a răpit; iară prin tine Preacurată iarăși m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat; că tu Maicalui Dumnezeu, ai născut pre cel ce m'a îndumnezeit pre mine.

Alt CANON al sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este duple Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1, Irmos :

Hristos se naște, slăviți-l...

Cu nepricepută limbă și buze, am venit să aduc laudă scurtă, și rugăciune în-nălțării tale cei următoare lui Dumnezeu, Nicolae; ci ca un bogat dătător, pre Mântuitorul și Dumnezeu, fă-l mie milostiv.

Om ceresc fiind, întocmai cu îngerii, pe pământ te-ai arătat văduvelor folositor prea mare, celor apăsați apărător, și tuturor celor necăjiți ajutător în nevoi, Părinte Nicolae.

Ărătat te face toată partea cea de sub soare, Nicolae de trei ori fericite, minunile și noianul faptelor tale celor bune: Lipsiții pre folositorul, săracii și văduvele pre hrănitorul, orbii pre povățuitorul, și toți pre apărătorul.

Slavă, a Treimii.

Treimea cea nezidită cinstesc, pre Tatăl, și pre Fiul, împreună cu Duhul; o ființă singură, o Dumnezeire, o fire netăiată duple ființă; trei Ipostasuri despărțind duple fețe, și duple Ipostas.

Și acum, a Născătoarei:

Fără sămânță pre Cuvântul ai zămislit, pre unul din Treime Preacurată, și pre acesta cu trup l-ai născut, rămânând după

naștere întreagă ca și mai 'nainte de naștere. Pre acesta ca pre Fiul tău și Dumnezeu, roagă-l pururea pentru noi.

Catavasié :

† Hristos se naște, slăviți-l; „Hristos din ceruri, întâmpina-
„ți-l; Hristos pe pământ, înăl-
„țați-vă; cântați Domnului tot
„pământul, și cu veselie lauda-
„ți-l popoare, că s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos :

Să se întărească inima mea întru voia ta, Hristoase „Dumnezeule, carele ai întărit „Cerul și ai întemeiat pământul preste ape, Atotputernice.

Cerul cel prea curat, lăcașul împăratului, raiul cel cu Darul însoflat cu adevărat și mirositor, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu să se laude.

Cu cuvântul pre Cuvântul ai născut, cel ce cu cuvântul a adus întru ființă toată firea cea cuvântătoare, și pre cea necuvântătoare, carele a dezlegat de necuvântare pre oameni, ceea ce ești prea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos :

Infiorit-a pustiul ca crinul...

Nicolae fericite, al Stăpânului de aproape ucenic fiind, mântuești pre cei ce aleargă

la tine, de cumplite nevoi, și de moartea cea amară.

Curățește pre robii tăi, dându-le iertare de greșeli ca un bun, pentru mijlocirile cele către tine ale lui Nicolae, mult milostive.

A Născătoare:

Ălinează turburarea patimilor mele, Stăpână, și îndreptează-mi viața Preasfântă, ce-eace ai născut pre Dumnezeu, întru carele s'a întărit inima mea.

Alt Canon, Irmos:
Fiului celui mai 'nainte...

Carte în inimă dobândind, de Dumnezeu înțeleptite, de multe fapte bune, scrisă cu degetul cel nemuritor și prea curat al lui Hristos Dumnezeu, mai vârtos decât fagurul și mierea, dulceață izvărăsc cuvintele tale, Nicolae.

Ărătat-a Darul întru tine minuni cu prea mărire; că luminată viața ta, o Nicolae! cea cu adevărat mai strălucită decât aurul, luminează și strălucește sufletele cele întunecate cu raza dumnezeescului Duh.

Viezi și după moarte, în visuri de față arătându-te, și pre tineri din moarte cu preaslăvire, i-ai izbăvit, strigând arătat către împăratul: nu face

strâmbătate bărbaților celor din pizmă pârâți.

Slavă a Treime:

Milostivă fii mie prea sfântă Treime Dumnezeu nostru, celui ce cu greșeli nemăsurate mi-am întinat viața, Părinte și Fiule și Duhule cel viu; păzindu-mă pretutindenea și pururea, nevătămat de tot necazul.

Și acum, a Născătoare:

Dai nădejde de mântuire, Născătoare de Dumnezeu robilor tăi, în nevoi și primejdii, și cu rugăciunile tale cele grabnic folositoare, îi păzești și-i ajuți stând de față. Că tu dumnezească Mireasă ești lauda noastră a credincioșilor.

Catavasie:

✝ Fiului celui născut fără stricăre din Tatăl, mai 'nainte „de veci, și mai pe urmă din „Fecioară întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu „să-i strigăm: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești „Doamne.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Râu de tămăduiri pe deasupra vărsându-se, și izvor de minuni neînpuținat, te-a arătat pre tine Nicolae, cea ce este adâncul milei; că cei ce cu grele

boale amar se chinuesc, și cu necazurile vieții cumplit se muncesc, de toată mâhnirea află doftorie tămăduitoare cu adevărat a ta caldă folosință. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă. Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul în pântecul tău zămislind, negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cea ce ține lumea, și în brațe ai avut pre cea ce cuprinde toate, pre dăătorul de hrană al tuturor, făcătorul faptei și Domnul. Pentru aceasta te rog prea sfântă Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă mântuesc eu de păcate, când voi vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu: Stăpână Fecioară curată, dăruiește-mi atunci al tău ajutor; că toate le poți, câte le voești.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai înainte proorocule Avvacu-
„me întruparea Cuvântului, ai
„propoveduit, strigând: Când
„se vor apropia anii te vei
„cunoaște, când va veni vremea
„mea te vei arăta; slavă puterii tale, Doamne.

Pricina morții oamenilor Eva a fost, prin sfatul șarpelui; iară tu fecioară curată, născând prin cuvânt pre Cuvântul, te-ai arătat solitoare nemuririi și vieții. Pentru aceasta după vrednicie te laudăm.

Cu Duhul proorociei mai înainte te-au văzut Curată, munte, ușă, masă, sicriu sfânt, sfeșnic, scaun vieții, năstrapă și pat, întru închipuiri ale căror noi vedem plinirea, arătându-te Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Ăpropiindu-te curat de razele Duhului, te-ai făcut purtător de lumină, luminând marginile lumii; tuturor de față stând și pre toți mântuind, cei ce cu credință aleargă la tine.

Scăpând de moarte pre tineri, precum te-ai arătat atunci, Cuvioase, așa și acum pre mine mă scapă de toată primejdia, de ispite și de nevoi, prea fericite.

Strălucit-ai cu strălucirile faptelor bune prea fericite, făcându-te următor prea ales Stăpânului tău, și mântuești fiind chemat, pre cei ce cu bună cucernicie și cu dragoste te măresc.

A Născătoarei:

Venit-a la tine Stăpânul și Domnul întrupându-se și mântuindu-mă ca un milostiv, pre mine tot omul; pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Ieseiu...

Numai numele tău cu adevărat fiind chemat, de toate sfaturile vrăjmașilor, degrab se mântuesc cei ce strigă către tine cu căldură, sfinte Nicolae: Precum mai 'nainte pre voievozi ai scăpat, scapă-ne și pre noi de toată cumplita nevoie.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, nu încetă a te rugă cu deadinsul înțelepte, pentru noi toți credincioșii robii tăi, minunate Nicolae, ca să ne ferim de focul cel veșnic și de vrăjmași, de limba cea vicleană și de răutate.

Tămăduiri izvorăști pretutindenea, celor ce cu credință aleargă la tine, și izbăvești din legături pre toți. Pentru aceasta întristarea noastră întru bucurie o schimbă, cu rugăciunile tale cele bine primite, Nicolae luminate; sfărâmând mândria vrăjmașilor noștri.

Slavă, a Treimii:

Stăpânia Dumnezeirei cei

fără de început, pre Tatăl și pre Fiul cinstesc, și prea sfântului Duh slujesc, Impărăției cei atotfăcătoare, osebite, netăiate, în trei chipuri și fețe, despărțite pururea, Unimei nedespărțite.

Și acum, a Născătoarei :

Tu cu adevărat mai cinstită, mai pre sus decât oamenii și de cât îngerii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară te-ai arătat. Că pre Făcătorul tuturor în pântece l-ai zămislit, îmbrăcat cu trup material, născându-l mai pre sus de fire, o! nouă cuvioasă vedere!

Catavasie :

+ Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare dintr'insul, Hris-toase, din Fecioară ai odrăslit „cel lăudat, din muntele cel cu „umbra deasă; venit-ai întrupându-te din cea neispită „de bărbat, cel fără de trup „și Dumnezeu; slavă puterii „tale, Doamne.

Peasna 5, Irmos :

Răsari luminată lumina cea pururea fiitoare, nouă celor ce mănecăm către judecățile poruncilor tale, Stăpâne iubitorule de oameni, Hris-toase Dumnezeul nostru.

Ca un sicriu cinstit al sfințeniei, ca un scaun sfânt în

chipul focului, și ca un palat sfințit, Stăpână, ai încăput pre Dumnezeu Atotțiitorul.

Maică care nu știi de bărbat, între fecioare, și Fecioară între maice, una Preacurată, negrăit te-ai arătat; că pre Dumnezeu l-ai născut, cel ce a dat firei acest Dar.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi..

Cu viață lui Dumnezeu plăcută, fiind strălucit, de trei ori fericite, pre cei osândiți cu nedreaptă judecată ca să moară, de față stând i-ai scăpat, pre cei ce Stăpânului Hristos strigau: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Cela ce vezi acum în ceruri slava cea pururea veșnică, și te desfătezi cu luminate străluciri ale razei cei negraite și dumnezești, acopere-mă pre mine cu folosința ta, Cuvioase, sluga lui Hristos prea fericite.

A Născătoarei:

Ca să cauți chipul tău cel îngropat prin patimi Mântuitorule, de puterile cele cerești tăinuindu-te, și întrupându-te din Fecioară, te-ai arătat celor ce strigă: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Alt Canon Irmos:

Dumnezeu fiind păcii..

Propoveduește și acum mi-

nunile tale, Părinte, mitropolia cea mare a celor din Mira, și eparhia Lichiei, și toată mulțimea minunatelor tale fapte, cu care ai mântuit pre toți din dureri și din necazuri, vrednicule de laudă, Nicolae.

Liman văduvelor și părinte săracilor, ajutător prea ales al celor din necaz; celor ce plâng mângâere, păstor și povătuitor tuturor celor ce rătăcesc fiind Nicolae, scapă-ne și pre noi din nevoi cu rugăciunile tale.

Mutatu-te-ai de pre pământ la lăcașurile cele fără materie, unde vezi frumusețea lui Hristos cea negraită, și împreună vorbitor cu oștile îngerești te-ai arătat. Pentru aceasta cu apostolii și cu mucenicii dânduind, cu deadinsul roagă-te Mântuitorului, părinte Nicolae.

Slavă, a Treimii.

Trei fețe slăvesc fără de început, cele de un scaun, singure stăpânitoare, ale unei Dumnezeiri nedespărțite, prin carea din ce n'a fost, m'am adus întru a fi, împreună cu îngerii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum a Născătoarei:

Ceeace ești acoperemânt de mântuire și bucurie tuturor, care apuci înainte degrab și

mântuești, milostivește-te și acum spre noi, cei ce strigăm către tine Curată, și te chemăm pururea în nevoi; că altă folositoare după Dumnezeu nu avem.

Catavasia :

✠ Dumnezeu fiind păcii, tată „îndurărilor, pre îngerul sfatului tău celui mare, dăruindu-ne pace l-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina „cunoștinței de Dumnezeu, de „noapte mânecând, te slăvim, „iubitorule de oameni.

Peasna 6, Irmos.

Proorocului Ionă urmând, strig: Slobozește viața mea „din stricăciune, Bunule, și mă „mântuește Mântuitorul lumii, „pre cela ce strig: Slavă ție.

Folositoarea credincioșilor, celor întristați, veselia cea de bucurie, umple de bucurie duhovnicească pre robii tăi, cei ce doresc de folosința ta.

Cerul cel cuvântător, Biserica cea curată, sicriul cel sfânt, raiul cel prea frumos al lui Dumnezeu, întru carele este pomul vieții, să se laude de mine.

Alt Canon, Irmos :

Intru adâncul greșelilor...

Cunună de biruință pre creștetul tău duple vrednicie ți s'a

pus Nicolae. Deci ca un biruitor prea ales, pre cei ce te chiamă pre tine, mântuește-i.

Pre mine cel omorât cu greșalele, fericite, și cu întreite valurile patimilor înneecat, arătându-te, mă mântuește la limanul dumnezeeești viori.

A Născătoarei :

Spre tine mi-am pus nădej-dile, Maică pururea Fecioară, mântuirii mele, și pre tine te pun folositoare vieții, tare și neclătită.

Alt Canon, Irmos :

Din pântece pre Ionă...

Nou Avraam te-ai arătat Nicolae; căci ca pre un fiu unul născut ți-ai adus mintea ta Stăpânului tău, jertfă fără de sânge aducând pururea. Pentru aceea te-a binecuvântat ca un iubitor de streini Părinte, și al Treimii lăcaș dumnezeesc te-ai făcut, și fără prihană.

Streine și înfricoșate minuni lucrezi în tot pământul, și pre mare departe celor din primejdii cu rugăciunile tale cele sânguitoare stându-le de față, celor neputincioși doftor, și săracilor hrănitor, purtând nume de biruință asupra vrăjmașilor, te-ai arătat apărător poporului celui credincios.

Cu ochiul minții mai 'na-
inte văzând cele ce vor să fie,
de învățături drepte pre toți
i-ai umplut, de o ființă cu Ta-
tăl pre Fiul vestindu-ne nouă.
Și nebunia lui Arie o ai pier-
dut; puind înaintea cinstitei
tale isprăvi, stâlp drept mări-
toarei credințe.

Slavă, a Treimii :

Laud și cinstesc Treimea
cea nedespărțită, cea în trei
fețe despartită pururea și uni-
tă în ființă și în fire, ca pre o
Stăpânie una; pre Tatăl și pre
Fiul și pre sfântul Duh; carea
pre toți cu putere îi stăpâne-
ște, și toate le păzește precum
voește.

Și acum, a Născătoarei :

Plecând cerurile, Hristos vo-
ind s'a sălășluit în pântecul
tău, Preacurată; că nesuferind
să vadă zidirea mâinilor sale
tirânindu-se de cel înșelător,
a venit în chip de rob, să
mântuească neamul omenesc.

Catavasie :

+ Din pântec pre Ionă ca
„pre un prunc l-a lepădat fia-
„ra mării, precum l-a priimit,
„și în Fecioară sălășluindu-se
„Cuvântul, și trup luând, a ieșit
„păzindu-o nestricată. Că cel
„ce nu a pățimit stricăciune,
„pre ceeace l-a născut, o a
„păzit nevătămată.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie : Fecioara astăzi...

+ In Mira sfinte, sfînșitor te-ai
arătat; că Evanghelia lui Hris-
tos plinindu-o, Cuvioase, ți-ai
pus sufletul tău pentru noro-
dul tău; mântuit-ai pre cei
nevinovați din moarte. Pentru
aceasta te-ai sfînșit, ca un ma-
re tănuitor al Darului lui Dum-
nezeu.

cos.
citi

Să laudăm acum cu cântări
pre Ierarhul, pre păstorul po-
porului celui din Mira și învă-
țătorul, ca prin rugăciunile lui
să ne luminăm; că iată s'a ară-
tat tot curat și nestricat cu
Duhul, aducând lui Hristos jert-
fă fără prihană, curată și lui
Dumnezeu bine priimită, ca un
Ierarh curățit în suflet și în
trup. Pentru aceasta este ade-
vărat folositor și ajutor Bi-
sericii; ca un mare tănuitor
al Darului lui Dumnezeu.

Intru această Lună în 6 zile, pomenirea
celui dintru sfinți Părintelui nostru Nicolae
Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de
minuni.

Stih: Nicolae mare solitor, pe pământ fiind.

Chiar în depărtare dela pământ este spre bine
alergând.

Intru a șasea a lunii s'a arătat,

Sfârșitul vieții lui Nicolae cel laudat.

Acesta a fost pe vremea lui Dioclițian
și Maximian, strălucind mai înain-
te în viața călugărească, și pentru nespua-
sa lui bunătate s'a făcut Arhiereu, și fiind
cu frica lui Dumnezeu, cinstind creștinăta-

tea, și propoveduind cu îndrăzneală buna credință, s'a prins de mai marii cetății Lichiei, și dându-l la munci și la rane, l-a băgat în temniță împreună cu alți creștini. Și de oarece marele și bine cinstitorul Constantin, din voia lui Dumnezeu a statut împărat Romanilor, atunci cei ce erau închiși s'au slobozit din legături, cu cari împreună și marele Nicolae; și mergând la Mira, n'a trecut mult, și s'a adunat de marele Constantin întâiul sinod dela Nicheia, căruia a fost părtaș și minunatul Nicolae. Acesta a făcut minunate minuni, precum arată istoria lui. Scos-a pre trei oameni ce se năpăstuiseră, de eră să moară prin strâmbătate, că prinzând ei de veste că vor să piară, aflându-se în temniță, a chemat pre sfântul în ajutor, pomenindu-i și alte bune fapte ce a făcut și precum a scăpat pre alți trei tineri ce erau să piară la Lichia, așa și pre dâșii să-i scape. Pentru aceasta sfântul Nicolae, carele a fost grabnic și ferbinte spre ajutor, s'a arătat în vis împăratului Constantin, și eparhului Avlavie, muștrându-l pentru pâră ce făcuse oamenilor la împăratul. Iară pre împăratul l-a învățat cu amăruntul, și i-a spus că erau nevinovați, și cum că din răutate au fost pârâți. Pentru aceea prin vedenia aceasta i-a scapat din nevoia aceea. Deci făcând și alte multe minuni, și păstorind dumnezește poporul și ajungând la adânci bătrânețe, s'a mutat către Domnul, ne uitând nici după moarte turma sa, ci în toate zilele dând cu îndestulare ale sale faceri de bine la cei lipsiți și apărându-i de tot felul de primejdii și de nevoi. Încă și până astăzi acelaș Dumnezeu, prin mijlocirea lui lucrează multe minuni, și cei ce-l roagă cu adevărată și neîndoită credință, nu numai aceste, ci și mai mari decât aceste minuni dobândesc. Precum una ca aceasta s'a făcut și acum de prea fericitul acesta Părintele nostru:

Un om oarecarele cu frica lui Dumnezeu și credincios în Hristos, se află în Constantinopol, carele iubea pe prea cuviosul acesta părinte, și se iubea și el de dânsul. Acesta oarecând vrând a face cale într-o altă țară, grăbindu-l treaba ce avea, se duse la Biserica sfântului de-și făcu rugăciunea după obicei, și luându-și ziua bună dela rude și dela prieteni, intra în corabie. Iară când a fost la nouă ceasuri din noapte, se scula-

ră corăbierii să întoarcă, și să-și întindă vetrelele, începând alt vânt. Deci într-o vreme se sculă și smeritul acesta om, să meargă pentru nevoia sa, și fiind toți ocupați pentru întinsul vetrelelor, se întâmplă de se împiedică, și căzu în mare. Și fiind întuneric, și vântul pornind corabia înainte, nu putură corăbierii să-i folosească nimic, ci plângeau de amară moartea acelu om. Iară el căzând în mare precum eră îmbrăcat, și afundându-se într-o adâncimea luciului, zise: Sfinte Nicolae ajută-mi! Și strigând acest glas, o mare minune! Cât sunt de necuprinse minunile tale, Doamne! Se află în mijlocul casei lui părându-i că este în adâncul mării. Iară vecinii auzindu-i glasul se sculară, așîșdereă și cei din casă aprinseră lumina, și strângându-se și vecinii de afară, îl văzură stând în mijlocul casei și strigând, și curgea apă din mare de pe hainele lui. Deci încremînd statură muți de groază; iară el zise: O fraților! Ce este aceasta ce văz? Că știu bine că eri la nouă ceasuri eu mi-am luat ziua bună dela toți, și intrând în corabie am purces, și având vânt bun am mers câtva, iar când a fost la a doua și a treia streajă de noapte, adică la nouă ceasuri m'am dus pentru nevoie și m'am împedecat de corăbieri, și am căzut în mare. Și chemam pe sfântul Nicolae într-o ajutor, iară acum nu știu unde mă aflu, spuneți-mi voi, că eu mi-am ieșit din fire și m'am uimit. Deci aceia luând seama cuvintelor lui, văzând și apa mării, unde curgea depe dânsul, se spăimântară cugetând în inimile lor de prea mărita minune, și bucurându-se toți, și lăcrămând cu dânsul, strigau: Doamne miluește! După aceea desbrăcându-se, și luându-și alte haine se duse la Biserica sfântului Nicolae, și acolo petrecu cealaltă parte de noapte, căzând cu lacrimi și cu rugăciuni, la icoana sfântului, și da mulțumită cu mirare multă de minune. Apoi viind vremea Utreniei, și strângându-se poporul după obicei, se cunoscă la toți minunea, și umplându-se toți de acele dulci arome, ce le adusesese acel om spre mulțumita sfântului Nicolae, văzând și biserica plină de lumânări aprinse, întrebă unul pre altul ca să știe de pricina lucrului, și aflând, se minunară, mărink pre Dumnezeu, și laudând pre sfântul. Această mare și preste fire minune vestindu-se prin tot

Constantinopolul, ajunse până și la urechile împăratului de atunci și a Patriarhului; cari adunați în sfat, ziseră, să cheme pre acel om. Acesta mergând și povestind înaintea celor adunați, cum și în ce chip s'a făcut cu dânsul acea mare și cu adevărat necuprinsă de gând minune, toți strigară: *Mare ești Doamne, și minunate sunt lucrurile tale, și nici un cuvânt nu ajunge spre lauda minunilor tale!* Și făcând Litii și Privegheri, strângându-se mulțimea, mergea la Biserica sfântului slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu, și mulțumind marelui Ierarh.

Intru această zi, pomenirea înfricoșatei grozăvii a cutremurului.

Stih: Deși privirea dumnezească de urgie plină fiind.

Face pământul să tremure însă de grab cu miostivire este privind.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nicolae Caraman, care a mărturisit în Smirna la o mie șase sute cincizeci și șapte.

Stih: Ai mărturisit precum ai tăgăduit oarecând
Drept aceea cunună Nicolae acum ești priimind
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea; iară tinerii dănuind, cântau: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cel prea înalt, Cer pre tine însuflețit te-a arătat și cămară curată cu daruri încunjurată, porfiră în chipul aurului, și raiu desfătat.

Intărește mintea mea cea răzvrătită, și gândul meu cel clătit îl așază pe piatra neclătită, cu acoperământul tău Mai-că Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Chipul cel de aur...

Intru ascutită ispită am căzut rău îmboldindu-mă, și de porțile iadului m'am apropiat, și de necazuri fiind împresurat, mântuește-mă cu rugăciunile tale, fericite, și mă ridică pre mine cel ce cântă; Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Cu strălucirile cele fără materie ale luminii celei neapuse fiind strălucit, pre cei dosădiți întru întunerecul necazurilor trage-i, și la lumina veseliei povățuește-i, pre cei ce cântă: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ca pre cei vânduți cumplitelor greșeli, și înșelăciunii șarpelui, cu cinstit sângele său să-i mântuiască, cari cântă: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credință...

Tuturor cumplitelor boale doftor prea ales, arătându-te Părinte Nicolae, vindecă neputința sufletului meu; dă-mi bună sănătate, ca să strig: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Scăpând de moarte pre voie-

vozii cei de demult, sfinte, i-ai îndemnat să cânte și să slăvească pre Hristos Mântuitorul, cu credință caldă; cari au și strigat: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

De paharul înțelepciunii apropiindu-ți în taină buzele tale, părinte Nicolae, curgeri de băutură mai dulce de cât mierea și fagurul de acolo ai scos, strigând popoarelor: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă, a Treimii:

Treime pre tine te laudăm, Unime întreit strălucitoare, ceeace ești de o ființă, Părinte și Fiule și Duhule sfinte; întru care toți botezându-ne, cântăm: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Dela toți priimind rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să scape de muncă pre cei ce te cinstesc pre tine cu adevărat, și strigă: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Catavasi:

Coconii în buna credință „fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, „de groaza focului nu s'au spăimântat, ci în mijlocul văpăei

„stând, au cântat: Dumnezeuul „părinților, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca „de Făcătorul și Domnul, lauda- „ți-l preoți, prea măriți-l tineri, „bine-l cuvântați popoare, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Ca o cămară însuflețită, ca o hlamidă aurită, ca o haină cu roșu văpsită a Impăratului tuturor, te-ai arătat Fecioară, și ca o porfiră, din carea s'a arătat trupul Cuvântului Dumnezeu omul.

Zămislit-ai Preacurată, pre cel ce ține toată făptura cu mâna, ca pre Ziditorul și Dumnezeu; carele negrait și nespus pentru noi, precum suntem noi, om s'a făcut, și dela ceeace eră nu s'a despărțit.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul cel cu foc...

Ca un blând și milos slobozește pre cei ținuți întru adâncul ispitelor fericite, din nevoile ce-i țin, dându-le deslegare cu rugăciunile cele către Mântuitorul Hristos, de sfințenie tăinuitorule.

Al tainelor celor mai presus de minte învățător, slujitor celor sfinte și cerești fiind de Dumnezeu înțelepțite, și Arhiereu

credincios iertare de greșeli cere dela Mântuitorul nostru, de sfințenie arătătorule.

A Născătoarei:

Slăbește-mi acum mintea mea căzând întru adâncul ocării, în cât de acolo cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu Fecioară mă vindecă, cu lumina nepătimirii îmbrăcându-mă.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cetele patriarhilor și ale apostolilor, adunările sfinților mucenici, adunările proorocilor, și tot sinodul pustnicilor, fericesc dumnezeiască viața ta; cu cari împreună și noi te chemăm pre tine; nu încetă rugându-te către Domnul, să ne păzească pre noi de toată vămarea.

Prea înalte a tot Impărate, mare Stăpânitorule, cu rugăciunile Cuviosului păstor, împacă viața tuturor creștinilor, Cuvinte, dând binecredincioșilor împărați biruință asupra barbarilor și tărie, rugămu-ne, ca toți pururea să laudăm puterea ta, și să te înălțăm întru toți veci.

Cu lumina cea neapropiată luminat fiind Părinte, sufletele celor din necaz le luminezi, și risipind tot întunericul ispitelor strălucești cu veselie inimile

noastre; prin care luminat străluciți fiind, strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalte întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Viața și viețile, una și trei lumini, Treimea cu credință să o laudăm, pre Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh, urmând părinteștilor învățături cu adevărat; cu cari împreună bine laudând, să cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalte întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Rugul chip de lucru strein mai 'nainte a închipuit, prea curată Fecioară, arzând fără ardere de demult în muntele Sinai, mai 'nainte însemnând taina nașterii tale. Că focul Dumnezeirii, cel ce s'a sălășluit întru tine, nevătămată te-a păzit. Pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Catavasie:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire; că nu a ars „pre tinerii pre cari i-a priimit, „precum nici focul Dumnezeirii „pântecele Fecioarei în care a „intrat. Pentru aceasta cântând, „să strigăm: Bine să cuvinte-

„ze toată făptura pre Domnul,
„și să-l prea înalțe întru toți
„vecii.

Peasna a 9, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător,
„sfeșnicul Darului cel de lumină purtător, Biserica cea
„însuflețită, cortul cel prea curat, care este mai desfătă
„decât cerurile, și decât pământul, pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii, o mărim.

Cu curgerea Darului tău adapă-mă pre mine cel ars cu văpaia necazurilor, și rău topit, izvorule cel ce cu Darul izvorăști, care ai născut izvorul darurilor; din carele cel ce va bea, nu va înseta nici odată.

Ca pre o cămară împodobită a Mirelui, ca pre un palat însuflețit al Stăpânului, ca o porfiră cu totul de aur, ca pre un lăcaș frumos al lui Hristos, Stăpâna tuturor, pre tine te rog, mântuește-mă.

Alt canon, Irmos:
Fiul Părintelui...

Cu strălucirile Darului fiind luminat de Dumnezeu înțelepțite, și luminător creștinătății arătat fiind, pre cei din ispite mântuești, și pre cei din adâncul mării îi izbăvești, și hrănești pre cei flămânzi cu prea mărire, prea fericite.

Cela ce în raiul desfătării acum te sălășluești, și mărirea cea negrăită limpede o vezi, din crugurile cerești vezi, pre cântăreții tăi, scăpându-i din nevoi, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și puterea, și Cuvântul cel Ipostatic al Tatălui, Maica lui Dumnezeu curată, l-ai născut din prea curat sângele tău, care Biserica sa ș'a priimit, și cu dânsa duple unire s'a împreunat nedespărțit.

Alt Canon, Irmos:
Taină streină văz...

Dănuți cu duhul toți iubitorii de praznic, ceruri veseliți-vă, munți și dealuri, Biserica și cetele fecioarelor și ale pustnicilor, întru pomenirea prea fericitului; întru carea adunându-ne, să slăvim pre Mântuitorul.

Să cânte cu laude toate marginile, împodobind toți cu cununii de laudă creștetul dumnezeescului Nicolae, al slugii lui Hristos Dumnezeu; prin carele din patimi și din primejdii ne mântuim.

Priimește ca vrednică cântarea, Nicolae, a acestei mici ostenele, precum Hristos a priimit cei doi fileri ai văduvei. Nu te întristă de mine ticălosul,

că nu fălindu-mă am îndrăznit, de trei ori fericite.

Slavă, a Treimii...

Vnește-se cu voia cea de o ființă Treimea, și se desparte în fețe, fără despărțire păzindu-și puterea pururea, Tatăl, Fiul și Duhul cel viu, carele este un Dumnezeu în trei fețe; pre carele îl slăvim.

Și acum, a Născătoarei :

Ștersu-s'a toată întristarea cu nașterea ta, și a ridicat Domnul tânguirea și plângerea, și toată lacrima dela toată fața, curată Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană; întru tine și noi plinim datoriile.

Catavasie :

† Taină streină văz și prea-„slăvită, Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „eslea sălășluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre marele Arhipăstor și Ierarhul, mai întâiu șezător celor din Mira, pre Nicolae toți să-l lăudăm; că pre cei trei bărbați a mântuit, cari cu nedreptate erau să moară, și împăratului s'a arătat și lui Avlavie prin vis, stricând judecata cea nedreaptă.

Slavă, asemenea.

Foarte te-a prea mărit întru minuni Domnul, și viu fiind și după sfârșit Nicolae Ierarhe. Că cine din toți credincioșii numai va chema sfânt numele tău, și să nu fie auzit îndatăși? cald folositor aflându-te pre tine.

Și acum, a Născătoarei :

Fecioară ceeace ai născut pre Înțelepciunea cea Ipostatică, pre Cuvântul cel mai pre sus de ființă, doftorul tuturor, pre Hristos; boalele și ranele sufletului meu cele cumplite vindecă-le, și potolește gândurile cele necuvioase ale inimii mele.

LA HVALITE. *Lauda*

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Prin florile Bisericii împrejur zburând, ca un pui din cuibul cel de sus al îngerilor, Nicolae de trei ori fericite, strigi pururea către Dumnezeu pentru noi toți, cei ce suntem întru nevoile primejdiilor și ale ispitelor, și ne mântuești cu rugăciunile tale.

Podoba hainei cei sfințite, cu faptele bune cele lucrătoare mai strălucită o ai făcut, Părinte purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta ne lucrezi cu sfințenie cele minunate ale pururea lăudatelor minuni, sfinți-

torule, ferindu-ne de cele cumplite.

Frumsețile celor nevăzute încunjurându-le, ai cunoscut înfricoșata aceea slavă a sfinților, Sfinte. Pentru aceasta cereștile cuvinte ale vedeniilor a celor, celor pururea vii, ni le arăți Prea sfințite.

Precum prin vis ai stătut înaintea binecredinciosului împărat, și pre cei legați Părinte din moarte i-ai scăpat, roagă-te neîncetat, ca și acum cu rugăciunile tale să ne ferim de ispite, de primejdii și de dureri, cei ce duple vrednicie te laudăm pre tine.

+ Slavă, glasul al 5-lea.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, să sălțăm în cele de prăznuire, și să dănuim bucurându-ne, întru prăznuirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Împărații și Domnii să alerge împreună, și pre cel ce prin arătarea cea înfricoșată prin vis, pre împăratul l-a plecat, să sloboază pre acei trei voievozi, ce erau fără vină ținuți, să-l laude. Păstorii și învățătorii, pre păstorul cel întocma rîvnitor Păstorului celui bun, adunându-ne să-l laudăm. Cei din boale pre doftorul, și cei din primejdii pre izbăvitorul; păcătoșii pre

folositorul, săracii vistieria, cei din necazuri pre mângâitorul; călătorii pre cel împreună călător, cei ce sunt pe mare pre cârmuitorul; toți pre cel ce pretutindenea întâmpină cu căldură, pre marele Ierarh laudându-l, așa să zicem: Prea sfinte Nicolae grăbește și ne scoate pre noi din nevoile noastre aceste de acum; și mântuește turma ta cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei, glas acelaș;
a Patriarhului Ghermanò.

+

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, că privind de sus Împărăteasa a toate, Maica Fecioară, cu binecuvântări încununează pre cei ce o laudă. Împărații și Domnii să alerge împreună, și pre Împărăteasa să o laude întru cântări; pre ceace a născut pre Împăratul, cel ce pre cei stăpâniți de moartea mai întâiu, a-i slobozi cu iubire de oameni bine a voit. Păstorii și învățătorii pre preacurata Maica Păstorului celui bun, adunându-ne să o laudăm. Pre sfeșnicul cel cu raze de aur, norul cel purtător de lumină; pre cea mai desfătăată decât cerurile, sicriul cel însuflețit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur priimitoare de mană, ușa Cuvântului cea încuiată, mântuirea tuturor creștinilor, cu cân-

tări de Dumnezeu cuvântătoare laudându-o, așa să zicem: Palatule al Cuvântului, învrednicește-ne pre noi cei smeriți împărăției cerurilor, că nimica nu este cu neputință mijlocirii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Și se face ungere dela preot, cu sfânt untdelemn, din candela sfântului.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâiu al Ierarhului, Peasna 3 pe 4, și din al doilea Peasna 6, pe 4. Prochimen glas 7: Veselise-va dreptul de Domnul... Apostolul, către Evrei: *Fraților, ascultați pre învățătorii voștri...* Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea, stătut-a Iisus la loc șes...*

CHINONICUL.

Întru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Cel dintre sfinți părintele nostru Amvrosie
Episcopul Mediolanului.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cu bunătățile împodobind scaunul Stăpânirii, cu cuviință ai luat ierarhia, din suflarea dumnezească; pentru aceasta econom credincios al Darului întru amândouă făcându-te Amvrosie, îndoită cunună ai moștenit.

Cu postirea, cu ostenelele

și cu multe privegheri, și cu rugăciuni neîncetate, ți-ai curățit sufletul și trupul, de Dumnezeu înțelepțite; vas ales arătându-te lui Hristos, priimind daruri întocmai ca apostolii.

Pre împăratul cel binecredincios, ce greșise odinioară, certându-l cu îndrăzneală, ca Natan pre David, Amvrosie prea fericite, arătat l-ai supus despărțirii; și învățându-l cu cuviință dumnezeiască, prin pocăință l-ai adus la rânduiala turmei tale.

Alte Stihiri, gasul al 5-lea.

Podobie: Prea Cuvioase Părinte...

Cuvioase părinte prea sfințite Amvrosie, alăută carea ne glăsuește nouă tuturor cântare mântuitoare, de dogme ortodoxe; vioara cea cu bun glas a dumnezeescului mângâitor, care îndulcește sufletele credincioșilor, organul cel mare a lui Dumnezeu, trâmbița cea vrednică de laudă a Bisericii, fântâna cea prea limpede a darurilor, care spală întinăciunea patimilor, lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzește-l prea cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte prea fericite Amvrosie, arătându-te în mijlocul soborului purtătorilor de Dumnezeu părinți, luminat

ai propoveduit pre un Fiu, că s'a făcut trup, arătându-se nouă în două firi, din cea neispită de nuntă; pre cel de o ființă cu Tatăl, și întocmai vecitor și de o fire cu El. Pentru aceasta cu puterea Duhului, ai tâmpit limba cea hulitoare a lui Arie. Pre Hristos roagă-l, pre Hristos împlânzește-l Prea Cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte, vrednicule de laudă, Amvrosie, aflând prea curatul tău suflet duple cum poștește, Darul sfântului Duh întru tine s'a sălășluit, ca o lumină neapusă; cu a căruia lucrare, totdeauna gonești duhurile înșelăciunii și tămăduiești boalele și neputințele celor ce vin către tine cu curăția inimii, și săvârșesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină. Lui Hristos te roagă, dela Hristos cere gânditorule de Dumnezeu, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu râvna credinței înfierbântându-te ierarhe Amvrosie, și întrarmându-te cu păstoreasca îndrăzneală, precum Natan oarecând lui David, te-ai împotrivit bine cinstitorului împărat ce greșise; pentru aceasta și oprindu-i intrarea în dum-

nezeestile lăcașuri, l-ai înduplicat să ceară dumnezească milă, prin lacrămile pocăinții; iară credincioșilor ai dat semn de adevărată pocăință, vădindu-le arătat iubirea de oameni a lui Dumnezeu, prin această înțeleaptă chibzuire. Și acum stând față înaintea lui Hristos Dumnezeu, cere curățire de păcate celor ce cu credință săvârșesc, sfințită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Spre tine ne-am pus nădejdea Născătoare de Dumnezeu; să nu cădem dela așteptare; mântuește-ne pre noi din nevoi, ajutătoarea celor nepricepuți! Și surpă sfaturile protivnicilor. Că tu ești mântuirea noastră, ceea ce ești binecuvântată.

A Crucii, a Născătoarei.

Strugurul cel întru tot copt Preacurată, pre carele nelucrat l-ai purtat în pânțele, dacă l-ai văzut spânzurat pre lemn, tânguindu-te ai strigat, zicând: Fiule, izvorăște must, prin care se va lepăda toată beția patimilor, Făcătorule de bine, milostivindu-te pentru mine care te-am născut, prin îndurarea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfântului, glasul al 4-lea.

Plin de înțelepciune și de

Dar arătându-te sfințit, tainicule Amvrosie, ca un rîu ai revărsat pâraele sfințitelor tale dogme, ca să adape duple Scriptură, toată fața pământului, și să crească spicul evseviei cel mult rodit, în cugetele dreptmăritorilor; iară neghi-nele ereticilor cele defăimătoare să le înnece. De aicea și apărător arătându-te dreptei credințe, și al Bisericii prea adevărat păstor te-ai făcut, de o potrivă numărat cu sfinții părinți; cu cari împreună nu conteni a ruga pre Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne pre noi de nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceeace ai născut pre Făcătorul tuturor; ca toți să-ți strigăm ție: Bucură-te ceeace ești una folositoare sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine, Doamne, spânzurat pre Cruce Fecioara și Maica ta, se minună! Și privind, zicea: Ce ți-au răsplătit ție, Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe! Inșă mă rog, nu mă lăsa pre mine singură în lume, și grăbește de înviează, ca să scoli dimpreună pre strămoși.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței..

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al Ierarhului pe 4:

Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre marele Amvrosie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

A dâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „măinile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit.

Cu dumnezeieștile vărsări de lumină strălucindu-te, Cuvioase, luminează cu rugăciunile tale, pre cei ce cu bună credință cinstesc această purtătoare de lumină, și strălucită și sfântă adormire a ta.

Cuvântul lui Dumnezeu ți-a dăruit ție cuvânt de înțelepciune, împodobit cu știință adevărată Ierarhe Amvrosie, care tâmpește cugetarea cea cu rea cuvântare a ereticilor.

Slavă...

Curățindu-ți mai 'nainte puterea gândului, întru tot fericite, de negura patimilor, l-ai făcut priimator strălucirilor celor cu-

rate ale prea sfântului Duh, prea fericite,

Și acum, a Născătoarei:

Fără sămânță, cu voia Tatălui, din dumnezeescul Duh ai zămislit în pântece pre Fiul lui Dumnezeu, și ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de maică, și pentru noi din tine fără tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Fiind învățat Cuvioase ca un Ierarh îndumnezeit toată înțelegerea Scripturii, ai descoperit luminat cele nepricepute, celor ce nu înțeleg, părinte Amvrosie.

Luând dela Dumnezeu mare Dar și putere, cu atingerea de haina ta, feluri de boale ai tămăduit, ale celor ce au venit către tine, părinte Amvrosie.

Slavă...

Pre spurcata, care fără de minte cu obraznicie a năvălit să se apropie de tine cel împodobit cu înțelepciune, degrab o ai omorât cu certare dumnezească.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc l-ai înnoit numai tu, născând pre Ziditorul firii noastre și Domnul. Pentru aceea te slăvim, pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lăudăm, „ci întru tine Înțelepciunea „Tatălui cea ipostatică, Hristoa-se; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de omeni.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Având cuvinte de viață, Părinte înțelepte, adăpi cugetele credincioșilor, și cu Darul le arăți totdeauna roditoare; iară mințile ereticilor le înnece, și izvorând Dar de tămăduiri, speli tot felul de întinăciuni ale patimilor, sfințite tănuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, Amvrosie.

Slavă, altă Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Răvnind proorocului Ilie, asemenea și lui Ioan Botezătorul, cu bărbăție ai înfruntat pre împăratul carele a făcut fărădelege; scaunul ierarhiei dumnezeeste l-ai împodobit, și cu mulțimea minunilor ai îmbogățit lumea. Pentru aceasta învățându-te cu dumnezeestile Scripturi, pre credincioși i-ai întărit, și pre necredincioși i-ai întors, Ierarhe Amvrosie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte, cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei și vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând la patima Fiului tău, apropiindu-te de cruce, ca o maică udându-te cu vărsările lacrimilor, strigai: Vai mie dumnezeescule Cuvinte! Cum suferi lovire cu palme, scui-piri și bătai, Cruce și moarte, înfruntări și batjocuri, și ocară cea fără dreptate? Dar acestea le suferi de bună voie, pentru mântuirea neamului omenesc, strigă Născătoarea de Dumnezeu; pe care o punem rugătoare, chemându-te spre milostivire, pre tine dătătorule de viață, iubitorule de oameni; ca să ne mântuești pre noi Stăpâne, de patimile noastre.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău, Milostive ai stăzut pre „Crucea ta, și s'au topit nea-

„murile; că tu ești iubitorule „de oameni, tăria mea și „lauda.

Ărătat-te-ai Ierarh, ungându-te cu mirul Preoției, săvârșind preoți, și dăruind tuturor curăția cea mântuitoare.

Păzit-ai turma de toată vătămarea protivnicilor prea fericite, și toată rățacirea lui Arie o ai întunecat cu lumina cuvintelor tale.

Slavă...

Fiind îngrădit cu puterea Duhului, gonești duhurile cele viclene ale răutății, prea fericite, neputând suferi certarea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a zidit toate cu voința, se zidește voind, din prea curate sângiuirile tale; mântuind pre cei ce te cunosc pre tine curată, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci din „tunericul necunoștinții, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință.

Câștigând minte luminată din lumina cea fără materie, ai strălucit raze de tămăduiri

și de minuni, fericite Amvrosie.

Ridicatu-te-ai pre sine-ți lăcaș sfințit al Duhului, sfărâmand capiştile idolilor, de Dumnezeu însuflate Amvrosie.

Slavă...

Strălucind cu strălucirile cele prea mari ale bunătăților, s'au rușinat de tine împărații, și hotarul limbii tale nu l-au mișcat.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce prin înțelepciune a făcut toate cu voirea, vrând să înnoiască pre oameni, s'a sălăsluit în pântecul tău Fecioară.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voiu ție cu glas...

Roma laudă cinstitele tale bunătăți, căci ca o stea luminoasă pretutindenea ai împrăștiat razele minunilor Ierarhe, cu credință minunându-te.

Mânecând către Hristos, te-ai luminat din destul cu strălucirile cele de acolo, și te-ai umplut de lumina cea prea îndumnezeită, și luminezi totdeauna pre cei ce te cinstesc cu credință.

Slavă...

Trupul și sufletul tău le-ai sfințit lui Dumnezeu, și inima ta o ai făcut priimitoare de daruri, Părinte, luând aminte neîncetat către dorirea cea dulce.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecă ranele sufletului meu Fecioară, cu umbrirea ta cea dumnezească, și luminează gândul meu cel întunecat de trândăvire și de răutatea vrăjmașului luptător.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Cu dumnezeiești învățături strălucind, ai întunecat înșelăciunea lui Arie, de sfințenie tainuitorule și păstorule Amvrosie, și minuni făcând cu puterea Duhului, feluri de patimi arătat ai vindecat, părinte Cuvioase; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Amvrosie episcopul Mediolanului.

Stih : Amvrosie trupul cel muritor desbrăcând, De dumnezeasca băutură duple vrednicie s'a împărtășit.

Și în a șaptea zi către nestricăciosul loc a călătorit.

Acesta a fost din vestita cetate a Romei, unul din sfetnici, tare la cuvinte, și ca o cumpănă și canon la dreptate, întreagă și dreaptă judecată făcea, neabătându-se nici spre o parte. Deaceea se făcu și domn toatei Italii, de binecredincioșii împărați Constantin și Consta, fii marelui Constantin, neavând încă dumnezeescul Botez, ci se află între catihumeni. Cu toate acestea, cât despre partea bunătăților și curăția vieții, nu avea mai puțin decât cei ce erau părtași tainelor. Drept aceea cu alegerea, și cu sfatul împăratului Valentinian, se puse Arhiereu bisericii din Mediolan, primind mai întâiu Botezul, și trecând duple rânduiala treptele bisericesti, sosi și la cea mai de pe urmă. Acesta învățând bine și drept credința cea bună, și păzind Biserica neatinsă de tot eresul, și fiind ajutor celor ce se nevoiau în protruva eresului lui Arie, Savelie și Evnomie, scriind multe cărți pentru buna credință, și oprind pre împăratul Teodosie dela intrarea Bisericii, când s'a întors la Mediolan, după ce făcuse atâta ucidere la Tesalonic; aducându-i aminte de câte a îndrăznit să facă, și învățându-l câtă osebite este între preot, între mirean și între împărat, și dojenindu-l să nu fie atâta de îndrăzneț în lucrurile dumnezeesti, și puindu-i canon, l-a oprit și de sfânta împărtășire până ce s'a pocăit. Mai apoi își săvârși viața în bune bătrânețe.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Atinodor.

Stih: Bucurându-se de tăierea săbiei mucenicul Atinodor;

Și-a dat duhul Domnului, cu același dor.

Acesta a fost pe vremea împăratului Dioclițian, născut în Mesopotamia Siriei, primind din început viața călugărească, iară pârît fiind a stăut față la Domnitorul Elevsim, și pre Hristos mărturisind, fost-a întins în mijlocul a doi stâlpi, și cu făclii aprinse i s'a ars trupul despre toate părțile, și cu ghiulele de fier înfocate s'au ars subțioarele lui, și pe așternut de aramă înfocat a fost întins, pe care cu minune l-a prefăcut în rece; și în bou de aramă fu băgat și de

multe alte munci prin starea de față a îngerilor, s'a mântuit. Și fiindcă prin sabie i s'a dat hotărîrea sfârșitului, cel ce eră să-l taie a slăbănogit, și ca un mort a căzut jos împreună cu sabia; iară altul nici cum a îndrăznit a se apropiă de dânsul, însuși sfântul rugându-se ș'a dat duhul Domnului.

Intru această zi, sfântul Neofit aruncat în Mare s'a săvârșit.

Stih: În mijlocul apelor Neofit murind, Lângă izvorul tainicilor ape se află viețuind.

Intru această zi, sfântul Dometie, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dă lui Hristos, Dometie, a ta mucenicească pătîmire,

Prin tăierea capului, primește cerească cunună spre răsplătire.

Intru această zi, sfântul Isidor, Achepsimă și Leon, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Isidor se arde împreună cu alți doi nevoitori,

Privind dumnezeestile daruri, viindu-i în ajutor.

Intru aceasta zi, sfântul Ammun Episcopul Nitriei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nitria trei întâmplări a părintelui Ammun a văzut,

Prin care depărtarea de lume, nevoința și moartea a socotit.

Intru această zi, sfinții mucenici Gaean și Gaie arși în foc s'au săvârșit.

Stih: De vei fi și aruncat Gaie, în mijlocul înfocăturii cuptor.

De tine nu mă voiu despărți, zice Gaean fiindu-mi Hristos mie ajutor.

Intru această zi, sfinții trei sute de Mucenici, în Africa, de sabie s'au săvârșit.

Stih: O Treime, primește cinzecimea îndoit întreită,

Și prin tăierea ei, tu să fii slăvită.

Acești sfinți mucenici, au fost pe vremea împăratului Zinon, iară domnitor și stăpânitor Africeii, eră arianul Onorih, carele a stăut diadoh tatălui său Ghizerih. Deci pre acest Onorih, l-au înduplecat amândoi arienii episcopi Chiril și Vilinard ca să pornească mare goană împotriva drept slăvitorilor creștini; și dar o a pornit, ci atâta de înfricoșată și mare, încât goana acestuia, a covârșit și pre însași goanele acelea, ce s'au pornit în anii lui Dioclițian și Maximian; căci a poruncit sălbaticul acela tiran, să se izgonească toți preoții, celor cinsprezece orașe din Africa, după ce

mai întâiu s'au luat de la bisericile pravoslavnicilor toate sfintele veșminte și odoarele. Apoi apucând pravoslavnicii o singură numai biserică, se adunau acolo și săvârșau dumnezeieștile slujbe, care aceasta aflându-o barbarii Arieni, o au înconjurat pe ea, și aducând lemne și alte materii uscate, o au aprins, și așa au ars biserica împreună cu toți creștinii ce se aflau într'însa la rugăciune. Iară Onorih laudând cutezarea barbarilor, a dat poruncă, ca, câți creștini nu se vor boteza de al doilea, întru rău cinstitul arienesc botez, îndată să se dea morții. Deci câți drepti slăvitori, nu puteau suferi îngrozitoare organele muncilor, fugeau și-și scăpau viața, lăsându-și pământurile și casele lor. Iară câți erau întăriți în drept slăvitoarea credință, cu osârdie se da pre sine-și la mucenie. Pentru aceasta trei sute drept slăvitori în Carhidona, fiind pârșiți că nu se unesc cu Arieni, au luat pedeapsă prin tăierea capetelor; iară preoților mai multe munci le făceau rău credincioșii, că pre doi dintre ei, i-au tăiat cu herăstrăul; iară la șasezeci din cei mai învățați, le-au tăiat limbile chiar din rădăcină, cari împărțindu-se prin tot pământul Romanilor, propovăduiau fără de limbi pre marea facere de minuni, ce lucră Dumnezeu întru ei, căci deschizând gura și arătându-se lipsiți de limbi, fără de greșală, și curat rosteau cuvintele, întru cât se spăimântau cei ce-i vedeau și-i auzeau. Ci unul dintre ei căzând în păcat trupesc, a făcut să se depărteze dumnezeescul. Dar dela el, și mai mult nu putea să vorbească lămurit precum mai nainte, precum mulți scriitori pomenesc despre istoria aceasta. Și acestea s'au îndrăznit în Africa de către Vandali, împotriva drept slăvitorilor cari mărturiseau de o ființă cu Tatăl pre Fiul și Cuvântul său. Iară în Roma cea veche, întru această vreme, multe rele s'au făcut de către aceștiași arienești împotriva drept slăvitorilor, căci femeia Rigai din Roma Odoacru, Sunilda numită, fiindcă cugetă eresul lui Arie, pentru aceasta a silit o femeie romană, drept slăvitoare ca să se boteze de al doilea cu rău botezul arienesc, și fiindcă n'au putut să o înduplece, a poruncit și fără de voia ei, să se boteze de episcopul Mediolanilor, arian și acesta fiind. Iară drept

slăvitoarea femeie ieșind din colimvitră, a cerut două parale la sluga sa, și le-a dat episcopului, zicându-i: Priimește plata pentru obșteasca scăldătoare ce m'ai scăldat, defăimând adică cu cuvântul botezul arienesc, care aceasta aflându-o Sunilda, în dată a poruncit și a ars pre fericita. Deci bărbatul ei temându-se de munca focului, s'a dus de sineși și s'a botezat de al doilea cu botezul lui Arie, apoi în urmă încălecând pe cal, și mergând la o casă de rugăciune; ce se află înaintea cetății, acolo a fost arsitălosul de un fulger ce a căzut din Cer. Și dar prin cercare s'a învățat, că urgia și osânda lui Dumnezeu, s'a făcut la el mai tare decât vremelnicul foc, cu care s'a ars femeia sa.

Intru această zi, drept slăvitorii cari laudau, pre Dumnezeu în Biserică, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Cu adevărat Biserică s'au făcut acești drepti slăvitori,

Arzându-se cu foc această sumă de nevoitori.

Intru această zi, sfinții doi preoți arși, s'au săvârșit.

Stih: Și doi preoți cu osârdie au ales a fi arși mai bine,

Decât a lăsa dreapta lor cinstire.

Intru această zi, sfinții șasezeci de preoți căroră li s'au tăiat limbile și iarăși vorbeau.

Stih: Șasezecimea fără de limbi iarăși vorbește. Și tuturor cu străin graiu, adevărul propovăduiește.

Intru această zi, pravoslavnica femeie cea din Roma, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Femeia urând dogma rău cugetătorilor. Cu mare bărbăție a suferit arderea mădulărilor. Intru această zi, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Pavel monahul și ascultătorul.

Stih: Pavel năzuind a fi neștiut de loți.

A strălucit mai mult prin pustietăți.

Acest întru sfinți cuviosul părintele nostru Pavel, nu era nici slăvit sau bogat întru lucrurile lumesti, nici iarăși sărac; ci părinții săi viețuiau cu îndestulare despre bunătățile vieții, drept aceia l-au și învățat pe el sfintele Scripturi. Iară după ce a ajuns în vârstă, a cunoscut că este de folos să lase lumea și să se ducă la o mănăstire din cele ce se afla în patria sa, și deci îmbrăcându-se cu îngereasca schimă monahicească, se nevoia ca să isprăvească pre toate bunătățile, și atât a covârșit pre toți monahii de acolo, vas făcân-

du-se sfântului Duh, în cât a făcut un lucru prea slăvit, și prin acela s'a arătat celorlalți frați, că are ascunsă în sufletul său, o mare și înaltă lucrare, căci s'a întâmplat lui odată împreună cu ceilalți frați, să topească păcură într'un vas de aramă, și fiindcă a văzut pre ea că se umfla când ferbea, și se vărsa afară, neîntâmplându-se vre un lemn sau altceva îndemânatic ca s'o mestice, și să o potolească, atuncia nesuferind sfântul împrăștierea păcurii, și-a golit mâna sa, și o a băgat înăuntru vasului, și amestecând păcura ce fierbea, o a domolit, și iarăși s'a scos mâna întreagă și nevătămată, fără să se prefacă sau să se înegrească, nici măcar pelița ei cea pe dinafară. Această minune văzându-o frații ce erau împreună cu dânsul s'au înspăimântat, și unii dintre ei îl socoteau pre el ca pre un părinte din cei purtători de Dumnezeu și îl cinsteau, iară alții cu totul nu credeau că este el de asemenea. El însă de trei ori fericitul se numea pre sine pământ, și cenușă, și câine imputit.

Odinioară a fost trimis Cuviosul acesta la o ascultare, la care zăbovind-se el și stăruind, Proistosul a adunat pe frații cei mai evlavioși, și se rugă împreună cu ei cu multă asprime și dosedire în atâtea zile rânduite. Deci ziceau aceștia către Dumnezeu: Doamne, de și suntem nevrednici, ci arată-ne nouă pre cât este cu puțință, la care măsură a ajuns fratele nostru Pavel? Și la care treaptă de bunătate s'a așezat? Iară Domnul cel ce face voia celor ce se tem de el, a iconomisit într'o noapte dormind ei, și s'a răpit într'o grădină mult felurită și prea veselitoare, și acolo în grădină aflându-se ei s'au umplut de atâta mireasmă și veselie, cât nu poate cineva să povestească, deci mirându-se ei de prea slăvită această vedenie, li s'au părut că au văzut pre monahul Pavel, carele plecându-se îi heritisea, iară aceea voind ca să afle, și întrebându-l pre el, ce este grădina care văd? I-au auzit pre el zicându-le cu multă smerenie: Grădina aceasta fraților, este a lui Dumnezeu, și pentru noi s'a făcut aceasta, deci fiindcă pentru mine ați voit să veniți până aicea, prin rugăciunea voastră către Dumnezeu, iată că am venit și eu, ci luați din grădina aceasta orice lucru se pare fieștecăruia mai bun și mai osebit, și mergeți cu pace. Să trime-

teți însă alt frate la ascultarea ce m'ați fost trimis pre mine, pentru că pre mine altădată nu mă veți vedea. Deci luându-și ziua bună dela Pavel, a luat unul floare, altul ramură, altul frunze prea mirositoare, și altul ierburi prea veselitoare, și așa au eșit din grădină.

Deci deșteptându-se toți și adunându-se la un loc, povesteă unul către altul acele ce au văzut în grădină. Și unul adecă arată floarea ce a luat de acolo, iară altul ramura, iară altul zicea că a luat un ce din grădină, însă nu avea ca să arate, iară altul adevereă, că în multă vreme avea în mirosul său, mireasma florii ce cu mâinile sale a luat din grădină, și frații adică se veseleau și slăveau pre Dumnezeu pentru Darul ce a dăruit robului său Pavel, iară Pavel, ducându-se dela ascultarea aceea întru care a fost trimis, a mers la Ierusalim, și înconjurând sfintele locuri toate și închinându-li-se, s'a dus la Chipru și acolo a petrecut câțiva ani, deasupra unui munte înalt, dar fiindcă și acolo năzuiau mulți către el, pentru că vestea lui pretutindenea se împrăștiase, s'a dus și de acolo în laturile meșieșite Constantinopolului. Deci rămânând acolo și mulțumind lui Dumnezeu, a auzit de sus un glas (ca văzătorul de Dumnezeu Moisi) zicându-i: Suete în munte și sfârșește-te. Deci suindu-se într'un munte înalt ce-i zic acei de loc Parigòria, s'a închinat lui Dumnezeu, și viețuind în acel munte puțină vreme, a adormit întru Domnul.

Întru această zi, sfinții mucenici Prisc, Martin și Nicolae, dintre cari unul prin foame, iar altul tăiat bucăți cu bardele, și al treilea prin foc arzându-se, s'au săvârșit. Însă se face soborul lor lângă zidul Vlahernelor.

Stih: Prisc cel ce a murit de foamea pâinei, pământești.

Hristos îl hrănește cu cereasca pâine prin mâini îngerești.

Cărnurile lui Martin, cu securi fiind tăiate.

Rău credincioșii căsapi, de Hristos nu-l pot desparte.

A ieșit poruncă demonilor înșelători a jertfi

Căroră Nicolae, nejertfind, prin foc a voit a se săvârși.

Întru această zi, târnosirile Născătoarei de Dumnezeu la cele de în Curator.

Stih: Se cinstește și acum Maica Cuvântului lui Dumnezeu.

Înnoind firea oamenilor din obiceiul cel rău.

Întru această zi, cuviosul și liniștitorul Grigorie,

ctitorul sfințitei monastiri a sfântului Nicolae din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Monastirii sfântului Nicolae ctitor te-ai arătat,

Pentru care în cereștile lăcașuri viețuești cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

In cuptorul persesc tinerii
lui Avraam, cu pofta buneii
„credințe mai vârtos decât cu
„văpaia focului fiind aprinși,
„au strigat: Binecuvântat ești în
„Biserica slavei tale, Doamne.

Dumnezeescul graiu al dog-
melor tale Părinte prea înțelep-
te, ca fulgerul a străbătut tot
pământul, și cu arătările minu-
nilor ca lumina a strălucit, lu-
minând inimile cele dintru în-
tuneric.

Țrmând tu Părinte cuvin-
telor Mântuitorului, talantul cel
dat ție, ca o prea bună slugă
cu osârdie l-ai înmulțit, învred-
nicindu-te bucuriei cei stăpâ-
nești.

Slavă...

Lărgind izvorul gândului tău
celui de Dumnezeu cuvântător,
ai revărsat pârae de dogme,
adăpând plinirile credincioșii-
lor, sfințite tăinuitorule, părinte
Amvrosie.

Și acum, a Născătoarei:

Iată Fecioară ai zămislit în
pântecele tău pre Cuvântul cel

fără început cu Tatăl, și l-ai
născut cu trup, dăruind che-
mare tuturor celor căzuți din
Adam, ceea ce ești cu totul
fără prihană.

Peasna 8 Irmos :

Măinele întinzându-și Daniil...

O morându-ți mădulele, și
făcându-ți gândul trupu-
lui mort, ți-ai înviat sufletul,
Cuvioase, și ai izvorit minuni
care dau viață celor omorâți
de patimi, cari strigă: Binecu-
vântați toate lucrurile Dom-
nului, pre Domnul.

Cunoscut-ai mutarea ta din
trup, prin dumnezeescul Duh,
înțelepte, și o ai spus proo-
rocind celor ce erau cu tine,
și cu bucurie ai alergat către
Cer, strigând: Binecuvântați
toate lucrurile Domnului, pre
Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curățindu-ți mai 'nainte
trupul, inima și gândul de tur-
burarea patimilor, ai luat de
sus strălucire purtătoare de fo-
cul Duhului, ca și dumnezeee-
știi ucenici Amvrosie, strigând:
Binecuvântați toate lucrurile
Domnului, pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai mai 'naltă de
cât cerurile, Preacurată, năs-
când pre Dumnezeu cel ce-
resc, carele a unit cele de pe

pământ cu cele cerești, și a dat cunoștința sa tuturor celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Irmosul :

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat; și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Peasna 9, Irmos :

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind întru uimire Părinte, ai văzut darurile cele păstrate sfinților din veci; către carele te-ai mutat, ca să ieși răsplătirile ostenelelor tale, bucurându-te mărite.

Ca un strugur copt te-ai strâns în linurile cele de sus, duple vrednicie, de Dumnezeu înțelepțite Amvrosie; izvorând vinul cel nemuritor și daruri de tămăduiri, celor ce cu bună credință se apropie de tine.

Strălucind cu înțelepciune și cu Darul, sfințite tănuitorule, strălucești în mijlocul păstorilor cu ortodoxia dogmelor, părinte Amvrosie; pentru aceasta cu credință și cu dragoste, duple vrednicie cu laude te ferim.

Slavă...

Câștigându-te Biserica pre tine stea de zi luminoasă scăpă de întunerecul a toată rățacirea prea fericite, și cu luminările sfințitelor tale dogme strălucindu-se, te fericeste.

Și acum, a Născătoarei :

Glasul Arhanghelului cu bucurie strigăm ție Fecioară: Bucură-te pierzarea blestemului! Bucură-te scăpare de tot felul de nevoi, ceea ce ai îndumnezeit pre oameni cu nașterea ta, cea mai presus de gând.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Sprijinitor ortodoxiei, temelie Bisericii, întărirea Arhierilor și înțelept, mai mare păstor te-ai arătat Amvrosie, îndreptând turma către pășunile drepte credințe; gonești ceata celor rău credincioși, ca pre niște fiare neîmblânzite, arătând de față o ființă a sfinței Treimi.

A Născătoarei :

Minune ești înfricoșată ceea ce ești fără prihană; că negrăit ai născut pre Cuvântul cel de o ființă, carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci. Drept aceea Stăpână, te mărturisim pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, ca pre o adevărată Maică a lui Dumnezeu; pre carele roagă-l fericită de Dumnezeu, pentru neamul omenesc.

STIHOAVNA din octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea.

Cu podoaba ierarhiei îmbrăcându-te părinte Amvrosie, și ca un credincios dregător al Darului, talantul cel dat ție l-ai înmulțit. Biserica lui Hristos, dupre Evanghelie o ai păstoriț întru cuvioșie și dreptate. Și așa cu faptele și cu cuvintele împodobindu-o, și întărindu-o cu înțelepte arătările dogmelor tale, te-ai făcut pildă adevăratei păstorii; și priimind în ceruri cununa dreptății, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

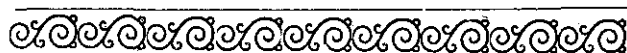
Ăcoperământul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, este doftorie sufletească; că întru dânsul scăpând, ne mântuim de neputințele sufletești.

Și acum, a Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua și Fecioara, când

te-a văzut pre tine Mielul dându-te la junghiere, cu lacrimi urmă și strigă: Unde te grăbești Fiul meu? După tine vin prea dulcele meu; că nu pot răbdă a nu te vedeă pre tine Iisuse al meu mult milostive.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și sfârșitul.

INTRU ACEASTĂ ZI

Prăznuim pomenirea sfintei FILOTEEI fecioara:

Ale cărei sfinte moaște se află întregi, în Țara Românească, în Biserica Domnească, din Curtea de Argeș.

VEZI: Slujba sfintei Filoteei n'a fost în Mineile bisericești, fără numai în osebită broșură; iară cu binecuvântarea Înalt prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit al Moldaviei D. D. Meletie, (1846), s'a pus după slujba sfântului Amvrosie; ca cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba dupre cum este de față.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4**, glasul al 4-lea. **Podobie:** Ca pre un viteaz...

Și cu lemne fiind bătută, și de sfântul păr trasă și în tot felul chinuită, n'ai slăbit despre alergarea cea prea bună, până ce prin sfârșit mucenicesc, ai intrat în lăcașurile cerești; și acum cu mucenițele fecioare împreună dănțuind, roagă-te să ne mântuim și noi, cei ce săvârșim cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Nici asuprelele dracilor, nici urâciunea maicii tale vitrege, nici bătăile celui ce te-a năs-

cut, n'au putut să te împiedece dela fapta bună; ci toate ispitele cu bărbăție le-ai răbdut, până ce cu cunună de biruință te-ai încununat. Pentru aceasta în camera cea de nuntă te-ai sălășluit cu Fecioarele cele înțelepte, ca o fecioară prea cuminte.

Cu platoșa credinței îmbrăcându-te, fericită Filoteio, cu arma Crucii întrarmându-te și cu bărbăție întărindu-te, ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașilor, și desăvârșit biruindu-i, cu cunună mucenicească te-ai încununat din dreapta lui Hristos Dumnezeu, ca o adevărată mucenită; și acum stând înaintea lui, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea :

De Dumnezeu iubitoare Filoteio, tu sălășluind pre doriul tău mire Hristos în inimă, și către dânsul neslăbit dor având, plată dela dânsul ai luat ca să te săvârșești prin sânge, de mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta ușile împărăției cerești deschizându-ți-se, te sălășluești împreună cu cetele mucenicilor; cu care acum desfătându-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Stăpână primește rugăciu-

nile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi, din toată nevoia și necazul

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas al 2-lea.

Podobie : Casa Eufratului...

Când pre cei săraci îi miluiai, și cu bucate pre cei flămânzi îi hrăneai, atuncea cu sfârșit mucenicesc, îndată te-ai sfârșit prin mâinile celui ce te-a născut.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Dacă te-a văzut tatăl tău, tinsă pe pământ moartă fără de suflare, de spaimă cuprinzându-se, de multă jale s'a umplut.

Stih : Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu...

Dacă au auzit cei din cetate, minune preaslăvită, că trupul tău cu lumină cerească este strălucit, toți cu evlavie la dânsul au alergat.

Slavă, glasul al 8-lea :

Din pruncie făcându-te iubitoare de fapte bune, și întru dânsle bine sporind, te-ai făcut neguțătoare de lucruri mari, cumpărând cu cele pământești cele cerești; cu cele vremelnice pe cele veșnice; cu viața cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă. În carea acum desfătându-te, împreună cu fecioarele cele înțelepte, roagă-te lui Hris-

tos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Eu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, alerg subț acoperământul tău; că știu că voi dobândi prin tine mântuire, că poți Curată ca să-mi ajuți.

Troparul sfântei, glas al 8-lea :

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericită Filoteio, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătaii suferind, întru necazuri binevoind, pre săraci miluindu-i, și pre flămânzi săturând; roagă-te lui Hristos Dumnezeu bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :
Cela ce pentru noi te-ai născut.

Caută la sfârșitul Cărții.
Ectenia mică, și otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim : Fericit bărbatul
Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul
al 8-lea. Podobie : O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! sprânceana cea înaltă, a celui ce se laudă să piardă pământul și marea, la pământ o a smerit, o fecioară tânără și cu totul fără prihană, și măestriile lui le-a biruit. O putere a Crucii și a Darului tău, Hris-

toase! care neputința omenească, arătat o a întărit.

De două ori.

O prea slăvită minune! că prea mărita Filoteea, în lăcașurile cerești duple vrednicie sălășluindu-se, împreună cu cele fecioarelor, și cu oștile mucenicilor, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea, și cu dragoste se apropie la acoperământul ei, îi mântuește cu rugăciunile sale; și iertare de greșeli dela Dumnezeu le cere, mântuire și mare milă. De două ori.

O prea slăvită minune! pre Filoteea prea laudată, nici bătaile vitregei sale, nici barda cea plugărească a tată-său, nici desfătărilor lumești, nici zburdările tinereților, nu o au despărțit dela dragostea faptei bune ce lei pentru Hristos. Că ea a dorit să dobândească frumsețea Mirelui său cea mai presus de minte; căreia s'a învrednicit de Dumnezeu fericita. De două ori.

O prea slăvită minune! În Cer și pe pământ, bucurie astăzi a strălucit, întru pomenirea fericitei Filoteei, care dela îngeri cu laude se încununază, și dela oameni primește cântări. O! cum a viețuit! cum de bine s'a nevoit! Și lui Dumnezeu bine i-a plăcut! Prin care

vrăjmașul cel viclean a căzut, biruindu-l Hristos. De două ori.

Slavă, glasul al 8-lea.

Risipit-a, dat-a săracilor, a zis David; dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Acest lucru l-a împlinit Filoteea, că ea ferici- ta cu podoabele sale cele feciorești, a încălzit spatele să- racilor, și cu bucate a săturat pânțele flămânzilor. Pentru care și prin sfârșit mucenicesc, a trecut la Hristos mirele ei cel dorit, și în cămara cea de taină în veci se veselește, cu fecioarele cele înțelepte. Cu care se și roagă să se mântu- ească sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș.

Vitleeme gătește-te, bine te împodobeste iesle, peșteră priimește, adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor, din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se în firea noastră, și îndumnezeind lua- rea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bună vo- irea lui Dumnezeu s'a arătat, ca să mântuească neamul nos- tru.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei și cetirile.
Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 43, Vers. 16.

Acesta zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adu-

nă boerii dintre ei. Cine le va vesti acestea întru dânșii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aducă-și mărturiile sale și să se îndrepteze, și să asculte și să spue adevărul. Fiți mie mărturii, și eu sunt martor, grăește Domnul Dumne- zeu, și pruncul pre carele am ales; că să știți și să credeți, și să cunoașteți că eu sunt. Mai 'nainte de mine n'a fost alt Dum- nezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine Mân- tuitor; eu am vestit și am mântuit, și am defăimat, și n'a fost întru voi Dumnezeu strein; voi mie mărturii, și eu martur Dom- nul Dumnezeu. Încă din început eu sunt, și nu este cine să scoată din mâinele mele; face-voiu, și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu cel ce ne mântu- ește pre noi, sfântul lui Israil.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3, Vers. 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsule muncă. Păruțu-s'a în ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea dela noi sfărâmare; iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oa- menilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; și puțin fiind pe- depsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânșii și i-a aflat luiș vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere în- treagă i-a priimit. Și în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scânteile pe pae vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni popoa- re, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor pe- trece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuviosii lui și cercetare întru aleșii lui.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, Vers. 16.

Drepti în veci vor fi vii, și întru Dom- nul plata lor, și purtarea de grije, pentru dânșii de la cel prea înalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei, și stema frumseții din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, și cu brațul său îi

va apăra. Lua-va toată arma dragostea lui, și va înarma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în zăua dreptății, și-și va pune luiș coif judecata cea nefătar-nică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuți cumplită mânia într-o sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din praștia mâniei cea svârlitoare de pietre, se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor înneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un viitor va vântura pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți într-o popoarele neamurilor. Ca dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea și puterea dela cel prea înalt

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu:

Bucură-te Românie într-o Domnul, având într-o sine-ți ca o comoară de mult preț, trupul cel fără prihană și fecioresc al Filoteei nestricat, izvorând tămăduiri tuturor celor ce alear-gă la dânsa cu credință; că această fericită defăimând dez-mierdarea trupezască și desfă-tarea tinerețelor, și cu moarte mucenicească săvârșindu-se, a luat dela Dumnezeu însutite pentru ostenelele sale; vese-lindu-se în camera cea cereas-că, împreună cu fecioarele cele înțelepte; și acum se roa-gă lui Hristos mirelui său, pen-tru sufletele noastre.

Veniți toți iubitorii de praz-

nic, să laudăm pre Filoteea fecioara și mucenița; că ea fe-ricită, din pruncie la fapta bu-nă a milosteniei deprinzându-se, cu hainele sale pre cei goli i-a îmbrăcat, și pânțelele flă-mânde ale săracilor le-a sătu-rat; pentru care acum cu fe-cioarele cele înțelepte în sânu-rile lui Avraam se veselește; cu care se roagă lui Hristos mirelui său, să mântuiască su-fletele celor ce cu dragoste să-vârșesc pomenirea ei.

Glasul al 2-lea:

În lăcașurile cele mai pre-sus de lume, prea cinstită Fi-loteio, a pus mirele tău Hris-tos Dumnezeuul nostru, sufletul tău cel fără prihană. Că tu bu-nă fecioară, pentru dragostea lui, toate le-ai trecut cu vede-rea; dezmiardarea tinerețelor, înfrumșetarea trupului, dulce-țile lumești, le-ai urât ca pre niște vătămătoare de suflet. Pentru aceasta prin mâinile pă-rintești ai trecut la cortul lui Dumnezeu, celui ce veselește acum tinerețele tale.

Glasul al 7-lea:

Veniți credincioșilor, să lă-udăm astăzi pre purtătoarea de biruință Filoteea; că pre aceasta nici barda plugărească, nici bătaile vitregei sale, nici ocările cele ce le-a răbdât

pentru fapta bună, nici pândirile mult măestrului Veliar, nu o au biruit, ci pre toate cu bucurie le-a răbdat, ca pre Hristos să-l dobândească; pre carele acum și dobândindu-l, se roagă să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Glas acelaș.

De adreapta Mântuitorului a stătu fecioara Filoteea, îmbrăcată și înfrumșetată cu podobeale fecioriei, și cu untul de lemn al milostivirei, strigând către dânsul cu bucurie, având candela luminoasă: La mireazma mirului tău, Hristoase, am alergat, că rănită sunt eu cu dragostea ta; să nu mă desparți de câmara ta, Mire ceresc! Pentru rugăciunile ei Dumnezeuule, trimite nouă mare milă.

Și acum, glas acelaș.

Te apropie Hristos, Vitleeme mai 'nainte gătește-te, că iată mântuirea neamurilor va să strălucească din Fecioară: peșteră împodobește ieslea, adună pre păstori, chiamă pre Magi dela Persida, și voi oștile minților celor fără de trupuri strigați: Impăratul cerurilor Hristos vine!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când sufletul tău cel fără

prihană cu dumnezeescul dor s'a aprins, al lui Hristos mirelui celui fără de moarte, atuncea toate cu bucurie le-ai răbdat, necazurile, ispitele, și bătăile cele pentru faptele bune; pentru aceasta candela ta înfrumșetându-ți, ai intrat la nunta cea veșnică și nestricăcioasă; de unde acum roagă-te Mirelui tău, să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Când tu bună fecioară prin faptele bune ale fecioriei și ale milosteniei, îți agonisiai untdelemn în vasele sufletului tău, și prin hrănirea flămânzilor, îți câștigai desfătarea raiului, iară prin îmbrăcarea golilor îți neșugătoriai slava cea cerească, atuncea și moarte mucenicească ai răbdat, din mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta acum te desfătezi întru veselie cea cerească, îndulcindu-te de rodul ostenelelor tale; roagă-te pentru cei ce săvârșesc prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Sfinților cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Când Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit în inima ta, Filoteio cu adevărat, atuncea mireasă lui Hristos te-ai arătat, strălucind cu frumșetea dum-

nezeștelor fapte; și cu Darul veștejindu-ți patimile cele tinerești, și zburdările cu înfrânarea potolindu-le; pentru aceea te cinstim pre tine, și prea sfințită pomenirea ta cu dragoste o săvârșim, și sicriul moaștelor tale acum îmbrățișându-l și sărutându-l, Dar de tămăduiri dela dânsul luăm.

Slavă, glasul al 5-lea.

Strălucit-a ca un soare marginilor prea luminat praznicul Filoteei, și neîncetat luminează pre cei credincioși, dăruind tămăduiri și boalele gonind, și patimile vindecând ale celor ce aleargă la dânsa cu credință; și se roagă deapururea lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Și acum, glasul acelaș.

Nu te mâhni, o Iosife! văzând pântecul meu; că vei vedeă pre cel ce se va naște din mine și te vei bucura, și ca unui Dumnezeu te vei închină; Născătoarea de Dumnezeu grăia către logodnicul său când ea era să nască pre Hristos. Pre aceasta să o laudăm zicând: Bucură-te cea plină de daruri, Domnul este cu tine și prin tine cu noi.

Tropar, glasul al 8-lea :

Intru răbdarea ta ți-ai agonisit...

Caută la Vecernia mică.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfintei de două ori. Slavă, Și acum, a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Semănând cu lacrimi semințele milosteniei, și pe calea cea strâmtă cu necurmăte ne-cazuri umblând, ai pus în mâinile săracilor podoabele tale cele feciorești, și cu bucate pântecul flămânzilor ai saturat; pentru aceasta la lățimea raiului cea desfătată, și la bogăția cea veșnică ai ajuns, unde te îndulcești de frumsețea Mirelui tău cea negrăită; caruia roagă-te prea fericită, să mântiască sufletele noastre. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând, și în minte a luat, ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara naște, și după naștere iarăș rămâne Fecioară.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioarei...

Cu fecioria înfrumșetându-

te, și cu milostenia îmbogățindu-te, o prea fericită Filoteio! ai intrat în camera nunței cei cerești la fecioarele cele înțelepte, ca o înțeleaptă fecioară, cu care stând înaintea lui Hristos, roagă-te Mirelui tău, să ne mântuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De frumsețea fecioriei tale și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Ce te voi numi pre tine? Nu mă pricep, și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ție: Bucură-te cea ce ești plină de Dar.

Polieleul și Mărimurile.

Mărimu-te pre tine sfântă fecioară Filoteio, și cinstim chinurile tale, și durerile, care pentru Hristos mirele tău le-ai răbdat.

Și aceasta:

Veniți toți iubitorii de mucenici să laudăm, pre sfânta fecioară Filoteea, și să-i cinstim luptele și pătimirile ei, cele ce pentru fapta bună le-a răbdat.

Caută Stihurile la mucenici.

După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunia...

Țrând pre toate cele pă-măntești, și de cele cerești cu

toată silința grijindu-te, ai suferit cu bărbăție toate ispitele cele grele care ți-a venit asupra dela maica ta cea vitregă; și n'ai băgat seamă de hătaile tatălui tău, aprinsă fiind cu dragostea mirelui tău Hristos. Pentru aceasta și mucenicește te-ai săvârșit, și prin mâinile cele părintești la cel dorit te-ai trimis. Pre carele roagă-l cu totul fericită, să lumineze și să mântuiască sufletele, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre ușa cea cerească, sicriul cel sfânt, muntele cel cu totul sfânt, pre norul cel prea luminos să-l laudăm; scara cea cerească, Chivotul cel cuvântător, mântuirea Evei, odorul cel mare a toată lumea; că întru dânsa s'a lucrat mântuirea lumii, și lăsarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu credință se închină prea sfintei nașterii tale.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Stih:

În biserici bine cuvântați pre Dumnezeu. Toată suflarea...

Evangelhia dela Mateiu :

Zis-a Domnul pilda această: Asemăna-se-va împărăția cerurilor cu zece fecioare..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile sfintei fecioarei și muce- niței Filoteei, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum- neșeu, Milostive...

Stih : Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta și duple mulțimea...

Și Stihira glasul al 5-lea:

Lucrat-a vrăjmașul cel prea viclean prin părinții tăi, și a adus printr'înșii asupra ta ispite și necazuri de multe feluri, ca să te oprească dela fapta bună; dar tu bună fecioară pre toate cu bărbăție le-ai suferit; pen- tru aceasta și cu sfârșit muce- nicesc te-ai sfârșit, și cu cunu- nă de biruință te-ai încununat, din dreapta lui Hristos mirelui tău. Căruia cu deadinsul roagă- te, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu, al Paracli- sului, cu Irmosul pe 6. Și al sfintei, pe 8. Peasna 1, glasul al 8-lea.

Irmos : Pre Faraon cel ce se purta...

Mie celui ce voesc a lăuda nevoințele tale, cele de biruință purtătoare, cere la Hristos mirele tău, să-mi dea Darul cuvântului și luminare, și lățime minții, și iertare de greșeli; ca să laud vitejiile tale, Filoteio deapaurarea pomenită,

cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Din pruncie la fapta bună urmând, și cu nevoinți plăcu- te lui Dumnezeu deprinzându- te, prin care te-ai îmbogățit fe- ricită fecioară, cu untuldelemn al facerii de bine, și cu cură- ția te-ai strălucit; pentru acea- sta ai intrat în camera nunții cei veșnice și cu fecioarele cele înțelepte te veselești.

Slavă...

Socotind vrăjmașul cel prea maestru că va slăbi tăria răb- dării tale, a adus asupra ta, riuri de necazuri și de ispite de multe feluri; dar lovindu- se de turnul răbdării tale cel întemeiat pre Piatra cea din capul unghiului, în spume ș'a risipit valurile sale.

Și acum, a Născătoarei :

Dă-mi biruință Preasfântă ceea ce ești cu totul neîntinată, mie celui ce alerg sub acope- remântul tău, scoțându-mă de- apurarea din ispite și din pri- mejdii cu rugăciunile tale; că tu ne-ai născut nouă, pre Cu- vântul cel ce este de o ființă cu Tatăl, și cu Duhul, și îm- preună deapaurarea vecuitor și de un scaun.

Catavasie :

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3, Irmos :

Doamne cea ce ai făcut...

Cu fapta și cu viața ta cea fără prihană, numirea ta de Dumnezeu iubitoare îndreptându-o, daruri împărțești celor ce au trebuință; că tu priimind dela Mirele tău Darul cel desăvârșit, care de sus se pogoară, îmbogățești pre toți cei ce te cinstesc.

Cela ce prin tiranii cei de demult a adus asupra sfinților mucenici, munci și chinuri de multe feluri, acela nesuferind să vadă viața ta cea plăcută lui Dumnezeu, a pornit pre părinții tăi să aducă asupra ta ispite, necazuri și bătăi; mai apoi și moarte mucenicească, prin care ai zburat la cămara cea cerească.

Slavă...

Cu tărie dela Dumnezeu din pruncie încingându-te, și cu priceperea îmbogățindu-te, pre toate plăcerile trupului mai întâi cu bărbăție le-ai supus; iară mai pe urmă și pre semeția vrăjmașilor draci, fericită fecioară o ai surpat, și nebiruită ai rămas, cu ajutorul sfântului Duh.

Și acum, a Născătoarei :

Carte nouă mai 'nainte te-a văzut proorocul, având scris în sine-ți pre Cuvântul lui Dum-

nezeu, fără condei omenesc; carele a rupt înscrisul păcatului strămoșilor, și a izbăvit din blestemul cel de demult tot neamul omenesc.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie : De frumsețea fecioriei tale...

Cu faptele bune ale milostivirii te-ai îmbogățit, și cu fecioria ai strălucit; patimile trupului le-ai biruit, ca o pătimitoare a lui Hristos, și pâlcul dracilor l-ai rușinat, purtătoare de biruință făcându-te, Filoteio prea slăvită, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei :

Minune prea mare! cum în brațe ai purtat Maică Fecioară, pre cea ce ține toate în palma sa, și din țitele tale ai hrănit pre hrănitorul și Ziditorul a toată făptura, Fecioară prea curată; aceluia cu dea-dinsul roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă.

Peasna 4, Irmos :

Tu ești tăria mea Doamne...

Tu ești odrasla Târnovului cea prea frumoasă, lauda României, și ocrotirea cea tare despre toate primejdiile și către Dumnezeu caldă mijlocitoare; tu părtinitoarea cea grabnică, a celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceea

toți te fericiuim, ca pre o mireasă prea de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Filoteio, de Dumnezeu priimită.

Înjugând fecioria cu milostenia, cu aceste două fapte bune, ca cu două aripi prea ușoare, ai zburat la înălțimea faptelor bune, și ai ajuns la săvârșirea vârstei lui Hristos, pre cât este cu puțința firei omenesti. Pentru aceea și ușile camărei celei de nuntă, ca unei fecioare înțelepte, ție s'au deschis; și la nunta cea nestricăcioasă și veșnică, bucurându-te ai intrat.

Slavă...

O cârmuitoare a vieții mele, te pun pre tine mireasa lui Hristos, Filoteio prea lăudată; ocârmuește-mă, cu vetreala rugăciunilor tale, și îndreptează-mă la limanul mântuirii, și cu dumnezeieștile suflări ale vânturilor celor suptiri ale rugăciunilor tale, prea fericită, scapă-mă din învăluirile patimilor.

Și acum, a Născătoare:

Pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat din tine Curată, fără schimbare, rămâind ceea ce eră duple fire întocmai cu Tatăl, și cu tine ceea ce mai presus de fire l-ai născut, făcându-se de o ființă, roagă-l să

dăruască iertare de greșeli și mântuire sufletelor, celor ce cu credință te laudă pre tine.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Cu arma Crucii întrarmându-te, ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașului, și tot pâlcul dracilor l-ai înfrânt, cu totul l-ai biruit, și din cursele lor ai scăpat; și acum stai înaintea lui Hristos mirelui tău, împreună cu mucenițele ca o muceniță purtătoare de biruință; cu care roagă-te să mântuiască pre cei ce săvârșesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Ărzând cu dragoste fierbinte duple Dumnezeu, ai urât lumea și pre toate ale ei cele frumoase, și pre toate cele pământești gunoaie le-ai socotit, ca să dobândești bunătățile cele din ceruri; pentru aceasta și lovitura bardei părintești o ai suferit, și moarte ai priimit bucurându-te, din mâinile celui ce te-a născut.

Slavă...

Sfântă muceniță Filoteio, ai biruit, dar nu te-ai biruit; că ai biruit pre dracii cei ce se sârguiau a te depărta despre fapta bună. Tu însă fericită fecioară, întărită fiind cu puterea lui Hristos, departe dela

picioarele tale i-ai gonit, și după Mirele tău ai alergat ca să-l ajungi; de a căruia dragoste te-ai și aprins, și acum cu dânsul împărătești.

Și acum, a Născătoarei :

Noi cei ce te-am câștigat pre tine zid, și cu părtinirea ta suntem păziți, și cu mărirea ta cea dumnezească ne lăudăm, cu credință te ferim pre tine; că tu prea sfântă Fecioară, ai născut cu trup pre Ziditorul tuturor fapturilor, carele ne-a dăruit nouă pace, veselie și veșnică mântuire.

Peasna 6, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Nici năvălirile dracilor, nici bătăile maicii tale vitrege, nici chinurile ce le-ai răbdat dela tatăl tău, nu te-au putut opri despre lucrarea faptei bune, până ce cu sfârșit mucenicesc, pentru dânsa te-ai săvârșit, și la Mirele tău te-ai dus; înaintea căruia stând, fă pomenire sfântă de cei ce te laudă pre tine.

De dulceața mirosului mirurilor lui Hristos mirelui tău uimindu-te, ai uitat toate cele frumoase ale lumii, desfătarea tinerețelor, săltările trupului, și pre sine-ți toată lui Hristos te-ai afierosit, și împărăției Cerului moștenitoare

te-ai făcut. Intru carea acum desfătându-te, roagă-te pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta, și laudă nevoințele tale.

Slavă...

Porumbiță curată, cu aripi aurite te-ai arătat, ale fecioriei și ale milosteniei, cu care în cămara cea de nuntă prea ușor ai zburat, și mireasă de aproape împăratului ceresc te-ai făcut; căruia acum stându-i înaintea, și de vederea feței lui îndulcindu-te, roagă-te să împace lumea în războaie.

Și acum, a Născătoarei :

Sălășluindu-te în Fecioară trupește, Doamne, te-ai arătat oamenilor, pre cât puteau ei să te vază; pre carea și Născătoarea de Dumnezeu și Maică Fecioară cu adevărat o ai arătat, și ajutătoare credincioșilor, și sprijinitoare în primejdii, unule iubitorule de oameni.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Ca ceeace din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu prin fapta bună, Filoteio prea fericită, celui ce mai 'nainte de a te naște te știa pre tine; ceeace te-ai făcut podoabă fecioarelor și locuitoare cămărei cei de nuntă, vrednico de laudă. Pentru aceea

strigăm ție: Bucură-te fecioară, pururea pomenită.

ICOS.

Iată a strălucit purtătoarea de lumină și dumnezeiască pomenirea prea lăudatei fecioarei Filoteei, care luminează fețele și lucește inimile tuturor credincioșilor, cu lumină neînserată, și bolnavilor celor ce aleargă la dânsa cu credință, sănătate le dăruiește. Veniți dar, o iubitorilor de praznice, cu bucurie să săvârșim dumnezeescul ei praznic cel de preste an, și cu cuvinte de cântări să încununăm creștetul ei, și către dânsa să strigăm: Bucură-te fecioară, pururea lăudată.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Filoteei fecioarei, ale căreia sfinte moaște se află în biserica domnească din orașul Curtea de Argeș, în România.

Stih: Filoteio, tu milostenia foarte o ai iubit. Pentru care cu mucenicească moarte te-ai sfârșit.

Această frumoasă stâlpăre aducătoare de roduri vrednice de împărăția cerurilor, sfânta Filoteea fecioara, s'a născut în marea cetate Târnovul, din părinți creștini, bulgari cu neamul, lucrători de pământ cu meșteșugul și simpli cu cunoștința. Maică-sa după ce a venit copila în vârstă cea priimitoare de învățăturile faptei bune, semănând în inima și sufletul ei cel bun, semințele faptelor bune ale fecioriei și ale milosteniei, că din rod se cunoaște pomul, s'a mutat către Domnul. Iară copila rămânând sârmană de maică-sa cea firească, și având în inima sa întipărite învățăturile ei, a început cu osârdie a lucra faptele bune cele începătoare, înțelepțindu-o Duhul Sfânt. Adică a merge la biserică, a ascultă dumnezeieștile

Scripturi cu luare aminte, a se posti, păzindu-și neîntinată fecioria cea trupească și cea sufletească; miluind pre cei săraci, săturând pre cei flămânzi, adăpând pre cei însetați, și îmbrăcând pre cei goli; împodobindu-și prin aceasta candela sufletului său, agonisindu-și untdelemn în vasele sale, și gătindu-se către intrarea în camera de Mire cea cerească, ca fecioarele cele înțelepte. Toate faptele bune le săvârșea copila, cu mare statornicie și răbdare, neabgând în seamă ispitele și necazurile cele dela urătorii binelui; după celace zice: *Gătitu-m'am, și nu m'am turburat a păzi poruncile tale.*

Deci rămânând copila sârmană de maică-sa, a început a se îndeletnici la lucrarea faptelor bune, urmând povățuirilor celor bune care îi dăduse maică-sa întru creștere. Și fiindcă fapta bună totdeauna este pismuită de cei răi, n'a fost cu puțință a nu pătimi și sfânta mii de ispite, până și moarte mucenicească. Iată cum: După ce a murit muma sfintei, tatăl ei ș'a luat altă soție, și fiindcă mai totdeauna se întâmplă, că mumele vitrege nu iubesc pe fiastre, aceasta s'a întâmplat și fericitei; că vitrega văzându-i milostivirea și alte fapte bune ale ei, îndemnată fiind de urătorul binelui diavol, îi făcea necazuri neîncetate, bătându-o și pârându-o tatălui ei, și pornindu-l spre mânie. De multe ori văzând fericita pre săraci și flămânzi, își da însăși hainele sale, biruită fiind de milostivire; și le împărțea din bucatele care vitrega i le da să le ducă la țarină la tatăl ei; pentru care de multe ori o bătea cu nemilostivire, până în cea de pe urmă și moarte a pățimit din mâinile lui.

Mergând ea după obicei, în toate zilele să ducă bucate tatălui său, fiind el cu plugul la țarină, și ieșindu-i înainte săracii și flămânzii, că știindu-i milostivirea și așezarea sufletului cea iubitoare de săraci, deapănarea îi ieșau înainte cerându-i milostenie; și ea neavând altceva să le dea, le împărțea din bucatele ce le ducea tatălui său, și îi hrănea. Aceasta făcându-o de multe ori, și tatăl său rămânând flămând și femeii sale cârtindu-i, femeia încredințându-l că totdeauna îi trimete bucate de ajuns, încă și de prisos, diavolul a pus în mintea lui ca să pândească pre fericita ce face cu bucatele? Deci mergând în vremea întru care

știa că vine fericita cu bucatele, la un loc îndemânatic de a o pândi, și văzând cele ce făcea fiica sa, și de mânie biruindu-se uitând dragostea părintească, s'a pornit asupra ei, ca totdeauna, ca să o apuce de coșite, și să o bată până când își va stămpăra fierberea mâniei sale cei dobitocești; și fiind în mare aprindere a asvârlit într'însa cu barda cea plugărească care o avea la brâu și lovindu-o o a rănit la un picior, și îndată, o minune! ș'a dat sfântul și fericitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Iară sfântul și feciorescul ei trup, rămânând pre pământ, și încă sânge din piciorul cel tăiat curgând, cu mărire cerească s'a strălucit cât se lumina și locul cel dimprejur. Iară ticălosul tată văzând întâmplarea, s'a cuprins de spaimă și de cutremur, una adică căci s'a făcut ucigaș fiicei sale, iară alta pentru strălucirea mărirei cele dumnezeiești, care se vărșase în jurul sfintelor ei moaște; și vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă, și nici să se apropie de dânsul.

Deci a alergat în cetate și a spus Arhiepiscopului, și celor mai mari ai cetății, toate pre rând precum s'au întâmplat, și cum acum trupul fericitei zace pre pământ, și că este glorificat dela Dumnezeu cu mărire cerească. Aceasta auzindu-o Arhiepiscopul, împreună cu cei mai mari dintre cetățeni și din popor, au alergat cu făclii și cu tămâie, și cu rugăciuni, și văzând sfântul trup strălucind cu acea dumnezească lumină, s'au minunat cu toții, și au lăudat pre Dumnezeul minunilor, carele și acum în vremele noastre cele mai de pre urmă proslăvește pre robii săi, cari împlinesc cu fapta sfintele lui porunci. Apoi vrând să ridice sfântul ei trup, duple porunca Arhiepiscopului, și să-l ducă în cetate, nicidecum n'au putut, încă nici să-l miște din loc; mai mult s'au spăimântat, și cu mai multă evlavie au început a se ruga lui Dumnezeu și sfintei Filotei, și nici așa nu s'a dat pre sine; că Dumnezeu vrând să preamărească cu minune pre roaba sa, a îngreuiat ca o piatră trupul ei. Apoi cunoscând că aiurea voește a se duce, au început a pomeni ca către o vie, politile, monăstirile, bisericile cele de preste Dunăre, și cele de ceastă parte de Dunăre, și nicăeri aiurea n'a voit; iară cum a pomenit de biserica domnească

cea din târgul Argeșului, îndată s'a ușurat mai mult decât greutatea cea firească, și înțelegând toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a sfintei a merge, îndată au înștiințat cu scrisoare pre Radu Vodă, cel poreclit Negru (de carele și biserica este zidită) toate cele pentru sfânta; carele cum s'a înștiințat, fiind bine credincios și râvnitor, a-și împodobi țara și pre poporul său cu niște odoare de mult preț ca acestea, îndată cu mult alai, cu făclii și cu tămâieri, cu multă evlavie mergând la Dunăre, au adus sfintele ei moaște în Țara Românească, și le-a așezat în bisrica cea zidită de dânsul în orașul Argeșului, unde și până în ziua de astăzi se află neștrămutate, prin atâtea schimbări de vremi, de robii și de turburări. Dând tămăduiri de tot felul de boale, celor ce aleargă cu credință la sfintele ei moaște. Cu ale căreia sfinte rugăciuni, Dumnezeu să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Impreună cu cetele cele fără de trupuri, și cu oștile mucenicilor, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu prea lăudată, și de slavă și Dar, și de luminare plină fiind, desleagă-mi în tunicul greșelilor mele cu rugăciunile tale, ca să cânt: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Lumină neapropiată și dumnezească, a luminat Filoteio duple vrednicie sufletul tău, și negreit te-a strălucit pre tine Mirele tău, și către viața plăcută lui Dumnezeu te-a povățuit, și a cântă te-a învățat: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Ridicatu-te-ai la înălțimea cea cu adevărat dumnezeiască, că înalt ți-ai avut gândul prea fericită; pentru aceasta și în camera de nuntă cea strălucită, împreună cu fecioarele cele înțelepte te-ai sălășluit, strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Mireasă adevărată a Stăpânului te-ai arătat, Filoteio de Dumnezeu purtătoare, și moarte din mâinile celui ce te-a născut ai suferit, bucurându-te ca o muceniță nebiruită. Pentru aceea împreună cu mucenițele, strigi: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Iată acum Domn din Iuda a lipsit, și stăpânitor din coapsele lui; că din tine cea Curată a răsărit Stăpânul a toate, cela ce este așteptarea neamurilor, duple proorocul; pre carele bine-l cuvintează toate neamurile, semințiile și limbile în veci.

Peasna 8, Irmos :

De șapte ori cuptorul...

Qu fecioria luminându-te și cu milostenia îmbogățindu-te, și cu mucenia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de

aproape lui Hristos Impăratului tuturor, celui ce a iubit frumsețea curăției tale; pentru aceasta te-a băgat pre tine în camera sa, și împreună cu fecioarele și cu mucenițele te-a sălășluit, pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți laudați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Văzând popoarele dumnezeasca strălucire cea vărsată în jurul trupului tău, și îngreuiarea cea mai pre sus de fire, au cunoscut că în streinătate voești a te sălășlui, pentru Hristos mirele tău, cela ce s'a înstreinat pentru mântuirea noastră; și au prea mărit pre Dumnezeu cântând: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l în veci.

Necunoscând tatăl tău cel prost la minte, fapta bună a ta cea plăcută lui Dumnezeu mai nainte a chinuit cu bătaii trupul tău cel fecioresc, și cu ocări și cu dosădiria necăjit sufletul tău; iară mai pe urmă și prin sfârșit mucenicesc, te-a trimis la Hristos mirele tău cel nestricăcios; pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dacă s'a înștiințat Stăpânitorul României că voești a te

sălășlui împreună cu dânsii, cu făclii, și cu tămâe, și cu alaiu dumnezeesc te-a întâmpinat, și cu vrednică cinste și evlavie, precum ți se cădeă, ca un binecredicios te-a priimit, și întru ale sale, ca pre o adevărată muceniță, spre folosul poporului său celui drept credincios te-a așezat, cântând: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l pre Hristos în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Scară gândită, ajungând până la Cer, te cunoaștem pre tine Fecioară; prin care cel prea înalt pogorându-se prin trup, cu oamenii împreună a petrecut, și pre cei smeriți i-a înălțat, și către înalta petrecere a cerurilor i-a povățuit. Pentru aceea ca pre cea mai înaltă decât cerurile, mai mărită decât îngerii și mai cinstită decât toată făptura, te laudăm prea sfântă Fecioară întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Mintea și cuvântul omenească nu pot povesti, onorurile cele mai pre sus de fire, și mărirea cerească, Muceniță, pre care acum le-ai luat dela Hristos mirele tău; împreună cu dânsul împărățind, și de vederea feței lui ne-

grăit îndulcindu-te. Pentru aceasta îndrăzneală multă către dânsul câștigând, roagă-l pentru cei ce săvârșesc sfântă pomenirea ta, să dobândească milă în ziua judecății.

Scoală! vino cea de aproape a mea, a zis către tine Hristos Mirele tău, frumoasa mea, porumbița mea, că iată iarna a trecut, ploaia s'a dus, scârbele, ispitele, bățile cele pentru fapta bună. Acum florile s'au arătat, glas de turturică s'a auzit în pământul nostru, via s'a copt și a dat mirosul său. Deci scoală, vino cea de aproape a mea, sălășluiește-te întru odihna și bucuria, care le-am gătit ție.

Ca o pătimitoare prea frumoasă, ca o fecioară prea vietează, cununa dreptății duple lege ți-ai împletit, călcând cu trupul pre cel fără de trup; și purtătoare de biruință făcându-te, roagă-te Mirelui tău să ne mântuiască de ispite și de nevoi, pre noi cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim cinstită și sfântă, și întru tot laudată pomenirea ta.

Slavă...

Pentru rugăciunile fericitei Filoteei fecioarei și muceniței tale Doamne, împacă lumea întru războaie, și binecredin-

cioșilor împărați și domni, dă-le biruință; năvălirile varvarilor oprește-le, pre norodul tău cel drept credincios apără-l, păzește credința nevătămată de eretici; și mântuiește sufletele noastre ca un bun și de oameni iubitor.

Și acum, a Născătoarei :

Cântările și rugăciunile noastre cele proaste primește-le Stăpână, și risipește norul primejdiilor celor amare care năvălește asupra noastră; viforul Bisericii potolește-l Preacurată, taberile vrăjmașilor risipește-le, și din munca ceea ce va să fie, scapă pre robii tăi, cei ce cu dragoste te slăvim pre tine.

SVETILNA

Podobie : Cel ce ai împodobit...

Filoteio mucenița Domnului, mireasă și bună fecioară, apără pre norodul tău și cetatea de toată vătămarea, rugând pre Dumnezeu, ca să scăpăm toți din stricăciune, de urgie și de primejdii.

Slavă, asemenea.

De cămara ta Cuvinte, fecioara Filoteea dorind, toată cercarea bățăilor și a ispitelor tare o a răbdat cu ajutorul tău; pentru ale căreea rugăciuni, Dumnezeule miluește rogu-mă sufletul meu, și mă mântuiește.

Și acum, a Născătoarei :

Turnule cel cu aur împletit, și cetate cu douăsprezece ziduri, scaune cu picături de soare, jețul Impăratului, minune neînțeleasă, cum cu lapte apleci pre Stăpânul?

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1-lu.

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

În curțile Domnului sălășluindu-te, prea cinstită Filoteio, împreună cu fecioarele cele înțelepte, ca o fecioară înțeleaptă; de acolo ai luat Dar ca să tămăduiești boalele, și să gonești duhurile cele necurate, dela cei ce cu credință te laudă pre tine. De două ori.

Cu razele cele cerești strălucindu-te, și de Dar dumnezeesc umplându-te, tămăduiri dai tuturor cu puterea lui Hristos, sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință săvârșim pomenirea ta, de Dumnezeu fericită fecioară; nu înceta a te ruga pentru noi.

Fericita Filoteea, astăzi întru sfântă pomenirea ei cea de preste an, pre noi pre toți ne-a adunat; să lăudăm luptele și nevoințele ei, care pentru dragostea lui Hristos le-a răbdat; că se roagă Domnului să ne mântuim noi.

Slavă, glasul al 5-lea :

Veniți iubitorilor de praznic să fericiți pre sfânta fecioara Filoteea, și să-i mărim nevoițele ei cele pentru fapta bună. Că ea, fericita, nu și-a miluit vasul său cel de lut, ci cu multe feluri de bătai l-a chinuit; palmuirile și scuipirile a răbdât; pândirile și moartea mucenicească, dela cel ce o a născut a suferit. Pentru aceasta acum în ceruri cu mucenițele sălășluindu-se, împreună se roagă Domnului, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas același.

Nu te mâhni asupra mea, o logodnicul meu, a zis Fecioara către Iosif, nici mă osândi ca pre o fără de rânduială, văzând îngroșarea pântecelui meu; laudă femeilor m'am făcut, de rușinea cea de demult le-am scăpat, pre Eva o am rechemat; am împrumutat pântecelul, dar nu am întinat fecioria; când voi naște pre Făcătorul tuturor, atuncea vei cunoaște cine sunt. Căruia cu credință închinându-te, mă vei socoti fericită.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul sfintei. Peasna 3 și a 6 pe 8. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul, caută-le la sfânta Varvara.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Patapie.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6, Glas 1-iu.

Podobe: Prea lăudaților mucenici...

Părinte Patapie, aprinde-rea pornirilor trupului o ai vestejit cu înfrânările sihăstriei; în pustie te-ai sălășluit ca odinioară Ilie, curățindu-ți gândul cu rugăciunile cele neîncetate către Dumnezeu. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Patapie, în cetele sihastrilor te-ai numărat, împodobindu-te cu nepătimire, și te-ai sălășluit în lăcașurile cuviosilor unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieții. Și acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Patapie, luminător din Eghipt ai răsărit, luminând lumea cea de sub soare, cu luminile minunilor; gonind întunerecul boalelor celor pierzătoare de suflet, și risipind negura dracilor. Și acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Prea lăudată Stăpână, nădejdea și întărirea credincioșilor, scăparea și ajutorul; pre tine te rugăm, păzește de toată nenorocirea pre robii tăi, cari cu credință se închină nașterii tale; rugându-te lui, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Mieluşaua și Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pre Mielul său pre Cruce, neavând chip nici frumsețe, tânguindu-se zicea: Vai mie! Unde ți-a apus frumsețea prea dulcele meu? Unde este buna cuviință? Unde este Darul chipului tău cel ce strălucia, Fiul meu prea iubite.

Tropar, glas al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih : și al Cuviosului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Hristos deschide nouă porțile bucuriei...

Peasna 1-ia, glasul al 2-lea, Irmos :

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea întrarmată, iară întrupându-se Cuvântul, a pierdut păcatul cel „prea rău, Domnul cel prea

„slăvit, că cu slavă s'a prea „slăvit“.

Vrând să laud luminatele isprăvi ale vieții tale cei luminate, Cuvioase, te rog: Roagă-te să mi se dăruiască din Cer raze dătătoare de lumină, ca să risipească norul neștiinței mele, Patapie.

Cela ce mai 'nainte cu dumnezeasca voie a acoperit pre Eghipteni întru adânc, luându-te pre tine din turburarea lumească ca dintru adâncime, te-a luminat cu cunoștinți dumnezești, și te-a arătat stea cu totul luminoasă, Părinte cuvioase.

Slavă...

Supuind patimile trupului cu înfrânarea sihăstriei fericite, prin dragostea nepătimirii, te-ai arătat lăcaș prea curat lui Dumnezeu, prin credință, și celor înviforați liman de adăpostire, părinte Patapie.

Și acum, a Născătoarei :

Mântuitorul cel ce dă lumii scăpare de blestemul cel de demult, din tine se naște Fecioară, făcându-se om, acela ce a făcut pre cuviosul Patapie izvor de vindecări, tuturor celor ce cu credință aleargă către dânsul.

Peasna 3, Irmos :

Inflorit-a pustiul...

Cu izvoarele lacrimilor prea alese adăpând brazda cea sufletească, ai adunat grâu de fapte dumnezești, păstrat în jitnițele cele de sus.

Intrarmându-te cu dragostea ca cu o sabie Cuvioase, și acoperindu-te cu pavăză dumnezeștei tale umilinți, ai pierdut taberile dracilor.

Slavă...

Inflorit-ai ca crinul în livada sihăstriei Cuvioase, bine mirosind inimile celor ce te laudă pre tine, și săvârșesc cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind purtat în brațele celeia ce te-a născut Doamne, cu tărie ai sfărâmat idolii Egiptului, din care a odrăslit mulțime de cuvioși.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă, prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea“.

Sedeauna, glasul al 3-lea,

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Patimile trupului le-ai uscat cu curgerile lacrimilor fericite de Dumnezeu Părinte, și ai izvorât izvoare de tămăduiri, Patapie. Pentru aceasta viind la cinstitele tale moaște, luăm

Dar și milă, prăznuindu-ți pomenirea după vrednicie, cu credință fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Slavă, altă sedeaună, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Luând asupra ta sărăcia Cuvântului, celui ce s'a născut pentru noi din Fecioară, ai socotit cele vremelnice ca o iarbă, fericite; că gustând din pomul cunoștinței Cuvioase, te-ai arătat dumnezeesc învățător călugărilor. Pentru aceasta pre toți i-ai îndemnat spre râvna viețuirii îngerești, cu dumnezeștile tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule Patapie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznuirii zămislirii glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Țușă cea neumblată acum mai înainte se vestește; cetatea cea întru tot luminată bine se luminează; ceea ce singură este cu totul curată, astăzi prin îngeri se arată dreptilor. Pentru aceea cu bucurie strigă către Ziditorul: Dăruiește nouă roadă pre izvorul nestricăciunii.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici inger, ci tu însuși Domnul te-ai întrupat și

„m'ai mântuit pre mine tot
„omul. Pentru aceasta strig ție:
„Slavă puterii tale, Doamne.

Izvorul lacrărilor tale celor fierbinți a înecat taberile dracilor și valul păcatului; și limanul minunilor tale s'a arătat celor dintru adâncul patimilor.

Vmilință, priveghere și rugăciune neîncetată, dragoste nefățarnică, credință și nădejde câștigând, te-ai făcut împreună vorbitor cu cereștii îngeri, Părinte cuvioase.

Slavă...

Ădormit-ai Părinte valurile desfătărilor celor de multe feluri, cu dumnezeieștile suișuri, și cu curățiri neîncetate. Pentru aceasta după adormire ai mers către lumina cea neînserată.

Și acum, a Născătoarei:

Strălucit-ai din Fecioară ca și soarele din nori, arătând pre cuvioșii tăi stele luminoase; pre cei ce s'au răstignit lumii și patimilor, cu puterea ta îndurate.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întuneric, mântuirea „celor deznădăjduiți, Hristoa-se Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea ta; că

„alt Dumnezeu afară de tine „nu știu.

Lumina celor ce zac întru întuneric, strălucește-mi lumină cu dumnezeieștile rugăciuni ale Cuviosului tău; risipește norii păcatosului meu suflet, revarsă-mi izvoare de iertare; că alt Dumnezeu afară de tine nu știu.

Curățindu-ți ochii sufletului de stricăciunea patimilor, purtătorule de Dumnezeu Părinte, prin postire; cu rugăciunea dumnezească, ai deschis ochii celor orbi, și ai risipit negura cea cumplită, cu lumina vindecărilor.

Slavă...

Sănătate sufletului, sănătate trupului, tot Darul din destul, veniți să luăm ca dintr'un izvor, din dumnezeescul sicriu al înțeleptului Patapie; că izvorăște minuni ca niște ape, celor ce aleargă către dânsul cu credință neîndoită.

Și acum, a Născătoarei:

Pre dătătorul vieții, pre cela ce ține toate, l-ai născut cu negrăită zămislire; pre cel ce se prea mărește întru sfinți, și se odihnește întru cuvioși. Pre carele roagă-l pentru noi Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșelilor.

Luminându-ți-se gândul cu
suișuri prea luminate, ai
viețuit fiind cu trup, ca și cum
ai fi fost fără de trup, neu-
dându-te de păcate, părinte Pa-
tapie.

Ăsemănându-te lui Ilie Tes-
viteanul, și urmând lui Ioan
Mergătorul înainte, ai locuit în-
tâiu în pustie, curățindu-ți gân-
dul cu liniștea.

Slavă...

Strălucit-ai din Eghipet lu-
minător foarte luminat, lumi-
nând și Constantinopolul cu
lumina strălucirii tămăduirilor,
prea luminate părinte Patapie.

Și acum, a Născătoarei:

Pre nor ușor șezând Hri-
stos, a venit odinioară la Eghip-
teni, și surpând idolii, a tras
către sine-și cetele cuvioșilor.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fi-
„ind încunjurat, chem adâncul
„milostivirii tale cel neurmat,
„scoate-mă din stricăciune,
„Dumnezeule.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi..

Biserica ta sfinte, aflându-o
duhovnicească doftorie popoa-
rele, cu osârdie la dânsa ve-
nind, cer ca să ia vindecare

de boale, și deslegare de gre-
șeli în viață; că te-ai arătat
folositor tuturor celor din ne-
voi, Patapie cuvioase.

ICOS.

Sicriul tău înțelepte izvo-
răște tămăduiri tuturor, din care
luând credincioșii, se mântuesc
de multe neputințe ale suflete-
lor și ale trupurilor; care și eu
ticălosul le-am dobândit, scă-
pându-mă de cei ce mă necă-
jesc; și pentru aceasta laud
acum folosința ta și vestesc
luminat, cum întâmpini pre cei
ce sunt în nevoi, și mântuești
de ispite pre cei ce vin la tine
cu căldură. Dă-mi dar putere
ca să te laud pre tine; că tu
tuturor celor din nevoi te-ai
arătat folositor, Patapie cuvi-
oase.

**Intru această Lună în 8 zile pomenirea
Preacuviosului părintelui nostru Patapie.**

Stih: In a opta zi Patapie merge către cerea-
sca viață...

Lăsând stricăciosul pământ, calcă locul cel de
verdeață...

Acesta era cu neamul dela Teba Eghi-
petului, și luând viața călugărească, a urmat
ui Hristos, petrecând sihăstrește mulți ani
în pustie. După aceea venind la Constanti-
nopol, a făcut multe minuni, dând orbilor
vedere, vindecând cu ungerea sfântului unt-
delemn pre idropicoși, gonind dracii și tă-
măduind boala ce se numește carcin; cu
pace ș'a dat sufletul la Dumnezeu.

**Intru această zi, sfinții apostoli din cei șa-
ptezeci: Sosten, Apolos, Chifa, Tihic, Epa-
frodit Kesar și Onihsifor.**

Stih: Măresc astăzi șapte apostoli ai Mântui-
torului.

Ca pre niște viteji propoveditori ai Cuvântului.

Dintre acești sfinți apostoli, Sosten de care amintește sfântul Pavel a statut episcop Colofonului. Iară Apolos, de carele asemenea vorbește acelaș Apostol, a statut al doilea episcop Colofonului, după Sosten. Epafrodit de carele amintește acelaș Apostol, a statut episcop Coloniei. Iară Onisifor a statut episcop Kesariei. Toți aceștia bine viețuind, și cu cuvioșie păstorind bisericile cele încredințate lor, și multe ispite suferind pentru Hristos, s'au săvârșit de către închinătorii de idoli, dându-și sufletele lor Domnului.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sofronie, episcopul Chiprului.

Stih : Stîngînd Sofronei toată patîma trupească, A zburat din trupul acest de lut către mărirea cerească.

Acesta eră născut și crescut în insula Chipru, fiu de părinți creștini drept măritori. Eră vestit pentru ascuțimea și deșteptăciunea minții sale. Căci citea și cugeta ziua și noaptea dumnezeieștile Scripturi, și cuvintele Domnului. Pentru care s'a făcut atîta de îmbunătățit cu faptele, în cât s'a învrednicit a lua dela Dumnezeu mari daruri și a face multe minuni. Pentru aceasta după moartea lui Damian prea sfântul episcop al Chiprului, cu unirea a tot poporului și a episcopilor, s'a așezat Arhiepiscop, prea sfinței biserici celei din Chipru. Și după aceasta s'a făcut îmbogățitor săracilor, apărător orfanilor, sprijinitor văduvilor, ajutor strămbătățiților, și acoperămîntul celor goli. Și după atâtea nevoi, așa viețuind, în pace s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mîntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

Chipul cel de aur în câmpul Deiră cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat po-
„runca cea prea fără de Dum-
„nezeu, și fiind aruncați în
„mijlocul focului, răcorindu-se

„au cântat: Binecuvântat ești
„Dumnezeul părinților noștri.

Cu focul cel gânditor aprinzând simțirile sufletului, focul păcatului l-ai întors în cenușă, cu lucrarea Duhului, și te-ai arătat luminat Patapie, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

Ădâncime de minuni, rîu de vindecări, izvor pururea curgător, pârîu care nici cum nu se sfârșește, s'a arătat mormîntul tău Părinte, celor ce se apropie cu credință și cu căldură strigă: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Mă îndumnezeeste pre mine Dumnezeu cel mai pre sus de Dumnezeire, priimind din tine Fecioară chip de rob, și înnoiește cărările cunoștinței, ca și legile firei, aducând mulțime de sihastri și cuvioși, cari cântă: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos :

Pre Dumnezeu carele s'a...

Curățindu-te pre tine însuți de noroiul patimilor, cu oșardie te-ai arătat lăcaș lui Dumnezeu prealuminat, Părinte strigând: Lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu rugăciunile cele către Domnul, curățește-ne pre noi de toată întinăciunea, prin mijlocirea ta cea fierbinte; scapă din întreitele valuri ale patimilor, de boale și de nevoi, pre cei ce te cinstesc pre tine cum se cade, Patapie.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre fiul, și pre Sfântul Duh Domnul...

Țcârmuindu-ți viața cu cuviință dumnezeiască, cuvioase Părinte, te-ai arătat purtător de grijă, bine slujind la trebile sfinților Cuvioase; cu cari te-ai învrednicit moștenirii cei de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Curata care a făcut cerească ființa noastră pământească și peritoare, mărirea îngerilor și bucuria cuvioșilor, ceea ce singură este stăpână zidirilor, ca una ce a născut pre Domnul, să se mărească în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul laudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți „vecii.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Zi de mântuire a strălucit prăznuirea ta, luminând inimile cele din întuneric, risipind negura patimilor, și arătând fii luminii, pre cei ce te cinstesc pre tine Părinte, omul lui Dumnezeu.

Roadă Tiveilor, odrasla pustiei, mărirea și buna cuviință a călugărilor, pre luminătorul Vizantie, pre Patapie carele s'a arătat înger pre pământ, toți duple vrednicie să-l ferim.

Slavă...

Împreună vorbitor cu îngerii, întocmai la stare cu cuvioșii, cu proorocii, cu apostolii, cu mucenicii, cu ierarhii, fiind părtaș, Cuvioase; și slujind cinstitei Treimi în curăția gândului, roagă-te pentru noi toți.

Și acum, a Născătoarei:

Taina cea mare a zămislirii tale cei mai pre sus de gând, înfricoșează pre îngeri, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; îndulcește adunările cuvioșilor, Curată; veselește pre sfinții părinți, cari dumnezeeste te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu, neispită de nuntă.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără început Dumnezeu și Domnul, „întrupându-se din Fecioară s'a

„arătat nouă, ca să lumineze
„cele întunecate și să adune
„cele risipite. Pentru aceasta
„pre Născătoarea de Dumne-
„zeu cea prea lăudată o mărim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De tot omorând cugetul cel
eghiptenesc și asirienesc al pa-
timilor, purtătorule de Dumne-
zeu Patapie, ai urmat lui Hristos,
cu bucurie purtându-ți Crucea
ta, și închipuind Carmilul lui
Ilie, sihăstrește ai locuit în pustie
Părinte, și luminându-te Trei-
mea, ai ajuns către înălțimea
nepătimirei.

A Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu Cu-
vântului, te lăudăm cu dragoste,
prin cântări de Dumnezeu în-
suflăte, prea sfântă Fecioară,
noi cei ce ne-am mântuit prin
tine; dă dară Născătoare de
Dumnezeu robilor tăi celor ne-
vrednici iertare, pace, și lumii-
nare, că poți câte voești; ca
una ce ești Stăpâna tuturor,
prea mărită Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curata Marie, toiagul
cel prea cinstit, care a răsărit
floarea cea neveștejită, dacă
a văzut pre Fiul său pre Cru-
ce pironit, plângând a strigat:
Nu mă lăsa fără de fiu, Stăpâne.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rându-
ială și Otpusul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

**Zămislirea sfintei Annei, când a zămislit
pre prea sfânta Fecioara, Născătoarea de
Dumnezeu.**

**La La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, glasul
al 4-lea.**

Podobie: Cea ce de sus ești chemat...

Rod mai pre sus de nă-
dejde zămisbind cea
stearpă, pre Fecioara ceeace
eră să nască pre Dumnezeu
cu trup, cu veselie se luminea-
ză, dăntuește și se bucură, stri-
gând cu glas mare: Toate se-
mințele lui Israil bucurați-vă
împreună cu mine! Iată în pân-
tece port, și defăimarea nenaș-
terii de fii acum o leapăd,
precum a voit Făcătorul de bine,
auzindu-mi rugăciunea; vin-
decând inima cea cu durere,
prin durerile nașterii, precum
s'a făgăduit.

De două ori.

Cela ce din piatră seacă a
izvorit apă, rod dăruște pân-
teceului tău Anno, pre pururea
Fecioara Stăpâna; din carea
va să iasă apa mântuirii; nu
vei mai rămânea pe pământ
ca un pământ neroditor; te-ai
înstreinat de defăimare. Că ai
să odrăslești pământul cel ce
va să rodească spicul vieții,
carele are să șteargă defăimă-
rile tuturor oamenilor; precum
bine a voit, pentru milostivi-

rea milei, a se închipui în cel strein. De două ori.

Zicerile mai de 'nainte ale proorocilor acum se împlinesc; că muntele cel sfânt în pânțele se alcătuește, scara cea dumnezească se sădește, scaunul cel mare al Împăratului se gătește, locul cel de Dumnezeu umblat se înfrumusețază, rugul cel nears începe a odrăsli; iată izvorăște năstrapa cea cu mirul sfințeniei a de Dumnezeu înțelepțitei Anna, oprind riurile sterpiciunei; pre aceasta cu credință o ferim. De două ori.

Slavă. Și acum, glasul I-iu a lui Ghermanò.

Cea negrăită de îngeri și de oameni, taina cea mare și din veac ascunsă, cea prea mărită, astăzi în pânțele prea înțeleptei Annei pruncă se poartă, Maria fiica lui Dumnezeu, cea gătită spre lăcașul împăratului veacurilor, și spre înnoirea neamului nostru; pre carea cu curată cunoștință să o rugăm, strigând către dânsa: Roagă-te Fiului și Dumnezeu-lui tău, ca ceea ce ești folositorea noastră a credincioșilor, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Anna, Darul cel dumneze-

esc, oarecând rugându-se pentru fii, a strigat către Dumnezeu și Ziditorul a toate: Adonai Savaot, știi defăimarea nerodirei de fii; însuți dezleagă durerea inimii mele; deschide-mi porțile pântecelui, și pre cea stearpă arată-o aducătoare de roadă! Ca ce se va naște, dar să-ți aduc ție, binecuvântând, lăudând, și cu un gând mărimd milostivirea ta, prin carea se dă lumii mare milă.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adevăr, și nu se va lepăda de dânsa.

De demult rugându-se cu credință Anna cea înțeleaptă, și dela Dumnezeu cerând, glas îngeresc a auzit adevărindu-i dumnezeasca plinire a celor ce a cerut; către carea cel fără de trup arătat a grăit: Rugăciunea ta către Domnul s'a apropiat, nu te mâhni, părăsește-te de lacrimi; că maslin bine roditor vei fi, odrăslind stâlpare frumoasă pre Fecioara, care va înflori floare pre Hristos duple trup; carele dăruiește lumei mare milă.

Stih: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău...

Însoțirea cea cinstită, rod zămislește pre dumnezeasca Mielușă, din care va să iasă Mielușelul cel hrănit cu cuvânt negrăit adevărat; cel ce eră să se junghie penturu toată lu-

mea. Pentru aceasta bucurându-se, aduc Domnului mărturisire neîncetată întru umilință, că au să aibă prefolositoarea a toate. Pre aceștia dar să-i fericim, și cu credință să dănuim, dumnezeeste, întru zămislirea Maicei Dumnezeului nostru, care era să se nască dintr'înșii, prin care se dă din destul mare milă.

Slavă, Și acum, glas al 2-lea :

Astăzi din rădăcina lui David răsărind împărăteasca porfiră, din Iesseiu începe a odrăsli floarea cea de taină, întru carea a înflorit Hristos Dumnezeul nostru, mântuind sufletele noastre.

Troparul, glas al 4-lea.

Astăzi legăturile nerodirei de fii se dezleagă, că pre Ioachim și Anna auzindu-i Dumnezeu, mai pre sus de nădejde arătat le-a făgăduit a naște pre Fiica lui Dumnezeu, din care însuș s'a născut cel necuprins, om făcându-se; îngerului poruncindu-i să strige ei: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 3 ori.

După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-iu.

Podobie : Ceața îngerească...

Ţer nou se zideşte acum în pântecel Annei, cu porunca lui Dumnezeu Atotfăcătorului, din carele eră să răsără Soarele cel mare și neînserat, luminând toată lumea cu razele Dumnezeirii, pentru prea multa milostivire, unul iubitorul de oameni

Slavă, Și acum, iară aceasta.

După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Ădame înnoește-te și Evo săltează, că pământul cel sterp și neroditor, a odrăslit roadă bine înverzită, carea înflorit lumii spicul nemuririi, și toată defăimarea nerodirii de fii a lepădat; cu cari împreună veselită-vă, bucurându-vă astăzi.

Slavă, Și acum, glas aceleși.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide: Ce s'a jurat ție Dumnezeu? Cele ce mi s'a jurat zice, iată a și împlinit; dând din rodul pântecelui meu pre Fecioara, din carea s'a născut făcătorul Hristos, noul Adam Împărat preste scaunul meu, și astăzi împărătește cel ce are împărăție neclătită. Cea

stearpă naște pre Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea vieții noastre.

CANOANELE

Două ale sfintei Anne: cel dintâiu cu Irmosul pe 8, și al doilea, pe 6.

Facerea lui Andrei.

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit „pre Israil, că s'a prea slăvit.

Zămisirea ta de Dumnezeu înțeleptită Anno astăzi o prăznuim; că ai zămizlit pre ceea ce a încăput pre cel neîncăput nicăirea, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii.

Rugăciunea dreptilor o ai auzit, cererile sfintilor strămoșilor tăi le-ai plinit, Doamne, și acestora le-ai dat rod curat, pre ceea ce te-a născut.

Anna cea mărită acum zămislește pre cea Curată, care a zămislit pre Domnul cel fără de trup, cel prea bun, și are să nască pre ceia ce va să nască cu trup pre Hristos.

A Născătoarei:

Muntele cel sfânt, pre carele mai 'nainte l'a văzut proorocul cu duhul, din carele piatra s'a tăiat, sfărâmând capiștile idolești cu dumnezeiască putere, tu ești Fecioară curată.

Alt CANON, al căruia acrostih la Greci este după Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l...

Pre prea curata Fecioară Fiica lui Dumnezeu, carea eră să fie Maica Ziditorului, în pân-tece priimindu-o Anna, s'a bucurat strigând: Toate semințiile lui Israil bucurați-vă împreună cu mine, că iată și eu am zămislit.

Cartea de care a proorocit proorocul, cea pecetluită cu dumnezeiescul Duh, în pân-tecele său cuprinzându-o Anna, tuturor a strigat: Pre ceea ce toate Scripturile mai 'nainte o a arătat, mă măresc eu odrăslindu-o astăzi.

În pân-tece încap și se zidește, Biserica cea dumnezeiască și mântuitoare; în mitras de maică se sădește scara ceea ce duce pre toți oamenii la cele înalte. A căreia zămisire cu credință să o prăznuim.

Catavasie:

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătății lor tale, Hristoase, ca neîncetat cu cântare de laudă să „strig ție: Nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni.

Rod pântecelui de-mi vei

dărul, strigat-a Anna către Domnul, mă voiu mări, și-l voiu aduce ție. Pentru aceasta a zămislit pre Maica lui Dumnezeu cea prea curată.

În grădină rugându-te tu, glasul tău l-a auzit cel prea înalt, Anno de Dumnezeu înțeleptă, și rod dăruiește pântecelui tău, pre ceeace a deschis ușa raiului cu Darul.

Cele dupre lege săvârșindu-le, și lui Dumnezeu fără prihană slujind, porți în pân-tece pre ceeace eră să poarte în pân-tece cu adevărat pre Făcătorul legii, Anno cinstită. Pentru aceasta credincioșii te ferim.

Toată nerodirea gândului meu celui sterp gonește-o, și aducător de roadă prin fapte bune arată sufletul meu, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui ce mai 'nainte...

Priimește din înălțime Ioachim, rugându-se Domnului, vestirea cea dorită, stând înaintea lui îngerul, și zicându-i: Du-te dreptule, cererile tale le-a plinit Dumnezeuul tuturor.

Chemând pre Dumnezeuul tuturor Anna oarecând stând în grădină; a văzut înger stând înaintea ei și zicând: Să nu

te întristezi, că ai să fii maică Maicii lui Dumnezeu.

Răvnind Annei ceeace a fost mai 'nainte de tine, rugăciuni lui Dumnezeu ai adus, și ai zămislit pre cea Curată, care a primit mai presus de fire în pân-tece pre Cuvântul cel neîncăput; umplându-ne pre toți de Dar, cu bună nașterea ta, Anno.

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata proorocească, mai 'nainte a propoveduit de demult pre cea fără prihană, curată Fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pre carea Anna a zămislit, stearpă fiind și neroditoare. Pre aceasta astăzi cu bucuria inimii să o ferim, cei ce ne-am mântuit printr'însa; ca pre ceea ce este una fără prihană.

Slavă, și acum, glas al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Ioachim prea sfântitul, și Anna, Dar aduceau preoților celor de demult, și nu erau primiți, sterpi fiind. Rugăciune au adus atunci Dătătorului a toate, și rugăciunea lor auzindu-o, le-a dărui pre ceea ce este cu adevărat ușa vieții; a căreia să cinstim sfânta zămislire.

Peasna a 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte prooroace Avvacu-me, întruparea Cuvântului,

„ai proorocit strigând: Când „se vor apropiă anii, te vei „cunoaște, când va veni vre- „mea te vei arăta; slavă pu- „terii tale, Doamne.

○ dumnezească vestire! O străin graiu! De voiu zămislî și eu, a strigat Anna mărturisindu-se, către îngerul cel trimis la dânsa, slavă Domnului meu, celui ce face preaslăvite.

Bucurați-vă împreună cu mine toate semințiile lui Israil, că am zămislit în pântecul Cer nou, din care steaua mântuirii va răsări peste puțin, Iisus dătătorul de lumină; Anna bucurându-se a strigat.

Ăuzit-a Dumnezeu suspinurile Annei, și a luat aminte Domnul rugăciunea ei, și risipind norul nenașterii de fii, cu lumina nașterii o a luminat prea slăvit, căci a zămislit pre cea una Curată.

A Născătoarei:

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ești cort neîntinată, pre mine cel întinată cu greșeli, curățește-mă acum, cu prea curate picăturile îndurărilor tale; și-mi dă mână de ajutor, ca să strig: Slavă ție Curată de Dumnezeu încununată.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Deschisu-s'a pântecul tău

cel ce mai 'nainte eră neroditor, și a priimit Anno norul ceresc, din care răsărindu-ne Soarele cel luminos, pre toți i-a luminat cu lumina adevărului, și a gonit întunericul cel adânc al nedumnezeirii.

Scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pântecul tău s'a așezat, pre carele șezând s'a odihnit, și a șters osteneala tuturor celor binecredincioși; și curată cunoștință de Dumnezeu a întemeiat pre pământ, Anno fericită, de Dumnezeu priimită.

Iată Patul de carele mai 'nainte a proorocit Solomon, în pântecul l-ai luat, păstrat fiind adevăratului Împărat; spre dumnezească chemare a neamului omenesc. Pentru aceasta pre tine Anno credincioșii cu bucurie te ferim.

Peasna 5-a Irmos:

Răsări nouă luminată lumină cea pururea fiitoare, „celor ce mănecăm către judecă- „țile poruncilor tale, Stăpâne „iubitorule de oameni, Hristoa- „se Dumnezeul nostru.

Ceeace a răsărit din rădăcina lui David și a lui Iesseiu, Anna acum începe a odrăsli toiagul cel dumnezeesc, care a odrăslit floarea cea tainică, pre Hristos Ziditorul tuturor.

Maică să fiu eu! Anna a strigat; mă vor vedea popoarele, și se vor mira; că iată voi să nasc, precum a binevoit, cel ce a dezlegat legăturile sterpiciunii mele.

Pre prunca carea am zămislit eu, glasurile proorocești de departe mai 'nainte o au văzut, munte și ușă neumblată; cu bucurie Anna a strigat, către cei ce erau față.

A Născătoarei :

Nor și rai, și ușă a luminii; masă și lână pre tine te știm, și năstrapă carea porți înăuntru mana, și dulceata lumii, curată Fecioară Maică.

Alt canon, Irmos :

Dumnezeu fiind păcii...

Pogorātu-s'a din munte Ioachim; nu tăblițele legii luând, ci pre ceea ce legea mai 'nainte o a însemnat, și toate zicerile proorocilor o au arătat, pre Maica lui Dumnezeu cea curată, și săltând a strigat: Măritu-s'a inima mea.

Dacă a simțit Anna oarecând pre vița cea cu bun rod sădită în pântecel său, din carea a înflorit strugurul cel copt, carele ne izvorăște nouă din destul vinul nemuririi; ce voi răsplăti ție îndurate Doamne? a grăit.

Nesuferind Ioachim să vadă făptura stearpă de buna credință, s'a rugat să înceteze sterpiciunea Annei, și să aibă fiică, pre aceea din carea Fiul s'a dat; carele pre toți i-a făcut fii Părintelui său.

Peasna 6-a, Irmos :

Proorocului Ionă, urmând strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție“.

Cum încape în pântecel ceea ce a încăput pre Dumnezeu? Cum se naște ceea ce a născut pre Hristos cu trup? Și cum se apleacă, ceea ce a hrănit cu lapte pre Domnul?

Rugăciunea voastră auzindu-o Dumnezeu, rod înmulțit vă dăruiește astăzi prea lăudaților, Ioachime și Anno.

Pre porumbița cea curată zămislindu-o în pântecel, de bucurie duhovnicească te-ai umplut cu adevărat Anno, aducând cântări de mulțămire lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Valurile gândurilor și asuprelele patinilor, și adâncul păcatelor, viforăsc ticălosul meu suflet; ajută-mi sfântă Stăpână.

Alt Canon, Irmos :

Din pân-tece pre Ionă...

Umbrele legii au trecut, că iată raza dumnezeescului Dar Fecioara norul se arată; din care era să răsară cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel luminat, Anna bucurându-se a strigat, slăvind pre Dumnezeuul lui Israil.

Streină vedere de voiu zămisli și eu! cea mai 'nainte neroditoare și stearpă Anna a grăit, dacă a auzit pre îngerul vestindu-i, că pruncă se va naște, și a strigat: Bine este, de se vor împlini cuvintele acestei bine vestiri.

Munții și dealurile, câmpii și marea, mulțimea îngerilor și toată firea omenească, să se veselească; că dumnezească Biserica Stăpânului, începătura împăcării a luat; a grăit Anna când s'a simțit că a zămislit.

CONDAC, glasul al 4-lea.**Podobie :**
Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznuește astăzi lumea zămislirea Annei, care s'a făcut dela Dumnezeu; pentru că aceasta a născut, pre ceea ce mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

ICOS.

Tu cela ce ai dat Sarrei oarecând la bătrânețe prea a-

dânci, cu a ta purtare de grije și făgăduință, fiu pre marele Isaac; Tu cela ce ai deschis pân-tecele cel sterp al Annei maicii lui Samuil proorocului tău, Atotputernice; și acum căutând spre mine, priimește rugăciunile mele, și-mi plinește cererile, strigat-a cu plângere înțeleapta Anna cea stearpă, și o a auzit pre ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a zămislit pre Fecioara, ceea ce mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

Intru această lună în 9 zile, zămislirea sfintei Annei maica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih : Nu în dureri naști precum Eva mai 'nainte,

Căci rodul tău Anno, e împlinirea celor proorocite.

În pân-tece întru a noua lună cu bucurie porți,
Pre care cu rodul ei va mântui pre ai lui Adam strănepoți.

Domnul nostru și Dumnezeu, vrând să-și gătească Biserica însuflețită și casă sfântă spre sălășluirea sa, trimițând pre îngerul său către dreptii Ioachim și Anna, din cari eră să se nască cea după trup maică-sa, a arătat mai 'nainte zămislirea celei sterpe, care nu făcea copii, ca să adevereze nașterea Fecioarei Mariei; și s'a născut, nu precum zic unii fără bărbat, ci din făgăduință și prin sămânță bărbătească. Numai singur Domnul nostru Iisus Hristos s'a născut din sfânta Fecioara Maria mai pre sus de fire, precum el însuș știe și fiind Dumnezeu desăvârșit, a luat toate cele trupești desăvârșit, precum a zidit și omeneasca fire din început. Pentru aceasta prăznuim această zi, căci ne aduce aminte bunele vestiri ce s'au dat de îngerul, carele a binevestit sfânta zămislire a curatei Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei proorocițe Anna Maica lui Samuil, proorocul.

Stih: Anna proorocița stearpa, naște fiu curat,
Pre proorocul Samuil cel prin rugăciune luat.

Sânta și fericita Anna proorocița, eră din cetatea Armatem, din muntele lui Efirem. Aceasta însoțindu-se cu bărbat din seminția lui Levi, Elcana cu numele, stearpă fiind nu naștea, și luând bărbatul ei pre Fenana carea o pizmuia pre ea, a născut fii cu ea și se bucura; iară Anna totdeauna se defăimă. Deci aceasta defăimată fiind de către toate rudeniile și prietenii, mult pentru aceasta se rugă lui Dumnezeu; căci așa sfinții uneori cererile lor le iau târziu, cu greu și cu încetul dela Dumnezeu.

Deci suindu-se odată Anna împreună cu bărbatul său în Silom, unde era sicriul legii și cortul lui Dumnezeu Atotțiitorul, ca să facă jertfe, și săvârșindu-se jertfele și celelalte îndoite părțicele priimind, ea numai una singură a luat, pentru că nu avea fii sau fiică; și pentru aceasta deși foarte s'a scârbit, însă nu s'a desnădăjduit, nici a scăzut fața ei. Dară ce face? Slobozind pre bărbatul său acasă, singură a rămas în casa Domnului; și aruncându-se la pământ se rugă întru acest chip: „Doamne Dumnezeul „părinților mei, dacă căutând vei căuta spre „mine roaba ta, și spre smerenia mea, și „mi vei da mie din pânțec rod, fie pre „dânsul îl dau să ți slujească în toate zilele vieții sale“.

Ce dară a făcut Dumnezeu? A trecut cu vederea rugăciunea ei? Ba nu, dară ce? Fiindcă Dumnezeu a văzut că Anna nu se dep rtează din cortul său, ci se roagă și îl supără, a făgăduit nu numai că-i va da rod din pânțec, ci mai 'nainte i-a spus și numirea celui ce se va naște. Și de acolea luând deplină încredințare, se pogoră săltând și bucurându-se, și luând în pânțec a născut pre proorocul Samuil; și după ce l-a înfărcat s'a suî în Silom, și a căzut la Domnul Dumnezeu, mulțămindu-i. și o a binecuvântat pre ea Ili preotul zicând: Dea-ți fie Dumnezeu alt rod din pânțec în locul lui Samuil fiului tău. Și îndată luându-și fiul s'a pogorît pentru că eră el foarte mic. Iară după ce s'a făcut mai mare, luându-l de mână l-a suî în biserica Domnului Dum-

nezeu Atotțiitorului, și dând datornica mulțamită prin rugăciune Domnului, l-a dat pre el în mâinile lui Ili preotul. Și făcându-i ea efod, adică haină preotească, și stihar mic, copilul slujiă Domnului Dumnezeu înaintea lui Ili preotul. Și văzând Anna se veseleă, și adăogând, a născut trei fii și trei fiice, și suindu-se în biserică, a căzut la Domnul mărturisindu-se, și sculându-se s'a rugat, cântarea aceasta, zicând: *Intăritu-s'a inima mea intru Domnul; înălțatu-s'a cornul meu intru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitu-m'am intru mântuirea ta.* Și celelalte cuvinte ale cântării acesteea le-a cântat, ca o proorociță și maică de prooroc. Pentru aceasta a și zis: „Că cea stearpă a născut șapte și cea multă intru fii a slăbit“. Așa pururea pomenita Anna spre mulți ani îndelungând în viața aceasta, și mărturisindu-se Domnului pururea și proorocind, s'a mutat cât e veșnicile locașuri.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ștefan cel nou strălucit, ce se află în biserica sfântului Antipa.

Stih: Scos-a pre Ștefan din pământ și din viață,
Și cu cununa slavii cerești îl încununează.

Această din nou arătată stea, a fost pre vremea lui Teofil luptătorul de icoane, în anii opt sute douăzeci și nouă. Naștere și creștere a Constantinopolei, iară părinții săi se numiau Zaharia și Teofana, împodobiți cu tot felul de bunătăți și de înțelepciune și locuind la locul ce se numește Zevgma nu departe de biserica dumnezeescului întâiului mucenic și arhidiaconului Ștefan. Pre acest sfânt avându-l în pânțec maică-sa, se fereă de a mânca bucate grase, îndest lându-se numai cu pâine, apă și verdețuri, până ce l-a născut pre el. Iară după ce s'a născut sfântul, o minune! s'a arătat pre pieptul lui o Cruce cu chip de lumină și prea frumoasă, însă aceasta era semn prea mare a răstignirii și a nepătimirii, ce urma să aibă sfântul la lucrurile lumești. Iară după ce s'a înfășat cu prunceștile scutece, eră nevoie să sugă și țâțe duple legile firii; sfântul acesta însă, s'a arătat mai pre sus de legile firii, căci când maică-sa

mâncă mai multe bucate și se îndestulă, atuncea el nu voiă nici să se apropie de țâța ei. Deci de multe ori rămâneă nesugând două și trei zile, dacă ar fi urmat saț mairă sa, și dar eră de nevoe a se înfrână maica, ca să hrănească pre acest dăruit al ei fiu. Deci dela o asemenea pricină, spaimă împreună și scârbă cuprindeă pre prietenii și rudele pruncului.

După aceea se botează pruncul, i se dezleagă prunceștile scutece, i se oprește laptele, și câte puțin crește și se trimite la pedagog ca să învețe sfințitele Scripturi, pre care cu osârdie le învăță și eră cu ascultare către părinți. Iară dupăce a murit urătorul de Dumnezeu Teofil, îndată cu Dumnezeuasca alegere s'a suit sfântul Metodie pre patriarhicescul scaun al Constantinoplei. Deci atuncea și cinstitul Zaharia, tatăl sfântului acestuia Ștefan, a fost hirotonit preot și s'a numărat în clirosul bisericii cei mari. Pe aceeaș vreme și fiul său acesta dumnezeescul Ștefan, tunzându-i-se perii capului, s'a făcut și el cleric bisericesc, adică Anagnost, și pe cât de adese ori tatăl său mergea la biserică, pe atâta îi urma și dumnezeescul Ștefan. Iară pre la al optsprezecelea an al sfântului, a murit tatăl său Zaharia, deci luând voie cucernicul Ștefan, s'a închis pre sine-și în casa de rugăciune a sfântului verhovnicului Petru și rămâind acolo pururea, făcea rugăciune, îndestulându-se numai cu hrana verdețurilor.

Deci în vremea ce cuviosul petrecea cu acest chip, s'a arătat lui într'o noapte Petru apostolul Domnului și i-a zis: Pace ție fiule, bun este acest început al osârdiei tale, Domnul să te întărească. Apoi după trei ani, s'a arătat lui și dumnezeescul sfințit mucenic Antipa și i-a zis: Pace ție fiule, cântă-mi mie și nu te voi lăsa. Deci de atuncea se da pre sine sfântul la mai multă rugăciune și postire, mâncând odată sau de două ori în săptămână obișnuită mâncare care eră verdețuri nesărate. Cu acest chip curățindu-se pre sine pururea pomenitul, s'a învrednicit de hirotonie preoțească, și multe minuni lucră.

Iară pre la anul al doisprezecelea al împărăției blagocestivului împărat Vasilie Machedon, pre la al patruzecilea an al vârstei sfântului, adică în anul opt sute șapte-

zeci și nouă, s'a făcut cutremur mare în Constantinopol, din care s'a desfăcut despre toate părțile biserica sfântului Antipa. Deci a ieșit de acolo cuviosul și a intrat într'o groapă asemenea cu mormântul, și acolo a rămas doisprezece ani, având sub sine scândură așternută cu sac de păr și preste aceea culcându-se. Deci din multă umezeala locului, au putrezit și au căzut perii capului și a barbii sale și dinții săi au slăbit și mai tot trupul i s'a slăbănogit. Deci silit fiind a ieșit din acea groapă abia fiind viu. Apoi îmbrăcându-se cu îngereasca shimă monahicească, a arătat mai mare și mai presus de om nevoință, căci când slujia numai la împărăteștile praznice după ieșirea dela Liturghie, priimea o smochină uscată și își clătea gura cu puțină apă, și cu aceasta numai se îndestula de trei ori fericitul. Cu asemenea ostenicioase și aspre lupte ale postniciei, a petrecut acest ceresc cetățean părintele nostru Ștefan, ani întregi, cincizeci și cinci, iară la anul al șaptezeci și trei al vieții sale, sau mai bine zicând al omoririi sale, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții mucenici Sositeu, Narsi, și Isaac, ce s'au săvârșit prin sabie.

Stih: Pre Sositeu întru cei mântuiți Cuvântul îl scrie.

Fiind tăiat pentru viața cea cu netrecută veșnicie.

Hristoase, Narsi persul îți aduce capul prin a sa muncire.

Ca un dar, mai mult spre a ta slăvire...

Isaac tânărul, prin junghiere a implinit,

A lui Isaac fiul Sarrei cel din patimă lipsit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cup-tor, Mântuitorule nu s'a atins, nici i-a supărat focul.
„Atuncea acei trei ca cu o gură
„cântau și binecuvântau, gră-ind: Binecuvântat ești Dum-nezeul Părinților noștri“.

De defăimarea nenășterii

de fii ca să scape Anna a rugat pre Stăpânul a toate, și glasul ei auzindu-l cel milostiv, i-a dat ei rod, pre ceea ce l-a născut, precum a binevoit.

Impărăteasca porfiră în pânțele tău Anno începe a se țese, care purtându-o Dumnezeu și Impăratul tuturor, se va arăta oamenilor, și va smeri pre vrăjmașii, cei ce se luptă cu noi.

Mir cu bun miros în pânțele ai zămislit Anno pre ceea ce a priimit mai pre sus de fire pre Stăpânul mirul vieții, pre cela ce cu suflările Darului, a umplut de mireazmă gândurile noastre.

A Născătoarei:

Pre tine ca cela ce unul ești din Treime Hristoase, te slăvim; că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cele omenești toate le-ai purtat, nedepărtându-te de firea părintească lăsu-se, măcar de te-ai și unit cu noi.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credință...

Rugul cel de foc purtător, pre carele l-a văzut Moisi de demult în Sinai, Anna l-a zămislit în pânțele, stingând focul nenașterii de fii, ca o necinste

oarecare, celor ce cântă: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Picătura a curs acum minunat în pânțelele tău Anno, care toată apa vieții înlăuntru o a luat; ceea ce rouează pre cei ce strigă cu credință către dânsul: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Quib de pasăre dacă ai văzut, ridicându-te în aripi cu duhul și cu rugăciunea, pre Porumbița cea nespurcată ai zămislit, care a purtat stâlpăre de măslin pre Hristos, Anno, carele ne-a scăpat de potopul cel înțelegător.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca „de făcătorul și Domnul, lău-„dați-l preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântați noroade, și-l „prea înălțați întru toți vecii“.

Pre Impărăteasa, de carea a proorocit David, iată în pânțele o primesc, Anna a strigat, și voi naște pre folositoarea tuturor credincioșilor, carea va să nască pre Hristos.

Pământul întru care s'a sălăsluit Ziditorul pământului, șceptrul cel sfânt, sicriul cel nou, năstrapa cea cu mană,

începe a răsări în pântecele maicii care o a născut.

Rugul cel nears, sfeșnicul cel de aur, cămara cea însuflețită a Domnului Dumnezeu, toiagul cel cinstit, începe a răsări în pântecele maicii celei ce o a născut.

A Născătoarei :

Ridică-mă pre mine cel ce zac întru adâncul răutăților, biruește pre vrăjmașii cei ce acum se luptă cu mine, și nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătărilor netrebnice; ci te milostivește Curată și-l mântuește.

Alt Canon, Irmos :

Cuptorul cel răcorit...

Pentru ce pântecele meu l-ai făcut neroditor de fii și țâțele uscate? Precum mai 'nainte ai zis prin prooroci Stăpâne, strigat-a Anna oarecând, dezleagă defăimarea nerodirii mele și-mi dă rod, cu care să strig: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Intrat-a în pântecele tău Anno sfeșnicul, carele a încăput în taină făclia cea dumnezească, ceeace a luminat toată suflarea cu razele cele de taină ale dumnezeștii cunoștințe. Pentru aceasta bucurându-te ai

strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Poartă acum ca o însoțire prea frumoasă, măritul Ioachim și Anna, pre Mielușaua cea dumnezească, din carea a strălucit Mielușelul cel frumos, cel ce s'a junghiat pentru noi toți; cu cari împreună bucurându-ne să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului cel de lumină purtător, Biserica cea în-suflețită, cortul cel prea curat „carea este mai desfătăată decât „cerurile și decât pământul, „pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii o slăvim“.

Izvorul cel de viață priimitor zămislindu-l Anno de Dumnezeu înțeleptită, bucurie acum primește, luând în pântece Biserica cea sfântă; slăvind pre Domnul, tu care cu lumina dreptății ești strălucită.

Să se cinstească însoțirea cea cinstită și prea slăvită, strămoșii Fiului celui mai 'nainte de veci, cei ce au fost păzitori legii cu osârdie, Ioachim și Anna, carii au luat începătura bucuriei.

Pre ceeace Daniil munte o a văzut, și Ioil pământ sfânt și ușa neumblată; iară altul o a propoveduit izvor pecetluit, și dumnezească lână; pre Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o laudăm.

A Născătoarei:

Văpseala, care a văpsit lâna întrupării Cuvântului celei ne-grăite, cădelnița cea de aur, masa pe care s'a pus pâinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să se mărească.

Alt Canon, Irmos:

Taină streină văd...

Dăntuiți toate sufletele și sălțați, acum s'a zidit pământul carele a rodit nearat spicul cel purtător de viață, din carele mâncând nu flămânzesc nici odată, cei ce slăvesc bunătatea lui.

Ia Davide Psaltire cu alăută și cântă: Iată s'a arătat sicriul lui Dumnezeu, de carele mai 'nainte ai proorocit arătat; cel ce eră să fie spre înnoire, prin carele ne-am sculat noi din căderea în păcat.

Ca niște două stele prea mari ați dat din voi raza cea prea luminoasă, care eră să răsără lumii pre Soarele cel mare. Pentru aceasta vă laudăm și vă mărim Ioachime și Anno,

ca pre niște înțelepțiți de Dumnezeu.

SVETILNA,

Podobie: Lumină neschimbată...

Pre ceeace a născut lumina, carea luminează toată făptura, astăzi începe a o înflori Anna din pântece neroditor; pentru aceasta să ne adunăm toți, căci a venit izbăvirea osândirii Evei.

Slavă, Și acum, alta.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Înțelepciunea lui Dumnezeu și-a zidit ei-și casă din pântece sterp, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria; pre carea toate neamurile o fericim duple vrednicie.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Firea oamenilor care eră mai 'nainte stearpă, odrăslește pre Fecioara începătura nădejdi bunei credințe cei cătră Dumnezeu; prin care bună rodirea bunătăților se propoveduește a se da prin venirea lui Hristos, întru zămislirea ei pre pământ.

De două ori:

Ușa cea neumblată a împăratului Hristos, cu sfatul lui Dumnezeu primește zămislire în pântece neroditor; care punându-se înainte pre pământ,

se vor ridica porțile cerurilor, și se va dăruî oamenilor intrare.

Celor mai 'nainte de veci, ce s'au vestit negrăit de la Dumnezeu oamenii, a tainelor dumnezeiești și înfricoșate, începătura prin credință s'a arătat zămislirea cei Curate și fiicei lui Dumnezeu; prin care se vestește mai 'nainte că vor înceta lucrurile întunerecului și ale patimilor.

Slavă, și acum, glasul al 2-lea:

Ăstăzi odrăslind din rădăcina lui David, împărăteasca porfiră a lui Ioachim, începe a crește floarea cea de taină, dintru carea a răsărit Hristos Dumnezeuul nostru, cel ce mântuiește sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare:

Ectenia și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul dintâiu, Peasna 3 pe 4, și din Canonul al doilea, Peasna 6, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi. Apostol, către Galateni: *Fraților, Avraam doi feciori a avut... Aliluia.* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul: Nimenea aprinzând lumina...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfinții mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf,

La Doamne strigat-am, Stihirile glas 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Mucenice prea lăudate Mină, pe pulpe fiind bătut, și scoțându-ți-se ochii, și tăindu-ți-se limba cea grăitoare de Dumnezeu, ai răbdat cu prea mare tărie, privind la răsplătirile cele dumnezeiești. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Măritul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile și răbdând lipsirea picioarelor, și uitându-se la foc, arată mai multă căldură a inimii, lipindu-se de Dumnezeu. Căruia acum se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Sdruncinându-vi-se mădulele, înțeleptilor, ați fost aruncați întru adâncurile mării, măriților; iară cu voia lui Dumnezeu v'ați îndreptat către limanul cel adăpostit al desfătării, înecând răutatea șarpelui. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Că niște stele mult luminoase înțelegătoare, răsărind spre întărirea Bisericii, toată zidirea o luminați, buni biruitorilor mucenici, cu lumina pătimirilor și cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta astăzi veselindu-ne săvârșim pomenirea voastră cea sfântă și purtătoare de lumină, purtătorilor de cununi cei pururea pomeniți.

Că o pasăre bine cântătoare carea ai glăsuț în dumbrava pătimirilor, mărite Mină, ai tras către tine pre Ermoghen și pre Evgraf, și dimpreună cu ei ai scăpat de vicleniile vrăjmașului cele cu multe împletituri, și ai zburat către locașurile dumnezeiești, și în cuiburile cerești. Pentru aceasta cu mari laude te cinstim.

Lipsindu-vă pururea pomeniților de mâini și de picioare, tăindu-vi-se și capetele, și muncindu-vă, și la alte multe chinuri supuinu-vă, nu v'ați lepădat de Hristos, nu ați jertfit idolilor; ci bucurându-vă v'ați mutat din viața aceasta trecătoare către cea veșnică și dumnezească.

Slavă, glasul al 6-lea :

Cu adevărat limba ta s'a arătat mai veselitoare decât condeiul scriitorului, cel grabnic scriitor, Mină cel cu glas

frumos, ritorisind arătat credința cea drept măritoare și mântuitoarele dogme, prin care Dumnezeu s'a prea slăvit. Și pre Ermoghen l-ai arătat bine înfrumșetă prea fericite carele prin tine a luat dumnezeescul Botez, și l-ai făcut împreună pătimitor, și părtaș nevoițelor, dimpreună cu Evgraf, cari bine au urmat ție. Și acum stând cu îndrăzneală înaintea scaunului Mântuitorului, nu încetați a vă rugă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce ești unul născut, și de o ființă cu Părintele tău, și cu Duhul, cela ce te-ai întrupat din Fecioară, fără amestecare precum însuți știi, păzește turma ta întru curăție, cărmuindu-o cu pace și întru o unire a gândului.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Fecioara curată și Maica ta, văzând pre poporul cel fărădelege, pironindu-te fără dreptate pre lemn Mântuitorule, precum a zis mai 'nainte Simeon, la cele dinlăuntru s'a rănit.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinților, glasul al 6-lea :

Ceată mucenicească, apărători cu bună credință se arată

astăzi credincioșilor, surpând toată păgânătatea tiranilor, Mină, Evgraf și Ermoghen, înțelepții. Pentru aceea fiind întocmai la număr cu Treimea cea în trei lumini, luminându-se cu norul dumnezeieștii străluciri, se veselesc cu cetele cele fără de trup, rugând pre Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Brățele tale cele curate, întru care ai purtat pre Dumnezeu, întinzându-le acum Preasfântă, acopere-ne pre noi de toată mânia cea silnică, Născătoare de Dumnezeu curată, care ești nădejdea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te îndelung răbdătorule, ai clătuit tot pământul, iar inimile credincioșilor le-ai întărit. Pentru aceea lăudăm, și cu dragoste ne închinăm puterii tale, cei nepricepute.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu înfrânarea patimilor, chipurile cele ca focul arzătoare și pornirile omorându-le, mucenicii lui Hristos au luat Dar, a goni boalele celor neputincioși și a face minuni, viețuind și după sfârșit. Cu adevărat minune prea mărită! Că

oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă ție unuia înțeleptului și Ziditorului Dumnezeu.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și ale sfinților pe 4. Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre mucenicii cei tari, purtătorii de cunună.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naște slăviți-l; Hristos din ceruri, întâmpinați-l; Hristos pre pământ, înălțați-vă, cântați Domnului „tot pământul, și cu veselie „lăudați-l popoare, că s'a prea „slăvit“.

Fiind împodobiți cu cununile slavii și stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, și umplându-vă de dumnezeiească lumină mucenicilor, izbăviți de negura patimilor, pre cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea voastră, cea purtătoare de lumină.

Poftind bună lauda cea dumnezeiească, dorind de frumsețea lui Dumnezeu, ați lepădat dulceața vieții și toată puternicia cea luminată, și prin moarte ați aflat viață nesfârșită, mucenicilor.

Slavă :

Infierbântându-se de râvnă dumnezească, au stins focul nedumnezeirii, și cu credință s'au arătat sfeșnice luminate, luminând tuturor lumina bunei credințe, Ermoghen și Mină, cei prea înțelepți.

Și acum, a Născătoarei :

Roagă-te Fecioară fără prihană neîncetat Domnului și Stăpânului, pre carele l-ai întrupat din sânghiurile tale unindu-se cu noi, ca să se izbăviască robii tăi de stăpânirea patimilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos :

Fiului celui născut...

Cu rază cerească luminându-se sfinții mucenici, au risipit întunericul înșelăciunii idolilor, și ne-au strălucit nouă lumină de tămăduiri; cari cântăm Dumnezeului tuturor: Sfânt ești Doamne!

Țrmând omorării Stăpânului celui ce este viu, minunate Mină, ți s'au sfărâmat gleznele picioarelor, și zdrobești capul tiranului vrăjmaș, întărindu-ți picioarele pe calea cea tare a muceniei, prea viteazule mucenice.

Slavă :

Lăudă pre Mântuitorul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile,

făcând cu vâpselele sânghiurilor arătat, podoabă preoției mai luminată, cu Darul arătându-se râvnitor celui ce a pățimit cu trupul.

Și acum, a Născătoarei :

Șingură între femei aflându-te mai frumoasă Fecioară, Hristos a ieșit din pântecul tău, purtând trup, și luminând neamul nostru cu frumseți dumnezești. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim.

Irmosul :

Fiului celui născut fără strică, care din Tatăl mai 'nainte de „veci, și mai pre urmă din Fecioară întrupat mai pre sus de „fire, lui Hristos Dumnezeu să-i „strigăm: Cea ce ai înălțat cor-nul nostru, Sfânt ești Doamne“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre înțelepciunea și cuvântul...

Lepădând slava lumească, s'au întrarmat cu puterea dumnezească, Mină, Ermoghen și lăudatul Evgraf, și cu gând hotărât au răbdat greimea chinurilor celor cumplite, necrutându-și trupurile. Pentru aceasta, după sfârșit aruncându-se întru adâncul mării, s'au îndreptat către limanul cel ceresc; cărora cu credință să strigăm: Rugăți-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu

dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă, glasul 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Minunatul Mină, prea lăudatul Ermoghen, doimea într-un tot cinstită a sfintei Treimi, bărbătește au călcat trufia cea de mulți dumnezei, și săvârșind călătoria prea sfințită, au luat din Cer cunună, cu puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Încăput-ai în pântecul tău prin dumnezeescul Duh, pre Făcătorul tuturor, Dumnezeu și Ziditorul tău, ceea ce ești fără prihană Curată, și l-ai născut fără stricăciune. Pre carele slăvind-u-l, te lăudăm pre tine Fecioară, ca pre un palat al Împăratului slavii, și ca pre o răscumpărătoare a lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Și prin inima ta Fecioară curată, și cu totul fără prihană, cu adevărat a trecut sabia, dacă ai văzut pre Fiul tău înălțându-se pre Cruce, ceea ce ești cu totul fără prihană; bine cuvântată Marie, scăparea păcătoșilor, zidul și întărirea lumii.

Peasna 4, Irmos:

Troiag din rădăcina lui Iesei, și floare dintr'însul

„Hristoase, din Fecioară ai
„odrăslit, cellăudat din muntele
„cel cu umbra deasă; venit-ai
„întrupându-te din cea neispitită de bărbat, cel fără de trup
„și Dumnezeu; slavă puterii
„tale Doamne“.

Vestind legile cele luminate, fărădelege scoțându-ți-se ochii, ai răbdat Mină, având ochii inimii tale căutând cu deadinsul către lumina cea neapusă, și cântând cu bucurie: Slavă puterii tale Doamne.

Ărătat-u-s-a limba ta prea înțeleaptă, când se tăia, fiind ascuțită cu focul Duhului, că vorbiă, cântând minunile lui Dumnezeu, și neglăsuirea judecătorului a avea prefăcându-o, spre lauda bunei credințe a Făcătorului.

Tare răbdând patima, se taie picioarele lui Ermoghen, călcând capul șarpelui, gătind calea mărturisirii cu gând neabătut, care duce către lumina vieții cei cerești.

Slavă...

Păzindu-ți sufletul nerănit, și se arată Hristos, vindecându-ți ranele Mină, și poruncindu-ți să rabzi cu bărbăție, ca prin tine voitorul milostivirilor să facă mântuire tuturor, celor ce priviau.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare ai odrăslit pre Făcătorul a toată lumea, carele a vestejit sadurile științii cei neroditoare, și nouă ne-a sădit credință adevărată, curată Fecioară prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pre Ingerul „sfatului tău celui mare, dăruindu-ne pace l-ai trimis nouă. „Deci povățuiți fiind la lumina cunoștinții de Dumnezeu, „de noapte mânecând, te slăvim iubitorule de oameni“.

Ce te turburi în deșert? strigau împreună mucenicii, către judecătorul cel fărădelege, pe lângă noi stă, dându-ne putere, cel ce singur este nebiruit întru tărie; pentru carele răbdăm chinurile cu vitejie.

Fost-a fără de veste trecerea lui Ermoghen cel minunat către Domnul; că cu baia se curăță, și cu alegere dumnezească primește lumina Arhieriei, luminând cu învățături pre cei ce sunt în noaptea cumplitii răutăți.

Slavă:

Părăsind gândul cel neiscusit al ritoriciei, v'ați vânat cu mrejele necărturarilor, în-

teleptindu-vă Duhul cu adevărat, mucenicilor; și prin credință, făcându-vă tari în răbdare, ați înfrânt tot viforul muceniei.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai întrecând pre sfinții îngeri Fecioară curată, născând pre Ingerul sfatului celui mare, pre Dumnezeuul Emmanuil, carele cu pogorârea sa a făcut pre oameni cerești, pentru milostivirea cea nespusă.

Peasna 6, Irmos:

Din pânțece pre Ionă...

Mântuești pre Ionă din hiară, care însemnă îngroparea ta cea de trei zile Atotputernice; iară trupurile mucenicilor, care s'au aruncat în mare, le îndreptezi către limanul adăpostit al îngropării; unde este dumnezească voirea ta, spre paza noastră a credincioșilor.

Trupurile voastre nebiruiților mucenici, adâncimea mării le-a dat nevătămate pe pământ, mergând înainte îngeri cerești fericiților, și arătându-ne tuturor așezarea voastră, care este izvor de tămăduiri, și scăpare de patimile sufletești.

Slavă:

Cetele îngerești s'au mirat de răbdarea voastră; cum ați biruit cu trupul pre balaurul

cel fără de trup, mucenicilor, și v'ați încununat cu cununile biruinții, stând înaintea Scaunului lui Dumnezeu, și luminându-vă cu dumnezeștile străluciri.

Și acum, a Născătoarei:

Incet-at-a prin tine Fecioară moartea, că ai născut viața Hristos, carele dăruiește nemurire și dumnezească mântuire, celor ce bine cred întru el. Pre acesta roagă-l Preasfântă, să se apere robii tăi de toate greșelile.

Irmosul:

„Din pân-te-ce pre Ionă ca „pre un prunc l-a lepădat hia-
„ra mării, precum l-a priimit;
„și în Fecioară sălășluindu-se
„Cuvântul și trup luând, a ie-
„șit păzindu-o nestricată. Că
„cel ce n'a pătimit stricăciune,
„pre ceeace l-a născut, o a
„păzit nevătămată“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca niște stele luminoase, noaptea mulțimii dumnezeilor de tot o ați împruținat, și inimile credincioșilor le-ați luminat cu lumina cunoștinții de Dumnezeu, și pre toți i-ați arătat vase cinstite ale dumneze-escului Duh. Pentru aceasta laudăm pomenirea voastră, măriților mucenici.

ICOS.

Ceata dumnezească a mucenicilor Mină, Ermoghen și Evgraf, împreună cu credință mărturisind mândriile tiranilor le-au surpat, și munci suferind cu trupurile, s'au bucurat cu Duhul; ca cei ce cu bună credință pentru Hristos au pătimit, și la Hristos cel ce i-a chemat, au alergat, ca niște măriți mucenici.

Întru această lună, în 10 zile, pomenirea sfinților mucenici: Mina Calicheladul adică cel cu vers frumos, Ermoghen și Evgraf.

Stih: Tăindu-se Mină, deși a cântă nu poate, Dar gura celor de rea credință o astupă foarte. Ermoghen reaua credință scuipând, A fost martor credincios, prin sabie pătimind. Suferind Evgrafe, ale sabiei iușitele tăeturi, Te-ai făcut condeiu bine scriitor, duple sfintele Scripturi.

În a zecea zi ați luat sfârșit de avoastre chinuri.

Aceștia au fost pe vremea împărăției lui Maximian; la carele pornindu-se niște întrebări dela Alexandreni, a fost trimis Mină de împăratul ca să le dezlege; fiind el învățat cu toată înțelepciunea, și deprins la cuvinte ritorice, fiind învățat mai de multe ori la Atena, și dobândind cea de acolo buna grăire, ca cel ce eră cu neamul atenian. Acesta viind la Alexandria, n'a făcut numai să cunoască Alexandrenii, întrebările care scornise, dezlegând toată îndoiala și întrebarea, care se aduceau de dânșii, ci a plecat și pre cei ce priimiseră cuvântul credinții lui Hristos, ca să-l fie mai adevărat, și a tămăduit și mulți bolnavi. Drept aceea împăratul aflând de acestea, trimise pre Ermoghen eparhul, poruncindu-i să plece pre Mină, să se lepede de credința creștinilor, și de nu ar vrea să se supue, chinuindu-l în tot chipul, să-l piarză. Acesta aducând pre sfântul la judecată, de vreme ce nu putea să-l plece, ci vedea că-i stă împotrivă, întâiu puse de-i scoaseră tălpile picioarelor, apoi îi scoaseră ochii, și îi tăiară limba. Și văzând că minunat se tămăduiră acele părți vătămate ale trupului

său, și pre doi îngeri cari-i acopereau capul sfântului Mină, pentru aceasta s'a întors și a crezut în Hristos, luând Botezul dela sfântul Mină. Și nu numai aceasta, ci și vrednicia Arhieriei a luat-o dela Episcopii ce se adunaseră acolo. Acestea auzind împăratul, scrise din nou la Alexandria și trimise de-i aduse; și cercând să-i despartă de credința în Hristos, și văzând că nu poate, porunci să împungă pre sfântul Ermoghen în pânțele cu o sulită, să-i taie mâinile și picioarele, și să-l pue pe un grătar de foc. Și ce va mai rămâne din trup, să-l arunce în râu. Iară pre sfântul Mină a poruncit să-l spânzure într'un loc întunecat, și să-i lege de picioare o piatră foarte grea. Acestea făcându-se după porunca împăratului, sfinții însă prin dumnezeiasca putere, de îngeri păzindu-se întregi și sănătoși, au statut înaintea împăratului, și iarăși ca pre un păgân l-au mutat. Atuncia sfântul Evgraf, ce eră scriitor sfântului Mină, mărturisî cu îndrăzneală pre Hristos. Și a zis multe cuvinte împotriva împăratului, de față defăimându-l. Iară împăratul nesuferindu-se a fi biruit și înfruntat de cuvintele sfântului, pornindu-se spre multă mânie, scoase sabia și omorî cu mâna lui pre Evgraf; apoi împreună cu sfântul Evgraf s'au omorît și sfinții Mină și Ermoghen de cuțite, năvălind asupra lor slugile împăratului. Iară sfințele lor moaște s'au adus prin poruncă dumnezească de s'au pus la Vizantia, unde se află și acum făcând multe minuni, și semne nepovestite.

Intru această zi, sfântul Gemell, pre Cruce s'a săvârșit.

Stih: Gemell pentru Dumnezeu suferă a se răstigni.

Și prin Cruce spre a sa cunună a călători.

Acesta a statut pe vremea împăratului Iulian Paravatul, trăgându-se din Anghira, din Eparhia ce se numește Climaxina. Deci trecând oarecând Iulian prin mijlocul cetății Anghirei, a statut sfântul acesta fațîș înaintea lui, și l-a rănit cu cuvinte îndumnezeite ca cu săgeți. Iară împăratul aprinzându-se de mânie, a poruncit de s'a încins sfântul cu un brâu de fier roșit în foc, apoi a poruncit să urmeze păgânului pe cale. Iară după ce a ajuns Paravatul la mica cetate Edesa, sfântul a fost întins de patru părți ale tru-

pului, și rănit cu țepuși de lemn ascuțite. Apoi i s'a străpuns trupul cu frigări înfocate, și fiind spânzurat, s'a sfâșiat pretutindenea; a fost băgat apoi într'o tîgae ce clocotea pe foc, plină de untdelemn, de rășină și de grăsime. Și pe deasupra eră bătut cu toiege de fier, ce aveau cîngi. Însă din dumnezeiasca putere a căzut de sus ploaie repede și a stins focul, și a rămas mucenicul nevătămat. Acestea văzându-le spurcatul împărat, s'a spăimântat, și a poruncit să-i bată cuie prin cap, până vor ajunge la creerii săi. Apoi a fost spânzurat sus, și cu cuțitele a fost despoiat ca o oaie dela picioare până la umere. Iară după dumnezeiasca economie întâmpinând sfântul un preot, s'a botezat de el, căci încă eră nebotezat, și după ce s'a botezat, a ieșit din sfânta colimvitră cu totul sănătos, fără să aibă pe trup vre'o rană, sau semn de rană; atuncia a auzit din Cer dumnezeesc glas, zicându-i: «Fericit ești Gemelle, căci mult te-ai ostenit». Acestea aflându-le spurcatul împărat, a spânzurat pre sfântul pre Cruce, și i-a pironit cu cuie mâinile și picioarele. Deci așa spânzurat, făcând rugăciune de trei ori fericitul, ș'a dat duhul în mâinile Domnului. Iară cinstitul său trup, pe taină oarecarii creștini pogorându-l de pe Cruce, l-au îngropat la loc însemnat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Toma Defurchinu.

Stih: Toma puind pre Dumnezeu temelie prea nesfărâmată,

Se arată demonilor spaimă prea înfricoșată.

Acest sfințit Toma, aveă patrie pămîntul acela, ce se află la poalele muntelui numit Chimineu. Deci părinții lui erau oameni de rând și cu îndestulare viețuind. Iară după ce a ajuns sfântul în floarea vârstei sale, a defăimat toate lucrurile lumești, și râvnind viața monahicească, s'a îmbrăcat cu îngereasca shimă și s'a făcut monah. Deci sporeă întru nevointă fără de abatere, căci fericitul de mic copil hrănea în inima sa dorul acesta, pentru că obișnuia a se duce împreună cu tatăl său la monastiri, în vârstă copilărească. Și văzând viața monahicească, îi eră dragă și priimită; pentru aceasta s'a și dat pre sine la un dascăl din monastirile acelea, ca să învețe dela el și monahiceasca

viețuire și sfintele Scripturi, care le-a și învățat în puțină vreme: Psaltirea, Apostolul și toată cealaltă bisericască slujbă. Deci acesta precum am zis, câștigându-și duhovnicească dorință, ce din copilărie hrăneă și vitejește nevoindu-se, cu pustniceștile nevoițe și-a închipuit în sufletul său gânditoarea frumsețe cu vâpselele bunătăților, încât se părea ca o icoană dumnezească, carea îndemnă să o urmeze pre cei ce o vedeau. Atuncea și un boier slăvit din cei mai însemnați ai Constantinopolei, Galohict cu numele, a zidit o monastire lângă râul Saggaris. Deci sfătuindu-se cu episcopul ce se află acolo, îl rugă pre el ca să-i aleagă pre unul din cei mai însemnați monahi, din monastirile cele supuse lui și să-l așeze pre acesta igumen la monastirea lui cea din nou zidită. Iară episcopul priimindu-i cererea, a sfătuit pre boier, că fericitul Toma este vrednic să se facă igumen monastirii sale ca un bărbat vestit și canon amănunțit al nevoinții.

Deci așezându-se igumen dumnezeescul Toma, înțelepțește a ocărmit monastirea aceea în destui ani. Dar cu cât el se ascundea de oameni cu smerenia sa, cu atâta se vesteă la toți, că este locaș a toata fapta bună, ci fiindcă se mârheă căci alergau mulți la monastire și-i turbura liniștea; ce a meșteșugit? Aflând din monahii monastirii pre cel mai înbunătățit și așezându-l igumen, el a luat rugăcinile tuturor fraților și intrând supt poalele unui munte ce eră potrivit spre liniște, a locuit acolo; dar fiindcă oile își căutau păstorul și nu conteneau frații monastirii de a-l cercetă pre el, prin munți și pre la poalele lor, pentru aceasta l'au aflat pre el la poalele acelea a muntelui, fără apărare, fără acoperământ și fără vreo altă mângâere. Deci socotind ei iuțeala zăpezii și a iernii și arsura verii, pre care le sufereă pururea pomenitul, îl rugă pre el zicând: Pentruce părinte cinstite, te necăjești pre sineți cu atâtea de multe aspre deprinderi? Au nu socotești neputința trupului, ce este zidit din pământ și are firească însușire să se strice cu grăbire, de vremuirile vremurilor?

Deci abia și cu greu s'a înduplecat cuivosul la sfatul fraților, și dar a îndemnat pre ei ca să-i facă lui o mică chilie, care săvârșindu-se, s'a dus sfântul înlăuntrul bisericii

monastirii și plecându-și genunchile la pământ, zicea rugându-se: O Doamne! învrednicește să vie la noi nevrednicii, frații acei osârduitori ca să placă măririi tale, și dar atuncea a venit în monastire doi cucernici mirenii, ca și când ar fi fost trimiși de Dumnezeu, cari se rugau să se tundă în monahi și să facă ascultare lui și tuturor celorlalți frați. Pre aceștia priimindu-i cuviosul, ca pre niște trimiși de Dumnezeu, i-a înbrăcat pre ei cu îngereasca shimă și le-a pus numele celor mai întâi aleși ucenici ai Domnului, pre unul adică numindu-l Petru, iară pe celalalt Ioan, și împreună cu aceștia mai fierbinți făcea rugăciunile sale către Dumnezeu.

Ci tatăl răutății diavolul n'a suferit să vadă întru multă vreme vicleniile și meșteșugurile lui biruindu se de sfântul. Ci mai întâiu, i-a adus lui atâta mulțime de țăntari, în cât nu putea nici puțin să se odihnească, căci și când se plecă bătrânul să se culce i se făcea lui ca niște îmbolditori, și când se scula spre rugăciune, intrau prin gura sa până în gâtlee, iară dacă ar fi voit să-și mângâie neputința firii cu puțină hrană, se umplea și aceea de țăntari, și această mare rană, suferindu-o sfântul întreg trei ani, nu suspină cu înpuținare de suflet, ci mai vârtos mulțămind, cerea dela Domnul izbăvire răului. Iară când fugeau țăntarii duple economia lui Dumnezeu, veneau muște oarecare prea mari și supărau pre Cuviosul împungându-i ca săgețile pielea, care din multa înfrânare eră cu totul uscată, deci când iarăși fugeau muștele atuncea veniau furnici, și se împrotiveau mulți ani, nevoitorului pustniciei, intrându-i fără de frică și în ochi și în nas.

Deci fiindcă cu toate acestea scârbelnice, vedeă diavolul pre sfântul că stă ca un stejar tare și neclătit, încât nouă ani, întru care a suferit mai sus zisele rane, s'au socotit la el ca o zi, pentru aceasta mai cu mare pornire a voit să deă războiu Cuviosului, și fiindcă știa că nu dă războiu unei femei slabe, precum de demult a dat războiu Evei cei luate din coasta lui Adam, ci că se luptă cu un bărbat puternic, carele este cap femeii, pentru aceasta nu întrebuintează, împotriva lui organ numai pe un șarpe, precum a întrebuintat atuncea când a dat războiu strămoașii, ci adunând nenumărată mulțime de

șerpi, prin ei dă războiu sfântului. Iară cuvântul este silit să spuie o povestire preaslăvită cu adevărat și înfricoșată, căci nu eră loc nici înlăuntru, nici afară, de chilia sfântului, întru care să nu se vază șarpe, pentrucă ori în care loc stă, acolo și șarpe se află împleticindu-se la picioarele lui, și orice vas de trebuință apucă, înlăuntru lui află și șarpe, și de câte ori voia a se culcă pre pat ca să se odihnească puțin de oste-nele, împreună cu el se culcau și șerpii deși era nevătămat de ei, cu puterea dumneze-estii Pronii. Și această mare rană, o suferea pururea pomenitul, nu odată sau de trei ori în zi cu noapte, ci pururea și în tot ceasul și nu numai într'un an sau doi, ci întregi unsprezece ani, se supăra de șerpi, și ceeace eră mai de minune, că cuviosul n'a obosit, n'a cârtit, nu s'a scârbit cât de pu-țin, ci a rămas mulțămind pururea lui Dum-nezeu, și cu osârdie dând războiu diavolu-lui celui ce-l războia.

Odinioară în vreme ce Cuviosul săvârșia dumnezeesca Liturghie și se află pre la sfârșitul ei, a eșit dela o parte un cumplit balaur, carele a încins tot colțul bisericii, și fiindcă fratele ce slujia împreună cu Cu-viosul, a eșit afară din biserică ca să aducă obișnuita apă caldă, atuncea balaurul căzând jos din colț, s'a dus și a statut la pragul ușii bisericii, o vedere grozavă, ca un bou arătându-se și nu lăsă nici cum pre fratele să intre, și fiindcă a sfârșit sfântul rîgăciu-nea și a zis Vosglasul; a înțeles însă că fra-tele împreună slujitorul a zăbovit, a fost silit și s'a întors către ușa ca să-l cheme, atun-cea vede pre balaurul adică că zăcea preste prag, iară pre împreună slujitorul, că stă afară îngrozit și tremurând, deci umplân-du-se de credință și de Duhul sfânt, și ne mai cruțându-se: Intră! a strigat către împreună slujitorul, și acestea zicând, și iarăși liniștit întorcându-se săvârșia proscomidia Tainelor, iară împreună slujitorul întrarmându-se de glasul duhovnicescului său Părinte, a trecut preste balaur, ca și când ar fi avut aripi și s'a dus către cel ce l-a chemat.

Iară dupăce s'a săvârșit dumnezeiasca Liturghie, atuncea Cuviosul fără să se dez-brace de preoteasca podoabă, a eșit afară și mergând la balaur, i-a zis lui: Iată o fiară, acum are să vie sfârșitul și pierzarea

ta prin dumnezeasca Pronie, urmează-mi mie, și îndată balaurul mușcând cu dinții săi poala felonului sfântului, se trăgea de ea și se târa. Deci mergând departe de bise-rică ca o aruncătură de săgeată, și ajungând la o prăpastie ce avea despre amândouă părțile doi mici munțișori, a statut acolo la rugăciune și pre lângă celelalte a zis și acest de pre urmă cuvîntel: „Doamne Dumne-„zeule, carele ai zis celor ce cred întru tine, „să calce preste șerpi și preste scorpii, însu-ți „binevoiește, ca și eu prea micul să calc „preste balaurul acesta, la locul acestei pră-„păstii“. Și o minune! îndată s'a sculat ba-laurul în sus și s'a surpat în acea deschidere de prăpastie, și preste el au căzut amândoi munțișorii aceia, și cu aceștia s'a umplut deșertul prăpastiei, încât s'a îndreptat locul și s'a făcut șes. Iară bătrânul mulțumind lui Dumnezeu, s'a dus la chilia sa. Și atun-cea s'a făcut o minune streină, căci șerpii ce-și aveau cuiburile sub chilia Cuviosului, și-l supărau pre el în atâția mulți ani, aceștia zic, văzând slăvită de dumnezeasca lumină fața sfântului, n'au suferit, ci ca și când s'ar fi izgonit de pară de foc, așa îndată toți împreună au fugit, și ducându-se la locul unde s'a astupat balaurul, acolo și aceștia toți s'au omorît, mulțime nenumărată fiind. Apoi au venit despre o parte multe pasări, ca și când ar fi fost trimise de cineva și au mâncat împreună toți șerpii.

Deci de atuncea izbăvindu-se de supărări dumnezeescul Părinte, a luat de la Dum-nezeu Darul vindecărilor și a spune mai 'nainte cele fiitoare, pentru aceasta și mai mult se dă pre sine la mai aspră nevoie. Și dar văzând că mulți năzuind la el, îi tur-burau liniștea, pentru aceasta a hotărât să se ducă la munții cei mai din pustie, și s'a și dus. Și pre ucenicul său Ioan, l-a lăsat igumen monahilor monastirii. Iară ucenicului său Petru, i-a arătat Cuviosul Darul vederii mai înainte care l-a luat dela Domnul, și dar n'a mințit mai 'nainte spunerea acestuia. Deci fiindcă am pomenit de mai 'nainte ve-derea și de proorocescul Dar al sfântului, vom povesti aicea numai o ispravă a acestuia și minune, și din această una, vom arăta toată mai 'nainte vederea lui, precum din marginea hainii, se arată care este toată țesătura ei, precum zice obșteasca Parimie.

Leon înțeleptul drept slăvitorul împăratul Romanilor, carele a împărțit în anii opt sute optzeci și șapte, acesta a scris pe hârtie un cuget, ce i-a venit întru inima sa, și pecetluind hârtia, o a trimis la Cuviosul, cerând ca să-i dezlege acel cuget. Iară Cuviosul mai 'nainte cunoscându-o aceasta, a scris dimpotrivă răspuns la cugetul împăratului, și îndată ce a simțit că a ajuns la pragul ușii chiliei aducătorul hârtiei împăratului, a eșit și Cuviosul, și întâmpinându-l, i-a dat lui răspunsul la împărăteasca hârtie, zicând și aceasta: Priimește pecetluita această scrisoare, frate și te întoarce către cel ce te-a trimis. Acestea auzindu-le trimisul s'a înspăimântat. Și ce Părinte? a zis, ce să spui celui ce m'a trimis, pentru dezlegarea cererii sale? Căci tu n'ai luat încă hârtia ce ți-a trimis? Părintele i-a răspuns: Destul îți este ție aceasta fiule, destulă, la Dumnezeu este îngrijirea și Pronia despre aceasta. Atuncia luând scrisoarea Cuviosului trimisul, s'a întors către împăratul și arătându-i lui cele ce au urmat, l-a făcut de s'a înspăimântat, și după ce a cetit împăratul răspunsul și a văzut și împlinirea răspunsului, a întrebuițat toate mijloacele ca să meargă să vadă pre Cuviosul. Iară nemândrul și cu adevărat smerit cugeătorul Toma, a întrebuițat un chip potrivit și n'a lăsat să meargă împăratul să-l vadă.

Deci acest cu Dar dăruit Toma, pentru că iubea liniștea, pentru aceasta după ce a așezat bine monastireștile lucruri, s'a dus de acolo, și mergând la un loc greu de umblat, a locuit acolo singuratec, ca o pasăre, și a petrecut acolo închis, toată sfânta Patruze-cime și așa viețuia cu liniște. Iară dacă s'ar fi întâmplat vre unui frate vreo întâmplare primejditoare de suflet, atuncia Cuviosul mergea la monastire și cercetă pre fratele acela și pre ceilalți, apoi iarăș se întorcea la locul acel neumblat, ca la o mângăere și însuflețire. Deci viețuind mulți ani pururea pomenitul și ajungând la bătrânețe unse și îndelungate, s'a bolnăvit puțin, și așa și-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu.

Întru această zi, sfântul sfințitul mucenic Teotechi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Teotechi, ca un fiu al lui Dumnezeu, Prin sabie merge către Părintele său.
Întru această zi, sfântul mucenic Marian, improșcat cu pietre s'a săvârșit

Stih: Lui Marian i se zdrobește capul de improșcături,

Și gânditor merge spre dumnezeștile cununi.
Întru această zi, sfântul Evghenie de toege bătut s'a săvârșit.

Stih: Evghenie, bătut cu toege,
Spre cununa slavei, grăbindu-se merge.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credință fiind crescuți, păgâneasca „poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s'au spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat“.

Vnde se aude curat glasul celor ce prăznuesc cu bucuros suflet, acolo v'ați sălășluit pătimitorilor; și fiind plini de veselie cântați: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dulce îmi este moartea, plăcut ca să mor, striga Ermoghen; a vieții îmi este Hristos, și a muri dobândă nespusă; să mi se taie dar mădulările, mie carele cânt: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu cuget întărit te-ai scris pre sine-ți în cartea celor vii, o înțelepte Evgrafe! Că tăindu-ți-se capul, ai șezut pe sângele tău ca pre o căruță și te-ai mutat către lumina cea neînsărată.

Și acum, a Născatoarei:

Nearzându-ți pântecele, nemîșcându-ți semnele fecioriei, a ieșit din tine Cuvântul cel ce s'a întrupat, dându-ne nouă nestricăciune și viață, celor ce cântăm: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cade înaintea picioarelor tale cugetătorul deșertăciunii, călcându-se de tine Mină de Dumnezeu înțeleptite; că lipsindu-te de ochi și de limbă, nu ți-a mișcat gândul dela starea cea mai bună. Pentru aceea veselindu-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Când cu pornire și cu voire crudă, te-a lipsit pre tine de mâini și de picioare judecătorul cel prea fărădelege, atuncea înțelepte Ermoghene, dorind a pătimi, cântai lui Hristos bucurându-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Laud Mină dumnezeieștile tale patimi, cinstesc nevoințele lui Ermoghen, mă închin moaștelor, cânt chinurile, legăturile, gonirile și moartea, prin carea v'ați înălțat către viață, stri-

gând: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Năstrapă, carea ții mana Dumnezeirii, te cunoaștem pre tine Fecioară; sicriu, masă și sfeșnic, scaun al lui Dumnezeu, palat și pod, carele treci către dumnezeiasca viață pre cei ce cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a în-„chipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că n'a ars „pre tinerii pre cari i-a priimit, „precum nici focul Dumneze-„irii pântecele Fecioarii în care „a intrat. Pentru aceasta cân-„tând să strigăm: Bine să cu-„vinteze toată făptura pre Dom-„nul, și să-l prea înalțe întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Iată că a strălucit tuturor I praznicul cel luminat al mucenicilor celor cu chip luminos, luminând marginile lumii și împrăștiind orbirea sufletelor; să ne adunăm astăzi cu osârdie, ca să luăm sfințenie.

Cei ce ați câștigat slava bu-

nătății cerești, slavă de carea v'ați învrednicit, rugați-vă să o dobândească și cei ce cinstesc cu credință luminată pomenirea voastră; ca unii ce stați totdeauna înaintea lui Dumnezeu, marilor mucenici.

Trupul și sufletul le-ați adus Făcătorului tuturor jertfă fără prihană, arzându-vă de tot cu focul chinurilor, și v'ați numărat în tagmele mucenicilor, luminându-vă cu lumină prea curată, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă:

Înălțatu-s'au către locașurile cele luminoase, veselindu-se ceata cea dumnezească a mucenicilor, și acum stau înaintea Tatălui și Fiului și Duhului îndulcindu-se arătat de îndumnezeire, Mină împreună cu Ermoghen și cu Evgraf, de Dumnezeu înțelepțiți.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o lumină de fulger a văzut firea noastră cea lepădată nașterea ta, ceea ce ești fără prihană, și s'a mântuit de noaptea necunoștinții, și de patimile turburării cei întunecoasă. Drept aceea, ca pre o pricină a mântuirii noastre te cinstim.

Irmosul:

Chipul nașterii tale cei cu-

„rate, l-a arătat rugul cel ce „ardea neaprins. Și acum te „rugăm ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbăticit asupra „noastră; ca neîncetat să te „slăvim pre tine Născătoare de „Dumnezeu“.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cu cuvintele tale cele ritoricești, și cu dumnezeștile minuni Mină, ai tras dimpreună-ți pătimitori pre sfântul Ermoghen, cum și pre Evgraf; iară noi cu bucurie vă laudăm.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pământenilor, folositoarea păcătoșilor, singură nădejdea creștinilor, mântuirea a toată lumea, scapă-mă de îngrozirea focului.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă ai văzut patima Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu jale strigai, lăcrămând neîncetat: Ce ți-a răsplătit Fiule poporul cel nemulțămitor; laud însă puterea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinților, glasul al 6-lea:

Iarăși ne-a strălucit nouă pomenirea cea de preste an a luminătorilor lumii: Mină, Ermoghen și Evgraf, luminând inimile credincioșilor, cu nevo-

ințele lor, cele prin Cruce pentru Hristos. Pentru aceasta să aducem laudă lui Hristos Dumnezeu nostru, cela ce i-a în-cununat pre ei cu slavă și cu cinste.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am că Dumnezeu s'a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat..

Dironindu-te pre Cruce Hristoase, ceeace te-a născut s'a rănit la inimă, strigând cu jale: O Fiul meu! Scoală-te îngrab, ca să laud învierea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduală și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih pe 4, și din Canonul sfinților, Peasna 3-a pe 4. Prochimen, Apostolul, către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Aliluia. Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziți-vă...*

CHINONICUL:

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Daniil stâlpnicul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 8-lea. Podobie:** Ce vă vom numi pre voi...

Ce te vom numi Daniile? Sihastru, că ai supus patimile gândului? Mucenic, că ai suferit tot necazul? Stâlp ridicat dela pământ la înălțime, întărit pe piatra adevărului? Nevoitor osârdios, și doftor iscusit? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom chema Daniile? Dezrădăcinător patimilor, și sădător bunătăților? Făcător de minuni adevărat, și rugător pentru păcătoși? Gonitor prea viteaz duhurilor, luminător strălucit al buneii credințe, locaș Duhului, Bisericii folositor? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi acum Daniile? Pildă călugărilor și învățător postirii? Podoabă credincioșilor, și însu-ți făcător de vindecări? Sfeșnic, care luminezi lumină celor dintru întuneric, împreună cetățean, și întocmai la cinste cu îngerii? Locuitor raiului și om ceresc? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Teodor Studitul.

Bine lucrând talantul, carele
ți s'a încredințat dela Hri-
stos, cuvioase Părinte, te-ai
arătat și după moarte înfrico-
șat dracilor, și doftor a multe
feluri de boale; stâlp și întărire
și munte sfânt al Bisericii lui
Hristos. Pentru aceasta te ru-
găm, Daniile făcătorule de mi-
nuni, cere sufletelor noastre
pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești plină de Dar,
mijlocește cu rugăciunile tale, și
cere sufletelor noastre mulțime
de îndurări, și curățire greșeli-
lor celor multe, rugămu-ne.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Patima ta cea cinstită, vă-
zându-o cinstita și prea cura-
tă Maica ta, îndelung răbdăto-
rule Impărate al tuturor, vâr-
sând lacrimi cu amar și bă-
tându-și pieptul, strigă: Prea
dulcele meu Iisuse, bucuria mea
cea mântuitoare, lumina a toată
lumea, dumnezeescule Soare
neapus, cum voi răbdă, și cum
voi trăi? Văzându-te acum
spânzurat pe lemnul Crucii ca
un făcător de rele, și cu sulița ră-
nit la prea curată coasta ta!
Vai mie Fiule, și Dumnezeuul
meu! de nu-mi va străluci lumi-
na Invierii tale.

Troparul, glasul 1-iu:

Al răbdării stâlp ai fost,
râvnind părinților celor mai
dinainte Cuvioase; lui Iov întru
patimi, lui Iosif întru ispite, și
vieții celor fără de trup, fiind în
trup, Daniile părintele nostru;
roagă-te lui Hristos Dumnezeu,
să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Cuviosului pe
4. Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre Daniil stâlpnicul.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui
ce a povățuit pre norodul
„său prin marea Roșie, cântare
„de biruință, că s'a proslăvit“.

Vrând să laud cu cântări
pomenirea ta fericite Daniile,
trimite-mi din Cer rază purtă-
toare de lumină.

Cu adevărat mare soare ai
răsărit Părinte la marginile lu-
mii; luminând adunările cre-
dincioșilor cu mila bunătăților.

Slavă:

Supuindu-te Părinte, legilor
Stăpânului, ți-ai omorât trupul
cu înfrânarea, și l-ai supus du-
hului.

Și acum, a Născătoarei :

Cu totul s'a arătat om rămânind și după întrupare, ceeace a fost, Domnul cel ce s'a născut din tine neschimbat, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos :

Doamne cea ce ai făcut...

Cu toiagul postirii ai despicat marea patimilor Părinte, ai trecut neînnecat, și ai ajuns la muntele nepătîmirii celei adevărate, și te-ai unit cu Dumnezeu prin curăția gândului.

Suindu-te la înălțimea bunătaților, te-ai făcut cunoscut lumii, stînd înălțat pe stîlp, și luminînd cu strălucirea minunilor celor minunate, pre cei ce alergau la tine cu credință.

Slavă ;

Fîind întărit pre piatra cunoștinții de Dumnezeu, te-ai arătat nemișcat de toate măestriile dracilor, și întărindu-ți pe pămînt trupul tău pre stîlp, ți-ai ridicat sufletul către Cer.

Și acum, a Născătoarei :

Scapă-mă Stăpână de împresurarea patimilor, biruește pre vrăjmașii mei, cei ce acum se luptă cu mine, și mă întărește pre piatra voei lui Dumnezeu. Luminează-mi sufletul, ceeace ești ușa dumnezeestii lumini.

Irmosul :

Doamne cea ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc și „ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragosteata; „că tu ești marginea doririlor, „și credincioșilor întărire, unule iubitorule de oameni“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podoble : Căutând cele de sus...

Dorind de cele de sus, de la cele de jos te-ai mutat, și alt Cer stîlpul ți-ai făcut; prin care ai strălucit raza minunilor cuvioase Daniile; roagă neîncetat, pre Hristos Dumnezeu, să mîntuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea :

Pododie : Pre Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu postirea, cu ostenelile, și cu rugăciuni împodobindu-ți sufletul cu cuviință dumnezească, te-ai făcut părtaș cu îngerii fericite, și cu adevărat ai luat Dar de minuni, a vindecă boalele celor ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta și gonești mulțimea dracilor, și dai tămăduiri oamenilor, fericite Daniile, vrednicule de laudă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Veniți toți credincioșii, să

slăvim cu laude pre Impărăteasa Maica Ziditorului, și lăudându-o să strigăm: Fecioară cu totul slăvită, ceea ce ești pricina bucuriilor, mântuiește pre cei ce te cinstesc, și cu rugăciunile tale izbăvește-i de tot felul de supărări, de boale și de necazuri; căci ca o Maică a lui Dumnezeu ai îndrăzneală a te ruga, și a da tămăduire boalelor, și iertare de păcate. Pentru aceea strigăm ție: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând patima cea de Cruce a Fiului și Dumnezeului tău Curată, sfărâmându-te la cele dinlăuntru, cu amar strigai vătându-te, Preacurată: Cum de voie te-ai răstignit Stăpâne, cum ai priimit moarte trupească? Cu adevărat înfricoșată auzire! Pentru aceasta laud voirea ta Mântuitorule, cea tainică și negrăită; că ai venit să mântuești zidirea ta cea rătăcită. Ci scoală-te acum, umple inima mea de bucurie, și nu mă lăsa singură, să mă cufund de inimă rea, Cuvinte, cea ce ai umplut de bucurie toată lumea cea de sub soare.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, tu și puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria

„mea; cea ce n'ai lăsat sâ-
„nurile părintești, și a noastră
„sărăcie o ai cercetat. Pentru
„aceasta cu proorocul Avva-
„cum, strig către tine: Slavă
„puterii tale iubitorule de
„oameni“.

Ca pre un soare luminos, Părinte pururea pomenite, ai văzut strălucind pre stâlp, pre robul lui Dumnezeu Simeon, și cu dumnezeieștile luminări care izvorau dela el, dumnezeiește te-ai luminat Daniile, și ai urmat vieții lui.

Biruit-ai taberile drăcești cu arma credinții, și cu izvoarele rugăciunilor, ai înecat răutatea care o făceau celor ce înotau pre mare; și ai mântuit pre cei ce cântau cu credință lui Hristos: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă:

Suindu-te pre stâlp prea fericite, ai stătut în picioare în toate nopțile, ca și cum ai fi fost fără de trup; având smerit ochiul sufletului, și ca o oglindă curată priimind lumina Duhului, și arătările cele dumnezeiești, cu curată cunoștință.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firii s'au înnoit întru tine Preacurată, că ai născut pre Cuvântul dătătorul de lege,

cu adevărat mai pre sus de pricină și de cuvânt; carele a izbăvit din necuvântare neamul omenesc, cel ce cântă cu credință: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos :

Pentruce m'ai lepădat dela fața ta, cea ce ești lumină neapusă, și m'a acoperit întunericul cel strein pre mine ticălosul! Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă“.

Că să dobândești cununa cea nemuritoare Părinte, ți-ai omorât poftele trupului și pornirile patimilor le-ai înfrânat cu ostenelele postirii, și te-ai arătat rîu de minuni și izvor de tămăduiri, pururea fericite.

Fîind întru uimire fericite, s'a înfățișat ție minunatul Simeon, împreună cu doi îngeri, arătându-ți ție Părinte calea pe care a umblat pre pămînt, strigînd: Vino și stăi lângă mine, înălțându-te către Dumnezeu cu Darul.

Slavă :

Luminându-te Părinte cu raza cea neîserată a dumneze-estii străluciri, ai gonit întunericul dracilor și negura patimilor, și te-ai arătat stîlp lu-

minos și scară, care cu adevărat duce pre credincioși către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Născînd pre Stăpînul, te-ai arătat mai înaltă decît puterile cele de sus, și firea oamenilor o ai îndumnezeit, Doamnă Mi-reasă dumnezeiască. Pentru aceasta cu sufletul și cu limba te laudăm Fecioară credincioșii, Născătoare de Dumnezeu prea adevărată.

Peasna 6, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Luminându-se gândul tău cu apropierea către Dumnezeu Părinte, a rămas necuprins de focul poftelor, și ne-ars de patimi, și mai pre sus de dezmierdările trupului.

Slavă :

Umplându-ți-se sufletul de apele cele făcătoare de viață ale Darului Duhului, de Dumnezeu înțeleptite prea fericite ai izvorît izvoare de tămăduiri, care usucă pâraele patimilor.

Și acum, a Născătoarei :

Pre tine te avem sprijini-toare și zid, toți credincioșii, cari pururea ne învăluim întru adîncul răutăților, și în valurile nevoilor, Născătoare de Dumnezeu, ceeace singură ești scăparea oamenilor“.

Imnosul :

„Curățește-mă Mântuitorule,
„că multe sunt fărădelegile
„mele, și mă ridică din adân-
„cul răutăților, rogu-mă. Căci
„către tine am strigat, și mă
„auzi, Dumnezeu mântuirii
„mele“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie : Ca niște pârgă a firii...

Ca o stea mult luminoasă,
suindu-te fericite pre stâlp,
lumea ai luminat cu cuvioase
faptele tale, și ai gonit Părinte
întunericul înșelăciunii. Pentru
aceasta te rugăm pre tine, lumi-
nează și acum în inimile robi-
lor tăi, lumina cea neapusă a
cunoștinții.

ICOS.

Cântarea mea spre lauda
nevoințelor tale, este întinată
Părinte, că nu am inima curată;
ci-mi dă mie cuvânt sfinte,
ca curat să laud viața ta, de
carea s'au mirat cu adevărat
și îngerii, că ai fost ca un fără
de trup, luând lumina cea ne-
apusă a cunoștinții.

**Intru această Lună, în 11 zile, pomenirea
prea cuviosului părintelui nostru Daniil
stâlpnicul.**

Stih: Pre stâlp Daniil locuia mai 'nainte, nu ca
acum Cerul,

Și în a unsprezecea zi, lăsând pământul a a-
flat Edemul.

Acesta a fost pe vremea lui Leon ma-
relui împărat Vessul, dela Mesopotamia, din
enoria Samosatelor, dintr'un sat ce se chiamă

Vitară, și s'a născut din părinți anume Ilie
și Marta; iară la al cincilea an al vârstei
lui, l-au dus părinții la o monastire, și se
făcu vestit în viața schimnicească, și spo-
rind cu nevoința, s'a dus la sfântul Simeon
stâlpnicul de a luat dela dânsul binecuvân-
tare. Iară după dumnezeasca descoperire,
s'a dus spre părțile Traciei, aproape de Vi-
zantia, la locul ce se chiamă Anaplu, la care
loc s'a închis într'o capiște idolească, sufe-
rind multe bântueli de diavoli; apoi suindu-
se deasupra unui stâlp, a petrecut într'însul
cu mult chin și răbdare, topindu-se de ar-
șiță, de răceală, și de bătăile vânturilor, și
făcu multe minuni, atâta cât s'au vestit bu-
nele lui fapte și la împăratul Leon și la Ze-
non, și la Vasilisc tiranul, carii au mers de
s'au închinat sfântului; carele propoveduin-
du-le cele ce erau să li se întâmple, și a-
jutorind sfintei Biserici, ce aveă luptă cu
ereticii, și săvârșindu-și viața sfântă și fără
prihană, s'a dus către Domnul, și i se face
pomenirea la Anaplu.

**Intru această zi, prea cuviosul părintele nos-
tru Luca stâlpnicul cel nou.**

Stih : Stâlpul a ridicat pre Luca la înălțime...
Iară Luca ș'a ridicat mintea spre săvârșire.

Acesta eră pe vremea împăratului Ro-
manò bătrânul, și a lui Constantin Porfiro-
genitul, și ginerile său fiul lui Leon înțelep-
tul, de loc din Anadol. Deci când s'a pornit
pe acea vreme războiu împotriva Bulgarilor,
atuncea porunca împăratului a silit și pre
Cuviosul acesta să meargă la războiu; și
când s'a încheștat războiul, și au căzut multe
zeci de mii de oameni, a scăpat acesta din
dumnezeasca Pronie, și s'a făcut în urmă
monah, și sporind întru nevoință, s'a hiro-
tonisit preot, și purtă lanțuri grele ca să-și
domolească trupul; postind cele șase zile
ale săptămânei, altă nu mănca decât numai
prescura ce-i aducea, și verdețuri crude. Apoi
s'a suit pe un stâlp, și acolo a petrecut trei
ani. Și fiindcă a auzit dumnezeesc glas ce-l
chemă, supuinu-se lui Dumnezeu s'a dus
la Olimp; de acolo s'a întors iarăși la Con-
stantinopol și la Halchidon, și s'a suit iarăși
pe alt stâlp, și mii de minuni lucră. Deci
așa petrecând pe stâlp ani patruzeci și cinci
s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Achepsai și Aitala.

Stih: Achepsai văzându-mă pre mine pătimind de sabie,

Aitală urmează-mi precum eu oarecând ție.

Acești sfinți se trăgeau din Persia din orașul numit Arvil, și Aitală era preot idoliilor, cunoștea însă credința lui Hristos, dintr-o pricină ca aceasta: adică căci și-a pus în minte numai să meargă la episcopul creștinilor, îndată s'a vindecat de o boală ce pătimea, care eră curgere de sânge. Deci învățându-se și catehisindu-se de episcopul credința lui Hristos, s'a întors la orașul său, ca să se facă și celorlalți dascăl dreptei cinstiri, dar pârît fiind la Domnul orașului că este creștin, și mărturisind pre Hristos, pentru aceasta i-a tăiat o ureche și l-a aruncat la închisoare. Iară sfântul Achepsai eră diacon, și fiind prins a mărturisit buna cinstire. Deci a fost bătut fără milostivire, și împreună cu Aitală a fost trimis la întâiul bucătar al împăratului (iară întâiul bucătar era mare cin la Perși), carele înfățișându-i pre ei împăratului, și mărturisind ei înaintea lui pre Hristos, amândurora li s'au tăiat capetele, și așa au luat fericiții cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea oarecărui mucenic Mirax, și povestire foarte de folos.

Stih: Fieștecarele slava lepădaților de Hristos văzând,

Nimic nebunește împotriva-le afle-se bârfind.

Acest fericit mucenic al lui Hristos Mirax, era duple neam egiptean, născut din părinți creștini la cetatea ce se numește Tenesi. Și dupăce s'a botezat, se creștea și se învăța de părinții săi neprihăniți și curata credința lui Hristos, apoi mai în urmă, din slăbiciunea și ușurința minții sale, s'a înșelat de diavolul, și s'a dus la cel de acolo Amiran și s'a lepădat, vai, de credința lui Hristos. Și nu numai aceasta, ci și brâul și-a tăiat, și Crucea a călcat în picioare, a luat sabia în mâini, și strigă jalnicul cuvânt: Agarean sunt, și de astăzi mai mult nu mai sunt creștin. Deci eră cinstit și slăvit câțiva ani lângă Amiran, și cei împreună cu el, fără să se îngrijească cât de puțin pentru mântuirea sa. Iară părinții săi înștiințându-se despre aceasta, nu conțineau rugând pre

Dumnezeu, ca să schimbe gândul lui. Deci văzând Dumnezeu buna lor voință, și stăruitoarea rugăciune, a schimbat inima fiului lor întru pocăință, pentru aceasta însuși Mirax, mergând la părinții săi, le-a zis: Iată domnii și dulcii mei părinți am venit, eu ticălosul m'am întunecat cu mintea, și am făcut aceea ce am făcut, deci acum mă rog să mă fac iarăș creștin, și să fiu împreună cu voi. Iară părinții i-au răspuns: Noi fiule dupăce ai făcut răul acesta, multe lacrimi am vărsat, și n'am conținut vreodată rugând pre Dumnezeu, ca să te lumineze, să cunoști adevărul, și să te întorci iarăși către Hristos Mântuitorul tău, pentru aceasta acum mulțămim bunătății sale, că n'a trecut cu vederea smerita noastră rugăciune, însă fiule, precum și tu știi, noi ne temem de Amiran să te avem împreună, nu cumva să ne primejduim pentru aceasta, pentrucă dăm prepus, că noi te-am schimbat, ci de voești să se ridice această mare cădere a lepădării, și să afli pre Dumnezeu milostiv, pe lângă aceasta de voești să ne arăți și pre noi neprihăniți, și să te faci atât de apropiat și prieten al lui Hristos, în cât să stai și mijlocitor către el pentru tot neamul tău, aceasta fă: Du-te la Amiran, și precum în priveliște te-ai lepădat de Hristos, așa în priveliște mărturisește-l pre el iarăși, ca și când n'am știut nimic despre aceasta, și cu adevărat Dumnezeu, fiule, va bine îndrepta drumul tău acesta, precum voești. Iară Mirax luând sfătuirea părinților săi împreună și blagoslovenia, luând încă și în mâna sa un brâu, s'a dus în adunarea Agarenilor. Deci încingându-se cu brâul acela, înaintea lui Amiran, a închipuit cinstita Cruce pre un lemn, și sărutându-l pre el, a început să strige cu toată puterea sa: Doamne miluește! Iară Amiran prinzându-l, i-a zis: Ce ai pățit? Iară Mirax i-a răspuns: Abea acum mi-am venit în sine-mi din întunecarea ce mi s'a întâmplat dela diavolul, și am căzut la Hristosul meu, și iarăși m'am făcut creștin precum am și fost; deci am venit ca să o fac cunoscută aceasta, și ție și toatei adunării tale, și să mărturisesc cu adevărat înaintea tuturor pre Hristos, iară legea voastră să o dau anatemei. Acestea auzindu-le Amiran, l-a pus la închisoare, poruncind ca să rămâe acolo trei zile fără de mâncare sau băutură. După acestea l-a scos

dela închisoare și l'a judecat iarăși, și fiindcă l-a aflat mărturisind pre Hristos, l-a bătut pre el măsuratic, și iarăși l-a pus la închisoare; și după alte trei zile iarăși l-a judecat, și aflându-l pre el cu sânguință mărturisind pre Hristos, l-a bătut cu vine de bou și iarăși l-a pus la închisoare; iară după trei zile iarăși aducându-l înaintea sa și văzându-l că cu tărie și neschimbat mărturisea pre Hristos, l-a bătut fără de milă preste cele mai de înainte rane ale trupului, și a dat asupra-i cea mai de pre urmă hotărâre a morții. Deci luându-l slujitorii, au intrat în caic, precum le era poruncit, și plutind pre mare ca patru stadii, l-au lăsat de și-a făcut rugăciunea, apoi i-au tăiat capul și l-au aruncat pre el în adâncul mării. Și trupul lui adică de a eșit din mare sau de n'a ieșit, aceasta nu s'a arătat; iară cinstitul său cap, a ieșit cu adevărat din mare, pre carele cunoscându-l oarecari creștini, l-au luat ca un Dar de mult preț. Iară pârați fiind pentru aceasta la Amiran, i-au dat lui o sută de galbeni, și așa au fost lăsați ca să-și aibă dorința lor cu slobozenie. Atuncea dar făcând cutie de argint, au pus într'însa mucenicescul cap cu cuvenita cinste și evlavie, și de atuncea până acum izvorește pururea mir mirositor, și săvârșește multe și dă multe feluri de vindecări, spre slava adică, a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre deplină încredințare însă a celor ce se smintesc și se îndoesc pentru slava lui din ceruri, și pentru a aceloră asemenea lui.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Varsava.

Stih: Varsavă jertfind, trăiește izbăvit de sabie, Dar dorind a trăi sus, dă capul cu multă evlavie.

Acesta mărturisind de față pre Hristos adevărat Dumnezeu, i s'a tăiat capul de Domnul Persidei.

Intru această zi, sfinții mucenici Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

Stih: Tăindu-se se veselesc trei, și una, Pentru Treimea în trei fețe, iară în fire una.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milu-ește și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu în-

„drăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Cetele îngerilor s'au mirat de starea ta prea fericite, purtătorule de Dumnezeu, că în trup fiind, ai luat viețuirea aceloră, strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cu înaltă viețuire fără materie și cu lumină prevăzătoare strălucind, ne-ai dat raze de tămăduiri, nouă celor ce te cinstim cu bună credință, Daniile purtătorule de Dumnezeu.

Slavă :

Risipește negura patimilor mele prea fericite, cu strălucirea rugăciunii tale, și mă îndreptează către cărările vieții pre mine carele strig: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei :

Fii milostivă, Fecioară, mie celui ce sunt rănit cu arma păcatului, și mă tămăduiește cu doftoria rugăciunii tale, pre mine carele strig: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos :

De șapte ori cuptorul...

Dorirea cea desăvârșită, vârful bunătăților ai ajuns cu adevărat, Părinte purtătoru-

le de Dumnezeu, ușurându-te cu aripile faptelor bune, și dimpreună cu cei fără de trup strigi Daniile: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Puterea lui Dumnezeu întărindu-te de față, te-a dispus a suferi greutatea gerului, arșița soarelui, putrejunile trupului, și înrăutățirea viermilor, strigând: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Iov nou te-ai arătat Daniile, vrednicule de minune, fiind cuprins de mulțimea supărărilor și a necazurilor; râvnit-ai blândeții lui David, simplității lui Iacov, și curății lui Iosif, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te cunoaștem pre tine prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, urmând cuvintelor tale prea laudată, te fericim acum, că ne-ai născut nouă pre fericitul Dumnezeu; pre carele laudându-l în două firi și într'un Ipostas, strigăm: Tineri binecuvântați, preoți laudați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

De șapte ori muncitorul „Haldeilor, a ars cuptorul ne-
„bunește, cinstitorilor de Dum-
„nezeu; iară văzându-i pre
„aceștia cu putere mai bună
„mântuiți, Făcătorului și Mân-
„tutorului, a strigat: Tineri
„binecuvântați, preoți laudați-l,
„popoare prea înălțați-l întru
„toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Iată că ți s'au deschis ție
Părinte ușile cerurilor, mu-
tându-te și călătoria săvârșin-
du-o; cetele îngerilor te-au pri-
mit, și dătătorul de cununi Hri-
stos te-a încununat pre tine cu
mărirea dreptății. Pre carele
laudându-l credincioșii îl slăvim.

Ca crinul câmpului ai înflo-
rit Părinte în livada înfrânării,
ca Chiparisul te-ai ridicat la
înălțimea desăvârșirii, ca mă-
slinul te-ai arătat, ungând fe-
țele și inimile noastre, cu un-
tuldelemn al ostenelelor tale.

Stâlp întărit pre temeiul bu-
nătăților te-a cunoscut lumea,
turn nemișcat, izvor de minuni;
liman de adăpostire, comoară
de vindecări, locaș Duhului.
Pentru aceasta astăzi săvâr-
șește pomenirea ta Daniile.

Slavă:

Mai luminată decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, dumnezească pomenirea ta Cuvioase, luminând inimile credincioșilor cu lumina dreptății, și gonind întunericul patimilor celor pierzătoare de suflet; care săvârșindu-o cu bună credință te laudăm pre tine.

Și acum, a Născătoarei :

Mântuitorule cela ce te-ai născut, și ai păzit pre ceea ce te-a născut nestrictată după naștere, îndură-te spre mine când vei șede să judeci faptele mele, și treci cu vederea neleguirile și păcatele mele; ca un Dumnezeu fără de păcat, milostiv și iubitor de oameni.

Irmosul :

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupește, și pântecul tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești „și omenești, te slăvim“.

SVETILNA

Podobie : Cu duhul stând în biserică...

Fiind înălțat cu trupul, ai viețuit necăjindu-te cu gerul și cu arșița, neplecându-te întocmai ca diamantul, de nevoile firii, părinte Daniile prea

minunate. Pentru aceea te-ai învrednicit a dobândi și cunună nemuritoare.

Slavă :

Ștălpul nevoițelor tale strigă cu glasuri negrăite, că ai pățimit fără acoperemânt, de împresurările protivnice, de unde ca un purtător de lumină ai strălucit Părinte, luminând toată făptura.

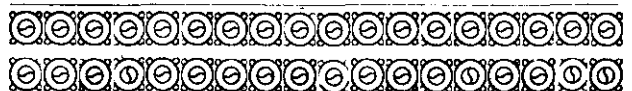
Și acum, a Născătoarei :

Marie Preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit, și Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te Fecioară, te-a arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzându-te înălțat pre Crucce, și cu sulița împuns, Maica ta ceea ce nu știe de Mire, din inimă strigă: Vai mie Fiule! Cel mai 'nainte fără început, cum suferi acestea acum fără dreptate, prea drepte? dela poporul cel nemulțămitor, necunoscător de bine și făcător de rele.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulială, și Otpustul.

CADE-SE A ȘTI:

Că dintru această zi, din 11, se începe Duminica sfinților Strămoși, și se sue până în 17, ale acestei luni Decemvrie; și se face așa:

De se va întâmpla Nașterea lui Hristos în zi de Duminică, atuncea facem Duminica Strămoșilor în 11 zile, ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți, cea mai 'nainte de Nașterea lui Hristos, în 18 zile ale acestei Luni.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Luni, facem Duminica Strămoșilor în 17 zile ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți, cea mai 'nainte de nașterea lui Hristos, în 24 Decemvrie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Marți, facem Duminica Strămoșilor în 16 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți cea mai 'nainte de Nașterea lui Hristos, în 23 Decemvrie,

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Miercuri, facem Duminica Strămoșilor în 15 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți în 22 Decemvrie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Joi, atunci facem Duminica Strămoșilor în 14 Decemvrie, și Duminica sfinților Părinți în 21 Decemvrie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Vineri, atunci facem Duminica Strămoșilor în 13 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți în 20 Decemvrie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Sâmbătă, se face atunci Duminica Strămoșilor în 12 Decemvrie; iară Duminica cea mai 'nainte de Naștere, a sfinților Părinți, în 19 Decemvrie.

De aici păzește Duminica sfinților Strămoși, în ce număr se va întâmpla.

Iară deși este mai 'nainte Duminicii a 28, sau pe urmă, la Liturghie, se citește Evanghelia Duminicii a 28 dela Lucă: *Zis'a Domnul pilda aceasta, un om a făcut cină mare...*

Iară în Duminica a 28, se citește a rândului, care se va întâmpla.

CADE-SE A ȘTI

De Duminica sfinților Strămoși:

Când se va întâmpla Duminica sfinților

Strămoși în ziua Duminicii, se lasă slujba sfântului ce se va întâmpla întru acea Duminică, și se cântă mai 'nainte Vineri la pavecerniță. Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, se cântă slujba după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am: Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Strămoșilor 4; Slavă a Strămoșilor: Pre toți Părinții cei mai 'nainte de lege... Și acum, a Născătoarei, glasul ce se va întâmpla. La Litie, Stihirile hramului: Slavă, a sfinților Strămoși, glas 1: Cu razele grăirii de Dumnezeu... Și acum a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihovă, Stihirile Invierii, Slavă, a Strămoșilor, glas 3: Veniți iubitorilor de praznic... Și acum, a Născătoarei: Fără sămânță dela dumnezeescul Duh... La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară, de două ori, și al Strămoșilor odată: Întru credință pre strămoși...*

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii de două ori. Slavă, Și acum, al Strămoșilor. După întâia și a doua Stihologie, Sedelnele Invierii. După acestea Polieleu, și troparele Invierii, *Soborul îngeresc...* Apoi Ipacol al glasului din Octoih, și Sedealna sfinților Strămoși: *Pre Avraam, pre Isaac, și pre Iacov...* și a Născătoarei: *Laudă de multămită...* Antifoanele glasului, și Prochiemenul. Toată suflarea, Evanghelia Invierii, Invierea lui Hristos, Psalm 50, și Stihira Invierii. Canonul Invierii cu Irmosul pe 4, al sfinților tineri pe 4, și al strămoșilor pe 6. Catavasia; *Hristos se naște...* După a 3-a Peasnă Ipacol al Strămoșilor: *Fozul în rouă tinerilor s'a mutat...* După a 6-a Peasnă Condacul Strămoșilor; *Chipul cel scris de mână...* Și Icos. *Tinde-ți mâna ta...* După a 9-a Peasnă, Svetilna Invierii, Slavă, a Strămoșilor, *Pomenirea părinților astăzi...* Și acum, *Taina ta Curată...* La Hvalite Stihirile Invierii 4, și ale sfinților Strămoși pe 4. Slavă a sfinților Strămoși: *Veniți toți credincioșii...* Și acum, *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovie cea mare, Ecteniile și Otpustul. Stihira Evangheliei. Ceasul 1-iu, și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului, pe 6, și din Canonul Strămoșilor, Peasna 3, pe 4. După Eșire, Troparul Învierii, și al Strămoșilor. Siavă, Și acum, Condacul Strămoșilor. Prochimen: *Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri...* Apostolul Strămoșilor. Evanghelia dela Lucă.

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Altul:

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

DUMINICA

SFINȚILOR STRĂMOȘI

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 10**; **trei ale Învierii**, **trei ale lui Anatolie** și **patru ale sfinților Strămoși**, glasul al 8-lea.

Podobie: Raiul cel din Edem.

Săvârșind astăzi, credincioșilor, pomenirile Strămoșilor, să lăudăm cu credință pre Hristos Mântuitorul și Domnul, cel ce i-a mărit pre dânșii întru toate neamurile; și a săvârșit minuni prea slăvite, ca un tare și puternic, și dintr'înșii ne-a dat nouă toia-gul puterii, pre singura care nu știe de bărbat, pre dumnezeasca Fiică, curata Maria; din care a eșit floarea, Hristos, cel ce a odrăzlit viața tuturor, și hrană neînpuținată, și mântuire veșnică.

Cela ce pre sfinții tineri din foc i-ai mântuit Stăpâne, și din gura leilor pre Daniil; cela ce

ai binecuvântat pre Avraam, pre Isaac robul tău, și pre Iacov fiul acestuia, ai binevoit din sămânța lor a te face ca noi, ca să mântuești pre strămoșii noștri, cei ce alunecaseră mai 'nainte; ca răstignindu-te și îngropându-te și rumpând legăturile morții, împreună să înviezi pre toți cei ce erau din veac morți, care se închină Hristose împărăției tale cei veșnice.

Ca într'o răcoreală în mijlocul văpăii, în roua Duhului, bucurându-se tinerii cei dumnezești, umblau cu taină într'însa, închipuind Treimea și întruparea lui Hristos; și ca niște înțelepți au stins prin credință puterea focului; și dreptul Daniil, s'a arătat încuind gurile leilor. Pentru ale căror rugăciuni milostivindu-te, iubitorule de oameni Mântuitorule, mântuește-ne și pre noi de focul cel nestins și veșnic, și ne învrednicește să dobândim cerească împărăția ta.

Ca într'o rouă fiind cinstiți și sfinții tinerii tăi, în cuptorul cel cu văpaie și cu foc, mai 'nainte au închipuit cu taină venirea ta din Fecioară, care fără ardere ne-a strălucit nouă; și Daniil cel drept și minunat între prooroci, arătând luminat dumnezească a doua

venirea ta; văzut-am a strigat, până ce scaunele s'au pus, zice; și Judecătorul a șazut, și riul cel de foc a curs. De carele să ne ferim Stăpâne Hristoase, cu rugăciunile lor.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Pre toți Părinții cei mai 'nainte de lege, să-i lăudăm astăzi credincioșii; pre Avraam de Dumnezeu iubitorul, pre Isaac cel născut din făgăduință, și pre Iacov, și pre cei doisprezece Patriarhi; pre David cel prea blând și pre Daniil prorocul doririlor; împreună cu dâșii slăvind și pre cei trei tineri, care au mutat cuptorul în rouă, cerând ertare dela Hristos Dumnezeu, cel prea slăvit întru sfinții săi.

Și acum, Dogmatica glasului.

LA LITIE.

Stihirile hramului, Slavă a Strămoșilor glas 1-iu.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiți cu nume mare, pururea se fericesc; și graiurile Duhului rodind, nașterea cea nespūsă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit; și duple lege sfârșitul și-au luat, viețuind viață prea minunată.

Și acum, a Născătoarei:

Iată s'a plinit proorocia Isaiei, că Fecioară ai născut,

și după naștere, ai rămas ca și mai 'nainte de naștere; că Dumnezeu eră cel ce s'a născut; pentru aceasta și firile a înoit. Ci o a lui Dumnezeu Maică! rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în Biserica ta, nu le trece. Ci ca ceeace ai purtat în brațele tale pre cel îndurat, milostivește-te spre robii tăi, și-l roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii din Octoih.

Slavă, a Strămoșilor, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò:

Veniți iubitorilor de prăznuire, să lăudăm cu psalmi adunarea Strămoșilor; pre Adam strămoșul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, pre Iacov; și după lege pre Moisi și pre Aaron, pre Isus al lui Navi, pre Samuil și pre David; cu cari împreună pre Isaia, pre Ieremia, pre Iezchiil și pre Daniil, și pre cei doisprezece. Cu aceștia pre Ilie, pre Eliseiu, și pre toți; pre Zaharia și pre Botezătorul, și pre cei ce au propoveduit pre Hristos, viață și învierea neamului nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire dela dumnezeescul Duh, și cu sfatul Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu cel ce este din

Tatăl fără mumă, mai 'nainte de veci, și pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup l-ai născut, și prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu încetă a-l ruga, să se mântuească din nevoi sufletele noastre.

Troparul Învierii, Slavă, Și acum, al Strămoșilor, glasul al 2-lea :

Întru credință pre strămoși i-ai îndreptat, printr'înșii mai 'nainte logodindu-ți Biserica cea din păgâni; laudă-se întru slavă sfinții, că din sămânța lor este rodul cel prea slăvit, ceea ce te-a născut mai pre sus de fire. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeu, mântu-ește sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă, Și acum, al Strămoșilor. După întâia și a doua Stihologie, Sedelnele Învierii, cu ale Născătoarei :

După Poleleu, Ipacoî al glasului, și Se dealna Strămoșilor, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov, cu cântări toți să-i lăudăm; pre David cel prea blând, și pre Isus, și pre cei doisprezece Patriarhi, împreună și pre cei trei tineri, cari au stins para focului cu puterea Duhului, și să strigăm către dânșii: Bucurați-vă cei ce vitejește ați defăimat înșelăcinea

împăratului celui nebun, și lui Hristos vă rugați, iertare de greșeli să dăruiească, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei

Laudă de mulțumită duple datorie, ca văduva aceea doi fileri, aduc ție Stăpână pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperământ și ajutoare, scoțându-mă pururea din ispite și din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpae scăpându-mă de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu, rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință nașterii tale.

Antifoanele glasului, și celelalte ale Învierii, până la Canoane.

CANOANELE trei :

Al Învierii cu Imosul pe 4, al Sfinților trei tineri pe 4, și al sfinților Strămoși pe 6.

CANONUL Sfinților trei tineri.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Cu cântare măresc pre cei trei tineri și pre marele Daniil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Imos :

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără început, cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de toți vecii, cu dumnezească cuviință, carele în cuptor cu închipuire s'a văzut de tineri, să-l proslăvim.

Cuvintele păgânului tiran scuiându-le tinerii cei de bun neam și răbdând, cu bucatele cele fărădelege ale Haldeilor n'a voit a se spurcă.

Hrănit-v'ați cu cuvântul sufletește, iară trupește hrănindu-vă cu mâncările care singure cresc, mai frumoși la fețe decât cei ce se hrăneau desfătat, v'ați adus Impăratului.

A Născătoarei :

Veninul șarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, l-a vindecat Fecioara ceeace a răsărit din David, născând pre Mântuitorul.

Alt CANON al sfinților Strămoși.

Al cărui acrostih este acesta :

Părinților aduc laudă cu cuviință...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos :

Hristos se naște slăviți-l...

Laudă să aducem Părinților ce au strălucit mai 'nainte de lege și în lege; și cari au slujit bine Domnului și stăpânului celui ce a strălucit din Fecioară, și cari acum se desfătează întru lumina cea neapusă.

Pre Adam cel dintâiu să-l cinstim, pre cel cinstit cu mâna Ziditorului, carele ni s'a făcut strămoșul nostru al tuturor, și în locașurile cerești cu toți aleșii se odihnește.

Slavă...

Pre Avel cel ce a adus daruri cu suflet de bun neam, pre carele la priimit Dumnezeu și Domnul tuturor; acesta fiind omorât cu mână ucigașă de demult, la adus la lumină; ca pre un dumnezeesc mucenic.

Și acum, a Născătoarei :

Să auzim dumnezeestile cuvinte, care au strigat arătarea lui Hristos; că iată în peșteră se naște din Fecioara, care nu știe de bărbat, a căreea naștere înfricoșată mai 'nainte o a vestit cunoscătorilor de stele, steaua ce s'a arătat.

Catavasia :

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Cunoștință de Dumnezeu învățată, câștigând Stăpâne tinerii lui David, legile cele părintești, cu dumnezească înțelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor bine credincioși; că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Laudă a toată lumea și prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriți.

A Născătoarei :

Ca să ne arăți nouă Stăpâne

nașterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Alt Canon, Irmos :

Fiului celui mai 'nainte....

Laudă-se în lume dragostea lui Sit cea înfocată către Ziditorul; că cu viață fără prihană și cu dragoste din suflet, după adevăr i-a slujit lui, și acum în laturea celor vii strigă: Sfânt ești Doamne.

Cu gura și cu limba, și cu inima Enos cel minunat, s'a nădăduit a chema cu dumnezească înțelepciune pre Dumnezeu Stăpânul tuturor, și cu bună plăcere viețuind pre pământ, mărire a luat.

Slavă :

Cu sfințite cântări să ferici-m pre Enoh; că bine plângând Domnului, s'a mutat întru slavă, arătându-se mai puternic decât moartea, precum scrie, ca cel ce a fost slugă prea dreaptă lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Ăcum așteptarea neamurilor cea din Fecioară mai 'nainte vine, și Vitleemul deschide cu cuviință Edemul cel încuiat, priimind pre Cuvântul întrupat, carele și în iesle cu trupul s'a culcat.

Ipacoí, glasul al 2-lea.

Focul în rouă tinerilor s'a mutat, plângerea întru bucurie femeilor s'a schimbat; că ingerul a slujit amânduror minunilor; acelora adică spre odihnă, prefăcând cuptorul, iară acestora vestind învierea cea de a treia zi; începătorule al vieții noastre, Doamne slavă ție.

Peasna 4-a, Irmos :

Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea 'nțelept dumnezeeste fiind luminat la minte, visurile celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița tinerilor, că pre tiranul l-a vânat spre cunoștința ta, Atotputernice.

Organele cele cu glas tocmit, și versurile cele bine alcătuite ale muzicii, pre cei viteji nu i-au amăgit, și chipului celui de aur nu i-au plecat.

A Născătoarei :

Cu cântări, ceea ce ești cu totul laudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeu cel prea înalt, pre carele în cuptor l-au cunoscut.

Alt Canon, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Laudă să aducem lui Dum-

nezeu, cinstind pre Noe cu cântări cel ce a fost cu adevărat drept; că întru toate cu dumnezeestile porunci fiind împodobit, s'a arătat bine plăcând lui Hristos; căruia cântăm cu credinţă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Văzând Dumnezeu, bun neamul cel curat al minţii tale, şi cu totul desăvârşit, Noe, te-a arătat pricinuit de a doua lume, cu adevărat; care i-ai păzit sămânţă din tot neamul în potopul cel simţitor, precum însuşi ţi-a poruncit.

Pre Noe, cel ce a păzit legea lui Dumnezeu nestricată, şi s'a aflat atuncea drept în neamul său, şi în corabie de lemn a mântuit multe feluri de animale din porunca Atotfăcătorului, întru cântări cu bună cinste să-l ferim.

Slavă:

Vin de umilinţă izvorăşte pomenirea ta, nouă celor ce te cinstim pre tine Noe fericite, carele totdeauna veseleşte sufletele şi inimile celor ce curat fericesc obiceiurile tale cele cinstite, şi viaţa cea dumnezească.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum mântuirea noastră în iesle se culcă, şi cu scutece se

înfăşă ca un prunc. Maghii astronomi vin dela răsărit să vază, ca pre un Dumnezeu şi Impărat, pre acesta ce s'a născut pre pământ, şi să i se închine credincios cu daruri.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Învăţaţi fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat robii tăi, marele Daniil împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înțelepţiţi; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejeşte i-a biruit.

Prin gând s'a învăţat Daniil iubitorule de oameni tainele tale, că te-a văzut cu curăţia minţii pe nor şezând ca un fiu omenesc, şi ca un Judecător şi Impărat al tuturor neamurilor.

Împodobitu-s'au o tineri, mai mult decât piatra safirului trupurile voastre, şi ca strălucirea aurului. Că râvna bunei credinţe aprinzându-vă, umblaţi în cuptor bucurându-vă, şi purtând danţul a toată lumea.

A Născătoarei:

Daniil cel dumnezeesc, mai înainte te-a însemnat munte Fecioară, şi cei trei tineri văzând văpaea răcorită, cu cântări au laudat pre cel dumnezeesc născut al tău, ca pre Mântuitorul, Ziditorul şi Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Dumnezeu fiind păcii...

Cu dumnezeeești laude să se cinstească Sim, cel ce și-a agonisit binecuvântarea părintească, și înaintea lui Dumnezeu bine plăcut s'a arătat, și cu cetele strămoșilor s'a împreunat, și se odihnește bucurându-se, în laturea celor vii.

Învrednicitu-s'a Avraam ca un prieten al lui Dumnezeu a vedeă ziua Ziditorului său, și s'a umplut de bucurie duhovnicească. Pre acesta dară, cu dreptatea minții cinstindu-l, să-l fericiim toți, ca pre un rob credincios al lui Dumnezeu.

Slavă :

Văzut-ai pre cât este cu puțință omului a vedeă Treimea, și pre aceea o ai ospătat ca un prieten prea de aproape, prea fericite Avraame. Pentru aceasta plata ospătării de streini ai luat, ca să fii prin credință tată a multe neamuri.

Și acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a deșertat cu trupul pentru noi, și început a luat, și a sărăcit cel bogat, Cuvântul lui Dumnezeu fiind, în ieslea dobitoacelor s'a culcat ca un prunc, rezidind toate cele din veac făcute.

Peasna 6-a, Irmos :

Adâncul păcatelor și viforul...

Ștăpânitori fiind preste patimile sufletești cu puterea Cuvântului, preste țările neamurilor haldeești domni v'ați făcut. Că fapta bună știe da cinste celor ce o câștigă, o înțelepți nepoți ai lui David!

În moarte purtătoare de viață îmbrăcându-se Daniil de demult, pre balaurul cel amar-nic ce se credeă la Haldei păgânește ca un dumnezeu, prin mâncare l-a ucis, și pre popii cei vrăjmași i-a omorât.

A Născătoarei.

Roagă pre Judecătorul și Fiul tău, să mă apere din nevoi în ziua judecății, de Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică. Că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Alt Canon, Irmos :

Din pantece pre Ionă...

Chip patimii lui Hristos te-ai arătat Isaace prea fericite, ridicat fiind să te jertfești prin bună voirea părintelui tău. Pentru aceasta fericit ești, și prieten lui Dumnezeu prea de aproape te-ai arătat cu adevărat, locuind împreună cu toți dreptii.

Ărătat-s'a Iacov prea credincios Dumnezeului tuturor; pentru aceasta s'a luptat cu

ingerul, și s'a numit minte vă-zătoare de Dumnezeu; și dormind, a văzut dumnezeiasca scară, pe carea se întăria Dumnezeu, cel ce s'a îmbrăcat cu trup, pentru bunătatea.

Slavă:

Iubind Iosif supunerea către tatăl său, în groapă aruncându-se, s'a vândut spre închipuirea lui Hristos, celui ce s'a junghiat și în groapă s'a pus; și dătător de grâu Egiptului s'a făcut, înțelept fiind și drept, și adevărat împărat preste patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc tânăr pre pământ s'a cunoscut, cel ce este pururea împreună cu Tatăl și cu Duhul; și s'a înfășat cu adevărat, cel ce înfășură pământul cu negură, și în ieslea dobitoacelor s'a pus. Acestuia acum mai 'nainte bucurându-ne să-i prăznuim nașterea cea mai presus de fire.

CONDAC, glas 6.

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă, de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea slăvit, și în mijlocul văpăiei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate, și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți câte voești.

ICOS.

Ținde-ți mâna ta dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oștiau, și Jidovii cei biruiți. Nu ne lăsa pre noi, nu îngădui să ne înghită moartea care însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te-au mărit pre tine, și s'au aruncat pentru tine în cuptor, și dintr'ânsul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți câte voești.

Intru această Duminică prăznuim pomenirea tuturor sfinților Strămoși.

Stih: Cei de demult Strămoși, primiți mare bucurie,

Văzând că se apropie Hristos Mesia către noi să vie.

Bucură-te Avraame că te-ai arătat,
Strămoș lui Mesia cel adevărat.

De ale fericitului Avraam câte scrie dumnezeescul Moisi la cartea Facerii le știu și înțelepții, și cei ne învățați, de vreme ce întru auzul tuturor le citim în zilele marelui post. De acesta se știe, că a fost din pământul Haldeilor, și de limbă păgână. Că neam mai 'nainte de jidovi sunt Haldeii; și cum că a avut tată slujitor idolilor. Și fiind dintr'un neam ca acesta, nu avea nici o predică a cunoaște pre Dumnezeu. Și încă, de trebue să zicem și ceva prea mărit, de aicea mai ales s'a povățuit și s'a pornit spre cunoștința adevăratului Dumnezeu; că cugetând în gândul său, că nici una din zidiri nu eră Dumnezeu; și văzând bună rânduiala lucrurilor, din cele ce se vedea zidiri, a cunoscut pre Dumnezeu cel ce nu se vede, și s'a în-

chinat lui ca Stăpânitorului a toate și pricinitorul celei văzute bune alături, și rânduiala celor ce sunt. Carele luând semn dela Dumnezeu, și poruncindu-i-se să-și lase casa a făcut așa; ne îndoindu-se nici decum în credință, și-a luat dar la bătrânețe pre Isaac, și a fi părinte multor neamuri; de vreme ce dintr'însul s'a născut Iacov, și din Iacov Iuda, din carele și Hristos, și a dobândit și alți strănepoți. Acestuia ca celui ce a fost strămoșul lui Hristos, socotind purtătorii de Dumnezeu părinții noștri și dascălii cei vrednici de pomenire, au lăsat să-i facem pomenire aproape de cea după trup Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos; așezând și orânduind aceasta, nu așa fie cum, ci de Dumnezeescul Duh fiind înșuflați. Că de oare ce prea bunul și iubitorul de oameni Mântuitorul nostru, din iubirea de oameni pornindu-se, a învrednicit să-l aibă pre acesta începător de rudenie, și pre cei dintr'însul ales-a cu dreptate să-i facă zi de prasnă și de veselie, ca unui începător de rudenie și strămoși, cu puțin mai 'nainte de cea trupească Arătarea lui la noi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milu-ește-ne, și ne mântuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat a tot Stăpânitorului; că Azaria pornind dumnezeesc danț, cântare a cântat, zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Ălăuta tinerilor, Dumnezeu a numit pre Dumnezeuul tuturor și Atotțiitorul, cel ce s'a văzut de dânșii arătat în cuptor, și cântare au cântat zicând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Pre cei trei ce au fost băgați

în cuptor știindu-i împăratul, dacă a văzut chipul celui al pătrulea, pre acela l-a arătat a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei:

Ăvând mintea ta luminată cu dumnezească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, nașterea Fecioarii închipuită cu chipuri de taină, arătat mai 'nainte văzându-o, ai strigat: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credință...

Să se laude Anania, Azaria, Misail, împreună cu Daniil, cei ce au stins cuptorul cel cu foc, și au înfrânat năvălirile leilor, și lui Hristos cu glas au cântat: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Dupre lege pătimind întru ispite, întru necurmăte necazuri Iov, omul lui Dumnezeu prea adevărat s'a numit, blând, fără de răutate, drept, desăvârșit, fără prihană, strigând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu credință să cinstim pre Moisi, și pre Aaron, și pre Or

lăudând pre Isus şi pre Levi cel prea sfinţit, pre Ghedeon şi pre Samson, şi să strigăm: Dumnezeuul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată precum mai 'nainte a zis proorocul în pân-tece a ză-mislit pre Dumnezeu, ceeace n'a ştiut de nuntă. Şi merge să-l nască adevărat în peştera Vitleemului. Căruia toţi cântăm: Dumnezeuul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, teme-iul cel prea osebit al credinţii lui şi al nădej-dii l-aţi câştigat Cuvioşilor, şi răbdarea şi suferirea ispitelor, strigând neîncetat: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ca nişte luminători strălucind, şi pământul Cer făcându-l, şi cu lumina bune-i credinţe luminându-l tinerii, împreunând dănuirea a toată lumea, au cântat ţie Făcătorului de bine şi Stăpânului a toate: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi veci.

Vitejeşte stingând cuptorul cel ars, şi fălcile leilor legân-

du-le nepoţii lui David, acum bucurându-se cântă ţie Stăpânului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cu taină învaţă Preacurată, Daniil cel prea înţelept, şi mai 'nainte a însemnat cei trei tineri de Dumnezeu înţelepţiţi, naşterea ta prin închipuiri, văzând pre cel ce a ieşit negrăit din pân-tecele tău. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De minunea cea preste fire...

Ăstăzi dumnezeiasca pomenire săvârşind a dumnezeeştilor părinţi celor din veac, a lui Adam, a lui Avel, a lui Sit, a lui Noe şi a lui Enos, a lui Enoh, a lui Avraam, a lui Melchisedec şi a lui Iov, a lui Isaac, împreună cu credinciosul Iacov, strigând: Bine să cuvinteze făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Ceata cea de Dumnezeu împodobită, a dumnezeeştilor părinţi să o lăudăm; pre Varac, pre Natan şi pre Eleazar, pre Iosie şi pre David, pre Ieftae,

pre Samuil cel ce a văzut cu cuviință cele ce erau să fie înainte, și a strigat: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Laudă cu cântare să aducem proorocilor lui Dumnezeu, lăudând pre Osie, pre Mihea, pre Sofonie și pre Avvacum, pre Zaharia, pre Ionă și pre Agheu, pre Ammos, cu Avdie, pre Malahia și pre Naum, pre Isaia, pre Ieremia și pre Iezechiil, împreună și pre Daniil, pre Ilie și pre Eliseu.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Cu graiuri întreite să lăudăm credincioșii pre prea sfânta Treime, pre Tatăl cel fără început, și pre Fiul, și pre Duhul sfânt cel drept, Treimea cea de o ființă; pre carea toată suflarea o slăvește, strigând: Toată făptura pre Domnul să-l binecuvinteze, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai Hristoase întrupat din sângele Fecioarii cu cuvânt negrăit, și ca un prunc desăvârșit, în peșteră născut, pentru înmulțirea milostivirii Iisuse; și steaua de departe te-a vestit Maghilor celor ce au strigat: Lăudați cu credință, și prea înălțați pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Ajuns-ați la sfârșitul cel dorit, și stați înaintea celui ce este marginea doririlor, în cămarile cerești, tineri prea fericiți.

Bucurându-vă ați luat snopii bune arătării voastre cei cu lacrimi, rodind spicul neștricăciunii.

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire duple vrednicie și veselie inimii a înflorit, că v'ați sălăsluit acolo de unde a fugit întristarea.

A Născătoare!

Pășunea morții o ai oprit Fecioară, născând pre dătorul de viață și Domnul, cel ce face vii pre cei ce te măresc pre tine cu credință.

Alt Canon, Irmos,

Taină străină...

Cu tăria ta puteri au făcut de demult fiicele tale Doamne, Anna și Iudita, Devora, Olda și Iail, Estira, Sarra, Mariam a lui Moisi și Rahila, Reveca și Rut, cele mult înțelepte.

Pre sfinții tineri, ca pre cei ce au stins focul cuptorului, cu sfințenie să-i cinstim, împreună cu Daniil proorocul, și cu toți dreptii arătat, cari mai 'na-

inte de lege bine au strălucit, și în lege Stăpânului au slujit.

Prea înțelepții dumnezeiești prooroci fiind nepoți lui Avraam, pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din Avraam și din Iuda, cu căldură mai 'nainte l-au vestit întru Duhul. Pentru rugăciunile lor lisuse, mântuește-ne pre toți.

Slavă :

Sfințitu-s'a toată făptura cu pomenirea voastră, și prăznuind strigă cu cucernicie, zicând: Aduce-ți rugăciune Domnului pururea fericiților, ca să dobândească vешnicile bunătăți cei ce vă laudă pre voi.

Și acum, a Născătoarei.

Cel ce s'a îmbrăcat întru mine, din Fecioară a ieșit și în peșteră s'a născut, Cuvântul Tatălui neamestecat; dănu-este făptura cu glasuri de mulțămită, mărink prea sfântă pogorârea lui, cea pentru milostivire.

SVETILNA Invierii, și ale Strămoșilor.

Podoble : Femei auziți...

Săltând iubitorilor de părinți, și adunându-ne duple datorie, să laudăm astăzi pomenirea Părinților, a lui Avraam, a lui Isaac, și a lui Iacov; din cari Hristos Domnul, duple trup s'a arătat, pentru multă milostivire.

Slavă, asemenea :

Pre Adam să-l laudăm, pre Avel, pre Sit și pre Enos, pre Enoh și pre Noe, pre Avraam, pre Isaac, și pre Iacov, pre Moisi, pre Iov și pre Aaron, pre Eleazar, pre Isus, pre Varac, pre Samson și pre Ieftae, pre David și pre Solomon.

Și acum, a Născătoarei :

Soarele cel mare și Făcătorul, a ieși din Fecioara cea neispită de nuntă, se sârguește spre Vitleem, ca să lumineze pre cei din Adam. Pentru aceasta vestește minunea, pomenirea Strămoșilor cea prea luminată.

LA HVALITE

Stihirile Invierii din Octoih 4, și ale sfinților Strămoși 4. Glasul al 2-lea.

Pobobie : Casa Eufnatului...

Toți acum pomenirea cinștiilor Strămoși să o săvârșim, laudând viața lor, prin carea s'au slăvit. De două ori.

Apoi, Stih: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri, și laudat și prea slăvit este numele tău în veci.

Stins-au puterea focului tinerii, dănuind în mijlocul cup-torului, și laudând pre Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih : Că drept ești întru toate cele ce ai făcut nouă.

În groapă fiind împreună cu hiarele petrecând, Daniil proorocul, neîmpărtășit răutății aceloră s'a arătat.

Slavă, glasul al 7-lea, a lui Ghermanò.

Veniți toți cu credință să prăznuim, pomenirea cea de preste ani a Părinților, celor mai 'nainte de lege, a lui Avraam și acelor împreună cu dânsul, seminția Iudei după vrednicie să o cinstim. Să lăudăm pre tineri cei din Vavilon cari au stins văpaia în cuptor, ca pre cei ce sunt chipul Treimii; împreună să mărim și pre Daniil, și ținând tare proorociile proorocilor, să strigăm cu Isaia cu mare glas: Iată Fecioara în pânțece va lua, și va naște fiu pre Emmanuel, carele este, cu noi Dumnezeu.

Și acum :

Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că prin cel ce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blestemul s'a pierdut, Eva s'a liberat, moartea s'a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeule, cel ce bine ai voit așa, slavă ție.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Slavă, Și acum, Stihirile Evangheliei. Ceas întâi, și sfârșitul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Strămoșilor, Peasna 3-a, pe 4. După Eșire, Troparul Învierii, și al strămoșilor. Slavă. Și acum, Condacul Strămoșilor. Prochimen: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeu părinților noștri... Apostolul Strămoșilor: *Fraților, când se va arăta Hristos viața noastră...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecarele a făcut cină mare...* Iară a Duminicei rândului se lasă.

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Altul :

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon, Episcopul Trimitundei.

(De este hramul, sau de va voi cel mai mare facem privighere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glas 8.

Podobie : O prea slăvită minune...

Părinte Spiridoane fericite, noianul minunilor fiind, și izvor nedeșertat, pre Constantie împăratul cel cuprins de boală și de moarte amenințat, din acestea l-ai mântuit; și cu învățăturile l-ai plecat, a păzi pururea, ca pre toți preoții să-i cinstească, ca cei ce totdeauna slujesc lui Dumnezeu. De două ori.

Părinte Spiridoane minunate, cu faptele cele bune, înalt și văzut în împrejurări făcân-

du-te, Arhiereu ai fost fără răutate Cuvioase, bine păscând turma lui Hristos; și pre tot lupul departe l-ai gonit, și către staulul cel ceresc ai îndreptat pre credincioși, povățuitor acestora fiind, ca un prea bun păstor.

Părinte Spiridoane întru tot bogate, lui Dumnezeu celui în Treime închinându-te, și cinstindu-l, ai surpat despărțirea cea fără de Dumnezeu a lui Arie; și pre cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, și a zidit toată lumea din ce n'a fost, întocmai cu Tatăl l-ai arătat, și puterea lui cea de un Ipostas.

Slavă, glasul 1-iu.

Prea cuvioase părinte Spiridoane, prea înțelepte, pre cea moartă ca pre o vie o ai întrebat pentru dragostea lui Dumnezeu; și șarpe ai prefăcut în aur celui cuprins de sărăcie; curgerea râului ai oprit, milostivindu-te spre norod, și împăratului i-ai stăut înainte, doftor rânduit de Dumnezeu; morți ai sculat ca un ucenic al lui, și credința o ai deslușit în mijlocul a multor părinți. Deci toate putându-le întru Hristos cel ce te-a întărit pre tine, pre acela roagă-l și acum să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș, a înainte prăznuirii.

Să prăznuim mai 'nainte popoarelor nașterea lui Hristos, și ridicându-ne gândul, la Vitleem să ne suim cu mintea, și să vedem taina cea mare din peșteră; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din prea curata Fecioară, el însuși desăvârșit fiind cu Dumnezeirea și cu omenirea. Drept aceea să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cel ce te-ai întrupat; Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie : Casa Eufratului...

Bucură-te părintele nostru Spiridoane, purtătorule de Dumnezeu, lauda Ierarhilor, și lumii către Dumnezeu fierbinte și bun mijlocitor.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Cu laude săvârșind, și duple vrednicie cinstind, de lumină purtătoare pomenirea ta, neîncetat lăudăm pre Hristos, cel ce te-a mărit pre tine.

Stih : Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate.

Tu părinte în mijlocul Sinodului, dovedind cinstita putere a dumnezeestii începătorii, pre filozoful cel mincinos l-ai rușinat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cunoscut-ai cu petrecerea ta pre Dumnezeu cel ce vede cele ascunse, și sufletul tău făcându-l locaș priimitor Treimii, pre aceasta cu curăție o ai primit Părinte cuvioase; și acum strălucești îmbrăcându-te cu dumnezeiasca lumină. Drept aceea având cinstitul și de Dumnezeu purtătorul trupul tău, ca pre un odor prea cinstit și ca un izvor a toate minunile cu adevărat, cu credință apropiindu-ne te mărim Ierarhe, luând sănătate trupului și sufletului; căci ca un următor al Stăpânului, dai credincioșilor cele de folos.

Și acum, glas acelaș, a înainte prăznuirii.

Vitleeme gătește-te, împodobește-te iesle, peșteră primește; adevărul a venit, umbra a trecut, și Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, și a îndumnezei lumea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bunavoință s'a arătat, să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glas 1-iu :

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător, și de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane părintele nos-

tru. Pentru aceasta cu cea moartă în groapă tu ai vorbit, și șarpe în aur ai prefăcut; și când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind prea sfințite. Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine, slavă celui ce te-a încununat, slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Gavriil zicând ție Fecioară, bucură-te! împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătă de cât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine, slavă celui ce a ieșit din tine, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul...

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te îndreptătorul Arhierilor, razimul Bisericii cel neclătit, lauda Ortodoxilor, izvorul minunilor, curgerea dragostii cea nedeșerta-

tă; luminătorul cel mult luminos, organul Duhului, minte dumnezească, blândă și curată, cea împodobită cu adevăriciunea, și cu dreptatea Cerescule omule, pământescule îngere, al viei lucrătorule, al lui Hristos prietene de aproape. Pre acela roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă. **De două ori.**

Blând și moștenitor pământului celor blânzi, tu cu adevărat te-ai arătat Spiridoane, lauda părinților; carele cu vinele înțeleptelor și dreptelor tale cuvinte, prin dumnezeescul Dar, pre Arie vrăjmașul cel cu totul viclean și prea fără de minte l-ai sugrumat; și învățătura cea dumnezească și mântuitoare o ai înălțat întru Duhul, și pre toți drept măritorii i-ai luminat prea arătat, să slăvească pre unul Cuvântul cu adevărat, cel de o ființă cu Tatăl cel fără de început; carele dă lumii mare milă.

Patimile trupului omorându-ți, morți ai înviat cu Darul lui Dumnezeu, și șarpe în aur ai prefăcut; curgerile râului, cu rugăciunea ta Părinte le-ai oprit, și împăratului fiind în primejdie, noaptea arătându-te l-ai vindecat, cu apropierea prin vedenie, Domnul minunat mărindu-te pre tine.

Pentru aceasta cu mare glas lăudăm pomenirea ta, și ne închinăm prea sfințitelor tale moaște; din care izvorăsc dumnezești râuri de tămăduiri, și mare milă.

Alte Stihiri, giasul 1-ii.

Podobie : O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! îngerii cântă dimpreună cu luceafărul cel luminos, și cea moartă ca o vie îi răspunde. Cel ce repejunile râului înapoi întorcându-le, le-a oprit cu cuvântul, și amuțirea diaconului, marele acesta odinioară o a tămăduit. Arșița soarelui ca și cuptorul tinerilor în rouă s'a prefăcut; și Trifilie se mântuește.

De două ori.

Veniți toată adunarea credincioșilor, cu vrednicie adunându-ne luminat, să lăudăm pre Spiridon cel înțelept, cel blând și simplu, întreg și fără răutate; pre cel înainte între Ierarhi mare stătător; apărătorul Soborului din Nicea, cel ce cu strunele dreptelor dogme a surpat pre Arie cel fără de Dumnezeu, și a luminat toată lumea cu învățăturile sale.

Bucură-te cetatea Kerchirei cea luminată și bine vestită, adunarea cea slăvită, care ai moaștele celui de trei ori fericit, ale lui Spiridon celui înțe-

lept; din care izvorăsc vindecări credincioșilor, celor de departe și celor de aproape, grabnic fiind spre ajutorință; păzindu-te și pre tine cetatea Kerchirei, de tot necazul și de foamete, de moarte, de primejdii și de supărări.

Slavă, glasul 1-iu, Facerea lui Emmanuil Hrisaf Duca.

Cu amenințarea dumnezeieștii începătorii, strângându-se din toate părțile adunările oamenilor, din ale lor case, și cuprinzând întru tot prea cinstită racla moaștelor tale, o sărută cu vrednicie. Iară prea înalte vrednicii ale celor de pre pământ, dimpreună cu stăpânitorul împărat viind, laudă sălașul cel de Dumnezeu purtător și vrednic de cântare; ținându-se de rugăciune, mai pre sus laudă îi fac, și văzut cântă ție versul cântărilor: Iată se pune înainte acum minunatul Spiridon; să înalțăm dar cântare, și duple puțință să laudăm pre lauda cea mare a Arhierilor. Că prin mijlocirea acestuia tot neamul împărăteștii cetăți capătă mântuire; spre carele toate limbile a privi nu pot, nici laudă vrednică să-i dea. Că mulțimea minunilor acestuia covârșeste toată mintea. Pentru aceea întru tot înțelepte Ierarhe, pururea și dimpreună cu Maica lui Iisus și după moarte roagă-te

neîncetat, ca să păzească și să mântuiască poporul tău cel nou, de toată năvălirea cea improviză. Că ajutorul tău am câștigat, și în veci luminat te ferim.

Și acum, Dogmatica :

Pre ceea ce este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit, și pre Stăpânul a născut, ușa cea cerească pre Maria Fecioara să o laudăm; cântarea celor fără de trupuri, și podoaba credincioșilor; că aceasta s'a arătat Cer, și Biserică Dumnezeirii. Aceasta păretele cel din mijloc al vrajbii l-a stricat, pace a adus, și împărăția o a deschis. Deci pre aceasta avându-o tărie credinții, apărător avem pre Domnul, ce s'a născut dintr'în-sa. Indrăznească dară, îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că acesta va birui pre vrăjmași, ca un atotputernic.

VOHOD : Lumină lină...

Prochimenul zilei și cetirile.

Dela pilde, Cap. 10, Ves. 8.

Pomenirea dreptului cu laude...

Gura dreptului izvorăște înțelepciune...

Dreptul de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi...

Caută-le înapoi, în 6 zile, la sfântul Nicolae.

LA LITIE.

Stihira hramului, și ale Ierarhului, glas 1-iu :

Duhovnicească prăznuire este astăzi fraților, să salte firea, să dănțuiască omenirea, că ne-a

chemat pre noi minunatul Spiridon, odorul cel dumnezeesc al Arhierilor, izvorul minunilor cel pururea crescător, locașul sfântului Duh, marea tămăduirilor cea minunată și nedeșertată, turnul Bisericii cel tare și neclătit, întărirea cuvioșilor cea adevărată, și luceafărul lumii cel mult luminos. Cu rugăciunile acestuia Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

○ înfricoșată minune! că pre moartă întrebându-o, cu glas viu a răspuns ție, și pornirea rîului înapoi s'a întors, prin cuvântul tău cel poruncitor; boala împăratului se gonește cu rugăciunea ta, șarpele în chip de aur s'a schimbat, morții s'au sculat. Că lucră întru tine Ierarhul tuturor, Hristos Dumnezeul nostru, Spiridoane Ierarhe înțeleptule; cel ce dogma Treimii cu slavă o ai propovedit.

Cine nu se va miră de noianul cel nedeșertat al minunilor tale Ierarhe Spiridoane, că ploaie din Cer ai pogorît cu rugăciunea ta, și brazdele cele însetate le-ai adăpat, și foametea o ai înlăturat; o minune! pre moartă o ai înviat cu graiul tău cel de viață făcător și pre șarpe în aur l'ai prefăcut; nenumarate sunt mi-

nunile tale cu adevărat; că așa știe Dumnezeu să mărească pre cei ce-l slăvesc pre El. Iară noi înconjurând cinstitele tale moaște, și sărutându-le cu nevrednice buze, luăm sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pre Domnul cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte Ierarhe pururea pomenite, de învățătura apostolească umplându-te, și locaș dumnezeescului Duh, prin viața cea cu fapte bune arătându-te, pre lupii Bisericii prin dogme i-ai gonit, și drept măritoarea credință de față susținându-o, te-ai recunoscut stâlp și apărător credinții. De acea o podoaba părinților, și cu bune învățături împreună vorbitorule! Roagă-te Mântuitorului să se mântuiască sufletele noastre.

Sărbătoare luminată, praznic cu totul sfântit, veniți credincioșii să luăm parte; că ne chiamă pre noi Spiridon, ospătător duhovnicesc fiind; a lui este masa dumnezească, minunile dulci și faptele nemuritoare; să urmăm blândeții lui, nerăutății, bunătății, iubirii de oameni, și întru tot înțelepciunii, cu care el între Arhierii ca o lumină a strălucit.

Ca un lesne ertător și blând te-ai arătat în lume, și lui Hristos fiind iubit, Dar de minuni din destul dăruiești, întru cinstită și luminată adormirea ta Părinte, lauda Arhierilor, Spiridoane prea sfințite; pierzând cetele dracilor și boalele gonind totdeauna, întru tot cinstite făcătorule de minuni; luceafărul cel prea luminat al credincioșilor, întărirea Bisericii, locașul luminii, și mângâierea sufletelor noastre.

Cu dumnezească lumină luminându-ți inima, și mintea strălucindu-ți, tuturor celor de pre pământ ca un înger te-ai arătat Spiridoane; blând și întreg, cu totul strălucit de Darul lui Hristos; de unde nevăzut dăruiești trupurilor sfințită hrană, și mântuire sufletelor noastre.

Întru mare și cerească înălțime a bunelor fapte suindu-te purtătorule de Dumnezeu, toată lumea o luminezi cu fulgerile minunilor, strălucind cu daruri a nenumărate bunătăți, prea sfințite Spiridoane. Pentru aceasta toți adunându-ne cu credință și cu dragoste, și sărutând întru tot cinstit locașul tău, strigăm ție acestea: Bucură-te stâlpul cel ceresc, mângâierea scârbiților!

Bucură-te coloana faptelor bune! Bucură-te turnul cel neclătit al dogmelor credinții! Întru tine s'a arătat tot Darul Duhului Ierarhe folositor al credincioșilor, și al celor în neputințe gata tămăduitor! Bucură-te îndreptătorul Ierarhiei celei cerești.

Slavă, glasul al 6-lea :

Quvioase Părinte, tu întru fapte bune strălucind, ai bine plăcut lui Hristos; că asupra patimilor mai întâiu îmbărbătându-te, sufletul și trupul ți-ai sfințit; iară apoi Biserica fiind turburată de Arie împrotivitorul lui Hristos, în Sobor l-ai înfruntat, și eresurile aceluia și pre filozoful cel de o minte cu dânsul bârfitor, vitejește l'ai surpat, și puterea cea în trei străluciri a dumnezeestii stăpâniri arătându-o, alt soare te-ai arătat în mijlocul sfințitei adunării aceleia. Pentru aceea adunându-ne, prea sfinte Spiridoane înțelepte, cu dorire înconjurăm dumnezească raclata; și trupul tău cel dumnezeesc și sfânt, cu bucurie sărutându-l, luăm sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas acelaș.

Peșteră bine te împodobește,

că Mieluşaua vine, prunc în pân-tece purtând pre Hristos; şi iesle priimeşte, pre cela ce cu cuvântul de fapta cea ne-cuvântătoare, ne-a dezlegat pre noi pământenii; păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi maghii dela Persida, aur şi tămâie, şi smirnă, Impăratului aduce-ţi; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce eră în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Izbăvitorul meu şi Dumnezeule.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-lu.

Podobie : Pre tine norul cel luminos...

Avem prăznuire luminată, ospăţ sfinţit; veniţi credincioşilor să luăm parte. Că Spiridon ne chiamă, ospătător fiind duhovnicesc; a căruia masa este dumnezească, minunile dulci, faptele nemuritoare; ale acestuia să urmăim blândeţelor, nerăutăţii, neviclesugului, iubirii de oameni şi înţelepciunii celei preste toate; prin care a strălucit între Arhierei ca o lumină.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

De prea mari bunătăţi şi minuni făcător te-ai arătat Spiridoane înţelepte; cu acelea

adică strălucindu-ţi viaţa mai pre sus decât lumina soarelui, iară cu acestea luminând lumea cea mare din jurul pământului, mai pre sus decât strălucirile Cerului; cu amândouă prea frumos arătându-te Cuvioase, celor ce aleargă cu credinţă la folosirile tale.

Stih : Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi Cuvioşii tăi...

O minune înfricoşată! moarta întrebându-se, răspuns viu ţi-a dat; şi curgerile riului ai oprit prin cuvântul tău cel poruncitor; boala Impăratului ai alungat cu rugăciunea ta; şarpele în chip de aur s'a prefăcut, morţii s'au sculat. Că a lucrat întru tine Hristos Spiridoane sfinţitorule, cela ce dogma Treimii o ai propovedit luminat.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Dumnezeesc odor al Arhiereilor, arătat-te-ai întru bunele fapte cuvioase părinte Spiridoane prea înţelepte. Pentru aceea mai mare Bisericii făcându-te, pre începătorii eresurilor afară i-ai gonit, şi hula lui Arie soborniceşte la pământ o ai surpat; şi acum dară făcând minuni cu lucrul şi cu cuvântul, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glas acelaş.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre. Peșteră gătește-te, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei saltă și te bucură, că dintru tine a răsărit Domnul nostru. Auziți munți și dealuri, și cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul 1-iu :

Soborului celui dintâiu te-ai arătat apărător... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară... odată. Și cetirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul de două ori. Slavă. Și acum, a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea

Podobie : De frumsețea fecioriei...

Șarpe ai prefăcut în aur sfinte, și cu vinele cuvintelor tale, ai sugrumat pre rău credinciosul și vicleanul Arie, de Dumnezeu cugetătorule. Iară împăratului te-ai făcut doftor prea mărite, morți ai înviat, și draci ai gonit. Pentru aceasta adunându-ne, lăudăm Ierarhe pomenirea ta cea prea cinstită.

De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznurii.

De bucurie s'au umplut toate

marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se grăbește să nască, pre Împăratul a toate! O minune netâlcuită! începe cel fără de început, și se întrupează cel fără de trup. Peștera înlăuntru primește pre cel ce ține toate. Veselește-te Vitleeme, și făptură saltă, văzând ziua înainte prăznurii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea. Podobie : Degrab ne întâmpină.

Cu cuvintele ai împodobit biserica lui Hristos, cu faptele ai cinstit pre cea duple chipul lui Dumnezeu, fericite, Spiridoane. Strălucit-ai în lume, cu întreaga ta înțelepție, răspândind tuturor darurile vindecărilor. Pentru aceasta prăznuim cu credință pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznurii :

Fecioare mai'nainte începeți la bucuria Fecioarii, maici lăudați înainte mergerea Maicii lui Hristos Dumnezeului nostru; maghii împreună cu îngerii, păstorii împreună cu noi; căci vine să nască în cetatea Vitleem. Cu ale ei rugăciuni izbăvește-ne pre noi Dumnezeule.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Împăraților și tainicilor, cu dumnezească cuviință în prea cinstitul Sobor înțelepțește arătat le-ai lămurit, a cinsti un

Dumnezeu în trei ipostasuri; de un scaun împreună șezător, și într-o fire arătat ai dogmatizat. Pentru aceasta mai pre sus de cuvânt, după însuflare dumnezească ai surpat pre bîrfitorul cu puterea Duhului, Ierarhe de Dumnezeu cinstite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceata proorocilor prin umbra Scripturii mai înainte de demult te-a vestit, Născătoare de Dumnezeu, palat însuflețit și căruță în chipul focului, sicriu și năstrapă cu aur închipuită. Fecioară, făclie luminoasă și munte umbrit, ușă închisă și carte, clește și pat aurit, cămară și nor cu totul luminat. Iară noi Stăpână totdeauna, cu buzele și cu inima te laudăm cu credință, ca pre o Născătoare de Dumnezeu într-o tot curată.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea;

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugețul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt ușă...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Spiridon, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta...

Și Stihira glasul al 6-lea.

Prea înțelepte Spiridoane, lumina și vârful părinților, cu lumina minunilor tale luminând marginile lumii, și surpător arătându-te turburării lui Arie; roagă pre Mântuitorul să se mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi, în 6 zile. Și ale sfântului două, pe 8.

CANONUL sfântului.

Peasna 1, glasul al 2-lea. Irmos:

Întru adânc a așternut...

În pământul blânzilor ajuns, gând ca un prea blând Părinte, milostiv și curat făcându-te, viforul cel sculat asupra inimii mele împlânzește-l, ca fiind întru dumnezească liniște să te laud.

Cu lucrările cele dumnezești Părinte curățindu-ți sufletul, te-ai făcut sfinte Spiridoane cu chip dumnezeesc, și cu raza cea strălucitoare a dumnezeescului Duh te-ai îmbogățit. Pentru aceea luminezi pre cei ce cu bucurie te fericesc pre tine.

Dela turme ca pre David

luându-te Ziditorul, păstor iscusit te-a pus turmii celei cuvântătoare; cu bunătatea și cu blândețele strălucind, și cu nerăutatea, prea cuvioase păstorule înfrumșetându-te.

A Născătoare:

Prea sfântă Fecioară curată, luminează, sfințește cugetul și sufletul meu rogu-mă, risipind norii nepriceperii mele, și din întunerecul păcatului scoțându-mă; ca duple vrednicie să te cinstesc.

Alt CANON al sfântului.

Peasna 1, glasul 1-ii, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l...

Kristos te-a ales păstor prea cuvioase din pântecul maicii tale, blând, sfințit și curat, propoveduitor sfințitelor dogme, și vas prea cinstit al darurilor Duhului, de Dumnezeu purtătorule.

Omorând cugetul cel trupesc, și ochii sufletului mai înainte curățindu-i, cu totul te-ai făcut dumnezească biserică Duhului, prea cuvioase, lucrând cu sfințenie jertfe cuvântătoare în curăție, întru tot fericite.

Slavă:

Pământul Chiprului văzându-l însetat de apă, și lui Ilie asemănându-te, mulțime de ploi din Cer ai pogorât cu rugă-

ciunile tale, prea cuvioase; că Hristos ascultă rugăciunea slugilor sale.

Și acum, a Născătoare:

Năstrapă de aur te cunoaștem și masă, și sfeșnic luminos, munte umbrit și izvor de Dumnezeu izvorit, scară și ușă a dumnezeestii vieți, ceea ce ești plină de Dar, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Pe piatra credinții...

Luminându-ți mintea ta cu nepătimirea și împodobindu-o cu dumnezeasca umilință, darurile Duhului ai luat, a goni duhurile și a dezlega boalele celor ce te cinstesc pre tine cu credință prea sfințită.

Pre șarpele începătorul răutății omorând, năravul iubirii de argint călcându-l, și miluind pre cel lipsit Ierarhe, șarpe ai prefăcut în podoabă de aur, cu sfințite rugăciunile tale, Părinte cuvioase.

Suitu-te-ai în muntele privirii, intrat-ai în norul nepătimirii, și în lespedea inimii tale ai luat legea cea mântuitoare ca un prea sfințit, și ca o slugă de aproape a Stăpânului tău.

A Născătoare:

Vindecă ranele sufletului meu; luminează-mi mintea cea întunecată cu negrijire, dumnezeiască Mireasă, ca să cânt: Nu este fără de prihană precum tu, și nu este curat afară de tine Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui mai 'nainte...

Celui ce dela turmele oilor a luat pre marele Spiridon, ca să păstorească Biserica sa, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești Doamne.

Cela ce pre cea moartă în groapă, ca pre o vie o ai întrebat Spiridoane prea înțelepte, și ai dat femeii odorul carea cerea, roagă-te să se trimiată nouă mare milă, cu rugăciunile tale cele sfinte.

Slavă:

Toți cu dumnezească cuviință laudăm prea cinstită și prea sfințită pomenirea ta fericite, cântând cu un glas lui Hristos Dumnezeu și zicând: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Fiului celui ce cu voe s'a întrupat mai presus de fire din Fecioară, și pre Născătoarea după naștere o a păzit Fecioară curată, cu dumnezeasca putere,

Dumnezeului a toate, să-i strigăm: Sfânt ești Doamne.

Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Dela păstoria oilor, rânduit fiind a fi econom Bisericii lui Hristos, ai strălucit păstor de Dumnezeu pus Spiridoane, și pre lupii cei de rea credință gonindu-i cu cuvintele, întru pășunea bunei credințe ai hrănit turma ta. Pentru aceasta în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinți, credința ai întărit cu înțelepciunea Duhului, Ierarhe fericite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea.

Ă lui Avraam iubirea de străini luând, și nerăutatea lui Iacov; nevinovăția lui Iov, bunătatea lui Moisi, și blândețile lui David, vas Duhului cu totul luminat duple vrednicie te-ai arătat Spiridoane. Pentru aceea ca și Ilie ai trimis pământului ploaie, și repejunile riurilor cu Darul ca Eliseu le-ai oprit Ierarhe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască iertare greșelilor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceeace ești Mireasă cu

totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat; ca ceea ce ești locaș Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt locaș spurcat, fărădelege și batjocură dracilor întru cunoștință m'am făcut, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaș luminat prin fapte bune, ceea ce ești curată de lumină priimitoare. Gonește-mi negura patimilor, și împărtășirii celei de sus mă învrednicește, și luminii celei neînseerate, cu rugăcunile tale.

Peasna a 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară...

Cu cărbunii cinstitului Duh aprinzându-te, materia patimilor cea lesne arzătoare Fericite o ai ars; și lumea ai luminat cu strălucirile cele ca de foc, ale bunătăților tale Spiridoane.

Întrebată fiind cea moartă, ți-a răspuns Părinte, și curgeri de rîuri cu poruncile tale s'au oprit; că te-ai arătat Fericite făcător de minuni, luând dumnezeescul Dar.

Omorându-ți pornirile trupului, de Dumnezeu însuflate, morți ai sculat cu grăirea ta cea de viață făcătoare. Pentru aceasta te rog, înviază Părinte și sufletul meu cel omorît.

A Născătoarei :

Proorocii mai 'nainte au vestit adâncul tainii tale cel necuprins cu mintea; că numai tu însuși ai născut Preacurată pre cel necuprins, carele s'a întrupat pentru milostivirea cea nespusă.

Alt Canon, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag ținând în mână, și cu chip prea sfințit împodobit, în vis ivindu-se dumnezeescul înger, împăratului te-a arătat dumnezeesc tămăduitor patimii lui; carele strigă cu credință: Slavă puterii tale Doamne!

Ăsemănându-te lui Hristos Stăpânului tău, tămăduitorului tuturor, ai vindecat pre împăratul, Spiridoane făcătorule de minuni, și cu dumnezeeești porunci l-ai deșteptat cu bună credință, spre dumnezeeească râvnă cuvenită lui Dumnezeu, cu bună îndreptare Fericite.

Slavă :

Graiurile dumnezeeeștilor porunci păzindu-le întru tot Fericite, durerile cele mari ale împăratului le-ai risipit, și aur ai dat tuturor celor de pre pământ, Spiridoane fericite; că nimica nu ai câștigat pre pământ, strângându-ți la Cer bogăția cea nefurată.

Și acum, a Născătoarei:

Bocaș Cuvântului cu ade-vărat, și făclie luminii celei neînserate te-ai arătat Fecioară; pentru aceea toți credincioșii cu căldură te rugăm: Roagă Doamnă pre fiul tău, să rumpă cursele lui Veliar celui ce rău cugetă asupra noastră.

Peasna 5-a, Irmos:
Luminarea celor ce zăceau...

Râul darurilor care sunt întru tine, adapă toată inima Cuvioase, dăruiește sănătate din destul, pre toți îi ridică spre slava lui Dumnezeu celui ce te-a preamărit, și cu tot felul de minuni te-a cinstit.

Pre tine fericite, împăratul pământesc te-a cunoscut ade-vărat dreaptă slugă a Impăratului ceresc, și plin de dumnezeescul Dar, când ai venit la dânsul tu marele doftor, cel arătat înaintea lui Dumnezeu.

Urmat-ai Părinte obiceiului lui Avraam celui iubitor de streini, deschizând tuturor intrările casii tale, făcându-te tuturor toate, și purtând grijă de cei ce erau în primejdii, Spiridoane fericite.

A Născătoarei:

Prunc nou ne-ai născut nouă Fecioară, pre cel mai 'nainte de veci născut din Tatăl cel fără început; pre carele roagă-l

ca pre fiul și Dumnezeuul tău, să miluească pre cei ce te mărturisesc din suflet, de Dumnezeu Născătoare prea curată.

Alt Canon, Irmos:
Dumnezeu fiind păcei...

Credința în mijlocul a multor părinți o ai întărit Ierarhe Spiridoane, propoveduind unirea Dumnezeirii Treimii; pentru aceea și Biserica cinstește duple vrednicie, prea sfântă pomenirea sfintei adormirii tale.

Credincios fiind ucenic, al lui Hristos, Ierarhe Spiridoane, morți ai înviat, și i-ai pus de față vii cu rugăciunea ta, că toate a le putea ți-a dăruit, dintru a sa putere păzitorul vieții noastre.

Slavă:

Căștigând obiceiurile nădejzii, ale dragostii și ale credinții Părinte, te-ai arătat săracilor sprijinitor, bolnavilor doftor, liman celor din furtuni, purtător de liniște tuturor marginilor, de Dumnezeu înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești sfânta sfinților Fecioară prea curată, ai născut pre Sfântul sfinților, pre Hristos Mântuitorul, cel ce sfințește pre toți. Pentru aceea Impărăteasă și Stăpână a tuturor,

ca pre o Maică a Ziditorului făpturilor te mărturisim.

Peasna 6-a, Irmos :

Intru adâncul greşelilor...

Aurul ca nişte tină s'a socotit înaintea ta, cela ce ai strălucit mai mult decât aurul prin lipsa de patimi, şi te-ai îmbogăţit Cuvioase, cu darurile cele cu totul de aur ale Duhului.

Curat slujind Stăpânului tău, mulţime de puteri îngereşti ai avut Cuvioase, slujind împreună cu tine cu glasuri nevăzute prea sfinţite.

Prea lăudată viaţa ta prea înțelepte, te-a făcut vestit lumii Părinte. Pentru aceasta săvârşim dumnezeiască pomenirea ta, şi bucurându-ne te lăudăm.

A Născătoarei.

Mai desfătat decât cerurile a fost pântecul tău, ceea ce nu ştii de bărbat, încapând pre Dumnezeu cel neîncăput nicăirea, prea curată Fecioară cu totul slăvită.

Alt Canon, Irmos :

Din pânţec pre Ionă...

Ca pre alt Samuil te-a uns Darul, Spiridoane prea înțelepte, a sluji lui Dumnezeu cu sfinţenie; şi i-ai adus jertfă fără de sânge, întru tot Fericite,

crezând cu adevărat, că s'a priimit sus în locaşurile Dumnezeului nostru, înfricoşată şi nevinovată slujba ta.

Moisi în şarpe a prefăcut toiagul din porunca lui Dumnezeu odinioară, iară tu prea cuvioase Ierarhe în aur ai prefăcut şarpele cu rugăciunea ta, pentru prietenul tău; atâta de minunate minuni a lucrat Dumnezeu, prin tine.

Slavă :

Ca un îndreptător şi întărire Ierarhilor, luceafărul lumii cel prea luminos, turnul cel neclătit, temeiul Bisericii cel nesurpat, izvorul minunilor cel nedeşertat ; cu rugăciunile tale izbăveşte pururea de ispite, pre cei ce cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei :

Nedepărtându-se de sânurile Părintelui celui fără de început, în sinurile curatei Fecioarii se sălăşluşte; cel fără mamă, fără de tată întrupându-se, Hristos cel ce împărăţeşte dreptatea; al acestuia înfricoşatul neam este nepovestit şi neştiut.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Cele de sus căutând...

Cu dragostea lui Hristos fiind rănit prea sfinţite, mintea înălţându-ţi cu raza Duhului, cu privirea la cele de sus cea

lucrătoare, lucrare ai aflat de Dumnezeu priimate; jertfelnic dumnezeesc făcându-te, cere tuturor dumnezeiasca ertare.

ICOS.

Pre Ierarhul Domnului cel din pânțec sfânt, să-l laudăm acum, pre Spiridon cel ce a luat tablele Darului dumneze-
eștii slave, și carele este mare întru minuni și la toți folositor cald, și însuși văzător de dum-
nezească strălucire. Ca pre un folositor al săracilor, și ca pre un îndreptător al sufletelor păcătoșilor. Că acesta jertfind în altarul lui Hristos, Ierarh credincios s'a arătat, tuturor cerând dumnezeiască ertare.

Intru această. Lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Spiridon făcătorul de minuni.

Stih : Spiridon făcătorul de minuni, de a și murit,
Dar a lucra multe minuni, încă n'a mai conte-
nit.

In douăsprezece zile,
Spiridon lasă această viețuire...

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Constantin cel Mare și a fiului său Constantie, din Chipru de neam, modest la chip, și la inimă smerit. Și dintăiu a fost păstor de oi, apoi însurându-se și murindu-i femeia, s'a făcut episcop, și atâta i-s'a dat dela Dumnezeu, Darul tămăduirilor, cât s'a numit *de minuni făcător*. Căci fiind secetă a făcut de s'a pogorât ploae, și iarăși a oprit supărarea ploaei. Prin rugăciune a potolit încă și foametea; a întors șarpe în aur; și dacă a mântuit pre un sărac din nevoia lui, iară a adus aurul la cea dintăiu de l-a făcut șarpe. Oprit-a și curgeri de gârle. Și a întors pre o femeie desfrânată ce a cutezat a se atinge de dânsul. La Soborul ce s'a făcut la Nicheea, cu puterea sfântului Duh, a astupat gurile celor ce

foarte se sumețeau întru înțelepția științelor. O femeie oarecarea cerându-și odorul, ce avusese dat pe mâna fiică-sa, care eră moartă, sfântul o a întrebat unde eră pus odorul acela de bani, și aflând dela fiică-sa cea moartă locul unde erau puși, i-au dat femeii ai căreia erau. Scăpat-a și pre împăratul Constantie de boala ce aveă. A întors spre viață pre un copil al unei femei, și a înfruntat și pre cel ce a vrut să ia capra de lăcomie ce avea, fugind ea spre turmă dela cel ce o trăgeă cu sila; apoi dacă i-a plătit prețul, a rămas cu cele cum-părate. A mai tămăduit și muția diaconului, căruia i-a poruncit, să facă puțină rugăciune pre vremea arșiței, și el lungindu-o mult de multa mărire deșartă ce aveă, îndată se făcū mut și fără glas. Acestui sfânt i se arătă îngerii și i s'ujă la sfânta slujbă zicând: *Și cu Duhul tău*, când împărția poporului obișnuita binecuvântare în biserică; că aprinzând slujitorii puține făclii, și dojenindu-i sfântul pentru aceasta, ei răspundeau că nu trebe mai multă lumină în biserică, de oarece nu eră nimenea în biserică; ci sfântul a luat mărturie dela Cer, că avea îngerii privitori, cari cântau împreună cu dânsul. Dară pe cine nu spăimântă minunea izvorării untului de lemn din candelă când i se stingeă lumina sfârșindu-se untuldelemn. Acest sfânt a spus multora cele de pre urmă ce erau să le vie, cu dumnezeiască mai 'nainte cunoștință. A dojenit și pre episcopul Trifilie carele eră dat în petrecerile și în desfătările lumești, și l-a făcut a iubi mai mult bucuria cea viitoare. Acesta certând și înfruntând pre o femeie ce căzu-se în preacurvie, și nu vrea să se mărturisească, ci la facerea ei aducea dovadă pre bărbatul ei, zicând că copilul este făcut cu dânsul, și acela eră mort de douăzeci de luni. Acestui sfânt i se vedeă capul plin de rouă pe vremea secerei când ardeă soarele, arătând Dumnezeu cinstea în care vrea să fie. Acesta ocărmuind bine turma ce i s'a încredințat dela Dumnezeu, s'a mutat spre petrecerea îngerilor.

**Intru această zi, pomenirea sfântului mu-
cenic Sinetos.**

Stih : Cu sabia omoară lipsiții de minte pe
Sinetos,
Carele cinstește buna credință cea întru Hristos.

Acesta a fost pe vremea împăratului Aurelian, făcut Anagnost Bisericii Romane, de sfântul Papa Xist. Deci văzând pre Aurelian că aduce jertfă idolilor, s'a întrebat cu el, și bătându-și joc de el, s'a făgăduit că va jertfi și însuși. Dar nevoind să jertfească, și arătând că numai în batjocură și-a dat cuvântul, pentru aceasta a fost bătut cu vine de bou atâta de mult, în cât tot pământul de sub el s'a roșit de sânge. Apoi a fost aruncat în temniță, iară a doua zi a fost întins pe o scară de fier înfocată; atuncea a auzit de sus dumnezeesc glas ce-l întăria și-l îndemna la mucenie și împreună cu glasul, a căzut și o ploaie repede, care a stins focul; iar sfântul s'a păzit nevătămat. După acestea din porunca Împăratului, s'a săpat o groapă adâncă ca de zece coți, și în fundul ei au fost așezate lemne ascuțite și drepte, iară preste ele a fost aruncat mucenicul lui Hristos; și i s'a zdrobit mai toate mădulările trupului; iarăși cu dumnezeasca pronie a rămas sănătos. În fine a fost închis în capiștea zisă *Panteon*, și de acolo ieșind, i s'a tăiat capul, și așa a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Alexandru Arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Alexandru din jertfitori unul fiind...
Fără sânge unul mucenicesc danț plinind.

Când Dechie împărăteasă în Roma veche, mare goană s'a pornit asupra creștinilor; deci atuncea pre sfântul acesta Alexandru, Arhiepiscopul Ierusalimului a fost părît la Domnitorul Palestinei, și adus fiind înaintea lui legat cu lanțuri de fier, a vorbit multe cu el, și pre Hristos cu mare glas înaintea tuturor l-a declarat Dumnezeu, Împărat și ziditor a toată lumea; iară pre idoli, i-a arătat că sunt draci, și vederată înșelăciune; și încă a dat anatemei cu glas luminat și îndrăzneț, pre cei ce li se închină, și-i cinstesc. Aceste cuvinte ale sfântului au turburat pre Domnitorul și din porunca lui, a fost muncit Arhiepiscopul lui Hristos cu feluri de munci; apoi a fost osândit, ca viu să l mănânce fiarele. Și când a slobozit asupra-i feluri de fiare, sfântul se rugă zicând: Doamne!

De voești să mă sfârșesc acum, facă-se voia ta. Atuncea fiarele o minune! unele se închinau sfântului plecându-și în jos capetele, altele tăvălindu-se pre pământ, săru-tau picioarele sfântului, și altele iarăși lingeau cu limba lor rănitele lui mădulare. Iară marele Arhiepiscop, mulțumind lui Dumnezeu pentru aceasta, ș'a dat sfântul său suflet în mâinile lui, lăsând nevătămat trupul său pre pământ. Pre carele oarecare cucernici creștini, din multa cinstire ungându-l cu mirezme, și cu giulgiu înfășurându-l, l-au îngropat la loc ales.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ammonata și Antu.

Stih: Urăsc cele pământești zicea Ammonat, Ingeri priimiți-mă lipsit de viață, singur își cântă.

Zicerea proorocului David cu punerea înainte zic,

Ca floarea câmpului dumnezeasca floare s'a vestejit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Nerăutatea lui Moisi, blândețele lui David, viața cea fără de prihană a lui Iov celui din Avsitida câștigându-ți, locaș Duhului te-ai făcut, cântând prea sfințite: Cela ce ești binecuvântat și prea slăvit.

Rouă din Cer a picat pre capul tău în vremea secerișului, ceeace înseamnă, că Dumnezeu a proslăvit precum a zis, dumnezească pomenirea ta Cuvioase, sfințind pre credincioși, prin mijlocirea ta.

In adunarea părinților te-a proslăvit Dumnezeu păzindu-ți Fericite cuvintele tale, care cu

credință le-ai adus ca o hotărâre neștrămutată, nebun arătând pre Arie cel necuvântător, și surpând împotivirea lui.

A Născătoarei :

Strugurul ai odrăslit cu cuvânt negrăit Fecioară, ca o viță pre unul cel nelucrat, carele izvorăște vin veselind pe oameni, și scoate toată beția patimilor.

Alt Canon, Irmos :

Tinerii în buna credință...

David fu chemat dela turme la împărăție, precum este scris. Iară tu minunate din păstor credincios și cu totul împodobit, slujitor sfântit te-ai arătat, strigând Ziditorului tău: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Se spăimântau gloatele neputând să vază în Biserică, dumnezeieștile oști cele fără de trup ale lui Hristos, ci numai pre dreptul slujind dimpreună cu dânsule, și împreună cântând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Slavă :

Tu cela ce cu bună credință luminat arătând unirea Cuvântului împreună cu Tatăl, ai depărtat pre toți dela rătăcirea lui Arie, și ai învățat să cânte: Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezeescul vas al Mirului, care aduce în sine Mirul cel bine mirositor, în peștera Vitleemului vine să-l verse, umplând de bună mireasma cea tainuitoare, pre cei ce cântă: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos :

Cuptorul cel cu foc...

Stins-ai cuptorul patimilor cu dumnezeieștile ploi ale dumnezeescului Duh, și rouă ai izvorât, care alină arșița neputințelor Părinte, a celor ce aleargă cu credință la tine totdeauna, fericite Spiridoane prea cuvioase.

Fără răutate, drept, blând și milostiv, și neștiind în minte răul, ai fost doritor, iubitor de străini, Ierarh prea cinstit, cu evsevioasă înțelepciune împodobit Cuvioase. Pentru aceasta cu credință te cinstim.

De demult ți-a dat glas moarta, ca și cum ar fi fost vie, întrebându-o tu Părinte; o minune prea mare! O prea slăvită taină! O mare Dar care ai dobândit! Cu viață îngerească fiind împodobit, vrednicule de minuni.

A Născătoarei :

Patimile inimii mele vinde-

că-le cu milostivirea ta prea lăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l, și mă îndreptează ca să umblu bine pre cărările cele mântuitoare, ca pururea să te laud.

Alt Canon, Irmos :

Minune prea mare.

Cine va numără minunile tale Ierarhe Spiridoane de Dumnezeu înțeleptitule? Că ploi cerești ai pogorât cu a ta rugăciune, și fecioara răspunde ție prea înțelepte. Curgerea apelor o ai oprit, și pre prietenul tău Fericite degrab l-ai mântuit; pre împăratul l-ai vindecat, și străine lucruri ai săvârșit.

Mustrat-ai împotrivitoarele cugete ale ereticilor, cu dogmele dreptelor tale cuvinte Ierarhe; că învățând pentru credința cea dreaptă și neclătită, ai întărit adevărul ei. Drept aceea cântând strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Minuni preste fire izvorăște Părinte, racla ta celor bolnavi, că duple vrednicie te-ai arătat dumnezeesc vas al alegerii, și livește a nepătimirii prea mirositoare, care îndulcești pre credincioșii cei ce cu

vrednicie cinstesc sfântă și dumnezească, luminată și prea slăvită adormirea ta, Spiridoane de Dumnezeu purtătorule.

Și acum, a Născătoarei :

Ăuzire nouă este ceea ce s'a făcut întru tine Maică Fecioară, că singură ai născut mai presus de fire pre Domnul și Mântuitorul, carele a pecetluit minunat pântecul tău. Drept aceea bucurându-ne, strigăm ție: Bucură-te mântuirea tuturor credincioșilor.

Peasna 9, Irmos :

Fiul Părintelui...

Pre Fiul Părintelui celui fără de început, luminat l-ai propoveduit de o ființă cu Tatăl și împreună veșnic, deosebindu-te în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinți, și astupând gurile celor fără-delege, Ierarhe prea fericite.

Soare mult luminos, podoaba părinților, lauda preoților, împreună locuitorule cu îngerii! Pre cei ce acum săvârșesc cu bucurie pomenirea ta cea de lumină purtătoare, învrednicește-i luminii celei neînserate cu rugăciunile tale.

Dumnezeestile locașuri, ușa cea cerească, ceata cea frumoasă a celor ce prăznuesc, au priimit întru glas de bucurie sfințit sufletul tău, cel cu

bunătăți împodobit prea fericite.

A Născătoarei :

Mare taina nașterii tale celei mai pre sus de minte, minunează pre îngerii de Dumnezeu dăruită, mângâie adunarea cuviosilor, veselește pre sfinții părinți, cari dumnezește te laudă pre tine nedejdea sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos

Taină streină...

Să săltăm duhovnicește o iubitorilor de praznic! Să plesnim cu mâinile și să lăudăm cu cântări pre marele și dumnezeescul păstor. Al căruia prea sfânt locaș, dăruiește acum tuturor sănătate sufletului și trupului

Propoveduit-ai în mijlocul Soborului de Dumnezeu înțeleptite, pre Cuvântul tău cel împreună fără de început, și ai surpat slava cea mincinoasă a lui Arie, prea înțelepte, și ai convins sfânta adunare că tu cu adevărat te-ai arătat apărător credinții.

Slavă :

Lângă scaunul lui Dumnezeu stând întru tot Fericite, dimpreună cu dumnezeestile cete ale tuturor îngerilor celor fără de trup, nu încetă a

rugă pre iubitorul de oameni și Domnul Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă cu credință.

Și acum, a Născătoarei :

Lăudămu-te binecuvântată întru tot fericită, pre carea te laudă toți îngerii, și purtătorii de Dumnezeu părinți, și făptura, ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cel preste sfinți; pre acesta roagă-l să miluească pre cei ce te laudă pre tine.

SVETILNA

Podobie : Cela ce ai împodobit Cerul...

Dela turmă necuvântătoare te-a adus Duhul sfânt la cea cuvântătoare purtătorule de Duh, ca și pre Moisi și pre David, ale cărora blândețe ai urmat Spiridoane lumina lumii.

Slavă, asemenea.

Proslăvit-te-a Dumnezeu întru minuni, și întru semne prea multe Fericite; că la dumnezeescul Sobor, Treimea ai mărturisit, și morți ai înviat, șarpe în aur ai prefăcut, și curgerea riului cu prea călduroasele tale rugăciuni o ai oprit, și l-ai trecut.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezească casa ta Fecioară bogat izvor de minuni s'a arătat, izvorând tuturor

noianuri de minuni și de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste, și te slăvim cu credință.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1-u.

Podoble : Ceeace ești bucuria...

Cu raza Duhului fiind strălucit înțeleptul Ierarh, a stricat nebunia cea întunecată și bârfitoare a lui Arie. Pentru aceasta drepte învățături dând cu credință pentru Treime, a fost laudat de cei înțelepți și pricepuți și Soborul a întărit.

De două ori.

Strălucit fiind cu cerești raze cu puterea lui Hristos, dai tămăduiri sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință acum săvârșesc pomenirea ta, de Dumnezeu fericite Părinte făcătorule de minuni; pentru cari nu încetă a te rugă.

Lucrător în via poruncilor lui Hristos, prin credință te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule; pentru aceasta dinarul împărăției celei de sus ai luat. Neîncetat roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine Spiridoane înțelepte.

Slavă, glasul al 4-lea:

Cuvioase Părinte Ierarhe prea slăvite, plin fiind de apostoleasca învățătură, și locaș dumnezeescului Duh prin

vieată îmbunătățită arătându-te, pre lupii Bisericii prin învățături i-ai gonit, și dreapta credință luminat o ai arătat; stâlp și apărător te-ai arătat creștinătății. Pentru aceasta și minuni făcând la toate marginile, șarpe în aur ai mutat, și pre cea moartă, prin întrebare o ai ridicat. Ci o vrednicule de minuni între părinți, și cu dascăli împreună vorbitorule, roagă-te Mântuitorului, să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

De toate nevoile păzește pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu; ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi, și Otpust desăvârșit.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul cel întâi Peasna 3-a, pe 4, și din al doilea, Peasna 6-a, pe 4. Prochimen. Apostol, către Efeseni: *Fraților ca fiii luminei să umblați...* Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea stătu-a Iisus la loc șes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfinții mari mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest. Și sfânta muceniță Luchia fecioara.

Seara după obișnuitul Psalm, cântăm : Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucește pomenirea pătimitorului tău Evstratie, Doamne, ca un soare luminos, carele cu strălucirea cuvintelor celor nebiruite, a înfruntat mulțimea dumnezeilor, ca pre un cort întunecat, deșert de credință, și a făcut patru mucenici părtași împreună cu dânsul. Prin mijlocirile lor, dăruiește-ne iertare, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Cu cuvinte, cu patimi, și cu multe feluri de lipsiri ale vieții, au arătat sfinții dragostea cea desăvârșită, către tine nemișcată, împreună cu înțeleptul Evstratie, Avxentie, Orest și Mardarie, împreună cu Evghenie, nevoindu-se prea lăudații. Cu rugăciunile lor, Doamne mântuește sufletele noastre.

Din turburarea celui fără minte, se taie capul lăudatului Avxentie, și Mardarie spânzurându-se de glezne, s'a încununat; iară Evghenie se împodobește cu tăierea mâinilor și a limbii; Orest se adoarme în

pat așternut cu foc, și Evstratie ca un miel al lui Hristos se pune în cuptor.

Alte Stihiri, glas acelaș.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca unul ce bine ai ostășit Împăratului puterilor, te-ai dat pre sine-ți Evstratie de voie la munci și la moarte silnică, aducând împreună cu tine ceață de mucenici fericite; cu cari împreună ai pățimit, și ai luat cununi de biruință; rugându-te dimpreună cu dâșii pentru noi pururea lăudate.

De Dumnezeu înțeleptite Evstratie, viteazule Avxentie, măriților Evghenie și Mardarie, împreună cu Orest, luptându-vă, pre vrăjmași i-ați biruit; și strălucind arătat ca niște stele mult luminoase, ați luminat inimile credincioșilor, și ați gonit întunerecul înșelăciunii, prin lumina cea strălucitoare a Duhului.

Bătându-te neîncetat, și cu focul topindu-te, cu încălțăminte de fier încălțându-te; pe căi gonindu-te, în temniță închizându-te, și ca o jertfă curată frigându-te în cuptor, te-ai adus la masa cea de sus, ca o jertfă curată cu bun miros, celui ce s'a jertfit, mucenice Evstratie.

Altă Stihiră a sfintei Luchiei, asemenea:

Nevoindu-te într'adins cu

feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te Făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos, și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenicie, acum împarți darurile tămăduirilor, la cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă, gasul al 6-lea.

Veniți iubitorilor de mucenici, să cinstim cu laude pre pătimitorii lui Hristos, pre marele Evstratie cel nebiruit, pre Avxentie, și pre Evghenie, pre Mardarie, și pre Orest; ceata mucenicilor cea cu cinci lumini; cari bine nevoindu-se împotriva vrăjmașului celui nevăzut, și împodobindu-se cu cununile biruinții, se roagă lui Hristos, pentru cei ce cu credință, și cu dragoste săvârșesc pomenirea lor.

Și acum, Dogmatica.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, același din tine Curată, a ieșit negrăind întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două fire fără de amestecare fiind cunoscut. Pre

acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și citirile.

Din proorocia Isaiei citire:

Acestea zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună...

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepți în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor...

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Minunatul mucenic Evstratie, ne chiamă astăzi să săvârșim cinstită pomenirea lui, cea de preste an. Pentru aceea și noi adunându-ne să-l cinstim, ca pre un plăcut Domnului, și ca unul ce cu tărie a pățimit pentru credință.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Ca și David întrarmându-te cu vitejia, ai omorât pre al doilea înșelător Goliat, cu credința Treimei, Evstratie. Pentru aceasta pururea te veselești în ceruri împreună cu îngerii, rugând pre Mântuitorul să ne mântuim noi.

Stih: Sfinților celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Ca Tesviteanul Ilie râvnind, ai râvnit proorocește către Domnul Atotțiitorul, mucenice Evstratie cugetătorule de Dumnezeu, și ai înfruntat semeția

cea deșartă a celor fărădelege
surpând urâciunile idolilor, ca
un puternic Fericite.

Slavă, glasul al 5-lea.

Ne îngrozindu-vă de săl-
bătăcirea tiranilor, ci încă mai
mult propoveduind luminat
credința lui Hristos, multe tăeri
și chinuri ați răbdât, Evstratie
și Avxentie, Evghenie și
Oreste, și mărite Mardarie:
Pentru aceasta rugați-vă Im-
păratului și Dumnezeu, pentru
noi cei ce săvârșim cu credință
pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de
Dumnezeu Născătoare Fe-
cioară, și te laudăm credin-
ciosii duple datorie; pre tine
cetatea cea neclătită, zidul cel
nesurpat, folositoarea cea
tare și scăparea sufletelor
noastre.

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne....

Slavă, Și acum, a Născătoarei învierii.

Taina cea din veac ascunsă...
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfinți-
lor de două ori. Slavă, Și acum, al Născă-
toarei învierii.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul
al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu bărbăția credinții ca
cu o platoșă îmbrăcându-te,
și cu înțelepciunea cea dum-
nezească întrarmându-te, Ev-
stratie mărite, toate taberile
drăcești ai biruit și ai defăimat
îndrăznirea cea neputincioasă
a celor fără de Dumnezeu.
Așa dar ca cel ce ai îndrăz-
neală către Stăpânul, roagă-te
să ne mântuim noi. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Cu multe păcate întune-
cându-mi mintea eu desfrâna-
tul, strig către sprijineala ta
cea tare: Luminează-mi ochii
sufletului Născătoare de Dum-
nezeu, strălucindu-mi raza cea
luminată a pocăinții; și mă
îmbracă în armele luminii
Preacurată.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul
al 4-lea, asemenea.

Cu puterea cuvintelor tale
pre muncitorul l-ai rănit, fiind
povățuitor mulțimii celei pur-
tătoare de Hristos, Evstratie
de Dumnezeu înțeleptite; și
ai luminat lumea cu razele
minunilor, și de sus ți s'a îm-
pletit cunună capului tău. Pen-

tru aceasta, și întru pomenirea ta laudăm pre Hristos.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Cântându-te pre tine Mi-reasa lui Dumnezeu, laudăm nașterea ta cea negrăită, prin carea ne-am izbăvit de înșelăciunea diavolului, și de toată nevoia Născătoare de Dumnezeu Stăpână; și strigăm cu credință: Miluește turma ta, una prea slăvită.

După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul.

Cu credința Treimii întărin-du-te, și cu praștia adevărului întrarmându-te, ai surpat semeția cea de alt neam a rătăcirii. Și răpind sabia cea limbută a vrăjmașului, cu aceea i-ai tăiat înprotivirea cea mincinoasă, și i-ai înfruntat viclesugul. Cu trupul ai murit, iară cu Duhul trăești Evstratie răbdătorule de chinuri; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele este înneecat în viforul ispitelor lumești, ca și cum ar fi fără de cârmuitor, și de sarcina păcatelor se arată

nedeșertat, și în fundul iadului a cădea este silit; întâmpină-l Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, și mântuește, dându-i limanul tău cel cu bună liniște; ca, cu credință să strig către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi dăruiască mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Apoi Antifonul întâiu al glasului al 4-lea
Prochimen, glasul al 4-lea.

Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pre ei...

Stih:

Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va scăpa pre ei Domnul.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Mateiu.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: iată eu vă trimit...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfinților cinci mucenici, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira glasului al 4-lea, a Casiei:

Sfinții mucenici mai de cinste au ales înțelepciunea Apostolilor, decât învățătura Ellinilor, părăsind cărțile ritorilor, și înfrumșetându-se cu ale pescarilor; că cu acelea învățau bună limbuție de graiuri, iară cu graiurile cele dumneze-ești ale necărturarilor, se învă-

țau teologia Treimii; căreia se și roagă, să se păzească în pace sufletele noastre.

CANOANE, trei:

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi în 5 zile.

Și ale sfinților două pe 8.

CANONUL întâi al sfinților.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Puitorul de nevoițe Hristos, șezând în ceruri, dă cu atotputernică dreapta sa, pătimitorilor celor de pre pământ darurile, cununi întinzând celor ce au fost cu Evstratie.

Veniți să vedem ceată la număr de cinci mucenici, carea strălucește cu lumină prea luminoasă, având de căpetenie pre doritul Evstratie, încununat cu Dar dumnezeesc.

De brâul ostășirii celei de prepământ descingându-te, l-ai adus Impăratului celui adevărat, luând Avxentie dela Hristos semnul pătimirii, prin Evstratie.

A Născătoarei:

Loc încăpător te-ai făcut firii celei dumnezești, prea curată Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea dorind de tine Luchia, ca o fecioară s'a adus pre urma ta, Fiului tău.

Alt CANON, al sfinților.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Hristos Impăratul crugurilor cerești stă înainte,

dătătorul de daruri, dăruind cununi de biruință celor ce au pătimit pre pământ împreună cu Evstratie.

Pre pătimitorii cei cinci la număr cari s'au adunat ceată de Dumnezeu încununată, cu doxologhii de cântare să-i lăudăm credincioșii, pre credinciosul întru Hristos și înțeleptul Evstratie, avându-l dumnezeesc începător.

Slavă:

De oștirea cea de sus dorind Evstratie, cinstea pământească o ai lepădat, aducând lui Dumnezeu înțelepte viața ta, cu sfințenie curățindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata bunilor biruitori mucenici cari au priimit cununa biruinții, se bucură lăudându-te pre tine Preacurată; că prin tine Cerul s'a făcut oamenilor slobodă intrare; că ai născut mai pre sus de minte, pre făcătorul lumii.

Catavasiile:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Veselește-se de tine...

Cu nădejdea chinurilor, ca de o avuție nefurată, mai pre sus de fire, te-ai făcut plin de toată bucuria prea fericite Evstratie.

Cu înțelepciune duhovni-

cească, și cu răbdarea nevoilor, ai înfruntat nedumnezeirea cea tiranică, mucenice al lui Hristos, Avxentie.

Ca un odor prea luminat al Bisericii, credincioși v'ați făcut mucenicilor, fiind înfrumusețați cu ranele lui Hristos.

A Născătoarei.

Cu adevărat te cinstim noi credincioșii Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre Dumnezeu carele s'a făcut trup, tu ceeace ești fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

De rane fiind plin cu totul, toată nădejdea ta cu tăria minții, o ai pus Fericite către înaltul Dumnezeu, adevărata mângâiere.

Ăi înflorit prin dumnezeasca înțelepciune, cu dragostea lui Hristos; iară prin răbdarea muncilor, ai vădit Avxentie nebunia muncitorilor, și cumplitimea lor zădarnică o ai arătat.

Slavă:

Ne înlănțuită mânia a lui Lisie, înțelepte, și cumplita muncă a focului, asemenea somnului le-ai socotit; că întărindu-te întru Hristos, le-ai trecut cu vederea, ca și cum ar fi pățimit altul.

Și acum, a Născătoarei:

Pricinuitorul tuturor, te-a dat solitoare pentru noi Fecioară. Pre acesta cu dumnezească cuviință lăudându-l credincioșii, pre tine Maica lui Dumnezeu cu sfinite cântări te ferim.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Luminător prea luminos te-ai arătat, celor ce ședeau întru întunericul necunoștinții, purtătorule de chinuri. Că cu credința ca cu o pavăză ocotindu-te, nu te-ai temut de semețiile vrăjmașilor Evstratie arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii.

Alt CONDAC, al sfintei Luchiei, glas și Podobie aceeaș:

Nevoindu-te întradins cu feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc, prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos; și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenie, acum dai Darurile tămăduirilor, celor ce te cinstesc pre tine.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Nici sabia, nici fiarele, nici focul, nici altceva din cele simțite care înfricoșează n'au putut nici cum înfricoșa tăria

ta. Că cu alergarea ai călcat puterea vrăjmașului, și ca un fără de patimă și fără de trup ai petrecut viața. Pentru aceasta dai tămăduiri celor credincioși, cari cu dragoste aleargă la pomenirea ta; sfinte răbdătorule de chinuri Evstratie, roagă pre Hristos Dumnezeu, lăsare păcatelor să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Când va veni să judece tot pământul, Stăpânul a toate și Făcătorul, cu oile cele de dreapta să mă unești pre mine osânditul, și din întunericul cel dinafară, și din toată munca, să mă răpești pre mine ne-
trebnicul robul tău. Ca cu bună mulțămire să măresc bogăția bunătății tale, de Dumnezeu Născătoare cu totul fără de prihană; ca să strig ție bucurându-mă: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare păcatelor să-mi dăruiească, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău...

Dimpreună cu ranele trupului tău ai lepădat și întinăciunile sufletului, sfărâmând săgețile vicleanului balaur, cu credință Evstratie.

Proslăvit-u-s'a prin ranele

tale pătimitorule, Impăratul slavii, și te-a umplut de mărire negrăită, cu puterea minunilor, Evstratie.

Urmand îndrăzelii pescarilor și vânând cu mreaja cea mucenicească pre înțeleptul Evghenie, l-ai adus Stăpânului, Evstratie.

A Născătoarei:

Pricepându-ți fecioria petcetluită după naștere Fecioară, cu credință ai lăudat pre Cuvântul cel ce s'a născut negrăit, din pântecul tău.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Atotputernicul Dumnezeu aprinzând dumnezească dorire în sufletul tău, cu adevărat făcător de minuni te-a arătat, tămăduindu-te desăvârșit de rane.

Cu piroane întru tot înțelepte, pătrunzându-ți-se picioarele prin încălțămintele cele de fier, tot pre sine-ți te-ai roșit, asemănându-te patimii Impăratului Iisus.

Slavă:

Cu adevărat frumoase sunt picioarele purtătorilor de chinuri, călcând pre vrăjmașul, și lui Hristos cântând: Pe calea mărturisirii tale vom alerga Stăpâne!

Și acum, a Născătoarei:

Cu necuprindere de minte și neschimbat, întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, din tine cea cu totul fără prihană, prin iubirea de oameni, pre mine omul mă îndumnezește.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ca o stea luminoasă, carea luminează departe, ai strălucit în ceata mucenicilor, nebiruite Evstratie fericite.

Văzându-te pre tine cugeătorul de Dumnezeu Mardarie, strălucind cu lumină înțeleghitoare, a alergat către tine ca un miel către păstor, Evstratie.

Toate cele veselitoare le-ai socotit prea fericite Mardarie, ca niște gunoae, biruind legile firii, cu dragostea pătimirii.

A Născătoarei.

Gând omenesc nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai pre sus de cuget, Maică Fecioară; că ai născut pre Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea...

Minunat ca o stea ai fost Bisericii, răsărind de departe în mijlocul mucenicilor, și cu muceniceștile raze lumea strălucind mai mult decât soarele, Evstratie.

Cei dimpreună cu Evstratie, ca niște stele ale credinții, ce deapururea se mișcă în Cer, luminează inimile credincioșilor, strălucind cu lumină; pre care dupre vrednicie să-i laudăm.

Slavă:

Mai pre sus de legătura firii iubitoare de bărbat femei, înțeleapta și de Hristos doritoare, mai 'nainte apucând, pre bărbat către pătimire îl unge.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpâna lumii prea bună, mântuește pre toți cei ce te mărturisesc din suflet, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare că pre tine folositoare te-am câștigat.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Hristos îmi este mie în loc de toate, strigă cu glas mare Mardarie, și moșie și cinste și nume, că dela tine Evstratie, s'a învățat aceasta.

Pătrunzându-ți se picioarele ai fost spânzurat cu capul în jos și cu frigări arse ți s'a ars spatele; iară Duhul ți l-ai dat Stăpânului, Mardarie.

Tăindu-ți-se limba nu încetezi a lauda, și mâinile tăindu-ți-se, se ridică către Dum-

nezeu Evghenie, cerând mântuire celor ce laudă pomenirea ta.

A Născătoarei.

Ăvându-te pre tine Fecioară putere și întărire, Mucenița, suferea cu tărie chinurile, și bucurându-se, se aduce după tine Stăpânului tuturor.

Alt Canon, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Insu-mi mie Hristos îmi este în locul tuturor celor părințești, ai strigat o Mardarie! cu înfocate țepuși pătrunzându-ți se picioarele, și umerii cu săgeți, așa bucurându-te te-ai săvârșit.

Ărzându-ți-se mădulările cu jeratic mucenicesc, prin răbdare ai stins nebunia înșelăciunii idolești, Evstratie.

Slavă :

O vrednicule de minune, viteazul tău suflet, prea de bun neam Evghenie! Că prin cumplitele sfărâmări ale fluerilor picioarelor, ți-ai dat duhul în mâinile Stăpânului tuturor, bucurându-te.

Și acum, a Născătoarei.

Prea curată Stăpână, care ai născut nouă pământenilor pre Cărmuitorul și Domnul, încetează cumplita și nestator-

nica turburare a patimilor mele și dă liniște inimii mele.

CONDAC, glas 3.

Podobie : Fecioara astăzi...

Filozofând înaintea celor fărădelege cele dumnezești, băta ai răbdat cu bărbătească inimă; și strălucind prea minunat cu dumnezești semne ai stins înălțata văpaie a înșelăciunii. Pentru aceasta te cinstim, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

ICOS.

Biserica prăznuește cu taină astăzi sfințita ta prăznuire, vestind luminat vitejiile tale, durerile, ostenelile și luptele cele mai pre sus de fire pentru Dumnezeu; răbdând rane preste tot, prin care ai surpat pre cel mult iscusit; tu slava cea mare și lauda pătimirilor, stâlp al bărbăției, luminător al celor ce te cinstesc cu bună credință, vistieria tămăduirilor, îmbogățitorul celor săraci, întâiule între biruitorii și cinstiții mucenici, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

Intru această lună în 13 zile pătimirea sfinților și slăviților ai lui Hristos mucenici: **Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie, și Orest.**

Stih : Pre Evstratie și pre cei câte de două ori câte doi care împreună s'au nevoit, Focul și sabia odată de viață i-au lipsit. Pre cei ce împreună cu Evstratie s'au aflat, In a treisprezecea, sabia i-au secerat.

Aceștia au fost în vremile lui Dioclițian și Maximian păgânilor împărați, și duxului Lisie, care era domn pre ceata Limitaneilor, și Agricolae, care oblăduia toată partea Anadolului. Acești sfinți dară din început încă dela strămoșii lor credeau în Hristos, și se ascundeau pentru frica tiranilor și a gonacilor, însă dintr'aceștia, sfântul Evstratie era din orașul Aravrachinilor, scriinar, la ceata duxiască, cărea era și căpitanie. Deci poftind a mărturisi de față buna credință și temându-se de neștiutul sfârșit al lui, porunci unuia din slugile sale, să-i pue brâul în biserică ce era în Aravraca, socotind întru sineși și ispitindu-și firea, că intrând preotul Avxentie, de va lua brâul îi va fi mărturisirea în Hristos, după voia lui Dumnezeu și îndrăznirea fără nici o frică, de cele ce gândeă a răspunde; iară de-l va lua altcineva de ai bisericei, să mai ție încă credința lui Hristos pre ascuns, și să nu se vădească nici decum. Deci văzând că ispita i se făcu după gândul său, luându-i preotul Avxentie brâul, socotind că i se va izbândi bine mărturisirea pentru Hristos, și ieșind înaintea lui Lisie, mărturisi cu îndrăzneală buna credință, căci, când a stătut cei ce s'au chinuit mai 'nainte, a stătut și el înaintea lui Lisie, de vremece și mai mare era acelei cete, pentru aceea și el întâiu se mărturisi că este creștin. Deci luându-i tiranul brâul, porunci de-l dezbracă în pielea goală, și-l puseră jos de-l bătură. După aceia îl legară cu ștreanguri și-l ridicară sus, și-l pârjolară cu foc, ce-i făcuse dedesupt. Apoi îi turnară preste arsurile trupului, apă de sare cu oțet amestecat, și-l frecară pre coaste cu hârburi, și prea slăvită minune făcu că ieși cu totul sănătos. Deci chemă și pre sfântul Evghenie spre credința în Hristos, și mărturisi și el cu îndrăzneală și slobod zicând: că și el la un gând cu sfântul Evstratie se află, și aceiași cinste dă lui Dumnezeu carele se cinsteă de dânsul. Atuncia pre sfântul Evstratie pironindu-l cu încălțăminte de fier, l-au purtat gonindu-l împreună cu Evghenie, din orașul Sevastianilor până la Nicopoli, și întru acea alergătură privind sfântul Mardarie, unde goneă pre sfântul Evstratie, și văzând pre un om vestit ca acela la nevoie ca aceia, îl

fericeă pentru răbdarea lui, și, că pentru credința în Hristos, din neam vestit și luminat ce era, a ales a pătimi cele ce pătimesc făcătorii de rele, și luând sfat dela femeea sa, carea și ea îl îndemnă spre chinuirea aceea și lăsându-și copilașii ce avea cu dânsa pe seama lui Dumnezeu, se duse de ajunsse pre sfântul Evstratie unde-l goneă pre cale, și-l legă și pre el lângă dânsul. Deci șezând Lisie la întrebare, întâiu sfântului Avxentie i-a tăiat capul, căci a zis că este creștin. Iară sfântului Mardarie, pătrunzându-i gleznele, l-au spânzurat cu capul în jos, și l-au ars pre spinare cu țepi arse mult în foc, și și-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară sfântului Evghenie i s'a tăiat limba, și-i frânseră fluierile picioarelor cu toege și muri întru acele munci. Iară sfântul Orest, vrând să loviască pre străjar, se vădi și el că este creștin, că Crucea ce purtă la piept, când se întoarse să lovească cu sulita, se ivi din afară și se numi pre sine rob lui Hristos. și a fost legat împreună cu Evstratie, și s'au trimis amândoi la Agricolae, socotind Lisie, că aceasta va fi spre folos, nu numai pentru înțelepciunea și puterea cuvintelor lui Evstratie, cu care a rușinat și a batjocorit legea lui, ci și pentru ca să nu mai facă minuni și să tragă pre mulți la credința în Hristos. Deci stând sfântul Evstratie de față înaintea lui Agricolae, și rușinând toată înșelăciunea și deșertarea rătăcirii ellinești, de cele ce zic ei, căci era mare și vârf întru înțelepciune, și povestind orânduiala ceea ce era pentru Hristos, și înfricoșind pe tiran și dând în mâna sfântului Vlasie episcopul diata lui ce făcuse în temniță, carele l-a și împărțit cu sfintele Taine. Deci de vreme ce sfântul Orest fu mai înainte pus preste un pat de fier ars, întru același și-a luat și sfârșitul, pre acesta mai pre urmă băgându-l într'un cuptor aprins, a luat cununa muceniei. Iară soborul acestora se face în sfânta biserică a sfântului Apostol și Evanghelist Ioan Bogoslovul, carea este aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Luchiei fecioarei.

Stih : Luchia ca o fecioară, o cunună a luat,
Și iarăși ca o muceniță prin cea a doua s'a încununat...

Aceasta a fost din orașul Siracusa, aflându-se în Sicilia logodită cu bărbat, iară pentru boala ce supără pre mumă-sa se duse cu dansa la Cătana, ca să roage pre sfânta muceniță Agati să o izbăvească de curgerea sângelui, și ducându-se văzû în vis pre sfânta Agati unde dă tămăduire mai-că-sa, și ei îi proorociă mucenia ce eră să ia pentru Hristos; deci dupăce se tămădui mai-că-sa, împărțindu-și averea la săraci, aveă bună poftă a mărturisi pre Hristos. Și fiind pârâtă de logodnicul ei, a stătut înaintea boerului Pashasie, carele a poruncit de o a dus la curvăsărie ca să o rușineze, însă prin Darul lui Hristos a rămas curată, năvălind mulți și neputând să o mute din locul care stă întărită, și văzând că nu este nădejde a-și schimba gândul ei, nici putând să o arză cu focul ce aprinsese acolo unde stă sfânta, că eră păzită de Dumnezeu, i-a tălat capul cu sabia.

Intru această zi, pomeniră prea cuviosului părintelui nostru Arsenie cel din Latro.

Stih: Lui Arsenie părinte ai urmat,

Și cu el în ceruri dănțuind împreună te-ai aflat.

Acest cuvios părintele nostru și de minuni făcătorul Arsenie, eră din Constantinopol, fiu de părinți drept cinstitori, bogați, și cei mai întâiu după neam. Deci pe lângă aceea, că Cuviosul acesta eră asemenea strălucit cu neamul, i s'a mai dat lui dela împăratul acei vremi și alt cin; a fi Feldmarșal și Patrichiu locului ce se zice a Chivirioteilor. Ci și când într'o vreme, a fost trimisă flotă împărătească, atuncea Cuviosul acesta a luat îngrijirea ei, dar fiindcă din furtuna mare a clocotit marea din adâncul ei, pentru aceasta corăbiile flotei s'au scufundat, el însă singur ieșind la uscat și-a scăpat viața. Deci atuncea aflând voie, a luat aceea ce de multă vreme doreă; adică s'a îmbrăcat cu îngerească shima monahi-cească. Deci se ticăloșea cu trupul și-l supunea pre el la suflet, cu posturi, cu privigheri, cu culcări pe pământ și cu alte rele pătămiri, și pe lângă acestea își strămtona trupul său cu grele lanțuri, cel cu adevărat decât fierul și diamantul mai puternic și mai tare. Iară râurile lacrimilor sale, și stările cele de toată noaptea, și războaiele vicle-

nilor duhuri și suferința ce arăta la răcelele iernei, și la arsurile secerișului, acestea toate zic, cine poate să le numere? Cu asemenea nevointă nevoindu-se fericitul, a fost trimis de Duhul sfânt la un loc ce se află de ceea parte de locul numit Ieros. Iară acolo ducându-se, cu pururelnică curgerea lacrimilor sale, a arătat fericitul acel loc valea plângerii, hainele sale erau de păr. Deci câte părți ale trupului nu le muncea lanțurile, le muncea asprimea hainelor, hrana sa (sau mai bine zicând nehrana sa), nu eră alt decât ierburi sălbatice, și pre acestea le mănca nu cu sațiu, ci numai cât le gusta. Setea sa o mângâia, numai apă foarte puțină, și aceasta de două sau trei zile scoasă. Apoi ducându-se de acolo, a mers la minunatul munte Latron, ce se află în Asia, și acolo petrecând minunat prea minunatul, a omorât cu rugăciunea sa și cu semnul Crucii, o aspidă, care se încuibase acolo, și otrăvea apele. Apoi ducându-se și de acolo, a mers după dumnezeiasca poruncă, la mănăstirea ce se numește a Chelivarilor, și făcându-se acolo Igumen pe o scurtă vreme, a îndemnat pre mulți spre faptă bună. Apoi ducându-se de la mănăstire s'a întors iarăși la dorita sa liniște, lipsit fiind, necăjindu-se, ticăloșindu-se și închizându-se într'o peșteră, întru carea erau cuiburi și locuinți a multor fiare. Deci acolo, a rămas liniștit, alt prooroc Daniil arătându-se, căci precum acela a rămas nevătămat în groapa leilor, asemenea și marele de suflet acesta Arsenie, a rămas în peștera aceea în locuința fiarelor, nevătămat și nesupărat, iară mai bine zicând, Cuviosul acesta prin rugăciunea sa a izgonit adecă fiarele ce locuiau acolo, iară peștera aceea o a făcut școală de suflete. Deci fiind frații monastirii, îl rugau pre el ca să se ducă împreună, pentru aceasta s'a întors Cuviosul iarăși în mănăstire. Insa și acolo aflându-se, nu viețuia mai mult obștește împreună cu frații, ci închizându-se pre sine într'o chilie prea mică, singur, slujea Dumnezeului singur, și în cele șase zile a săptămânei, nici vorbea cu cineva, nici mân-care priimea, numai Duminica însă obișnuia sfântul, și a vorbi, și a mânca. Ce să vorbim mai mult? La atâta nepătimire a ajuns Cuviosul, în cât nici hrană trupească nu priimea mai mult pururea pomenitul, căci se hrănea

de dumnezeesc înger, ci și Darul minunilor a luat dela Domnul, căci ape amare turburându-le cu toiagul său, întru prea dulci pe acestea le prefăcea. Așa petrecând Cuviosul, cu înțelepciune și bărbăție, și cu înfrânare și dreptate a ajuns la sfârșitul vieții sale, și era chemat la locașurile cele de sus. Pentru aceasta a chemat pre toți monahii ce locuiau acolo împrejur și i-a învățat pre ei pentru lepădarea de lume, și de ale lumii, pe lângă acestea încă și pentru răbdare, și iubire de frați, și pentru smerenie, și pentru rugăciuni. Apoi îngenunchind și umplându-i-se ochii de lacrimi, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu; multe și după moarte minuni lucrând, căci cu rugăciunea fraților, a vindecat sfântul un îndrăcit carele se apucase să bortească mormântul sfântului, și apoi a rămas slăbănog pentru cutezare, mai în urmă însă a venit în simțire și s'a pocăit. Ci și un monah ce avea idropică, apropiindu-se de mormântul sfântului, l-a rugat pre el ca să-l vindece, și îndată o minune! a luat sănătatea sa mulțumind împreună și slăvind pre cel ce slăvește pre sfinții săi Hristos, singur adevăratul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Întru această zi, cuviosul Aris, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Aris, nu Aris cel mândru s'a aflat,

Ci mai vârtos blând, și pre pământul celor blânzi a călcat.

Întru această zi, pomenirea sfântului sfințit mucenic Gavriil arhiepiscopul Serbiei, carele în Prusa a mărturisit la anul o mie șase sute cincizeci și nouă.

Stih: La înălțime spânzurându-te Gavriile, celui pre lemn spânzurat ai urmat,

Și cu îndoită cunună te-ai încununat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluște-ne și ne mântuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

În cuptorul persesc...

Având cugetul mărturisirii neștrămutat, a cinsti un Dumnezeu în Treime, ai defăimat chinurile, strigând: Bine-

cuvântat ești Dumnezeuul meu și Domnul.

Ca un fericit ai umblat pe cale fără prihană, plecându-ți genunchile cu mulțămită Mântuitorului, iară sufletul ți l-ai dat în mâinile Stăpânului ca o jertfă cu bun miros, Avsentie.

Dumnezeul cel ce a dat hrană lui Ilie prin corb, acesta făcând minuni a descoperit cinstitul tău cap, celor ce-l poșteau ca, un ospăț mult dorit, Avsentie.

A Născătoare.

Fecioară Maică, ca pre o curată și nestricată, te-a iubit pre tine Cuvântul cel curat; și întrupându-se din tine, a zidit iarăși pre om deplin, cela ce a prea mărit pre Luchia cu minunile.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

Purtătorule de biruință Avsentie, către cereasca împărăție te-ai suit; că după ispitirea muncilor celor de multe feluri, pre Hristos Dumnezeu mărturisindu-l, te-ai săvârșit pentru dânsul, tăindu-ți-se capul.

Prea minunată este, bună și cu totul înțeleaptă bărbăția ta Oreste; că în priveliște cu vitejie te-ai luptat, și pre su-

fletul lui Lisie cu Crucea l-ai pătruns, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri

Slavă :

Dimpreună ostaș, dimpreună călător, și legat de un gând, și dimpreună ostenind s'a arătat lui Evstratie Orest, și împreună moștean împărăției lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei.

Pre cei trei tineri cuptorul nu i-a ars, nașterea ta mai 'nainte închipuind. Că nu te-a ars nici pre tine dumnezeescul foc, cel ce s'a sălășluit întru tine, și pre toți i-a luminat a strigă: Bine cuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos.

Măinile întinzându-și...

Deschizându-ți buzele cele curate, ai tras dumnezeescul Duh, Evstratie, și slăbiciunea închinăciunilor celor pierzătoare de suflete o ai înfruntat, și ai strigat, să cinstească pre Dumnezeu cel în Treime, zicând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu înțeleptele tale învățături mucenice Evstratie, întărindu-se cugetul lui Orest cel nebiruit, fost-a întins pe pat de fier, urmând tinerilor celor

ce au risipit văpaia, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Întinsu-ți-ai trupul cu răbdare mărite Oreste pe pat de foc, și te-ai numărat împreună cu mucenicii, veselindu-te întru Domnul, și te-ai odihnit în locașurile cele cerești, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Ărătat-te-ai mai înaltă de cât cerurile, născând pre Dumnezeu cel ceresc Preacurată, carele toată făptura pământurilor o a făcut cerească, și cinstită pomenirea Luchiei o a luminat, căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Din văpaie Cuvioșilor...

O putere a Treimii celei mai pre sus de fire, cu îndrăzneală propoveduind ai teologhisit, și idoleasca slujire cea deșartă ai vădit, prea înțelepte Evstratie și de Dumnezeu înțeleptite.

Ne știind tiranul de răbdarea ta, socotea să spăimânteze cugetul tău cel nebiruit cu priveala focului; carea tu defăimându-o cu bucurie, strigai popoarelor: Binecuvântați

toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu dumnezeieștile tale sfătuiri învățându-se de Dumnezeu înțeleptul Orest, pre patul cel înfocat a sărit săltând, și ca un miel fără prihană cu totul arzând, lui Dumnezeu dătătorului de cununi strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară, izbăvește-mă ajutând neputinții mele, și de multele supărări și rele mă scapă; că pre tine te măresc una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind atras de dragostea dumnezească, spre mutarea de aicea, și tare înfruntând amăgirile tiranilor fericite Evstratie, te-ai sânguit către Darul chemării de sus, prin pătimire.

Foarte te bucurai veselinindu-te Mucenice, de hotărârea osândirii, a nebuniei muncitorului, slăvind pre puitorul de pătimirea ta Evstratie, lăudând pre Hristos pierzătorul morții.

Veniți toți iubitorilor de

mucenici, să fericim cu laude sfinte pre surpătorii înșelăciunii, pre înțeleptul Evghenie, pre Orest și pre Mardarie, și dimpreună cu ei pre Avxentie, și pre Evstratie.

A Născătoarei:

Lumină ne-a strălucit nouă din pântecul tău, Fecioară neispită de bărbat, cu ale căreia lumini dumnezeiești s'a luminat minunata Luchia, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Alt canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Dorind a te împărtăși dumnezeieștilor taine, purtătorule de chinuri, te-ai învrednicit fericite Evstratie și arătării celei dumnezeiești și luminate; și te-ai apropiat către Hristos cel dorit, carele te chemă la Cer.

Întărindu-te cu puterea lui Hristos Evstratie, ai batjocorit momelile gonitorilor, slăvind pre Hristos cu cântări. Că în lăuntrul cuptorului intrând ca în frumosul raiu, ca și tinerii oarecând, te-ai bucurat Fericite.

Slavă:

Cu cântări și cu laude să lăudăm credincioșilor pre dumnezeiești ostași, pre Avxentie și pre Evghenie, pre Mardarie,

pre lăudatul Orest, și pre începătorul cetii, împreună pătimitorul și prea înțeleptul învățător Evstratie.

Și acum, a Născătoarei:

Locaș al lui Hristos celui ce împărătește împreună cu Tatăl și cu Duhul te-ai făcut Fecioară; iară prin tine Preacurată și noi locașuri cu bun Dar făcându-ne, ne-am învrednicit a ne face și fii aceluia prin Botez.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre ritorul Evstratie să-l lăudăm cu cântări, și cu el pre Avxentie, pre Mardarie, pre Orest, și pre înțeleptul Evghenie; cari s'au străduit pentru Hristos, și se roagă neîncetat pentru noi, cei ce lăudăm sfințită pomenirea lor.

Slavă, asemenea.

Săvârșit-ai luminata călătorie a pătimirii Evstratie ferice, și ai adus pre ceilalți, pre Evghenie prea cinstitul, pre înțeleptul Avxentie, pre Mardarie și Orest, de a căror credință și îndrăzneală s'au mirat oamenii și cetele îngerești.

Și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pămân-

tenilor, folositoarea păcătoșilor nădejdea creștinilor, singură mântuirea lumii, izbăvești-mă de îngrozirea focului.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Ceata cea în număr de cinci a sfinților să o cinstim popoare, lăudând pre Mântuitorul Hristos, pre Evstratie cel cu suflet răbdător și tare purtător de chinuri, împreună cu dânsul pre Avxentie, pre Evghenie, pre Mardarie, și pre Orest; că aceștia nevoindu-se pentru buna credință, au călcat întreitele valuri ale vrăjmașilor; și se roagă Mântuitorului să dăruiască curățire și iertare de păcate, celor ce săvârșesc cu credință pomenirea lor.

Glasul 3, a lui Ghermanò.

Cu cuvintele ritoricești a uimit pre cei fărădelege, ostașul lui Hristos, și cu rane de luptător, bărbătește a biruit puterile vrăjmașilor, Evstratie măritul și tarele purtător de chinuri, umblând pre calea cea strâmtă și anevoiasă și ajungând la pământul vieții veșnice; unde se roagă lui Hristos, să ne dăruiască nouă mare milă.

Pre marele între mucenici Evstratie, carele întru dumne-

zeeasca înțelepciune era filozof, și prin frumsețea cuvintelor s'a arătat ritor, să-l lăudăm cu cântări mucenicești. Că acest ostaș al lui Hristos adunând cu bună credință luptători, și în vremea războaielor puind în rânduială darurile nevoițelor, răpind sabia vrăjmașului, cu aceea l'a rănit pe el; către carele să strigăm: Ale-sule întru mucenici, împreună cu cei ce s'au nevoit cu tine, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce săvârșesc cu credință prea cinstită pomenirea voastră.

Glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Să se încununeze de noi cu laude bunii biruitori, mărturisitorii adevărului, Evstratie înfruntătorul băsnuirii Ellinilor, și propoveduitorul dumnezeieștii înțelepciuni a creștinilor; Avxentie, cea ce cu înțelepciunea cuvintelor și cu răbdarea lucrurilor, a înfruntat nedumnezeirea cea tirănească; pre lângă aceștia Evghenie cel de bună trebuință lui Dumnezeu, și nesuferit tiranilor pentru mărturisirea cea mântuitoare, și Orest ostașul cel adevărat și minunat al Impăratului tuturor; împreună cu aceștia și Mardarie cel mai blând decât porumbul, carele a rușinat pre șarpele cel în-

telegător, prin darul lui Hristos Dumnezeu, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a Casiei.

Vioara cea cu cinci coarde, și sfeșnicul cel cu cinci lumini, al Bisericii lui Dumnezeu, pre purtătorii de Dumnezeu mucenici duple numele lor să-i cinstim cu cântări, și cu bună credință să-i lăudăm: Bucură-te cela ce bine te-ai ostășit pentru Dumnezeu, în armata cerească, și ai plăcut celui ce te-a ales ostaș; cela ce între ritorii ești ritor, de Dumnezeu înțeleptite Evstratie. Bucură-te fericite Avxentie, cela ce ai crescut întru mulțime talantul carele ți s'a încredințat dela Dumnezeu. Bucură-te purtătorule de Dumnezeu Evghenie, ramura cea prea frumoasă a dumnezeescului bun neam. Bucură-te Oreste prea fericite, cel cu chip frumos, și cu năravul prea bun, și în amândouă prea ales, carele petreci cu totul în munții cei dumnezeiești. Bucură-te Mardarie nebiruitule, mărgăritarul cel strălucit și limpede, cela ce rabzi cu bucurie chinurile cele amare. Bucură-te ceata cea întocmai la număr cu fecioarele cele înțelepte. Pre voi vă rugăm: Apărați-ne de toată mânia și scârba, și ne faceți părtași bucuriei voastre celei

negrăite, pre noi cari cinstim pomenirea voastră cea de preste ani.

Și acum, a Născătoarei :

Cunoscându-te că ai născut pre Judecătorul cel prea drept, mă rog Preacurată, solește pentru mine, carele am viețuit nestâmpărat, și care sunt osândit și ticălos, să nu mă osândească la înfricoșata judecată cea viitoare; ci să mă pue dimpreună cu cei aleși cari au să stea deadreapta sa, pentru mila și bunătatea lui.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi, și cel desăvârșit Otpust.

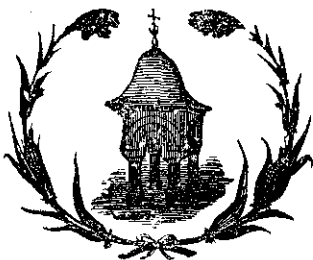

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul întâiu Peasna 3 pe 4; și din al doilea Peasna 6-a pe 4. Apostolul, din epistola către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi, păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfinții mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie, și Arian.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie : Ca pre un viteaz...

Cu pavăza bunei credințe înarmându-te Domnul, te-a făcut să ieși tare spre tabăra vrăjmașului, Tirse pururea pomenite; pre carele l'ai sfărâmat cu sulița răbdării tale, ai stins mulțimile de mii ale lui, și te-ai încununat cu cununi de biruință, mare Mucenice, mult pătimitorule.

Cu albiciunea sufletului, cu frumsețea trupului, și cu curăția mărturisirii, erai prea ales mucenice Levchie, pentru aceea te-a luminat Hristos pre pământ, cu nume purtător de numele albiciunii pre tine slăvite. Roagă-l dar să se ferească din stricăciune și primejdii, cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Cu bună biruință ai săvârșit nevoințele Calnice, fiind numit mai 'nainte, ceeace erai să fii cu faptele. Și râvnind lui Levchie, ți-ai albit sufletul cu podoabele patimilor și ale chinurilor, și ai arătat în priveliște socoteala cea fără de Dumnezeu a celor fărădelege, și întunericul înșelăciunii cu dum-

nezeasca putere l-ai împutinat.

Alte Stihiri, glasul acelaș.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Tirs cel minunat, și de Dumnezeu înțeleptul Calinic, și laudatul Levchie, mărturisind pre Treimea cea nezidită, au suferit foarte grele dureri, și munci neîncetate au răbdât hărbătește, și au luat cununile biruinții, ca niște purtători de biruință, făcându-se cetățeni dimpreună cu puterile cele fără materie.

Marele Filimon, Ariano prea fericitul, înțeleptul Apolonie, cu curgerile sângiurilor au stins văpaia mulțimii dumnezeilor, și tot pământul l-a adăpat cu dumnezeieștile curgeri ale cunoștinții de Dumnezeu, și cu ploile tămăduirilor usucă izvoarele patimilor, cu dumnezeescul Dar, bunii biruitori Mucenici.

Prea frumoase flori au înflorit în grădina Duhului, măriții Mucenici, dând dumnezeieștile bune mirezme, bine mirosind cugetele celor ce cu credință cinstesc pomenirile lor de preste an, pătimirile, luptele, și fericitul lor sfârșit; prin care locuesc veselindu-se în lumina cea neînserată.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului, prea lăudată, te rog curățește-mi gândul celspurcat, și toate păcatele și-l fă locaș de veselie Treimii celei dumnezeiești; ca mântuindu-mă, să măresc bunătatea și puterea ta cea nemăsurată, eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

Preacurata, văzând pre iubitorul de oameni Hristos răstignindu-se, și rănindu-se în coastă cu sulița, plângea strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Cu ce-ți răsplătește poporul cel nemulțămitor, pentru bunătățile ce ai făcut lor? Și te sârguești să mă faci fără fiu prea iubite! Mă spăimântează Milostive de răstignirea ta cea de bună voie.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cârții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al sfinților pe 4.
Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciul Faraon văzându-l în-
„necat, a strigat: Lui Dumne-
„zeu cântare de biruință să i
„cântăm“.

Cu străluciri mucenicești stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, și cu dumnezeeeștile fulgeri luminându-vă pătimitorilor, luminați-ne pre noi, cari lăudăm pomenirea voastră.

Dorind de frumsețea cea dumnezească, întru nimic ați socotit cele veselitoare ale vieții, Mucenici ai lui Hristos, și murind cu trupul, v'ați învrednicit a afla viață fără de sfârșit.

În priveliște muștrând înșelăciunea nedumnezeirii, Mucenici purtători de patimi, cu cuviință dumnezească ați răbdat focul a multor dureri, și acum ați dobândit viața cea fără durere.

Slavă :

Luminându-te cu razele cele mai pre sus de lumină ale Duhului lucrătorul tuturor, ai stins întunericul cel adânc al nedumnezeirii, mucenice minunate fericite Tirse.

Și acum, a Născătoarei.

Pre Cuvântul cel nescris împrejur, cuprins făcându-se cu trup l-ai născut Curată; pre carele roagă-l să izbăvească de stricăciune și de împresurarea patimilor, pre cei ce te măresc pre tine.

Peasna 3-a, Irmos.

Nu este sfânt precum tu...

Trupul strujindu-ți cumplit mai marii întunerecului, tăria cugetului tău nu o a slăbit, fiind întărit Tirse cu dragostea cea dumnezească.

Minunată a fost credința ta Mucenice, cea cu adevărat întru Domnul fără veste, prin carea ai rușinat credința cea rea a vrăjmașilor, strigând: O Filimoane! Robul lui Hristos sunt eu.

Cu îndrăzneală ai ieșit către lupta vrăjmașului Mucenice, nu cu pavază sau cu sulită înarmându-te, ci cu credință nesmintită, dumnezește și bărbătește l-ai surpat pre el.

Slavă.

Fiind întărit din Cer de dorirea cea dumnezească, ai luat Dar a te face îndumnezeit prin apă tăinuit, Filimoane mucenice al lui Hristos, carele te-a întărit către nevoințe dumnezești.

Și acum, a Născătoarei:

Unul din sfânta Treime întrupându-se din curatele tale sângiuri, cu cuviință dumnezească, a ieșit în două firi, ca să mântuiască pre cei din Adam, cu bunătatea sa Preacurată.

Irmosul :

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeu meu, care ai înălțat cornul credincioșilor tăi Bunule, și ne-ai întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Cu pavăza bunei credințe bine acoperindu-se, și cu arma Crucii îmbrăcându-se, cu tărie au surpat taberile tiranului, Mucenicii lui Hristos cei vrednici de minune, și încununându-se dela dânsul ca niște biruitori, dănțuiesc neîncetat cu puterile cele de sus; și Mântuitorului se roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Sfințit chinuindu-se sfințiții Mucenici ai Domnului, sfărâmările trupului și moartea cea silnică, bărbătește au răbdat, cu credință neîndoită, și semeția vrăjmașului de tot au surpat. Pentru aceasta luând Dar de tămăduiri, vindecă pre cei bolnavi, și izbăvesc de răutate pre cei ce totdeauna strigă: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei :

Sufletul meu Fecioară cel smerit din pruncie întinându-mi eu cel spurcat, și cu cuvintele și cu faptele pre mine însu-mi m'am netrebnicit, și nu am ce face sau unde să scap; dar altă nădejde afară de tine Fecioară nu știu, vai mie eu netrebnicul. Pentru aceasta ca rugător către tine Preacurată, acum alerg și mă rog mărturisindu-mă ție: Greșit-am! Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi dăruiască, că întru tine Fecioară nădejtile mi-am pus eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei :

Pre tine Dumnezeule, Stăpâne și Mântuitorule, văzându-te Mielușaua spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se strigă ție: Vai mie Fiule! Cum pătimești și cum suferi îndelung răbdătorule dela cei nemulțămitori ocări și moarte? Ca să mântuești firea omească cea căzută, și să o scapi din răutăți și de mulțimea greșelilor. Pentru aceasta strig ție: Scoală-te din morți, și apără turma ta de toată nevoia.

Peasna 4, Irmosul :

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, „cinstita Biserică cu Dumnezeuască cuviință cântă stri-

„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.“

Poftind voi Mucenicilor a mărturisi pre însuși cel milos-tiv și însuși Domnul și Dum-nezeul tuturor, prin chinuri ați dobândit împărăția lui.

Sdruncinăturile trupurilor, năvălirile fiarelor, ale focului și ale mării, bărbătește ai sufe-rit cu totul Fericite, și ai biruit toată tăria vrăjmașului, muce-nice Tirse.

Cu ranele patimilor împo-dobindu-ți sufletul, l-ai făcut mai luminat decât lumina soa-relui, ca un purtător de chinuri ostașule al lui Hristos mucenice Levchie.

Slavă :

Scotându-ți-se vinele, ai slăbit pre vrăjmașul voitorul de rău, prea fericite, și pe calea muceniei bine împodobit ai umblat mucenice Apolonie, prin dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei :

Maică ești fără bărbat, tu Fecioară fără prihană. Fecioară nestricată, între femei numai pre tine te știm, bine cuvân-tată Marie ajutorul oamenilor.

Peasna 5-a, Irmos :

Cu dumnezească străluci-rea ta Bunule, sufletele

„celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea-„ză-le; ca să te vază Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine „adevăratul Dumnezeu, cea ce „chemi din negura greșelilor“.

Fiind luminați cu luminile cele dumnezești ale făcătoru-lui, cu adevărat ați trecut luciul cel nesuferit al nedumnezeirii, și v'ați mutat către dumne-zeeasca liniște.

Târâți cumplit pe pământ prea lăudaților Mucenici, și cu chi-nurile fiind răniți, ați dobândit darurile cele cerești, făcându-vă cetățeni dimpreună cu îngerii.

Slavă :

Întinzându-te și cu multe rele fiind încunjurat Tirse, ai răbdat, arătându-te cu dumne-zeeștile ajutorinți, mai pre sus de tot felul de munci.

Și acum, a Născătoarei :

Pre cei ce te mărturisesc pre tine din suflet, Născătoare de Dumnezeu, Stăpâna cea bună a lumii, păzește-i că pre tine te avem folositoare nebi-ruită, ceeace ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Mișcându-vă cu suflările dumnezeescului Duh în-țelepților, corabia sufletului

în limanul cel de gând cu bucurie o ați mântuit Mucenicilor, îndulcindu-vă de Dumnezeire.

Cu vâpselele cele din sân-giuri, făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, prin dezbrăcarea trupului Mucenicilor, v'ați împodobit cu dumnezească bună cuviință, înfrumșetându-vă cu slavă.

Slavă :

Fiimon cu Levchie, și cu dânșii Apolonie și Tirs pururea fericitul, pătrimea cea dumnezească și luminată, s'a îmbogățit cu strălucirea Treimii, prin împărtășire fără materie.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce mai pre sus de făpturile cele văzute și cele de gând, ca un Dumnezeu se înțelege, întrupându-se a ieșit din pântecul tău, păzindu-te nestricată, precum ai fost mai 'nainte de naștere, Maică Fecioară.

Irmosul :

Marea vieții văzându-o „înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin aler-gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viața mea, „mult milostive“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Pre propoveduitorii cei tari...

Fiind râvnitori bunei cre-

dințe, ați defăimat pre muncitorul cel rău credincios, ați muștrat sălbătăcirea lui cea vărsătoare de sânge, și ați biruit cumplita lui împotrivire; și așa fiind întăriți cu ajutorul lui Hristos, Tirse și Levchie, împreună cu cei ce ați pățimit, rugați-vă pentru noi.

ICOS.

Să se umple de laudă gura mea precum a zis proorocul David, pentru tine Doamne, și precum mai 'nainte ai întărit întru credința nevoițelor pre măritul mucenic, carele eră păzitor orașului, iară acum s'a arătat nevoitorul tău, îngrozind pre muncitori, și rugându-se pentru cei ce cu credință săvârșesc pomenirea lui.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfinților lui Hristos mucenici : Tirs, Levchie și Calinic.

Stih : Cel ce tăia creangă de copaciu, pre tine Tirse nu te-a nemerit,

În cât lesne să te taie mai 'nainte de sfârșit.

Levchie cel luminat cu totul, de sabie se săvârșește,

Și trupul roșu prin sân-giuri își vâpșește.

Lui Calinic gâtul i s'a tăiat,

Și bun biruitor prin lucruri s'a aflat.

Prin herăstruire Tirse te-ai muncit.

Acestia au fost pre vremea împărăției lui Dechie și Cumvrichie domnul, cari goneau pre creștini spre părțile Nicomidiei, Nicheii și Chesariei cei din Vitinia, iară sfântul Levchie îndemnându-se și pornindu-se din sine-și, merse către dânsul mărturisind pre Hristos și ocărând deșertăciunea idolilor, deci spânzurându-se din porunca ighemonului și strujindu-i carnea cumplit și rămânând întărit spre credința creștinilor, i-au tăiat capul. Apoi mergând ighemonul la Elispont,

Îl întâmpină marele viteaz Tirs, mărturisind slobod cu toată îndrăznirea pre Hristos, că este Dumnezeu și muștrând pre tiran, că fără de cale cinstește pre cei ce nu sunt dumnezei, pentru aceea l-a bătut cu palmele preste obraz și-i sfărâmară gleznele, și legându-i mâinile și picioarele la un loc, i le sfărâmară, și-i băgară undițe în pleoapele ochilor, și-i împunseră ochii, și cu măciuci de aramă i-au frânt picioarele, și i-au turnat plumb topit pre spinare, care turnându-se au vătămat mai mult pre muncitori decât pre sfântul, de vreme ce prin Darul lui Hristos a rămas nevătămat de toate cumplitele munci ce-i dedese, apoi l-au legat cu lanțuri de mijloc și cu rugăciunea sfărâmă toate închinăciunile idolilor, după aceea l-au băgat într'un vas plin de apă cu capul în jos, și îndată se sparse vasul, și l-au dat de pre zid înalt jos, unde erau puse piroane și țepi de fier ascuțiți, și cu puterea lui Hristos a fost păzit, și de aceea nevătămat, după acestea dând și Cumvrichie și Silvan, rău sfârșit vieții lor, s'a pus domn în locul lor Vavdos, carele prinzând pre sfântul, căci ținea credința lui Hristos, l-au băgat într'un sac și l-au aruncat în mare, și spărgându-se sacul din venirea de ingeri, a fost scos sfântul la uscat și iarăși l-au luat de i-au dat munci grele, și iarăși sfântul cu rugăciunea a surpat idolii jos, și l-au dat ca să-l mănânce fiarele, și rămase nevătămat de ele, și iarăși l-au bătut atât cât pica carnea jos. Atuncea a tras și pre sfântul Calinic la credința lui Hristos, carele eră popă idolesc, socotind cu mintea sa că acela eră Dumnezeu mai mare decât toți. cu al căruia nume cad idolii jos, căci mergând sfântul Tirs la Apolonia, clăți și doborâ jos la pământ cu rugăciunea, idolii dumnezeilor celor deșerți, asemenea minuni făcând și sfântul Calinic, de a surpat idolul ce se cinstea acolo, i-a tăiat capul, iară pre sfântul Tirs băgându-l într'un sicriu ca să-l taie cu un ferăstrău, și neputând slugile mai muta fierăstrăul să-l tragă, a rămas nevătămat și și-a dat sufletul la Dumnezeu, făcându-se glas spre dânsul din Cer, care îi arată binele ce-l așteaptă. Și se face soborul lor la muceniceasca lor casă ce este aproape de Elean.

Intru această zi, sfinții mucenici: Filimon, Apolonie, Arian și cu tovarășii lui.

Stih: Filimon cel ce mai 'nainte pre prieteni, cu fluerile a veselit,

Acum tăiat fiind, streină veselie a dobândit.

Fii pierzării, morții cei de sabie au dat,

Pre Apolonie cel cu punere fiu celui prea înalt.

Pre Arian, cel ce de viclenie s'au atățat.

Nebunește în mare l-au aruncat.

Acești sfinți, erau în anii împăratului Dioclițian și Arian ighemonul Tibaidei din Egipt. Iară chipul muceniei lor a stătut așa: Treizeci și șapte de creștini au fost prinși și s'au adus la ighemonul, însă unul dintre ei Apolonie cu numele, anagnost fiind bisericii de acolo, înfricoșându-se către amarele munci ale muceniei, a dat patru galbeni, împreună și hainele sale lui Filimon carele jucă jocul numit siravlion, ca el îmbrăcând hainele lui Apolonie și închipuindu-se în felul lui, să jertfească idolilor în locul lui. Iară Filimon luând hainele lui Apolonie și îmbrăcându-le, îndată se îmbracă gânditor, împreună și cu credința lui Hristos. Deci intrând în priveriște, sub închipuirea lui Apolonie, i-a fost poruncit ca să jertfească idolilor; iară el a mărturisit că crede în Hristos. Atuncea a poruncit ighemonul ca să vie Filimon să cânte jocul mai sus zis, ca prin dulceața cântării aceluia, să se îndemne cel ce mărturisea pre Hristos, sub chipul lui Apolonie, ca să cinstească mai mult bunătățile lumii și să se lepede de Hristos, adică să jertfească idolilor. Această auzindu-o Filimon a arătat că el este Filimon cel ce se caută, carele s'a închipuit cu chipul lui Apolonie. Ci Ellnii îl îndemneau pre el să se lepede de Hristos. Însă viteazul Filimon nu s'a înduplecat, pentru care pricină, ighemonul l-a muștrat pre el zicând: Că în zadar se ostenește zicându-se pre sine creștin, dacă mai întâiu nu se va boteză, căci este oprit, îi zice, a se număra cu creștinii, cel ce nu va lua Botezul; fiindcă îl muștră, zic pre Filimon. Pentru aceasta el a făcut rugăciune și a căzut ploae preste singur el numai, în cât toți cei ce stau de față s'au înspăimântat, iară sfântul s'a încredințat că ploaea aceea s'a făcut botezul său dela Dumnezeu, pentru că nici un creștin nu îndrăznește ca să-l boteze pentru frica ighemonului. Apoi a făcut rugăciune sfântul ca

să se piarză uneltele acelea a cântecului mai sus zise, pre carele le dedese lui Apolonie, când a priimit dela el galbenii precum s'a arătat mai sus, și deoarece viind foc din Cer, le-a ars pre ele în mâinile lui Apolonie. Deci fiindcă dumnezeescul Apolonie, a statut pricină ca să crează Filimon în Hristos, pentru aceasta a fost adus înaintea ighemonului și a mărturisit credința lui Hristos, pentru care i-a tăiat vinele picioarelor și l-a târât pre el prin toată cetatea, iară Filimon spânzurat fiind de un măslin, a fost însăgetat, însă săgețile nu s'au atins de el, ci una dintre ele viind la ighemonul, a înpus ochiul său și l-a orbit, pre carele sfântul Filimon iarăși l-a făcut sănătos, căci i-a spus lui mai 'nainte că după mărturisirea mea, de vei lua țărână dela mormântul meu și o vei pune pre ochiul tău, îl vei aveă pre el sănătos. Deci dupăce li s'au tăiat capetele amândorura și sfântului Filimon și sfântului Apolonie, atuncea s'a dus ighemonul Arian la mormântul mucenicului Filimon, și luând țărână de acolo s'a făcut sănătos, după mai 'nainte spunerea sfântului. Deci dintru o pricină ca aceasta a crezut în Hristos, el și cei împreună cu dânsul patru protectori și s'au botezat toți. Despre aceasta înștiințându-se Dioclițian, a trimis și a adus pre ighemonul Arian, și legându-l pre el cu lanțuri de fier și spânzurându-i o piatră de gât, l-a pogorât pre el într'o prăpastie și acolo cu țărână l-a astupat, și l-a acoperit. Și după ce a făcut aceasta rău credinciosul, și-a așezat scaunul său preste prăpastia aceea, și a poruncit oștenilor să joace zicând: Să vedem de va veni Dumnezeul lui Arian și-l va scoate pre el din prăpastia aceasta. După aceea întorcându-se la palat a mers la patul său, și o minune! lanțurile și piatra ce le purtă sfântul Arian, vedea că erau spânzurate deasupra patului său și pre însuși sfântul Arian, culcat pre patul său. Deci s'a temut socotindu-l că este vrăjitor, dar auzind pre sfântul că-i vorbia cu glas liniștit și-i zicea: Eu sunt Arian pre carele tu l-ai băgat în prăpastia aceea, zicând împreună și hulitoare cuvinte împotriva Hristosului meu. Acestea auzindu-le Dioclițian, s'a înspăimântat și a rămas fără de glas multă vreme, apoi abia viindu-și întru sine nebunul, pre lucrarea minunei o soco-

teă vrajă. Deci l-a aruncat pre el în mare împreună cu cei patru protectori ce crezuse. Pre câte cinci îi băgase în cinci saci cu nisip. Deci un prea mare delfin trăgând sacii câte cinci și luându-i pre spinarea sa, i-a scos pre ei la țărnițele mării Alexandriei, iară slugile sfântului Arian, așteptând acolo la țărnițe după porunca lui, și văzând moaștele sfinților aducându-se pre spinarea delfinului, s'au minunat; apoi luându-le pre ele cu evlavie și intrând în caic, prin înnotare pre râul Nilului, s'au apropiat de Mitropolia Andinoiților, unde prin glasul ce a venit de sus, înștiințându-se de locul unde se cuvine a se îngropa sfintele moaște, au înștiințat în cetate prea slăvita această minune, de unde au alergat toți, cu tot norodul cu făclii și cu cântări și așa le-au îngropat pre ele cu cinste la loc însemnat.

Intru această zi, pomenirea celor patru protectori ce au mărturisit împreună cu sfântul Arian.

Stih: Protectorilor streină afundare marea este, Imbrăcați cu saci, ca cu podoabe luminate.

Intru această zi, pomenirea celei cu iubire de oameni ce s'au făcut la noi înfricoșatei groaze a cutremurului dela care fără de toată nădejdea ne-a izbăvit pre noi iubitorul de oameni Dumnezeu.

Stih: Clătit-ai pământul Cuvinte, dar iarăși l-ai oprit,

Căci decât spre urgie mai mult spre îndurare ești pornit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut ingerul, cuviosilor „tineri; iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigă: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.

Cu ploile cele dumnezeesti ați stins cuptorul mulțimii dumnezeilor, fiind aprinși de dumnezeiasca dragoste, și acum cântați cu bucurie pătimitorilor:

Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pre cel ce vă goniă, prinzându-l în mreaja cea dumnezească, vrednicilor de laudă, l-ați scos din adâncimea rătăcirii, și l-ați adus lui Hrisios, cântând călduros: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă:

Cutremurat-ați temeliile înșelăciunii, arătând pătimitorilor minte bărbătească, și neplecată voire, și acum cântați cu bună credință: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, carele izbăvește pre oameni din necuvântare, și le dă cuvânt a strigă: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Cu pavăza bunei credințe fiind acoperit, și Crucea ca o sulită luându-o, taberile vrăjmașilor celor nevăzuți le-ai tăiat Tirse, slava cea dumnezeiască a vitejilor mucenici.

Fiind aprins cu dragostea

Atotțiitorului, ai intrat bărbătește întru nevoințele mucenicilor, și cu tărie chinându-te, ai surpat pre balaurul cel mare, Filimoane pătimitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătând puterea vrăjmașului cufundată întru adâncimea bărbăției și a răbdării tale o Ariane, te-ai învrednicit împărăției celei nemișcate întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei.

Ădevărat Născătoare de Dumnezeu mărturisindu-te strigăm ție cu credință, cuvântul îngerului: Bucură-te, că singură ai născut pre pământ bucuria, ceeace ești plină de Dar, pururea binecuvântată.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor roua „ai izvorât, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo „irea; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Închipuind patima lui Hristos, ați răbdât ispite de multe chinuri fericitilor, și tăindu-vi-se capetele v'ați unit cu cetele cele cerești, luminându-vă cu slavă, și îndumnezeindu-vă cu razele cele frumoase.

Din sânziurile tale ți-ai vopsit porfiră, înțelepte Tirse, și împodobindu-te cu dânsa, și fiind ca un sceptu dumnezească Cruce, veselindu-te împreună cu toți pătimitorii, acum împărătești împreună cu Hristos, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

De nevoințele voastre fericiților și de împotriviri, de moartea cea silnică, și de rane, s'au mirat puterile îngerilor; cu cari împreună petrecând, aduceți-vă aminte de cei ce săvârșesc pomenirea voastră prea lăudaților.

Și acum, a Născătoarei:

Întru asemănare de trup omenesc s'a văzut născut Cuvântul din pânțele tale, și a tras la sine mulțime de mucenici, răbdând patimă prea Bunul, prea curată Fecioară Marie, de Dumnezeu dăruită.

Imnosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a că- „ută cetele îngerești; iară prin „tine Preacurată s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat. „Pre carele mărindu-l cu oștile „cerești, pre tine te fericim“.

SVETILNA.

Podobie: Privind ucenicii te-ai înălțat...

Dorind nevoitorii a vedea

strălucirea Treimii, nu s'au arătat nicicum îngroziți de munci, iară murind s'au sălășluit în ceruri, desfătându-se negrait, întru dumnezească strălucire.

A Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încă-pere dumnezeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl a binevoit, Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE

Sfântul sfințit mucenic Elevterie, și prea cuviosul părintele nostru Pavel cel din Latro.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Vas prea sfințit te-ai făcut dumnezeescului Duh, curățindu-ți sufletul de patimi, prea sfințite; pentru aceasta ai luat dumnezească sfântă ungere, făcându-te Arhiereu, și povățuitor poporului celui de Dumnezeu înțeleptit, ca un mucenic nebiruit al celui ce pentru noi a răbdat patimi, și a izvorât nepătimire, pătimitorule Elevterie.

N'ai băgat seamă de trup când se chinuia cu bătaia și se apropiă de foc; că ți-ai pironit mintea cu neasemănată dorire către podoaba cea prea frumoasă, a doritului celui dumnezeesc, cu a căruia dulce dorire te-ai rănit, lauda mucenicilor, frumsețea Arhiereilor, împreună vorbitorule cu îngerii; mucenice Elevterie, rugătorule pentru sufletele noastre.

Văzându-te ceeace te-a născut, că bine ai săvârșit nevoința, dorind să-și săvârșească și ea călătoria asemenea, îmbrățișându-te în mijlocul priveliștii, s'a junghiat ca o junice. Cu carea împreună ne rugăm ție, roagă-te pentru noi Mântuitorului și Domnului, prea fericite Elevterie.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Pavele podoaba călugărilor, creșterea cea frumoasă a pustiei, lauda cuvioșilor, cinstea Latriei, întărirea credincioșilor, pre cei ce săvârșesc cu dragoste prea cinstită pomenirea ta, și sărută sicriul moaștelor tale, păzește-i de toată încunjurarea și de osânda focului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Locaș Treimii însuși pre tine te-ai făcut, Părinte de

Dumnezeu fericite. Biserică întru numele acesteia ai ridicat, și în pustiiile cele neumblate ale Latriei intrând, te-ai sălășluit ca Moisi în muntele Sinai. Unde luând dumnezeiasca lege, înveți mulțimea celor ce sihăstresc, adevărul, prea minunate.

Având îndrăzneală către Domnul, roagă-te prea cuvioase, ca turma care o ai întemeiat cu multe sudori, să se păzească de ispitele vrăjmașului, de năpădirea dușmanilor, de foc și de sabie, și de toate meșteșugurile celui viclean. Că pre tine sprijinitor și apărător te avem, și pre tine nădejde după Dumnezeu te-am câștigat, Fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Văzându-te pre tine Elevterie frumsețea Arhiereilor, și slava purtătorilor de nevoință, adevărurile dogmelor, și apărător Bicericii, adunându-ne, duple datorie, te laudăm pre tine, zicând: Bucură-te păstorul uscatului, neapus luminărule și putere și întărire. Bucură-te că pre Hristos ai iubit și îngrozirile tiranilor, ca pre niște jucării le-ai scuipat. Bucură-te că nu ți-ai cruțat trupul, zdrobindu-se prin feluri de munci, ca și cum ar fi fost străin. Pentru aceasta strigăm

ție prea fericite: Ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, neîncetat apără pre cei ce cu credință săvârșesc, cinstită și prea slăvită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Prizmuind vicleanul cel protivnic turmii tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luiși mâncare. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, apără-ne pre noi de vătămarea lui.

A Crucii, a Născătoarei.

Privindu-te Preacurata pironit pe lemn, strigă: O Fiul meu și Dumnezeule, ce este această a ta prea mărită și străină auzire, carea o suferi pentru mare mila ta.

STIHOAVNA din Octoih.
Sau acestea, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Făcându-te Părinte apărător Bisericii, ca o odraslă adevărată a Evantiei celei de Dumnezeu cuvântătoare, și ca un tainic prea adevărat al Apostolilor, întorci către Dumnezeu popoare, care mai 'nainte nebunește dau cinste demonilor ca lui Dumnezeu.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvșoșii tăi cu bucurie se vor bucura.

Fiindu-ți milă Părinte de femeile cele ce vreau a naște, le-ai dat învoire a veni la loca-

șul tău; bună înnotare iarăși ai dat altora cari cu ferbințele o cereau, și bolnavilor dai sănătate, strălucind cu minunile.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Liban se va înmulți.

Nevoințele muceniei cu tărie le-ai suferit, neîngrozindu-te de asprele munci ale lui Adrian, cu totul fiind aprins de dorința Ziditorului, Elevterie prea înțelepte; și pre aceea ce te-a născut, împreună nevoitoare luându-o, te-ai suit sus, bucurându-te.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podoba Arhieriei tale cuvioase Părinte, o ai roșit cu curgerile sângiurilor tale; iară în mijlocul priveliștii, carea o ai săvârșit cu bărbăție, văzându-te pre tine ceeace te-a născut și te-a crescut, căzând, săruta pre dulcele ei fiu. Pentru aceasta și tăindu-se de sabie, a intrat în cămarile cerești împreună cu tine. O fericită maică! O sfințite țate! pre care le-ai supt fericite Elevterie, și ai cunoscut pe Ziditorul firei. Roagă-te dar împreună cu maica ta, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne mântu-

ește pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Răstignirea ta o Stăpâne, carea pentru noi oamenii cu îndelungă răbdare ai suferit, Fecioara văzându-o, cu plângere strigă ție: Fiul meu cum te-au răstignit pre Cruce, și te-au omorât fiii Evreilor? Ci scoală-te, ca să câștigi slavă cei ce cu credință se închină cinstitelor tale patimi, Cuvinte.

Troparul, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor...

Slavă, al Cuviosului, asemenea:

Ca cel împreună locuitor cu cei fără de trup, și tuturor cuvioșilor părtași, prea lăudate Pavele, pre tine te cântăm, și ne rugăm ție: Roagă-te totdeauna pentru noi, ca să aflăm milă.

Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Elevterie:

Al cărui acrostih, la Greci este acesta:

De patimi slobod arată-mă pre mine prea fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Caंतare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate

„minuni, cu braț înalt, și a mântuit pre Israil, că s'a prea slăvit“.

Fiind robit de negurile patimilor, mântuește-mă acum pre mine, cu rugăciunile tale cele luminoase, mucenice Elevterie, ca să te laud cu cântări dumnezești, ca pre un rob al lui Hristos.

Strălucit-ai prea sfințite cu dumnezeștile prea curatele lumini ale muceniei, văpsindu-ți cu sângele sfințita ta podoabă, și te-ai făcut cu chip luminos prin Duhul.

Lipindu-te de Dumnezeu cu chip prea curat din tinerețe, ți-ai depărtat sufletul de cugețul trupesc, și te-ai îmbogățit cu Dar îndestulat al minunilor.

A Născătoarei:

Ca un scaun în chip de foc porți pre Ziditorul, ca o cămară însuflețită și ca un palat de veselie încapi pre Impăratul, făcându-se ceeace suntem noi, fără schimbare și stricăciune.

Alt CANON, al cuviosului.

Peasna 1-a, glas acelaș, Irmos:

Hristos se naște slăviți-l...

Caंतare nouă de laudă mă nevoesc a aduce ție prin deschiderea gurei, Pavele de Dumnezeu purtătorule; dă-mi Dar a grăi, cu rugăciunile tale

prea cuvioase, ca să vestesc cinstitele tale nevoi.

Din tinerețe prea cuvioase ai luat jugul Domnului, și în brazdele inimii tale ai sămănat grâul cel duhovnicesc, și ai secerat spicele, care întăresc sufletele, de Dumnezeu fericite.

Slavă :

Prin sudorile cele multe ai câștigat împărăția cea de sus, ca un fără de trup viețuind pe pământ; și acum întru cele mai pre deasupra stând înaintea Treimii, adu-ți aminte și de noi.

Și acum, a Născătoarei :

Trupul meu cel stricăcios luându-l cel fără de trup, din sângiurile tale Mireasă dumnezească, și în iesle culcându-se, trupul acesta pre care l-a luat, îl îndumnezește cel prea bun, prin unirea lui, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 8-a, Irmos :

Șă se întărească inima mea întru voia ta Hristoase „Dumnezeule, carele preste ape „ai întărit Cerul al doilea și ai „întemeiat pământul preste ape „Atotputernice.

Voind a pătimi pentru Hristos, rabzi rane pe trup, veselindu-te înțelepte întru dureri și întru nevoi. Pentru aceasta

acum ai dobândit viața cea fără durere.

Cu dragostea cea fierbinte a Făcătorului întărindu-te pătimitorule, de Dumnezeu înțelepțite, te arunci pre sine-ți în lucrul cel meșteșugit cu foc, răcorindu-te cu focul Duhului, Elevterie.

Ărătându-te între preoți prea sfințit, și între mucenici mucenic prea tare, ai luat cunună îndoită, Fericite, văzând totdeauna fața lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Toiag de putere ai odrăslit pre Hristos, întru carele ne întărim, că pre tine te-a însemnat odinioară toiagul lui Aaron, carele a odrăslit, pământule nelucrat, prea curată porumbiță, pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos :

Fiului celui născut...

O bărbăția ta prea lăudate! O vitejiile tale cele sufletești! Că dorind să sfărâmi fălcile leilor celor nevăzuți, ai purtat pe umere două pietre prea mari, în timpul nopții.

Cine poate să spună duple vrednicie nevoițele tale, că tu călătorind căi aspre prin pustietăți, ai mâncat erburi crude, deprinzându-te a îndulci gustarea ta cu durerile înfrânării.

Slavă :

De demult văzătorul de Dumnezeu Moisi s'a învrednicit vederii celei de taină în rug; iară prea cinstitul Pavel, arătându-se foc de sus, însuși s'a arătat arzând nears.

Și acum, a Născătoarei :

Fu firea fără de început ca un Dumnezeu Cuvinte, și Tatălui fiind întocmai la cinste, ai luat început sub ani, născându-te din Fecioară, cu trupul te-ai arătat om, petrecând ca un prunc înfășat cu scutece.

Irmosul :

Fiului celui născut fără strică, care din Tatăl mai 'nainte de „veci, și mai pre urmă din Fecioară întrupat mai presus de „fire, lui Hristos Dumnezeu să-i „strigăm: Cea ce ai înălțat „cornul nostru, sfânt ești „Doamne“.

CONDACUL Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Din tinerețe înțelepte, cele mai pre sus de minte dorindu-le bărbătește, valul lumii ai lăsat, și te-ai făcut prin dumnezeiasca ta viață locaș Treimii, și ai luminat pre cei ce au venit la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te Pavele prea fericite.

Sedealna Mucenicului, glas 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Ăvându-ți gândul slobod de patimi, te-ai făcut slugă prea aleasă lui Dumnezeu, și ai scăpat din rătăcire pre cei ce bine te-au ascultat pre tine, și pătimind ca un preot și ca un mucenic Elevterie, ai luat cunună îndoită, rugându-te să ne mântuim noi.

Slavă, Sedealna Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Fiind cârmuit cu puterea Dătătorului a toate, și îndreptat cu vetreala Crucii, ușor ai trecut viforul vieții, și ai ajuns la limanul cel adevărat și dumnezeesc, câștigând multă neguțitorie de bunătați; carea le-ai adus Stăpânului tuturor, și ai auzit: Bine, slugă bună, și cele ce urmează acestora. Pentru aceasta fericite Pavele roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei.

Intru ispite de multe feluri, ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, am căzut, și de furtuna păcatelor mele celor fără de număr fiind ținut Preacurată, ca și către o caldă folositoare, acoperemânt și liman al meu, alerg la bunătatea ta. Pentru aceasta Preacurată, roagă pre cel ce s'a întrupat fără sămânță dintru tine, pentru toți robii tăi,

cei ce te laudăm neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea curată; mijlocind pururea, iertare de greșeli să daruiască, celor ce cântăm cu adevărat mărirea ta.

A Crucii, a Născătoare!

Fecioară și Maică, dacă ai văzut ridicat pe Cruce pre cel întrupat din tine, în mijlocul a doi tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule! Cum te-ai răstignit de bună voe, cel ce ridici păcatele lumii ca un milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omenești de laudă să-ți aducem ție.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai'nainte prooroace Avvacume în- „truparea Cuvântului, ai bine- „vestit, strigând: Când se vor „apropia anii te vei cunoaște, „când va veni vremea te vei „arătă; slavă puterii tale Doam- „ne“.

Nici căscările leilor, nici para focului, nici cumplita certare, n'au slăbit buna întărire a răbdării tale, sfințite taini- torule; ci ca un diamant te desfătai întru chinuri, înfier- bântându-te de dumnezească râvnă.

Țmplându-ți-se gura de ape curgătoare de viață, ai izbuc-

nit râuri de învățături dumne- zeești, sfințite Mucenice, care înnecau bârfelele celor fărăde- lege, și adăpau inimile celor ce au cunoscut pre Hristos Dum- nezeu.

Tare mărindu-te Ziditorul tău, pentru carele ai voit a pătimi pătimitorule, ți-a trimis o porumbiță, ca să-ți aducă hrană îngerească ție, carele te-ai făcut întocmai cu îngerii, prin suferințele cele prea lu- minate ale nevoițelor.

A Născătoare!

S păimântatu-s'au oștile în- gerilor, văzând că cel nevăzut s'a arătat din tine cu chipul nostru, Fecioară Născătoare de Dumnezeu; pre carele roagă-l să învrednicească mântuirii pre toți, cei ce te măresc pre tine cu credință.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseu...

Biruindu-te oarecând som- nul în vremea tinereților, și slăbiciunea cea pentru prive- gherea cea de toată noaptea, văzându-o Petru, cinstitul tău învățător, te-alovit preste obraz Părinte, și dându-ți lovitura în- datăși dă tămăduire.

Cu Dumnezeu deosebi vor- bind, și de acesta apropiin- du-se fără mijlocire, Pavel

părintele nostru, niciodată nu s'a biruit de somn, după certarea dascălului; ci ca un fără de trup fiind, deștept pururea a petrecut.

Slavă:

Vas prea sfințit te-ai arătat, și ai priimit pre Hristos mirul cel ceresc în inima ta, și aprinzându-ți făclia înfrânării tale celei răbdătoare, prin petrecerea cea îmbunătățită, ai alergat către Mirele cel dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvinte, având scaun Cerul și pământul dedesuptul picioarelor, în pantecele Fecioarei întrupându-te [ai intrat, și în peșteră sărăcească te-ai sălășluit, și dela maghi împărății Persilor, ca un Impărat, Dumnezeu și om, daruri ai priimit.

Peasna 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că fără „de tine alt Dumnezeu nu cunoaștem, numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor și al „morților ești“.

Meșteșugindu-se prea viclanul vrăjmaș să te înșale cu cuvinte viclene Mucenice, s'a surpat de înțelepciunea ta, născocitorul răutății, și s'a făcut de rîs.

Ridicându-te în căruța dum-

nezeștilor bunătăți mărite, ai ajuns la înălțimea muceniei și ai surpat semeția cea înaltă a viclenilor draci.

Dorind să vezi frumsețea lui Iisus, Cuvioase, înfrumsețându-te pre tine cu frumsețile muceniei, te-ai mutat către dânsul, încununându-te cu cunună luminată.

A Născătoarei:

Minunează tot cugetul minunea ta Curată, că naști pre Dumnezeu cu trup, și pre hrănitorul îl hrănești cu lapte neștiind ispită de bărbat, precum el singur știe.

Alt Canon, Irmos:
Dumnezeu fiind păcei...

De întinăciunea patimilor curățindu-ți mintea, te-ai făcut oglindă nespurcată priimind pururea strălucirea Duhului; pentru aceasta s'a rușinat și s'a rănit de tine ispititorul, carele a învățat sădirea răutății celei neputincioase.

Ințelept fiind, câștigat-ai lăcuior în inima ta pre Hristos Dumnezeu, și ai călcat răutatea măestrului vrăjmaș, carele se încercă să te amăgească cu multe feluri de viclenii, Pavele de Dumnezeu înțelepte.

Slavă:

Fiu zilei cu adevărat fă-

cându-te, vas luminii te-ai arătat, și pre începătorul întunecului l-ai înșelat, carele se porneă ca un leu asupra ta, cu cutremurarea pământului, cu sfărâmarea pietrelor, și cu nălciri înfricoșându-te Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Izgonindu-se din Edem Adam cel dintâi, s'a intrupat din tine Cuvântul cel fără de început, Mireasă dumnezeiască pururea Fecioară, și în ieslea animalelor culcându-se ca un prunc, a scăpat neamul nostru din robia celui strein.

Peasna 6, Irmos :

Proorocului Ionă urmând strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție!“

Berbecele cel ales al turmii lui Hristos, păstorul cel cuvântător, cel cu petrecerea în chinuri, se mărește, pentru că a slăvit pre Dumnezeu în mădulările sale.

Întărindu-te înțelepte cu privirile cele către Dumnezeu, ai slăbit tare pre vrăjmașul cel cu multe măestrii pururea pomenite, lauda mucenicilor, îndreptarea preoției.

Chinuri răbdând, către foc

însuți mergând, ai adormit pornirile fiarelor celor sălbatice, avându-ți neadormită dragostea către Ziditorul.

A Născătoarei :

Ceeace te-ai făcut cort de sfințenie Marie, sfințește ticălosul meu suflet, carele este spurcat cu dezmerdările, și mă fă părtaș dumnezeeești slave.

Alt Canon, Irmos.

Din pânțece pre Ionă...

Dupre cum Mântuitorul Hristos Dumnezeuul nostru, cu puține pâini a săturat mulțime de popor, așa și Pavel tăinuitorul lui Hristos, cu un vas mic de lut cu puțină apă, mulțime a veselit până la săturare și îndestulare.

Oprit-ai arsura soarelui cu rugăciunile tale minunate, și ai dezlegat foametea ce grea, cu apele ce s'au vărsat de sus adăpând pământul, carele a crescut și s'a îmbogățit cu Darul, și ai înmulțit rodirile lui.

Slavă :

Viața cea fără durere, întru dureri o ai câștigat, și oprești răutatea durerilor celor cumplite, ale celor ce cu credință cer să dobândească tămăduire, dela tine prea cinstite, podoaba părinților. Pentru aceasta, dezleagă durerile mele cele sufletești și trupești, rogu-mă.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvinte al Tatălui, Fiule al lui Dumnezeu, cel fără de ani și prea veșnic, carele te-ai născut din Maică curată Fecioară dumnezească, și prunc făcându-te, ai încăput în peșteră, cel ce ești neîncăput. Pentru aceasta toți minunându-ne, ne închinăm tainei celei prea mari.

Irmosul :

Din pântece pre Ionă ca pre „un prunc l-a lepădat fiara „mării precum l-a priimit; și „în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul, și trup luând a ieșit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce n'a pățimit stricăciune, pre „ceeace l-a născut, o a păzit „nevătămată“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Pre propoveduitorii cei tari...

Ca pre o podoabă a preoților Cuvioase, și îndemnare a purtătorilor de chinuri, toți te lăudăm și te rugăm sfînte mucenice Elevterie, scapă pre cei ce prăznuesc cu dragoste pomenirea ta, din multe feluri de nevoi; rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Caută milostive Dătătorule de viață, ca cea ce însuși ești iubitor de oameni și îndurat Dumnezeu, spre întunecarea sufletului meu, și cu dreapta

ta cea atotputernică Cuvinte, mă slobozește de rușinea patimilor, ca să laud pre ierarhul tău Elevterie; că acesta din pântece s'a cunoscut de tine cu adevărat, s'a sfîntit și s'a făgăduit, ca Samuil de sfîntită maică-sa, ție ziditorului, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună, în 15 zile pătîmirea sfîntului sfîntitului mucenic Elevterie.

Stih : Elevterie ca cel firește cu mintea nerobit. Săbiile văzând, de înșelăciune nu s'a robit. Pre Elevterie cel ce dumnezeesc s'a aflat. In a cinsprezecea zi, sabia viața i-a luat

Acesta a fost din Roma, foarte tânăr rămîind orfan de tată, avînd numai maică ce se chemă Antia, care era învățată credința în Hristos de sfîntul Apostol Pavel. Deci s'a adus de dînsa sfîntul Elevterie la Anichit episcopul, de l-a dat să învețe sfînta carte, și s'a pus la rînduiala clericilor, iară la cinsprezece ani ai vârstei sale, s'a hirotonisit diacon; și la optsprezece ani preot, și ajungînd la douăzeci, s'a hirotonisit episcop Iliricului, făcînd mai 'nainte, pentru nespusele bunătăți, multe minuni; și de vreme ce pre mulți învăță, și-i întorcea la credința lui Hristos, trimise Adrian împăratul de-l aduse înaintea lui, și mărturisind luminat pre Hristos Dumnezeu tuturor, porunci să-l culce pe un pat de aramă, și să-i dea dedesupt foc. Apoi îl puse pre un gratar foarte ars, și iarăși întru o tigae plină de untură și seu, și smoală foarte fierbinte; și cu puterea și Darul lui Hristos, a fost păzit de toate nevătămat. Apoi au făcut un cuptor care avea de amîndouă părțile ostii întru care întâi Coremon, care dăduse planul, a intrat luminându-se de Duhul sfînt, și pre Hristos Dumnezeu, a fi mărturisindu-l, și eșînd nevătămat i s'a tăiat capul. Iară sfîntul Elevterie s'a băgat într'o tigae, și stingîndu-se focul, a ieșit sănătos. A fost apoi legat de un car cu cai sălbatici, și slobozindu-se de inger, s'a dus întru un munte înalt, unde locuia cu fiarele sălbătice, care se îmblânzeau, po-

vestindu-le el cuvinte dumnezeiești. După aceea botează pre slujitorii ce au fost trimiși ca să-l prinză, cu carii au botezat și pre alții ce au crezut în Hristos, ca la vreo cinci sute. Deci aducându-se la împăratul, și dându-l să-l mănânce fiarele, și ferindu-se nevătămat, l-au ucis doi slujitori, ce au mers asupra lui cu porunca ighemonului, iară maică-sa Antia îmbrățișind mort pre sfântul, și sărutându-l se ucise și ea de sabie.

Intru această zi, sfânta Antia, maica sfântului Elevterie, îmbrățișând trupul cel mort al fiului ei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Podoabe de îngropare maica fiului hărăzește,

Pre sineși, fiindcă împreună de sabie se săvârșește.

Intru această zi, Sf. Coremon eparhul, crezând în Hristos și botezându-se, de sabie s'a săvârșit,

Stih: Coremon saț de nevoiță n'a luat,

Pânăce grumazul de sabie i s'a tăiat.

Intru această zi, cei doi muncitori, ce au crezut în Hristos, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Alți muncitori cu săbiile pre cei doi muncitori, au tăiat,

Carii te-au cunoscut pre tine Mântuitorule Dumnezeu adevărat.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel cel tânăr, care s'a nevoit în zilele lui Porfiroghenit la muntele Latrului.

Stih: Deși nou cu viața Pavel s'a arătat.

Ci însă întocmai cu cei dinainte părinți s-au aflat.

Intru această zi, chinuirea sfintei mucenice Sosanei.

Stih: Sosana ceeace veche și nouă s'a aflat,
Acum de cursele mincișilor pârași n'a scăpat.

Aceasta era în anii împăratului Maximian, de loc din Palestina, fiică din părinte ellin, iară din maică evreică; deci fugind de păgânătatea amândurora, a năzuit la credința lui Hristos și a priimit sfântul Botez dela episcopul Silvan. Deci după ce au murit părinți ei, a împărțit fericita, toată averea ei la săraci și slobozindu-și robii și roabele, s'a îmbrăcat în haine bărbătești, apoi tunzându-și capul s'a dus la o monastire de bărbați, ce se afla în cetatea Ierusalimului, și s'a numit Ioan, care pentru multe bunătățile ei, s'a făcut arhimandrit

monastirei aceleia. Iară după ce a petrecut întregi douăzeci de ani, a căzut într-o cumplită năpaste, căci o pustnicică intrând în monastire și socotind că este bărbat o îndemna pre ea spre păcat, și fiindcă cuvioasa n'a priimit, a fost pârâtă de aceea ca și cum ar fi silit-o, iară sfânta a priimit cu mulțămită năpasta aceasta și a cerut pocăință pentru vina ce i s'a fost pus. Deci înștiințându-se despre aceasta, episcopul Elevterupolei, s'a dus la monastire și a dojenit pre ighemonul, pentru ce lasă să se facă în monastire niște asemenea nerândueli, iară ighemonul a socotit, să ia shima dela prihănitul Ioan. Atuncea viind în nevoie fericita Sosana, a cerut două fecioare și două femei servitoare, și ducându-se în deosebi, cu lucrul a încredințat pre ele că este femeie. Deci făcându-se această cunoscută episcopului, s'a spăimântat și o a hirotonisit pre ea diacon, și de atunci multe minuni făcea fericita întru numele Domnului. Deci fiindcă ighemonul Alexandru ducându-se la Elevterupoli a adus jertfă idolilor, pentru aceasta sfânta Sosana s'a dus de sine la el, și cu singură rugăciunea ei, a surpat idolii. Deci mergând față la ighemonul, a mărturisit pre Hristos, pentru care i s'a tăiat țafele, și fiindcă acestea iarăși s'au făcut întregi și sănătoase cu puterea lui Dumnezeu; pentru aceasta văzând minunea gelații ce le-au tăiat, și crezând în Hristos, li s'au tăiat capetele și au luat cununile muceniei. Ia a în gura fericitei Sosanei, au turnat cu leica (pâlnia) plumb topit, carele a ajuns înlăuntrul măruntaelor ei, s'a păzit însă cu Darul lui Dumnezeu nevătămată. Apoi a fost bătută și în foc fiind aruncată, acolo și-a dat sufletul la Dumnezeu, și așa s'a dus către cel ce-l doreă, Mirele său Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Elevterie Cubiculariul.

Stih: Elevterie slobozindu-se din lume.

A aflat slobozenia cea mai pre sus de lume.

Acest sfânt aveă patria Constantinopol, strălucind adevărat cu buna credință, iară cu bogăția și slava, covârșind pre toți din acea vreme, slăviți boieri; căci de mic fiind crescut în palaturile împărătești, de acolo aveă și cele întâiu cinuri. Insa fiind ră-

nit de dragostea bunătăților celor nestricăcioase și veșnice, pre toate cele pământești, întru nimic le-a socotit fericitul, și a ales mai mult a fi aruncat, adecă a aveă cel mai de jos loc în sălașele Domnului, decât a avă cel mai întâiu loc în locașurile păcătoșilor, precum zice dumnezeescul David. Deci către Dumnezeu având întins ochiul sufletului său, se îndeletnicea pre toată ziua la laude și la slavoslovii dumnezești și întrebuintă toată fapta bună. Ci stricatorul sufletelor noastre diavolul, n'a suferit să vază bunătățile acestea; deci a întrebuintat organ pre sluga sfântului (căci după socotința unui înțelept, slugile sunt pururea vrăjmașe stăpânilor lor), și printr'însul s'a apropiat, la cel atuncea rău credinciosul împărat, și a pârît pre Sfântul zicând: Stăpânul meu Elevterie, s'a botezat cu botezul creștinilor și a zidit biserică și cinstește adecă pre cel răstignit, iară poruncile împărătești le urăște și se întoarce despre ele, și având casă ascunsă sub pământ, aduce lui Hristos privegheri de toată noaptea, și-și ticăloșește trupul său cu posturi și cu lacrimi. Acestea povestindu-le sluga, s'a aprins împăratul de mânie, și trimițând a adus pre Sfântul, carele stând înaintea sa, l-a întrebat pre el cu cuvinte de rîs și de măgulire zicându-i: Cum ne-ai lăsat, o Elevterie, atâta vreme! și ai defăimat dragostea noastră cea prea mare către tine și împărăteștile noastre palaturi? Sfântul a răspuns, pentrucă am o împărate, trupul ticăloșit de multe boale, pentru aceasta am voit ca să petrec în aer și în loc curat, spre înnoirea sănătăței mele. Și pentruce singur tu, a zis împăratul, te desfătezi întru curatul aer și loc; au nu vom câștiga și noi bunătățile acestea, întâlnindu-ne cu tine? Iară Sfântul la acestea nici cum n'a răspuns. Deci împăratul către seară trecând râul Sagaris, s'a dus la casa Sfântului, căci acolo locuia, și văzând o ușe ascunsă, prin aceea află o groapă alcătuită în chip de puț, și prin acela pogorându-se, a aflat o biserică împodobită, și deși s'a îngrețosat păgânul pentru aceea: „Căci urâciune este „păcătoșilor buna cinstire de Dumnezeu“. N'a îngrozit însă pre Sfântul, ci a început să-l măgulească, cu cuvinte îmbunătătoare, vrând ca cu acestea să domoale gândul

Sfântului cel întărit, dar fiindcă cu toate acestea, se părea că bate văzduhul duple Parimie, apucându-se să înduplece înduplece pre cel neînduplecat. Pentru aceasta a poruncit să taie capul Sfântului și cinstitul său trup, să-l arunce la câini și la păsări ca să-l mănânce. Deci tăindu-i-se capul, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iară cinstitul său trup lepădat aflându-se, un cucernic și iubitor de Dumnezeu creștin, împodobit ca vrednicia preoției l-a luat pre el, și cu miruri mirezmuindu-l, l-a îngropat la loc însemnat.

Întru această zi, sfântul Vach cel nou.

Stih: Pre Vach cel nou cine va să nu-l pue. Al doilea între nevoitorii cei prin sabie.

Acest sfânt Vach, ce trăgea din Palestina, fiind în anii lui Constantin și a Irinei, pravoslavnicilor împărați, iară părinții lui ereau creștini din strămoșii lor. Deci tatăl Sfântului acestuia aveă femeie creștină prea râvnitoare, însă amăgindu-se de deșarta slava lumii, s'a lepădat vai! de adevărată și cea dela părinți predată credința creștinească, și s'a dus de sine la spurcată credința agarienească, după care în urmă, a născut șapte copii pe care-i creștea, după rău credincioasă înșelăciunea Turcilor. Deci fiindcă el a murit în păgânătate, au rămas fiii săi împreună cu maica lor din cari al treilea fiu cu numele Dahac (care va să zică Ghelasie) s'a păzit pre sine și nu s'a însurat, ci și mai nainte de a muri lepădatul de Hristos tatăl său, el cugeta să primească credința creștinească, iară după ce a murit acolo, atuncea și-a împlinit dorința sa. Căci descoperind maică-sa scopul său, o a aflat pre ea unită, și mai ales îndemnându-l spre aceasta, căci eră credincioasă. Deci ieșind din patria sa, s'a dus la Ierusalim și acolo povățuit de un monah, s'a dus la lavra sfântului Sava, unde primind sfântul Botez în loc de Dahac s'a numit Vach, apoi rugându-se monahilor, a fost îmbrăcat în shima monahi-cească. Deci viețuind cu posturi și cu înfrânări și împodobindu-se pre sine cu celelalte bunătăți, din porunca ighemonului a ieșit din monastire, căci se temea igumenul, să nu se vadească pricina la agareni, care stăpâneau atuncea Ierusalimul. Deci dela întâmplare sau mai bine zicând duple dumnezească iconomie

mergând Vach la Ierusalim află pre maică-sa, și-i arată ei toate cele pentru el, adăogând și aceasta că foarte se mârnește pentru frații săi, că se află întru rea credință. Iară acest cuvânt auzindu-l dela maică-sa frații lui, s'au făcut și aceia creștini. Unul numai singur a rămas întru rătăcire, carele s'a dus la agareni, și a vândut pre fratele său acesta Vach, că s'a făcut creștin, iară agarenii înștiințându-se despre aceasta, și aflându-l l-a prins și l-a adus pre el la Amiran a sfintei cetăți. Iară Amiran l-a trimis pre el la cel mai însemnat lângă feldmareșal și la judecători. Deci înaintea acestora, sfântul Vach a mărturisit pre Hristos, Dumnezeu adevărat, iară credința agarenilor o a defăimat ca deșartă și mincinoasă, și-și bătea joc de ea. Pentru aceasta i s'a tăiat capul, și așa a luat nevestejiță cununa muceniei.

Întru această zi sfântul părintele nostru Ioan Gură de Aur, s'a hirotonit patriarh Constantinopolei, întru care zi a început a se face de dânsul și Praznicul Nașterii lui Hristos până la douăzeci și cinci ale lunei, viind unii despre părțile apusului și spuindu-i, drept aceea s'a și grăit de dânsul cuvânt de răspuns foarte frumos și prea de folos.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptor Mântuitorule, nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atuncea „acei trei ca cu o gură cântau „și binecuvântau, grăind: Bi- „necuvântat este Dumnezeul „părinților noștri“.

Mărească-se acum în trupul meu Hristos, strigai înțelepte chinuindu-te, nu mă tem de înfierbântarea căldărilor, nu mă îngrozesc de moarte, nici de pornirile fiarelor, pentru viața ceeace va să fie.

Numai frumsețea lui Dumnezeu caut, numai slava lui doresc să o dobândesc; muncească-mă arzându-mi-se tot trupul, strigai slăvite, scăparea de aicea caut, care mă face rob lui Hristos.

Vițându-te la viața cea statornică Fericite, cu adevărat lumii te-ai omorît, și ca aurul înfierbântându-te, ai strălucit prin lămurirea chinurilor, păzindu-te în comorile locașurilor cerești.

A Născătoarei.

Pre tine singură aflându-te foarte curată, Cuvântul lui Dumnezeu cel prea curat, ceea ce ești fără prihană, s'a născut din pântecele tău, a curățit pre credincioși de spurcăciunea carea ni se adaoage din neoprirea patimilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Ca un soare strălucind, ai luminat răsăritul îndatăși, și pre stâlp suindu-te, ca prin mijlocul cerurilor ai stătut, și toată lumea o ai veselit cu învățăturile tale, strigând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Depărtatu-te-ai fugind de turburările lumești, după cum

zise Psalmistul, și în pustie sălășluindu-te Fericite de Dumnezeu, ai priimit pre acesta în inima ta, ferindu-te, prin păzirea ingerului.

Slavă :

Văzut-ai munca cea de acolo, cu ochii cei de gând, și cu sufletul tău cel iubitor de oameni; dorit-ai din inimă cu lacrimile udându-ți pururea așternutul, ca David în vremea nopții.

Și acum, a Născătoarei :

Cel fără trup se întrupează, și cel fără de ani se face sub ani, și cu scutece se înfașă pentru noi, Domnul cel ce înfașură pământul cu negură, însuși trup s'a arătat neschimbat, mai pre sus de cuprindere, din cea neispită de bărbat.

Peasna 8-a, Irmos :

De carele se înfricoșează ingerii și toate oștile, ca „de Făcătorul și Domnul, laudă-l preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântați popoare, „și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu lumina pătimirii ai înflorit, ca un pom frumos, pozoabă mucenicilor, și acum te-ai arătat floare raiului, trimițând dumnezească bună mirosire.

Maica ta amestecă sângele

ei cu curgerile sângiurilor tale celui născut dintr'însa, cu cinste îmbrățișind moaștele tale, să săvârșește de sabie, și viețuește în veci.

Șicriul tău înțelepte revarsă ape de vindecări și riuri de minuni, celor ce au trebuință; care spală întinăciunea patimilor celor pierzătoare de suflete; pentru aceasta te laudăm mucenice Ierarhe întru toți vecii.

A Născătoarei :

Ca ploaia s'a pogorît în pân-tecele tău Hristos, și cu adevărat a adăpat lumea, uscând Fecioară, pâraele cele turburi ale nebuniei idolești, însuși Făcătorul de bine.

Alt Canon, Irmos :
Cuptorul cel răcorit...

Cântare bine alcătuită, și prea glăsuitoare dimpreună cu David ai cântat, zicând: Mângâerile tale Impărate a toate, au veselit sufletul meu cu cuviință dumnezească, prin voia iubirii de oameni. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Ziditorul cela ce ți-a dat ție cele ce sunt pricinuitoare dragostei, păzindu-te cu dreapta sa din tinerețe, și cu trei lăp-

tuci te-a hrănit cu cuviință dumnezească, și ca celui ce din pruncie ai călcat toate poftele, prin mâna îngerului ți se dau acestea, ca unuia ce ai râvnit viața îngerească, cântând celui prea slăvit de tine Pavele, de Dumnezeu purtătorule: Toată făptura să laude pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ău putut să scape de osândire cei trei bărbați legați spre pedeapsă, că fugând de la slujba cea deobște, din legături s'au dezlegat nevăzut, cu numele tău Părinte prea slăvite

și acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Soarele dreptății, carele prin stea chiamă pre maghi, cu aur și cu smirnă și cu tămâe, cu nouă cuviință închinându-se fără întoarcere, celui ce s'a făcut prunc; pre carele păstorii l-au lăudat și mulțimea îngerilor cântându-l, l-a prea slăvit, ca pre cela ce este duple ființă Dumnezeu, și cu firea om.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că nu a ars „pre tinerii pre care ia priimit; „precum nici focul Dumnezei-

„rei pântecel Fecioarei în carele a intrat. Pentru aceasta „cântând să strigăm: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii“.

Peasna 9-a Irmos:

I zvorul cel priimator de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului cel de lumină purtător, Biserica cea în-suflețită, cortul cel preacurat, carea este mai desfătă decât cerurile, și decât pământul, pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii o mărim“.

Făcându-te gură lui Dumnezeu, răpind din gura celui strein pre poporul cel cu cuget deșert, l-ai arătat moștean Darului, și tare pătimind, locu-ești împreună cu preoții, și cu pătimitorii, Elevterie.

Vasul de mir cel curat al Duhului, locașul cel veselitor al bunătăților, mielul cel fără răutate, luminătorul cel neapus, temelia Ierarhilor și a mucenicilor, să se laude cu credință Elevterie.

Cu adevărat locu-ești în lumina cea neînserată, făcându-te lumină mai luminată decât soarele; pentru aceea pre cei ce săvârșesc astăzi pome-

nirea ta cea purtătoare de lumină, scapă-i de negura patimilor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Elevterie.

A Născătoarei:

Păzește-ne pre noi robii tăi Doamne, cari lăudăm nașterea ta cea negrăită din Fecioară, scăpându-ne din supărări, de patimi și de nevoi cu rugăciunile ei, ca un iubitor de oameni și făcător de bine.

Alt Canon, Irmos:

Taină streină...

Vestește îndrăzneala ta către Dumnezeu, și cele ce ai săvârșit după călătoria ce ai făcut către dânsul, lucrurile cele minunate; că pre mulți cu untuldelemn din candela ta de feluri de neputințe i-ai scăpat.

Avându-ți sufletul prea luminat Cuvioase, tot te-ai adăpat cu Darul ca cu niște mir; cu untuldelemn dracii gonești, leproșii curățești, și rana capului și durerea cea cumplită a râei o potolești.

Slavă...

Surpându-se ca de satana cel prea viclean, în chip de fiară prea sălbatecă, văzându-te pre tine întins, de frică fiind ținut a pierit, și untuldelemn al candelii tale ca niște mir, spre tămăduirea a feluri de boale s'a făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Ţămislit-ai nestricat în pân-tecele tău, întru anii cei mai de pre urmă, pre Fiul pre carele Tatăl l-a născut mai 'nainte de veci, Maică neispită de bărbat; pre acesta prin stea cerurile îl arată, și în peșteră pământul.

Irmosul:

Taină streină văz și prea „slăvită, Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „iesle sălășluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl slăvim“.

SVETILNA:

Podobie: Cea ce ai împodobit Cerul...

În Hristos ai adus Părinte turme de credincioși, ca un păstor, și de tine vițelule apropiindu-se ca o junice ceea ce te-a născut, s'a omorât împreună cu tine; cu carea acum te laud pre tine Elevterie.

Slavă, a Cuviosului...

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Dupre cuvântul lui David, înflorit-ai în casa lui Dumnezeu ca un finic, Părinte prea cuvioase; rodirile ostenelelor tale însutit acum le-ai înmulțit; pentru aceasta înneacănd tabăra dracilor în izvoarele lacrimilor tale, Pavele fericite, ai luat dela Hristos cinste și cunună de biruință, și Dar de faceri de

minuni, din destul prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Și pre tine prea sfântă Fecioară, te pui înainte mijlocitoare către cel născut din tine, ca să mă izbăvesc de tot iadul, și de muncile cele veșnice, eu ticălosul.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Luând dela Hristos Dumnezeu Darul cinstiților mucenici Arhiereule, calea lui o ai săvârșit cu osârdie; pentru aceasta pre tine dupre vrednicie te laudăm, Elevterie.

Minciuna prin cuvintele tale înfruntându-o, Elevterie, prin pătimire, ai omorât pre aflătorul minciunii; și pre acela puindu-l sub picioarele tale, ai ridicat împotriva lui semne de biruință.

Cu ploile sângiurilor tale, adapă-ne pre noi gânditor Arhiereule, cei ce te cinstim pre tine cu credință, și săvârșim dumnezească pomenirea ta cu dragoste, și laudăm pre Dumnezeul nostru.

Slavă, glasul al 6-lea.

Preot prea sfânt, prea legiuit ai fost până la sfârșitul tău, fericite Elevterie. Căci

sfântit săvârșind dumnezeestile și negrăitele Taine, sângele ți-ai vărsat pentru Hristos Dumnezeu, și jertfă bine priimită pre sineți te-ai adus. Pentru aceasta îndrăzneală având către dânsul, cu deadinsul roagă-te pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim pomenirea ta cea pururea cinstită; și ca cei ce o cinstesc pre ea, să se izbăvească de supărări, și de tot felul de primejdii și de întâmplări.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții apostoli, să miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre cruce spânzurat strigă: Ce taină streină este aceasta ce văz Fiul meu? Cum mori spânzurat cu trupul pre lemn, dătătorule al vieții?

STIHOAVNA din Octoih, Slavă, a sfântului Elevterie, glasul al 2-lea:

Că unul ce ești cu numele dumnezeestii sloboziri Părinte, te-ai învrednicit sfînțirii preoții, și bărbătește învățând buna credință, ne-ai învățat faptele cele cuvioase, pentru aceea săvârșind lupta ta cea muc-

nicească, din amândouă ai luat laudă Elevterie. Nu încetă rugându-te lui Hristos, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un maslin foarte roditor, te-a odrăslit Fecioara pre tine, pre rodul vieții, ca să rodești lumii mare și bogată milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te vedeă Mielușaua pre tine Mielul ei pre Cruce împungându-te cu sulița, cu lacrimi amare își udă obrazul, și suspinând zicea: Miru-mă de judecățile tale cele negrăite Stăpâne! cum pătimești dela oameni fărădelege, patimi de ocară? Vrând să spargi zapisul lui Adam, și să mântuești omenirea.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulă și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE

Sfântul prooroc Aggheu.

La Doamne strigat-am, Stihirile glas 8.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Făcându-te locaș Dumnezeului tău slăvite, și Biserică însuflețită, cu strălucirea și cu traiul vieții ai ridicat Biserică neînsuflețită (carea căzuse de demult prea cinstite)

celui ce împărățește lumea; pre acela roagă-l, ca prin rugăciunile tale, să ne dăruiască tuturor mare milă.

Vas te-ai arătat Duhului, priimator de luminări, priimind revărsările de lumină, care ți s'au dat din Cer; pentru aceea proorocești izbăvirea cea de mântuire a tuturor oamenilor; cu rugăciunile tale, cere dela dânsul să dea tuturor mare milă.

Fiind revărsată pre te tine raza cea purtătoare de Dumnezeu, te-ai învrednicit științii, și te-ai arătat plin de lumina cea prea curată și neînserată, Fericite; păzește pre cei ce te laudă, rugând pre însuși Domnul, să dea tuturor mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fecioară fără prihană de Dumnezeu dăruită, singură Stăpână, luminează-mi acum inima, cea întunecată cu patimi cumplite, ca să văz lumina cea neînserată, și dumnezească a Fiului tău cel prea dulce. Ca să te laud și să te măresc pre tine, singură nădejdea noastră și lauda.

A Crucii, a Născătoarei.

Nu sufer Fiule a te vedeă pre tine, cea ce ai dat priveghere tuturor să dormi pre

Cruce, ca să dai celor ce odinioară au adormit somnul pierzării, din călcarea poruncii, priveghere dumnezească, și mântuitoare; zicea Fecioara tânguindu-se; pre carea o mărim.

Tropar, glas al 2-lea:

A proorocului tău Aggheu pomenirea...

Slavă, Și acum, a Născătoarei;
Caută la sfârșitul cărtei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al proorocului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să laudăm cuvintele lui Aggheu cele de Dumnezeu date.

Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glas al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a
ajutat lui Moisi în Eghipt,
„de a scos pre Israil, aceluia
„unuia să-i cântăm, că s'a
„prea slăvit“.

Cela ce stai înaintea lui
Dumnezeu, cu chip dumneze-
esc, ca un prooroc adevărat,
adu-ți aminte Fericite de cei
ce laudă cinstită pomenirea ta.

Zidindu-te pre sineți pre
temelia cea tare a bunătăților,
te-ai făcut locaș însuflețit, de
Dumnezeu fericite.

Slavă.

Preacuratul tău gând văzând
pururea pre Dumnezeu, pre cât

se poate, strălucia luminat cu
darurile cele de acolo Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Cuvinte al lui Dum-
nezeu, carele mai 'nainte ai
fost fără maică, zămislindu-te
în pânțece Fecioara trupește,
te-a născut fiu fără tată.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăritu-s'au prin credință...

Cu putere dumnezească
dezlegându-ne de robia
cea cumplită a dracilor, ne-ia
făcut cinstite locașuri ție, Mân-
tuitoarele, strigând: Sfânt ești, cel
ce mântuești sufletele noastre.

Cela ce locuește întru înăl-
țime, și umple lumea, te-a ară-
tat pre tine locaș de sfințenie
proorocule; carele cânti: Sfânt
ești, cel ce mântuești suflete-
le noastre.

Slavă:

Dumnezeescul Duh, carele
împarte Darul la toți, locuind
în inima ta, te învață a strigă:
Sfânt ești Doamne, cel ce mân-
tuești sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Cela ce cu cuvântul a zidit
toată lumea cu înțelepciunea,
se zidește din tine Maica lui
Dumnezeu, făcându-se om ase-
menea nouă pentru îndurare
iubitorul de oameni.

Irmosul:

Întăritu-s'a prin credință Bi-
„serica lui Hristos, pentru că
„neîncetat cu laude strigă cân-
„tând: Sfânt ești Doamne, și
„pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glas al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Ărătându-te cu cugetul lu-
minat de dumnezeescul Duh,
prooroace, propoveduești Tai-
nele cele dumnezești, desco-
perind arătarea celor ce vor să
fie, și spuind împlinirea lucru-
rilor, Agghee prea fericite. Roa-
gă-te lui Hristos Dumnezeu,
să ne dăruiască nouă mare
milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Necuprinderea zămislirii, și
netâlcuirea nașterii văzându-o
Isaia, strigă cu grai dumneze-
esc, că prea sfântul Duh a
venit preste tine, Născătoare
de Dumnezeu, ca odinioară în
rug, păzindu-te nearsă. Drept
aceea împreună cu îngerul stri-
găm: Bucură-te locașul lui Dum-
nezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut cea neis-
pitită de bărbat pironit pre
lemn Stăpâne, vărsând lacră-
mi și adese suspinând, strigă:
Vai mie! Soare al slavei, naș-
terea fecioriei mele, cum t-ea
spânzurat pre lemn poporul cel

fărădelege? Pre tine Făcătorul
tuturor și Stăpânul. Laud bu-
nătatea ta cea desăvârșită.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul tău, și m'am
temut; înțeles-am lucru-
„rile tale, și m'am spăimântat
„Doamne“.

Ărătat-ai Hristoase prooro-
cului tău pre Fecioara locaș plă-
cut ție, însuflețit; cu carele îm-
preună strigăm: Slavă puterii
tale Doamne.

Ădunat-ai pre cei lepădați
Doamne, scăpându-ne din ro-
bia vrăjmașului, precum zice
proorocul cel priimitor de
Dumnezeu.

Slavă:

Ărătat-ai proorocului tău
Hristoase mântuirea neamuri-
lor, ceea ce eră să fie mai pe
urmă; carele strigă: Slavă pu-
terii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Schimbat-ai spre binecuvân-
tare Stăpână blestemul lui
Adam, născându-ne nouă pre
Hristos, către carele strigăm:
Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecă duhul meu către
tine Dumnezeule, pentru
„că luminează ești, și poruncile

„tale s'au făcut vindecări robilor tăi, iubitorule de oameni“.

Invrednicește Fericite precei ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, să se facă locaș lui Dumnezeu celui viu; întărindu-i prepiatra dogmelor tale, cu rugăciunile tale.

Ca un făcător de bine dă-ne Doamne pacea ta, pacea care este pentru paza sufletului, care dumnezeescul Aggheu cu dumnezeescul Duh o a proorocit.

Slavă :

Mare va fi slava Bisericii, cu mult mai mare decât cea mai dinainte sinagoga lui Israil, întrupându-se Cuvântul, și unindu-se cu oamenii.

Și acum, a Născătoarei :

Binecuvântată prea slăvită Maică neispită de bărbat, înviază sufletul meu cel omorât de păcate, și îngropat în nestâmpărarea patimilor.

Peasna 6-a, Irmos :

Ionă din pânțele...

Bărbătește învățând buna credință Fericite, ai ridicat Biserică sfințită Stăpânului tuturor, făgăduind îndestulare de bunătăți.

Scos-ai Mântuitorule, din

robia cea îndelungată pre om, dintru adâncul cel mai de jos, și l-ai adus pre el la cetatea cea de sus, ca un iubitor de oameni.

Slavă :

Cu raza Duhului veselindu-te Proorocule, ai proorocit cuvintele celor ce erau să se facă, și ne-ai învățat pre noi îndreptările bune credințe.

Și acum, a Născătoarei :

Căzând Adam cu mintea lui, s'a scos din rai, iară Cuvântul întrupându-se din Fecioară, l-a rechemat și l-a mutat către desfătarea cea de sus.

Irmosul :

Ionă din pânțele iadului „a strigat: Scoate din stricăciune viața mea! Iară noi strigăm ție: Intru tot puternice Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

CONDAC, glasul 1-îu.

Podobie : Piatra fiind...

Cela ce ca un Dumnezeu toate le vede și le știe, luminându-ți ochiul cel curat al sufletului, prea laudate Prooroace, te-ai arătat lumii povătuitor. Pentru aceasta săvârșind sfântă pomenirea ta, te aducem pre tine rugător către Dumnezeu, Agghee.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului și măritului prooroc Aggheu.

Stih : Aggheu vas plin de daruri s'a arătat.

Iară ca materialnic după vreme s'a sfărâmat.
Întru a șasesprezece zi,
Pre Aggheu pământul priimi.

Acesta a fost din neamul lui Levi, și s'a născut la Vavilon, pe vremea robiei, și încă tânăr fiind de vârstă, a venit dela Vavilon la Ierusalim, și a proorocit cu Zaharia, treizeci și șase ani. Fost-au aceștia mai înainte de întruparea lui Hristos cu patru sute șaptezeci de ani; și a proorocit arătat, pentru întoarcerea poporului, și a apucat de a văzut și o parte de zidirea Bisericii, și murind s'a îngropat alături cu preoții, cu mărirea ca și dâșii, de vreme ce și el era de neam preoțesc, și era bătrân având barbă rotundă, cinstit la stat, vederos și luminat în bunătăți, era iubit și cinstit de toți, ca un mare prooroc. Numele i se tâlcuește sărbătoare sau sărbat.

Întru această zi, sfântul mucenic Marin.

Stih: Marin cu sabie capul își împodobește,
Căruia dela Domnul cununa bine i se gătește.

Acesta a fost pe vremea împăratului Carin, roman cu neamul, din tânără vârstă sa, împărtaşindu-se la sfatul și cinstea sfatului împărătesc. Deci pârît fiind, că este creștin, s'a înfățișat la cercetare, și fiindcă n'a voit să jertfească idolilor, a fost spânzurat și bătut cu toege: apoi a fost întins pe o scară de fier înfocată, după aceasta a fost pus pre o tigăie în foc roșită și a fost băgat într'un cazan plin de apă fiartă; s'a păzit însă de toate acestea nevătămat. Mai pe urmă, aruncat fiind spre mâncarea hiarilor, a rămas nevătămat de ele cu dumnezeescul Dar. După aceasta înșelând pre împăratul, că va merge la capiștea idolilor ca să le aducă jertfă, mergând acolo, prin rugăciunea sa a surpat idolii; deci pentru asemenea pricină i s'a tăiat capul, și a luat dela Domnul cununa muceniei. Iară talai său și maica-sa, îl petreceau și-i urmau până la locul de osândă, fericindu-l că s'a învrednicit să ia sfârșit fericit.

Întru această zi, sfinții Prov și Ilarion, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Zicând Prov că vâpaea este iarbă.
Așa prea iubite Proave Ilarie zicând adeverează,
Și târnosirea bisericii sfântului mucenic Hristofor aproape de sfântul Polievt.

Întru această zi, pomenirea sfintei și de minuni făcătoarei Teofanei împărătesei, carea a fost femeia prea înțeleptului Leon împărat al Constantinopolului.

Stih: Teofana împărăteasa de Domnul apropiată.

Prin bunele fapte a stăut strălucită.

Aceasta a fost născută și crescută în Constantinopol, trăgându-se din sânge împărătesc din vestiții Martiniachi, fiică lui Constantin Ilustrie și maica-sa Annei; care se trăgeau dela Anadol. Deci aceștia neavând prunc, pe toată ziua se mănneau, și rugau pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu, pururea adecă zăbovindu-se la prea cinstita ei biserică, carea se află la locul numit Vascul, fierbinți rugăciunile lor aducându-le. Dezlege-se Stăpână, zicând, Doamna lumii, dezlege-se nenașterea de prunci care ne mănnește, și ne usucă pre noi robii tăi. Drept aceea, fiindcă cereau cu credință, pentru aceasta au câștigat prunc parte femească, pre împărăteasa aceasta Teofana. Deci aceasta după ce s'a oprit dela țate și s'a făcut de șase ani, s'a învățat sfintele Scripturi, și s'a împodobit pre sine cu tot felul de bunătăți. Deci văzând părinții ei că era asemenea îmbunătățită, se bucurau și săltau, nădăduind că în curândă vreme vor câștiga rodul a acestui fel de bună pruncă. Deci în vreme ce aceasta cu daruri tânără, în vreme cu vârsta sporea la mai mari bunătăți și creștea la mai înalte bunuri, a fost căutare dela împăratul Vasilie Machedon o tânără frumoasă și îmbunătățită. Deci la Teofana aceasta aflând pomenitul împărat, toate bunătățile împreună adunate, o a însoțit pre ea prin legiuită cununie cu fiul său Leon înțeleptul și împăratul; și dar era plin tot Constantinopolul de bucurie și de veselie, pentru acest fel de împărătească și cinstită nuntă. N'a trecut multă vreme, și diavolul a semănat pre limba lui Santavarin, o neghină, și un viclean cuvânt; deci înștiințându-se despre aceasta tatăl său Vasilie, a pus la închisoare trei ani, atât pre fiul său Leon, cât și pre soția sa aceea Teofana. Dar când a ajuns înnoirele bisericii proorocului Ilie, atuncea iarăși s'a împăcat cu fiul, și împreună cu el a ieșit afară și a făcut obișnuita ceremonie. Dar îmbonlăvindu-se

împăratul, a propovedit de sineși stăpânit și împărat, pre acestaș fiul său Leon. Deci de atuncea, această cinstită împărăteasă petrecând în palaturile împărătești, se osârduia pentru mântuirea sufletului ei; iară slava împărăției ca o nimic o socotea, și pre toate cele de bucurie ale acestei vieți, le socotea ca țesăturile păiajanului. Pentru care nu contenea pururea pomenita, ziua și noaptea, a sluji lui Dumnezeu, cu psalmi și cu laude, cu milostenii și cu tot felul de înfrânare. Și după cele de afară și văzute, purta hlamidă împărătească. Iară duple cele din launtru și întru ascuns purta haine aspre de păr, și cu aceste își chinuia trupul. Și mesele cele bogate le ura, hrană având fericita, proastă și ne felurită: Pâine adecă și buruene, și cu aceasta se mulțamea, ca cu cea mai mare desfătare, împărțea însă la săraci ori câți bani iar fi căzut în mâini, încă și podobe și scumpele ei haine vânzându-le fericita, împărțea banii la săraci. Da văduvelor și orfanilor, cele spre trebuința și îndestularea lor. Imbogățea monastirile și lăcașurile pustnicilor cu bani și cu acareturi. Se silea pentru slugi, ca și când i-ar fi fost frați. Niciodată nu chema pre om cu singur numele ci adăogea pururea domnule, adică *domnule Gheorghe*. N'a vorbit niciodată jurământ prin gura sa. N'a grăit minciună cu buzele ei sau clevetire împotriva cuiva. N'a conținut vreodată de a jeli pe ascuns întru inima sa și de a uda așternutul său cu lacrimi. Și măcar că patul său erea așternut numai covoare țesute cu fir și cu podobe împărătești, ea însă după ce înopă, lăsa patul și se odihnea pe fața pământului, așternută cu o singură rogojină sau cu țesături de păr, de pe care adese ori se scula și își înălța rugăciunile sale către Dumnezeu. Deci din multa ei aspră viață, și rea pătimire, o a stăpânit pre ea boala trupească, ci însă fericita întrebuința boala pricină de înfrânare. Pentru aceasta, câte bucate se găteau pentru boala ei, ea le împărțea la cei flămânzi. Gura fericitei acestia obișnuită la proclama dumnezeieștilor cuvinte, nu contenea vreodată, de a rosti psalmii lui David. Nu se trecea cu vederea de ea lauda Domnului cea de șapte ori în zi, nici a dormi fără lacrimi fericita, pentru una adecă, căci împreună se mănăie la întâmplările celorlalți; iară pen-

tru alta, căci cu lacrimile îmblânzea pre Domnul și-l făcea milostiv, atât pentru sine cât și pentru ceilalți. Deci ca cea de acest fel, împreună pătimitoare și milostivă, ușura întâmplările celor învăluți. Ajuta pre cei fără ajutor, și mângăea pre cei ce pătimeau scârbe și supărări, și ca să zic pre scurt, împărăteasa aceasta pentru Domnul s'a lepădat de lume, și de cele pricinuitoare de bucurie în lume, și ridicând pre umere Crucea lui Hristos, și jugul lui cel ușor, urma lui cu osârdie, pentru care nu s'a lipsit ne nădăjduitele veșnice bunătați. Pentru aceasta viind către sfârșit, a cunoscut mai înainte ceasul morții sale și a chemat pre toți, ca să o sărute, pre cari și ea asemenea sărutându-i cu sărutarea cea mai de pre urmă, așa și-a dat cu pace fericitul ei suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Întru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Memnon arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Memnon, pre Dumnezeu pomenea.

Și celor de subt el aceași a face porunca.

Întru această zi pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae patriarhul Constantinopolei.

Stih: Nicolae s'a arătat că mai mult el scaunul l-a cinstit,

Decât că dela acela însuș el s'ar fi cinstit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, aruncați fiind cuvicioșii tineri, „focul în rouă l-au prefăcut „prin cântare, așa strigând: „Bine cuvântat ești Doamne „Dumnezeul părinților noștri“.

Curățindu-ți gândul, arătat ai priimit luminile Duhului Prooroace, arătat prespunând și strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Văzându-te Dumnezeu, că petreci viață prea sfântă, te rânduiește mai 'nainte prooroc, ca să vestești tuturor venirea lui; binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce în cuptorul cel cu foc a păzit pre cei trei tineri, Fecioară, acela sălășluindu-se în pântecul tău, mântuește pre cei ce nădăduesc într'însul, cari strigă: Binecuvântat este Preacurată rodul pântecului tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre însuși Impăratul...

Cu cântări te slăvim pre tine Stăpânul tuturor, pre carele văzătorul de Dumnezeu proorocul Aggheu ne-a arătat să ne închinăm ție, și să cântăm: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De față ai vestit mai 'nainte, văzătorule de Dumnezeu prooroace, că se va arăta Cuvântul cel fără început, în vremile cele mai de pe urmă, strigând: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce mai 'nainte a fost nevăzut și neîncăput din fire,

încăpând în pântecul tău, s'a văzut, Preacurată; căruia cu credință strigăm: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavii cel „unul fără de început, pre carele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, de carele se cutremură cetele îngerilor, laudați-l preoți, popoare” prea înălțați-l în veci“.

Peasna 9-a, Irmos:

Intru tot laudată...

Gustând din vederea de Dumnezeu cea mai presus de cuvânt prooroace, te-ai lepădat de grijile cele de pe pământ, și ai stătut duple vrednicie înaintea prea laudatului Dumnezeu. Pentru aceasta toți credincioșii te ferim.

Viața ta cea îndumnezeită și minunată, te-a arătat stătător înaintea lui Dumnezeu Fericite, de Dumnezeu înțeleptă, și împreună cu cetele cele fără de trup te veselești în veci. Pentru aceasta toți credincioșii te ferim.

Slavă.

Ca unui învățător de bună credință, ți se cădea a fi cu Dumnezeu, și a te împărtăși de lumina lui cea Preacurată;

pre carele roagă-l acum prea fericite, să se ferească de su-părări sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Tu cu adevărat te-ai făcut locaș mai pre sus de fire Im-păratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu; sicriu în chip de aur, având întrupat pre puitorul legii Hristos.

Imosul:

Întru tot lăudată, cea mai „înalță decât cerurile, carea ai „zămislit mai presus de fire pre „Juvântul cel fără de început, și „ai născut oamenilor pre Dum-nezeu întrupat; pentru aceea „pre tine toți te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rându-ială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul prooroc Daniil, și sfinții trei tineri, Anania, Azaria și Misail.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele cel prea strălucit, proorocul cel prea mărit, să se laude astăzi cu dumnezești cântări, ale darurilor Duhului, dumnezeescul locaș, izvorul cel pururea curgător, oglinda Duhului, stâlpul dog-melor cel prea cinstit, și prea mărit, temeiul lumii, razimul cel neclătit.

Ca pre o stea prea luminoasă, ca pre un luceafăr prea mare, te cinstim pre tine bărbatul doririlor, cel ce ai strălucit luminos cu strălucirile bună-tă-ților, și luminezi sufletele și trupurile credincioșilor; și strigăm către tine: Daniile prooro-cule, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine cu bună credință.

Limba ta s'a făcut ca o trestie a scriitorului ce scrie degrab, cele înțelepte grăind; că legea lui Dumnezeu înlăuntru întru tine a viețuit, și gura ta a grăi judecată dreaptă s'a arătat; prin care ai rușinat pre popii cei fărădelege, și pre Sosana din moarte o ai scăpat, cela ce ești strălucirea proorocilor.

Alte Stihiri, ale sfinților tineri, glas același.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

De legile cele date de Dum-nezeu fiindu-vă prea fericirilor, cu bucate spurcate nu v'ați spurcat, ci frumsețea sufletului nestricată ferindu-o ați păzit arătat și floarea trupului cea minunată, și nestricată și ne-veștejită podoaba cea frumoasă; Stăpânul prea mărimdu-vă, pre voi cei ce i-ați slujit cu credință.

Cu dumnezească văpaie fiind aprinși tinerii, de foc nu s'au grijit, întru care fiind rou-

rați cinstiții, o adunătură prea luminat închipuind, cântare cu multă laudă s'a văzut cântând; dorind măriții a face cu adevărat cale la împărăția cerească cea neîncetată.

De cuvântul înțelepciunii tale mirându-se tiranii, Daniile vrednicule de minune, și de priceperea tinerilor, v'a pus preste țara Haldeilor, a o cârmui și stăpâni, cinstiților. Că de fapta bună știe prea arătat a se minuna și luptătorul, și de strălucirea vieții; că despre patimi oprindu-vă, v'ați făcut stăpânitori.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Duhovnicește ne-a adunat astăzi pre noi credincioșii proorocul Daniil, și masă de bunătați din destul a pus înaintea, celor bogați și celor săraci, celor străini și celor de casă; și pahar înțeleghător, carele varsă apele bune credinței, și veselește inimile credincioșilor, și dăruiește Darul Duhului Sfânt. Că acest prooroc prea luminat ca un sfeșnic strălucind în lume, toată idolatria Assirienilor a surpat, și guri de fiare neîmblânzite a astupat. Impreună cu acesta și cei trei tineri să se laude, nu de aur cu firea fiind, ci decât aurul mai lămurii arătându-se. Că nu i-a

topit focul cuptorului, ci i-a păzit nestricăți; pre cari caranul și smoala și vițele i-a încununat; și Domnul carele ne-a adus pre noi la încunjurarea anului, să ne învrednicească a ajunge și la ziua cea domnească și cinstită a Nașterii lui, dându-ne nouă cu rugăciunile lor, curățire de păcate și mare milă.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas același a lui Andrei Pirul:

Veniți toți să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și duhovnicească cântare, ca o stea puind înainte, slavoslovii ca magii cu păstorii să strigăm: Venit-a Mântuirea oamenilor din pânțe fecioresc, și pre oameni i-a chemat.

STIHOAVNA din Octoih.

Sau acestea: glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Daniil cel minunat, agonisindu-și inima curat locaș Duhului, și dela dânsul fiind luminat, arătarea celor ce vor să fie luminat o a proorocit, fiind împodobit cu strălucirea proorociei, și luminat tâlcuind visurile cele ascunse, ale puternicilor împărați, celor fărădelege.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeu lui Israil.

Mai 'nainte întărindu-ți trupul tău cu post neîncetat, gurile leilor ai legat; că în mij-

locul lor stând prooroace minunate, și către bunul Dumnezeu privind, ai rămas nevătămat, cu puterea cea negrăită, a celui ce lucrează toate prea slăvit; a Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: În biserici binecuvântați pre Dumnezeu...

Pre cel ce șade pe scaun și de îngeri era înconjurat, ai văzut Daniile vrednicule de minune; pre cel necuprins, carele este Judecător drept, prooroace minunate; și spăimântându-te de acea înfricoșată și groaznică vedenie, ai însemnat tuturor cele ce erau să fie după aceea, scriind a doua venire a Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cu suflet umilit și cu Duh de smerenie, în mijlocul cuptorului celui înfocat ați cântat cântare a toată lumea, tineri de trei ori fericiți; și glasul vostru l-a auzit Domnul, cela ce este aproape de cei umiliți la inimă, și mântuește pre cei smeriți cu duhul; și păzindu-vă întregi, v'a priimit pre voi ca o jertfă curată. Pentru aceasta fiind voi nepoți lui Avram, fii lui Dumnezeu v'ați învrednicit a fi. Deci îndrăzneală având către dânsul, rugați-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Daniil bărbatul doririlor, piatră fără mână tăiată văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai pre sus de fire mai 'nainte, te-a numit pre tine Cu-vântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu neschimbat, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 2-lea.

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii ca într'o apă de odihnă sfinții trei tineri s'au bucurat, și proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei
Caută la sfârșitul cârtei.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoiului.

Psalms 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8.

CANONUL proorocului Daniil.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu cântări încununez pe înțeleptul Daniil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

ântare să înălțăm popoare
C minunatului Dumnezeu-
„lui nostru, celui ce a scos din
„robie pre Israil, carele-i cânta
„cântare de biruință și striga:
„Să cântăm ție unuia Stăpânului“.

Mântuitorule, Făcătorule de bine a toate, pricinuitorule al bunătăților, luminează cu raza ta cea purtătoare de lumină mintea mea, iubitorule de oameni, ca să laud slăvită pomenirea proorocului tău.

Ca un luceafăr de dimineață al curăției răsărind înțelepte, pre Sosana cea curată, carea mai 'nainte era în primejdie, o ai mântuit; că Dumnezeu te-a ridicat știutor celor ascunse, pentru a osândi pre bătrânii cei răi.

Pre frica lui Dumnezeu fiind întemeiați nepoții lui Avraam, mâncarea cea fără lege o a lepădat vitejește, și cu dumnezească dragostea bunei credințe hrănindu-se, spre mai mare slavă s'au înălțat.

A Născătoarei :

Munte înțelegător ai văzut Daniile prea sfințite, pre una prunca cea curată, pururea Fecioara, din carea s'a tăiat Piatra cea din marginea unghiului, și toată înșelăciunea a sdruncinat.

Alt CANON, al sfinților trei tineri.
Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cânt pre cei trei tineri și pre Daniil.
Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glasul acelaș, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără de început, cel ce s'a născut

din Tatăl mai 'nainte de toți vecii, cu dumnezească cuviință, carele în cuptor de tineri cu închipuire s'a văzut, să-l prea slăvim.

Cuvintele păgânului tiran tinerii cei de bun neam scui-pându-le, și răbdând, n'au voit a se spurcă, cu bucatele cele fără lege ale Haldeilor.

Slavă :

Hrănit-v'ați cu Cuvântul sufletește, iară trupește cu mâncările care singure cresc, v'ați adus Impăratului făcându-vă mai frumoși la fețe, de cât cei ce se hrăneau desfătat.

Și acum, a Născătoarei:

Veninul șarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, Fecioara, ceea ce a răsărit din David, l-a vindecat născând pre Ziditorul.

Peasna 3-a, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Pricepere și înțelepciune de la Dumnezeu luând, ai tâlcuit luminat împăraților visurile cele întunecate.

Pre balaurul cel simțitor ai omorât, mâncare aruncându-i, pentru că mai întâi ai biruit dracii cei nevăzuți.

A Născătoarei :

Cu lumină fiind luminat ai

văzut slăvite, muntele lui Dumnezeu cel arătat, pre cea binecuvântată, podoaba oamenilor.

Alt Canon, Irmos același :

Cunoștință de Dumnezeu învățată, câștigând Stăpâne tinerii lui David, legile părințești cu dumnezească înțelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor binecredincioși, că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Slavă :

Laudă a toată lumea, și prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriți.

Și acum, a Născătoarei :

Ca să ne arăți nouă Stăpâne nașterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu“.

CONDACUL proorocului, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, vas de proorocie te-ai făcut, că ai văzut cele ce erau departe, ca și

cum ar fi fost acum, și pre lei i-ai împlânzit, fiind aruncat în groapă ; pentru aceasta pre tine te cinstim, prooroace fericite Daniile.

ICOS.

Pre Iisus Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru a căruia dumnezeasca venire, luminat mai 'nainte o ai vestit, roagă-l neîncetat, pentru cei ce fac cu veselie această dumnezească pomenire a ta, și te cinstesc cu credință, să se mântuească de toate ispitele, și de încunjurarea păcatelor ; ca cea ce ai îndrăzneală, prea înțelepte ; și întru deschiderea buzelor mele, dă-mi cuvânt să-ți cânt cântare bine priimită prooroace fericite Daniile.

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie : Mormântul tău...

Prooroc arătând cunoștința celor ce erau să fie, te-ai arătat Daniile ; că nașterea cea din Fecioară tuturor mai 'nainte o ai însemnat, și venirea lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, întru veselie inimii, cu credință te laudăm pre tine.

Alta, glas al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu Darul proorociei îmbogățindu-te, nașterea cea din Fecioară o ai însemnat, și ai

dezlegat visurile împăraților prea luminat, și aruncat fiind în groapă, ca un mucenic, minunat ai învățat Fericite, prelei a se posti. Încă și slujirea celor fără de Dumnezeu ai stricat; pre balaurul l-ai omorît, biruindu-l arătat, Daniile vrednicule de minune. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slayă a sfinților tineri, aceeași Podobie :

Chipul Treimii proorocește din vâpseli fără materie, în vâpae tinerii au scris cu trestia credinții, și pogorârea Cuvântului cea mai de pre urmă pre pământ, cu taină o au văzut, și tuturor o au proorocit. Pentru aceasta și roua Duhului din Cer luând, izvorăsc credincioșilor daruri, și celor ce strigă cu un glas către tine: Dăruiește Hristoase Dumnezeule ertare de greșeli robilor tăi, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea lor.

Și acum, a Născătoarei :

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului! Bucură-te Fecioară locașul Împăratului, palatul cel așternut cu porfiră; cămara cea cu aur împestrită, hlamida cea cu roșu vâpsită! Biserica cea prea

cinstită, căruță purtătoare de fulger, sfeșnice mult luminos! Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, ușa cea cu aur ferecată și foișorul cel luminos, masa cea strălucită ca aurul, cortul cel împodobit lui Dumnezeu! Bucură-te frumoasă Mireasă, din carea a răsărit Soarele! Bucură-te ceea ce ești podoaba sufletului meu, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușaua dacă te-a văzut pre Cruce, pre tine Mielușelul său și Păstorul, ca o Maică rumpându-și fața strigă și zicea: Cum pătimești fără dreptate Dumnezeule prea bune? Căci de voe ai priimit patimile cu trupul. Pentru aceea laudă, îndelung răbdătorule pre cea cu adevărat nespusă și dumnezească rânduiala ta, prin carea ai zidit din nou lumea cu răstignirea ta cea cinstită, și măresc toți mila ta cea nemărginită.

Peasna 4-a, Irmos :

Din munte umbros, din una Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezească vedere, „mai nainte a cunoscut proorocul, Cuvinte, că vei să te întrupezi; și cutremurându-se „slăvea puterea ta“.

Legea cu bună credință păzindu-o, o Proorocule, cu adevărat pre Dătătorul înțelepciunii l-ai cunoscut, carele te-a învățat pre tine cele de taină și adânci, și întru întunec te-a luminat.

Viață sfințită viețuind grăitorule de Dumnezeu, bărbat al doririlor te-ai numit, că bărbătește călcând patimile, la viața cea neîmbătrânitoare te-ai mutat.

Darul Mângâitorului celui ce s'a sălășluit întru tine Daniile, te-a arătat purtător de lumină, și biruitor tiranilor și împărăților, și locaș înțelepciunii.

A Născătoarei:

Piatră fără mână tăiată din muntele Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, Cuvinte mai 'nainte pre tine te-a văzut proorocul Daniil, strigând, și laudând Dumnezeirea ta.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea înțelept, dumnezeeste la minte fiind luminat, visele celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița tinerilor; că pre tiranul l-a vânat spre cunoștința ta, Atotputernice.

Slavă:

Organele cele cu glas tocmit, și versurile muzichiei cele bine alcătuite, pre cei viteji nu i-au amăgit, și chipului celui de aur nu i-au plecat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cântări, ceeace ești cu totul laudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeu cel prea înalt, pre carele în cuptor l-a cunoscut.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoștinții, zi a cunoștinții de Dumnezeu întru lumina feței tale „Hristoase, a strălucit de dimineață lauda ta în inimile „noastre“.

Luptele cele vitejești ale proorociei, luminându-le cu propoveduirea, strălucești prin amândouă, fiind plin de dumnezeesca însuflare.

Înțelept te-ai arătat Fericite, cu strălucirile înțelepciunii celei mai pre sus de minte, prea alesule de Dumnezeu grăitorule Daniile, și toate le-ai luminat.

A Născătoarei:

Cu taină a învățat de chipurile negrăitei întrupări celei din tine, a celui prea înalt Preacurată, Daniil proorocul cel mărit.

Alt Canon, Irmos :
Pentruce m'ai lepădat...

Învățați fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat slujitorii tăi, marele Daniil, împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înțelepțiți; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejește i-au biruit.

Prin gând s'a învățat Daniil iubitorule de oameni tainele tale, că pre nor ca pre un fiu omenesc venind, și ca pre un Judecător și Impărat al tuturor neamurilor, pre tine te-a văzut, cu curăția minții.

Slavă :

Impodobitu-s'au o tineri mai mult decât piatra sapfirului trupurile voastre, întocmai ca strălucirea aurului, cu râvna bunei credințe v'ați aprins, umblând în cuptor bucurându-vă, aducând dănuirea a toată lumea.

Și acum, a Născătoarei :

Daniil cel dumnezeesc, munte Fecioară mai 'nainte te-a însemnat arătat, și cei trei tineri văzând văpaia răcorită, pre cel dumnezeesc născut al tău, cu cântări l-au laudat, ca pre Mântuitorul și Ziditorul și Domnul.

Peasna 6-a, Irmos :

Precum ai scăpat pre Proporocul dintru adâncul cel

„mai de desupt Hristoase
„Dumnezeule, și pre mine mă
„dezleagă de păcatele mele,
„ca un iubitor de oameni, și
„îndreptează viața mea ro-
„gu-mă“.

Văzând cetele îngerești întrulumină prea strălucită, următor prea ales acestora ai fost, desfătându-te întru strălucirile Impăratului a toate.

Venirea Cuvântului cea mântuitoare vestind, mai 'nainte ai spus dărâmare bisericii, plinirea legii, și darurile legii Harului, cele mai pre sus de minte.

A Născătoarei.

Iată Fecioara în pântec arătat a zămislit pre Hristos Dumnezeu, strălucită fiind cu Duhul; a căreia mai 'nainte închipuire o a văzut mai de 'nainte Daniil măritul.

Alt Canon, Irmos :
Adâncul păcatelor...

Și tăpânitori fiind preste patimile sufletești cu puterea Cuvântului, preste țările neamurilor haldeești oblăduitori v'ați făcut; că știe fapta bună a dacinste celor ce o câștigă, o înțelepților nepoți ai lui David.

Slavă :

În moarte purtătoare de viață îmbrăcându-se Daniil de

demult, pre balaurul cel prea rău ce se socotea păgânește ca un Dumnezeu la Haldei, prin mâncare l-a ucis, și pre popii cei vrăjmași i-a omorât.

Și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică, roagă cu rugăciunile tale pre Judecătorul și Fiul tău, ca să-mi fie milostiv în ziua judecării; că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Irmosul:

Adâncul păcatelor și viforul greșelilor mă turbură, și „întru adâncul asprei desnădăjduiri mă surpă; ci întinde-mi și mie mâna ta cea tare „ca lui Petru, o îndreptătorule! „și mă mântuește“.

CONDAC, glas al 6-lea.

Chipul cel scris de mână necinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea mărit; și în mijlocul văpăei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate și sârguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

ICOS

Tinde-ți mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oșteau, și ji-

dovii cei biruiți. Nu ne lăsa pre noi, ca să nu ne înghiță moartea ceea ce însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau, și cari pentru tine s'au băgat în cuptor, și dintr'însul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și sârguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului prooroc Daniil, și sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.

Stih: Pre tine Dumnezeule, acum aevea pre scaun te vede șezând,

Daniil tăindu-se, iară nu în vis precum oarecând.

De nu alegea cei trei coconi cu deadinsul a muri,

Precum mai 'nainte focul și sabia o ar fi putut stăpâni.

Intru a șaptesprezecea zi sabia pre Daniil tăia, Carele pre cele viitoare vede.

Acest fericit Daniil proorocul a fost din neamul Iudei, ruda lui din cei mai de frunte ai slujbei împărătești, și s'a născut în cea mai de sus Vitară, și încă prunc s'a adus din Iudea rob în țara Haldeilor, și a proorocit șaptezeci de ani, și a apucat înaintea întrupării lui Hristos cu patru sute șasezeci de ani; era om cu mintea întreagă și stăpânitor poftelor, cât socoteau iidovii că era scopit, însă a plâns mult pentru țară, și a făcut mare nevoință în posturi, de tot felul de hrană ce vrea pofti, și era uscățiv la față, iară foarte frumos prin Darul lui Dumnezeu cel înalt. Iară cei trei tineri precum spune istoria, eră din sfânta cetate a Ierusalimului, părinții lor au fost Ezechia și Caligoni, carele Ezechia a cutezat a zice lui Dumnezeu: Că a păzit cele plăcute înaintea lui, și a luat adaosul vieții lui cincispre-

zece ani. Deci încunjurându-se Ierusalimul cu războiu de Navuhodonosor împăratul Asirienilor, s'au adus și acești trei tineri robi la Vavilon cu Daniil proorocul, și s'au făcut ocârmuitori preste trebile împăratului pentru faptele cele bune. De aceea defăimând chipul ce făcuse și ridicase, și neînchinându-se la dânsul, i-au băgat în cuptorul cel cu șapte părți mai ars, întru carele cu dumnezească pogorâre ce au făcut îngerii la dânsii cântau, cât văzând împăratul minunea, a mărturisit că este mare Dumnezeu cel ce se proslăvește de dânsii, căci cuptorul se premenise în rouă și au rămas nevătămați; iară Daniil măcar că trăea cu dânsii, și dimpreună locuia și petrecea, și să le fi fost el pricina cinstei, însă nu s'a băgat cu dânsii în cuptor, de vreme ce nu putem aceasta să o aflăm din sfânta Scriptură, ca și cum s'a tăcut de dânsa și nu s'a arătat, poate fi, precum este părerea mea și adevărului, nu afară din socoteală, pentru numele ce i se puse Valtasar, ca o cunoștință ce este preste seamă cinste, căci ca să se mai întemeeze gândul celor ce stau acolo, să nu se arate la cei ce credeau în foc, că proslăvirea minunilor o a făcut Valtasar pentru că se chemă Dumnezeu, a rânduit Dumnezeu să iă Daniil numele lui Dumnezeu, și așa să nu intre într'acel foc, și să scape de dânsul, și nici să scrie la povestea cuptorului. Iară sfinții trei tineri, după acea minunată și preste fire izbăvire, ce s'au izbăvit din foc, iară întorcându-se la cele ce se aflau întâiu și petrecând toată viața lor cinstită și slăvită, și-au luat și ei sfârșitul vieții lor cu pace, împreună cu Daniil, însă zic unii, că după moartea lui Navuhodonosor și celorlalte împărați, cari cinsteau pre Daniil și pre cei trei tineri, s'a ridicat alt împărat, anume Atticos, carele făcând cercetare sfinților, și înfruntându-se de dânsii, a poruncit de a tăea capul lui Misail și-l sprijini Azaria, întinzându-și haina cea persească, așijderea și Anania sprijini în brațele sale capul Azariei tăiat, iară Daniil tinzându-și haina sprijini capul Ananiei, apoi i-au tăiat și capul lui. Zice-se și aceasta, că după tăiere li s'au lipit capetele de trupuri, și cum îngerul Domnului le-a ridicat, de le-a dus în muntele Gheval, în care munte fiind băgați sub o piatră, de au stătut patru sute de ani, până când s'au sculat și ei îm-

preună la învierea Domnului nostru Iisus Hristos, și iarăși a adormit. Și se face soborul lor în biserica cea mare, a căroră pomenire am luat dela părinți să o facem cu șapte zile mai 'nainte stăpâneștei arătări, și cei prin trup venirea Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; ca să fie și ei precum socotesc, din neamul Iudei, din care se trage și neamul Mântuitorului tuturor Hristos. ^{ge}

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Paternutie, Copri și Alexandru, cari au mărturisit în zilele lui Iulian paravatul

Stih: Părtaș cu tine și vieței și sabiei mi'am arătat.

Părinte Paternutie, Copri a strigat.

Alexandre pentru a nevoinței și a pustniciei lupte îndoită,

Prin tăiere primești și cunună îndoită.

Acești sfinți s'au nevoit pe vremea lui Iulian paravatul, mai 'nainte petrecându-și viața cu liniște, în pustiul ce se află în Eghiptet. Deci ducându-se paravatul ca să dea războiu Perșilor, a aflat pentru Cuvioșii aceștia, și dar aducându-i înaintea sa, a întrebat mai întâiu pe Paternutie de cât ani este? Și după ce a răspuns: De patru zeci și cinci, l-a scos pre el afară. Apoi apucând pre cuviosul Copri, și feluri de meșesugiri și de măgulituri întrebându-l prea vicleanul l-a înduplecat pre el să se lepede de Hristos; mai în urmă însă Paternutie, aducându-i aminte de posturile, și de rugăciunile, și de celelalte lupte ce a cercat în sihăstrie, l-a întors iarăși la credința lui Hristos, despre care înștiințându-se paravatul, a poruncit de i-a tăiat limba sfântului Copri, hotărând ca să-l pue pre el pe o scară înfocată. Deci adus fiind la scară și văzându-o pre ea scânteind s'a înfricoșat, dar întărindu-se iarăși de sfântul Paternutie a fost pus împreună cu el pe scară, și cu Darul lui Dumnezeu au rămas amândoi nevătămați. Apoi au fost aruncați amândoi în cuptor ars, și împreună cu acești doi a intrat încă și monahul Alexandru, mărturisind în priveliște pre Hristos. Și fiindcă câte trei au ieșit din cuptor nevătămați, pentru aceasta dupre porunca tiranului li s'au tăiat capetele, și așa au luat fericiții cununile muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului și pururea pomenitului mărturisitorului Dunale, ce și-a pus numele Ștefan.

Stih : Ștefan cu podoabele faptelor bune incununat,

Spre cununile cele de sus luminat a alergat.

Acesta eră stăpânitor locului său, oarecărui ostrov carele de alții se zice Nivertis, iară de alții Veron, aproape fiind de Gadera, și de râurile Ochianului încunjurându-se; bogăție având el foarte multă și crescut fiind cu totul în dogme creștinești, viețuea mai mult cu Dumnezeu decât cu oamenii. Pentru aceasta pre toate ale lumii gunoaie socotindu-le, a lăsat stăpânirea fiilor săi, și ducându-se la Roma, s'a îmbrăcat cu îngerescul chip; apoi s'a dus la vestita cetate Constantinopol și a vorbit împreună cu Constantin și Romanò porfirogheniții împărați, de care a fost trimis la Ierusalim (căci aceasta le-a cerut). Deci ducându-se acolo, a luat marea și îngereasca shimă, dela cel de atunci patriarh al Ierusalimului, Hristodul cu numele, și din Dunale s'a numit Ștefan. Deci multe batjocuri și bătăi a luat fericitul dela Saracini, căci își avea împrejur tăeată barba. Iară dela Ierusalim s'a dus la Misir și acolo fiind prins, s'a pus la închisoare împreună cu doi preoți ce-i urma, și rămânând acolo șase luni, necăjindu-se cu foame și cu sete și cu alte rele pătămiri a închisorii, a fost trimis la Amiran al Misirului, de care fiind legat cu grele lanțuri, eră silnicit să se lepede de Hristos. Deci fiindcă se împotriva cu cuvântul tare și nu se biruia, ci mărturisirea în priveliște pre Domnul nostru Iisus Hristos, pentru aceasta a fost muncit, mai cu multe rane și munci decât înainte, din care rău pătîmind a căzut de trei ori fericitul în boală, prin care a lăsat această vremelnică viață, și s'a dus la cea de sus și veșnică, dupăce mai întâiu i s'a înștiințat lui dela Dumnezeu adormirea sa.

Intru această zi, sfântul mucenic Iachu.

Stih : Iache întărește-te și tăindu-ți-se capul. Scrie-te între cei tăeați și incununează-ți capul

Intru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Dionisie cel nou, cel ce era din Zachinti, și a stătut arhiepiscop la Eghina, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Lăsând cele pământești, acum în Cer a locuit.

Noul Dionisie cel ce Zachintul a slăvit.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nichita.

Stih : Deși nou nevoitor duple ani Nichita s'a arătat,

De opotrivă însă cu nevoitorii cei vechi s'au aflat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a. Irmos :

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Cu legea fiind îngrădit Proorocule, n'ai priimit a te spurcă fărădelege, ci dumnezeeește la minte fiind strălucit, ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Pre toți îi spăimântează minunea ta, căci ca unui prooroc, Proorocul a stătut înaintea ta, fiind răpit, mâncare ție aducându-ți, și cântând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Inăuntrul groapei fiind încuiat, și leilor spre mâncare fiind pus, te-ai mântuit, Dumnezeu acoperindu-te Fericite, pre tine cel ce ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoare:

Izvoare de tămăduiri din de-

stul izvorăști Fecioară de Dumnezeu Născătoare; că Daniil luminat te-a văzut pre tine munte, din carea Mântuitorul a răsărit, Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat Atotstăpânitorului; că Azaria dumnezeesc danțadunând, cântare a cântat împreună cu aceia zicând: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri

Ălăuta tinerilor a numit Dumnezeu pre Dumnezeul tuturor și Atotștiitorul, cel ce s'a văzut de dânșii arătat în cuptor, și cântare a cântat zicând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Pre cei trei ce au fost băgați în cuptor văzându-i împăratul, dacă a văzut chipul celui de al patrulea, pre acela l-a arătat tuturor a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum a Născătoare:

Ăvând mintea ta luminată, cu Dumnezească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, nașterea Fecioarei închipuită tainic, arătat mai 'nainte văzându-o, ai

strigat: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împreună cu focul și văpaea, călcându-o au săltat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

De cele sfinte grăitor te-ai arătat o Proorocule, și cu privirea la cele de sus cea lucrătoare, cu cei fără de trup împreună ai cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine cu totul fericite toți te laudăm, și întru cinstită prăznuirea ta bucurându-ne, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoare.

Pre Fecioara cea prea minunată văzându-o de Dumnezeu grăitorule, prin chipuri mai 'nainte însemnătoare, ai strigat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, temeiul cel prea osebit al credinții lui și al nădejdei l-ați câștigat Cuvioșilor, precum și răbdarea ispitelor, strigând neîncetat:

Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Ca niște luminători strălucind, și pământul Cer făcându-l, și cu lumina buneii credințe luminându-l, dănțuire a toată lumea au cântat ție Făcătorului de bine și Stăpânului a toate: Tineri binecuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm...

Vitejește stingând cuptorul cel ars, și fălcile leilor legându-le nepoții lui David, acum bucurându-se cântă ție Stăpânului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri binecuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu taină învață Preacurată Daniil cel prea înțelept, și mai 'nainte au însemnat cei trei tineri de Dumnezeu înțelepți nașterea ta prin închipuiri, văzând pre cel ce a ieșit negrăit din pânțele tale. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, popoarele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul muncitorul Haldeilor l-a ars ne-
„bunește, cinstitorilor de Dum-

„nezeu; iară văzându-i pre ace-
„știa cu putere mai bună mân-
„tuiți, Făcătorului și Mântuito-
„rului a strigat: Tineri bine-l
„cuvântați, preoți laudați-l, po-
„poare prea înălțați-l întru toți
„vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare..i

Secerat-ai rodurile ostene-
lelor tale, dănțuind puru-
rea în Ceruri cu proorocii, în
jurul scaunului celui prea înalt
al Stăpânitorului a toate.

Întru lumina cea întreit lu-
minătoare, stai acum purtător
de cunună, 'nainte a celui ce
este marginea doririlor, bucu-
rându-te împreună cu cetele
celor fără de trup.

A Născătoarei:

Frumoasă este podoaba ta,
cu carea acum te desfătezi, că
pre Fecioara cea cu totul lău-
dată, Prooroace înțelepte, te-ai
învrednicit prin închipuiri a o
vesti tuturor.

Alt Canon, Irmos același

Ăjuns-ați la sfârșitul cel do-
rit, și stați înaintea celui ce este
marginea doririlor, în cămările
cerești, tineri prea fericiți.

Bucurându-vă ați luat sno-
pii buneii arătării voastre celei
cu lacrimi, rodind spicul ne-
stricăciunii.

Slavă :

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire duple vrednicie, și veselie inimii a înflorit, că v'ați sălășluit acolo de unde a fugit întristarea.

Și acum, a Născătoarei :

Dășunea morții o ai oprit Fecioară, născând pre Dătătorul de viață și Domnul, cel ce face vii pre cei ce te slăvesc pre tine cu credință.

Irmosul :

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim Fecioară curată, noi cei mântuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te.

SVETILNA.

Podobie : Cercetatu-ne-a pre noi...

Decât dumnezeiasca credință nimic este mai tare; căci cuvioșii tineri au stins puterea focului, și a astupat gurile leilor Daniil, pre carele acum să-l laudăm.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie : Privindu-te Ucencii.

Să se cinstească acum cel între prooroci marele Daniil; că pre Hristos Dumnezeuul nostru, l-a văzut piatră tăiată fără mâni, din muntele curata Născătoarea de Dumnezeu; cu carele împreună să se laude și cei trei tineri, pre cari i-a mân-

tuit nevătămați din cuptorul focului, chipul Fecioarei cel dumnezeesc și negrăit, prin carea s'a mântuit lumea.

Și acum, a Născătoarei asemenea :

Cu taină se învață Preacurată prin dumnezeescul Duh prea înțeleptul Daniil, și mai înainte au însemnat prin credință cei trei tineri ai lui Avraam nașterea ta mai presus de fire; că fiind duple Dumnezeire Cuvântul nescris, din tine cu trupul s'a scris voină, Născătoare de Dumnezeu, în Vitleem născându-se, spre mântuirea oamenilor.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Și acum, glas al 6-lea a lui Malacsa

Taina cea streină a Soarelui dreptății celui de gând, carele a vrut să răsară din pân-tece fecioresc, ca niște stele luminate pururea ne luminează nouă din cuptorul cel cu foc, tinerii cei întocmai cu numărul Treimii; printr'înșii mai înainte însemnând, dimpreună cu dâșii și Daniil proorocul cel prea luminat, mai înainte luminează marginile cu lumina proorociei, propoveduind pre Hristos piatra cea netăiată; carele a eșit din Fecioara, muntele cel umbros, spre mântuirea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulială, și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul Proorocului Peasna a 3-a, pe 4; și din Canonul Tinerilor Peasna a 6-a, pe 4. Prochimen, glas al 4-lea, *Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi...* Apostolul către Evrei: *Fraților, sfinții toți prin credință au biruit împărății...* Evanghelia dela Lucă: *Zis'a Domnul către Iudeii cari venise la dânsul: Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici.*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

CADE-SE, A ȘTI:

De se va întâmplă proorocul Daniil, și sfinții trei Tineri în Duminica sfinților strămoși, cântăm slujba lor împreună cu slujba Învierii așa:

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu, duple rânduală.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii trei, ale Strămoșilor trei și ale proorocului Daniil două glas al 4-lea, Podobie: Ca pre un viteaz... și ale Tinerilor două, glas același, Podobie: *Dat-ai semn...* Slavă a Strămoșilor, glas al 6-lea: *Pre toți părinții cei mai înainte de lege...* Și acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod Prochimenul zilei. La Litie, Stihira hramului și a proorocului Daniil: Pre cela ce șade pre scaunul... Glas al 4-lea, ce este la Stihioavnă, și a Tinerilor, glas același: *De cuvântul înțelepciunii tale...* scrisă la Doamne strigat-am, pe urmă. Și glas al 2-lea *Duhovnicește pre noi credincioșii...* care este Slava, tot acolo. Apoi Slavă, a Strămoșilor, glasul 1-iu: *Cu razele grăirei de Dumnezeu;* Și acum, a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihioavnă Stihirile Învierii, Slavă a Strămoșilor glas al

3-lea: *Veniți iubitorilor de praznic, Și acum a Proorocului, glas al 6-lea: Daniil bărbatul doririlor...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori; și al Strămoșilor odată; și citire la Faptele Apostolilor.

VEZI: Iară de nu este priveghere; La Pavcerniță, zicem după Sfinte Dumnezeule, Condacul sfinților Strămoși.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii de două ori, Slavă al Tinerilor, Și acum, al Strămoșilor. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei, și citire, din Evanghelia cea cu tâlc a Duminicii rândului. După Polieleu, Troparele: Soborul Îngeresc, Ipacol al glasului și Sedelnele Strămoșilor. Antifoanele și Prochimenul glasului. Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... Psalm 50, și Stihira Învierii, Canonul Învierii cu Irmosul pe 4, al Proorocului și al Tinerilor amândouă pe 6. Și al Strămoșilor pe 4. Catavasia: *Hristos se naște...* După a 3-a Peasnă, Condacul proorocului, Icosul și Sedelnele lui. Slavă, al tinerilor. Și acum, Ipacoi al strămoșilor. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Strămoșilor. După a 9-a Peasnă, Svetilna Învierii, și a Strămoșilor, Slavă, a Proorocului, Și acum, a Născătoarei: *Soarele cel mare...* La Hvalite Stihirile Învierii 4, și ale Strămoșilor 4, Slavă a Strămoșilor glasul al 7-lea: *Veniți toți cu credință să prăznuim...* Și acum: *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovla mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai. Deci Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasul întâiu, Troparul Învierii, Slavă, al Strămoșilor, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Strămoșilor.

La al 3-lea Ceas, Troparul Învierii, Slavă, al Proorocului, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După sfinte Dumnezeule, Condacul strămoșilor. Asemenea și al șaselea Ceas, zicem troparele și Condacul Strămoșilor.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Strămoșilor, Peasna, 3-a pe 4 și din ale Pro-

orocului, Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul învierii, al Strămoșilor și al Proorocului. Slavă, Condacul Proorocului, Și acum, al strămoșilor, Prochimenul Părinților, și al sfinților. Apostolul și Evanghelia a Duminicii Strămoșilor, și a Sfinților; iară a Duminicii rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudați pre Domnul din Ceruri...* Altul: *Bucurați-vă dreptii întru Domnul...*

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Sevastian, și cei împreună cu dânsul.

Vezi: Duminica dinaintea Nașterii lui Hristos. a sfinților Părinți, se începe din 18 ale luni acesteea, și se sue până la 24 de zile.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaților Mucenici.

Cu văpselele cinstitelor tale sânghiuri Mucenice, ți-ai făcut porfiră de mult preț, cu carea împodobindu-te, locuești cu adevărat în împărățiile cele de sus, stând înaintea lui Dumnezeu Impăratului tuturor; pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Dimpreună cu Sevastian pătimește Zoî, Marco și Marchelin, și de Dumnezeu înțeleptitul Tiburtie, răbdând întreite valuri de dureri; și acum s'au sălășluit la odihna cea fără durere și dumnezească; întru carea se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Nebiruiților mucenici, lăsând cele de pre pământ pământului, ați alergat către ceruri, fiind împodobiți cu ranele voastre, și împestriți luminat cu cinstitele patimi fericitorilor; pentru aceea rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Fecioară prea lăudată, Moisi cu ochi proorocești a văzut mai 'nainte taina ce s'a făcut cu tine, rugul aprinzându-se și nearzându-se; că focul Dumnezeirii, n'a ars pânțele tale Curată. Pentru aceasta cerem dela tine, ca dela o Maică a Dumnezeului nostru, să se dăruiască lumii pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Văzând Fecioara junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, tânguindu-se strigă către tine: Fiule prea dulce! Cum mori fără dreptate? Cum stai spânzurat pre lemn, cela ce ai spânzurat pământul pre ape? Nu mă lăsa singură Făcătorule de bine, mult milostive, pre mine Maica și roaba ta, rogu-mă!

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al sfinților pe patru. Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Dumnezească cinstire îți aduc Mucenice cu mintea.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-lu, Irmos :

Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezească cuviință întru tărie s'a „prea mărit. Că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate „pre protivnici i-a zdrobit, „făcând Israiltenilor cale nouă „prin adânc“.

Luminându-te cu dumneze-eștile raze ale cinstitei Treimi pururea pomenite, cu rugăciunile tale, arată părtași luminii, pre cei ce cu credință cinstesc prăznuirea ta cea luminată și sfințită.

Ăvând cuget luminat și priimitor de străluciri curate, ai dorit cu adevărat de cea ce este mai pre sus de toate, ca un înțelept Mucenic, purtătorule de chinuri, și cu credință l-ai dobândit.

Cu sudori îndumnezeite, adevărat ai întunecat cuge-tele trupului, cu sângiurile pătimirii ai uscat pâraele cele turbure ale mulțimii dumnezeilor, de Dumnezeu înțelep-țite Mucenice prea laudate.

Slavă.

Cete de mucenici ai adus Ziditorului, surpând cu dumneze-eștile învățături tot cugetul muncitorilor, cu Darul sfântului Duh; cu carii dinpreună roagă-te, să ne mântuim noi.

Și acum, a Născătoarei :

Prunc ai născut pre Fiul cel ce este mai 'nainte de veci împreună cu Tatăl, înnoind legile firii sfântă Fecioară, Maică prea curată, prin cinstită, cea mai pre sus de fire, și dumnezească nașterea ta.

Peasna 3-a, Irmos :

Insuți cea ce știi...

Adunând cinstită oaste, întârită cu armele dumneze-eștei credințe, Mucenice nebiruite, toate taberile vrăjmașului, și vicleniile tiranilor le-ai surpat cu puterea Duhului.

Întărindu-ți picioarele pre piatra cea înțelegătoare a inimii tale, cu gând bine credincios Mucenice mult pătimitorule, nu te-ai spăimântat de măestriile vicleanului balaur, ci tuturor te-ai făcut întărire cu buna credință întru Duhul.

Slavă :

Impunsăturile săgeților cele cumplite le-ai răbdat, fiind legat și întins pre lemn Mucenice; iară cu dumnezească puterea lui Dumnezeu te-ai arătat

iarăși cu totul nevătămat, rușinând măestriile vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei :

Sfințenie înțeleghătoare te-ai arătat, celui ce toate le sfințește, și locaș curat ceea ce ești fărăprihană; că din tine s'a arătat Dumnezeu întrupându-se, și cunoscându-se de lume îndoit în fire și într'un Ipostas, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Insuți cela ce ești neputința „firii omenești, și duple milostivire te-ai închipuit într'însa, „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ție: Sfântă este „Biserica cea însuflețită a slavei tale celei nepovestite, iubitorule de oameni.

Sedeauna, glas 1-u.

Podobie: Mormântul tău...

Având cuvântul strălucitor precum și viața luminată, ai tras cu sfințenia mulțime de necredincioși către buna credință; cu cari dimpreună ai pățimit bucurându-te, suferind toată răutatea tiranilor. Pentru aceasta astăzi săvârșind prea sfântă pomenirea ta, te mărim.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Marie ceea ce ești cinstit locaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, a gre-

șelilor și a necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor, ajutoare și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune înfricoșată! O taină nouă! Strigă Fecioara cea Curată, și fără prihană, dacă te-a văzut pre tine Doamne întins pre lemn: Cum te-ai osândit pre Cruce de judecătorii cei fărădelege, ca un vinovat, nefățarnice Judecătorule al tuturor Cuvinte.

Peasna 4-a, Irmos :

Munte umbrit cu Darul cel dumnezeesc, privindu-te „Avvacum, cu ochii cei departe „văzători, mai 'nainte a vestit „pre Sfântul lui Israil ce vrea „să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră și înnoirea“.

Putere ți-a dat ție Dumnezeu Tiburtie, ca prin slăbiciunea trupului să biruești pre vrăjmași; că bărbătește ai intrat în foc arzător, viteazule Mucenice, și ai luat roua cea cerescă.

Impreunatu-te-ai cu puterile cele de sus o Tiburtie, ca un slujitor al lui Hristos, și ai înălțat jertfe curate întru Duhul, lucrătorule de cele sfinte, lauda mucenicilor; pentru aceea cu bucurie te cinstim.

Fîind spînzurat drept în sus,

și strujit cu fiare, încunjurat cu feluri de măestrii iuți ale muncilor, și băgat în groapă, întru aceleași priimind dumnezeesc sfârșit, viteazul Castul se veseleă.

Slavă :

Săvârșind vindecări cu sfântul Duh Fericite, spre luminarea poporului celui ce privea la tine, le-ai vestit cu bună credință mântuirea, cu dumnezească cuviință Sevastiane, și ți-ai săvârșit călătoria prin mucenie.

Și acum, a Născătoarei :

Numai pre tine din toate neamurile te-a ales Dumnezeu cel mai pre sus de ființă, și s'a înființat ca om pentru noi, Ziditorul firii omenești, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cu totul fără prihană.

Peasna 4-a, Irmos :

Cela ce ai luminat cu lumina venirea tale Hristoase, și ai strălucit cu Crucea ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței Dumnezeirii tale, inimile celor ce te laudă cu dreaptă credință.

Căile tale și cărările ținând numai către unul Domnul, s'au abătut din căile cele strâmbe ale vrăjmașilor, și la mulți s'au făcut cale dreaptă și netedă, Mucenice a lui Hristos cu totul cinstite.

Ritoricești și prea cu înțelepciune, grăesc Marchelin, și Marco înaintea judecătorului, de venirea lui Hristos cea mântuitoare, și fiind legați amândoi, li se pironesc picioarele cu bolduri, mărindu-se ca niște mucenici.

Slavă :

Patimile celui ce a omorât patimile noastre, tare închipuind Marchelin și Marco, cu sufla se împung, și purtând cunună, se unesc cu cetele purtătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei.

Prea luminatul nor al Soarelui, ceea ce ești cu totul fără prihană, gonește norii sufletului meu cu rugăciunile tale, și luminează-mi gândul cel întunecat de lenevire, ca să te laud pre tine Prealăudată.

Peasna 6-a, Irmos :

Inconjuratu-ne-au pre noi...

Cu tăria gândului prea cinstit, te-ai arătat neplecat când te băteau cu toege fără milă, și când te îmboldeau cu multe săgeți, bucurându-te, pentru aceea te-ai mutat către lumina cea neînserată, Mucenice.

Te întărea pre tine Hristos când te nevoiai, și te luptai cu dracii, când te munciai cu

chinurile cele cumplite Sevas-
tiane, nebiruite Mucenice, și
când te uitați către dânsul cu
ochii inimii.

Slavă:

Cu zăvoarele cele tari ale
prea înțeleptelor tale cuvinte,
ai sfărâmat rătăcirea, și închi-
năciunile vrăjmașilor le-ai stri-
cat, și capiștele idolești le-ai
surpat, și pre tine însuși te-ai
ridicat locaș dumnezeescului
Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Înnoit-ai firea noastră cea
stricată prin călcarea poruncei,
născând pre cel ce a înnoit toa-
te numai cu dumnezeeeasca
voire, ceeace ești între femei
binecuvântată, de Dumnezeu
dăruită.

Îrmosul:

Încunjuratu-ne-a pre noi
„adâncul cel de desupt, și nu
„este apărător, socotitu-ne-am
„ca oile de junghiere; mântu-
„ește pre poporul tău Dum-
„nezeul nostru; că tu ești ce-
„lor neputincioși tărie și în-
„dreptare“.

CONDAC, glas al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Cu roșala sângiurilor tale
văpsindu-ți haina pătimirii,
te-ai îmbrăcat ca cu o porfiră
lăudate Sevas-tiane; pentru a-

ceasta te-ai și sălășluit dim-
preună cu Hristos întru împă-
răția cea de sus, și fără sfâr-
șit, și cu cei ce au pățimit cu
tine și cununi au priimit în-
țelepte; cu cari împreună dăn-
țuind, pomenește-ne totdeauna
și pre noi.

**Întru această lună în 18 zile, pomenirea
sfântului mucenic Sevestian și a celor dim-
preună cu dânsul: Zoi, Traghilin, Nicostrat,
Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul, Marche-
lin și Marco.**

GIMN: Lui Sevestian cel ce cinstirile înșelăciu-
nei a defăimat.

Trupul spre bătaie s'a dat.

Sevestian în a optsprezecea zi,

De ciomege bătut se săvârși.

La înălțime fiind ridicată de cap Zoi,

De fum puturos de viață se săvârși.

Loviți-mă cumplit cu multe pietri așa, Traghi-
lin cu suspinare din inimă strigă,

Și pre cei cu Clavdie aicea trebue puși.

Pre carii deși adâncul i-a cuprins,

Cerul la sine îi are strânsi.

Capul dumnezeescului Tiburtie spre tăere l-a
dat,

Carele tu ești Dumnezeu meu, o Cuvinte al
lui Dumnezeu a strigat.

Pre Castul îl trăgea în prăpastia pierzării,

Iară nesupuindu-se, s'a așezat în adâncul pă-
mântului.

În inimile vrăjmașului înfingându-vă ca sulilele.

Marco și Marcheline vă împungeți cu sulilele.

Dintru aceștia Sevestian eră unul din
sfetnicii sfatului, pe vremea împărăției lui
Dioclițian și Maximian, din orașul Medio-
lanilor, carele a tras pre mulți la buna
credință. Iară Marchelin și Marco frații,
răbdând multă vreme la închisoare și puși
la multe feluri de munci, s'a rânduit să li
se taie capetele. Iară tatăl lor Traghilin și
Marchia maica lor, fiind Ellini, cu puțin de
nu i-a zăticnit cu lacrimile lor, a nu pă-
timi pentru Hristos, și poate că s'ar fi făcut
aceasta, de nu i-ar fi întărit fericitul Sevestian
grăindu-le cu mare îndrăzneală, nu numai
lor, ci și lui Traghilin, trăgându-i spre cre-
dința în Hristos, și iarăși Traghilin învăța
pre eparhul, după ce crezu; deci eparhul
îndată chemând la dânsul pre prea ferici-
tul și slăvitul Sevestian și pre Policarp pre-

otul, îi ruga să afle mântuire și să-l izbăvească de boala ce avea, din care se izbăvi și crezând cu tot sufletul în Hristos, sfărâmând și idolii ce avea în casa lui, și primind Botezul. Iară fericitul Gaie episcopul, pre Marchelin și pre Marco frații i-a hironit diaconi și pre tatal lor preot, iară pre fericitul Sevastian l-a făcut ecdec bisericii (adică judecător și îndreptător). După aceea pornindu-se goană asupra creștinilor, atunci împreună cu aceștia au fost prinși Nicostrat, Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul și Zoi și în multe feluri muncindu-i, și-au luat sfârșitul vieții. Iară sfântul Sevastian fiind chemat iarăși de iznoavă de Dioclițian, s'a rănit cu dese săgeți și i-au zdrobit trupul cu toege și măcelărindu-i trupul bucăți, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evviot.

Stih: Nevăcui s'a Evviot până la sânziuri, Iară sfârșitul vieții l-a aflat fără de sânziuri.

Acest sfânt Evviot, eră pre vremile lui Dioclițian și Maximian, din locul numit Opsichiu, născut fiind. Deci fiindcă întrebunța viața plăcută lui Dumnezeu și lucra tot felul de bunătăți, pentru aceasta a suferit multe rele dela Ellini, purtându-se dela un loc la altul și legat fiind și bătându-se mai ales pătimea acestea, căci săvârșia multe minuni, și prin acestea mulți necredincioși întorcea la credința lui Hristos.

Odinioară după ce a fost zdrobit de Ellini cu lemne și cu pietre, a fost aruncat în foc, și rămânând nevătămat cu Darul lui Hristos. Mulți văzând pre slăvirea aceasta, și minunându-se au crezut în Hristos. Cari s'au și botezat la biserica de acolo, înnoită fiind de Pavel și Sila apostolii; iară despre aceasta înștiințându-se ighemonul Chizicului Leontie, trimițând au adus pre sfântul legat înaintea sa, și îndata a poruncit de l-a bătut pre el cu pietre peste gură, preste obraji și preste fălci; apoi spânzurându-l de un lemn, și sfășiindu-i trupul cu lovirile, după acestea l-au dat pre el fiarelor să-l mănânce, dela care rămânând nevătămat, l-au aruncat pre el la închisoare. Deci mulți Ellini văzând asemenea minuni, au năzuit la credința lui Hristos, și s'au botezat; iară ighemonul a poruncit gelaților ca să taie pre sfântul, iară aceea findcă le venise întunecare de minte, se junghia unul pre altul. Ci sfântul rămânând de ei nevătămat, a fost aruncat iarăși în temniță. Iară după ce a trecut douăzeci și două de zile, s'a auzit o veste, de Dumnezeu trimisă și de bucurie, că marele Constantin, se suie către răsărit dela porțile Europei cele de către apus, ca să dea războiul tiranului Maximian. Deci Maximian temându-se, a poruncit să se sloboadă creștinii dela închisori și legături. Deci atunci și mult pătimitorul acesta Evviot slobozindu-se s'a întors la chilia sa. Și mai viețuind încă cinci ani, și multe minuni săvârșind, cu pace și-a dat sufletul său lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Flor episcopului Aminsului.

Stih: Osândirii cei de demult Flor se supune. In pământ merge, căci pământ eră, și ce lucru de minune.

Acesta eră pe vremile împăraților Iustin, Tiberie și Mavrichie, fiu de părinte, și acela Flor numit și de maică Evfimia. Deci acesta a statut deplin învățat, atât întru cele de afară ellinești, cât și întru cele din lăuntru a dumnezeieștii Scripturi. Și mai întâiu s'a făcut gramatic împărătesc, apoi s'a înălțat la vrednicia de patrichiu, și luând femeie, s'a făcut și părinte de fii; dar fiindcă copii și femeia lui au murit de boala ciumii, pentru aceasta el s'a îmbrăcat în shima monahicească, liniștindu-se la o moșie a sa ce avea la Anaplou. Apoi pentru multa faptă bună ce avea, s'a făcut episcop Aminsului. Deci acolo mergând, și bine povățuind încredințata lui turmă, și minuni multe făcând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Focă și Ermil, cari prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Eu să fiu tăiat mai întâiu Ermil zice: Ba, zice Focă, ci eu mai întâiu Ermile.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Zacheu diaconul, și Alfie Citețul, cari s'au muncit în Chesaria.

Stih: Zacheu, Alfie pentru a lui Hristos Dumnezeu Cuvântul dragoste, Moartea cu bună cinstire alege.

Intru această zi, pomenirea sfintei făcătoare de minuni Sofiei.

Stih: Sofia pre înțelepciunea lui Dumnezeu iubește.

Pentru aceasta și Darul minunilor primește.

Intru aceasta zi, târnosirea sfintei biserici a Născătoarei de Dumnezeu din Târgul Aremiei.

Stih: Sfîntesc acum locașul cu innoirea,
Ceeace au înnoit cu firea omenirea.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosul părintelui nostru Mihail Singhelul mărturisitorul.

Stih: Nu este aceasta lucru străin, dacă Mihaile din vieață te săvârșești.

Ci dacă murind viezi, precum cu adevărat du-pre vrednicie viețuești.

Acesta a fost din sfânta cetate a Ierusalimului, fiu de părinți creștini. Deci după ce s'a învățat cu desăvârșire atât înțelepciunea de afară elinească, cât și cea din lăuntru a noastră, s'a făcut monah, dar și maică-sa cu ficele sale, după ce a murit soțul ei, s'a tuns monahie la o mănăstire de femei. Deci dumnezeescul acesta Mihail bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și supunându-se pre sine la tot felul de aspră petrecere; pentru aceasta s'a și hirotonisit preot. Apoi aflând o peșteră liniștită, a intrat într'însa când sfântul Teodor și Teofan mărturisitorii, și scrișii s'au făcut preoți, și mărturisitori Domnului, și s'au dus către cuviosul acesta, iară Mihail s'a făcut singhel de patriarhul Ierusalimului. Deci odată au fost trimiși de patriarhul Ierusalimului la Roma pentru o pricină de nevoe. Mai în urmă au fost trimiși și la Constantinopol, ca să arate cu trecere oarecare anaforale, atât la împăratul de atunci Leon armeanul și luptătorul de Icoane, cât și la patriarhul Constantinopolului Teodor. Deci aceștia trei cuvioși Mihail, Teodor și Teofan, făcând ascultare Patriarhului ce i-au trimis, au dat anaforalele, puind înainte și ei dela sine celor ce grăia împotriva, multe dogmaticești ziceri, pentru cari Teodor și Teofan au fost surghiuniți, de tiranul armean. Iară fericitul Mihail împreună cu fratele său Iov, au fost puși la închisoarea ce se zice a pretorilor. Apoi primind lanțuri grele la gât, dela împăratul Mihail cepeleagul, au fost surghiuniți împreună cu ucenicul său, la o mănăstire Aplusiadei. Deci din multa rea pătimire, a aflat ochii săi curgere, și trupul i s'a îngheboșat, cu toate acestea stă feri-

citul ca un diamant tare și neclătit; iară după ce au luat împărăția Teodora și Mihail fiul ei, și fieștecările în priveriște cinstea sfintele Icoane. Atuncia și cei ce se aflau prin surghiuniri erau chemați și se învredniceau de mare cinste. Deci în acea vreme și dumnezeescul acesta și mărturisitorul Mihail, eră îndemnat de împărăteasa Teodora să se facă patriarh Constantinopolei, dar nevrând, s'a făcut dumnezeescul Metodie, iară Mihail iară se face singhel și ia cea mai mare mănăstire de acolo, întru a sa stăpânire și odihnă. Deci cu blagocestie și plăcere de Dumnezeu petrecând cealaltă rămășiță a vieții sale, și ajungând la vârsta de optzeci și cinci de ani, în douăsprezece zile a lui Decembrie, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Pământul carele poartă al Domnului mormânt,

Ține Modeste prea fericite și pre al tău mormânt.

Acesta s'a născut din părinți creștini, Evsevie și Teodula numiți, în cetatea Savaștiel. Deci fiindcă maica sa eră stearpă, pentru aceasta prin rugăciunea părinților lui, li s'a dat lor fiu marele acesta părinte, în urmă de patruzeci de ani, a însoțirii lor. Deci după ce s'a născut acesta, a fost părit tatăl său ca creștin la Maximian. Și dar fiind legați, s'au pus la închisoare, despre care înștiințându-se femeia sa Teodula, s'a dus și ea la închisoare împreună cu fiul său acesta; iară acolo la închisoare aflându-se, s'au rugat amândoi lui Dumnezeu, și așa și-au dat sufletele lor în mâinile sfinților îngeri, și așa s'au făcut mucenici, după voință și plecare. Pre cari păzitori temniții aflându-i morți, iară pre copilul viu în mijlocul amândurora, luându-l pre el l-a dus la Maximian, de cinci luni atunci aflându-se. Iară Maximian văzându-l pre el curățel și frumușel, l-a dat la unul din singlitici, ca cu osârdie să se crească de către el, spre a se face vrednic spre slujirea lui Dia. Deci crescându-se lângă singliticul acesta fericitul Modest, s'a înștiințat că părinții săi au murit la închisoare pentru Hristos. Deci când a ajuns la vârstă de treisprezece ani,

atuncea a aflat pre un creștin, dela carele s'a învățat buna cinstire și cu totul s'a făcut apropiat și lipit ei, se mătnea însă căci se aduna cu Ellinii. Și odinioară când Maximian a propovedit, ca tot norodul să aducă jertfa dumnezeilor, atuncia sfântul aflând voie s'a dus la mormântul părinților lui și-i ruga pre ei ca să-l sloboadă din mâinile Ellinilor, ca să se învrednicească de sfântul Botez. Deci aflându-l pre el un argintar ce era dela Atina și luându-l l-a dus la Atina (facând multe minuni pre cale) iară acolo ducându-l, l-a înfățișat Arhiereului și făcându-l ca să se învețe credința mai cu deadinsul, s'a și botezet și când se boteză Sfântul, s'a întâmplat minune prea slăvită, căci se vedeă un stâlp de foc din Cer pogorându-se și care-și avea razimul preste capul celui ce se boteză. Și după botez cu singură rugăciunea și cu atingerea mâinei, a vindecat pre fratele argintarului, ce pătimea de o boală primejdioasă. Asemenea a vindecat un îndrăcit. Apoi fiindcă și argintarul și femeea lui au murit, au fost scris împreună cu fiii săi și sfântul acesta în diata lor, clironom averei lor. El însă dăruind partea sa de moștenire fiilor acelora, s'a dus la locurile cele mai adânci, ale pustiiului și acolo petrecea viața sa pustnicește. Iară fiii argintarului, nesuferind din pismă, să vază pre Sfântul cinstindu-se de către toți având a merge la Misir, pentru neguțatorie, a înduplecat și pre fericitul Modest, să se ducă împreună cu ei, și acolo ducându-se au vândut pre Sfântul ca pre un rob la un rău credincios, dela care a suferit multe necazuri în vreme de întregi șapte ani. Însă Sfântul prin fierbintea și stăruitoarea sa rugăciune, a izbăvit pre stăpânul său acela, din înșelăciunea relei credințe, și l-a înduplecat pre el ca să crează și să se boteze; încă și pătimind el de grea boală, l-a făcut sănătos. Iară după ce a murit stăpânul său, s'a dus sfântul la Ierusalim ca să se închine purtătorului de viață mormânt, și de acolo s'a dus la muntele Sinaiului, și acolo liniștindu-se și numai la Dumnezeu cugetând, multe minuni a făcut. Deci murind atuncea patriarhul Ierusalimului, din dumnezeiască descoperire se hirotonește patriarh Ierusalimului sfântul Modest, aflându-se atuncea de cincizeci și nouă de ani. A făcut încă atuncea

multe minuni, din care una este această următoare: Piereau vitele unui om Ierusalimnean, pentrucă fântâna apei din carea beă, eră otrăvită de un șarpe prin lucrarea diavolului; deci mergând Sfântul la acea fântână și vitele pierite au înviat; și pre șarpe l-a omorât, iară pre diavolul l-a făcut de s'a arătat înaintea tuturor celor ce stau de față, carele se jură pre înfricoșat numele lui Dumnezeu, că nu se va apropia vreodată de locul acela, unde ar fi chemat numele sfântului Modest. Acest sfânt eră cu totul nepomenitor de rău, precum va arată următoarea întâmplare: Căci fiii argintarului ce l-a vândut pre el s'au dus odată la Ierusalim, fără să știe ei că cel de ei vândut se află acolo Patriarh. Iară nepomenitorul de rău Modest nu numai că nu i-a pedepsit pre ei, spre răsplătirea răului ce-i făcuse, ci i-a priimit cu dragoste și i-a găzduit cu osârdie, și le-a făcut bine cu dărnicie. Deci așa cu cuviosie petrecând, fericitul, și viețuind de toți anii săi nouăzeci și șapte, patriarhind ani treizeci și opt, s'a mutat la veșnicile locașuri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, te cunoaștem „credincioșii cuptor înțelegător; „că precum a mântuit pre cei „trei tineri cel prea înălțat, și „pre mine tot omul în pântecel „le tău m'a înnoit, Dumnezeu „părinților cel laudat și prea „slăvit“.

Cu puterea ta cea tare în-tărindu-se pătimitorii tăi Hristoase, au biruit pre vrăjmașul, înșelăciunea au călcat, trupurile ș'au dat chinurilor, cântând: Dumnezeu părinților cel laudat și prea slăvit.

Purtătorii de chinuri mucenicii cei luminați de Dumnezeu, Marchelin și lăudatul Marco, și Tiburtie, Castul înțeleptul nevoindu-se bine, s'au mutat către Cer, lăudând pre Dumnezeu cel lăudat și prea slăvit.

Bărbătește ai intrat în foc pătimitorule Tiburtie, ca și cei trei tineri, priimind de sus roua Duhului, și cântând cu osârdie: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Slavă :

Ca o mielușea spânzurându-te, ai sugrumat pre vrăjmașul cu strunele muceniceștelor tale osteneli prea lăudată, și după moarte viețuești muceniță Zoi, cântând: Dumnezeul părinților cel lăudat, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei :

Năstrapă de aur, prea sfântă masă a dumnezeeshii pâini a vieții, te numim pre tine Curată, loc de sfințenie, scaun prea înalt, pre carele s'a odihnit Dumnezeul părinților cel prea lăudat și prea slăvit.

Peasna 8-a, Irmos :

In cuptor tinerii lui Avraam...

Voinind a te omori lumii și tuturor celor din lume, te-ai învrednicit vieții ce va să fie, pururea cinstite, strigând cu osârdie: Binecuvântați toate

lucrurile pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pusu-te-au cei fărădelege în groapa cea adâncă îngropându-te, și omorându-te, pururea pomenite, Castule, pre tine cea ce cântai cu căldură: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fericită viață ai dobândit ca una ce ești în adevăr cu numele ei; că cu sugrumare silnică ai părăsit viața cea peritoare Zoi, cu osârdie cântând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Înfrumșetatu-te-ai, că ai născut pre Dumnezeu și Stăpânul cel frumos, carele luminează deplin neamul oamenilor, cu dumnezeeshtele raze, căruia strigăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „într'o topitoare, cu podoaba „bunei credințe, mai curat decât „aurul au strălucit grăind: Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lăuda-

„Ți-l și-l prea înălțați întru toți „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Ca să te învrednicești dumnezeeștii lumini, slavii celei veșnice și frumseții, vrednicule de minune Sevastiane, vitejește ai răbdat chinurile, durerile și moartea; pentru aceasta toți te ferim.

Ărătat-te-ai soare în mijlocul stelelor, între cei împreună pătimitori Mucenice, și acum se luminează dumnezească tărie a Bisericii cu prea slăvitele luminări ale sfințitelor tale pătimirii, și risipește toată trufia diavolului.

Iubind pre Hristos Tiburtie și Marchelin, Marco, Zoi și Castul, pătimesc dimpreună cu învățătorul lor de Dumnezeu înțeleptul Sevastian, și iau întocmai cununile biruinții, rugându-se totdeauna pentru noi.

Slavă:

Ridicatu-s'au sălășluindu-se întru locașuri luminoase, ceata cea îndumnezeită a mucenicilor, și umblă în ceruri veselindu-se, pururea rugându-se Iubitorului de oameni pentru noi, cari îi ferim pre ei totdeauna.

Și acum, a Născătoare:

Cutremură-se oștile cele de

gând, văzând strălucirea Tatălui cea dumnezească, că se ține nespus în mâinile tale, având închipuirea ta; ca să îndumnezească pre cameni, Fecioară Maică neispită de nuntă.

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardea nears; și acum te rugăm, „ca să stingi cuptorul ispitelor „cel sălbăticit asupra noastră; „ca neîncetat să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

Sâmbătă înaintea Nașterii.

LA LITURGHIE

Prochimenul, Aliluia, și Chinonicul zilei lăra de se va întâmplă vreun sfânt ce se prăznuște, zicem și alt Prochimen; se citește și doi Apostoli, mai 'nainte al Sâmbetei dinaintea Nașterii lui Hristos, apoi al rândului supt începere, și după aceea al Sfântului, de are; asemenea și două Evanghelii. Apostolul către Galateni: *Iraților văzând mai 'nainte Scriptura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-au Domnul pilda aceasta, asemenea este împărăția cerurilor grăuntelui de muștar...* Chinonicul: *Bucurați-vă drepti întru Domnul...* Apoi a Sfântului.

Duminică înaintea Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmpla Duminica aceasta dinafară de 20 de zile ale acestei luni a

lui Decemvrie, adică, în 18 sau în 19, se pune slujba Invierei, și a sfinților Părinți, așa:

SĂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei 3, ale lui Anatolie 3, și ale Sfinților 4, glas 6, Podobie: *Toată nădejdea pui du-și...* Slavă, a Părinților glas 6: *Daniil bărbatul doririlor...* Și acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod și Parimii trei. La Litie, o Stihiră a hramului, și a Părinților glasul 1: *Cu razele grăirei...* Slavă glasul al 3-lea: *Veniți Iubitorilor...* Și acum, a Născătoarei. *Fără sământă de la dumnezeescul Duh...* La Stihioavnă Stihirile Invierii, Slavă a Sfinților glasul al 2-lea: *Bucurați-vă prooroci cins îi...* Și acum: *O minune mai nouă...* la binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu fecioară...* de două ori, și al Părinților odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinților, Și acum, al Născătoarei Invierei: *Toate tainele...* După Catisme, Sedelnele Invierei, ale Născătoarei, Polieleul, și Troparele: *Soborul ingeresc...* Ectenia, Ipacoi al glasului, și Sedelnele Părinților, Antifoanele, și Prochimenul glasului, Toată suflarea, Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos văzând... După Psalm 50, Stihira Invierei, Canonul Invierei eu irmosul pe 4, al Crucii Invierei pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al părinților pe 6. Catavasia: Hristos se naște... După a 3 Peasnă, Ipacol, gl. 8, *Ingerul a răcorit...* și citire. După a 6 Peasnă Condac glas 6: *Chipul cel scris de mână...* Și Icosul. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă a Părinților, Și acum, a Născătoarei. La Hvalite, Stihirile Invierei 3, a lui Anatolie 1, și ale Părinților 4, glas 5: *Bucură-te câmara...* cu Stihirile lor. Slavă a Părinților, glas 8: *Adunarea învățăturilor legii* Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai, Ecteniile, și Otpustul. Slavă,

Și acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Părinților, Peasna a treia pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, și al Părinților, Slavă, Și acum, Condacul Părinților, Prochimen. Apostol dela Evrei, Evanghelia dela Matei, iară a Duminicii rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudați pre Domnul din ceruri...* Altul: *Bucurați-vă dreptii întru Domnul...*

DUMINICA

Înainte Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți.

SĂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toată.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3, și ale Părinților 4, iară de este în lăuntrul a 20 de zile, zicem Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 1, ale înainte prăznirii 3, și ale sfinților Părinți 3. Stihirile înainte prăznirii, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Soarele cel neapus din pân-tece fecioresc a răsări se grăbește, ca să lumineze toată partea cea de sub soare; de aceea cu ochii curați și cu cinstite fapte, să ne nevoim a-l întâmpina, și să ne gătim acum a primi pre cel ce vine întru Duhul la ale sale, strein născându-se precum bine a voit; ca pre noi cei înstreinați de petrecerea Edemului, să ne întoarcă ca un milostiv, născându-se în Vetleem.

Dumnezeu Cuvântul, cel ce se poartă pe umerile Heruvimilor, duple Ipostas unindu-se cu trup, în pânțele fără prihană s'a sălăsluit, și om s'a făcut, și vine să se nască în pământul Iudei; peșteră sfântă Impăratului a toate bine te gătește, ca un palat prea mare, și ieslea ca un scaun în chipul focului, întru carea ca un prunc Fecioara Maria va să culce, pre cea ce are să cheme la sine zidirea sa, precum a binevoit.

În ieslea dobitoacelor te-a culcat Fecioara, Cuvinte al lui Dumnezeu, cea ce ești fără început, pre tine cel ce ai luat început mai pre sus de cuget; că ai venit să dezlegi a mea dobitocie, ce am luat prin pizma șarpelui, și cu scutece te-ai înfășat, ca să rupi înfășurăturile și legăturile greșelilor mele, unule Bunule și iubitorule de oameni. Pentru aceasta te slăvesc laudându-te, și bucurându-mă mă închin venirii tale celei în trup, prin carea eu m'am mântuit.

Alte Stihiri ale sfinților Părinți glasul și podobia aceleași.

Ă rătătu-s'a marginilor lumii pomenirea Strămoșilor cea plină de lumina cea adevărată, și cu razele Darului strălucește; că Hristos soarele cel luminat de sus strălucind, aduce de de-

parte mulțime de stele, împreună cu dânsul luminând, și nașterea lui Dumnezeu omul, se arată a fi înlăuntru Vitleemului; pentru care toți cu credință plensind în mâini, să dănuim aducând laudă mai 'nainte prăznuirei.

Cu slavă se înfrumșetează de împărtășirea cea dumnezească Adam, bucurându-se astăzi, ca o temelie și tărie a Strămoșilor celor înțelepți, și dimpreună dăntuește Avel, și Enoh se veselește, sălțează Sit, și Noe dimpreună; cu patriarhii cântă Avraam cel prea laudat, și Melchisedec vede acum de sus naștere fără de tată. Pentru aceasta săvârșind și noi dumnezească pomenirea Strămoșilor lui Hristos, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Ș trălucit-a cu veselie treimea tinerilor celor din cuptor, al celor de Dumnezeu înțelepțiți, și nașterea lui Hristos o propoveduește pre pământ; căci ca o rouă cinstită pogorându-se Domnul pre ceea ce l-a născut, o a ferit nearsă, o a păzit fără prihană, și o îmbogățește cu dumnezești daruri. Pentru aceasta și priimatorul de Dumnezeu Daniil se bucură veselindu-se; că mai 'nainte a văzut arătat Piatra netăiată din munte, și

cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă a Părinților, glasul al 6-lea :

Daniil bărbatul doririlor, piatră tăiată fără mână văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai presus de fire mai 'nainte te-a numit, pre tine Cuvântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu cel neschimbat, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas același; a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine purtând în pânțece prunc pre Hristos; iesle primește pre cela ce cu cuvântul ne-a deslegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pământenii. Păstori fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și Maghii de la Persida, aur, tămâie și smirnă, Împăratului aduceți. Că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit, Mântuitorul meu și Dumnezeuule.

Iară de va fi afară de numărul a 20 zile. Și acum, a Născătoarei glasului ce se va întâmpla

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și citirile.

Dela Facere, citire.

Cap. 14, Vers 14.

Auzind Avraam că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a

slugile sale cele de casă trei sute optsprezece, și au alergat în urma lor până la Dan. Și a căzut asupra lor noaptea singur, și slugile lui cu dânsul, și i-au lovit pre dânsii, și i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului. Și au întors toată călărimea Sodomului, și pre Lot feciorul fratelui său l-a întors, și toată averea lui și femeile și poporul. Și a ieșit împăratul Sodomului întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăerea lui Hodologomor și a împăraților carii erau cu dânsul în valea lui Savi, carea era câmpul Împăratului. Și Melchisedec împăratul Salimului i-a adus pâine și vin, și era preot lui Dumnezeu celui prea Înalt. Și a binecuvântat pre Avraam și a zis: Binecuvântat fie Avraam de Dumnezeu cel prea Înalt, carele a făcut Cerul și pământul. Și binecuvântat fie Dumnezeu cel prea Înalt, carele a dat pre vrăjmașii tăi sub mâna ta.

**Dela a Doua lege citire.
Cap. 1, Vers 8.**

7is-a Moisi către feciorii lui Israil: Vedeți, am dat înaintea feței voastre pământul; intrați și moșteniți țara care s'a jurat Domnul părinților voștrii, lui Avraam, lui Isaac și Iacov, să o dea lor, și seminției lor după dânsii. Și am zis vouă în vremea aceea zicând: Nu voi putea singur să vă port pe voi. Domnul Dumnezeuul nostru v'a înmulțit, și iată sunteți astăzi ca stelele Cerului cu mulțimea. Domnul Dumnezeuul părinților voștri să vă adauge pre voi, ca să fiți cu miile îndoiti, și să vă binecuvînteze, duple cum v'a făgăduit. Și am luat dintre voi oameni înțelepți, cunoscuți și pricepuți, și i-am pus să stăpânească preste voi, preste mii mai mari, și preste sute, și preste cincizeci, și preste zece, și dregători în semințiile voastre. Și am porucit judecătorilor voștri în vremea aceea zicând: Socotiți între frații voștrii, și judecați cu dreptul între om și între fratele lui, și între nemernicul lui. Să nu vă uitați în față la judecată; precum pre cel mic așa și pre cel mare să judeci, și să nu te rușinezi de fața omului; că judecata a lui Dumnezeu este.

**Dela a Doua lege citire
Cap. 10, Vers 14.**

Zis-a Moisi către feciorii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este Cerul, și cerul Cerului, pământul și toate câte sunt pe dânsul; însă pre părinții voștri mai mult a voit Domnul a iubi, și a ales seminția lor după dânsii, pre voi mai ales decât toate neamurile, precum se vede astăzi. Taiati-vă dar împrejur învârtoșarea inimei voastre, și cerbicia voastră să nu o mai învârtoșăți, că Domnul Dumnezeul vostru, acesta este Dumnezeul dumnezeilor, și Domnul domnilor, Dumnezeu mare și tare, și înfricoșat, carele nu caută la față, nici ia dar; carele face judecată nemernicului și săracului și văduvei, și iubește pre cel nemernic, și-i dă lui pâine și haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, și lui unuia să-i slujești; de dânsul să te lipești și întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, și acela este Dumnezeul tău; cel ce ți-a făcut ție aceste lucruri mari și prea slăvite, care le-au văzut ochii tăi.

LA Litie.

Stihira hramului, și ale Părinților, glasul 1-u.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiți cu nume mare, pururea se fericesc, și rodind graiurile Duhului, nașterea cea nespusă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit, și duple lege sfârșitul ș'au luat, viețuind viață minunată.

Slavă, glasul al 3-lea a lui Ghermanò.

Veniți iubitorilor de praznic, să lăudăm cu psalmi adunarea Părinților, pre Adam strămoșul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, și pre Iacov, și după lege pre Moisi și pre Aaron, pre Iisus al lui Navi, pre Samuil și pre David; cu carii împreună pre

Isaia, pre Ieremia, pre Iezechil și pre Daniil, și pre cei doisprezece; încă și pre Ilie, pre Eliseiu, și pre toți: pre Zaharia, și pre Botezătorul, și pre cei ce au propoveduit pre Hristos viața și învierea neamului nostru.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas acelaș.

Bine te împodobește Vitleme, că s'a deschis Edemul, gătește-te Euftrato, că se înnoește Adam și Eva cu dânsul; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, și sufletele dreptilor bine se împodobesc; aducând cântare ca un dar haric în loc de mireasmă, luând mântuire sufletească și nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai înainte poruncește, să săvârșească cântare duhovnicească cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ție.

Iară de este afară de 20 ale lui Decemvrie, și acum, a Născătoarei.

Fără sămânță dela dumnezeescul...

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierei din Octoih, după Alfa Vita, iară de este 24 de zile, cântăm Stihovna aceasta a înainte prăznuirii, glasul al 2-lea, însăși Podobie.

Casa Eufratului, cetate sfântă, slava proorocilor, împodobește-ți casa, întru care cel Dumnezeesc se naște.

Stih. Dumnezeu dela amiază-zi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Singur glasul, a lui Chiprian.

Vitleeme pământul Iudei, viețuirea cea duple trup, luminat împodobește dumnezeasca peșteră, întru carea Dumnezeu trupestă va să se nască, din sfânta Fecioară, carea nu știe de bărbat; ca să mântuiască neamul nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

A lui Andrei Pîrui, asemenea.

Veniți toți mai 'nainte să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și prin gând puind 'nainte cântare, ca pre steaua aceea să strigăm slavosloviile maghilor și ale păstorilor. Venit-a mântuirea oamenilor din pânțecă fecioresc, chemând pre credincioși.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chiprian:

Bucurați-vă prooroci cinstiți, cari legea Domnului bine o ați așezat, și prin credință v'ați arătat stâlpi nemișcați și neclătiți; că voi mijlocitori v'ați arătat legii lui Hristos celei nouă, și mutându-vă la Cer, pre acela îl rugați, să împace lumea, și să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas acelaș a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre, gătește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască; împodobește-te Vi-

tleeme pământul Iudei și te veselește, că dintru tine a răsarit Dumnezeu nostru. Auziți munți și dealuri, și laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Iară de este atară de 20 de zile. Și acum, a Născătoarei Invierei din Octoih.

O minunne mai nouă decât toate...

La binecuvântarea pâinilor, Troparul:

Născătoare de Dumnezeu... De două ori.

Și al Părinților, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinții, în izvorul văpăei ca întru o apă de odihnă sfinții trei tineri s'au bucurat, și proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule miluește-ne pre noi. Odată.

Iară de se va întâmpla în 24 de zile. La binecuvântarea pâinilor Troparul Părinților.

Mari sunt isprăvile... De două ori.

Și al înainte prăznuirii.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif...

Odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierei de două ori. Slavă al părinților, și acum, a Născătoarei sau al înainte prăznuirii: apoi obișnuitele Stihologhii. Sedelele Invierei cu ale Născătoarei, și citire în Evanghelia cea tâlcuită.

Iară de va fi în 24 zile, zicem aceste Sedele:

După întâia Stihologhie, Sedealna glasului al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Prin părinți Dumnezeule cu taină mai 'nainte ai spus arătarea cea dumnezească și tainică din Fecioară, ceea ce eră să fie pre pământ, a Fiului tău celui pre veșnic; în Avraam în Isaac, și în Iacov, în Iuda și în ceilalți, în Iesseiu și în David, și în toți proorocii, cu Duhul mai înainte vestind pre Hristos, că are să se arate în Vitleem, chemând pre toți cei din lume.

Slavă, Și acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna, glas al 8-lea

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Praznic de bucurie să prăznuim credincioșii, a părinților celor dumnezești, cinstind pre Adam și pre Avel; să fericim pre Sit și pre Enos; pre Enoh, pre Noe, pre Sim și pre Iafet să-i laudăm; pre Avraam, carele mai înainte de lege cu credință a strălucit, pre dumnezeescul Isaac, și pre Iacov, pre Iuda, pre Levi și și pre Iosif cel cu întreagă înțelepciune să-i laudăm, și cu credință să strigăm: Purtători de Dumnezeu Strămoși, rugați pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După: Feriți cei fără prihană...
Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov, cu cântări toți să-i laudăm, pre David cel prea blând, pre Isus, și pre cei doisprezece patriarhi, asemenea și pre cei trei tineri cari au stins para focului cu puterea Duhului; și să strigăm către dâșii: Bucurați-vă cei ce vitejește ați defăimat înșelăciunea împăratului celui nebun, și lui Hristos vă rugați, ertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Și acum, asemenea.

Din sânurile părintești pogorându-te, cu nespusă umilință, cea ce pentru noi sărăcie ai luat mai pre sus de fire iubitorule de oameni, ai binevoit în peșteră a te sălășlui Doamne, și ca un prunc cu lapte te-ai hrănit, tu Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta de stea povățuindu-se filozofii, daruri îți aduc ca Stăpânului făpturii. Păstorii și îngerii se minunau strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce vine pre pământ să se nască ca un om.

Iară de va fi afară din 'nalntea prăznuirii, se zice aceasta, asemenea

Laudă de mulțămită duple datorie, precum văduva aceea doi fileri, aduc ție Stăpână

pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperemânt și ajutorătoare, scoțându-mă pururea din ispite și din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie scăpând de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu; rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință Nașterii tale.

Antifoanele, Prochimenul glasului și celelalte.

CANOANELE

Două ale sfinților Părinți cu Irmosul pe 8, Irmosul de două ori, și Troparele pe 6. În care apucă înainte două ale Învierii, pentru că în 24 de zile, Octoihul nu se pune.

Și al înainte prăznului pe 6.

CANONUL Învierii:

Peasna 1-a, glas al 6-lea, Irmos.

Pre cea ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, subț pământ „l-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iară noi ca fecioarele, să „cântăm Domnului, că cu slavă s'a prea slăvit“.

Cu frică s'au deschis ție porțile morții, și s'au sfărâmat încuetoarele cele veșnice; că cu cinstită pogorârea ta au înviat morții cei de demult, cu veselie laudând Hristoase învierea ta.

Înainte judecății lui Pilat a stăut de voie Judecătorul ca un osândit, și de mâinile cele nedrepte preste obraz s'a lo-

vit Dumnezeu, de carele se cutremură cele cerești, și cele pământești.

Vezi: De se va întâmplă Duminica sfinților Părinți afară de 20 de zile, punem Canonul din Octoih al Învierii cu Irmosul pe 4, al Crucii Învierii pe două, al Născătoareii de Dumnezeu pe două și al Părinților de aicea se cântă pe 6.

CANONUL Părinților.

Peasna 1-a, glas și Irmos, același:

Astăzi adunarea dumneze-eștilor Părinți mai 'nainte luminat prăznuește Nașterea lui Hristos, și o însemnează mai 'nainte prea măritul Dar; că Avraam și tinerii sunt chipul legii.

De demult sfințitul Avraam a primit pre o Dumnezeire în trei fețe; iară acum Cuvântul cel de pe un scaun cu Tatăl, cu dumnezeescul Duh la tineri a venit, cel cu prea slăvire laudat.

Avraam s'a mântuit din mâna nedreaptă, iară dumnezeestii tineri din văpaia cuptorului oarecând, și Daniil prorocul de fiare și din groapă s'a mântuit. Pentru aceasta acum mai 'nainte de Nașterea lui Hristos se prăznuesc.

Tinerii cei cu numărul dumnezeestei Treimi și cu credința, nedumnezeirea biruind în cuptor, cu închipuiri au arătat lumii mai 'nainte Tainele lui Hristos cele ce erau să fie.

A Născătoareii:

Ceeace ești plină de Dar Maică carea nu știi de nuntă, Fecioară nestricată, pre tine te fericim, că ai înflorit din neamul lui Avraam și din seminția lui David și pre Hristos ai născut, cel de prooroci propoveduit mai 'nainte.

CANONUL Înainte prăznuirii.
De este afară de 20 de zile, se lasă.
Peasna 1-a, glas 1-u, Irmos

Hristos se naște slăviți-l.

Pre Hristos cel ce a fost prunc cu trupul, pre Hristos cel ce a sărăcit de bună voie, pre Hristos cel ce a fost văzut, a venit Fecioara acum în Vitleem să-l nască; Cerul și pământul să se bucure.

Munți și dealuri săltați, dăntuiți prooroci cei de Dumnezeu grăitori, popoare și neamuri bateți în palme; mântuirea tuturor și luminarea s'a apropiat, a venit în cetatea Vitleemului să se nască.

A Născătoarei.

Sărac se face cel bogat, săraci făcând pre cei ce se îmbogățesc cu răutatea; om se cunoaște Dumnezeu din Fecioara ceea ce n'a știut de nuntă, și fără schimbare; toți cu cântări să-l laudăm că s'a prea slăvit.

Catavasiile:

Hristos se naște slăviți-l...
Peasna 3-a, Irmos

Pre tine cela ce ai spânzu-

rat pre ape tot pământul „fără ținere, văzându-te făptura „spânzurat în locul căpățanei, „cu multă spaimă s'a cuprins „strigând: Nu este sfânt, fără „numai tu Doamne“.

În mormânt trei zile fiind, ai înviat cu scularea ta cea de viață începătoare pre cei morți din veac, și din osândă dezlegându-se, cu veselie s'au bucurat strigând: Iată izbăvire ai venit Doamne.

Slavă sculării tale Mântuitorul nostru, că din stricăciunea iadului și din moarte ne-ai scăpat ca un Atotputernic; pentru aceasta laudându-te grăim: Nu este sfânt afară de tine iubitorule de oameni.

Al Părinților.

Slava cea duple chip și duple asemănare a lui Dumnezeu păzindu-o tinerii, văpaea chipului celui de aur vitejește o au stins cu focul Duhului, cu credință strigând: Afară de tine Doamne pre altul nu știm.

Cu înțelepciune fiind îmbrăcați și cu puterea Duhului tinerii, pre înțelepții Vavilonului robindu-i i-au rușinat, și cu îndrăzneală au strigat: Nu este sfânt afară de tine Doamne iubitorule de oameni.

Bucură-se și împreună dăn-

țuește cu tinerii legea și proorocii, și săltează astăzi înaintea dumnezeestii veniri a Domnului; și Avraam se bucură, că din sămânța sa a văzut pre Domnul întrupat.

A Născătoarei:

Zămislirea celui născut al tău a fost fără patimă, și întruparea mai pre sus de cuvânt; că taina cea mai pre sus de fire, cea vestită de prooroci s'a arătat nouă, Domnul carele este Cuvântul lui Dumnezeu.

Al înainte prăznuirei, Irmos

Fiului celui mai înainte...

Cela ce mai înainte de veci s'a născut din Tatăl, mai pre sus de gând, din Fecioară mai pre urmă s'a întrupat, precum însuși știe; vrând să înnoiască omenirea cea stricată de sfatul vicleanului șarpe.

Cela ce șade întru cei de sus împreună cu Tatăl și cu Duhul, văzând firea omenească împilată, Fiul lui Dumnezeu cel fără început, va să ia început, și să se nască cu trup ca un om.

A Născătoarei:

Cea mai sfântă decât îngerii, și decât toată făptura, pre Îngerul sfatului celui mare al Tatălui, acum îl naște cu trup, spre chemarea tuturor celor

ce-i cântă neîncetat: Sfânt ești Doamne.

Ipacoi, glasul al 8-lea:

Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor, iară acum a oprit plângerea femeilor, zicând: Pentru ce aduceți mirul? Pre cine căutați în mormânt? Inviat-a Hristos Dumnezeu; că este viața și mântuirea neamului omenesc.

Peasna 4-a, Irmos.

Deșertarea ta cea dumnezească pre Cruce, mai înainte văzându-o Avvacum, „spăimântându-se a strigat: Tu „ai tăiat tăria celor puternici „Bunule, unindu-te cu cei din „iad, ca un Atotputernic“.

Dumnezească pogorârea ta în iad Hristoase Dumnezeule morților viață s'a arătat; că tu pre vrăjmași jos i-ai legat Bunule, și cereasca cale oamenilor ai deschis.

N'au luat stricăciune, în groapă zăcând prea curat trupul Mântuitorului, ci ca un puternic a sfărâmat porțile iadului, și a înviat întru slăvire Hristos a treia zi.

Al Părinților:

Pre capii Părinților, pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov, să-i cinstim; că din sămânța lor a strălucit Hristos,

întrupându-se din Fecioară, ca un Atotputernic.

Mai 'nainte însemnând cele ce erau să fie ale pogorării lui Hristos, Daniil pre fiare ca pre niște oi le-a arătat tuturor; că mai 'nainte a cunoscut ceea ce eră să fie, ca un prooroc al lui Dumnezeu.

Către veninul păcatului ne-fiind atrași tinerii, din văpaie au scăpat; ca mai cinstiți decât aurul fiind cu adevărat, în cup-torul înșelăciunii nu s'au topit.

A Născătoarei :

Cu mare glas se vestește așteptarea neamurilor, și mântuirea lumii, prin nașterea ta cea mai pre sus de fire Preacurată, cinstită; pre carea o laudă astăzi adunarea Părinților.

Al înaintea prăznirii, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag din rădăcina lui Iesseiu ai odrăslit Fecioară, care ai înflorit floarea cea neveșejită, pre Făcătorul tuturor, cel ce a împodobit cu flori ca un Dumnezeu tot pământul, carele strigă lui: Slavă puterii tale Doamne.

Dre mine cel prădat prin mâncarea cea vicleană, și cu mintea alunecat, asemănându-

mă celor necuvântătoare, ai venit Cuvinte al lui Dumnezeu, iarăși să mă zidești, prunc făcându-te, și în ieslea dobitoacelor culcându-te; slavă puterii tale Doamne.

A Născătoarei.

Din muntele cel umbros lisuse, din Fecioară întrupat, Avvacum mai 'nainte te-a văzut sfărâmând munții cei răi și dealurile, și dând pierzării înălțările vicleanului, și taberile dracilor.

Peasna 5-a, Irmos :

Lumina cea neînserată a dumnezeestii arătării „tale Hristoase, ceea ce s'a făcut „spre noi, pentru milostivirea „ta, Isaia văzându-o, de noapte „mânecând a strigat: Invia-vor „morții, și cei din mormânturi „se vor sculă, și toți cei de pe „pământ se vor bucură“.

Strălucirea bucuriei închipuind luminat îngerul, în mormânt purtător de lumină s'a arătat, vestind femeilor Invierea, și acestea lăsând plângerea, s'au bucurat vestind apostolilor.

Pentru milostivire cel prea bun luând chipul nostru, s'a pironit de voie pre Cruce, pentru mine cel ce din capul locului am lepădat porunca cea

sfântă, și moare omeneste dăruindu-mi viață.

Al Părinților.

Pre începătorul Părinților ca pre un pricinuitoare legii și al Harului, pre Patriarhul Avraam, astăzi adunându-ne cu credință să-l cinstim; căci ca un prooroc al lui Dumnezeu mai 'nainte a vestit pre Hristos din Fecioara, și a întâmpinat dumnezeiasca naștere a acestuia.

Mai 'nainte însemnând luminat venirea Domnului la noi, prin venirea îngerului, au stins cuptorul tinerii lui Avraam, și prefăcând focul în bură de roa, prin credință au topit mărirea chipului celui de aur.

Incuiat-a gurile fiarelor cu Duhul Daniil în groapă; iară tinerii lui Avraam au stins tăria focului cu Darul. Și mântuindu-se de stricăciune, mai 'nainte au vestit pre Hristos din Fecioară, rugându-se ca Mântuitorului, pentru mântuirea noastră.

A Născătoare:

Cu dumnezeescul Duh arătând întruparea ta cea fără patimă, Isaia a strigat Doamne, cugetând la legea Darului: Fecioara vine să nască duple trup, mai pre sus de fire pre

cel din neamul lui Avraam, și din seminția Iudei.

Al înainte prăznirii, Irmos.

Dumnezeu fiind păcei...

Cela ce ești din fire Stăpân, desăvârșit între robi, Fiul lui Dumnezeu cel prea desăvârșit, bine ai voit a te chema și fiu omenesc, pentru milostivire, întrutotîndurate. Pentru aceasta de bună voie făcându-te sărac, mergi să te naști în peșteră prea bunele.

Cela ce ești din fire neîncăput Hristoase împărate, cum te va priimi înăuntru o peșteră mică? Cum va putea ieslea să te încapă Iisuse, pre tine cel ce vii cu trup întrutale tale din Maica carea nu știe de bărbat; ca pre cei ce se înstrăinase să-i mântuești Doamne.

A Născătoare:

Mielușaua a venit să nască pre Păstorul; gătește-te sfântă peșteră; păstori alergați să vedeți pre Păstorul și Mielușelul cel ce s'a născut, maghilor pregătiți-vă cu daruri să vă închinați acestuia, ca unui Împărat întrupat.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin

„alergând, strig către tine:
„Scoate din stricăciune viața
„mea mult milostive!“

Morții omorîre, și iadului
surpare, te-ai făcut Bunule cu
îngroparea ta cea de trei zile,
și cu dumnezească cuviință
viață ai izvorît celor din lume,
înviind Iisuse Impărate. De două ori

Al Părinților

Obiceiu iubitor de streini și
credință înaltă Avraam având,
a priimit taina Treimii cu în-
chipuire, și s'a bucurat, și
'naintea lui Hristos alergând
acum, saltă.

Firea s'a supus acum prin
credința tinerilor, cu Darul Du-
hului; că focul cel a toate mân-
cător și fără rușine, s'a ruși-
nat de cei ce cinsteau pre fă-
cătorul focului, pre Iisus Hris-
tos.

Sălbătăcia lumii prin po-
runca lui Hristos s'a arătat
înscrisă, pentru dumnezească
pace, cu cuviință dumnezeea-
scă încuind Daniil proorocul
gurile leilor în groapă oare-
când.

Cela ce este unul nevăzut,
a voit a se vedeă pentru noi
pre pământ ca un om, Zidito-
rul a toate, plinind ceeace a
făgăduit proorocilor de demult,
prin dumnezeescul Duh.

A Născătoarei:

Din pântece fecioresc ai
născut pre Hristos, Marie mai-
că mai pre sus de fire, pre ca-
rele l-a văzut proorocii duhov-
nicește; a căruia naștere mai
'nainte o prăznuesc dumneze-
eștii Părinți.

Al înainte prăznuirei, Irmos:

Din pântece pre Ionă

Cer nou fiind Stăpână, din
pântecel tău ca dintr'un nor
vii să răsari pre Hristos soa-
rele slavii, în peșteră cu trup;
pre cela ce cu strălucirile sale
vederos va să lumineze toate
marginile pământului, pentru
milostivirea cea nemăsurată.

Văzut-ai durerea noastră și
dosădirea îndurate Hristoase,
și nu ne-ai trecut cu vederea,
ci te-ai smerit pre tine însuși,
nedepărtându-te de Părintele,
și te-ai sălășluit în pântecel cel
neispitit de nuntă, care vine
să te nască în peșteră, fără
durere, cu trup.

A Născătoarei:

Munți și dealuri, câmpii și
vâi, popoare și seminții, nea-
muri și toată suflarea, strigați,
umplându-vă de dumnezeea-
scă veselie: Venit-a și a sosit
mântuirea tuturor, Cuvântul lui
Dumnezeu cel fără de ani, ca-
rele pentru milostivirea sub t
ani s'a născut.

De va fi această Duminică afară de numărul a 20 de zile, zicem Condacul acesta al Părinților, glas al 6-lea

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea mărit, și stând în mijlocul văpăei celei nesuferite pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

icos

Tinde-ți mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oștiau, și Iidovii cei biruiți. Nu ne lăsa pre noi, ca să nu ne înghiță moartea ceea ce însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau și cari pentru tine s'au băgat în cuptor, și dintr'insul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și sânguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

Iară de este înăuntru a 20 de zile, și la 24 ale acestei luni, zicem aceasta:

CONDAC, glasul 1-ju.

Podobie: Ceata îngerească...

Veselește-te Vitleeme; Eufrato gătește-te; că iată Mie-lușaua purtând în pânțece pre

Păstorul cel mare, se grăbește să-l nască; pre carele văzându-l purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pre Fecioara ceea ce l'a hrănit cu lapte.

icos

Lumina nașterii tale cea strălucită Fecioară, văzându-o Avraam iubitorul de Dumnezeu, și Isaac pururea slăvitul, și Iacov, și toată ceata cea de Dumnezeu aleasă a sfinților, se bucură, și făptura o a adus spre a ta întâmpinare cu cuvinte de bucurie. Că te-ai arătat pricinuitoare de bucurie tuturor, zămislind în pânțece pre cel ce s'a văzut oarecând în Vavilon, și pre tinerii cei aruncați în cuptor fără dreptate, i-a păzit ne arși, mai pre sus de tot gândul. Pentru aceasta și cântă celui ce s'a văzut pre mâini de Fecioară, lăudându-te pre tine Fecioară, ceea ce l'ai hrănit cu lapte.

În Duminică cea dinaintea Nașterii lui Hristos, avem datină dela sfinții și de Dumnezeu purtătorii Părinți, să facem pomenire tuturor celor din veac, ce au plăcut lui Dumnezeu, dreptilor Părinți. Dela Adam până la Iosif logodnicul prea sfinteii Născătoare de Dumnezeu, după neamuri, precum arată Evanghelistul Matei în Capitolul I al Evangheliei sale. Asemenea și a proorocilor și a proorocițelor, celor ce au propoveduit întruparea Domnului nostru Iisus Hristos.

Pomenirea celor întâi zidiți Adam și Eva.

St-h: Viețuind, laud pre morți începătorii neamului,

Vieții și morții mele pricinuitoarii.

Pomenirea dreptului Avel fiul lui Adam.

Stih: Strigă lui Dumnezeu și fără de suflet sângele tău,

A căruia și al morților și a celor mântuiți începutul a fost al tău.

Pomenirea dreptului Sit fiul lui Adam.

Stih: Sit nouă roada părinților în locul lui Avel, Om drept fiind precum eră Avel.

Pomenirea dreptului Enos fiul lui Sit.

Stih: Enos arătându-se prea mare dela nădejde, La multe a lăsat râvnă spre nădejde.

Pomenirea dreptului Cainan fiul lui Enos.

Stih: Cainan cel în cartea lui Moisi scris, Și în cartea de față trebue a fi scris.

Pomenirea dreptului Maleleil, fiul lui Cainan.

Stih: În rând afle-se Maleleil la cuvântare, Fiul lui Cainan, de care s'a pomenit în cuvântare.

Pomenirea dreptului Iared fiul lui Maleleil.

Stih: Întru mulțimea dreptilor cu adevărat este drept,

A face pomenire și de Iared cel drept.

Pomenirea dreptului Enoh fiul lui Iared.

Stih: Arătat lui Dumnezeu Cuvântului bine plăcând,

Enoh întru nearătate locuri se află locuind.

Pomenirea dreptului Matusal fiul lui Enoh.

Stih: Enoh fiu pre tine Matusale pre tine știindu-te,

Spre știință altora te-am pus aicea scriindu-te.

Pomenirea dreptului Lameh fiul lui Matusal.

Stih: Doi Lamehi cunoscând, pre unul am socotit că trebue a cinsti,

Nu pre ucigașul, ci pre Lameh carele de o numire s'a întâmplat a fi.

Pomenirea dreptului Noe fiul lui Lameh.

Stih: Adam prin lemn aduce oamenilor pierzare,

Iară Noe prin lemn, la tot neamul aduce mântuitoare scăpare.

Pomenirea dreptului Sim fiului lui Noe.

Stih: Sim părinteasca golire înțelepțește acoperind,

A aflat părințelele blagoslovenii spre acoperământ,

Pomenirea dreptului Iafet fiului lui Noe.

Stih: Ne puind Iafet rușinna părintească spre lăfire,

Cu blagosloveniile părintești și-a luat vieții lungire.

Pomenirea dreptului Arfaxad fiului lui Sim.

Stih: Viu Domnul, eu viețuind, pre Arfaxad nu-l voi lăsa,

Căci de datorie este și pre acesta a-l cuprinde aicea scrierea.

Pomenirea dreptului Cainan, fiul lui Arfaxad.

Stih: Nou Cainan nouă s'a ridicat,

Cu cel vechiu Cainan prin obiceiuri asemănat.

Pomenirea dreptului Sala fiului lui Cainan.

Stih: Cu acelor de un loc și a celor de un neam ceată,

Și pre Sala împreună leagă.

Pomenirea dreptului Ever fiului lui Sala, din care și Iudeii Evrei s'au numit.

Stih: Cu adevărat mare oarecarele a stătut Ever la Iudei,

Dela sine dând numirea, 'la tot neamul de Evrei.

Pomenirea dreptului Falec fiului lui Ever.

Stih: Prăznuesc și pre cel din Ever născut,

Căci precum Moisi zice Falec din ce s'a născut. *Pomenirea lui Ragav fiului lui Falec.*

Stih: Iarăși dureri și iarăși naștere nouă.

Falec pre fiul său Ragav născându-ne nouă.

Pomenirea dreptului Seruh fiului lui Ragav.

Stih: Scriind ale celor vechi între ei nașteri, De voi uită pre Seruh voi păcătui.

Pomenirea dreptului Nahor.

Stih: Cunoscând că se află între cei mai de sus numărat,

Și pre Nahor din acel neam nu l-am depărtat.

Pomenirea dreptului Tarra fiului lui Nahor.

Stih: Fiu cu numele Tarra din Nahor a eșit, Și tată părinților a multe neamuri a stătut.

Pomenirea dreptului patriarh Avraam fiul lui Tarra.

Stih: Pre Avraam cum voi putea cu cuvinte a-l cinsti,

Carele s'a învrednicit chiar și pre îngeri a găzdui.

Pomenirea dreptului patriarh Isaac fiul lui Avraam.

Stih: Isaac spre junghiere aducându-se chip s'a făcut,

Cuvântului prea înalt, carele spre junghiere a venit de mult.

Pomenirea patriarhului Iacov fiului lui Isaac.

Stih: Iacov prin scara Fecioarei,

Vede pre Dumnezeu viind pre pământ înaintea nașterii.

Pomenirea patriarhului Ruvim întâiul fiu a lui Iacov.

Stih: Fiimei lui Iacov celui cinstit,

Incepătorie cinstită, pre dumnezeescul Ruvim am cunoscut.

Pomenirea patriarhului Simion al doilea fiu a lui Iacov.

Stih: Deși al doilea Simioane din naștere ești, Cu slava la noi însă nu al doilea ești.

Pomenirea patriarhului Levi fiului al treilea a lui Iacov, din carele este neamul leviților.

Stih: Dupăce slujitor dumnezeesc a prea mare-lui Dumnezeu ești,

O Levi! Carea mai mare slavă decât această voești?

Pomenirea patriarhului Iuda fiului lui Iacov, din a căruia neam este Hristos.

Stih: Pre Iuda cei mântuiți îl vor lăuda,

Căci Mântuirea Hristos este din Iuda.

Pomenirea patriarhului Zavulon fiului lui Iacov, a căruia neamul este pre țărurile Mării.

Stih: Zavulon a ales a locui țărurile,

Marginile pământului și a Mării într'una legându-le.

Pomenirea patriarhului Isahar fiului lui Iacov, al căruia neamul este lucrător de pământ.

Stih: Așezându-se pre sine Isahar spre oste-neală,

Își ține vieața, scoțând din pământ pâine spre hrană.

Pomenirea patriarhului Dan fiului lui Iacov a căruia seminție sunt judecătorii.

Stih: Limba stăpânirii Dan judecător de norod, Cu cumpăna dreptății toată judecata afară scoțând la norod.

Pomenirea patriarhului Gad, fiului lui Iacov, a căruia neamul este furându-se sau furând.

Stih: Gad prădându-se sau prădând aleargă. Cu biruințele însă pre toți tâlharii prin stăpânire leagă.

Pomenirea patriarhului Asir fiului lui Iacov, a căruia neamul este bogat spre holde purtătoare de grâu.

Stih: Asir zice pre cel gras îl îmbogățește spicul,

Și hrănește cu îmbelșugată pâine boerul.

Pomenirea patriarhului Neftalim, fiului lui Iacov a căruia neamul este multă mulțime.

Stih: Neftalim este ca o viță cu adevărat întinsă,

Seminția sa fiind intru mult neam întinsă.

Pomenirea patriarhului Iosif fiului lui Iacov, al căruia neamul este vestit și slăvit.

Stih: Tatăl tău Iosife zicându-te pre tine a fi sporit,

Slava numelui tău cu prescriere a zugrăvit.

Pomenirea patriarhului Veniamin, fiului lui Iacov, al căruia neamul din sălbatec se face blând.

Stih: Veniamin de dimineață ca un lup mângâind,

Dă mâncare îndeseară, arătându-se blând.

Pomenirea lui Fares și Zara, fiilor de gemene ai patriarhului Iuda.

Stih: Obștește laud seminția lui Iuda.

Pre fiii de gemene Fares și Zara.

Pomenirea lui Esrom fiul lui Fares.

Stih: Din Fares Esrom, ca din rădăcină odraslă,

Iară amândouă rădăcinilor dumnezeescul Avraam este odraslă.

Pomenirea lui Aram fiul lui Esrom.

Stih: S'a bucurat Esrom, pentru că nenașterea de fii n'a bolit,

Căci Aram este fiul său cel iubit.

Pomenirea lui Aminadav fiul lui Aram.

Stih: Aminadav din Aram născut se zice,

Căci a acestuia fiu Scriptura îl zice.

Pomenirea lui Naason fiul lui Aminadav.

Stih: Unul este și Naason din ceata Iuda,

Din Aminadav a neamului din Iudă.

Pomenirea lui Salmon, fiul lui Naason.

Stih: Sporit-a rândul neamului lui Avraam.

Salmon, ieșind din coapsele lui Naason.

Pomenirea lui Vooz fiul lui Salmon.

Stih: Evanghelistule, al acestui Salmon fiu, Pre carele scrii tu? Pre Vooz zice scriu.

Pomenirea lui Ovid fiul lui Vooz cel din Rut născut.

Stih: Cu adevărat Ovid, din Rut s'a născut, cu neamul este Moavitean.

Iară din Vooz însă, arătat Israiltean.

Pomenirea lui Iessè, fiul lui Ovid.

Stih: Iessè naște, nască și odrasla ta.

Pânăce din ea, prunc marele Dumnezeu va avea Nașterea.

Pomenirea lui David împăratului fiului lui Iessè

Stih: Eu ce voi zice, Domnul mărturisind,

Pre David am aflat duple inima mea zicând.

Pomenirea lui Solomon împăratului fiului lui David.

Stih: Înțeleptul Solomon, întâiul între înțelepți vieții.

Având pre cea mai întâi din bunătățile vieții.

Pomenirea lui Rovoam împăratului fiului lui Solomon.

Stih: Laudă ție Rovoame îți împletesc mare.

Zicând că este al tău strămoș David cel mare.

Pomenirea lui Avia împăratului fiului lui Rovoam.

Stih: Strigă Rovoam zicând către Avia,

Eu sunt părintele și tu îmi ești odrasla mae Pomenirea lui Asă împăratului fiului lui Avia.

Stih: Pre Asă drept împărat.

Către cea cu patru titluri a împăraților l'a arătat.

Pomenirea lui Ioasafat împăratului fiului lui Asă.

Stih: Ioasafat duple toate eră bun în viață

Dela părinți aflând pricină de bună viață.

Pomenirea lui Ioram împăratului fiului lui Ioasafat.

Stih: Ioram nouă din Ioasafat s'a născut,

Fiu împărat din părinte împărat născut.

Pomenirea lui Ozia împăratului fiului lui Ioram.

Stih: Dat-a odraslă de bun neam pre Ozia,

Împăratul Ioram Ioasafat vița.

Pomenirea lui Ioatam împăratului fiului lui Ozia

Stih: Pre Ioatam, ca pe cei din Ozia prunc născut,

Cuibul împărăției l-a priimit.

Pomenirea lui Ahaz împăratului fiului lui Ioatam.

Stih: Stema carea capul lui Ioatam a încununat,

Bine potrivit și capul lui Ahaz a încununat.

Pomenirea lui Ezechia împăratului fiului lui Ahaz

Stih: Câștigă sfârșitul lacrimând,

Atâta de mare putere curgerea lacrimilor avân.

Pomenirea lui Manasi împăratului fiului lui Ezechie.

Stih: Mântuitoare temelie spre pocăință,

Manasi pe noi rugăciune ne învață,

Pomenirea lui Ammon împăratului fiului lui Manasi.

Stih: Ammon născându-se în mijlocul porfiriei,

Era și împărat și fiu împărăției.

Pomenirea lui Iosia împăratului fiului lui Ammon.

Stih: Iosia înaintea lui Dumnezeu este mare.

Pre carele cunoscând a-l lăuda mă tem să nu-i dau micșorare.

Pomenirea lui Iehonia împăratului fiului lui Iosia.

Stih: Se zice că pe când din Vavilon s'a mutat.

Iehonia în viață a intrat.

Pomenirea lui Salatiil fiului lui Iehonia.

Stih: Întâiul fiu după această mutare.

Salatiil a fost din Seminția ludei întru născare.

Pomenirea lui Zorovavel fiului lui Salatiil carele a ridicat biserica Ierusalimului fiad arsă.

Stih: Navuzardan biserica Domnului focului o a dat,

A căreea ardere prin ziduri Zorovavel o a ridicat.

Pomenirea lui Aviud fiului lui Zorovavel.

Stih: Aviud nadă, a căruia Zorovavel este odraslă.

Deci precum odrasla prescriu și aceea nadă.

Pomenirea lui Eliachim fiului lui Aviud.

Stih: Pre Eliachim a lui Aviud îl scrie fiu,

Mateiu de amăruntul nostru scriitor de fii.

Pomenirea lui Azor fiului lui Eliachim.

Stih: Dumnezeescul Azor din Eliachim s'a născut,

Dumnezeasca Scriptură zicând aceasta a adevărit.

Pomenirea lui Sadoc fiul lui Azor.

Stih: Azor născând pre Sadoc nu se tăinuște,

Pre carele scriitorul cunoscându-l viața îi tăgăduște.

Pomenirea lui Ahim fiul lui Sadoc.

Stih: Celor ce pre fiul lui Sadoc caută,

Mateiu scoțând Cartea, pre Ahim arată,

Pomenirea lui Eliud fiul lui Ahim.

Stih: Născându-se din Ahim Eliud s'a arătat fiu,

Se va arăta încă și părinte hrănitor de fiu.

Pomenirea lui Eliazar fiul lui Eliud.

Stih: Iată născând și pre Eliud am cunoscut, Pre Eliazar fiul, pre carele îl vei ști dacă ai vrut.

Pomenirea lui Mattan fiului lui Eliazar.

Stih: Eliazar, ascultă că pre Mattan a născut zice,

Cartea lui Mateiu. ce moașele învață.

Pomenirea lui Iacov fiului lui Mattan.

Stih: Și Mattan a adus fiu în viață.

Căci pe Iacov l-a născut în viață.

Pomenirea lui Iosif, logodnicul fiului lui Iacov

Stih: Logodnicul Iosif pre carele Duhul mai înainte îl apucă

Pomenitor al aceluia, pre ceea ce a luat în pân-tece arată.

Pomenirea dreptului Melhisedec.

Stih: Scriptura pre tine fără de tată și fără de mamă te are,

Închipuind Melhisedec a lui Hristos naștere

Pomenirea dreptului Iov.

Stih: Iov nu ai trebuință de laudele mele cele pământești,

Aflând pre cel prea înalt, de carele dupre vred-nicie lădat ești.

Pomenirea proorocului Moisi și Or și Aaron preoții.

Stih: Aaron împreună cu Or patima lui Hristos a însemnat,

Când amândoi cruciș pre Moisi a înălțat.

Pomenirea lui Isus fiului lui Navi.

Stih: A lăuda pre Isus care cuvânt va destoinici,

Carele împreună și cu Dumnezeu Cuvântul s'a învrednicit a vorbi.

Pomenirea sfântului prooroc Samuil.

Stih: Bland nouă pre ochiul lui Dumnezeu pune-ne,

Dumnezeescul ochiu, carele vezi și pre cele fițcare.

Pomenirea proorocului Natan.

Stih: Ascutită dojană fiind păcatelor Natan,

Celor ce am greșit, iertare le dai o Natan.

Pomenirea sfântului prooroc Daniil

Stih: Și hiarele de rodul faptei bune se cutremură,

Cu lucrurile aceasta Daniil cel mare încredin-tează.

Pomenirea celor trei Coconi

Stih: Și foc eră cuptorul focului și răcorire,

Către rău credincioșii foc, iară către Coconi răcorire.

Pomenirea dertei Sarrei soția lui Avraam.

Stih: Din amenințarea lui Dumnezeu și firea cea stearpă se biruește.

Și martor este Sarra ceea ce naște.

Pomenirea dreptei Sevecăi soției lui Isaac.

Stih: Și pre Reveca, cea între femei prea bună,

Cel ce între bărbați la bunătate avea întâimea părtaşă la pat o avură.

Pomenirea dreptei Liei soției cei întâiu a lui Iacov.

Stih: Feței Liei nedând Domnul Dar,

Dă spre naștere pântecelui Dar.

Pomenirea dreptei Rahilei a doue soție a lui Iacov

Stih: Pre părinteștii dumnezei Rahil îi fură cu dorul,

Iară în sfârșit dorește pre Dumnezeu Cuvântul.

Pomenirea dreptei Asintei soției lui Iosif celui prea frumos.

Stih: Cu frumsețea a întrecut soarele pre stele

Iară Asineta pre cele de sub soare fecioare.

Pomenirea dreptei Mariei surorii lui Moisi.

Stih: Să cântăm zice și iarăși Domnului,

Maria acum lovind în tâmpina rugăciunii

Pomenirea dreptei Devorrei, carea a judecat pre Israil.

Stih: Devorra este mai pre sus de femei cu-minte,

Judecând norodul Domnului cu adânc de minte.

Pomenirea dreptei Rut.

Stih: Neamul său și cinstirea Rut a părăsit.

Și de neamul și Dumnezeu lui Moisi s'a lipit.

Pomenirea dreptei Saraftiei, la care a fost trimis Ilie

Stih: Nesemănată avea hrana Saraftia,

Nouă țărână având pre Ilie.

Pomenirea dreptei Sumanetidei carea a găzduit pre Eliseiu.

Stih: Eliseiu dezleagă ție încuetoarele pântecului,

Căruia Sumanitido ai deschis încuetoarele casei Pomenirea dreptei Iudit carea a omorît pre Olofern.

Stih: De carele tot omul se îngrozeă, cumplit oștean,

Femea Iudit a omorît pre Olofern.

Pomenirea dreptei Estir, carea a izbăvit pre Israil de moarte.

Stih: Estir pre bărbații Israilteni a scăpat, Cari dedemult cu grozăvia iadului s'ar fi îmbrăcat.

Pomenirea dreptei Annei maicei proorocului Samuil.

Stih: Născând fiul rugăciunii pre Samuil cel mare,

Anna biruește pre Fennana cea multă întru născare.

Pomenirea dreptei Sosannei.

Stih: Canon se pune înaintea celor întreg înțelepte în viață,

A Sosanei prea mult întreg înțeleaptă viață

Pentru ale căror rugăciuni, ne rugăm, să ne mântuim noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Negrăită minune! Cea ce a izbăvit în cuptor pre „cuvioșii tineri din văpaie, în „mormânt se pune mort fără „suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine „ești cuvântat“.

O streină minune! Domnul cea ce șade întru cei de sus pre scaun, însuși, cu luarea trupului, moartea a răbdât; dar a înviat cu tăria Dumnezeirei împreună sculând pre morții cei din veac.

Tu tăria morții o ai scuturat, și ai înviat, dând sculare celor ce te slăvesc cu adevă-

rat pre tine Dumnezeu, și cu dreaptă credință îți strigă: Mântuitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Al Părinților.

Pre Hristos născând duple trup din credință, începătorule de neamuri părinte Avraame, te-ai arătat cu Duhul adevărat părinte al neamurilor, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Șunetul cel neînsuflețit, care strigă în zadar, l-a tâmpit cântarea celor însuflețiți, și călcând tinerii cu trupurile fără vătămare, focul cuptorului celui ce ardea, au strigat: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cu vederea Duhului privind de demult proorocul Daniil, mai 'nainte a închipuit a doua venire a lui Hristos, și cele înfricoșate de atunci, mai 'nainte le vestește strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Streină este minunea, ceea ce s'a vestit de prooroci și prin părinți de demult arătat, Fecioara cea Curată acum a venit vrând să nască, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Al înainte prăznirii, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Vița cea dumnezească cocând Strugurul cel nestricat, se apropie și vine să-l nască, pre acela carele izvorăște vin de veselie și ne adapă pre noi, cei ce strigăm către dânsul: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Dumnezeiascanăstrapă, purtând în sine mirul cel cu miros, vine să-l deșerte în peștera Vitleemului, umplând de bună mireasmă de taină, pre cei ce cântă: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Vine cleștele care l-a văzut Isaia proorocul de demult, purtând pre Hristos cărbunele cel dumnezeesc în pânțe; carele arde toată materia păcatului, și luminează sufletele credincioșilor.

Peasna 8-a, Irmos.

S păimântează-te înfricoșându-te Cerule, și să se clătească temeliile pământului; „că iată se socotește între cei „morți, cela ce locuște întru „cele înalte, și în mormânt „mic ca un strein se priimește „Pre acesta tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, popoare „prea înălțați-l întru toți vecii.

○ nespusă umilința ta Hris-

toase cea pentru noi smeriții! Că iată moarte gustând Dumnezeu fără moarte fiind, în mormânt ca un om te-ai pus; ci ai înviat Cuvinte, împreună sculând pre cei de jos, carii te prea înalță întru toți vecii.

S păimântatu-s'a tot auzul, cum cel prea înalt de bună voie vine pe pământ, să strice tăria iadului cu Crucea și cu îngroparea, și pre toți dimpreună să-i scoale strigând: Tinerilor bine cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Al Părinților:

Ă ta junghiere mai 'nainte închipuind Avraam, Hristoase, a suit pre Fiul său, pre carele născuse, plecându-se ție Stăpâne, în munte ca pre o oaie, vrând să-l junghie cu credință; ci și Isaac și bătrânul, s'au întors bucurându-se, prea înălțându-te întru toți vecii.

Văpaia cea ne ostenitoare a sfinților tăi tineri Hristoase, îmbrăcându-se întru tine focul cel dumnezeesc ca într'o haină, s'a stins îndată, și cu pogorîrea ta a sunat roua celor ce cântă: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Datu-s'a leilor spre mâncare,

prin negrăite judecăți proorocul Daniil, dar a avut cu învățăturile înfrânării prin buna credință, pre fiare împreună postitoare întru adâncul groapei. Pentru ale căruia rugăciuni, ale lui Avraam și ale tinerilor, mântuește în pace Hristoase pre cei ce te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Pre cel ce mai 'nainte l-a vestit prin credință prooroceștile glasuri, pre Iisus Emmanuel, carele a venit în chip de rob, Fiul și Cuvântul cel împreună fără început al lui Dumnezeu Tatălui, Fecioara Maria l-a născut dela Duhul sfânt, mai pre sus de fire, în cetatea Vitleemului.

Al înainte prăznuirei, Irmos :
Cuptorul cel răcorit...

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cu îngerii să strigăm întru veselie, Mântuitorul va să se nască, Stăpânul vine; pre acesta steaua îl arată, maghii aleargă să-l vază în iesle. Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Cu robii te-ai scris de bună voie Stăpâne, poruncii Chesarului supuindu-te; ca să scapi omenirea prin robia celui viclean, ca un Dumnezeu mult milostiv. Pentru aceasta bucu-

rându-ne cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

A Născătoarei:

Prunc mic mai presus de fire te port pre tine Cuvântul cel fără început, și ispită de bărbat nici cum n'am cunoscut, Fecioara a zis minunându-se: Pre cine-ți voi numi pre pă-mânt tată? Nu știu. Pentru aceasta împreună cu toți cântă: Bine se cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vocii.

Peasna 9-a, Irmos :

Nu te tângui Maică, văzându-mă în groapă pre „mine Fiul tău, pre carele m'ai „zămislit în pânțece mai pre „sus de fire; că mă voiu sculă, „și mă voiu prea slăvi și voiu „înălță întru slavă ca un Dumnezeu, pre cei ce cu credință „și cu dragoste, neîncetat te „slăvesc“.

Ce te tânguești făptură, văzând pre Cruce și în mormânt pre Stăpânul vieții și Dumnezeu? Că se va sculă, luminat înoindu-te pre tine, cu scularea cea de a treia zi, iadul surpând și împreună ridicând pre cei morți, cari îl laudă.

Măcar de te-ai și pogorât

în mormânt ca un mort dătorule de viață, ci ai sfărâmat tăria iadului Hristoase; dimpreună ridicând pre morții pre cari mai 'nainte i-a înghițit, și ai dăruit înviere ca un Dumnezeu, celor ce cu credință și cu dragoste te slăvim.

Al Părinților:

Praznicul părinților celor mai 'nainte de lege săvârșind, cinstim pre Hristos cel dintr'înșii cu dumnezească cuvință; că Avraam împreună cu Isaac și Iacov, s'au arătat temelii proorocilor și legii, și Darului prin credință duhovnicești începători.

Dumnezeu cel ce a arătat lui Moisi cu foc în rug prin vedenie taina cea mai pre sus de minte, acelaș în foc către tineri pogorându-se, cu focul cel firesc al Dumnezeirei sale, văpaia cuptorului roua o a arătat.

Cu Avraam adunându-se prea sfinții tineri și Daniil proorocul cel minunat al lui Dumnezeu, Isaac, Iacov, cu Moisi și cu Aron mai 'nainte de nașterea lui Hristos, dăntuesc cu credință, rugându-se neîncetat ca să ne mântuim noi.

A Născătoarei :

Împreună se bucură toată

făptura de nașterea ta Fecioară; că Vitleemul a deschis nouă Edemul; și iată de pomul vieții toți îndulcindu-ne prin credință, strigăm cu dragoste: Plinește Stăpână rugăciunile noastre.

Al înainte prăznuirii, Irmos :

Taină streină văz...

Taine streine, înfricoșate și prea slăvite! Domnul slavei a venit pre pământ, și în peștere a intrat sărăcind cu trupul, căutând să cheme pre Adam, și pre Eva din dureri să o izbăvească.

Cu scutecele tale dezlegi legăturile greșelilor, și cu multa sărăcie pre toți îi îmbogățești, îndurate; și puindu-te în ieslea dobitoacelor, scoți pre oameni din dobitocia răutăței, Cuvinte al lui Dumnezeu, cea ce ești fără început.

A Născătoarei :

Propoveduirile proorocilor sfârșit au luat, că acela de carele au propoveduit că eră să vie la sfârșitul anilor, a venit, și s'a arătat, din curata Fecioară întrupându-se; pre acela cu gând curat să-l primim.

SVETILNA

Invierei, Slavă a Părinților

Pododie: Cu ucenicii să ne suim...

Cei mai aleși dintre patriar-

hi și părinții cei mai 'nainte de lege, cu credința mai 'nainte au strălucit, Avraam și Isaac și Iacov, ca niște luminători; că toți proorocii și dreptii dintr'înșii au strălucit, ca niște făclii luminoase, și toată făptura cu razele cinstitei proorocii o luminează, și se roagă cu deadinsul către Dumnezeu pentru lume.

Și acum, asemenea.

Mielușaua cea neîntinată, născând pre Mielușelul, pre Cuvântul cel fără de început, în vremile cele de apoi; această minunată a lui Adam nepoată și a lui David duple moștenire, a căreia naștere negrăită, mulțimea părinților mai 'nainte o prăznuește cu vrednicie.

Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem Svetilna Invierei, ci numai a Părinților acestora :

Din seminția lui Avraam și din dumnezeescul David al lui Dumnezeu părinte, se naște Cuvântul cel fără de început, carele pre tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, minunat i-a mântuit din vâpae, prin pogorârea îngerului, și tânguirea femeilor întru bucurie o a prefăcut.

Slavă :

Cei mai aleși din patriarhi...
Vezi-o mai sus.

Apoi aceasta, Și acum :

Veselește-te Vitleeme, și tu Eufrato gătește-te, că Născătoarea de Dumnezeu vine în peșteră și în iesle, să nască pre Dumnezeu negrăit; o înfricoșată taină! A căruia acum dumnezeiasca naștere, Avraam și Isaac și Iacov și toți patriarhii și proorocii luminat mai 'nainte o prăznuesc și oamenii cu îngerii.

LA HVALITE.

Stihirile Invierei 4, și ale sfinților Părinți 4. Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem ale Invierei, ci numai ale sfinților Părinți și ale înainte prăznuirii. Stihirile sfinților Părinți, glasul al 5-lea

Podobie: Bucură-te cămara...

Înalță glasul tău duple adevăr Sioane, dumnezeiască cetatea lui Dumnezeu, și propovăduiește dumnezeiască pomenirea părinților; cinstind împreună cu Avraam pre Isaac și pre Iacov pururea lăudatul; că iată împreună cu Iuda și cu Levi mărim pre marele Moisi și pre Aaron cel minunat; lăudăm împreună cu David pre Isus și pre Samuil. Înainte prăznuirea dumnezeieștei nașterii lui Hristos, cu cântări dumnezeiești prăznuind, cerem să dobândim bunătatea cea dela dânsul, și să dea lumii mare milă. De două ori.

Stih: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și prea slăvit este numele tău în veți.

Vino Ilie cela ce ai șezut oarecând în dumnezeiasca căruță de foc, și de Dumnezeu înțelepțite Elisee; cu Ezechie și Iosie, împreună vă bucurați voi cinstiți doisprezece prooroci însuflați de Dumnezeu; împreună dăntuiți întru nașterea Mântuitorului și întru cântări toți dreptii cântați. Tineri prea fericiți, cari cu roua Duhului ați stins văpaea cuptorului, rugați-vă lui Hristos pentru noi, cerând să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih : Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă.

Ărătat-u-s'a pe pământ Fecioara cea din veac propovăduită de prooroci, Născătoarea de Dumnezeu, pre carea înțelepții patriarhi, și adunările dreptilor o vestesc. Cu carii împreună dăntuește și soborul dumnezeștilor femei, Sarra, Reveca, Rahil, Anna și laudata Mariam sora lui Moisi. Asemenea se bucură cu acestea împreună și marginile lumii, și toată făptura cinstește; că Ziditorul tuturor și Dumnezeu, vine să se nască cu trup, și să dăruiască lumii mare milă.

Slavă glasul al 8-lea :

Adunarea învățăturilor legii...

Iară de se va întâmpla în 24, rămâne Slavă și cântăm aceste Stihiri, lăsând ale Invierei. Glasul al 4-lea.

Podobie : Cela ce de sus ești chemat..

Glasul Isaiei se plinește, că iată Fecioara poartă pre cel necuprins, cuprins cu trupul în pânțece, și cu prea slăvire vine să-l nască. De Dumnezeu primitoare peșteră bine te înfrumusețează, Vitleemegătește-te, că Impăratul te-a ales pre tine spre locaș. Priimește iesle pre pruncul Hristos cel înfășurat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpâne, vrând să rumpi zapisul greșelilor, și să scrii în cartea vieții pre toți cei omorâți prin furtul șarpelui; Fecioara te poartă, pre tine cela ce toate le porți, pre tine cela înfășurat cu trup muritor, carele și a te sălășlui în peșteră mică ai binevoit, carele dupăce te-ai născut, cetele cele de sus îngerești te-au laudat, cu dumnezeștii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Norul cel luminos și însuflețit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ ca să adape fața lui. Primăvara Darului, rândureaua cea înțelegătoare, purtând în launtru în pânțece, cu cuvânt negrăit va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat și nespurcat,

pre Impăratul în peșteră îl aduce întrupat.

Slavă, glasul al 8-lea.

În dădarea învățăturilor legii, arată dumnezească nașterea lui Hristos cea trupească, și pre cei ce mai 'nainte de lege au binevestit Darul, ca pre cei ce au fost mai pre sus de lege, prin credință. Pentru aceea, pre aceasta ca pre una ce a fost pricină mântuirii din stricăciune, sufletelor celor ce erau ținute în iad, mai 'nainte o au propoveduit, Doamne slavă ție.

Și acum :

Prea binecuvântată ești...

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule, **Troparul Invierei.**

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi, și Otpust desăvârșit.

LA LITURGHIE

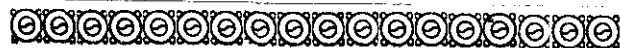
Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Părinților Peasna 3 pe 4. După Vohod, Troparul Invierei și al Părinților, Slavă, Și acum, Condacul părinților. Prochimen, glas 4: *Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri...* Apostolul către Evrei: *Fraților, prin credință a nemernicit Avraam...* Evanghelia dela Matei: *Cartea neamului lui Iisus Hristos. Iară a Duminicei rândului se lasă.*

CHINONICUL :

Lăudați pre Domnul din Ceruri...

Altul :

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul mucenic Vonifatie, Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile glas al 4-lea.

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Poftit-ai buna numire mai 'nainte gătită muceniciilor, purtătorule de chinuri, mult pătimitorule, și dureri ai răbdăat cu gând îndrăzneț, nădăjduind a te muta către odihna cea fără durere, căutând a lua dărrurile cele cerești, și odihna raiului, lumina cea neînserată, și viața cea veșnică, cu totul Fericite.

Dezrădăcinarea unghiilor, cumplită îmboldiri și înfierbântarea plumbului, tăerea capului, și durerile cele iuți ai suferit, și te-ai adaos la ceata răbdătorilor de chinuri, bucurându-te, mult pătimitorule. Pentru aceasta săvârșim pomenirea ta cea de preste an, mucenice Vonifatie, împreună vorbitorule cu îngerii.

Slugă trimițându-te întâi, te-a priimit dumnezeesc stăpân Aglaea, Vonifatie; că ai domnit preste patimi, și împărățind preste tiranul, ai surpat pre vrăjmași, încununându-te cu cununa biruinței. Pentru aceasta zidindu-ți ție biserică

sfântă și frumoasă, te-a pus într'ânsa, laudându-te pre tine sfințite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Stăpână ceea ce ai născut pre Judecătorul cel prea drept, roagă-l Fecioară, să nu mă osândească la înfricoșata judecată cea viitoare, pre mine cel ticălos, carele am viețuit desfrânat, ci să mă pue dimpreună cu cei aleși, cari vor să stea deadreapta lui, pentru mila și bunătatea sa cea prea multă.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, văzând pre Hristos omorându-se și omorând pre vicleanul, plângându-l ca pre un Domn laudat, pre cel ce a ieșit din pânțele ei, și mirându-se de îndelungă răbdarea lui strigă: Fiul meu prea dulce! Nu uita pre roaba ta și nu zăbovi, iubitorule de oameni, cea ce ești iubit sufletului meu.

Tropar glas al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Vonifatie...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al Mucenicului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu credință te cânt Mucenice împodobite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părți ale sufletului, „îneacă-i, cea ce te-ai născut „din Fecioară, întru adâncul „nepătimirei rogu-mă; ca ție, „ca întru o alăută întru omorârea trupului, să-ți cânt cântare de biruință“.

Cu cuget osârdnic râvnind pătimitorilor celor viteji, te-ai nevoit cu tărie, și ai omorât pre șarpele cu nevoințele tale cele purtătoare de viață, pătimitorule Vonifatie, împreună vorbitorule cu sfinții îngeri.

Văzând înșelăciunea vrăjmașului tinsă pe pământ, viteazule pătimitorule, aprinzându-ți-se sufletul de dragostea cea dumnezească, ai intrat în privești cu cuget nespăimântat, de trei ori Fericite,

Slavă:

Luminându-te de dumnezească înțelepciune Fericite, ai nebunit pre vrăjmașii cei neînțelepți, vestind pre Hristos, carele s'a asemănat trupește, acelora la cari a vrut să se

arate, mucenice Vonifatie, mult pătimitorule.

Și acum, a Născătoarei :

Muntele lui Dumnezeu, carele l-a văzut mai 'nainte Daniil, pre cortul cel înțelegător lespedea cea cinstită, sfîntenia slavei, masa care a încăput dumnezeiasca pâine, pre prea sfînta Fecioară să o lăudăm cu cântări.

Peasna 3-a, Irmos :

Biserica cea stearpă...

Ca unul ce ai poftit slobozirea cea de sus mărite, ești slobod de jugul robiei, râvnind patimilor celor cinstite, ale celui ce s'a făcut rob pentru milostivire, pururea pomenite.

Ărătându-te mai pre sus de cugetele cele trupești, cu schimbare dumnezească, fără veste toată pornirea nevoilor ai răbdat, veselindu-te mucenice Vonifatie.

Slavă :

Lepădatu-te-ai de sineți, și ai ieșit în priveliște, și ai alergat către luptele vrăjmașului, fiind întărit cu arma Crucii; și ca un biruitor te-ai prea mărit, pururea pomenite mucenice Vonifatie.

Și acum, a Născătoarei :

Deșertatu-s'a pre sine în pântecetele tău, nepărăsind sâ-

nurile părintești, Dumnezeu cel mai pre sus de ființă, și s'a făcut fiu al tău, Preacurată, mântuind omenirea.

Irmosul :

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; mi-nunatului Dumnezeuului nostru „să-i strigăm: Sfânt ești Doamne!

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie : Mormântul tău Mântuitorule...

Cinstind pre Dumnezeu, te-ai cinstit de dânsul podoaba mucenicilor, fericite Vonifatie; pentru aceea te-a și împodobit pre tine cu cununa dumnezeestei măririi. Drept aceea astăzi prăznuind prea sfîntă pomenirea ta, ne rugăm ție: Roagă-te pentru noi Domnului

Slavă, glas al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Dupre lege ai pătimit nevoindu-te, și ai rușinat pre tiranul și momelele lui; și intrarmându-te cu Crucea, ai suferit chinurile cele cu dureri Fericite, și ți-ai luat plată mărirea cea cerească. Pentru aceasta te rugăm, roagă-te să ne izbăvim noi.

Și acum, a Născătoarei :

Degrab priimește Stăpână rugăciunile noastre, și le du

Fiului și Dumnezeului tău, Doamnă prea curată. Sfăramă supărările celor ce aleargă la tine, risipește năvălirile și îndrăznirile Fecioară, a celor ce se întrarmează acum asupra robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Îdacă te-a văzut pre Cruce înălțându-te, Maica ta ceeace nu știe de mire, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o maică tânguindu-se, zicea: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu! Cum tu viața tuturor te împreuni cu moartea? Vrând să înviezi pre cei morți ca un milostiv.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău ai stătut milostive „pre Crucea ta, și s'au topit „neamurile; că tu ești iubitor „rule de oameni, tăria mea și „lauda mea“.

Fericind răbdarea celer ce se nevoiau cu râvna cinstitelor patimi, te-ai asemănat lor, înțelepțite de Dumnezeu Fericite.

Mergând cu credință spre adunare de dumnezești mucenici prea fericite, pre sineți te-ai dat povară vrednică de minune celeia ce te dorea, de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă:

Curățindu-te Mucenice ca aurul în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat de cât aurul, răbdând închipuirea patimilor celui ce te-a zidit.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscându-ți fecioria pecetluită după naștere, Fecioară, cu credință ai slăvit pre Cuvântul cel neîncăput, carele s'a născut din pântecul tău.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea ta Doamne trimite-o nouă, și scoate-ne „din negura greșelilor Bunule, pacea ta dăruindu-ne.

Ca o stea luminoasă ai răsărit dela apus, și apuind Mucenice pătimind vitejește, îndatăși răsari către apus, luminând marginile.

Novoitu-te-ai mucenicește, răbdând dezrădăcinarea unghiilor, cu trestie ascuțită fiind împuns Mucenice, și prin credință ai tâmpit boldurile vicleanului, cu Darul.

Slavă:

Măestriile vrăjmașului s'au slăbit asupra ta, de Dumnezeu înțelepțite, că cu privirea către Dumnezeu cea neabătută, suferiai chinurile trupului, ca și cum ai fi fost fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Spală de toată întinăciunea sufletul meu Fecioară, și mă mântuește Preacurată, ce-eace ai întrupat pe pământ pre Mântuitorul Dumnezeu cel adevărat.

Peasna 6-a, Irmos

Strigat-a mai 'nainte...

Fiind bătut preste ranele trupului, ai rănit pre cei fără Dumnezeu, cari fără vindecare boleau de necunoștință, și celor bolnavi te-ai arătat doctor, pătimitorule Vonifatie.

Înălțându-te către Dumnezeu fericite, cu adaosul pătimirilor ai surpat pre vrăjmașii cei nevăzuți, și celor căzuți te-ai făcut ajutor, purtătorule de chinuri.

Slavă :

Târându-te pe pământ ca o piatră de mult preț, pătimitorule, ai surpat zidul înșelăciunii, și inimile credincioșilor foarte mult le-ai întărit cu credința.

Și acum, a Născătoarei:

Rugul te însemnă pre tine mai 'nainte Prealăudată, arzându-se și nici cum mistuindu-se; că precum acela, asemenea și tu nu te-ai vatamat, întrupând pre Dumnezeu.

Irmosul :

Strigat-a mai înainte închi-

„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă în chit „rugându-se, din stricăciune „mă scapă, lisuse împărate al „puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Arătat-te-ai astăzi..

Jertfă fără prihană te-ai adus de voie, celui ce s'a născut din Fecioară pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înțelepte Vonifatie.

icos.

Precum a povățuit steaua dela răsărit pre maghii dela Persida, așa pre tine te-a îndreptat dumnezeeeasca voire dela apus, cugetătorule de Dumnezeu, ca să te închini lui Hristos celui ce a bine voit să se nască în peșteră, ca unui Împărat a toată lumea, și să-i aduci daruri, ca tămâia, ca smirna și ca aurul, credință, dragoste și nădejde. Pentru aceasta te-ai adus tot pre sineți dar fără prihană, strigând către tiranul judecător cu îndrăzneală, și zicând: Rob al Hristosului meu sunt! purtătorule de cunună, înțelepte Vonifatie.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului mucenic Vonifatie.

Stih: Căutând Vonifatie oasele mucenicilor, S'a aflat pre sineși tăiat fiind în ceata mucenicilor.

In a nouăsprezecea zi, s'a tăiat de sabie, Grumazul lui Vonifatie.

Acesta a fost pre vremea împărăției lui

Dioclițian, rob unei femei mari, de cinste, anume Aglaea, fata lui Acachie Antipatului Romei, carele făcea păcate trupești cu stăpână-sa; eră și bețiv, eră și milostiv, și iubitor de străini, și dă cu osârdie la cei lipsiți milă, și se înfrângea cu inima, și i se făcea milă de nevoile oamenilor; asemenea și stăpână-sa era milostivă; și iubea pre mucenici. Deci într'una din zile, zise lui Vonifatie: Mergi la Anatol unde mărturisesc sfinții, și-mi adu moaște de sfinți, ca să le avem de ajutor, și de sufleteasca mântuire. Iară Vonifatie răzând zise: De vor aduce moaștele mele, primi-le-vei? Ea răsă, și-l numi bețiv. Deci învățându-l îl trimise cu bani, și mergând cu douăsprezece slugi și cu mulți galbeni la Cilicia, unde se muneau sfinții, află sfinții în munci, și le sărută legăturile și ranele. Apoi a statut de față înaintea ighemonului, mărturisindu-se că este creștin, și prinzându-l l-a spânzurat cu capul în jos, l'a strujit fără milă, și i-a bătut trestii ascuțite pe supt unghii; i-a dat plumb topit pe gură, și l-a băgat cu capul în jos într'o căldare plină de smoală ce fierbea, și ieșind nevătămat, pieriră cinzeci de ostași din străjuitori. Apoi tăindu-i-se capul curse lapte în loc de sânge; cu această ocazie au venit către Hristos cincizeci de oameni și s'au botezat. Iară slugile ce venise cu dânsul dela Roma, dacă văzură că se zăbovea, socotiră că el va fi umblând prin cărciume după beție, precum îi știă năravul; iară dacă au aflat de slujitori anume, de chinurile și muncile ce a răbdat, și că ș'a dat și sfârșitul, au umblat de i-au găsit moaștele, și căzând pre dânsul, și plângându-l și sărutându-l, cerea iertare, căci îl grăiseră de rău și-l hulise; și cumpărându-i trupul drept cinci sute de galbeni, l-a adus la Roma; de carele aflând stăpână-sa Aglaea cu amăruntul prin descoperire de inger, l-a întâmpinat și l-a priimit cu mare cinste, și l-a îngropat aproape de cetate de cincizeci de stadii, și făcând o biserică pe numele lui, la casa ei în mijlocul orașului, l-a mutat acolo, unde în toate zilele iese izvor de tămăduiri; iară de atunci petrecând ea cu cuviință și plăcere dumnezească, cu pace ș'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Ilie, Prov și Aris.

Stih: Degrab urmează ție prin nevointă Prov mucenice Ilie,

Tăindu-i-se capul de sabie.

Răzoinic te-ai arătat cu adevărat Aris impropria focului,

Războinic gânditor având armele credinții.

Acești sfinți erau din Eghipt, și fiind creștini mergeau la Cilicia, spre cercetarea creștinilor ce mărturiseau acolo. Deci ajungând la Ascalon, au fost prinși și s'au adus înaintea judecătorului de acolo numit Firmilian, și mărturisindu-se creștini, au suferit multe munci. Sfântul Aris și-a săvârșit mucenia prin foc. Iară lui Prov și lui Ilie li s'au tăiat capetele, și se săvârșește pomenirea lor, în mucenicescul loc al sfântului Filimon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timoteiu și Polievct.

Stih: Unde v'om pune pre Timotei cel pârjolit,

Căci a priimit prea cinstitul sfârșit.

Polievcte Chesariole carele este al tău sfârșit?

Trecând prin foc am aflat doritul sfârșit.

Dintre aceștia, sfântul Timotei fiind prins și mărturisind pre Hristos, după multe munci, prin foc ș'a dat sfârșitul în Mavritania; iară Polievct cu feluri de munci fiind certat, în Chesaria fiind aruncat în foc, a priimit sfârșitul.

Intru această zi, sfinții mucenici Evtihie, Tesalonichi și cei dimpreună cu dâșii bărbați două sute, și femei șaptezeci, ce s'au săvârșit prin sabie.

Stih: Și tu Tesalonichi împreună cu Evtihie, Biruință ai aflat cu bună norocire prin sabie.

Două zecimi de bărbați a omorât sabia,

A omorât și femei de șapte ori zece.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Grighentie.

Stih: Grighentie legătura trupului a lăsat,

Și unde nu este locul trupurilor s'a mutat.

Acesta era dela Mediolan, carele ajungând în legiuita vârstă, s'a făcut ascultător și lucrător dumnezeștelor porunci ale lui Hristos, și duple dumnezeasca voie a priimt hirotonia în Diacon; de atunci și în urmă, s'a supus Fericitul la mai multe postiri și aspră viețuire. Pentru care apoi s'a învrednicit a lua Darul Duhului Sfânt, și a săvârșit semne și minuni. Deci Întâmplându-se să

scrie împăratul Etiopiei Elezvaan, la Papa și Patriarhul Alexandriei Proterie cu numele, ca să-i trimită un Episcop desăvârșit (pre vremea împăratului Iustin), se mânia Patriarhul, că nu afla asemenea Episcop vrednic ca să trimită. Iară prin dumnezeiasca descoperire, s'a arătat Patriarhului, Evangelistul Marcu, și i-a arătat care este vrednic acolo să se trimită Episcop; acesta era sfântul Grighentie, carele atunci de curând mersese la Alexandria, din dumnezeiasca pronie, și se găzduia de un creștin. Deci luându-l pre el Patriarhul cu multă bucurie, l-a Hirotonisit Episcop, și îndată l'a trimes la Etiopia, întărindu-l cu scrisori, și cu celelalte câte se cuvin Arhierilor. Deci văzându-l împăratul cu totul vrednic de cinste și prea cucernic, și din scrisorile ce avea adevărindu-se, cu dulceață l-a priimit. Iară sfântul a hirotonisit în eparhia aceea preoți și diaconi, și au înnoit toate bisericile, pre cari atunci de curând le zidise împăratul, și pre mulți evrei a botezat. Apoi înduplecând pre cei întâiu dascăli ai evreilor, atât prin cuvinte cât și din dumnezeieștile Scripturi, iară mai ales, îmboldindu-i pre ei și cu minunile, așa i-a adus la adevărată credința lui Hristos; căci mai 'nainte acel neam, mai tot era Iudei. Ci și legi le-a rânduit lor Sfântul, și toată fapta plăcută lui Dumnezeu i-a învățat. Deci așa bine și cu cuvioșie păstorindu-și turma sa fericitul, și multe minuni săvârșind, s'a dat sfârșitul cu pace, după ce a ajuns întru prea adânci bătrânețe

Intru această zi, sfântul mucenic Trifon.

Stih: Trifon cu trupul în răchită s'a suit,
Și cu duhul către mare cerească înălțime a înaintat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia cup-torului au călcat cu laude strigând: Dumnezeuul părinților „noștri bine ești cuvântat“.

Neplecându-ți genunchele

celor ciopliți, te-ai aruncat în mari primejdii, ca într'un cuptor, Mucenice, întru carele răcorindu-te, strigai: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Sărguindu-se cel cu cuget viclean, să slăbească tăria mărturisirii tale, fără milă varsă plumbul fierbând în cele dinlăuntrul tău, dar de față s'a rușinat.

Slavă:

Tăindu-ți-se grabnic sfințitul cap, ai tăiat capul cel cu multe măestrii, al vicleanului vrăjmaș, cu sabia bărbăției tale Mucenice al lui Hristos, de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum, a Născătoarei.

Ca să te laud pre tine Fecioară cu glasuri cuvioase, scapă-mă de patimi cu rugăciunile tale, de primejdii, de su-părări, și de oamenii cei vicleni, cari caută să-mi facă rău.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

De folos lucrându-ți Hristos mântuirea ta Vonifatie, mergând să cauți moaște de ale sfinților biruitori mucenici, te întărește pre tine, să te faci ceea ce cu credință însuți căutai.

Fericitei stăpâne, fericită avuție te-ai dat Fericite, cu care îmbogățindu-se, cântă cu inimă

veselă: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Degrab ridicând sfințită biserica, pururea laudată femeie, te-a pus într'însa, pre tine carele ai fost locaș dumnezeescii Treimi, purtătorule de chinuri al lui Hristos, Vonifatie.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O morându-te pentru dragostea celui ce te-a zidit, cu rugăciunea ta cea făcătoare de viață, vindecă pre cei ce cad în moartea patimilor, cari strigă: Toate lucrurile binecuvântați, și laudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Preste tine cea Curată pogorându-se cel mai pre sus de Dumnezeire, s'a întrupat precum știe, Fecioară, și a îndumnezei pre oamenii, cari cântă: Toate lucrurile binecuvântați, și laudați pre Domnul.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm.

Izbăvitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce se țineau „de buna credință, în mijlocul „văpăei pogorându-te i-ai roșurat, și i-ai învățat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântați „și laudați pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos;

Eva adică prin...

Văzându-te comoară sfințită, se veselia cea pururea

pomenită strigând: Trimițându-te pre tine rob Fericite, te-am priimit stăpân adevărat, mântuindu-mă prin tine de robia răutăților, cu rugăciunile tale cele bine primite.

Ca un crin ai înflorit în văile cele înțelegătoare ale mucenicilor, Vonifatie, ca un finic te-ai înălțat, ca un chedru mirositor te-ai cunoscut, ca un chiparis ales te-ai arătat, bine miresmind inimile noastre.

Astăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta pătimitorule, ca un soare strălucind cu dumnezeescile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă, gonind negura patimilor, Mucenice de Dumnezeu înțelepțite prea fericite.

Slavă:

Ca un soare ai răsărit de la apus, și ai ajuns până la cetatea răsăritului, unde te-ai și chinuit, și cu moarte apuind, către viață ai alergat, și ajungând la Roma cea laudată, o ai întărit cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, ceeace ești fără prihană, pre mine carele sunt cuprins de întunerecul păcatului, Născătoare de Dumnezeu, și dă-mi a umbla întru ziua dumneze-

eștelor porunci, Mireasă a lui Dumnezeu; ca să te laud pre tine cea cu totul lăudată.

Irmosul:

„Eva adică prin boala neascultării, blestemul înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla ce ai purtat în pân-tece, „ai înflorit lumii binecuvântarea. Pentru aceasta toți te „slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 20 DE ZILE.

Înainte prăznuirea cea după trup a Nașterii Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Și pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ignatie, purtatul de Dumnezeu.

VEZI: Căde-se a ști, că Octoiul nu-l cântăm, până la odovania praznicului arătării Domnului, adică din 20 ale lui Decembrie, până la 14 Ianuarie.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirii 3, și ale sfântului 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-iu, singur glasul a lui Anatolie:**

Mai 'nainte să prăznuim popoare Nașterea lui Hristos, și ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul, și să vedem pre Fecioara cu simțirile cele sufletești, mergând să nască în peșteră pre Domnul tuturor și Dumnezeul nostru; a căruia Iosif văzând mărirea minuni-

lor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfășat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Mai 'nainte să prăznuim noroadă Nașterea lui Hristos, și mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălțăm cu cugetul, și să vedem în peșteră mare taină; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu, din curata Fecioară, desăvârșit fiind el în Dumnezeire și în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime Sfântă slavă ție.

Ăuzi Cerule, și ascultă pământule, că iată Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, merge să se nască din Fecioara carea nu știe de bărbat, cu bună voința celui ce l-a născut fără patimă, și cu împreună lucrarea sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme, că cel ce este deapururea, se face ceea ce nu a fost, și Ziditorul a toată zidirea cu strein chip se zidește; cel ce dă lumii mare milă.

Alte stihiri ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Căla ce de sus ești chemat...

Căla ce te-ai chemat după vrednicie de Dumnezeu purtat, când Stăpânul fericite Ignatie, ca un milostiv în brațe te-a luat, arătându-ți învățăturile filozofiei celei înalte, atunci ai luat raza cea mult luminoasă, ca și buretele apei, dintru adâncul luminărilor întru tine priimindu-le; pentru aceasta ai urmat după urma celui ce te-a chemat, a lui Hristos Dumnezeului nostru; pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Rănit fiind cu dragoste desăvârșit, când râvna cea arzătoare a aprins sufletul tău, prea sfințite, la stăpânul îndemnându-te a merge, părinte; atunci ai strigat acest pururea laudat cuvânt: Grâul Ziditorului sunt; prin dinții fiarelor mi se cade să fiu cu totul măcinat, ca să mă arăt pâine prea curată, Cuvântului și Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Împreună te-ai răstignit cu Hristos, arătătorule de cele sfinte, când ai strigat acest cuvânt de Dumnezeu însoțit: Dragostea mea s'a răstignit, și foarte mă grăbesc a fi părtaș și patimii acestui; mănă de

aceasta Ignatie, ca și soarele dela răsărit, ai înconjurat pornindu-te spre apus, și ai luminat fericite, și cu stema împărăției te-ai împodobit, lui Hristos aducându-te. Pre acesta roagă-l, să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

De Dumnezeu purtătorule Ignatie, în brațe priimindu-te, de doritul tău Hristos, ai luat plata lucrării de sfințenie a Evangheliei lui, ca să te sfârșești prin sânge. Pentru aceasta grâu făcându-te al lucrătorului de pământ celui fără de moarte, prin dinții fiarelor te-ai măcinat, și pâine dulce lui Hristos te-ai arătat. Roagă-te pentru noi pătimitorule fericite.

Și acum, glasul acelaș:

Priimește Vitleeme pre Mitropolia lui Dumnezeu, că vine să nască întru tine lumina cea neapusă. Ingeri minunați-vă în Cer, oameni proslăviți pe pământ, maghi dela Persida întreit sfânt dar aduceți, păstori fluerând, cântare întreit sfântă cântați: Toată suflarea să laude pre Făcătorul a toate.

VEZI Iară de se va întâmpla înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos Sâmbăta, Vineri seara nu se cântă Dogmatica glasului. Asemenea și la înaintea prăznuirii dumnezeieștii arătări.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas 2. Singur glasul, a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre; gătește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască. Vitleeme pământul Iudei împodobește-te și te veselește, că dintru tine a răsarit Dumnezeuul nostru. Auziți munți și dealuri, și laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, ca să mântuiască pre omul carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

A lui Andrei Pirul.

Veniți toți să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și duhovnicește cântarea ca o stea puind înainte, ca maghii să înălțăm cu păstorii slavoslovie: Venit-a mântuirea oamenilor din pânțec fecioresc, chemând pre oameni.

Stih Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Însăși Podobie:

Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobește-ți casa, întru care cel dumnezeesc se naște.

Slavă, glasul 1-îu, a lui Studitu:

O sufletul tău cel tare și de diamant, vrednicule de fericire Ignatie! Că tu către cel dorit al tău cu adevărat neîntreput dor având, ai grăit: Nu este în mine foc iubitor de materie,

ci apă vie grăitoare este în lăuntrul meu, care-mi zice: Vino la Tatăl! Pentru aceasta fiind aprins cu dumnezeesc Duh, ai invitat fiarele să te despartă mai degrab de lume, și să te trimită la doritul tău Hristos. Pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas același:

Mai 'nainte să prăznuim noroadă Nașterea lui Hristos...

Caută la Vecernie Stihira întâia. Troparul sfântului, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor...

Caută-l la sfârșitul cărții. Slavă, și acum, al înainte prăznuirii, glas același:

Gătește-te Vitleeme, deschisus-a tuturor Edemul, împodobește-te Eufrato; că pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară. Pentru că rai înțelegător pânțecel aceleia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul pom, din carele mâncând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Tripeznețul glas 2, Irmos: Celui ce marea cea neumblată și cu valuri... De câte două ori, și Troparele pe 6, și apoi Irmosul în amândouă strănilor. Iară unde sunt două Tripeznețe cu Irmoasele lor, cântăm Irmosul celei dintâi de două ori, și Troparele amândurora pe 6; apoi Irmosul Tripeznețului al doilea în amândouă strănele împreună. Așa cântăm și Irmoasele

și troparele și ale celorlalte pavecernițe celor dinaintea prăznirii Nașterii lui Hristos zicând Pripeala: Slavă ție Dumnezeu nostru, slavă ție.

VEZI: În știință să ne fie și aceasta: Cum că la pavecernițele cele din 'naintea prăznirii Nașterii lui Hristos, la Tripeznețe și la Canoane, la a 8-a Peasnă cântăm: *Să laudăm bine să cuvântăm...* Irmosul Pesnei 8, în amândouă stranile, și facem o închinăciune; și după Tatăl nostru, zicem Condacul înainte prăznirii: *Fecioara astăzi...*

VEZI: În știință să ne fie încă și aceasta: Cum că din 20 Decembrie până în 14 Ianuarie, până când iese prăznirea sfintei dumnezeiești Arătări, Octoihul nu se cântă, afară de singure Duminicile, în care se cântă slujba Invierei. Și Polieleul Duminica nu cântăm, afară de vreun sfânt mare. La Utrenie, după cei 6 Psalmi, cetim câte două Catisme. La Vecernie, Catisma cea de rând; Sedelnele se zic ale înainte prăznirii, și ale după prăznirii. Și Mjloceasurile nu se cântă, și Canonul Născătoarei de Dumnezeu, la Pavecerniță nu se citește.

TRIPEZNEȚUL

Al căruia acrostih este: Cei de a doua.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Celui ce marea cea neumbată și cu valuri, cu dumnezeiască porunca sa o a uscat.
„Și a trece pedestru printr'însa
„pre norodul Istrailtenesc l-a
„povățuit, Domnului să-i cântăm,
„că cu mărire s'a prea slăvit“.

Pripeala.

Slavă ție Dumnezeu nostru, slavă ție.

Negrăita plecăciune a lui Dumnezeu Cuvântului, că însuși Dumnezeu și om Hristos se cunoaște, nu răpire a fi socotindu-se, vine luând chip de rob

din curata Fecioară dumnezeasca fiică.

Ca să slujească Hristos, vine de bună voie, lui Adam celui ce sărăcise, al cărui chip acum Ziditorul priimește, bogat fiind cu Dumnezeirea; dăruindu-i streină înnoire și prefacere, ca un milostiv.

Peasna 8, Irmos:

Infrișat s'a de neîntinatul trup, cel într-o frumusețe
„cu sufletul al tinerilor celor
„cu bună credință, și s'a depărtat focul cel neostenitor, ce
„se hrănise cu multă materie, și
„văpaia cea pururea vie potolindu-se,
„cântare vecuitoare se cântă: Pre Domnul toate lucrurile
„lăudați-l, și-l prea înălțați într-o toți vecii.

Pre voi pre toți acum mie de aproape vă voi face, de veți păzi poruncile mele, zice oamenilor, Hristos cel ce a ieșit din pânțe curat; căroră pace dându-le, le rânduește a gândi de cele smerite; și Domn să-l cunoască pre el, și să-i cânte: Pre tine te prea înălțăm într-o toți vecii.

Improtiva rânduelii trupesti este într-o tine Nașterea, Cuvinte a lui Dumnezeu, că nu sângele și trupul, sfânt trupul tău ți-au alcătuit; ci venirea

Duhului sfânt, și dumnezească umbrirea celui prea Înalt; și Domn pre tine știindu-te, te laudăm și te prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Irmos:

Poruncei muncitorului...

Somnul lenei să-l lepădăm dela noi, și cu priveghere sufletească pre Hristos carele va să se nască din Fecioară curată, să-l întâmpinăm strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Bogată să fie lucrarea cea bună a vistieriei noastre celei sufletești, ca cu luminată față, lui Hristos celui ce va să se nască, să-i cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Crescând talantul faptelor bune, ca niște daruri să aducem celui ce l-a dat, în loc de aur, de tămâie, și de smirnă lui Hristos celui ce vine să se nască din Fecioară dumnezească pruncă.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Poruncei muncitorului, ne-supuindu-se cei trei cuvioși „tineri, în cuptor fiind aruncați, au mărturisit pre Dumnezeu cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Mărit-ai Hristoase pre Născătoarea de Dumnezeu ceea- „ce te-a născut pre tine, din „careia Ziditorul nostru te-ai „îmbrăcat, cu trup asemenea „nouă pătimitor; dezlegătorul „greșelilor noastre. Pre aceea- „sta fericindu-o toate neamurile, pre tine te slăvim“.

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie, cunoștință curată de venirea lui Hristos să luăm, pentru că fără întinăciune vine să poarte trup, și tuturor să dăruiască prin Duhul dumnezească înnoire.

Căutând la Hristos, cel ce s'a smerit, să ne ridicăm din patimile cele râvnitoare de cele de jos, și cu râvnă bună să nu gândim la cele de înălțare; prin credință învățându-ne cu Duhul a ne smeri; ca pre cel ce s'a născut, cu lucrurile înalte să-l prea slăvim.

Alt Irmos:

Ceeace ai încăput în pânțele...

Hristos poruncește a priveghea, celor ce cu bună înțelepciune se nădăduesc venirii aceluia din Fecioară, că iată vine să se nască.

Întru a doua venirea ta

Hristoase, viețuitor oilor tale celor deadreapta mă fă pre mine, cel ce cinstesc venirea ta în trup.

Cu venirea cea dintâi Hristoase, ai mântuit pre Adam, iară cu cea de a doua mântu-ește pre cei ce cinstesc Naș-terea ta.

Irmosul.

Ceeace pre Dumnezeu cel „neîncăput, în pântece l-ai în-„căput, și bucurie lumii ai năs-„cut, pre tine te laudăm Năs-„cătoare de Dumnezeu Fe-„cioară“.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirii de două ori, slavă al sfântul Și acum, iarăși al înainte prăznuirii.**
După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1-*iu*.
Podobie: Mormântul tău..

Veselește-te Vitleeme, Eu-frato gătește-te, că iată Mielu-șaua merge să nască pre Păsto-rul cel mare, și maghii văzând mai 'nainte steaua, dumneze-ește se bucură întru dreptatea inimii.

Slavă, Și acum.

Cel ce a plecat cerurile și în Fecioară s'a sălășluit, vine în peștera Vitleemului să se nas-că cu trup, precum este scris, și să se vază prunc, cel ce în-

viază pruncii în pântece. Pre acesta bucurându-ne, să-l în-tâmpinăm toți întru dreptatea inimii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină..

Fecioare începeți a cânta bucuriei Fecioarei, maicilor laudați înainte prăznuirea Mai-cii lui Hristos Dumnezeuului nostru; maghilor cu îngerii, păstorii împreună cu noi; că vine Fecioara în cetatea Vi-tleemului, să nască pre Fiul, Dumnezeuul cel prea veșnic, izbăvind lumea din stricăciune.

Slavă, Și acum, asemenea:

Bucură-te Sioane, Vitleeme înfrumșează-te, că Țiitorul tuturor, mai 'nainte trimițând steaua, a vestit smerirea sa cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară neschimbat, unul iubitorul de oameni.

După Psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Iosif cântă acestea a înainte prăznuirii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1-*iu*, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumne-„zeu, celui ce a făcut minu-„nate minuni, cu braț înalt, și

„a mântuit pre Israil, că s'a „prea slăvit“.

Să începem astăzi mai 'nainte a prăznui Nașterea lui Hristos, celui ce s'a născut cu trup din Fecioară Maică, în peștera Vitleemului, pentru milostivirea cea multă.

Din legăturile păcatului dezlegându-mă, cu scutice se înfașă și în iesle se pune, prunc văzut fiind Dumnezeu cel mai 'nainte de veci; slavă puterei lui.

Edemul se deschide, născându-te tu Stăpâne din Fecioară fiica lui Dumnezeu, cu trup, în cetatea Vitleemului Cu cântări slăvim înfricoșată rânduiala ta.

Alt CANON, al sfântului Ignatie.
Facerea lui Andrei Criteanul.
Peasna 1-a, glas și Irmos același.

Luminat prăznuind, să ne lăspătăm, mucenicul Ignatie cu sfințenie chiamă Biserica lui Hristos, la pătimirea lui cea mult lăudată.

Slăvită pomenirea ta, toți o cinstim prea fericite Ignatie, și cu cântări lăudăm pre cel ce a încununat prea cinstit creștetul tău, de Dumnezeu fericite.

Luminător prea luminos Bisericii lui fiind Ignatie, stră-

lucești toate marginile pământului, și luminezi apusul, venind dela răsărit.

Primejdiilor lui Pavel celor de prin multe locuri urmând Ignatie, și fiind legat, nu ți s'a supărat, întărind cu dese scrisori Biserica lui Hristos.

Slavă:

Treimii mai pre sus de ființă, o Dumnezeire, unime în trei fețe, pre cei ce-ți strigă cu credință: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Făcătorule, mântuește-i și-i miluește.

Și acum, a Născătoarei:

Edeme împodobește-te, că Eufrata Ziditorului s'agățit, celui ce va să se nască din Fecioară Maică, în peștera Vitleemului, pentru milostivirea cea multă.

Peasna 3-a, Irmos:

Piatra pre care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului. Aceasta „este piatra, pe carea Hristos „a întărit Biserica sa, pre carea „o a răscumpărat din păgâni.

Cântare mai 'nainte de praznic toată făptura să cânte, celui se s'a născut din Tatăl mai 'nainte de luceafăr, și acum din Fecioară negrăit a strălucit, și s'a născut trupește în Vitleem; pentru milostivirea cea multă.

Ăceastă întrupare a lui Hristos cunoscându-o Isaia cu Duhul Sfânt, luminat mai 'nainte a grăit: Prunc din Fecioară se va naște Domnul spre a noastră înnoire, a căruia stăpânia este pre umărul lui.

Steaua iată a răsărit din seminția Iudei, pre carea cunoscându-o împărații, au pornit dela răsărituri, și se silesc să ajungă, să vază pre Hristos în Vitleem cu trupul născut.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Chip sfințitei pătimiri te-ai arătat Fericite, stâlp răbdării și îndreptare bărbăției, turn Bisericii, razim credinții, și pildă de fapte bune; cu cinstite patimi încununându-te întru Hristos.

Cu adevărat cu purtarea numelui te-ai chemat de Dumnezeu purtat Părinte, că prunc încă fiind cu vârsta, purtat te-ai pus în mâinile Domnului, celui ce a strigat către noi: Să-mi fiți ca pruncul acesta!

Care loc nu s'a sfințit cu patimile tale? În care streinătate nu te-ai cunoscut Mucenic? Sau mai ales, care temniță nu te-a priimit pre tine legat mucenice a lui Hristos? Că la toate dumnezeiasca râvnă te-a îndemnat.

Grâu curat lui Dumnezeu fiind, ai strigat: Mă grăbesc să mă macin de fiarele sălbatice, să se sfărâme oasele mele, să misemănânce mădulele mele, și mâncare fiarelor să fiu; ca să mă arăt lui Hristos pâine curată.

Slavă:

Vnei Dumnezeiri mă închin, ca unui început și sfârșit, al tuturor celor ce sunt și celor ce vor să fie, Tatălui celui renăscut, Fiului celui născut fără de ani, și Duhului celui drept, carele din Tatăl purcede.

Și acum, a Născătoarei:

Vino Isaie de strigă, iată Fecioara are în pânțe pre Mântuitorul lumii, și va să-l nască în peșteră. Și numele celui ce se va naște va fi Iisus: Dumnezeu este cu noi, Emma-nuil, Savaot.

Irmosul:

Piatra pe carea nu o au...

CNODAC, al înainte prăznirii, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii, și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

icos

Sfințitele cuvinte ale proorocilor sfârșit iau; iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup în cetatea Vitleemului înlauntru peșterei; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dănțuește; că Stăpânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpându-ne din stăpânia celui strein, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Fiind preoțit de Hristos Dumnezeu, ai luminat sfințită haina ta, și mărturie cu adevărat ai câștigat, purtătorule de Dumnezeu; că fiarele le-ai întărâtat ca să te despartă de lume, asemănându-te lui Pavel apostolului celui minunat. Pentru aceasta și în Roma ai săvârșit Părinte mucenia duple vrednicie.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Dela răsărit luminând tu ca o stea, și cu razele cuvintelor strălucind, lumea ai luminat și întunericul ai gonit; și ca Pavel alergarea vitejește ți-ai săvârșit, răbdând nevoi între păgâni și în cetăți; încă și ca niște grâu de dinții fiarelor te-ai măcinat Fericite, spre a fi jertfă

Dumnezeului tău, de Dumnezeu purtătorule Ignatie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznuirii.

Țela ce a strălucit din pântecetele Tatălui mai 'nainte de veci fără stricăciune, Cuvântul lui Dumnezeu vine mai presus de fire, din pântecetele tău în anii ce mai de pe urmă, ridicând pre cel ce a căzut cumplit de demult; și la frumsețea cea dintâi aducându-l, ca un milostiv. Înaintea căruia la Naștere, oștile celor fără de trupuri luminat vor merge, și către oameni cântări de biruință, cu taină vor înălța, strigând: Slavă lui Dumnezeu, celui ce ne-a dăruit tuturor pace, și a sfărâmat păretele cel din mijloc al vrajbei, precum bine a voit.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte Avvacume, întrupa-rea Cuvântului, ai propoveduit, „strigând: Când se vor apropia anii te vei cunoaște, când „va veni vremea te vei arăta; „Slavă puterii tale Doamne.”

Munți și dealuri, și lemnele pădurilor, râuri și mări, și toată suflarea, cu veselie săltați; acum se apropie mântuirea, Iisus din

Fecioară vine să se nască în cetatea Vitleemului.

Ia-ți Davide Psaltirea, și cântă cu Duhul Sfânt arătat; că din Fecioară se naște fără amestecare cel mai 'nainte de luceafăr, carele din pânțele Tatălui a strălucit, Domnul slavei Hristos Dumnezeu.

Cum te va primi Cuvinte, pre tine cel ce vei să te naști cu trup, peștera cea prea mică și foarte proastă? Cum te vei înfășă cu scutece, cel ce îmbraci Cerul cu nori? Cum te vei culcă în ieslea necuvântătoarelor ca un prunc?

Alt Canon, Irmos acelaș :

Luminat-ai cu raza chinurilor tale pământul, sfințite Ignatie, legat arătându-te; că înconjurând ca soarele, cu razele muceniei tot apusul, dela răsărit strălucind, l-ai luminat.

Ca și Pavel legat fiind, împreună cu fiarele cele cuvântătoare ai alergat la Roma înțelepte Ignatie, dar n'ai încetat și legat fiind, a întări Biserica, îndemnând prin cetăți pre toți Arhieriei lui Hristos să îndrăznească!

Al lui Hristos mă nevoesc a fi, de Hristos unul doresc, că cu totul al lui Hristos sunt, strigat-ai pătimitorule, după

dânsul merg, pre el mă duc să-l ajung. Pentru aceasta focul și sabia și fiarele, toate le rabd, ca să-l dobândesc pre el.

Săvârșit-ai lupta cu suflet arzător, Mucenice cel cu suflet răbdător, fiind rănit cu dorul celui dorit al tău; că Hristos ți-a fost ție dorirea, întru carele odihnindu-te și urmându-i, ai răbdat toate primejdiile cele grele.

Slavă.

Treimea întru Unime să o cântăm credincioșii, cu guri fără tăcere strigând către dânsa: Treime sfântă, căreia întru Unime ne închinăm, și întru Treime neamestecată ești laudată; slavă ție Treime întru o ființă!

Și acum, a Născătoarei :

În peșteră pământească a te naște pentru noi ai voit, Dumnezeu fiind, sărăcind Bunule cu a noastră sărăcie pentru milostivirea, și din Fecioară ieșind întrupat, ai rămas un fiu din tatăl și din mumă.

Peasna 5, Irmos :

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că afară „de tine alt Dumnezeu nu cunoaștem; numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor și al „morților ești.“

Să strophească dulceață norii bucurându-se, că iată se apropie Domnul, să se nască ca un prunc din curata Fecioară, în iesle proastă.

Dumnezeești prooroci ai lui Dumnezeu săltați acum, că vine Hristos adevărul, să plinească propoveduirile dumnezeștei voastre limbi, născându-se ca un prunc.

Edeme, cel ce mi-ai fost încuiat de demult, deschide-te acum, văzând pre Hristos cu trupul prunc fiind, și în cetatea Vitleemului născut, precum bine ai voit, din curata Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Arhiereu ca acesta se cădea să fie nouă, înțelept, curvios, credincios, fără spurcăciune, fără de răutate, strigând Pavel, mai 'nainte a scris sfințitul chip al sfințitelor tale obiceiuri.

Indreptare nestricăcioasă, și chip de bună cinste, având turnul vieții tale, către acesta Părinte ne aducem cei ce dorim să dobândim slava cea de demult.

Isprăvilor lui Pavel râvnind cu bună cinste, toate primejdiile lui ai răbdător sfințite Mu-

cenice, vrednicule de minune, lumina răsăritului și steaua apusului.

Legat fiind ca să pătimești, Arhiereule legatule al lui Hristos Ignatie, ai scris bisericilor și cetăților, întărind pre toți întru mărturisire.

Slavă.

O cinste a Treimii laud, și mă închin ei, o Dumnezeire nedespărțită întru o fire slăvind, în trei fețe și întru o ființă pururea cunoscută.

Și acum, a Născătoarei.

Dumnezeu asemenea oamenilor făcându-se din tine, prunc pentru noi s'a născut dumnezească Mireasă, și a rămas cu totul neschimbat, și în trup s'a văzut Dumnezeu, făcându-se om.

Peasna 6-a, Irmos :

Proorocului Ionă, urmând, strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește Mântuitorul lumii, „pre mine cela ce strig: Slavă „ție“.

Cer pre pământ s'a arătat astronomilor prin stea luminoasă, arătând pre cerescul Impărat, cel ce s'a născut pentru noi acum în cetatea lui David.

Frumos grăește și strigă

proorocul arătat: Tu casa Eufrațului Vitleeme, întru carea Hristos s'a arătat din Fecioară sălțază și dăntuește.

În peștera Vitleemului Fecioara naște arătat pre Domnul Făcătorul tuturor; și ca pre un om înfășindu-l cu scutece, în esle acum îl culcă.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Ca cea ce ai iubit adevărat și cu deadinsul pre cel dorit, și focul cel către dânsul l-ai aprins cu înțelegere Ignatie, ai avut în tine apă vie și vorbitoare.

De ai și băut paharul lui Hristos cel nou, dar ai rămas însetat a muri mai mult decât a trăi, și ai strigat: Nimica nu sunt mie acestea, față cu ceea ce am a dobândi, ca să viețuesc.

Mărturisirea voinței tale plinind nu te-ai îndestulat, văzând pornirile fiarelor, nu te-ai înfricoșat, pentru că ai voit să te macini ca niște grâu de dinții lor.

Oboselile tale cele depărtate, și cumplitele legături, ruperile cele din Roma, și focul gonacilor întru nimica le-ai socotit, sfînțite Mucenice, pentru cel dorit al tău.

Slavă:

Treime mai pre sus de ființă, prea bună Unime, Părinte și Fiule, și Duhule cel drept, miluește pre cei ce se închină dumnezezești stăpânirii tale.

Și acum, a Născătoare:

Impodobește-te Vitleeme, gătește-te Euftrato, că cel fără mumă din tată, și fără tată din mumă, în pânțece se poartă și se naște, mântuindu-ne pre noi.

Irmosul:

Proorocului Ionă...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podoble: Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a nevoițelor tale celor luminate, mai 'nainte vestește tuturor pre cel ce s'a născut din Fecioară, că de acesta însetând, din dragoste ca să te îndulcești, te-ai grăbit să te macini de fiare. Pentru aceea de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

ICOS.

Avraam oarecând a dus spre jertfă pre fiul său, mai 'nainte închipuind junghierea celui ce cuprinde toate, și acum în peșteră merge să se nască. Iară tu de Dumnezeu înțelepte, pre tine însuți tot te-ai adus ca o junghiere, și fiarelor măn care făcându-te,

grâu curat te-ai arătat Ziditorului tău; viețuind în jitițele cerești cu adevărat, și cu ceeace ai dorit desfătându-te. Pentru carele toată lumea lăsând prea fericite, de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ignatie purtătorul de Dumnezeu.

Stih: Pusu-te-ai ospăț înaintea leilor Ignatie, Părtaș tainicului ospăț ca un leu făcându-te. În a douăzecea zi. Ignatie în gurile leilor muri.

Acesta a fost următor scaunului apostolilor, făcându-se patriarh al doilea după Evod Bisericei Antiohiei; el a fost ucenic lui Ioan Teologul, împreună cu Policarp Episcopul Smirnei, și s'a adus la împăratul Traian, când mergea asupra Parților, și pricinându-se mult cu dânsul, și dându-i a cunoaște neschimbatul său gând, din credința ce avea în Hristos, îndată a fost bătut cu măciuci de plumb, și i-a întins palmele mâinilor de i le-a umplut cu jeratic, și i-a ars coastele cu foc cu untdelemn, și l-a pus pe jăratec, de a stătut, și l-a strujit cu unghi de fier; și văzând că nu-i strică nimic cu acestea, l-a trimis legat la Roma cu zece slujitori, ca să-l dea să-l mănânce fiarele. Deci întărind el bisericile ce se aflau prin toate orașele pe unde trecea, în credința în Hristos, și sosind la Roma, s'a rugat să se mănânce de fiare, ca să mă fac, zice, pâine curată lui Dumnezeu. Deci puindu-l la locul cel de privesc, și slobozind lei asupra lui, l-au spart și l-au mâncat, numai oasele mai mari le-au lăsat, pre care strângându-le creștinii le-au dus la Antiohia. Fericitul acesta a fost de care spun, că pe când era încă prunc mic, l-a luat Domnul Hristos în brațe, și a zis: „Cine nu se va smeri pre sine ca pruncul acesta, nu va intra întru împărăția cerurilor, și cine ar primi pre unul din copii ca aceștia întru numele meu, pre mine primește“. Pentru aceasta s'a numit și de Dumnezeu priimator. Pentru aceasta l-a cinstit cu laude și cel

dintru sfinți Părintele nostru Ioan gură de aur; și se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Filogonie, ce a fost episcop al Antiohiei.

Stih: Filogon legiuitorul viața a lăsat, Și pre calea legilor lui Dumnezeu a alergat.

Acest fericit dându-se pre sine la învățătura dumnezeestelor Scripturi, cu totul din pruncie s'a afierosit lui Dumnezeu; căci trecând prin toate învățăturile, ca pre una pre toate le-a isprăvit. Pentru aceasta a arătat viață strălucită, deși avea femei și fică; și prin dicasterii se purtă, și ajută oamenilor celor strâmbătați, tinzându-le mână de ajutor. Acesta a strălucit mai mult de cât soarele, cătând îndată de acolo să se facă vrednic acestei dregătorii, și din dregătorie în dregătorie se mută. Și mai întâi era avocat, apoi i s'a încredințat turma lui Hristos. Și când s'a suit pe scaunul acesta, multă îi era greutatea, contenind de curând goana, și stând încă rămășițele prea cumplitei turburări. Dar și ridicarea ereticilor, de înțelepciunea sa se frângea și se surpă precum și Hrisostom, cinstindu-l pre el cu laude, mai pre larg, cele pentru el înțelepțește a arătat. Acesta cu plăcere de Dumnezeu păstorind încredințata lui turmă, și îngerește pe pământ viețuind, și vrednic arătându-se Arhieriei, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan cel nou carele era din Ostrovul Tasu, și a mărturisit în Constantinopol la anul o mie șase sute cincizeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor, Mântuitorule nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atuncea „acei trei, ca cu o gură cântau „și binecuvântau grăind: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.“

Ărătarea lui Hristos în trup

Ieremia văzându-o a strigat: Pe pământ Dumnezeu întrupându-se s'a arătat, și a aflat toată calea științei, în Vitleem din Maică născându-se.

Iată din rădăcina lui Iesse a odrăslit toiagul, cel ce a crescut pre Hristos floarea, și preste acesta ce va să se nască acum în peșteră, se va odihni Duhul înțelegerii și al sfatului, și al dumnezeieștei cunoștințe.

Să auzim cuvinte sfinite: Domnul s'a născut prunc pentru noi, căruia stăpânia s'a pus pe umere și se chiamă Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, Domnul păcei Hristos.

Alt Canon, Irmos același:

N'ai avut în tine foc iubitor de materie Ignatie, ci mai vârtos apă vie, carea ți-a zis, vino la Tatăl; apă curgătoare carea ne trece din viață în viață.

Diții fiarelor, ai zis, să-mi fie mie sabie, armă și junghieri, și mormânt să-mi fie pântecul leilor, și focul să mănânce mai înainte de strcăciune rămășițele trupului meu.

Ca să mai viețuesc în trup, nu-mi este drag, că cu Duhul doresc a viețui; mie a viețui este Hristos dumnezeiasca dragoste, către carele merg, pre

carele iubesc, și pre carele nădăduesc a-l dobândi.

Dulce-mi este moartea, ai zis sfinite, dulce-mi sunt toate durerile ostenelelor, fiarelor o bucurie, focul 'mi este roua! Pentru aceasta mă și grăbesc a muri, ca să viețuesc cu Hristos.

Slavă:

Să aducem cântare Treimii, slăvind pre Tatăl cel fără început, și pre Fiul, și pre Duhul cel drept, o singură ființă, pre carea întreit să o lăudăm strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeuul părinților.

Și acum, a Născătoarei:

El de prooroci de demult proorocit, se apropie prunc din Fecioară născându-se. Bucurase Adam și strămoașa Eva, că de dureri s'a dezlegat, și împreună dăntuește David tatăl Fecioarei.

Peasna 8-a, Irmos.

De carele se înfricoșază ingerii, și toate oștile, ca de „făcătorul și Domnul, lăudă-ți-l preoți, prea slăviți-l tineri, „bine-l cuvântați popoare și-l „prea înălțați întru toți vecii.“

Domnul vine între ale sale cu adevărat, cu străină naștere, ca pre cei ce se înstrăinase dela desfătarea raiului, iarăș

să-i aducă la sine; să-l priimim născându-se în peșteră.

Iată chemarea noastră vine, să glăsuim cântări de bucurie cu osârdie, și să cântăm versuri mai 'nainte de praznic, celui ce a încăput în peșteră prea mică.

Precum s'a jurat Domnul, iată a plinit; din seminția lui David dându-ne nouă pre a sa Maică Fecioară, din carea prunc cu trup s'a născut în cetatea Vitleemului, mai pre sus de cuvânt.

Alt Canon, Irmos același.

Lăudat să fie Ignatie, mai marele preot, îndoit încununându-se ca un mucenic și păstor; că pătimind acesta pentru dragostea lui Dumnezeu, dorind ca să fie iubit, nu s'a lepădat a pătimi.

Insetat fiind de paharul patimii lui Hristos, legat ai alergat înțelepte Ignatie, și ajungând la priveriște, n'ai încetat strigând: Insetez de moarte, ca să-mi fie sete de Hristos în veci.

Cu alergările credinții ca un soare pământul bărbătește ai încunjurat, dela marginile Cerului, și apuind fără apunere de pe pământ către Hristos, strălucești lumii lumina nestricăciunii.

Tărâna lepădând, fără materie către cel ce este, mintea ți-ai ridicat, dorind de cel dorit; că el este dorirea cea deapănarea și cu adevărat viața și paza celor ce sunt.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Treimea ceea ce este Unime duple ființă, să se laude; Unimea ceea ce este Treime în fețe, să se cinstească; ca ceea ce este una duple fire, și în trei fețe, nedespărțită și ne amestecată.

Și acum, a Născătoarei.

Steaua Hristos a răsărit din Iacov, și maghii împreună aleargă în cetatea Vitleemului, să laude, să cinstească și să se închine, celui ce s'a născut din pântecul curatei Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoșază...

Peasna 9-a, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului celui de lumină purtător, Biserica cea „însuflețită, cortul cel prea curat, carea este mai desfătă „decât cerurile și de cât pământul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioșii o slăvim.“

Cu Patriarhii, cu toți dreptii,

și cu sfinții prooroci să sălțăm; că Domnul Iisus se naște din Fecioară, Mântuitorul, lumina-rea, viața, mântuirea, acum în cetatea lui David.

Iată ușile cele dinainte ale dumnezeieștei întrupări Cuvântului, tuturor s'au deschis arătat; ceruri bucurați-vă! Ingeri sălțați! Și să se veselească pământul cu oamenii, cu păstorii și cu maghii, întru Duhul.

Alavastrul cel înțelegător Fecioara, poartă pre Hristos ca pre niște mir nedeșertat, și vine în peșteră cu Duhul să-l deșerte arătat, ca să umple sufletele noastre de bună mireazma lui.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Purtătorul de Dumnezeu ne-a ospătat pre noi, și ne-a pus înainte sfințitele sale patimi. Veniți iubitorilor de mucenici, cu sfințenie culegând flori de taină, din frumoase cântări, să ne încununăm capetele.

Sfințită haina ta prea sfințite, mai sfințită o ai făcut cu patimile; pentru aceasta și cunună îndoită luând, cu mucenicii și cu păstorii, lauzi sfințite Mucenice, pre Hristos Dumnezeul nostru.

Grâu curat al lui Dumne-

zeu sunt, ai zis, și prin dinții fiarelor voi eu să mă macin; ca cu sfințenie sfârșindu-mă, să mă fac pâine curată lui Dumnezeu celui dorit, de carele dorind, nu mă tem de moarte.

Ca un nebăgător în seamă de cele de jos Ignatie, și slujitor tainelor celor de sus, ai săvârșit jertfa cea fără prihană, și săvârșindu-te, te-ai jertfit pre tine însu-ți prin mucenie, și la fiare și la foc te-ai gătit.

Slavă.

Lumina cea fără început, viața noastră, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în trei fețe și într-o Dumnezeire mai pre sus de ființă, pururea să se slăvească, dumnezeiasca Treime, cea singură prin sine, cea de o ființă și întocmai cinstită.

Și acum, a Născătoare:

Bucură-te Curată cetatea lui Dumnezeu cea însuflețită, întru carea Dumnezeu a încăpea bine a voit; că nelăsând cele de sus, la tine s'a pogorât ca ploaia pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, și în cetatea Vitleemului prunc s'a născut.

Irmosul:

Izvorul cel de viață...

SVETILNA înainte prăznuirii.

Podobie: Cercetatu-ne-au pre noi...

Gătește-te Vitleeme, peșteră

împodobește, și primește iesle pre Dumnezeu cel necuprins, carele se cuprinde după trup; că vine să se nască, precum bine a voit.

Alta a sfântului :

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Grâu sunt, ai zis, al lui Dumnezeu și Mântuitorului, și mi se cade acum să mă macin prin dinții fiarelor, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; ca pâine dulce și curată să mă arăt sfintei Treimi. Căreia stându-i înainte, adu-ți aminte prea înțelepte, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe și Mucenice.

Slavă :

Ca un rănit cu rîvna dragostei Domnului tău: A mea dragoste Hristos, ai strigat, s'a răstignit voind; pentru aceasta însetez, ca să-mi fie sete, și viețuind doresc, ca să fiu dorit; al căruia ca să mă fac părtași poftesc, și patimii și împărăției lui.

Și acum, a înainte prăznirii.

Cântări acum să aducem înainte prăznirii Nașterii; că merge și se apropie Hristos în Vitleem să se nască ca un om din Fecioară, și să se arate prunc în scutece înfășat, cel ce este mai înainte de veci.

LA HVALITE

Stihirile înainte prăznirii pe 4, după Alfa Vita, făcut de Roman cântărețul, glasul 6-lea, singură Podobia.

Îngereștile puteri mergeți înainte, cei din Vitleem bine gătiți ieslea; că Cuvântul se naște, înțelepciunea înainte merge. Primește închinăciune Biserica, și spre bucuria Nașcătoarei de Dumnezeu, poare să zicem: Binecuvântat ești cel ce vii, Dumnezeul nostru slavă ție.

Munții să pice dulceată, că iată vine Dumnezeu dela amiază, neamuri plecați-vă, bucurați-vă prooroci, patriarhi săltați, oameni dănuți dumnezește; Domnul cel tare și mare, Hristos se naște, Împăratul cerurilor pe pământ vine.

De pe pământ înălțând pre oameni, Ziditorul vine, înoind iarăși chipul cel împărătesc; bucurați-vă împreună puterilor de sus, și cântați: Păretele cel din mijloc al vrajbii s'a stricat, venit-a cel ce se așteptă; că Dumnezeu om se face, Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Veniți credincioșilor să întâmpinăm pre Ziditorul, cel ce vine pre pământ să răsară din Fecioară; cu curăție să ne luminăm, cu fapte bune să strălucim, cu frică și cu bucurie să ne gătim; pre Hristos

prunc fiind, să-l vedem cu ochii minții; carele ne îndumnezește pre noi oamenii, pentru milostivirea cea multă.

Slavă, asemenea :

Se apropie Hristos, Vitleeme gătește-te, iată mântuirea neamurilor răsare; bine-ți împodobește ieslea, pre păstori adună, chiamă pre maghi de la Persida; oștile minților celor fără trupuri strigă: Impăratul cerurilor Hristos vine.

Și acum, asemenea.

Râvna și focul te va mânca pre tine cel fără minte, amăgitorule cu adevărat, și al legii clevetitorule; că iată Fecioara, precum Isaia mai 'nainte a zis, a avut în pânțece, și în iesle culcă pre Impăratul. Pentru aceasta toți puternicii cei din seminția Iudei, lipsesc.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas al 4-lea singur glasul.

Vitleeme împodobește-te, cântă cetate Sioane, bucură-te pustie, mai 'nainte vestind bucuria; că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască; și peștera primește pre cel neîncăput; și ieslea se gătește să primească viața cea veșnică. Acestuia toți să-i cântăm și să-i strigăm: Mântuește sufletele noastre, Iisuse Dumne-

zeule, cea ce te-ai întrupat pentru noi.

Stih: Dumnezeu dela amezăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime...

Hristos cel ce vine arătat Dumnezeuul nostru, veni-va, și nu va zăbovi, din Mireasă neispită de nuntă se va arătă; în peșteră și în ieslea dobitoacelor se va odihni; și pre carele nu-l încape Cerul, primește-l pre acesta ce va să se înfeșe cu scutece întru tine; carele cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi din necuvântare. Steaua vestește, maghi se închină, păstori zic cu fluerile, minune înfricoșată văzând; și ingerii cântă pe pământ, văzând mântuirea neamului nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Isaia dăntuește, și primește cuvântul lui Dumnezeu. Proorocește Fecioarei Mariei; rugul va să se aprindă, și de foc, de raza Dumnezeirei, nu se va arde. Vitleeme împodobește-te; deschideți ușa Ede-me, și voi maghilor mergeți să vedeți mântuirea în iesle înfășată; pre carele steaua l-a arătat deasupra peșterei, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

Slavă a sfântului glas 1-a, a lui Studitul:

Și tâlpul cel însuflețit și chipul

cel de Duhul însuflat, praznicul cel de preste an a sosit, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; carele vestește învățăturile tale cele de taină, vitejiile tale și lupta cea pentru credință până la sânge. Fericitul acela și măritul glas, carele a zis: Grâu al lui Dumnezeu sunt, și prin dinții fiarelor voiu să mă macin. Pentru aceasta următor patimei Hristosului tău fiind, acum roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznirii, glas al 6-lea a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine, prunc în pânțece purtând pre Hristos; iesle priimește, pre acela ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământeni de fapta cea necuvântătoare. **Păstori** fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și filozofi dela Persida, aur, tămâie și smirnă, **Impăratului** aduceți; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică Maică i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu, și Dumnezeule.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduială și Otpustul.

La ceasuri, Troparul înainte prăznirii, Slavă al sfântului, Și acum, a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru, Condacul înainte prăznirii. Acelaș la toate ceasurile.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznirii, Peasna 3, cu Irmosul, pe 4 și a sfântului Peasna 6-a, pe 4, Prochimen glas 7: *Veselise-va dreptul de Domnul...* Apostol, către Evrei: *Fraților, aduceți-vă aminte de zilele cele de mai înainte...* Evanghelia dela Marcu: *În vremea aceea, venit-a Iisus și ucenicii lui în Capernaum...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veșnică va fi...

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă Duminica sfinților Părinți, înăuntru înainte prăznirii, adică, în 20, 21, 22 și 23 Decembrie, cântăm slujba în acest chip.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu, duple obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei trei, a lui Anatolie 1, și ale înainte prăznirii trei, glas 6, Podobie: Toată nădejdea pîindu-și... și ale Părinților trei, glasul și Podobie aceleași: Slavă: *Daniil bărbatul doririlor...* Și acum, a înainte prăznirii: *Peșteră bine te împodobește...* Vohod, Prochimenul zilei, și trei Patimii ale sfinților Părinți. La Litie, Stihirile înainte prăznirii la rând, a zilei a căreia Duminică aceasta se cântă cele de Stihioavnă, și a Părinților *Cu razele grăirei*. Slavă: *Veniți iubitorilor: de praznic...* Și acum a înainte prăznirii: *Bine te împodobește Vileeme...* La Stihioavnă, Stihirile Invierei, Slavă a sfinților: *Bucurați-vă prooroci cinstiți...* Și acum, a înainte prăznirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirii...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori, și al Părinților odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinților, Și acum, al Inainte prăznuirii: *Gătește-te Vitleeme*. Deci obișnuitele Catisme, și Sedelnele Invierei toate cu ale Născătoarei lor. Apoi, fericii cei fără prihană, Troparele: *Soborul ingerească...* Ipacol, Antifoanele și Prochimenul glasului. Toată suflarea să laude pre Domnul... Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos, și Stihira Invierei. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al Inainte prăznuirii pe 4, și al Părinților pe 6. Catavasiile: *Hristos se naște slăviți-l*. După a treia Peasnă Ipacol glas 8: *Ingerul a răcorit cuptorul...* și citire. După a 6 Peasna, Condac glas 1 Podobie: *Ceata ingerească; Veselește-te Vitleeme...* și Icos. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă a Părinților, Și acum a Inainte prăznuirii. La Hvalite, Stihirile Invierei 4, și ale Părinților pe 4. Slavă a Părinților: *Adunarea învățăturilor legei...* Și acum: *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovia cea mare; Troparul Invierei numai. Ecteniile și Otpustul Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, apoi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Părinților Peasna 3 pe 4, și al Inainte prăznuirii, Peasna 6 pe 4 După Vohod Troparul Invierei, al Părinților, și al Inainte prăznuirii. Slavă Condacul părinților, Și acum, al Inainte prăznuirii. Apostolul și Evanghelia părinților; iară a Duminecei rândului, se lasă. Chinonicul; *Lăudați pre Domnul din ceruri...* Altul *Bucurați-vă dreptii intru Domnul...*

VEZI: Pentru Inainte prăznuirea Nașterii lui Hristos, ni se cuvine a ști că dela 20 Decembrie, se începe Inainte prăznuirea. Deci postul este, iară metanii în Biserică nu se fac.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Inainte prăznuirea celei după trup a Nașterii Domnului Dumnezeuului, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Și sfânta muceniță Iuliană cea din Nicomidia
La Doamne strigat-am. Stihirile Inainte prăznuirii glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va socoti altul spre dânsul, strigat-a proorocul cu duhul; acum a aflat toată calea științii, și după aceasta oamenii se va asemăna, îmbrăcându-se în trup; că din Fecioara fiica lui Dumnezeu vine să se nască, apropiat făcându-mi-se, cel ce este cu firea neapropiat.

Stog de arie se cunoaște pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, carele poartă în sine negrăit spicul cel nelucrat, mai pre sus de minte și de cuvânt, pre carele în peștera Vitleemului vei să-l naști; pre acela ce va să hrănească cu Darul toată făptura, prin dumnezeiești cunoștinți; și să scape omenirea din foametea cea stricătoare de suflet.

Mielușaua cea fără prihană, purtând în pântece pre Mielușelul cel hrănit, vine în sfânta

peșteră să-l nască cu cuvânt prea slăvit, și cu scutece să-l înfeșe ca pre un om, și să-l pue în iesle ca pre un prunc. Făptura mai 'nainte prăznuește cu bucurie, slăvind pre cea ce a lucrat pre pământ niște lucruri ca acestea prea slăvite.

Alte Stihiri ale Sfintei, glas acelaș:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu vâpselele cele din sânge, haina mântuirii văpsindu-ți ție singură prea mărită și luminându-te cu Duhul, Domnului te-ai logodit, Impăratului celui fără de moarte, celui ce te-a păzit pre tine fără prihană și nestricată, în veacul veacului în cămărilor cerești, ca pre o fecioară prea frumoasă și neîntinată.

Cu bătaile împreunându-te, și la foc aducându-te, și sdruncinăturile trupului răbdând, și înfierbântările căldărilor bărbătește suferindu-le, nu te-ai biruit la minte, nici chipurilor idolești n'ai jertfit; ci plecându-ți lui Dumnezeu grumazul prin muncă și sabie, purtând cunună, la ceruri te-ai suit.

Cu picăturile sângelui luminându-te, ai răsărit mai 'nainte arătat ca un soare prea lăudată, și ai gonit cu Darul întunerecul nedumnezeirii, muceniță Iuliano, și pre credin-

cioși i-ai luminat, pre cei ce cinstesc vitejeștile tale nevoițe, și pomenirea ta cea purtătoare de lumină, și cu totul mântuitoare.

Slavă, și acum, a înainte prăznuirii glas 6.

Sioane prăznuește, Ierusalime veselește-te, cetatea lui Hristos Dumnezeu primește pre Ziditorul, cel ce va să încapă în peșteră și în iesle; deschideți-mi ușile, și intrând printr'insele, să văz ca pre un prunc pre cel înfășat cu scutece, carele cu mâna sa ține făptura. Pre carele îl laudă ingerii cu glasuri neîncetat, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

LA STIHOAVNA

Stihirile înainte prăznuirii, glas 2.

Podobie: Casa Euratului...

Proorociile tuturor proorocilor se plinesc, că Hristos se naște în cetatea Vitleemului, din Curată fiica lui Dumnezeu.

Stih: Dumnezeu dela amezăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Slava pământenilor, lauda și cinstea, cinstite Vitleeme, Mitropolie dumnezească, primește pre Ziditorul tău.

Stih: Doamne auzit am auzul tău și m'am temut, Domne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Cuvântul Tatălui, prin carele toate s'au făcut, fără pătimire

și fără stricăciune, un Ipostas se vede din două firi.

Slavă, Și acum... glas 6, a lui Vizantie.

Țeeace nu știi de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cea ce te-a născut? Cine este și maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în brațe? Cum nu ți s'a stricat pântecul? Mari și prea slăvite și înfricoșate taine săvârșite pre pământ vedem întru tine prea sfântă; și mai 'nainte gătim ție ca vrednică datorie, pre pământ peștera, din Cer cerem steaua, și filozofii dela răsăriturile pământului la apusuri, vin să vază mântuirea oamenilor, purtându-se în brațe.

Troparul sfintei, glas 4:

Mielușaua ta lisuse Iuliana ..

Caută la sfrâșitul cărții.

Slavă, Și acum, al înainte prăznuirii, glas acelaș.

Gătește-te Vitleeme, deschisu-s'a tuturor Edemul, împodobește-te Eufrato; că Pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară. Pentru că raiu înțelegător pântecul acelaia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul Pom, din carele mândrând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Trei-cântări; Irmosul de două ori, și Troparele pe 6, și apoi iarăși Irmosul, în amândouă strănile.

Al căruia acrostih, la Greci este acesta

Celei de a treia...

Peasna 3, glas 2, Irmos :

Pre piatra credinții întărintu-mă, lărgit-ai gura „mea asupra vrăjmașilor mei, „că s'a veselit duhul meu a „cântă: Nu este sfânt ca Dumnezeu nostru, și nu este drept „afară de tine Doamne.“

În deșert adunarea lui Irod se adună, cu gând ucigaș ca să ucigă pre Domnul cel ce s'a născut; căruia toți cântăm: Tu ești Dumnezeu nostru, și nu este drept, fără numai tu Doamne.

Sfatul cel cumplit al lui Irod de suflet luptător, împotriva lui Dumnezeu fiind, socotește să ucigă împreună cu pruncii pre Stăpânul Hristos; căruia cântăm: Tu ești Dumnezeu nostru, și nu este drept fără numai tu Doamne.

Peasna 8, Irmos :

Cuvântul muncitorului pentru că biruiă, de șapte ori „cuptorul a fost ars oarecând; „întru carele tinerii nu s'au „ars, porunca împăratului căl- „când; ci au strigat: Toate lu-

„crurile Domnului pre Domnul
„lăudați-l, și-l prea înălțați în-
„tru toți vecii“.

Vărsând ca niște miruri lac-
rămi înaintea lui Hristos, ce-
lui ce s'a făcut cu trup pen-
tru noi, întinăciunile trupului
să ne curățim, către cel prea
înalt, cu curăție apropiindu-ne
și strigând: Toate lucrurile
Domnului, pre Domnul lăudați,
și-l prea înălțați întru toți ve-
cii.

Cu lacrimi de umilință, de
lacrămile muncii celei înfrico-
șate ce va să fie, să fugim noi
păcătoșii, urmelor lui Hristos
urmând, celui ce s'a pus în
scutece ca un prunc, și să stri-
găm: Binecuvântați toate lucru-
rile Domnului, pre Domnul lău-
dați și-l prea înălțați întru
toți vecii.

Știind că mântuirea se sfin-
țește din îndurările noastre, și
din izvorul lacrărilor, prin mă-
turisire spălându-ne credincio-
șii, să ne apropiem la Hristos,
cel ce s'a născut cu trup în
peșteră, strigând: Toate lucru-
rile Domnului pre Domnul lău-
dați, și-l prea înălțați întru
toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu suflete curate, și cu
buze nespurcate, veniți
„să slăvim pre cea neîntinată și

„prea curată Maica lui Emma-
„nuil, printr'aceasta aducând
„rugăciuni celui ce s'a născut
„dintru dânsa. Milostivește-te
„spre sufletele noastre Hri-
„stoase Dumnezeule, și ne
„mântuește pre noi“.

Necunăscător și viclean și
pizmătăreț, nimenea să nu fie,
din cei ce aduc acum lui Dum-
nezeu daruri priimate; în loc
de smirnă, de aur și de tă-
măe, mireazmă de fapte bu-
ne; cântând lui Hristos celui
ce s'a născut. Milostivește-te
spre sufletele noastre Hristoa-
se Dumnezeule, și ne mântu-
ește pre noi.

Țis-a Irod către maghii cei
înțelepți cari veniseră: Mergeți
de căutați pre Impăratul cel
ce s'a născut acum, și aflân-
du-l să-mi spuneți mie, gân-
dind cumplitul spre ucidere,
cu inimă ucigașă. Milostiveș-
te-te spre sufletele noastre Hri-
stoase Dumnezeule, și ne
mântuește pre noi.

Q îndrăznirea spurcatei u-
cideri cei împietrite! de vreme
ce uitărei te-ai dat, că pre
Dumnezeu niminea cu mâinile
prinzându-l nu poate să-l uci-
gă! Că prea înfierbântându-te
cu mânia cumplit, pre prun-
ci i-ai junghiat Iroade. Milos-
tivește-te spre sufletele noas-

tre Hristoase Dumnezeu, și ne mântuește pre noi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele** după obicei.

După întâia **Stihologie**, **Sedea** glas al 2-lea.

Podoble: Iosif cel cu bun chip...

Neapropiatul Dumnezeu, pentru milostivirea apropiat făcându-mi-se, de bună voie vine să se nască cu trup ca un om, în cetatea Vitleemului, din curata Fecioară; pre acesta să ne nevoim al priimi cu osârdie, strigând cu frică: Doamne slavă ție!

Slavă, Și acum, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cela ce a plecat cerurile, și în Fecioară s'a sălășluit mai înainte, vine în peștera Vitleemului să se nască cu trup precum este scris; și să se vază prunc, cel ce înviază pruncii în pânțece. Pre acesta bucurându-ne acum să-l întâmpinăm toți cu îndreptarea inimii.

După a doua **Stihologie**, **Sedea** glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Vitleeme gătește-te, ca să întâmpini pre Fecioara Maria și Maica lui Dumnezeu; că iată vine către tine aducând prunc pre Hristos, cel pururea fără început cu Tatăl și

cu Duhul; pre carele va să-l nască în peșteră, și după naștere Fecioară iarăș se va arătă.

Slavă, Și acum, glas al 3-lea.

Pododie: De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru în peșteră cu trup din Fecioară pentru noi vine acum să se nască, maghii cu daruri ca unui împărat vor să se închine, păstorii cu îngerii vor să-l preaslăvească; cu carii și noi să strigăm: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al cărui acrostih la Greci este după Alfa Vita.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei puteri ale su-
fletului, cela ce te-ai născut
din Fecioară, întru adâncul
nepătimirei înneacă-i rogu-mă;
ca ție ca întru o alăută, în-
tru omorîrea trupului, să-ți
cânt cântare de biruință.

Bucură-te Cerule și pământule te veselește; că Dumnezeu nostru făcându-se trup, din curata Fecioară s'a născut și cu scutece s'a înfășat, și a dezlegat legăturile greșelilor mele ca un milostiv.

Impărăteasa cea curată, pre Impăratul tuturor l-a născut mai pre sus de gând, pre cel ce a deschis credincioșilor împărăția cea de sus, și cu desăvârșit a pierdut păcatul cel ce împărăția pururea în noi.

Scripturile proorocești sfârșit iau, că iată Hristos pre carele mai 'nainte l-au vestit, se arată întrupat în cetatea Vitleemului; a acestuia Naștere mai 'nainte să o prăznuim astăzi, cu îndreptarea gândului.

Alt Canon al sfintei.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Adaog a te rugă pre tine Muceniță, cu Darul lui Dumnezeu,

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas același, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Strălucind cu luminările muceniei, întru Dumnezeu te bucuri, cu curăția îndumnezeindu-te prea lăudată, și cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă.

Rănit-te-ai de dorirea cea prea dulce a lui Hristos prea lăudată, și părăsind dezmerdările cele trupești, și pre logodnicul cel pieritor, te-ai logodit cu Mirele tău, fecioară curată și nevinovată.

Slavă:

Luminându-ți cugetul cu podoabe luminate, Ziditorul

tuturor și Dumnezeu, te-a învrednicit pre tine cămărilor cerești, dănuind ca o fecioară Muceniță, de Dumnezeu înțeleptită.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara merge în peșteră să nască pre Ziditorul firei, carele mai pre sus de fire a luat dintr'însa trup duple Ipostas negrăit, ca să îndumnezească omenirea.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; minunatului Dumnezeuului nostru „să-i strigăm: Sfânt ești Doamne!“

Daniil te-a văzut Cuvinte piatră tăiată din munte fecioresc, carele ai zdrumicat cu puterea ta capeștile idolești. Pentru aceasta cu frică te slăvim.

Maghii dela răsărit povățuiți fiind de stea, ție Impăratului tuturor daruri ți-au adus Hristoase, smirnă, aur și tămâe, minunându-se de smerenia ta.

Pre Spicul cel de viață purtător, țarina cea nearată îl duce să-l nască în cetatea Vitleemului Maria, carele hrănește sufletele tuturor celor ce strigă: Sfânt ești Doamne.

Alt Canon, Irmos :

Veselească-se de tine...

Făcutu-ți-ai sufletul prea sfânt locaș lui Dumnezeu, stăruiind la dumnezeiești biserici totdeauna cu laude și cu rugăciuni.

Poftind a dobândi daruri mari, prea cinstită, ai suferit durerile trupului ca în trup strein.

Slavă :

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirei, și cugetele credincioșilor le-ai adăpat Iuliano.

Și acum, a Născătoarei :

Ca să scape pre oameni, Mântuitorul se naște din cea Prea curată în Vitleem, priimind înfășări ca un prunc.

Irmosul :

Veselește-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea Doamne, scăparea, și întărirea.”

CONDACUL sfintei, glasul al 3-lea.**Podobie :** Fecioara astăzi...

Cu frumsețile fecioriei împodobindu-te fecioară, și cu cununa muceniei acum încununându-te Iuliano, dăruiești tămăduiri celor ce sunt în nevoi și în boale, și mântuire celor ce se apropie către sicriul tău; că izvorăște Hristos dumnezeesc Dar și viață veșnică.

Sedealna glasul al 4-lea.**Podobie :** Cel ce te-ai înălțat...

Fiind înfrumusețată cu bunătați date dela Dumnezeu, și înflorită cu cinstita mucenie, toată frumoasă și fără prihană te-ai arătat cinstită. Pentru aceea Domnul ți-a iubit acum frumsețea, și te-a pus în cămară de mire prea luminoasă, întru carea dănțuești Iuliano cu mucenicii, slăvind pre Hristos.

Slavă, Și acum, a înainte prăznului glas 3.**Podobie :** De frumsețea fecioriei tale...

Împleți-vă de bucurie toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pre Împăratul a toate; o minune negrăită! Cel fără început se începe, și se întrupează cel fără de trup. Peștera priimește înlăuntru pre cel ce ține împreună toate; Vitleeme bucură-te, și dănțuește făptură întru această zi mai înainte de praznic.

Peasna 4-a, Irmos :

Cela ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirei, pe „nor ușor a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, și a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale.”

Sfântul vas cel purtător de mir al cinstitei sfintenii, în cetatea Vitleemului vine să-l de-

șerte; pe acesta carele dă sfințenie nouă tuturor celor ce strigăm: Slavă Hristoase puterei tale.

Grăitorule de Dumnezeu Isaie, văzând împlinite culucurile, proorociile tale, bucură-te și dăntuește; că Fecioara mai pre sus de fire a născut cu trup în peștera Vitleemului pre cel neîncăput.

Iisus cu trup se naște, și în ani cel fără de ani se vede prunc, dezlegând greșelile mele cele învechite, și cu negrăita sărăcie acum mă îmbogățește, pre mine cel ce am sărăcit cu călcări de lege făcătoare de stricăciune.

Alt Canon, Irmos.

Văzându-te Biserica înălțat...

Ăvând gândul întins către Domnul tuturor, nici cum n'ai băgat seamă întinzându-ți-se trupul, și bătându-se cumplit, Iuliano frumoasă fecioară.

Biruit-a dragostea Stăpânului întunecarea trupului, prea lăudată Muceniță; drept aceea ai defăimat și averea șilogodnicul, și ai ales chinurile cele de multe feluri.

Slavă:

Pre tine Mielușaua cea nespurcată rumpându-te vrăjmașii ca niște lupi cu chinurile, Muceniță, te-a făcut dumnezească

jertfă, și junghiere fără prihană lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Văzându-și Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naștere, cuprinzându-se de mirare, strigă: Fiul meu! Cum te voi înfășă acum, pre tine carele înfeși marea cu îngrădire de năsip?

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea slava tă Hristoase, dar „noi pre tine unul născut strălucirea Dumnezezei Tatălui, „de noapte mânecând te lăudăm, iubitorule de oameni.“

Din Fecioară s'a născut Dumnezeu Emmanuil, și în iesle culcându-se, a noastră de a doua chemare a lucrat voind; a aceștia Naștere cu bună credință mai 'nainte să o prăznuim.

Cuvântul Tatălui fiind fără început și de-o ființă, în ieslea dobitoacelor culcându-te, ne-ai dezlegat de necuvântare, pre noi cari mai 'nainte prăznuim cu bună credință a ta Naștere.

Fericită este rădăcina lui Iesei, ceea ce a odrăslit pre cea Curată, carea a purtat floarea cea dumnezească pre Hristos Domnul, a căruia Naștere mai 'nainte o prăznuim bucurându-ne.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Păriul nedumnezeirei celei păgânești-l-ai uscat Muceniță cu curgerile sângiurilor, care s'au vărsat fără dreptate, și au stins focul înșelăciunii.

Cu totul te-ai adus pre sineți lui Dumnezeu, roșeala fecioriei făcându-o mai luminată cu vâpselele sângiurilor.

Slavă:

De frumsețea ta o Stăpâne fiind rănit sufletul fecioarei, a desprețuit cele văzute, strălucind cu frumsețile pătimirii.

Și acum, a Născătoarei:

Minune cu cuviință nouă! Că Fecioara cea curată merge degrab în peștera Vitleemului, să nască pre Dumnezeu carele s'a făcut om.

Peasna 6-a Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării, și m'a înecat vi-
„forul păcatelor mele celor
„multe; ci ca un Dumnezeu
„scoate dintru adânc viața
„mea, mult milostive“.

Prunc tânăr nouă pe pământ născându-se, cel mai 'nainte de veci, din Tatăl negrăit a strălucit, și pre toți ne-a scăpat din călcarea poruncei celei de demult, ca un milostiv.

Streine și prea slăvite lucruri s'au auzit în cetatea Vitleemului, născându-te tu Cuvântul cel fără început; că păstorii cu îngerii ți-au adus cântare, ca unui Stăpân.

Steaua a vestit maghilor pre Soarele dreptăței, cel ce s'a născut negrăit; a căruia cinstita Naștere mai 'nainte să o prăznuim veselindu-ne,

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas..

Fiind rănită de dragoste dumnezească, strigai: Pre Hristos mă grăbesc să ajung pre cel frumos cu podoaba; pentru aceea rabd chinuri neîncetate, veselindu-mă cu duhul.

Gonaciul cel viclean porunca să se întinză fără milă și să se sfărâme mieușaua Domnului, fiind cu inima întinsă către Hristos soarele cel neapus.

Slavă:

Mânecat-ai către Hristos soarele cel neapus, și cu lumina lui ți-ai luminat sufletul și inima, de Dumnezeu înțeleptită, și te-ai mutat către lumina cea pururea fiitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a înfășat marea cu negură, de voie se naște Ziditorul din pruncă, și priimește

înfășare ca un prunc, ca să mântuiască lumea.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dragilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDACUL Înainte prăznuirii, glas al 2-lea

Podoble : Cele de sus căutând...

În Vitleem văzând cu scutece înfășat pre cela ce ține tot pământul cu mâna sa, cântări de praznic mai înainte să aducem celeia ce l-a născut; că se veselește ca o maică, fiind în brațe pre Fiul lui Dumnezeu.

ICOS

Pre Fiul lui Dumnezeu Fecioara fiindu-l în brațe, cu sărutări ca o maică sărutându-l, a grăit: Sămânță n'am cunoscut întru zămislire, și stricăciune n'am luat în naștere, și acum curată sunt, pre cum mai înainte, așa și după naștere. Pentru aceasta mă închin Fiule milostivirei tale celei multe, și slavei celei negrăite, carea ai arătat spre mine. Pentru care mă și bucur, fiind în brațe pre Fiul lui Dumnezeu.

Intru această Lună în 21 de zile, pomenirea sfintei mucenice Iulianei cea din Nicomidia.

Stih: Sabia este podoaba Iulianei.

Ca aceea ce i a pricinuit strălucirea cununei.

In a douazeci și una zi,
Sabia pre Iuliani o sfârși.

Aceasta a fost în zilele lui Maximian împărat, fiică de părinți bogați, cari o au logodit cu oarecare Elersie boier mare de sfat, carele vrând să facă nuntă, sfânta n'a priimit, zicând: De nu te vei face mai întâi eparh al cetății, nu voi face nuntă cu tine, și dacă se făcu eparh, ea iarăși îi zice: De nu te vei întoarce din legea idolor la credința creștină, nu priimesc nuntă cu tine. Deci el spuse tatălui toate, carele ne putând să o întorcă din credința ce avea în Hristos, o a dat pre seama aceluiași eparh și logodnic, ca să cerce duple legile lor. Deci el despoindu-o și bătându-o cu șasesprezece bice de vine de bou crude, și spunzându-o de cosițe, o a ținut până i s'a dezlipit pielea de pe cap, arzându-i coastele cu fiare arse, și cu alt fier ars pătrunzându-i armurile; și legându-i mâinile pre lângă coaste, a poruncit de o a tras în temniță, și stând ea la rugăciune, i s'a arătat vrăjmașul tuturor în chip de inger, îndemnându-o să jertfească la Idoli, și să scape; iară sfânta gonindu-l, îl făcu de spuse fără voia lui cine era. Deci iarăș aducându-o la eparhul, și stând neschimbată din dragostea ce avea către Hristos, o a băgat într'un cuptor foarte ars, carele stingându-se minunat, a făcut de au crezut cinci sute de bărbați întru Hristos, cărora îndată le-au dat sfârșitul prin sabie, împreună cu o sută treizeci de femei. Iară Sfânta aruncată fiind întru o căldare fierbinte, i s'a făcut căldarea bae, care căldare topindu-se, și vărsându se afară a stricat pre păgânii cei ce stau împrejur. Deci biruind sfânta Mucenită toate muncile, ș'a priimit sfârșitul prin sabie. Și când s'a logodit cu Elersie, a fost de șasesprezece ani, iară când s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie a fost de optsprezece ani.

Intru această zi, sfinții cinci sute de mucenici, cari s'au săvârșit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pământul Nicomidenilor tăiați văzură, Cinci sute de mucenici purtători de cunună. Intru această zi, sfințele o sută treizeci de femei, ce s'au săvârșit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pus'au înaintea sabiei capetele împreună a două zecimi încincite,

Intreite zecimi a femeelor mucenice cinstite.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timistocleu.

Stih: Zgărieturile cele prin cue de fier ascuțite,

Lui Timistocles, ca și când ar fi fost altul oarecarele de fier, erau suferite.

Acesta era pre vremea împărăției lui Dechie, din Mira Lichia, păstori de oi fiind Deci ighemonul Asclapie pornind goană asupra creștinilor și sfântul Dioscorid, căutându-se fiindcă fugise la munte, cei ce-l căuta pre el, au aflat pre Timistocles, pascând oile, și-l întrebă pentru Dioscorid, iară Timistocles, l-a ascuns pre acela, zicând că nu știe unde este, și s'a dat pre sineși mărturisindu-se că este creștin. Și propoveduind pre Hristos, înaintea ighemonului Asclapie, și stând cu îndrăzneală, fost-a bătut pre pânțele până s'a spart. Și pre lemn a fost spânzurat. Apoi fiind târît preste bolovani de fier, de carele tot trupul i s'a pătruns și așa și-a dat duhul la Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oare când în Vavilon, văpaia „cuptorului au călcat, cu laudă strigând: Dumnezeu părinților noștri bine ești cuvântat“.

Cum te va încăpea peștera, pre tine carele vii să te naști pentru noi, celace ești neîncăput? Cum te va aplecă Fecioara, cela ce ești hrănitorul tuturor, milostive Iisuse?

Cuvintelor vrăjitorului Valam urmând maghii, au alergat a se închină lui Hristos cu daruri, cunoscundu-l pre dânsul Impărat a toată suflarea.

Fire omenească cea stear-

pă dă de toată fapta bună, bucură-te, și dăntuește! Că vine Hristos să se nască din Fecioară cu trup, ca să te arate pre tine bine roditoare de bunătăți.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Fără socoteală te aruncă nemilostivul judecător în căldare fierbinte, iară Domnul prin înger te păzește nevătămată, pre tine Muceniță carea l-ai cinstit pre dânsul.

Neîngrozindu-te, și mai vârtos cu minte vitejască îmbărbătându-te, prea cinstită Muceniță, te-ai suit pe jeratec, răcoreală simțind și strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Tu Mirelui ca niște zestre ai adus adunarea și poporul cel ce a crezut întru Hristos, risipind negura înșelăciunii cu facerile tale de minuni cele strălucitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te loc al celui neîncăput Maică Fecioară; că vei să-l naști în peșteră, purtând trup, Preacurată; ca să îndrepteze zidirea mâinilor sale.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce

„se țineau de buna credință, în mijlocul văpăiei pogorându-te i-ai rourat, și i-ai învățat să cânte: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pre Domnul“.

Pre mine, cel ce m'am făcut pentru multe călcări de poruncă peșteră tâlharilor Hristoase, pentru milostivirea cea negrăită mântuindu-mă, ai binevoit în peșteră a te naște din curata Fecioară.

Scriindu-mi iertare desăvârșit, te-ai scris cu porunca Kesarului, tu Făcătorul făpturii, împreună cu robii; laud mila cea nemăsurată a milostivirii tale Stăpâne.

Luminat palat Stăpânului, cum ai intrat în peșteră prea mică, să naști pre Impăratul, Domnul cel ce s'a întrupat pentru noi prea sfântă Fecioară, dumnezească Mireasă?

Alt Canon, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Ăvându-ți ochiul și sufletul tău sus către Dumnezeu, cel ce poate mântui, cu dumnezeescul Dar al Duhului, ai stins fierberile căldărilor Muceniță, strigând cu credință cântarea tinerilor: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Ăscultând cuvintele tiranului vrăjmaș, cugetătorii deșertăciunii cei ce erau vrednici de foc, de vie te-au băgat în foc Muceniță, de care nu te-ai ars, fiind răcorită de dragostea Mirelui, cugetătoare de Dumnezeu, Iuliano.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Stătu-ai înaintea judecăței propoveduind pre Hristos Dumnezeu nemuritor, carele a răbdât răstignire și a omorât ratăcirea, și a dat viață nemuritoare credincioșilor, celor ce strigă: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul, carele ș'a pus scaunul său pe nori, pe nor vine să se nască nouă din Fecioară, ca să risipească norii cei întunecați ai păcatului, de la sufletele noastre, cari strigăm lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Da-niil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntrul a adus; iară tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla ce ai purtat în pân-tece, lumii binecuvântarea ai înflorit; pentru aceasta „toți te slăvim“.

Să dănuim credincioșilor, să săltăm, și cu un glas să strigăm: Vine mântuirea tuturor, se apropie să se nască Domnul, și să mântuiască pre cei ce cinstesc Nașterea lui cu dumnezească înțelepciune.

Ia-ți psaltirea și alăuta sfinte Davide, și dulce cântă: Casa Euf-ratului veselește-te, că acela pre carele Tatăl din pân-tece l-a născut, întru tine luminat s'a născut, din Fecioară întrupându-se

Ca picătura, ca ploae mare s'a pogorât Stăpânul în pân-tecele tău, și pământul cel uscat, adică uscăciunile nedum-nezeirii le-a udat, și mărire înșelăciunii le-a uscat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Piatra cea netăiată...

De patimile purtătoarei de chinuri Iuliane, cele pentru credință, s'au mirat îngerii, în ce chip cu firea femească a

rușinat, pre cel ce a omorât pre strămoașa ei în rai.

Ca o muceniță împodobită și fecioară mărită, ți-ai împletit cununa dreptății duple lege, călcând cu trupul pre cel fără de trup, și te-ai făcut purtătoare de biruință.

Pre tine rânduiea cea în-țelegătoare, turturea cea nestricată, și porumbița ceea ce ai aripi poleite cu mucenia, carea ai zburat către Dumne-zeu, și te-ai odihnit, te cinstim.

Slavă:

Înflorit-ai ca crinul în văile muceniei, purtătoare de chinuri Iuliano, și purtând fecio-ria ca un trandafir cu bun miros, te-ai făcut dumneze-ească mirosire Mirelui tău ce-lui înțelegător.

Și acum, a Născătoarei:

Purtând pre cea ce toate le poartă, vii către Vitleem Fecioară, ca să-l naști și să-l culci în iesle, ca pre un prunc; pentru ca cu deosebire să să-vârșească ridicarea oamenilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite;

„pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvim.

SVETILNA

Podobie : Cercetatu-ne-a pre noi...

Credincioșilor, să aducem
acum cântări Înainte prăznirii
Nașterii cu credință; că merge
și se apropie Hristos de Vi-
tleem să se nască ca un om
din Fecioară, și să se arate
prunc cu scutece înfășat, cela
ce este mai 'nainte de veci.

Slavă, a sfintei, asemenea :

De cămara ta cea de mire
Cuvinte, dorind Mucenița, a
răbdat toată ispita chinurilor,
cu ajutorul tău; pentru rugă-
ciunile ei Dumnezeu, rugă-
mu-ne ție, milostivește-te spre
sufletele noastre, și ne mân-
tuește.

Și acum :

Vitleeme pământul Iudei
împodobește-ți intrările, că iată
întru tine Fecioara și Născătoa-
rea de Dumnezeu, vine să nască
în peșteră și în iesle, pre Domnul
meu și Dumnezeu.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie : Îngerești-le puteri...

Înțelepciunea cea ziditoare
acum vine, norii proorocești
se deschid, Darul înflorește,
adevărul a răsărit, încetează

vorbele cele întunecate ale
umbrei; ușa Edemului s'a des-
chis, Adame dăntuește; Zidi-
torul nostru Dumnezeu, de bună
voie s'a zidit.

Cuvintele proorocilor și ve-
deniile plinindu-le, s'a născut
cu trup, și Cuvântul s'a întrupat,
și în ieslea dobitoacelor năs-
cându-se s'a culcat. Aceasta
este smerenia cea desăvârșit,
aceasta este înfricoșata rându-
ială, pentru carea cântăm: Îm-
păratul lui Israil, Hristos, vine.

Ca să curățești de veninul
stricăciunei, și să înnoești chipul
meu cel dintâiu, te-ai întrupat,
culptete te-ai hrănit, și cu scutece
te-ai înfășat, cela ce cuprinzi
toate cu voința, Făcătorule de
bine Cuvinte; te laud Îngere
al sfatului părintesc, prin carele
eu mă fac nemuritor.

Din sânurile Tatălui nede-
părtându-te, om te-ai văzut, și
pe mâini feciorești fiind ținut,
pre maghi dela Persida prin
stea i-ai chemat, cari s'au în-
chinat ție Împăratului și Dum-
nezeu; ca să pierzi cu Duhul
buzelor pre domnii păgânilor
cei necredincioși, și să paști
pre poporul cel priimit.

Slavă asemenea :

Cuvântul cel ce este de o
ființă cu Tatăl, amestecare luând

din curat sângele fecioresc, s'a zidit și a crescut cu vremea, și după aceea s'a născut în peșteră. Minune mare! Ingerii se veselesc, oamenii cântă: Impăratul lui Israil Hristos vine.

Și acum, asemenea :

Proorociile vrăjitorului Va-laam se plinesc, că cei ce se țineau de înșelătoriile persești, strălucindu-se de lumina stelei celei neobișnuite, cu daruri au însemnat pre Hristos, soarele cel neapus, Dumnezeu Impăratul cel în Vitleem întrupat, și de bună voie mort.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie : Casa Eufratului...

Strălucește steaua acum în peșteră, păstorii cu ingerii, maghilor cu daruri, gătiți-vă a-l întâmpina.

Stih : Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Ca să se plinească proorociile proorocilor, în Vitleem s'a născut, și Edemul a deschis celor din Adam, Domnul.

Stih : Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Vnge cu mir Vitleeme ieslea cea sfântă, că întru tine Stăpânul, va să-și tinză razele Dumnezeirei sale.

Slavă, Și acum, asemenea :

Veniți pământeni cu un glas, să laudăm neîncetat pre Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu Maria; din carea Hristos s'a născut.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul

INTRU ACEASTA LUNA

ÎN 22 DE ZILE.

Înainte prăznuirii Nașterii lui Hristos; și sfânta mucenită Anastasia mântuitoarea de otravă.

La Doamne strigat-am, Stihirile Înainte prăznuirii 3, și ale sfintei 3, Stihirile Înainte prăznuirii glasul 1-lu.

Podobie : Prea lăudaților Mucenici ..

Tot pământul văzând pogorîrea lui Dumnezeu, se veselește, maghii daruri aduc, Cerul prin stea vestește, ingerii slavoslovesc, păstorii fluerând se minunează, ieslea priimește ca un scaun în chipul focului. Bucură-te Maică văzând acestea!

Lumină spre descoperirea neamurilor ai venit, îmbrăcându-te cu asemănarea chipului meu, Fiul meu cel fără început; cea ce ești naștere negrăită din Tatăl cel fără început; că vii cu sărăcia întru carea te-ai îmbrăcat, să îmbogățești omenirea cea sărăcită; laud milostivirea ta Doamne.

Ca pre un prunc văzându-

mă odihnind în brațele tale Maică, veselește-te, că am venit să scap toată lumea, și pre Adam pre carele am zidit, cel ce cu sfatul cel rău al șarpelei a gustat din pom, și castricat a fost dat afară din desfătarea raiului.

Alte Stihiri, ale sfintei, glas 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Cât sunt de frumoase faptele tale Muceniță, cât sunt de lăudate nevoințele tale, cât este de vestită mărturisirea ta, cât sunt de multe minunile tale și nenumărate semnele, prin care te mărește în veci, acela pre carele l-ai slăvit prin pătimitoare mădularele tale.

Poftind curată buna laudă a celor ce se chinuesc, te-ai nevoit să te asemeni râvnelor. Pentru aceea ai suferit dureri foarte iuți, și acum cu dumnezeescul Dar ușurezi toată durerea sufletelor și a trupurilor noastre, ale celor ce cinstim nevoințele și durerile tale, prea lăudată.

Strălucit-ai cu adevărat mai mult decât soarele săvârșindu-ți calea pătimirei tale, și cu razele multelor minuni ale tale, luminezi cugetele tuturor, celor ce cu credință se apropie de dumnezeescul tău sicriu; carele izvorăște ape dumne-

zeești, Anastasie muceniță cea cu nume mare.

Slavă, a sfintei, glas al 2-lea:

Darul învierii ai luat Anastasie prea lăudată, chinuri suferind în priveriște; că mulțimea dracilor ai pierdut, și adâncului mării i-ai dat, purtătoare de chinuri Muceniță, ceeace ești vrednică de minune.

Și acum, a înainte prăznurilor glas al 4-lea

Vitleeme împodobește-te, cântă cetate Sioane! bucură-te pustie, mai 'nainte încredințând bucuria! Că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască. Și peștera priimește pre cel neîncăput nicăerea, și ieslea se gătește să priimească viața cea veșnică. Acestuia toți să-i cântăm, și să-i strigăm: Mântuește sufletele noastre li-suse Dumnezeu, cea ce te-ai întrupat pentru noi.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile, glas al 2-lea

Podobie: Casa Eufratului...

Vine Hristos, pre cel viclean să-l sfărame, pre cei din întunec să-i lumineze, și să dezlege pre cei legați; mai 'nainte să-l întâmpinăm.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Cântați moștenirile neamu-

rilor, laudă și slavă, maghii cu daruri, păstorii fluierând, cu grabă alergați.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Munții și dealurile, văile și câmpii, râurile și toată făptura, slăviți acum pre Ziditorul cel ce s'a născut.

Slavă, a sfintei glas al 4-lea.

Numită fiind cu numele Învierii lui Hristos cei purtătoare de viață, în multe feluri ai urmat cinstita viață a chemărei. Și firea întărindu-ți, și îmbrăcându-te cu înțelepciunea, ți-ai țesut haină văpsită cu roșala sângelui tău; și împărătește fiind ca un sceptru Crucea, împărătești împreună cu Dumnezeu și Mântuitorul, Anastasio prea fericită. Pre acesta roagă-l, ca și pre noi să ne lumineze, cu dumnezească slava lui.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas același.

Isaie dăntuește, pre Cuvântul lui Dumnezeu primește; proorocește Fecioarei Mariei, că rugul va să se aprinză, și de foc, adică de raza Dumnezeirii, nu se va arde; Vitleeme împodobeste-te, deschideți ușa Edeme, și voi maghilor mergeți să vedeți mântuirea în iesle înfășată. Pre acesta stea-

ua l-a arătat deasupra peșterei, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

Troparul sfintei, glas al 4-lea.

Mielușiaua ta Iisuse Anastasia...

Caută la sfârșitul cărței.

Slavă, și acum a înainte prăznuirii asemenea

Gătește-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21 de zile.

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Canonul, Irmosul de două ori.

Troparele pe 6, și iarăși Irmosul, în amândouă strănile.

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cei de a patra cânt...

Peasna 1-iu, glas al 6-lea, Irmos :

Cu tăiere s'a tăiat marea Roșie, și adâncul cel „hrănit cu valuri s'a uscat, „aceeași împreună făcându-se, „celor fără de arme trecută, și „celor prea întrarmați mor- „mânt. Și cântare cuvioasă lui „Dumnezeu s'a cântat; că cu „slavă s'a prea slăvit Hristos „Dumnezeul nostru.”

Cea pricinuitoare de viață și atotstăpânitoare, înțelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, ș'a zidit eiși casă din curata Maică, care nu știe de bărbat; că în trupească casă îmbrăcându-se, cu slavă s'a prea slăvit Hristos Dumnezeuul nostru.

Taine învățând pre maghi, cei ce au fost pârgă din păgâni, îi cheamă înțelepciunea lui Dumnezeu, pre cei mai 'nainte necuvântători, ca să-i ospăteze în taină, în ieslea dobitoacelor fiind pusă masă de taină. La care aleargă cu daruri călătorind, steaua înainte strălucindu-le.

Să auzim acum graiurile proorocești, cele pline prin Duhul; că Fecioara luând în pânțece, vine să nască pre cel ce a fost mai 'nainte; pre carele maghilor Cerul l-a arătat, și păstorilor îngerii, ca pre cel ce s'a arătat ca un prunc.

Peasna 3-a, Irmos :

Domn fiind a toate și Ziditor Dumnezeu, zidirea luiși „o a unit, cel fără patimă să- „răcind; și ca un prunc fiind „purtat cu trup, în iesle sără- „cească s'a culcat strigând: „Mâncați trupul meu, și întru „credință vă întăriți.

Pre Hristos mântuirea, cel ce vine să-și verse sângele său acum pentru lume, Irod se sălbăticește să-l omoare mai 'nainte de vreme, nebunindu-se mai 'nainte de nebunia lui Pilat. Pentru aceasta cu îngrozitoare cruzime, mulțimea pruncilor a junghiat.

Bărbatul nebun a zis, nu

este Dumnezeu; acesta umplându-se de nebunia cea de istov, se bolnăvește pentru uciderea lui Hristos, și căzând în întunecata îndrăzneală, s'a întrarmat spre uciderea pruncilor celor ce nu știau de răutate, și pământul cu sângiurile l-a spurcat.

Peasna 4-a, Irmos :

Mai 'nainte văzând proorocul taina ta cea negrăită „Hristoase, a strigat: Pus-ai tare „dragoste de întărire Părinte în- „durate; că pre Fiul unul născut „Bunule curățire în lume l-ai „trimis“.

Ca ploaia pe lână, și ca o picătură pe pământ, pogorându-te la ceea ce te-a născut Doamne, vii cu milostivire acum să te naști, și cu oamenii să locuești. Că pre tine unul născut, curățire în lume, Tatăl te-a trimis.

Impărtășindu-te trupului omenesc Hristoase, din sămânța lui Avraam, vii să dai Dar peste Dar și să mântuești chipul, și să-l faci fără stricăciune. Că pre tine unul născut, curățire în lume, Tatăl te-a trimis.

Băutura cea nouă, carea David de demult însetând a poftit să o bea, în peștera Vitlemului vine să izvorască, și să potolească setea din sufletul

lui Adam și a lui David; din cari după trup se naște Hristos.

Peasna 5-a, Irmos.

Cu legătura dragostei fiind legați, ca niște iubitori de „frați, să dăm slavă celui ce „stăpânește toate și lumea „foarte o iubește, celui ce a dat „mântuire pre Fiul său cel iubit, „celui ce dă pace tuturor“.

Celui ce ține apa cea din văzduh ne ținută, înțelepciunea lui Dumnezeu, carea oprește adâncurile, și înfrânează mările, ca ploaia pe lână pogorându-se, s'a sălășluit în pântecel Fecioarei.

Pre maghi, ucenicii vrăjitorului Valaam, îi cheamă Hristos spre cunoștință prin stea, și cel ce îmbracă Cerul cu nori, cu scutece se înfașă și în iesle se culcă, acela de carele se cutremură Heruvimii, și în peșteră încap, cel ce umple toate.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „și viforul ne mai răbdându-l, „ca Ionă strig către ține Stăpânul: Scoate-mă din stricăciune“.

Domn știindu-te cerurile, spun slava ta Mântuitorule, prin stea chemând acum pre maghi

cu daruri spre cunoștința ta, și spre dumnezeiasca închinăciune.

Intinăciunea de cine s'a atins, să o lepede, și așa curat fiind, de Hristos cel curat să se atingă, carele prunc s'a culcat în iesle, și curățește adâncurile inimilor.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpăea cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpăiei aruncându-se, fiind rourați, „au cântat: Binecuvântat ești „Doamne Dumnezeu părinților „noștri“.

Clătind cu capul Irod, la cele rele mai 'nainte privind, s'a îndemnat, vreme potrivită căutând, să omoare pre Hristos, cel ce are putere peste viață și peste moarte; pre Dumnezeu, carele este Domnul tuturor și Stăpân făpturei.

Câți din voi sunteți prieteni lui Hristos, fugiți împreună cu cel ce a fugit în Egipt, și acestuia drept să vă închinați cu dumnezeiască cuviință strigând, și cu un glas să-l prea slăviți.

Cela ce nu este cu mine, împotriva mea lucrează, zice Hristos, și cel ce nu adună cu mine, asemănatu-s'a celui ce risipește. Pentru aceasta să

ne înfricoșăm de trupească smerenia lui.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părintești, fericirii tineri în Vavilon „mai 'nainte nevoie pătimind, „au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărățează; și împreunându-se cu „focul, de carele nu s'au ars, „celui ce stăpânește vrednică „cântare i-au cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l „prea înălțați întru toți vecii.“

Cugetătorii de Dumnezeu cei împreună crescuți, în Vitleem mergând înaintea Cuvântului, cu îngerii și cu păstorii să vedem minune, înălțând slava lui Dumnezeu celui ce este întru cei de sus; celui ce dă bună voință oamenilor, și pace. Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

De legea dragostei știind-ne, voința iubirei de frați să o priimim; unul cu altul pace având, și una împreună înțelegând, că dătătorul de pace Hristos vine, ca să împace toate, și să mântuiască pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cinstit-a cu cuvinte înșelă-

toare Irod cel fărădelege, pre Hristos cel ce s'a născut; și către maghi s'a fățarnicit, ca și cum și el însuși ar fi vrut să se închine. Dar nu s'a rușinat gonind pre Dumnezeu cel ce se tăinuia, nici de prunci nu i-a fost milă, și nu s'a înțeleptit a strigă: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii

Peasna 9-a, Irmos:

Din ospățul Stăpânului, și din masa cea nemuritoare în peștera cea săracă „cu gânduri înalte, veniți creștincioșilor să ne îndulcim, „cunoscând pre Cuvântul cel „ce s'a întrupat negrăit; pre „carele îl slăvim.“

Mergeți, zis-a Irod celor mai mari preste maghi, de căutați pre prunc, și dacă îl veți afla, degrab să mi-l spuneți; vicleșug în inimă meșteșugind. Dar s'a batjocorit înșelătorul, în deșert făcând fărădelege.

Făcătorul cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci, s'a născut din Fecioară, înțelepciunea și Cuvântul, și puterea lui Dumnezeu fiind. Pentru aceasta pre însuși Domnul îndoit știindu-l Dumnezeu și om, îl slăvim.

Precum om te-ai arătat cu

firea, iară nu duple nălucire, așa Dumnezeu cu împărțirea răsplătirilor, pentru firea carea ai luat Mântuitorule. Pentru aceasta cinstind dumnezească venirea ta cea din Fecioară, pre tine te slăvim.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele** duple obicei.

După întâia Stihologie. Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Făptura s'a luminat, că ziditorul mai 'nainte vine să se nască în peșteră, pentru milostivirea cea negrăită. Păstori întâmpinați-l cu grabă; maghi veniți văzând minune înfricoșată, daruri în mâini ținând, și zicând: Slavă Impăratului celui ce s'a născut, slavă celui ce ne-a înnoit pre noi; acestuia întrupat să ne închinăm ca unui Impărat al tuturor.

Slavă, Și acum, glas al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dumnezeeste se veselește făptura astăzi, că Hristos Domnul Fiul Dumnezeului meu, din curata Fecioară se naște, făcând tot neamul omenesc nemuritor, dezlegând și blestemul strămoșei Evei. Pentru aceasta ca Făcătorului de bine al nostru cântare să-i aducem.

După a doua Stihologie, Sedealna glas al 6-lea.

Podobie: Mormântul deschis fiind...

Din Persida împărații, aur, smirnă și tămâie, Impăratului celui ce s'a născut și Dumnezeu au adus de demult; iară noi acum mai 'nainte prăznuind Nașterea lui, cu bună cinstire, și din suflet să-i aducem nădejde, credință și dragoste, laudând pre Fecioara.

Slavă, Și acum, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi ..

Pre Fecioara ceea ce a născut pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci; dreptul Iosif laudându-o, a strigat: Văzu-te pre tine Biserica Domnului, purtând pre cela ce a venit să mântuiască pre toți oamenii, și a arătat pentru milostivire, biserici dumnezeesti, pre cei ce-l laudă.

După psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6.

CANONUL înainte prăznuirii.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaniul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i „cântăm.

Din norul fecioresc Soarele cel mare ne-a răsărit nouă, Isus luminarea celor ce suntem întru

întunec, să-i cântăm lui, carele s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Ășteptarea neamurilor, Împăratul păcei vine, să ucigă pre luptătorul. Să ne sârguim a-l întâmpina pre acesta, carele se naște în Vitleem spre mântuirea noastră.

Prooroceștile glasuri cele dumnezești se plinesc, înfricoșată arătarea lui Hristos mai 'nainte însemnând; că Mie-lușaua se apropie să nască pre Mielul, Mântuitorul și Domnul tuturor.

A Născătoarei :

Pre tine Porumbița Stăpânului cea curată, cea cinstită, fără prihană și frumoasă între femei, ca pre ceea ce ai născut pre Domnul tuturor, te fericiim cu credință, de Dumnezeu Fericită.

Alt CANON, al sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Te laud cu dragoste muceniță Anastasie.

Peasna 1-a 'glas al 8-lea, Irmos :

Cântare să înălțăm...

Laudă să trimitem lui Dumnezeu, carele va să se nască cu trup din Fecioară, în cetatea Vitleemului, și să se pue în iesle ca un prunc, ca să mântuiască neamul omenesc.

Numai frumsețea lui Hristos

cea dorită căutând slăvita Anastasie ai trecut cu vederea frumsețile lumii, cu tăria gândului, și te-ai învrednicit moștenirii celei nemuritoare, Muceniță.

Slavă :

Noaptea întunerecului rătăcirii înțelepțește o ai trecut cinstită, luminându-te cu lumina Duhului; și acum te-ai sălășluit unde este lumina cea dumnezească a Treimei celei nezdite.

Și acum, a Născătoarei :

Ărătat-s'a Dumnezeu cel nevăzut născându-se din Maică Fecioară mai pre sus de fire, sărăcind cel bogat pentru multa milostivire, ca să îmbogățească pre oameni cu nemurirea.

Peasna 3-a, Irmos :

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeu meu, „carele ai înălțat cornul creștincioșilor tăi Bunule, și ne-ai întărit pre noi pe piatra mărturisirei tale“.

Cela ce numai cu cuvântul ai întins Cerul, intri în peșteră să te culci în ieslea dobitoacelor Hristoase, vrând să ne scapi pre noi de dobitocie, pentru milostivire.

Strigă proorocul arătat: Dumnezeu nostru este acesta, și nimenea altul nu se va ase-

măna lui; aflat-a toată calea științii, cu oamenii unindu-se.

Nu sufăr a te privi Hieruvimii și cum te suferă ieslea, cea ce ești neîncăput cu firea? Pentru multa milostivire te naști din Fecioară pentru noi, iubitorule de oameni Doamne.

A Născătoarei :

Mai 'nainte te-a văzut pre tine munte oarecând Daniil proorocul, din carele piatra s'a tăiat, Născătoare de Dumnezeu, zdrumicând și sfărâmând capiștile idolilor, prea curată dumnezească Mireasă.

Alt Canon, Irmos :

Doamne cea ce ai făcut...

Prunc înfășat va să te vază pre tine Domnul cel nepipăit, culcat în iesle; săltați munților și dealurile îmbrăcați-vă cu dumnezească bucurie, umplându-vă de lumină.

Cu îndrăzneala bune credințe, ai tâmpit săgețile cuvintelor, fiind îmbogățită cu mântuitorul cuvânt, Anastasie; și cu dumnezească dragoste îndreptându-ți mișcările sufletului.

Slavă :

Numai pre Domnul caut, strigai Muceniță, numai de dragostea lui mi-am legat sufletul, și de strălucirile lui cele

prea luminate, merg a mă lumina din destul, cu dreptatea gândului.

Și acum, a Născătoarei :

Fecioară neispită de nuntă, tu porți întrupat pre cea ce poartă în mâna lui toată lumea; carele născându-se îl culci în iesle, văzându-se prunc cel mai 'nainte de veci,

Irmosul :

Doamne cea ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta; că tu ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni.

CONDACUL Înainte prăznuirii, glas al 3-lea

Podobie : Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, laudă cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Sfințite cuvintele proorociilor sfârșit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Viteiului, în lăuntrul peșterii; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dăntuește! Că Stă-

pânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpând din stăpânia celui străin, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfintei, glasul 1-lu.

Podobie : Mormântul tău...

Că pre o mireasă a lui Hristos te laudăm fecioară, ca pre Tecla cea cinstită, duple vrednicie te cinstim; pentru că întru pomenirea ta se varsă izvoare de tămăduiri. Că tu ai luat Dar, ca ceea ce ai păzit poruncile Domnului, cu puterea Duhului.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii, glasul al 8-lea.

Podobie : Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Nașterii lui Hristos săvârșindu-le, să prăznuim credincioșilor și duple vrednicie toți mai 'nainte să întâmpinăm, ca și maghii daruri aducând fapte bune, și să cântăm Dumnezeu-lui nostru cântare nouă îngerească, celui ce s'a născut în Vitleem mai pre sus de fire, din Fecioara fiica lui Dumnezeu; pre carele toți îl slăvesc.

Peasna 4-a, Irmos :

Hristos este puterea mea
Dumnezeu și Domnul,
„cinstita Biserică cu dumne-

„zeească cuviință cântă, strigând: Din cuget curat întru „Domnul, prăznuind“.

Iată a răsărit steaua de departe din Iacov, care mai 'nainte s'a vestit de demult, om făcându-se Dumnezeu cel necuprins, și se vede înfășat cu scutece.

Domnul, mântuirea tuturor, se vede prunc, șezând în fecioreștile sânnuri, cel ce se odihnește în sânnurile Tatălui ca un fiu.

Inchizându-te mie oarecând Edeme pentru furarea mâncării, deschide-te, cel ce m'ai despărțit de a ta neperitoare dulceață; că iată se naște acum cel ce se îmbracă întru mine.

A Născătoarei :

Proorocul Avvacum cu Duhul mai 'nainte te-a văzut pre tine Fecioară, munte dumnezeesc, umbrit cu bunătăți, din carele s'a arătat nouă cel ce luminează sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos :

Auzit-am Doamne taina...

Ăcum se plinesc graiurile celor ce proorocesc prin dumnezeescul Duh; căci Fecioara merge să nască în peșteră, pre cel cu totul desăvârșit.

Căutând cu înfocată dragoste lauda mucenicilor, o ai aflat, strălucindu-te foarte tare, cu gând fără de îndoială, ceea ce ești cu suflet răbdător.

Slavă :

Imbrăcatu-te-ai cu haina cea țesută din Darul cel de sus, cu dezbrăcarea trupului, purtătoare de nevoință, Muceniță prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei :

Din pântecul tău cel purtător de lumină, iese purtând trup, Impăratul cel ceresc, culcându-se în iesle ca într'un scaun.

Peasna 5, Irmos :

Cu dumnezeiască strălucirea ta Bunule, sufletele „celor ce mâneacă la tine cu „dragoste, mă rog luminea- „ză-le, ca să te vază Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine ade- „văratul Dumnezeu, cela ce „chemi din negura greșelilor“.

Casa Eufratului Vitleeme, Domn va ieși din tine întru Israil, carele va chema neamurile cele lepădate, precum mai 'nainte a zis Miheea, cu Duhul fiind luminat.

Ca să pască turma sa cu tărie însuși Iisus, din Fecioară va să se nască, și până la

marginile pământului se va înălța, proorocul cel de Dumnezeu grăitor de demult mai 'nainte a vestit.

Cu Duhul înțelepciunii, Duhul lui Dumnezeu, Duhul tăriei și al sfatului, al științei și al înțelegerii, cu Duhul temerii de Dumnezeu, să mă umple Fiul cel ce s'a născut din coapsele tale.

A Născătoarei :

Dumnezeu oamenilor asemănându-se, a sărăcit trupește, ca să ne îmbogățească pre noi cu slava sa, și în peșteră s'a născut cel necuprins. Deci pre acesta cu gând drept să-l priimim.

Alt Canon, Irmos :

Mâncând strig către tine...

Răsărit-a steaua Iudei, porbind spre închinăciune, dela pământul Haldeilor pre cunosătorii de stele, precum este scris.

Dupre lege te-ai nevoit, biruind pre cel fărădelege, Muceniță pururea pomenită, cu puterea Duhului.

Slavă :

Învierea lui Hristos închi- puești cu numirea surpând pre vrăjmașii cei nevăzuți, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei:

În peșteră subț pământ merge să se nască Hristos din Fecioară; veselească-se toată făptura.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea „mult milostive!“

Iată la ale sale vine Hristos, să ne lipim de dânsul credincioșilor prin Har și prin dumnezești fapte bune, și să-l primim fiind luminați la suflet și la inimă.

Rădăcină a odrăslit din Ieseiu, și dintr'însa a ieșit Dumnezeuul nostru, nădejdea neamurilor, odihna și cinstea; precum de demult a proorocit Isaia, dumnezeeste fiind luminat.

Fășile păcatelor mele celor multe le dezlegi, prin înfășurarea scutecelor; mă îmbogățești Iisuse al meu, pre mine cel cumplit sărăcit prin răutate, și sărăcești, născându-te.

A Născătoarei:

Învăluiește viforul protivnicilor gânduri, smerită inima mea, prin bântuețele viclene-

lor duhuri; alinează-l cu mijlocirea ta de bine iubitoare Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voi u vărsă...

Luând Milostivul firea noastră, se vede ca un prunc, cel ce zămislește în pânțece pre prunci, și se înfașă și este culcat în iesle, și-mi dezleagă cu bunătatea sa lanțurile patimilor celor cu multe împletituri.

Cercând cu tărie nevoințele sfinților mucenici cele pentru Hristos, slujind la trebuințele lor, și spălându-le ranile, te-ai îmbogățit Cuvioasă cu buna laudă, care vedeai că strălucește pentru ei.

Slavă:

Picături de vindecări verși din ploile dumnezeștilor daruri, și râuri de patimi oprești, și ajuți celor ce se primejduesc cumplit, pururea pomenită Muceniță a lui Hristos, cea cu numele dumnezeestei învieri.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecând firea oamenilor cea stricată, prin călcarea poruncei cea de demult, se naște prunc tânăr fără stricăciune, și șade în sânurile tale ca pe un scaun, ceeace nu știi de mire; fiind nedepărtat de părinteasca ședere a Dumnezeirii.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi văr-
„să către Domnul, și lui voi
„spune scârbele mele; că s'a
„umplut sufletul meu de rău-
„tăți, și viața mea s'a apro-
„piat de iad, și ca Ionă mă
„rog: Dumnezeu, scoate-mă
„din stricăciune“.

CONDACUL sfintei, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cei ce sunt întru ispite și
în necazuri, la biserica ta a-
lergând, iau adevărate tămă-
duiri din dumnezeescul Dar,
cel ce locuște întru tine A-
nastasie; că tu, pururea izvo-
răști lumii tămăduiri.

ICOS:

Ceeace ești numită cu nu-
mele învierii lui Hristos, pre-
mine cel căzut acum, înviază-
mă cu rugăciunile tale picând
în sufletul meu din minunile
tale Muceniță picături, și ar-
derea cumplitului păcat stin-
gându-o. Că lumea mântuești
totdeauna din multe feluri de
patimi, de care și eu sunt is-
pitit; că tu tuturor toate dâ-
du-le, lumii izvorăști tămăduiri.

**Întru această lună, în 22 de zile, pomenirea
sfintei marei muceniță Anastasiei izbăvi-
toarei de otravă.**

Stih: Anastasia și arsă fiind, mare doftorie
credincioșilor este,

Căci vindecând toată otrava, sănătate dăru-
ește.

În a douăzeci și doua zi,
Anastasia arsă în foc muri.

Sfânta și viteaza muceniță Anastasia
era în vremile împărăției lui Dioclițian,
în orașul Romei, fiică fiind unui Ellin, anu-
me Prepecsestat, și mamă sa Fausta crești-
nă fiind, și dându-o la dumnezeescul și bla-
gocestivul om, anume Hrisogôn, de se în-
văță de dânsul sfânta carte, iară credința
în Hristos o învăță dela maică-sa, și o mă-
rită după un Ellin, anume Puplie, a căruia
împreunare suferea fără dragoste pentru ne-
credința lui, prefăcându-se pururea că este
bolnavă, și nu priimea a avea trupeasca
împreunare cu dânsul, și purta haine mai
aproape sărăcești; se aduna pururea cu fe-
mei lipsite, și sluja pre ascuns celor ce
se chinuiau pentru Hristos, intrând pe la
închisori, unde se aflau, scoțându-i din le-
gături, și ungându-le ranele cu untdelemn;
și dându-le bucățele bune, numai o slujnică
fiind cu dânsa. Deci pentru unele ca ace-
tea, întâi se băgă la închisoare de bărbatul
ei, după ce-i pricepă gândul, și cele ce fă-
cea și de vreme ce acela avu cale a face
pre mare, se înecă cu corabia. Iară sfânta
văzându-se slobodă, își împărți toată ave-
rea la săraci, și slujia mai fără grijă, celor
ce se chinuiau pentru Hristos, și dacă-și
luă sfârșitul vieții lor, îi luă și-i îngropă cu
cinste, și îndemnând pre mulți spre muce-
nicie, și pătimind și la chinuri înaintea mul-
tor ighemoni și aruncată fiind în mare îm-
preună cu alte femei, mai pre urmă legată
fiind la pari, și băgată în foc a luat cu-
nuna muceniei. Și se face soborul ei la
mucenia sa, ce este aproape de intrările lui
Domnii.

**Întru această zi, pomenirea sfântului mu-
cenic Hrisogôn de sabie s'a săvârșit.**

Stih: Hrisogôn grumazul spre sabie ș-a dat,
Cel ce cu Duhul de aur, iară cu puterea de
aramă s'a aflat.

Hrisogôn mucenicul lui Hristos, se tră-
gea din Roma, pe vremea împăratului Dio-
clițian, eră om cinstitor și temător de Dum-
nezeu carele a stăut și dascăl, pomenitei
mai sus sfintei Anastasiei, precum am spus,
atât la credința lui Hristos, cât și la sfintele
Scripturi. Deci fiindcă atuncea s'a pornit
goană împotriva creștinilor dela Dioclițian
și Maximian, pentru care fiind prins și ace-
sta s'a pus la închisoare, și atuncea a scris

către el ucenița sa Anastasia, ca să se roage pentru dânsa. Iară mai vârtos să se roage, că de se va face bărbatul său Puplie creștin, să trăiască și să se mântuiască; iară de nu se va face, să moară, și să nu trăiască ca să cheltuiască bogăția ei cu închinătorii de idoli; ci ea să o cheltuească întru ajutorul sfinților mucenici și spre mângâierea săracilor, care aceasta s'a și făcut, pentru că bărbatul său s'a înecat în mare, precum s'a zis mai sus. Ea însă cerceta pre sfinții mucenici, și cheltuia banii săi întru îngrijirea pentru ei și pentru săraci, și îmbrăcându-se cu haine sărăcești, mergea și slujea sfinților prin închisori. Atuncea și Dioclițian în Nicheia aflându-se, a scris la Roma să se omoare toți creștinii, iară Hrisogón să se aducă legat la Nicomidia, și aducându-se să se golească, și așa prin sabie să-și dea sfârșitul, care s'a și făcut, și tăindu-i-se capul, purtător de cunună s'a suit la Cer.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Teodotei, și a coconilor ei, cari în foc s'au săvârșit.

Stih: Teodota împreună cu prea iubiții săi fii suferă focul,

Cu dragostea lui Hristos, fierbând mai presus de cât focul.

Mucenița Teodota era din Nicheia Vitiniei, și auzind cele pentru sfânta Anastasia, s'a dus la ea, și petrecea împreună, având cu sine și trei copilași ai ei. Iară mai înainte sfânta aceasta a fost cerută spre însoțire de nuntă, de un boeroarecare Levcadie; ci nu s'a plecat, și vrând ca să scape de el, l a înștințat să o aștepte puțin, și apoi îi va face voia sa. Și boierul așteptând, ea ș'a împărțit averea sa la săraci, și slujea prin închisori sfinților. Deci auzind Dioclițian, că toate închisorile, și prăvăliile sunt pline de creștini, a poruncit, ca toți întru o noapte să se omoare; unii prin foc, alții prin apă și alții prin sabie. Atuncea Levcadie a dat pre sfânta Teodota și pre copii ei oarecări Nichitie, ighemon Vitiniei, ca să o cerceteze pre ea. Iară Nichitie fiind muștrat de Evvod, întâiul ei fiu s'a mâniat; și aprinzând mare cuptor de foc, a poruncit să arunce pre Teodota cu fiii săi întrânsul; și așa săvârșindu-se, purtătorii de cunună s'au înfățișat la Stăpânul Dumnezeu,

câștigând fericirea cea veșnică și neîmbătrânită.

Intru această zi, sfântul mucenic Zoil.

Stih: Lăsând Zoil viața trecătoare, în laturea celor vii a aflat viață stătătoare.

Intru această zi, deschiderea ușilor sfintei lui Dumnezeu bisericii cei mari,

Stih: Bărbați sfințiți porțile lui Hristos au ridicat

Și davidiceștile ziceri nouă ne-a însemnat.

Intru această zi, alergătura luminei bisericii lui Dumnezeu.

Stih: Luminele împrejurul bisericii astăzi alergând,

Drumul dumnezeesței lumini în totul, se află nouă însemnând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioșilor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat a strigă: Binecuvântat ești „Dumnezeul părinților noștri“.

Cel cu totul desăvârșit s'a născut ca un prunc, cu scutece înfășindu-se; cel fără început a luat din Fecioara început, căutând a îndumnezei luarea. Să se bucure Cerul și să se veselească pământul.

Cu noi Dumnezeu va să se arate întrupându-se; înțelegeți neamuri și vă plecați, cei ce v'ați depărtat de viața noastră; iată chemarea noastră, prunc în ieslea Vitleemului va să se culce.

Ca cu o porfiră împărăteas-

că în trup îmbrăcându-se, vine acum din pântecul tău Impăratul păcii Fecioară, să sfărame pre vrăjmași ca un puternic, și să împace viața noastră cea împresurată.

A Născătoarei:

Din toate neamurile pre tine te-a ales palat nespurcat, Impăratul carele s'a sălășluit în pântecul tău Fecioară; căruia cântăm acum cu bună credință: Bine cuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Sus slavoslovesc cetele cele fără de trup, și pe pământ oamenii ne închinăm, văzându-te asemănat cu noi și în iesle culcat, pre tine Hristoase Dumnezeul tuturor.

F ocul înșelăciunii l-ai întors în cenușă, bărbătește arătând dragostea cea ferbinte carea aveai către Stăpânul și Mirele tău, de Dumnezeu înțeleptită.

Slavă:

Ploi de vindecări verși, încetând arsura boalelor, și totdeauna gătești pe popoare a cânta: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Minunea, care se săvârșeș-

te în tine Fecioară Maică, spăimântează tot cugetul; că vei să naști pre Dumnezeu, și să culci în iesle pre cel neapropiat de Heruvimi, și neîncăput cu firea.

Peasna 8, Irmos.

Din văpaie Cuvioșilor rouă ai izvorit, și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că „toate le faci Hristoase cu „singură voirea; pre tine te „prea înălțăm întru toți vecii.

Cuvintele proorocilor celor de Dumnezeu grăitori acum s'au plinit; Fecioara se apropie să nască pre Domnul. Tot pământul să se veselească dănuind, și să se bucure întru toți vecii.

Razele dumnezeescului Dar arătând și oprind umbra legii, dătătorul de lumină Iisus a răsărit; cei întunecați vedeți lumină mare!

Pre mine cel ce m'am făcut peșteră tălharilor, Doamne cel ce te-ai născut în peșteră, arată-mă casă a ta și a Tatălui, și a Dumnezeescului tău Duh ca să te slăvesc întru toți vecii.

A Născătoarei

Cereasca Stea din pântecul tău a răsărit, și pre astronomi i-a îndemnat să o vază, cari cu cunoștința ei s'au lu-

minat întru Duhul, prea curată
Fecioară pururea binecuvân-
tată.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Ăcela înaintea căruia slu-
jesc mii, și întunerece de mii
de îngeri îl poartă, pre carele
îl laudă toate, se naște în peș-
teră; bine-l cuvântați lucrurile
neîncetat ca pre Domnul.

Locaș Treimii te-ai arătat
Anastasiu, zăbovind în loca-
șuri dumnezești, întru rugă-
ciuni și în posturi. Binecuvân-
tați toate lucrurile Domnului
pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Întărindu-te cu cuvintele
cele foarte tari ale luminatu-
lui Hrisogon, ai călcat semeția
cea fără putere a idolilor, ne-
voindu-te vitejește.

Și acum, a Născătoarei:

O de Dumnezeu dăruită
Fecioară, naște-vei prunc pre
Făcătorul veacurilor, Domnul
cel neschimbat, în cetatea Vi-
tleemului, pentru nespusa mi-
lostivire.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum-
nezeu, în cuptor călcând vâ-
paia cea de foc, au cântat:

„Binecuvântați lucrurile Dom-
nului pre Domnul“.

Peasna a 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă nu
este cu puțință oameni-
lor, spre carele nu cutează a
„căută cetele îngerești; iară
„prin tine Preacurată, s'a ară-
„tat oamenilor Cuvântul întru-
„pat, pre carele mărindu-l cu
„oștile cerești, pre tine te fe-
„ricim“.

Iată a venit Hristos che-
marea tuturor, curățirea, lumi-
na, mântuirea cea desăvâr-
șit; vistieria cea de mult preț
se ascunde înlăuntrul peșterii;
cu carea îmbogățindu-se ma-
ghii, aur ca unui Impărat aduc.

Păstorii lui Hristos prive-
ghiați, și veniți cu gândul în
cetatea Vitleemului, și lui
Dumnezeu întru cei de sus
strigați: Slavă și mărire celui
ce bine a voit a se arăta prunc
pentru noi, cu bunătatea.

Cu trupul în scutece înfă-
șindu-te, cea ce înfășuri ma-
rea cu negura, Iisuse al meu,
legătura răutății o ai rumpt, și
cu dreptatea ai legat pre toți
cei dezlegați din asuprelele
luptătorului.

A Născătoarei:

Cămară, și scaun Impăra-
tului, munte al lui Dumnezeu,

și cetate aleasă, raiule, norule cel cu totul luminos al Soarelui, luminează sufletul meu, gonind norul fărădelegilor mele celor multe, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Săltați munți cu veselie, și dealuri încingeți-vă cu bucurie; acum Fecioara se apropie să nască pre Domnul.

Zi de veselie îți săvârșește ție lumea Anastasie, mărindu-ți pomenirea Cuvântul, pre care l-ai prea slăvit cu sângiurile tale.

Slavă:

Cu lumină prea curată fiind strălucită acum, cere cu rugăciunile tale să ne luminăm de sus toți, Muceniță de Dumnezeu dăruită.

Și acum, a Născătoarei:

Toată zidirea să se veselească acum luminat, că Născătoarea de Dumnezeu merge să nască pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, om făcându-se

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, pre tine te mărturisim, prin tine fiind mântuiți Fecioară curată; cu ce-

„tele cele fără de trupuri slăvindu-te pre tine“.

SVETILNA.

Podoble: Cu duhul în biserică...

Cu bucurie și cu toată frica suflete și inimă gătește-ți intrarea, că iată la ușă Impăratul vine ca un om; cel fără început, început luând subțiri, firea cea căzută din Adam înnoind, ca un iubitor de oameni Dumnezeu.

Slavă, a sfintei:

Fecioară muceniță mărită, lauda purtătorilor de chinuri, Anastasie prea înțeleaptă, nu încetă a ruga pre cel ce din Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu cea curată, vine să se nască în peșteră și în iesle, ca să dea dezlegare de păcate, celor ce săvârșesc prea sfântă pomenirea ta, și te cinstesc cu dragoste.

Și acum, a înainte prăznulrii.

Nașterea lui Hristos cea din Fecioară mai înainte o vestește pomenirea ta cea de lumină purtătoare, muceniță Anastasie; în Vitleem pre maghii de la Persida chemându-i cu daruri; chemând acum și pre păstori cu îngerii spre cântare. Că tu singură ca niște aur și tămâie și smirnă te-ai adus Stăpânului tău, pătimind de Dumnezeu gânditoare.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podoble: Ingereștile puteri...

Acum arătările cele de demult se dezleagă; că Fecioara a priimit în pânțece, și Piatra din munte s'a tăiat, și toiagul lui Iesseiu a odrăslit, și roua lui Ghedeon acum pe pământ s'a vărsat; popoare să strigăm: Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Întru streina naștere, streine lucrurile se văd; cum cela ce șade împreună cu Tatăl întru cele de sus, în ieslea dobitoacelor născându-se se culcă? Cum cel nepipăit se înfașă în scutece? Cum cel ce este pretutindenea, în peșteră încapă? Popoare să strigăm: Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Cela ce a făcut minuni, și Eghipetul a bătut, cel ce a ploat mană poporului celui nemulțamitor, s'a întrupat, cu lapte s'a hrănit, și prunc văzut fiind, a fugit de Irod gonitorul, ca pre un nor de Maica Fecioară fiind purtat; precum Isaia cel văzător de Dumnezeu mai 'nainte l-a văzut.

Prunc se naște de bună voie, cela ce este Împărat mai 'nainte de veci, și fiu s'a dat nouă, auziți neamuri! Israile ascultă! Înțelegeți și vă plecați;

că cu noi este cel ce zdrumică și vântură de pe pământ împărăția și stăpânia, carea nu l-a ascultat,

Slavă, aceeași Podoble:

Toiag de taină odrăslind Marie, înflorit-a Curată din tine floare Stăpânul carele a zidit veacurile, și ține toate; pentru carele te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare. Deci la bucuria ta adunându-ne, strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Și acum, asemenea:

Ăstăzi popoare, se cheamă Eva din înșelăciunea cea întunecată a amăgitorului, că Hristos din Fecioară se întrupează ca om; carele și pre Adam chemând, a șters blestemul prin Fecioara; popoare să zicem: Binecâvântat ești cel ce vii Dumnezeul nostru, slavă ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea.

Podoble: Casa Eufratului...

Ștrălucește steaua acum în peșteră; păstorilor cu îngerii, maghilor cu daruri, a-l întimpina bine gătiți-vă.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Se apropie Hristos, steaua înainte strălucește, mulțimea

cerească privește, oastea puterilor celor înțeleghătoare.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Bucură-te Vitleeme, Păstorul a venit, cel ce mântuește pre Israil, nu vei mai fi mic între stăpânii Iudei.

Slavă, a sfintei, glas al 5-lea, a lui Vizantie.

Ăstăzi ziua cea mai 'nainte de praznicul întrupării lui Hristos Dumnezeu, și prăznuirea prea lăudatei mucenice Anastasiei, împreună au strălucit. Iară Fecioara merge în Vitleem să se culce în ieslea dobitoacelor prunc înfășat, pre cel ce ne-a scăpat din blestemul cel de demult, și a mântuit sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș:

Nu te mâhni Iosife privind pântecul meu, că vei vedea pre cel ce se va naște din mine, și te vei bucura, și ca unui Dumnezeu te vei închina, grăia Născătoarea de Dumnezeu către logdnicul său, vrând să nască pre Hristos. Pre aceasta să o lăudăm zicând; Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine, și prin tine cu noi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Înainte prăznuirii Peasna 3, cu irmosul pe 4. Și al sfintei Peasna 6 a pe 4. Apostolul către Galateni: *Fraților mai înainte de venirea credinței...* Evanghelia dela Luca: *În vremea aceea, rugă pre Iisus oarecare din Farisei...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos și sfinții zece mucenici din Crit.

La Doamne strigat-am... Stihirile înainte prăznuirii 3, și ale sfinților 3.

Stihirile înainte prăznuirii glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Glasul Isaiei se plinește, că iată Fecioara pre cel necuprins, poartă cuprins în pântecul cu trupul, și cu prea slăvire vine să-l nască; de Dumnezeu priimitoare peșteră bine te înfrumusețază, Vitleeme gătește-te, că Împăratul te-a ales pre tine spre lăcaș. Primește iesle pre pruncul Hristos cel înfășat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Norul cel luminos și însuflețit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ, ca să adape fața lui. Primăvara Darului, Rându-neaua cea înțeleghătoare purtând în pântecul, cu cuvânt ne-

grăit, va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat și nespurcat, aduce pre Impăratul în peșteră întrupat.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpână, vrând să rumpi zapisul greșelilor, și să scrii în cartea vieții pre toți cei omorâți prin viclenia șarpelui. Fecioara te poartă, pre tine cea ce toate le porți, pre tine cel înfășurat cu trup muritor, cea ce bine ai voit a te sălășlui în peșteră mică; pre tine care dupăce te-ai născut, te-au lăudat cetele cele de sus înge-rești cu dumnezeestii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Alte Sihiri, ale sfinților mucenici același glas și Podobie.

Zecimea cea de Dumnezeu chemată, candela cea cu zece lumini, care cu dumnezeestile străluciri luminează plinirea Bisericei, stâlpii cei nemișcați, stelele cele luminoase, cari au făcut pământul Cer, prin luminările nevoințelor celor mari, să se laude astăzi cu mare glas, cu laude sfințite.

Să se laude Teodul și Zotic, Pompie, Vasilid și Evpor, Agatopus și Satornic, Ghelasie și dumnezeescul Evarest, și dimpreună cu ei Evnichian; să se cinstească acum cu cântări, limanurile cele cu totul liniștite

ale celor ce sunt în furtuni; cari au înfruntat rătăcirea în priveliște și au luat cununile biruinții.

Pre odraslele Critului, în-tărirea Bisericei și înfrumse-țările credincioșilor cele neveș-tejite, cinstite florile raiului cele cu dulce miros, pre junghierele cele bine priimate ale lui Hris-tos și frumoase, pre darurile Bisericei cerești, să lăudăm pre nevoitori, pre zecimea cea sfân-tă a Treimei.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chiprian.

Critul mai 'nainte prăznu-ește astăzi Nașterea lui Hris-tos, întru pomenirea purtăto-rilor de chinuri; pentru aceasta cu rugăciunile lor Doamne mântuește sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznirii, glas acelaș.

Vitleeme pământul Iudei, viețuirea cea după trup, lumi-nat împodobește-ți dumneze-easca peșteră, în carea Dum-nezeu va să se nască trupește, din sfânta Fecioară, care nu știe de bărbat; ca să mântuias-că neamul nostru.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, casă eiși mai pre sus de minte și minunată

din Fecioară și-a zidit, și în peșteră, și în ieslea dobitoacelor cu trup va să se nască, mai pre sus de gând.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Ărătat-te-ai proorocilor Hristoase, pre cât eră cu puțință a te vedea pre tine Ziditorul, și în vremile cele de apoi te-ai arătat tuturor oamenilor, în cetatea Vitleemului, om făcându-te.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Incunjurat-a steaua, vestind astronomilor pre Soarele slavei Hristos, în cetatea Vitleemului și îngerii acum bine vestesc păstorilor; cu cari împreună să alergăm, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 3-lea.

Crăznuirea mucenicilor cea mai 'nainte de praznic, astăzi a sosit, care mai 'nainte ne înseamnă nouă ziua cea de Naștere, și pre Soarele cel din soare pre Dumnezeu cel ce s'a arătat din Fecioară cu trup, mai 'nainte îl vestește, cei zece mucenici, cari în Crit tare au pățimit, și au luat din Cer, cununi de biruință; către carii să strigăm: Adunare sfântă aleasă, rugați pre Hristos sfinților mucenici, pentru cei ce săvârșesc

cu credință prea cinstită pomenirea voastră.

**Și acum, a înainte prăznirii glas acelaș.
A lui Anatolie.**

Bine te împodobește Vitleeme, că s'a deschis Edemul, gătește-te Euftrato, că se înnoește Adam, împreună cu Eva; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, și sufletele dreptilor bine se împodobesc; și ca un dar bine primit în loc de mireazmă aducând cântare, să luăm mântuire sufletească și nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai 'nainte poruncește să săvârșească cântare duhovnicească, cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ție!

Troparul, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Tot aceasta glasul al 3-lea.

Pritul cel mult minunat să-l cinstim, cel ce a înflorit flori cinstite, pre mărgăritarii lui Hristos, stâlpările mucenicilor; că zece sunt cu numărul fericiții, și toată mulțimea dracilor au rușinat. Pentru aceasta și cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu suflet răbdător.

Slavă, Și acum, a înainte prăznirii glasul al 4-lea:

Gătește-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21.

LA PAVECERNIȚA

Cântăm Tripeznițul, Irmosul de două ori, și Troparele pe 6, apoi Irmosul în amândouă stranele.

Peasna 5, glasul al 6-lea, Irmos :

La tine mânec, cela ce prin milostivire te-ai micșorat „pre tine neschimbat pentru „cel căzut, și chip de rob din „Fecioară ai purtat, Cuvinte „al lui Dumnezeu; dă-mi pa- „cea ta, iubitorule de oameni“.

Spălându-ne gândurile, și mai 'nainte curățindu-le cu împărtășirea tainei înfricoșatei rândueli, cu trupul și cu sufletul la cetatea Vitleemului să ne suim, și să vedem pre Stăpânul născându-se.

Vedeți prietini și nu vă temeți, că Irod cel fără de minte în zadar se întărește, ca să ucigă pre Ziditorul, cel se s'a născut; căci el, ca cel ce are putere preste viață și preste moarte, viază și mântuește lumea ca un iubitor de oameni.

Peasna 8, Irmos :

Chipul răutății celei protivnice lui Dumnezeu, dumnezeestii tineri l-au defăimat; „iară asupra lui Hristos întă- „râtându-se Irod se sălbătăceș- „te, și se sfătuește cele de- „șarte, și gândește a ucide pre „cela ce ține viața în mână; „pre carele toată făptura bi-

„ne-l cuvintează, slăvindu-l în „veci“.

De la ochi somnul lenei toți credincioșii să-l lepădăm, și întru rugăciuni să priveghem, gonind ispitele cele de la vicleanul; și cu păstorii văzători slavei lui Hristos, să ne arătăm, celui ce s'a născut. Pre carele slăvindu-l, îl laudă toată făptura.

Cuvânt spurcat a ieși din buze, să-l oprim noi credincioșilor, și învățându-ne, cuvinte de laudă să le aducem lui Hristos, celui ce ne-a dezlegat pre noi din dobitoacie, în ieslea dobitoacelor culcându-se. Pre carele bine-l cuvintează toată făptura, slăvindu-l în veci.

Adâncul înțelepciunii și al științei Ziditorului, cine din oameni îl va putea cercă? Noianul judecăților lui Dumnezeu, care înțelept îl va ajunge? Căci cerurile plecând, cu oamenii purtător de trup a viețuit. Pre carele bine-l cuvintează toată făptura, slăvindu-l în veci.

Ăne lepăda de patimile trupești, și de somnul lenei, să ne nevoim, și de grijile cele duhovnicești să ne ținem, înțelepții lui Dumnezeu, vrednici pre noi înșine puindu-ne cu

fapte bune înaintea Stăpânului, celui ce s'a născut; pre carele bine-l cuvintează toată făptura slăvindu-l în veci.

Peasna 9, Irmos:

Ceeace ești mai cinstită de cât Heruvimii, și mai slăvită fără asemănare de cât „Serafimii, carea fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut; pre tine cea „cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te slăvim“.

Porunca cea pierzătoare a vrăjmașului celui cumplit ce a turburat Nașterea lui Iisus, ucidere a făcut pruncilor celor fără de răutate; iară noi pre cel ce s'a născut, îl cinstim cu credință.

Legile cele firești stricându-le, și dumnezeieștile așezăminte lepădând cumplitul Irod, pre maice fărădelege le-a lipsit de fii, și pre prunci i-a omorât fără de vină, pentru viața tuturor.

Neamurilor s'a deschis ușa Edemului, născându-se în peștera Mântuitorul, și izvorul nemuririi celor însetați izvorăște, Domnul slavei pre carele îl cântăm.

Incunjurat-a îngerii ieslea ca pre un scaun de Heruvimi, că peștera Cer o vedeau, cul-

cându-se într'însa Stăpânul, și slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! au strigat.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirii de două ori. Slavă al muceniciilor, Și acum, iară al înainte prăznuirii. După întâia Stihologie, „Sedealna glasul al 5-lea.**

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Vitleeme gătește-te spre întâmpinarea Fecioarei Mariei, Maicei lui Dumnezeu; că iată vine la tine purtând prunc pre Hristos cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul sfânt, pre carele în peșteră va să-l nască, și după naștere iarăși va rămânea Fecioară.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, „Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Îngereasca vedere...

Din Persida împărații, aur și tămâie și smirnă, Împăratului și Dumnezeu, celui ce s'a născut, i-au adus de demult. Iară noi acum mai 'nainte prăznuind Nașterea lui, cu creștinesc gând din suflet îi aducem: Credință, nădejde și dragoste, lăudând pre Fecioara.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

CANOANELE.

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6. Canonul înainte prăznuirii

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos :

Pre ceta ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l „omoare. Iară noi cu maghii „să glăsuii: Domnului să-i „cântăm, că cu slavă s'a prea „slăvit“.

Domn din Iuda iată a lipsit, că acela carele se rânduise, precum mai 'nainte s'a scris, așteptarea neamurilor, Iisus Hristos a venit, și în peșteră se naște pentru milostivirea cea prea multă.

Vitleeme veselește-te cetatea Iudei, că întru tine se naște Hristos Domnul; lumea să săltezze priimind mântuire; să dănuiască toată făptura, prăznuind.

Vrând să mântuiască cel prea bun neamul omenesc, în pântecul Fecioarei, carea n'a știut de nuntă, s'a sălășluit, și iată vine să se nască; acestuia să ne închinăm, că cu slavă s'a prea slăvit.

Alt CANON, al sfinților.

Peasna 1-a, glas al 3-lea Irmos :

Să cântăm Domnului...

Să cântăm Domnului carele a unit pre sfinții mucenici cu credința cea fără prihană, și i-a intrarmat întru nădejde împotriva vrăjmașului celui începător de rele, și i-a

unit pre toți cu legătura dragostei.

Stelele cele nerătăcite ale Soarelui celui înțelegător, ca unii ce au luminat dela răsărit, au mers înaintea călătoriei stelei lui Hristos celui ce s'a născut aducând luminată prăznuirea lor, ca un praznic înaintea Nașterii lui Hristos.

Filozofii cei din Persida au adus daruri lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem. Iară acumă purtătorii de nevoie au adus celui născut jertfă mai 'nainte prăznuirii, ca smirna sângiurile, ca aurul credința, ca tămâia sufletele lor.

Cu credința lui Teodul, și cu dragostea lui Zotie, Pompe și Satornic, s'au încununat cu ei Evpor, Agatopus, Ghe-lasie, Evarest și Evnichiano, dimpreună cu ei și Vasilid cel împreună nevoitor.

Slavă, a Treime!

Ființa cea mai pre sus de gând și neîmpărțită, se laudă în trei Ipostasuri osebite și întru o Dumnezeuire neamestecată și nedespărțită; că aceiaș este și se numește Treime și Unime, neamestecată și nedespărțită.

Și acum, a Născătoarei :

În Vitleem se naște și des-

chide Edemul, Domnul carele s'a născut din Fecioară, netălcuit; ieslea și peștera se gătește Ziditorului, maghii își împodobesc darurile pentru Stăpânul Dumnezeu, și steaua mai 'nainte propoveduește lumina.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre tine cela ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, făptura văzându-te născut în peșteră de „multă spaimă s'a cuprins strigând: Nu este sfânt, fără numai „tu Doamne“.

În chip de rob a te îmbrăcă ai voit, ca să mă izbăvești pre mine din robia celui viclean; slăvesc milostivirea ta Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl și de o ființă; slavă rânduelei tale.

Vine Fecioara să nască pre Domnul în peșteră, întâmpinați-l maghilor, păstori acum veniți, îngeri strigați cântare din înălțime: Arătat-u-s'a Izbăvirea oamenilor!

Căutându-mă pre mine cel ce am rătăcit, iubitorule de oameni, și peșteră m'am făcut tâlharilor prin fapte neroditoare, acum ai venit din Fecioară, să te naști Stăpâne; slavă Cuvinte venirei tale.

Alt Canon, Irmos:

Arcul vrăjmașului ai sfărâmat...

Luptă strașnică au săvârșit vitejii mucenici ai lui Hristos, și au biruit trufia tiranilor.

Luminătorii cei de gând ai Bisericei strălucind lumină cuvântătoare, luminează tâmpirea inimilor noastre.

Doamne cela ce ai întărit pre sfinți să rabde fără frică durerile, scapă de primejdii și de nevoi, pre cei ce te laudă pre tine.

Slavă, a Treime:

Ca Serafimii să laudăm Treimea, strigând dimpreună cu îngerii neîncetat: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Treime Dumnezeu.

Și acum, a Născătoare:

Priimind în pântecul tău pre unul din Treime, prea curată Născătoare de Dumnezeu, l-ai născut netălcuit, precum el singur știe.

Irmosul

Ârcul vrăjmașului ai sfărâmat, și pavezele le-ai zdrobit, „cu tăria ta stăpâne Hristoase, „cela ce ești întărirea noastră; „sfânt ești Doamne“.

CONDACUL Înainte prăznirii, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge

să-l nască în peșteră negrăit; dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Sfințite cuvintele proorociilor sfârșit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Vitleemului, înlăuntrul peșterii; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dăntuește! Că Stăpânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpând din stăpânia celui străin, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfinților, glasul 1-ii.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Păzitorii Critului cei luminați și cinstiți, tare pătimind, au biruit cu credință pre șarpele începătorul răutății, și după lege s'au încununat. A acestora astăzi pomenirea cea vrednică de laudă prăznuind, slăvim cu mare glas pre Domnul tuturor.

Slavă, și acum, a înainte prăznuirii aceeași Podobie.

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobeste-te, a totțiitorul steaua înainte trimițând, a ves-

tit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară fără de schimbare, unul Dumnezeuul nostru.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioară mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se „a strigat: Tu întrupându-te „dela amiazăzi vei veni Mântuitorule, spre a chema pre „Adam cel lepădat“.

Norul cel luminos, vine să răsară din pantece de maică pre Hristos soarele dreptății; carele a luminat tot pământul cu dumnezeieștile raze.

Dumnezeu oamenilor asemenea s'a arătat, în peșteră s'a născut și a sărăcit cu trupul, ca pre noi să ne îmbogățească. Pre acesta credincioșii cu gând curat să-l primim.

Iată Hristos se naște în cetatea Vitleemului, ca să ne deschidă nouă Edemul cel încuiat mai 'nainte prin neascultare, prin furtul șarpelui; să prăznuim dumnezeiește.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am auzul tău...

Sosit-a pomenirea mucenicilor înaintea praznicului,

însemnând mai 'nainte prăznuirea Nașterii Mântuitorului.

Pomenirea mucenicilor cea de peste an, a deschis mai 'nainte ușile cele dinaintea arătării Mântuitorului.

Aprinsu-s'a făclia cea de zece lumini a purtătorilor de chinuri, vestind steaua lui Hristos, carele s'a născut.

Slavă :

Prea lămuriți s'au arătat sfinții în cuptorul durerilor, ca aurul în topitoare.

Și acum, a Născătoarei :

Maică prea curată, binecuvântată Fecioară, păzește de toată nevoia pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 5-a, Irmos :

a tine mânec, cea ce prin
Lmilostivire te-ai micșorat pre tine neschimbat pentru cel căzut, și chip de rob „din Fecioară ai purtat, Cuvinte al lui Dumnezeu; pace „dă-mi mie iubitorule de oameni“.

Toată inima pământenilor să sâlteze, să se veselească făptura! Domnul se naște din curata Fecioară în peștera Vitleemului, și maghii îi aduc daruri vrednice.

Poporule care ședeai de

demult în umbra morții, vezi lumina cea răsărită ție din Fecioară, și de multă veselie te umple; slăvind pururea pre Cuvântul cel ce a săracit.

În peșteră mică vîi să încapi, cea ce ești neîncăput după fire; ca pre mine cel micșorat prin călcarea poruncei, să mă mărești pentru îndurarea cea nemăsurată. Închinu-mă milostivirii tale îndelung răbdătorule.

Alt Canon, Irmos :

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Mucenicii prin nevoința mărturisirii lor, propoveduesc în lume pre Hristos Soarele cel din Soare, carele s'a arătat nouă cu trup din Fecioară.

Vite ale lui Tit și ale lui Carp, v'ați arătat mucenicilor ca cei ce ați odrăslit din sădirea lui Pavel, aducând lui Hristos din buzele voastre ro-duri de mărturisiri.

Părtinitorii păcei și vrăjmași rășboinicilor, sfinților mucenici, faceți cu rugăciunile voastre să ni se dea tuturor pace și ferire de răutăți.

Slavă :

Fîind Biserica lui Hristos ca într'un rășboiu de noapte, v'ați arătat celor depre pă-

mânt ca niște luminători luminați, gonind noaptea necunoștinții, cu raza luminilor voastre.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărit-a în Vitleem Hristos lumina tuturor, din Maică Fecioară, strălucind în lume lumina; care ca ziua strălucește credincioșilor, ca și steaua filozofilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „și viforul ne mai răbdându-l, ca „Ionă strig către tine Stăpânul: „Scoate-mă din stricăciune“.

Ăfară de legile trupești, Fecioara Doamna, vine să te nască în peșteră, și în iesle să te culce ca pre un prunc.

Pre mine cel ce m'am făcut înstreinat prin călcarea poruncei, cetățean raiului mă arată Dumnezeu cel prea înalt născându-se din Fecioară, carea n'a știut de nuntă.

Munți și dealuri, și văilor, veseliți-vă, că Hristos cu trup se naște, înnoind făptura cea stricăta prin relele călcării de poruncă.

Al Canon, Irmos:

Pre cei ce au ajuns...

Filozofii au adus daruri,

iară mucenicii sângiurile, ție celui ce te-ai născut pre pă-mânt din Fecioară, în cetatea lui David; și pătimind strigau: Mântuește-ne Mântuitorule, precum ai mântuit pre proorocul din fiara mării.

Turburând tirania vrăjmașului, valuri ca ale mării împotriva mărturisirii noastre, ca niște limanuri iubitoare de liniște, s'au veselit arătat nevoitorii, păzindu-și credința ca pre o corabie.

Slavă:

Indrăzneala lui Teodul, a făcut mai tare bărbăția cea de o râvnă a nevoitorilor celor dimpreună cu el; pentru aceea și strigă: Mântuește-mă Mântuitorule, precum ai mântuit pre proorocul din fiara mării.

Și acum, a Născătoarei:

La Vitleem s'a arătat stea, povățuind pre cei ce aduceau dela Persida daruri lui Hristos, celui născut din Fecioară Maică; căruia se și închină toată lumea, și pre un Dumnezeu il laudă și-l slăvește.

Irmosul:

Pre cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor iubitorule de „oameni, și cu întreitele valuri „ale ispitelor sunt amenințați

„să se piarză, să nu-i treci cu vederea; pre cei ce strigă: „Mântuește-ne Mântuitorule, „precum ai mântuit din fiare „pre proorocul“.

CONDACUL sfinților glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-ți-ai astăzi...

Ca un luceafăr a strălucit cinstită pătimirea mucenicilor, care mai 'nainte luminat ne arată nouă, pre cel născut în peșteră; pre carele Fecioara mai presus de fire l-a născut.

ICOS.

Pre Hristos dătătorul de viață, cel ce s'a născut din Fecioară în peșteră pentru noi, iubindu-l vitejii, ceată luminată au ridicat asupra lui Veliar, și biruindu-l arătat, l-au surpat pre pământ, pre acela carele de demult fără măsură se lăudă. Pentru aceea luminează celor din întunec ca niște raze de soare gânditor: că steaua de demult a stătut înaintea maghiilor, povățuindu-i în Vitleem cetatea Iudei; iară aceștia ne vestesc nouă prin munci, pre cel ce mai presus de fire l-a născut Fecioara.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfinților mucenici, ce au mărturisit la Crit.

Stih: Zece odrasle ale lui Hristos începătorului păstorilor,

Fiind tăiate au intrat în turma mucenicilor.

In a douăzeci și treia zi în Crit,
Zecimea de bărbați de sabie a murit.

Aceștia s'au nevoit pentru credință în zilele lui Dechie împăratul, în ostrovul Critului, și nu erau toți dintr'un oraș, ci din multe părți, că cinci erau din mitropolia Gortinei: Teodul, Satornic, Evpor, Ghe-lasie și Evnichian, iară dela Cnoson eră Zotic, iară dela Epinia Panormului, Agatopus, din Chidonia ce se zice Hania, Vasili-d, și din Iraclia, Evarest și Pompie. Aceștia s'au dat de păgâni la ighemonul Ostrovu-lui, și el porunci armașului să-i poarte pela capiștile idolilor și de nu vor vrea să jert-fească, să-i muncească în tot chipul. Deci purtându-se pedestri și gonindu-se treizeci de zile de acei fără ispravă ocărători și tâ-rându-i jos prin gunoaie, apoi șezând ju-decătorul la divan, fiindu-le lor firea și min-tea neschimbată. Măcar ca și bătuți au fost și cu pietre uciși și palmuiți și scuipați în obraji și târați prin gunoaie, iarăși stă-tură întăriți și neclătiți în credința lui Hris-tos. Deci chinuindu-se și muncindu-se și cu alte cumplite chinuri, li s'au tăiat cape-tele. Și li se face soborul lor la mânăstie-rea sfântului Ștefan, aproape de Plechidii.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel arhiepiscopul Neochesariei, unul din cei trei sute optspezece sfinți Părinți.

Stih: Cu adevărat Pavel, dupre Pavel aposto-lul se află,

Cel ce cu strein chip ranele lui Hristos în al său trup purtă.

Acest sfânt părintele nostru Pavel, a stă-tut vestit pentru faptele bune, în cât a ajuns și la urechile lui Lichinie, carele pe aceea vreme împărătea în Nicomidia, și după ce trimișii ca să ducă pre sfântul la scaunul împăratului, l-au dus față; tiranul mai în-tăiu cercă ca cu înfricoșeri să îngrozească pre sfântul; mai apoi și cu munci. Iară du-pă ce a început a-l bate, s'au înspăimântat to țide neasemănata lui răbdare, apoi lopată de fier roșindu-o în foc, o a pus în palma sfântului, și deasupra ei a pus pre cealaltă a lui palmă, și le-au legat pre ele strâns, pânăce s'a răcit fierul. Aceasta făcându-se, vinele cele mișcătoare a încheeturilor strân-

gându-se, au rămas moarte și nemișcate. Atuncea încunjurându-l, l-a dus pre el la cetățuia cea de pre țărmurile Eufратului și l-au închis pre el. Iară viind marele împărat Constantin dela Roma la Vizantia, toți cei de prin surghiunii și din închisori, se slobozeau și mergeau la ale sale fieștecarele. Atuncea și acesta slobozindu-se, și-a luat scaunul său strălucind ca și mai 'nainte. S'au adunat drept aceea și acesta împreună cu cei trei sute optsprezece Părinți (dintre ei unul fiind și el) la întâiul sobor cel din Nicheea și toți aceștia purtând pre trupurile lor ranele lui Hristos; și împodobiți fiind cu ele, și arătându-și între ei, unul adecă mâna tăiată, iară altul urechile, altul nasul, iară altul ochiul, altul arătând că-i lipsește altă parte de trup, iară alții zdrumicările cu vine de bou și cu ciomege și zdrobiri și arsuri oarecare pre trupul lor, cari prin munci pentru Hristos au suferit. Asemenea și fericitul acesta Pavel, nu se află lipsit de acestea, căci avea și el zdrobirile de bătai și sfintele mâini de fier înfocat arse și nelucrătoare. Și fiindcă toți aceștia s'au adunat pentru rău credinciosul Arie, cu dumnezeasca voință pre acesta surpându-l, și anatimatisindu-l, s'au adunat împreună cu împăratul la Vizantia. Iară fericitul împărat Constantin cu însuși mâinile, fiind mâinile acestui fericit Pavel, și sărutându-le, și preste ochii lui puindu-le, și preste celelalte mădulări, strigă: Nu mă satur a sărută mâinile, cele ce pentru Hristosul meu s'au făcut moarte și nemișcate. Apoi așa fericitul acesta luându-și scaunul, și petrecând acolo câți-va ani, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, târnosirea sfintei lui Dumnezeu marei biserici Sofiei.

Stih: Cinstescu-te pre tine cu înnoirile prin laudătoarele cuvinte,

Ceece mai bună decât toate bisericile de pe pământ te afli.

Intru această zi, pomenirea sfântului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Naum, făcătorului de minuni, luminătorului și slințit propoveduitorului Bulgariei.

Stih: Strălucești Naume prea fericite,

Tot pământul Bulgariei cu minunile, și cu ale tale cuvinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Shinon, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Nici pre tine mucenice Shinon te voiu da uitării,

Ca cel ce nu te-ai tănuir întru tăerea capului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpăei aruncându-se, fiind ro-„urați au cântat: Bindecuvântat „ești Doamne Dumnezeuul pă-„rinților noștri“.

Cum o peșteră prea mică te va priimi Cuvinte, pre tine cela ce cu multă sărăcie ai smuls sărăcia lui Adam, și pre oameni ai îmbogățit cu bogăția dumnezeescului Dar?

Graiuri streine auzind păstorii degrab au venit să vază Vitleemul, și în ieslea dobitoacelor, să se închine celui cea dezlegat de dobitocie pre toți.

Cu gura și cu inima să ne silim a slăvi pre Hristos, cel ce vine să se nască cu trup în peșteră, din curata Fecioară, și cu credință să i ne închinăm lui.

Alt Canon, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor...

Sosit-a pomenirea mucenicilor, vestind ziua cea de Naștere a Mântuitorului, și o dată cu nevoița lor, ni se începe nouă praznic stăpânesc.

Neplecând genunchele mu-

cenicii la idoli, s'au ispitit cu focul chinurilor, strigând, cu credință: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Slavă:

În mijlocul priverii se nevoiau mucenicii; iară acum purtând cununi, dăntuesc împreună cu tinerii strigând: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Păstorii dimpreună cu filozofii văzând steaua, teologhiesc dimpreună cu îngerii pe pământ, pre cel ce s'a născut din tine netâlcuit Născătoare de Dumnezeu Marie, ca să ne mântuiască pre noi.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părintești, fericirii tineri în Vavilon mai „nainte nevoie pătimind, au „scuipat porunca cea nebu- „nească a celui ce împărătează; „și împreunându-se cu focul „de carele nu s'au ars, celui ce „stăpânește vrednică cântare „i-au cântat: Pre Domnul lău- „dați-l lucrurile, și-l prea în- „nălțați întru toți vecii“.

Pre unul Domnul cel mai pre sus de cuvânt întrupat și îmbrăcat cu asemenea ome- nească, Fecioara ținându-l în brațe și închinându-se lui, și

sărutându-l ca o maică, a zis: Fiule prea dulce! Cum te voiu ținea așa pre tine; cea ce ții cu mâna toată făptura, și o scapi din mâna robiei?

Gătiți-vă dumnezești în- geri, a mări pre cel ce s'a născut pe pământ! Maghilor povățuiți de stea, aduceți daruri; aler- gați păstori ca să-l vedeți șe- zând în brațe de maică ca un prunc, și strigați: Pre Domnul lăudați-l făpturile, și-l prea înăl- țati întru toți vecii.

Norule al luminii, cel cu totul fără prihană, cum cu scu- tece înfeși pre cea ce îmbră- că negrăit cerurile cu nori? Cum în ieslea dobitoacelor culci pre Stăpânul, cel ce a scos din dobitocie pre oameni, pentru mila cea nemăsurată? Acestuia toată făptura se închi- nă cu frică, cu cântări slăvindu-l în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorit...

Stănut-au împotriva săbiilor, focului și morții, cei zece la număr; au purtat biruință împo- triva păgânătății, și acum îm- părătesc în împărăția lui Hristos.

Luând asupra lor toată în- trarmarea lui Hristos, bărbăte- ște s'au luptat împotriva vrăj- mașilor nevăzuți, și a stăpânito-

rului lumii, vitejii ostași, și au luat darurile cele de biruință.

Cei ce sunteți turnuri neclătite ale buneii credințe, și limanuri celor înviforați, rugați-vă neîncetat pentru toată zidirea, pentru împărați și pentru toată lumea.

Slavă, a Treimeii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Împreună ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Unime în Treime; și împreună cu îngerii strigăm din gurile cele de lut: Slavă lui Dumnezeu în Treime, celui dintru înălțime.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind întru tot dumnezește din tine pre unul din Treime, Născătoare de Dumnezeu l-ai născut, întrupându-se din sfântul Duh, și ai rămas Fecioară, precum ai fost mai 'nainte nașterii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pogorât în „văpae la tinerii evreești, cu „putere dumnezească, pre „Domnul cel ce s'a arătat, preoți „bine-l cuvântați, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Nu te miră acum, o Maică! văzându-mă ca un prunc,

„pre mine carele din pântec
„mai 'nainte de luceafăr m'a
„născut Tatăl; că am venit să
„ridic și să preamăresc firea
„omenească cea căzută, care
„cu credință și cu dragoste pre
„tine te slăvește“.

Bucură-te locașul cel prea curat al bucuriei cei negrăite, că iată vii să naști în peșteră negrăit pre Stăpânul, cela ce va să înnoiască cu adevărat, toată făptura cea stricată mai de 'nainte, prin călcarea poruncei. Pre carele întru cântări laudându-l cu credință, pre tine te slăvim.

Sufletele dreptilor toate, și cele de desupt împreună bucurați-vă, că iată Mântuirea tuturor s'a arătat, născându-se în cetatea Vitleemului; și steaua îl vestește maghilor celor ce-l căutau cu bună credință; pre carele văzându-l în peșteră, de frică s'au umplut.

Ca pre un alt Cer te laudăm Fecioară, pre tine ceea ce vei să răsari nouă din pântec prea sfânt pre Soarele dreptății; carele va să lumineze pre cei ce sunt întru întunericul morții și al stricăciunii. Pentru aceasta duple datorie cu laude pre tine te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine izvorul cel...

Comorile cele înțelegătoare ale Domnului, să se laude astăzi, cei ce pre mulți adună, și cari izvorăsc arătările lui Hristos și mulțimea minunilor.

Părtinitorii credincioșilor cei adevărați, și ajutorii Treimei, turnurile credinței cele nesurpate, rugați-vă pentru noi purtătorilor de nevoință, ca să ne mântuim.

Slavă:

Ceata cea sfântă a mucenicilor tăi, se roagă pentru noi ție sfântă Treime, să ne dăruiești pace veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Vitleeme deschide mai 'nainte Edemul, că cel ce vine din tine, reînnoește pre Adam, întrupându-se mai pre sus de fire. Pre acesta roagă-l Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Pre tine izvorul cel nemuritor, carele prin sfinți dăruiești tămăduiri neamului omenesc, te slăvim Hristoase; că „mântuești sufletele noastre“.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Teudul să încununăm cu cântări bucurându-ne, pre Zotie, pre Agato-

pod, pre Satornic, pre Pompe, împreună cu Evnichian, pre măritul Vasilid, pre dumnezeescul Evpor, și pre lăudatul Ghelasie, și pre Evarest. Ca cu rugăciunile lor să ne izbăvim de greșeli, și să ne încununăm întru Hristos Mântuitorul.

Slavă, și acum, a înainte prăznuirii:

Spre fapta bună învățându-ne, să ne silim a ne omori patimile prin înfrânare, ca un dar din trei materii; cu păstorie și cu maghii, fapte de laudă și privire cuvioasă la cele de sus să aducem cu credință, celui ce va să se nască cu trup din Fecioară, lui Dumnezeu celui ce a bine voit mântuirea noastră.

LA HVALTIE

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie: Îngerești-le puteri...

Taina cea mai înainte de veci rânduită de Tatăl, și de prooroci mai 'nainte proorocită, acum mai pre urmă s'a arătat; Dumnezeu om s'a făcut, trup luând din Fecioară; zidește-se de bună voie cel nezdît; cel ce este pururea, se face; Împăratul lui Israil, Hristos vine!

Pre tine te laud Împărate cel înfășat cu scutece, că dezlegi legăturile greșelilor me-

le, și cu slavă nemuritoare și ne-
stricată cinstindu-mă, Tatălui
m'ai adus, zidindu-mă și înnoin-
du-mă. Pentru aceasta strig ție:
Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Lumina ceeace ești din lu-
mină, și din Fecioară a strălu-
cit celor de pre pământ, prin
stea văzându-o astronomii
maghi, întunericul cel persesc
au lepădat, și toată înșelăciu-
nea cea din stele; și întru bu-
curie au cântat lui Dumnezeu
celui ce s'a născut: Binecu-
vântat ești cel ce te-ai născut,
Dumnezeul nostru, slavă ție.

Iarba cea pruncească nebu-
nește o a secerat Irod, de în-
țelepții maghi fiind batjocorit,
și mână ucigașă a socotit a ri-
dică asupra ta; ci ai venit go-
nind adâncul întunerecal Eghip-
tenilor, cu cari cântăm: Bine-
cuvântat ești cel ce te-ai născut,
Dumnezeul nostru slavă ție.

Slavă, aceeași Podobie:

Cântă noule Israile cântare
nouă, cântă acea cerească cân-
tare! Veselește-te și te bucură
cu bucurie, dăntuește și adă
luminat laudele tale; Dumne-
zeu dela amiazăzi cu trup s'a
arătat, și voește a se spăla în
apele Iordanului ca un om.

Și acum, asemenea:

Ărătat-te-ai pre pământ, și

cu oamenii ai locuit, din porun-
ca lui Kesar împreună cu
robii te-ai scris. Ziditu-te-ai, nu
te-ai mutat, neschimbat rămâ-
ind, cu totul fiind Dumnezeu,
măcar de te-ai și întrupat. Slavă
rânduelii tale, cinste, laudă,
mare cuviință, acum și în veci,
amin!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile înainte prăznurii, glasul 1-lu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici,...

Tot pământul se veselește
văzând pogorârea lui Dumne-
zeu, maghii daruri aduc, Cerul
prin stea vestește, îngerii slă-
vesc, păstorii fluerând se mi-
nunează, ieslea mă priimește
înlauntru ca un scaun în chi-
pul focului; bucură-te Maică
văzând acestea!

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel
sfânt din munte umbros cu desime.

Lumină spre descoperirea
neamurilor ai venit, îmbrăcân-
du-te cu asemănarea chipului
meu, Fiul meu cel fără înce-
put, cela ce ești naștere ne-
grăită din Tatăl cel fără înce-
put; că vii cu sărăcia în care
te-ai îmbrăcat, să îmbogățești
omenirea cea sărăcită; laud
Doamne milostivirea ta.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am te-
mut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am
spăimântat.

Ca pre un prunc văzându-
mă odihnind în brațele tale,

Maică veseleşte-te; că am venit să scot pre Adam pre carele l-am zidit și toată lumea, care cu prea rău sfatul șarpe-lui a gustat din pom; care s'a stricat și afară din desfătarea raiului a căzut.

Slavă, glas al 3-lea, a lui Studitul.

Vitejilor mucenici ai adevărului, pre voi nici asprimea muncitorilor, nici îmbunarea cea amăgitoare, nici tăerea mădularilor, nici îngrozirile morții, n'au putut să vă despartă de dragostea cea dumnezească. Pentru această îndrăznire având către Hristos Dumnezeu tuturor, cereți o răsplătire ca aceasta, pentru chinurile cele cu durere, și pentru rugăciunile voastre, să luăm dela Hristos Dumnezeu mare milă.

Și acum, a înainte prăznuirii glas al 8-lea a lui Anatolie.

În Vitleem se naște Făcătorul a toate, și Edemul îl deschide Împăratul ce mai 'nainte de veci, arma cea de foc dă dosul, perețele cel din mijloc al vrajbei s'a stricat. Cereștile puteri se unesc cu cei de pe pământ; îngerii cu oamenii mare praznic săvârșesc; cei curați daruri aduc celui Curat; și pre Fecioara, ca pre un scaun de Heruvimi o vedem încăpând pre Dumnezeu

cel neîncăput nicăerea, și purtând pre acela pre care îl poartă Heruvimii cu frică, se roagă să dea lumii mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

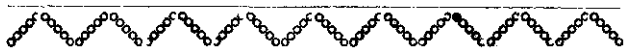

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3-a cu Irmosul pe 4. Și al sfinților Peasna 6-a pe 4. Apostolul către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi... Păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 24 DE ZILE.

Înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos. Și sfânta Cuvioasa măcenită Evghenia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale înainte prăznuirii 3, și ale sfintei 3.

Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie; Ca pre un viteaz...

În chimvale să glăsuim, întru cântări să strigăm: Arătarea lui Hristos s'a ivit, propoveduirea proorocilor sfârșit a luat. Că acela de carele s'a zis că se va arăta oamenilor cu trup se naște în sfânta peșteră, și în iesle se culcă ca un sărac, și cu scutece se înfașă ca un prunc.

Să glăsuim cântări mai 'nainte de praznicul lui Hristos,

cu îndreptarea gândului; că cea ce este împreună cu Tatăl și cu Duhul întocmai cinstit, pentru milostivirea îndurărilor, îmbrăcându-se în firea noastră, va să se nască în cetatea Vitleemului. A căruia nespusa Naștere, păstorii cu îngerii o laudă.

Vitleeme bine te gătește, Edeme deschide-te, și tot pământul Iudei bucură-te, acum! Cerurile să se veselească, să salte toți oamenii, în iesle Viața, în peșteră cel bogat vine, luând pentru mulțimea milei sărăcia lui Adam, fără schimbare și fără amestecare.

Alte Stihiri ale sfintei, glas al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când din dumnezeiasca purtare de grijă fiind cunoscută mai 'nainte, ieșind afară din cetate, ai părăsit dulceața lumii, și auzind cântarea cea dulce a Psalmilor, te-ai luminat cu lumina dumnezeieștii cunoștințe; zămisbind în pânțece frica cea dumnezească și mântuitoare, ai născut Duhul celor ce călătoreau împreună cu tine, cinstită.

Când te-ai logodit cu Hristos, de bună voie ai adus lui slugile ca niște zestre însuflețită, cari râvnind tăriei tale Evghenie, au strălucit arătat cu credința

și cu Darul, nevoindu-se a face toată bunătatea, ca niște adevărați mucenici, de Dumnezeu cugetători; propoveduind tuturor dreapta credință.

Cu lumina Duhului luminându-te arătat, ai adus lui Hristos ceață de fecioare, vâându-le cu cuvântul înțelepciunii tale, și arătându-le calea cea dreaptă carea duce către locașurile de sus, le-ai plecat să se lumineze cu sângiurile mucenicilor, și dându-le împreună cu ele Muceniță, ai aflat acum dorirea cea cuvântătoare, desfătarea cea adevărată, ceea ce ești prea lăudată.

Slavă, și acum, glasul al 2-lea.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre; gătește-te, peșteră, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei împodobește-te, și te veselește; că dintru tine a răsarit Dumnezeuul nostru; auziți munți și dealuri, și laturile cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul carele l-a zidit; ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNA
Stihirile glas 1-lu.

Mai 'nainte să prăznuim poare Nașterea lui Hristos, și ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul,

și să vedem pre Fecioara cu simțirile cele sufletești, mergând să nască în peșteră pre Domnul tuturor și Dumnezeuul nostru; a căruia Iosif văzând slava minunilor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfășat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Stih : Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime

Mai 'nainte să prăznuim popoare Nașterea lui Hristos, și mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălțăm cu cugetul și să vedem în peșteră mare taină; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din curata Fecioară, desăvârșit fiind el în Dumnezeire și în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ție.

Stih : Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Ăuzi Cerule, și ascultă pământule, că iată Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, merge să se nască din Fecioara carea nu știe de bărbat, cu bunăvoința celui ce l-a născut fără patimă, și cu împreună lucrarea

Sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme, că cel ce este deapănarea, se face ceeace nu a fost, și Ziditorul a toată zidirea cu străin chip se zidește; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă și acum glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine, purtând în pânțece prunc pre Hristos, și iesle priimește pre cela ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământenii de fapta cea necuvântătoare. Păstori fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și filozofii dela Persida, aur, și tămâe, și smirnă, Impăratului aduceți; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică, Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce eră în brațele ei: Cum te-ai semănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu și Dumnezeule.

Troparul, glas al 4-lea.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sâmbanța lui David, purtând în pânțece nașterea cea mai pre sus de fire; și a sosit vremea nașterii, și nu eră nici un loc de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera împărătesei s'a arătat. Hristos se

naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cantăm Canonul, Irmosul de două ori, și Troparele pe 6, și pe urmă iarăși, Irmosul, în amândouă stranele.

Al căruia acrostihul este acesta la Greci:

Astăzi cânt Sâmbăta cea mare.

Peasna, 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Pre cel ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l o- „moare. Iară noi cu maghii să „glăsuim: Domnului să-i cân- „tăm, că cu slavă s'a proslă- „vit“.

Doamne Dumnezeu! meu, laudă de naștere, și cântare de praznic înainte voiu cântă- „ție, celui ce cu nașterea ta dumnezească înnoire mi-ai dat, și la bun neamul cel din- „tâi m'ai adus.

Sus pe scaun, și jos în ie- „sle, cele mai pre sus de lume și cele de pe pământ cunoscân- „du-te Mântuitorul meu, s'au spăimântat de puterea ta; că te-ai arătat mai pre sus de minte, îndoit în fire, Dumne- „zeu și om.

Ca să umpli toate de slava ta, plecând cerurile ai venit pe pământ; că te-ai pogorât ca

ploaia pe lână, în pân-tece fe- „cioresc; din carea acum vii să te naști îndoit, Dumnezeu și om.

Peasna, 3-a Irmos:

Pre tine cela ce ai spân- „zurat pe ape tot pămân- „tul fără ținere, făptura văzân- „du-te în peșteră născut, de „multă spaimă s'a cuprins stri- „gând: Nu este sfânt, fără nu- „mai tu Doamne.“

Chipurile întrupării tale celei negrăite arătându-le în- „durate, ai înmulțit vedeniile, și proorociile ai însuflat; care a- cum venind le-ai plinit, năs- „cându-te cu trupul din curata Fecioară, în cetatea lui David.

Tins-a pământul spatele sale, și primește pre Ziditorul cel ce ia slavă dela îngeri, din Cer steaua, dela păstori laudă și dela maghi daruri, și de la toată lumea cunoștință.

Răspunsurile vrăjitorului Valaam, celui spuior de cele viitoare acum se plinesc; că a răsărit steaua din Iacov, și a povățuit la Soarele slavei pre maghii împărați dela Per- „sida, cei ce au adus daruri.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioa- „ră mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se a

„strigat: Intrupându-te tu, dela „amiazăzi vei veni Izbăvitoru- „le, spre a chema pre Adam „cel lepădat.“

Te apropie și vine acum Domnul, așteptarea neamurilor și mântuirea lumii; gătește-te peșteră și cetatea Vit-leemului, și împreună cu maghi, siliți-vă păstori a alergă.

Cu tăria Dumnezeirii, amestecându-te cu oamenii prin unire neamestecată, întru asemănarea trupului Mântuitorule, faci pre Adam fără stricăciune, și-l mântuești cu ridicarea.

Cuvântul trup arătându-se se îngroașă, și se sălășluiește întru noi cu negrăită rânduială; veniți credincioșilor să vedem slava lui, slavă ca a unuia născut din Dumnezeu Tatăl.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta cea neînserată a dumnezeieștei arătări tale Hristoase, ceeace „s'a făcut spre noi pentru milostivire, Isaia văzându-o, de „noapte mânecând a strigat: „Iată Fecioara în pânțece va „avea, și va naște pre Cuvântul întrupat; și toți pământeni se vor bucura.“

Innoiești pre pământeni, pământean făcându-te Zidito-

rule; că ieslea și scutecele și peștera sunt chipurile smereniei tale; iară logodnicul Maicei tale carele se socotia a fi tată ție duple trup, închipuiește acum sfatul Părintelui celui ce te-a născut.

Prin smirnă moartea, prin aur puterea împărătească, iară prin tămâie stăpânia Dumnezeirii au arătat, împărații, căpeteniile neamurilor, daruri aducându-ți ție, celui ce te-ai născut în peștera Vit-leemului, din Maică mai presus de fire.

Din ceeace nu știe de bărbat ieșind Cuvinte al Tatălui celui împreună veșnic, trupește te-ai sălășluit în peșteră, având ca un scaun ieslea; și minunezi cu înfricoșată rânduiala ta pre maghi și pre păstori, și pre îngeri i-ai spăimântat, cari au strigat, slavă ție!

Peasna 6-a, Irmos:

Prins a fost, dară nu s'a ținut, în pânțelele chipului Ionă; că al tău chip „purtând, al celui ce te-ai născut și cu trup te-ai arătat, „ca dintr'o cămară din fiară „ieșind; că născându-te acum „dupre trup, în mormânt și la „moarte a merge ai voit, și „iarăși a învia a treia zi“.

Perit-a acum și s'a risipit

păretele cel din mijloc al vrajbei celei de demult, cu venirea ta în trup Hristoase, și sabia cea de văpaie dă dosul tuturor, și pomului celui de viață făcător al Edemului mă împărtășesc cu credință, arătându-mă iarăși lucrător pomilor celor nemuritori.

Impărățit-a iadul cu păcatul dela Adam până la tine; dar piere acum tirănia lui cea fără rușine, născându-te tu duple trup Mântuitorule din sămânța lui David, și pe scaunul împărăției lui șezând arătat, și în veci împărățind.

De prunci, iară nu de Hristos ucigător s'a arătat Irod cel cumplit, că deși a secerat amar pre prunci ca pre niște iarbă, dară pre Spicul vieții n'a putut să-l prinză și să-l omoare. Că dătător de viață fiind, s'a tăinuit de către gonaciu ca un Dumnezeu, cu dumnezeasca putere.

Peasna 7-a, Irmos:

Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pre cuvioșii tineri din văpaie, în iesle sărăcească prunc s'a culcat, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Rănit-u-s'a înșelătorul vrăj-

maș, pre Dumnezeu văzându-l ca pre un prunc culcat în iesle sărăcească, și întărit prin Dumnezească mâna cea puternică, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Fericită este ieslea, că întru sine priimind ca pre un prunc pre Ziditorul, s'a arătat ca un scaun de Heruvimi, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Duple datina omenească, priimești înfășare în scutece, prunc arătându-te; prin care dezlegi legăturile greșelilor mele, dăruind slobozire celor ce strigă: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Una este întru nașterea cea fără de început, și întru nașterea cea duple trup Dumnezeirea ta Hristoase, împreună cu Tatăl și cu Duhul spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Spăimântează-te înfricoșându-te Cerule, și să se clătească temeliele pământului; că iată cu scutece se înfașă cela ce toate le poartă cu mâna, și în iesle mică ca un

„strein se priimește. Pre a-
„cesta tineri bine-l cuvântați,
„preoți lăudați-l, popoare prea
„înălțați-l întru toți vecii“.

Dezlegatu-s'a Adam cel
legat, și izbăvire tuturor cre-
dincioșilor s'a dat, cu scutece
Mântuitorule înfășându-te tu,
și în peșteră mică și în ieslea
dobitoacelor puindu-te. Pen-
tru aceasta bucurându-ne, cân-
tare de Înainte prăznuire în-
tru a ta Naștere îți aducem
cu credință.

Incet-at-a înșelăciunea per-
sească, că socotitorii de stele
împărații răsăritului, lui Hris-
tos Impăratului tuturor ce-
lui ce s'a născut daruri aduc,
aur, și smirnă, și tămâie. Pre
carele tineri bine-l cuvântați,
preoți lăudați-l, popoare prea
înălțați-l întru toți vecii.

O minune nouă! O bună-
tate! O nespusă răbdare! Că
iată ca un prunc se socotește
cel ce locuște întru cei de
sus, și fuge de Irod, Dumne-
zeu de bună voie. Pre carele
tineri bine-l cuvântați, preoți
lăudați-l, popoare prea înăl-
țați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Nu te miră acum, o Maică,
văzându-mă ca un prunc,
„pre mine carele din pân-tece

„mai 'nainte de luceafăr, m'a
„născut Tatăl; că am venit
„arătat, a sculă și a prea slăvi
„firea omenească cea căzută;
„care cu credință și cu dra-
„goste pre tine te slăvește“.

Întru streină nașterea ta,
scăpând de dureri mai pre
sus de fire, m'am fericit Fi-
le cel fără de început; iată
acum văzându-te fugind de
Irod, cu arma întristării mă
turbur la suflet. Ci viază și
mântuește pre cei ce te cin-
stesc.

În pământul Eghiptului
merg, dară cele făcute de mâ-
nă ale Eghiptului, o Maică,
le voi surpă cu cutremur,
și pre vrăjmașii cari în deșert
caută sufletul meu trimițân-
du-i în iad, ca un puternic,
voi ridică și voi mântui pre
cei ce te cinstesc pre tine.

Să se bucure făptura, că
se zidește Ziditorul, și cel ce
a fost mai 'nainte Dumne-
zeu, acum din nou se cunoaș-
te împreună cu maghii păș-
torii să laude minunea cu
credință, și oamenii cu îngerii
să se veselească

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul** înainte prăznuirii, de trei ori.

După întâia **Stihologhie**, **Sedealna glas al 6-lea.**

Podobie: Puterile îngerești...

Zicerile proorocilor acum s'au plinit, că Dumnezeuul nostru va să se nască mâine din Fecioara Maria, mai pre sus de cuvânt, care va să rămâe precum a fost mai 'nainte de naștere; adună-se maghii aducând daruri; flueră păstorii; să cântăm și noi: Cela ce te-ai născut din Fecioară, Doamne, slavă ție.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua **Stihologhie**, **Sedealna glasul al 8-lea.**

Podobie: Porunca cea cu taină

Cântările fluerilor celor păstorești, oprindu-le oastea îngerească, a strigat zicând: Inceți a flueră, cei ce sânteți mai mari peste turme; strigați cântând: Că s'a născut Hristos Domnul, carele bine a voit a mântui ca un Dumnezeu nea mul omenesc.

Slavă, Și acum tot aceasta.

După **Psalmul 50.**

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu **Irmosul**, pe 8, și al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih este la Greci dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea întrarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel prea „lăudat, că cu slavă s'a proslăvit“.

Scrisu-te-ai cu porunca Kesarului, vrând să scrii în cartea vieții pre om, Impărate al tuturor; strein ai venit întru ale tale, chemând la Cer pre cel ce rău se înstreinase de rai.

Vitleeme primește pre Hristos, că la tine vine întrupându-se, deschizându-mi Edemul; gătește-te peșteră, că pre cel neîncăput vrei să-l vezi încăput întru tine cu prea slăvire; carele acum a săracit pentru bogăția milostivirii.

Hristos vine să se nască, dăruind ca un bun streină înnoire celor din Adam; veselește-te pustie ceeace nu nașteai, saltă fire omenească toată; că a venit Stăpânul să te facă mult roditoare.

Alt CANON, al sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta

Mare lauda Evgheniei cu cântări mai pre sus cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas acelaș Irmos.

Evghenie muceniță a lui Hristos, dânduind acum

cu bucurie împreună cu oștile ingerilor, ca o fecioară fără prihană, și ca o purtătoare de cunună prea fericită, roagă-te să dea Har, celor ce cu dragoste te laudă pre tine.

Ăuzind dumnezeiești cântări de laudă, mireasă a lui Hristos Evghenie, ai zburat către viața cea veselitoare, strălucind în inima ta Teologia Duhului, ca o lumină, gonind toată nedumnezeirea.

Gândul tău uitându-și de firea femeiască, a alergat către lucruri bărbătești, îmbărbătându-se cu Darul, și veselindu-se întru Dumnezeu; cu mai 'nainte vederea, dumnezeiască muceniță Evghenie, ceea ce ești numită cu numele dumnezeescului neam.

Slavă :

Luminându-te cu lumină înțeleghătoare, ai făcut pre mulți a se împărtăși strălucirii înțeleptită de Dumnezeu; căreia învrednicește acum pre cei ce te laudă, scoțându-i din păcat cu rugăciunile tale, muceniță Evghenio cu totul fericită.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind omorâți de pomul cunoștinții, cu lemnul vieții ne-am ridicat noi credincioșii, prin cel ce a odrăslit din tine,

Curată mai pre sus de gând, Hristos Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos :

Inflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea „ta, întru carea s'a întărit inima „mea“.

Din legăturile răutăților, scăpându-mă Doamne, vii să te înfeși cu scutece ca un prunc iubitorule de oameni; închinu-mă umilinței tale celei dumnezeiești.

Pre tine cela ce te-ai făcut subt ani, carele fără de ani ai strălucit din Tatăl, vine Fecioara să te nască; pre cel ce ai dezlegat patimile cele învechite ale sufletelor noastre.

Căutându-mă pre mine cel rătăcit prin călcarea poruncei, peștera ca un Cer locaș o ai făcut, gătindu-mi locașurile celor de acolo, îndurate mult milostive.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Pe peatra credinții...

Ca o jertfă fără prihană te-ai adus Stăpânului, cu desăvârșit cuget, lepădând avuția cea pieritoare prea înțeleaptă, și strigând: Tu ești Dumnezeu!

nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Cunoscutu-s'a curăția ta cea prea curată, strălucit-a tăria nevoinelor tale, că fapta o ai făcut vedere, către cel de sus strigând: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Dorind a te ținea de întreaga înțelepciune, ai păzit lauda curățirii, făcându-te priimitoare înțelepciunii, și strigând lui Hristos: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Să laudăm noi înțelepții de Dumnezeu pe prea curata Maria Născătoarea de Dumnezeu, ca pre o pricinuitoare mântuirii noastre, strigând: Nu este curat, precum tu Preacurată, și nu este fără prihană, fără numai tu Stăpână.

Irmosul:

Pe piatra credinței întărin-
„du-mă, lărgit-ai gura mea
„asupra vrăjmașilor mei, că
„s'a veselit Duhul meu a cântă:
„Nu este sfânt ca Dumnezeuul
„nostru, și nu este drept afa-
„ră de tine Doamne.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-ai astăzi...

De mărirea trecătoare a lumii fugind, pre Hristos ai iubit, păzind nevătămat bun neamul sufletului tău, muceniță de Dumnezeu înțeleptită, Evghenie prea laudată.

ICOS.

Cu viața, cu cuvânt curat și cu Darul pururea fiind împodobită fecioară, pre tine însăși jertfă te-ai adus, celui ce a luat din Fecioară pentru noi trup, și s'a născut pe pământ pentru milostivirea cea negrăită, și cu îndoite cununile slavei te-a împodobit cu bună cuviință Stăpânul. Că curăția ta ca și cum ai fi fost fără de trup păzindu-ți cinstită, ca o mireasă fără prihană, ai intrat împreună cu dânsul în cereasca cămară, toată arătându-te cu chinurile împodobită, muceniță de Dumnezeu înțeleptită, Evghenie prea laudată.

Sedealna înainte prăznurilor, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobește-te, Atotțiitorul trimițând steaua înainte, a vestit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară fără schimbare, unul Dumnezeuul nostru.

Slavă, Sedealna sfintei, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul

Nevoindu-te în ostenelele

pustnicești, te-ai prea slăvit în lupte mucenicești, pre mulți aducând mântuiți la Ziditorul tău; că cu dumnezească dragoste lăsând cele trecătoare, bărbătești vitejii ai săvârșit mărită. Pentru aceasta după sfârșit ai aflat viața cea fără de sfârșit, fiind împreună cu Mirele tău totdeauna, Evghenie ceea ce ești întocmai cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznirii, glas acelaș.

Podoble: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Nașterei lui Hristos săvârșindu-le, să prăznuim credincioșilor, și după vrednicie toți mai 'nainte să întâmpinăm, aducând ca și maghii daruri, fapte bune, și să cântăm Dumnezeului nostru cântare nouă îngerească, celui ce s'a născut în Vitleem mai presus de fire, din Fecioara fica lui Dumnezeu; pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger; ci tu însuși „Domnul te-ai întrupat, și m'ai mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ție: Slavă puterei tale, Doamne“.

Făptură, leapădă acum toată

vechitura! văzând pre Ziditorul zidindu-se, și înnoindu-te pre tine, prunc făcându-se și la frumusețea cea dintâi aducându-te.

Mirându-se de prea slăvită naștere, au stătut maghii povățuiți de dumnezească stea, și văzând pre Soarele cel ce a răsărit din feciorescul nor, daruri i-au adus.

Iată vine Fecioara ca o mielusa, purtând în pânțec pre Mielușelul cel hrănit, carele a șters păcatele lumii; să se bucure făptura prăznuind.

Propoveduirile proorocilor care au vestit arătarea lui Hristos, au luat astăzi sfârșitul cel mântuitor; că a venit Domnul trupește să lumineze pre cei ce se chinuiau întru întunec.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Venit-ai întrupându-te din Fecioară cel ce ești prea înalt, logodindu-ți ție adunările fecioarelor, care numai pre tine te-au iubit, cunoscându-te Mire al lor.

Dezbrăcatu-te-ai de acoperământul nașterii celei trupești, și te-ai îmbrăcat luminat prin Botez, cu îmbrăcămintea nașterei cei de a doua, Muceniță pururea pomenită.

Răsărit-a în inima ta razele cele luminoase, alungând negura cea întunecată a arătărei, cu lumina Darului, muceniță a lui Hristos Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă :

Cu podoabă și cu frumsețe ți-ai luminat viața, mai înainte veștejindu-ți patimile trupului cu sihăstria, și apoi cu mucenicia strălucind luminat, Evghenie.

Și acum, a Născătoarei :

Mai înaltă decât îngerii te-ai făcut prea lăudată, născând pre Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, făcându-se om pentru multa milostivire, iubitorul de oameni.

Peasna 5-a, Irmos :

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule; că „prin tine Stăpâne, către Părintele tău începătorul luminii, întoarcere am aflat din „noaptea necunoștinții.”

Poporul cel ce ședeă oarecând în întunec, să vadă lumina cea neînserată care a strălucit; pre carea steaua o a vestit de demult împăraților dela Persida, celor ce se închinau focului.

În peșteră mică vine să

între Împăratul cel mare, ca să mă mărească pre mine cel micșorat, și cu nemăsurată sărăcia sa să mă îmbogățească pre mine cel sărăcit, Dumnezeu cel prea înalt.

Acum din Iacov, precum a zis Valaam, se naște Hristos, și preste neamuri va domni; și se va înălța cu Darul, rămânând împărăția lui neschimbată.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Calea ta văzându-o îndreptată către mântuire, șarpele cel pierzător de suflete, îți aprinde ispite de multe feluri, cercând a risipi râvna ta purtătoare de nevoițe, iar tu l-ai călcat curată de Dumnezeu cugetătoare.

Cu totul te-ai arătat frumoasă lui Hristos doritorului bunătăților, făcătorului de bine și Mirelui sufletelor, fiind înfrumusețată cu nevoițele sihăstriei, și strălucind cu nevoițele muceniei, muceniță Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă :

Cununa darurilor s'a pus pre creștetul tău, că ai cinstit, dumnezeiasca înțelepciune, defăimând bogăția și mărirea părintească, și cu tărie ai urmat după doritul tău Mire prea cinstită.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Născătoare de Dumnezeu răsărind viața lumii, pre cei ținuți de moarte mai de 'nainte, îi cheamă de adoua oară către împărtășirea vieții veșnice; pre cei ce strigă cu credință: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Peansa 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșelilor fiind încunjurat, chemă „dâncul milostivirei tale cel „neurmat; scoate-mă din stricăciune Dumnezeule!”

În chip de strein Hristos la ale sale vine; să ne înstreinăm pre noi de păcate și să priimim pre acesta ce locuște în sufletele celor blânzi.

Nici cum mai mic nu vei fi Vitleeme între cetăți; că întru tine se naște Impăratul și Domnul, ca să pască pre poporul cel ales.

Cum te va primi o peșteră mică pre tine cel neîncăput în lume, cea ce ești necuprins cu mintea, cum te voi vedea prunc? Cea ce ești împreună cu Tatăl cunoscut fără început.

Alt Canon, Irmos același:

Somn n'ai dat genelor ta-

le, până ce ai omorât toată patima dulcetii, și te-ai făcut locaș curat Ziditorului tău.

Urmând năravurilor Eghiptencei cea înnegrită, și cu lucrul și cu numele, să obrăznicește a năpăstui cinstită viețuirea ta prea înțeleaptă.

Slavă:

Mare împotrivire ai arătat, îmbogățindu-te cu Darul tămaduirilor, din bogăția credinței făcându-te mai mare adunării călugărilor.

Și acum, a Născătoarei:

Tănuț se învâță toți prorocii nașterea ta cea netăcută Precurată, duhovnicește însemnând și spuind mai 'nainte tuturor, cele ce vor să fie.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor...

CONDACUL înainte prăznirii, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi..

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii, și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Cum nu mă voi minuna de Fecioara ceea ce a născut, și

de steaua ceeace a arătat pre cel născut? De pruncul cel înfășat cu scutece, de maghii cei ce s'au închinat cu daruri! Văz și ieslea prea proastă, și îngerii înconjurându-o, și lăudând cu cântări pre Stăpânul tuturor, și strigând: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, celui ce a voit a se naște prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Întru această lună în 24 de zile, pomenirea prea cuvioasei fecioarei mucenice Evgheniei și celor dimpreună cu dânsa.

Stih: Incununându-te mai 'nainte cu durerile Evghenie,

Te-ai văpsit, văpsea boită prin sabie.

În a douăzeci și patra zi,
Evghenia de sabie se săvârși.

Această sfântă Evghenie a fost născută și crescută din Roma cea veche, din părinți arume Filip și Evghenia, cari luau într'un preț Alexandria dela împăratul, iară Evghenia furișându-se dela părinții ei fugi dela dânsii într'o noapte în taină numai cu două slugi, și îmbrăcându-se bărbătește, merse la un episcop, și luând dumnezeescul Boez, și tăindu-și părul își puse numele Evghenie, și mâncând foarte de noapte se duse la o mănăstire și petrecea acolo cu tot felul de bunătăți, cu ostenele, cu trude și cu nevoință și cu stare de toată noaptea la rugăciune, și atâta străluci ca un mare luminător, că o rugară soborul monastirei, să ocârmuiască și să ia grija monastirei asupra ei, întâmplându-se de a murit egumenul; carea smerindu-se de cuvintele lor, nu vrea, apoi silindu-se, a priimit, într'acestaș chip, dară nu fie cum cuvântul și lauda a fost, ci adevărul a arătat pre Evghenie mare, și luminat întru toți, iară și fapta lui și min'ea numai trăgea pre toți minunat, ca magnetul pre fier, spre câștigarea bunătăților sale. Iară o femeie bogată anume Melantia, ce se tâlcuește negraia, neagră cu adevărat și la suflet (o

spurcată minte) dacă văzu pre Evghenie din fire frumos, cuprinzându-se de mare dragoste din vederea lui și găsind o mincinoasă și deșartă pricină, cum că are o boală îndelungată, și va să i-o spue cu taină, că nu este cu putință într'alt chip a se izbăvi de dânsa, Evghenie fiind zdrobit cu inima și mahnit și supuindu-se din prostime, la viclenile și amăgitoarele cuvinte ale Melantiei, se plecă de merse, necunoscând vicleșugul, ci crezând că este bolnavă și șezând lângă patul celeia ce bolia nu de boală ci de poftă trupească, iară Melantia căutând la fața Evgheniei, n'a putut mai mult a tăinuî focul poștei cel ce se ascunde înlăuntrul ei, a început a grăi cuvinte de curvie: cu nesuferită poftă, zicea, și cu nemăsurată dragoste sunt cuprinsă către tine, acestea și mai multe zicând Melantia, iară cuvioasa Evghenia se rușină de nerușinarea acei curve, și i-a răspuns ei groaznic: Taci o muere, taci, și nu te ispiți a ne vătăma pre noi cu otrava balaurului celui vechiu, văz că te-ai gătit pre sine-ți mare locaș diavolului, depărtează te dela slugile lui Dumnezeu ispititoare, acestea și mai multe zicându-i, iară ea umplându-se de nespūsă rușine împreună și de mânie, s'a dus în cetate și mergând la eparhul pârând pre Evghenie igumenul, cum că minunatul igumen al cutăreia monastiri, amăgind cu cuvinte înșelătoare pre femeile cele curate, a venit și la mine, fiind îndrăzneț și sumet curvar, (iară eparh eră tatăl sfintei Evgheniei). Deci el fiind judecător cetății, dacă a auzit aceasta, măriindu-se foarte, îndată trimise cu grabă la monastire, poruncind să aducă la judecată pre Evghenie, ca pre un igumen, ce eră al monastirei și pre călugări legați ca pre niște vinovați și mincinoși slujitori, sau mai vartos a zice răi lucrători, ca să stea de față și să răspundă; deci dacă îi scoaseră la judecată și o parte și alta și începū a grăi Melantia, ocărând pre minunatul acela igumen, și batjocorindu-l și dosădindu-l cu multe cuvinte, și cu îndrăsnire strigând către toți și arătându-l prietenilor cu degetul, ca pre un lucrător spurcat, și pre cei de subt ascultarea lui ca pre niște curvari, strigând zicea: Ascultați toți, că adevărul grăesc, (o lungă îi este răbdarea Doamne Atotputernice!) Atuncea Ev-

ghenie îndatăşi rupându-şi haina lui, zise către cei ce erau de faţă cu multă îndrăsnire: s'ar cădea nouă să mulţămim şi să suferim şi ocări şi batjocuri şi munci pre trup, iară ca să nu se facă de răs chipul ce purtăm (adică cinul călugăresc) eu sunt femeie la fire, fiică de tată eparh şi judecător al meu iubit şi doamna lui îmi este mumă, carea m'a născut, şi aceştia fraţi că nu le voiu zice slugi. Acestea zicând buna Evghenia, toţi se minunară, însă fieşte cine se va mira, auzind în ce chip a pedepsit dumnezeiasca judecată pre Melantia. Deci tatăl Evgheniei îndată lăsând şi slava şi bogăţia şi nălucirea lumească, se boteză şi se făcu păstor credincios cetăţii, şi petrecându-se din viaţa sa cu mucenie, omorât cu săbii de necredincioşi, s'a dus la veselie cereştilor locaşuri, iară maică-sa numai decât lăsând ţara cea streină şi dorind de moşia ei, se duse iară de locul acolo. Şi ieşind poruncă împărătească, ca să facă creştinii jertfă la idoli, au să li să dea morţi cumplite, deci Evgheniei, carea atâta strălucise faţişat către toţi pentru dorul ce avea către Hristos, îi legară de grumazi o piatră mare şi o a dat în apă, şi ieşind minunat sănătoasă, îi tăiară capul cu sabia, luându-şi sfârşitul chinurilor sale, şi veselă zbură către adevăratul său Mire.

Intru această zi, sfânta muceniţă Vasilla, cea mărturisit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Cine nu te-ar băga pre tine în seamă tăiată fiind de sabie,

Muceniţă Vasilla, dumnezeieştii credinţe temelie.

Intru această zi, sfântul mucenic Filip tatăl sfintei Evgheniei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Omoară pre Filip ascuţitul sabiei,

Carele cu adevărat eră sabie cu două ascuţite improtiva înşelăciunei

Intru această zi, sfinţii Protas şi Iachint famenii, ce au pustnicit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Suferind Iachinte şi Protasie tăerea capetelor de sabie.

Cele întâi răsplătiri a mucenicilor lui Dumnezeu aveţi moştenire.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nicolae monahul, ce a fost ostaş.

Stih: Canon se pune înaintea celor întreg înțelepţi în viaţă,

A lui Nicolae întreg înțeleapta viaţă.

Acesta a slătit pre vremea împărăţiei lui Nichifor oştean cu meşteşugul. Deci oştindu-se împăratul împotriva Bulgarilor, a eşit şi el împreună cu oştile, şi trecând pre la un loc, seara fiind, a găzduit la o casă de streini şi după ce a cinat împreună cu gazda, şi-a făcut rugăciunea s'a culcat să doarmă, iară ca pre la şase ceasuri din noapte fiica gazdei rănită de sataniceasca dragoste, s'a dus acolo unde dormea cuviosul, şi-l îmboldea trăgându-l pre el la ruşinata amestecare. Iară sfântul a zis către dânsa: Conteneşte o muere dela sataniceasca dragoste, şi nu voi ca şi tu să-ţi întinezi fecioria şi pre mine ticălosul să mă pogori în fundul iadului, iară ea depărtându-se puţin, iarăşi veniă şi supăra pre cuviosul; iară el o a depărtat pre ea şi a doua oară, certându-o şi muştrându-o pre ea tare. Iară ea depărtându-se, iarăşi s'a întors beată fiind de dragoste. Atuncea sfântul a zis către dânsa: ticăloaso şi neruşinată nu vezi că te turbură dracii ca şi fecioria ta să o strice şi sufletul meu să-l muncească? Şi duple urmare să te facă pre tine ris şi defăimare la toţi oamenii? Nu vezi că şi eu sârmanul, mă duc la neamuri varvare, la războiu şi vărsare de sânge cu ajutorul lui Dumnezeu? Deci cum să-mi spurc eu trupul meu în vremea când mă duc la războiu? Acestea şi altele asemenea înfruntătoare cuvinte zicând dreptul către femeie şi depărtându-o pre ea s'a ridicat în sus şi după ce şi-a făcut rugăciunea, s'a dus la slujba sa. Iară în noaptea următoare îndată ce a adormit, a văzut că stă pre un munte înalt şi că lângă el stă un judecător, carele îşi avea piciorul său cel drept pus peste cel stâng şi a zis către el: Vezi oastea despre o parte a Romanilor şi despre alta a Bulgarilor? Iară Niculae a răspuns: Aşa Doamne, văz că romanii înfrâng şi biruesc pre bulgari. Atuncea iarăşi i-a zis: Caută la mine: Iară el întorcându-se către el a văzut, că piciorul cel drept îl avea pre pământ. Iară pre cel stâng preste cel drept. Apoi întorcându-şi ochii către oşti, a văzut că vrăjmaşii Bulgari tăiau pre Romani. Iară după ce a conţinut războiul, a zis judecătorul către Nicolae: la seama bine locul omorâtelor trupuri, şi spune-mi ce vezi. Iară Niculae luând seama bine a văzut tot locul

acela plin de trupuri moarte a Romanilor căzuți; și între acelea vedea și un loc verde și frumos, ca și cât s'ar culcă un om. Atuncea judecătorul acela a zis către Nicolae: Și a cui socotești că este acel pat? Iară Nicolae a răspuns: prost și neînvațat sunt, Domnul meu. Zis'a către el iarăș acela: Patul carele vezi este al tău, și pre el era să cazi și tu împreună cu ceilalți oșteni ai tăi morți, dar fiindcă în trecuta noapte, ai azvârlit și ai biruit pre balaurul cel cu trei împletituri, adevărat pre femeia ce ți-a dat războiu de trei ori, îndemnându-te la amestecare de rușine, pentru aceasta tu singur te-ai mântuit pre sineți din tăerea aceasta și din moarte și ți-ai mântuit și sufletul și trupul tău. Deci nici moartea firească te va stăpâni, de vei sluji cu curăție. Acestea văzându-le dreptul și înspăimântându-se s'a deșteptat, și sculându-se de pre pat și-a făcut rugăciunea. Apoi întorcându-se înapoi cale de o zi, s'a suit într'un munte și acolo cu liniște se ruga lui Dumnezeu pentru oastea Romanilor. Iară împăratul fiind că s'a dus la Clisura Bulgariei, s'au suit și Bulgarii pre munte lăsând spre paza locului ca la o mie cinci sute de oșteni pre care i-au tăiat Romanii. Deci mândrindu-se pentru biruința aceasta, s'au lenevit, și dar într'o vreme, ci toți Romanii dormiau fără de grijă și fără de pază, au venit noaptea asupra lor bulgarii, și mai pre toți împreună cu împăratul Nichifor i-au pus subț sabie. Atuncea dreptul Nicolae, aducându-și aminte de vedenia ce a văzut, a mulțămît lui Dumnezeu și s'a întors înapoi plângând și tânguindu-se. Apoi ducându-se la o mănăstire, a luat shima monahicească, și slujind cu curăție lui Dumnezeu ani destui, s'a făcut prea desăvârșit și mare părinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Ahaic, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ahaic toată întinăciunea sufletească a lepădat,

Și cu toată bucuria, capul sabiei și-a dat.

Intru această zi, prea cuviosul Antioh, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Urăciune eră lui Antioh toate grijile din viață,

Deși toată viața sa o a petrecut cu dulceață.

Intru această zi cuviosul Vitimion cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dezbrăcându-și Vitimion trupul cel stricăcios,

Il va lua pre el la înviere nestricăcios.

Intru această zi, cuviosul Afrodise cu pace s'a săvârșit.

Stih: Foarte frumos Afrodise s'a aflat,

Ca cel ce a murit, și îndulcirile lumești nu le-a gustat.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Viețuind Grat, inger se nădăduia a fi, Iar după moarte om se vădi a fi.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Ahmed carele a mărturisit în Constantinople la anul o mie șase sute optzeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Credința lui Hristos, decât toate mai mare a fi,

Ahmed strigând prea mare cunună priimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului „celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, „cela ce bine este cuvântat și „prea slăvit.“

Să stropească apă de sus norii, că cel ce ș'a pus norii cu cinste spre suire, de norul Fecioara, fiind purtat, vine să străluciască lumină neînsărită, celor ce erau mai înainte întunecați și întru nevoi.

Oastea dumnezeieștilor îngeri bine te gătește, a lăuda umilința Domnului cea negrăită; maghilor întâmpinați, păstori sânguiți, venit-a cel mai înainte zis, Hristos așteptarea și mântuirea neamurilor.

Ce este această prea mare și streină minune! cum te voi purta pre tine, cel ce porți cu cuvântul toate? Negrăită este nașterea Fiului meu celui fără de început! zis-a cea Preacurată, pre Hristos, în brațe purtându-l cu frică.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Descoperit-ai tuturor adevărul scripturilor celor de Dumnezeu date, îmbărbătând partea cea femeiască, și pre toți i-ai minunat prea cinstită; pre cari i-ai și adus crezând luminat în Hristos, prea fericită.

De față ai arătat nebunia idolilor, cu dumnezeieștile tale învățături prea lăudată, logodind mulțime nenumărată de fecioare, lui Hristos împăratului tuturor, luminându-se cu sângiurile mucenicilor.

Slavă:

Văzând viața ta cea purtătoare de lumină, mărita Vassilla, dumnezeiește s'a logodit lui Hristos, părăsind toate desfătărilor trupești; și acum s'a învrednicit bucuriei mucenilor.

Și acum, a Născătoarei:

Rana morții o ai tămăduit, născând mai pre sus de fire pre viața cea ipostatnică, Fecioară cu totul fără prihană,

Născătoare de Dumnezeu curată. Pentru aceasta veselindu-ne, te numim pre tine izvor al nemuririi.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările ș'a despărțit cu dumnezeiasca poruncă; pre Haldei arzând, iar pre credincioși răcorind, pre cei ce cântau: Bi-necuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

De înălțimea tainei celei negrăite cu adevărat, acelui ce a acoperit cerurile cu cunoștința, Stăpâna cea fără prihană s'a minunat și a zis: Scaunul ceresc se aprinde, ținute pre tine, și în ce chip Fiul meu te voi purta eu?

Porți asemănare părintească Fiul meu, și cum sărăcind ai luat asemănarea robului? Cum te voi culcă în ieslea dobitoacelor? Pre tine carele ai scăpat pre toți de dobitocie; slăvesc milostivirea ta.

Bucură-te tot pământul! Iată Hristos se apropie născându-se în Vitleem. Mare veselește-te, saltă adunarea proorocilor, văzând astăzi plinirea cuvintelor voastre, și toți dreptii vă bucurați!

Alt Canon, Irmos același:

În râu bărbătește și în foc cu răbdare te-ai ispitit; că cele protivnice firei cu tărie le-ai trecut, slăvind pre Hristos, și cu credință strigând: Bine te cuvintez pre tine Hristoase în veci!

Cu minunată cuviință arătându-se ție Hristos, fiind închisă în temniță te hrănește din destul, și prin nașterea sa te împreună cu oștile cele de sus, slăvindu-l pre el în veci, Cuvioasă.

Mirele tău cu cuviință te împodobește cu cununi îndoite, de Dumnezeu înțeleptită Evghenio, și cămară luminată ca unul ce este drept îți dă; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Darul lui Dumnezeu în chip luminat luminându-te pre tine acum, te împodobește în locașurile cerești; pre carele roagă-l neîncetat, ca să dobândim ertarea greșelilor, noi cei ce săvârșim pomenirea ta cugetătoare de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Izvor limpede de nemurire te știm pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui cel nemuritor; carele ferește de moarte pre toți, cei ce-l prea înalță pre dânsul întru toți vecii.

Irmos:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc...

Peasna 9, Irmos:

Fiul părintelui celui fără de început Dumnezeu și „Domnul, întrupându-se din Fecioară s'a arătat nouă; ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea prea laudată „o slăvim“.

Văzut-ai fost, pre cât era cu putință a te vedea proorocii; iar în vremile cele mai de urmă om făcându-te, te-ai arătat tuturor oamenilor în Vitlem cetatea Iudei, steaua arătându-te pre tine, netălcuit de cititorii stelelor.

Să cânte bucurându-se împărățiile a tot pământul, și moștenirile neamurilor să se veselească; munții și văile, râurile, marea și toată zidirea, pre Domnul cel ce s'a născut, acum să-l slăvească.

Iată la ale sale vine prea sfântul Cuvânt, în trup sfânt înstreinat cu streină naștere, aducând la sine lumea cea înstreinată; pre acesta să-l laudăm, carele pentru noi sărac s'a făcut.

O Fiule prea dulce! Cum te voi hrăni, pre tine cea ce dai

hrană? Cum te voiu țineă pre tine, cea ce ții toate cu voia! Cum te voiu înfășă pre tine, cea ce înfășori tot pământul cu negură? Strigat-a prea sfânta Stăpână; pre care cu credință o slăvim.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Locuind în locașurile cele cerești slăvită, acum te-ai învrednicit arătat desfătării raiului, cu fecioarele și cu mucenițele ca o muceniță adevărată, curată fecioară Evghenie prea fericită.

Dobândit-ai dorirea cea mai pre sus de gând și de cuget, stăruind luminat înaintea dorierei celei desăvârșit; și cu razele cele dătătoare de lumină ale Treimei celei stăpânitoare aievea ai strălucit, de Dumnezeu înțeleptită Evghenie prea fericită.

Purtând mărito candela fecioriei nestinsă, te-ai împodobit cu cununa muceniei; și acum nu încetă rugându-te, ca cu rugăciunile tale să ne mântuim, cei ce cu bună credință și cu dragoste te cinstim, Evghenie pururea pomenită.

Slavă :

Către dumnezeearăcoare ai ieșit acum, trecând cu vitejie prin focul chinurilor cel nesu-

ferit, și prin apa cea furioasă a supărărilor, muceniță Evghenio prea bună. Roagă-te lui Hristos să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Ca o lână zămislind în pânțele ploaia cea cerească, născut-ai pre cea ce dă nemurire celor ce îl laudă cu credință Preacurată, și pre tine cea fără prihană te slăvesc, ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Irmosul :

Fiul părintelui celui...

SVETILNA înaintea prăznuirii.

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Cela se locuește întru lumina cea neapropiată, și împreună ține toate pentru milostivirea cea negrăită, din Fecioară se naște, și cu scutece se înfașă ca un prunc în peșteră, și în ieslea dobitoacelor se culcă; să ne grăbim a veni în Vitleem la închinarea lui împreună cu maghii, aducându-i roduri de fapte cuvioase, ca niște daruri.

Slavă a sfintei.

Nici o sminteală nu s'a arătat spre nevoințele cele desăvârșit, slăbiciunea femească, întărită fiind cu nevăzută puterea ta Hristoase, prin care mucenița Eveghenia vitejește a biruit; a căreia prăznu-

ire o ai împreunat acum cu cinstită și de Dumnezeu purtătoare Nașterea ta, care ai luat Stăpâne din sfânta Fecioară.

Și acum, a înainte prăznirii.

Laudă să aducem credincioșilor Fecioarei Mariei, că iată acum vine în cetatea Vitlemului, să nască pre Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta alergați maghilor cu daruri cu steaua, ca să vă închinați împreună cu noi; și voi păstori grăbiți-vă a strigă cu îngerii: Slavă celui ce s'a născut în peșteră și în iesle.

LA HVALITE

Stihurile pe 6, glasul al 6-lea.

Podobie: Îngereștile puteri...

O mai pre sus de minte și negrăite minuni! Dumnezeu se naște pre pământ pentru milostivire, îmbrăcându-se cu chip de rob; ca să răpească din robia celui strein, pre cei ce strigă cu dragoste fierbinte: Binecuvântat ești Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Vino Israile cel impietrit la inimă, leapădă norul cel pus asupra sufletului tău; cunoaște pre Ziditorul, cel ce s'a născut în peșteră. Acesta este așteptarea neamurilor, acesta va strică prăznuirile tale, fiindcă nu te supui a strigă: Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Să mergem toți unde Hristos se naște, având în minte steaua credinței; acolo mergând cu gândul, să-l întâmpinăm; în Vitleemul Iudei îl vom vedea pre dânsul născându-se, și să-i aducem vrednice daruri, faptele cele bune.

Să dăm slavă lui Dumnezeu credincioșilor, celui ce pentru multa milostivire s'a întrupat, și cu sărăcia și cu smerenia sa a îmbogățit pre toți cei ce sărăcise mișelește; să laudăm pre cel ce a dat frumsețea cea dintâiu, celor ce strigă cu credință: Binecuvântat ești Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Soare Fiule! cum te voiu ascunde în scutece? Cum voiu hrăni cu lapte pre hrănitorul a toată făptura? Cum te voiu ținea pre mâini pre tine cela ce ții toate? Cum voiu căută spre tine cu îndrăzneală? Spre carele a căută nu îndrăznesc cei cu ochi mulți, ceea ce nu știe de nuntă, ținând pre Hristos, acestea a grăit.

Cu cântări nouă strigați păstorilor, lepădați astronomilor cuvintele cele vrăjitoarești, izvorâți munți și dealuri bucurie. Veniți fiicele împăraților, spre bucuria Născătoarei de Dum-

nezeu; să zicem popoare: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru slavă ție.

Slavă, aceeași Podobie.

Vino Vitleeme, gătește cele de naștere, mergi Iosife de te scrie cu Maria; prea cinstită iesle, de Dumnezeu purtătoare scutece, în voi Viața înfășindu-se, va rumpe legăturile morții, strigând pre oameni spre nemurire, Hristos Dumnezeuul nostru.

Și acum, asemenea:

Ofericit pântecul tău fiica lui Dumnezeu! Care cu înțelegere mai mare decât Cerul te-ai arătat; că acela pre carele nu-l încapă Cerul, tu îl cuprinzi purtându-l! O fericite țâțele fecioarei, din care suge cel ce hrănește toată suflarea Hristos, cel ce trup s'a alcătuit din Fecioara, carea nu știe de hărbat.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Casă a tot ziditorului, te-ai arătat o Fecioară, că întru tine sălășluindu-se Domnul slavei, vine acum să se nască.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Prunce mic în Vitleem din

Fecioară, Dumnezeu cel mai înainte de veci, în ieslea dobitoacelor se naște, o minune!

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Cetele ingerilor cele înțeleghătoare, întru cei de sus cu păstorii strigați, și cu maghii, lui Dumnezeu celui ce s'a născut, slavă ție!

Slavă, glasul și podobia, același:

Slavă ție Părinte și Fiule și Duhule, prin care s'a așezat taina cea înfricoșată, pentru a doua naștere a oamenilor.

Și acum, asemenea:

Bucură-te ceea ce ai născut viața lumii, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Duhul Sfânt, spre mântuirea tuturor.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmpla Duminica cea înaintea Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți, în 24 Decembrie.

SĂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile Invierei 4. Slavă, Și acum, a înainte prăznirii glas al 6-lea: *Peșteră bine te împodobeste...* La Stihioavnă, Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei, Slavă, Și acum, a Născătoarei. Troparul Invierei, Slavă, și acum, al înainte prăznirii. Ectenia mică și Ot-pustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm, cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toată, La Doamne stri-

gat-am, Stihirile pe 10, șase ale Părinților și patru ale Înainte prăznuirii, Slavă a Părinților, glas același: *Daniil bărbatul doririlor...* Și acum, a Înainte prăznuirii: *Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine...* Apoi Vohod, Lumină lină, Prochimenul zilei, și citirile Părinților. La Litie, Stihirile Înainte prăznuirii scrise la rând, la Doamne strigat-am, în 24. Slavă a Părinților: *Veniți iubitorilor de praznic...* Și acum: *Villeeme bine te împodobește...* La Stihovă, Stihirile Înainte prăznuirii însăși podobia: *Casa Eufratului...* Stih: *Dumnezeu dela amiazăzi va veni...* Apoi: *Villeeme pământul Iudei...* Stih: Doamne auzit-am auzul tău: *Veniți toți să cinstim Nașterea lui Hristos...* Slavă: *Bucurați-vă prooroci cinstiți...* Și acum, a Înainte prăznuirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre...* Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru, la binecuvântarea pâinilor, Troparul Părinților: *Mari sunt isprăvile credinței...* de două ori, și al Înainte prăznuirii odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierei de două ori, Slavă al Părinților: *Mari sunt isprăvile credinței...* Și acum, a Înainte prăznuirii: *Scriptura s'au oarecând...* După întâia Catismă, Sedealna Părinților: *Intru părinți Dumnezeule...* Slavă, Și acum, tot aceea. După a doua Catismă, Sedealna: *Praznic de bucurie prăznuim credincioșilor...* Slavă, Și acum, tot aceea. Apoi: *Fericirile cei fără prihană...* Troparele: *Soborul îngeresc...* Ectenia și Sedealna Părinților, glas al 8-lea: *Pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov...* Slavă, Și acum, : *Din sânurile părintești pogorându-te...* Apoi Antifoanele, Prochimenul glasului, Evanghelia Învierei, Învierea lui Hristos văzând... Psalmul 50, Stihira Învierei. CANOANELE : al Părinților pe opt: *Pre cel ce a acoperit cu valul mării...* de două ori, și Troparele pe 6. Și alt Canon al Înainte prăznuirii pe 6 : Hristos se naște... într'amândouă strănile împreună. După a 3-a Peasnă, Ipacoi al Părinților: *Ingerul a răcorit cuptorul tinerilor...* După a 6 Peasnă, Condacul Părinților: *Villeeme veselește-te, Eufrato bucură-te...* și Icosul, și citim Prologul. La a 9-a Peasnă, cântăm : Ceea-ce ești mai cinstită... Apoi Svetilna Părin-

ților : *Din seminția lui Avraam iese...* Slavă : *Cei mai aleși dintre Patriarhi...* Și acum, a Înainte prăznuirii: *Villeeme veselește-te și tu Eufrato bucură-te...* La Lăudări, Stihirile Părinților 3, și ale Înainte prăznuirii 3, Slavă a Părinților: *Adunarea învățăturilor legei...* Și acum, *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovie mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierei numai, Ecteniile și Optustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri, Troparul Învierei. Slavă al Părinților, Și acum, a Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Părinților și al Înainte prăznuirii le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Părinților, Peasna 3-a pe 4, și ale Înainte prăznuirii, Peasna a 6-a pe 4. După Vohod, Troparul Învierei, al Părinților, și al Înainte prăznuirii, Slavă, Condacul Părinților, Și acum, al Înainte prăznuirii. Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Părinților, iară a Duminicii rândului se lasă.

Cade-se a ști, pentru Ciasurile care se cântă în ajunul Nașterii lui Hristos.

De se va întâmplă Nașterea lui Hristos Duminică sau Luni, Ceasurile le cântăm mai 'nainte Vineri; iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Marți, sau Miercuri, sau Joi, sau Vineri, sau Sâmbătă, atunci Ciasurile le cântăm în ajun.

Să se știe iarăși: Când cade ajunul Sâmbătă sau Duminică, atunci Vineri Liturghie nu se face, ci numai Ceasurile și Vechernia la vremea ei.

RÂNDUIALA CEASURILOR

Care se cântă în ajunul nașterii Domnului nostru Iisus Hristos.

La începutul Ceasului al doilea din zi, luând Paraclisierul binecuvântare, trage clopotul, și adunându-ne în biserică, se îmbracă Preotul în Felon, iară Diaconul în Stihar; apoi se pune Analoghiul în mijlo-

cul bisericeii, în dreptul ușilor împărătești, și iese Diaconul în mijlocul bisericeii, și închinându-se de trei ori, zice cu glas:

Binecuvintează, Stăpâne!

Iară preotul stând înaintea Sfintei Mese însemnează cu cădelnița cruciș spre răsărit, și zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Iară citețul zicând Amin, începe:

Slavă ție Dumnezeuul nostru...

Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... **Și după vosglas**
Doamne miluește, de 12 ori. Slavă, Și acum Veniți să ne închinăm... de trei ori.

Și citețul citește înainte.

Iară Preotul cădește sfântul Altar, și sfintele icoane, pe cel mai mare, pre frați, și pre citeț și toată biserica, mergându-i înainte diaconul cu lumânarea aprinsă.

Psalm 5-a :

Ceraiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea; ia aminte glasul rugăciunii mele, Impăratul meu și Dumnezeuul meu; căci către tine mă voi ruga Doamne. Dimineța vei auzi glasul meu, dimineța voi sta înaintea ta și mă vei vedea. Că Dumnezeu, cel ce nu voești fărădelege, tu ești. Nu va locui lângă tine cel ce viclenește, nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul. Iară eu întru mulțimea milei tale voi întra în casa ta, închina-mă-voiu spre sfântă Biserică ta, întru frica ta. Doamne povățuește-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cază din cugetele sale; du pre mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pre dânșii, că te-au amărât, Doamne. Și să se veselească toți cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucura, și te vei sălășlui întru dânșii, și se vor lauda întru tine cei ce iubesc numele tău. Că tu vei

blagoslovi pre cel drept, Doamne; că cu arma buneii voiri ne-ai încununat pre noi.

Psalm, 44 :

Răspuns-au inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele Impăratului. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab. Impodobit cu frumusețea mai mult decât fii oamenilor; vărsatu-s'au Darul în buzele tale, pentru aceasta te-a blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac. Incinge sabia ta, preste coapsa ta, Puternice. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta; și încordează, și bine sporește, și împărățește, pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite-s, Puternice, noroadele sub tine vor cădea, în inima vrăjmașilor Impăratului. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției tale. Iubit-a dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-ai uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeuul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult de cât pre părtașii tăi. Smirna și stacti și casia din hainele tale; din palaturi de piluri, din care te-au veselit fetele împărăților întru cinstea ta. Înainte a stătut împărăteasa, de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită. Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pre norodul tău și casa părintelui tău. Și va pofti Impăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui. Și fata Tirului cu daruri: feței tale se vor ruga bogății norodului. Toată mărirea fiicei Impăratului din launtru, cu lanțuri de aur înfașurată, împodobită. Aduce-se-vor Impăratului, fecioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ție; Aduce-se-vor întru veselie și bucurie. Aduce-se-vor în biserica Impăratului. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

Psalmul 45 :

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura

pământul și se vor mută munții în inimile mării. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru țaria lui. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a locașul său cel prea înalt. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineța de dimineată. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-a glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pre pământ; stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc. Indeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu; înălțamă-voiu pre pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori, Doamne miluește de trei ori.

Slavă, Troparul glasul al 4-lea.

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pânțece nașterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu eră de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera împărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai nainte căzut.

Și acum:

Ce te vom chema, o ceea ce ești plină de Dar; Cer? că ai răsărit Soarele dreptății; rai? că ai odrăslit floarea nestricăciunei. Fecioară? că ai rămas nestricată. Maică curată? că ai avut în sfintele tale brațe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre

acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Apoi Samoglasnicile acestea, facerea lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului, glas al 8-lea:

Vitleeme gătește-te, bine te împodobește iesle, peșteră primește; adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se ca și noi și îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pe pământ bună voință s'a arătat, ca să mântuiască neamul nostru. De două ori fără de Stih.

Apoi Stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Acum proorocia proorociilor vine să se plinească, care cu taină grăește: Și tu Vitleeme pământul Iudei, nici cum nu vei fi mai mic între Domni, mai 'nainte gătind peștera; că din tine va ieși mie duple trup povățuitor neamurilor din curata Fecioară, Hristos Dumnezeu, carele va paște pre poporul său noul Israil; toți să-i dăm slavă.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut; Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Iară aceasta, Apoi Slavă, glas al 8-lea:

Acestate a zis Iosif către Fecioara: Marie! Ce lucru este

acesta, care văz întru tine? Nu mă pricep, și mă minunez! Și cu mintea mă spăimântează. Ascunde-te dela mine degrab. Marie! ce lucru este acesta, care văz întru tine? În loc de cinste rușine, în loc de veselie întristare, în loc ca să mă laud, ocară mi-ai adus mie. Nu voi mai putea suferi defăimarea oamenilor, pentru că de la preoți din Biserica Domnului ca pre o nevinovată te-am luat, și ce este aceasta ce se vede?

Și acum, tot aceasta. Apoi prochimenu glasul al 4-lea:

Domnul a zis către mine, Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine și-ți voi da fie, neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

Din proorocia Miheel citire.

Cap. 5. Vers 2:

Acestea grăește Domnul: Și tu Vitle-eme casa Eufratului, au doară mic ești a fi întru miile Iudei? Că din tine va ieși mie căpetenie, ca să fie întru Israil, și ieșirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta da-i va pre ei până la vremea întru carea Născătoarea va naște și rămășițele fraților lui se vor întoarce la fiii lui Israil; și va stă și va vede, și va paște turma sa cu tărie Domnul. Întru slava numelui Domnului Dumnezeuului său vor fi; că acuma se va mări până la marginea pământului.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei, a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 1, Vers 1.

In multe feluri, și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind Părinților prin prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă, a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moștenitor tuturor, prin carele și veacurile a făcut. Carele fiind raza slavei,

și chipul statului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățire păcatelor noastre, a șezut deadreapta scaunului slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se de cât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai strălucit decât dânșii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voi fi lui Tată, și acela va fi mie Fiul. Și iarăși când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și către îngeri zice: Că ce face pre îngeri săi duhuri, și slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeuule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăției tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât faradelegea. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeuule Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre părtașii tăi. Și iarăși: Întru început tu Doamne ai întemeiat pământul, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâne, și toate ca o haină se vor învechi, și ca o îmbrăcăminte le vei înfașura, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împușina.

Evangelhia dela Mateiu:

Cap. 1-îu, Vers 18.

Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțe din Duhul sfânt. Iară Iosif bărbatul ei drept fiind, și nevrând să o vadească, a vrut pre ascuns să o lase pre dânsa. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, zicând: Iosife fiul lui David! nu te teme a lua pre Maria femeia ta, că ce s'a zămislit într'însa este din Duhul sfânt; și va naște fiu și vei chema numele lui IISUS; că acesta va mântui pre poporul său de păcatele lor. Iară acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: „Iată Fecioara în pânțe va ave, și va naște fiu, și vor chema numele lui Emmanuil, ce se tâlcuește: Cu noi Dumnezeu. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului, și a luat pre femeia sa. Și nu o a cunos-

cut, până ce a născut pre Fiul său cel dintâi născut, și a chemat numele lui IISUS,

Apoi zice citețul.

Pașii mei îndreptează-i duple cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile tale. Fața ta arată-o preste robul tău și mă învață îndreptările tale. Să se umple gura mea de lauda ta Doamne ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

Apoi : Sfinte Dumnezeu, Prea sfântă Treime...
Și după : Tatăl nostru...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește, de 40 de ori. Și rugăciunea :

Cela ce în toată vremea și în tot ceasul, în Cer și pre pământ ești închinat și slăvit Hristoase Dumnezeu, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate; carele pre cei dreپți iubești, și pre cei păcătoși miluești, carele pre toți chemi la mântuire, pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Insuți Doamne priimește și rugăciuniile noastre în ceasul acesta, și îndreptează viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește; și ne izbăvește pre noi de tot necazul celor rele și al durerii. Ingrădește-ne pre noi cu sfinți tăi îngerii; ca cu mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței, și la cunoștința slavei tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluește de trei ori: Slavă, Și acum.

Ceace ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul.

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea :

Histoase lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pre tot omul ce vine în lume, să se însemneze preste noi lumina feței tale, ca într'insa să vedem lumina cea neapropiată; și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor tale; pentru rugăciunile preacuratei Maicei tale, și ale tuturor sfinților tăi, Amin.

CEAS AL TREILEA

Veniți să ne închinăm... **De trei ori.**

Apoi acești Psalmi. Psalm 66.

Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne blagoslovește, luminează fața ta spre noi și ne miluește, ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeu mărturisească-se ție noroadele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeu mărturisească-se ție noroadele toate. Pământul ș-a dat rodul său. Blagoslovește ne pre noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru. Blagoslovește ne pre noi Dumnezeu, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Psalm 86.

Temelile lui în munții cei sfinți. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacob. Prea slăvite s'a grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine, și iată cei de altă seminție, și Tirul, și norodul Arapilor aceștia s-au născut acolo. Maică, Sionului va zice omul și om s'a născut într'însul, și însuși cel prea înalt l-a întemeiat pre dânsul. Domnul va povesti în scriptura noroadelor, și a boierilor acestora ce s'au născut într'însul. Precum al

celor ce se veselesc, tuturor le este locașul la tine

Pslam 50.

Miluește-mă Dumnezeu, duple mare mila ta. Și duple mulțimea îndurărilor șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, și să biruești când vei judeca tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate, și cele ascunse ale înțelepciunii tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu-l lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învața-voiu pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sânjuri Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne întru bună voirea tă, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atuncea bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atuncea vor pune pre altarul tău viței.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori.

Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Scris-u-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David,

purtând în pânțece nașterea cea mai presus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu era de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Impărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfinții apostoli, să miluească sufletele noastre.

Apoi aceste Samoglasnice, glasul al 6-lea:

Ăcesta este Dumnezeul nostru, și nu se va socoti altul ca dânsul carele s'a născut din Fecioara, și cu oamenii împreună a viețuit. În iesle sărăcească Fiul unul născut culcându-se, se vede om; cu scutece se înfașă Domnul slavei, și steaua vestește maghilor spre a lui închinăciune; și noi cântăm: Treime sfântă, mântuește sufletele noastre.

De două ori, fără stih; apoi Stihul:

Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 8-lea.

Mai 'nainte de Nașterea ta văzând taina Doamne, cu cutremur oștile îngerești s'au spăimântat, căci ca un prunc

mic a fi ai binevoit, cela ce Cerul l-ai împodobit cu stele; și în ieslea dobitoacelor te-ai culcat, cela ce ții cu mâna toate marginile pământului. Că cu o rânduială ca aceasta s'a cunoscut milostivirea ta Hristoase; mare este mila ta, slavă ție.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut,
Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Tot aceasta. Apoi slavă, glasul al 3-lea

Iosife spune nouă, cum pre Fecioara, care o ai luat din cele sfinte, având în pânțece, o aduci în Vitleem? Eu, zice, proorocii am cercat, și înștiințare luând dela inger m'am încredințat, că pre Dumnezeu va naște Maria nepovestit; la a căruia închinăciune maghii dela răsărit vor veni cu daruri cinstite. Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Doamne slavă ție.

Și acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Că prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă

Stih:

A căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui.

Din proorocia lui Varuh citire.

Cap. 3. Vers. 36.

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va adauge altul spre dânsul. Aflat-a toată calea științei, și o a dat lui Iacov slugei sale, și lui Israil celui iubit de dânsul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea carea este în veac. Toți cei ce se țin de dânsul au viață, iară cei ce o au lăsat

vor muri. Intoarce-te Iacove, și te apucă de dânsa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia lauda ta, și cele de folos ție limbei streine. Fericiți suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'au arătat nouă.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Galateni, a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 3, Vers 23.

Fraților, mai 'nainte de venirea credinței supt lege eram păziți, încuiați spre credința care era să se descopere. Pentru aceasta legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm. Iară dacă a venit credința, nu mai suntem supt învățător, că toți suntem fiii lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Și ori câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat. Nu este Iudeu, nici Ellin, nu este rob, nici slobod, nu este parte bărbătească, nici femeiască; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus. Iară de sunteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sămânță sunteți, și duple făgăduință moșteni.

Evangelhia dela Luca.

Cap. 2, Vers 1.

In zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesarul August, să se scrie toată lumea, (Această înscriere întâi s'a făcut domnind. în Siria Kirineu). Și mergeau toți să se scrie, fiecarele în cetatea sa. Și s'a suit și Iosif din Galileia din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Vitleem (pentru că eră din casa și din seminția lui David), să se scrie cu Maria cea logodită lui femeie, fiind grea. Și a fost când erau ei acolo, s'au împlinit zilele să nască; și a născut pre fiul său cel întâi născut și l-a înfășat, și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau ei loc în casă. Și erau păstori într'aceeași lature priveghind și păzind streji de noapte împrejurul turmei lor. Și iată, ingerul Domnului a statut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor; și s'au înfricoșat cu frică mare. Și le-a zis ingerul: Nu vă temeți, că iată vă vestesc bucurie mare, care va fi la tot poporul: că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, carele este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și aces-

ta va fi vouă semnul: Aflave-ți un prunc înfășat, culcat în iesle. Și îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pre Dumnezeu și zicând: Slavă întru cef de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, între oameni bunăvoie. Și au fost dacă s'au dus dela dânsii îngerii la Cer, au zis păstorii unii către alții: Să mergem dar până în Vitleem, și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul a arătat nouă. Și au venit degrab, și au aflat pe Maria și pe Iosif și Pruncul culcat în iesle. Și văzând au spus pentru cuvântul ce li se grăise de Pruncul acesta. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce li s'au spus de păstori. Iar Maria păzia toate acele cuvinte, strângându-le în inima sa. Și s'au întors păstori, slăvind și laudând pre Dumnezeu, pentru toate ce au auzit și au văzut, precum li s'au vorbit.

Apoi zice citețul.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeuul mântuirilor noastre; Dumnezeuul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...

Și după Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrait. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstori, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci,

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea:

Cela ce în toată vremea...

Slavă, Și acum.

Ceea ce ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Pentru rugăciunile sfinților...

Și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotputernice, Doamne fiule unule născut lisuse Hris-toase, și Duhule sfinte; o Dumnezeire, o putere, miluește-mă pre mine păcătosul, și cu judecățile care știi, mântuește-mă pre mine nevrednicul robul tău; că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Vezi: La Evanghelia Ceasului al treilea și al șaselea se cădește sfântul Altar, și icoanele, pre cel mai mare, și stranele numai, iară la al nou-lea Ceas, se cădește toată biserica ca și la Ceasul întâi.

CEAS AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm... de trei ori.

Apoi acești Psalmi.

Psalm 71.

Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată. Să ia munții pacea norodului și dealurile dreptate. Judecă-va pre săracii norodului și va mântui pre fiii săracilor, și va smer, pre cel clevetitor. Și va rămânea cu soarele și mai înainte de luna neamului neamurilor., Pogorâ-se-va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcii, până ce se va lua luna. Și va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumii. Înaintea lui vor cădea Eteopleanii, și vrăjmașii lui țărâna vor linge, împărații Tarsusului și Ostroavele daruri vor aduce; împărații Aravilor și Savva daruri vor aduce. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui. Că a izbăvit pre săracul dela cel puternic, și pre mișelul, căruia nu-i era ajutor. Nu se va îndura de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor se va mântui. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor. Și va fi viu și se va da lui din aurul Araviei, și se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pre dânsul. Fi-va întărire pre pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța, mai pre sus decât Livannul rodul

lui. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui. Și se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pre el. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, cel ce face minuni însuși. Și bine este cuvântat numele slavei lui în veac și în veacul veacului. Și se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie!

Psalm 131:

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețele lui, că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iacov: De voi intra în locașurile casei mele, de mă voi sui pe patul așternutului meu, de voi da somn ochilor mei, și genele mele dormitare, și odihna tâmpelor mele, până ce voi afla locul Domnului, locașul Dumnezeului lui Iacov. Iată o am auzit pre ea în Eufрата, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei. Intra-vom în locașurile lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui. Scoală-te Doamne, întru odihna ta, tu și siciul sfințirii tale. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău. Juratu-s'au Domnul lui David cu adevăr, și nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea, care voi învăța pre ei, și fiii lor până în veac vor ședea pre scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pre el spre locaș luiși. Aceasta este odihnă mea în veacul veacului, aicea voi locui, că l-am ales pre el. Vânătorul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pre săracii lui voi sătura de pâine. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu. Pre vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, și preste dânsul va înflori sfințenia mea.

Psalm 90:

Cel ce locuște întru ajutorul celui prea înalt, întru acoperământul Dumnezeului Cerului se va sălășlui. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea,

Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbri ție, și sub aripile lui vei nădăjdui. Cu armă te va încungiura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie, și zece mii de a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele, și bătae nu se va apropia întru locașul tău. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale. Pre mâini te vor ridica, ca nu cândva să împedeci de piatră piciorul tău. Preste asipidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și preste balaur. Că spre mine a nădăjduit, și-l voi izbăvi pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu. Striga-va către mine, și-l voi auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voiu pre dânsul și-l voi slăvi. Cu ungime de zile îl voi umplea pre el, și îl voi arăta lui mântuirea mea.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori, Doamne miluește de trei ori, Slavă, Troparul, glas al 4-lea:

Sscrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pânțece nașterea cea mai presus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu era de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Împărătesei s'a arătat. Hristos se naste ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală, pentru multe păcatele noastre,

tu pre cel ce s'a născut din tine roagă-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicei spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată: Că milostiv este, și poate să mântuească cel ce a priimit a pătimi pentru noi.

Și îndată cântăm aceste Tropare, glasul 1-iu.

Veniți credincioșii să ne înălțăm dumnezeeste, și să vedem dumnezeiasca pogorâre de sus, în Vitleem la noi arătat, și mintea curățindu-ne, prin viață să aducem fapte bune în loc de mir, mai 'nainte împodobind prin credință intrările nașterii, din vistieriile sufletelor strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu celui în treime, prin carele între oameni buna voință s'a arătat, pre Adam mântuind din blestemul cel dintâiu, ca un iubitor de oameni.

De două ori fără stih; apoi cu stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 4-lea.

Ăuzi Cerule, și ascultă pământule, să se clătească temelile, să ia cutremur cele de desupt. Că Dumnezeu și Ziditorul în zidire trupească s'a îmbrăcat, și cela ce cu mână

tare a zidit făptura, din pân-tecele zidirei se vede. O adâncul bogăției, și al înțelepciunii, și al științei lui Dumnezeu! cât sunt de neajunse judecățile lui, și neurmăte căile lui.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Iară aceasta; apoi slavă, glasul al 5-lea.

Veniți popoarele cele de Hristos purtătoare, să vedem minune, carea spăimântează, și cuprinde tot gândul, și cu bună cucernicie închinându-ne, cu credință să cântăm: Astăzi Fecioara în pân-tece având, la Vitleem vine să nască pre Domnul; și cetele îngerești înainte aleargă, și acestea văzând, a strigat Iosif logodnicul: Ce taină streină este aceasta întru tine Fecioară? Cum vei să naști, Mielușă? Ceea ce nu știi de nuntă?

Și acum, iar aceasta: Prochimen, glasul al 4-lea.

Din pân-tece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Din proorocia Isaiei citire. Cap. 7. Vers 10.

Adaus-a Domnul în graiu către Ahaz, zicând: Cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău întru adânc, sau întru înălțime. Și a zis Ahaz: Nu voi cere, nici voi ispiti pre Domnul. Și a zis Israil: Ascultați dară casa lui David, au doară

puțin vă este vouă a da oamenilor împotrivire, pentruce vă împotriviți Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o Fecioară în pânțece va lua, și va naște fiu, și se va chema numele lui Emmanuil; unt și miere va mânca mai 'nainte până ce va cunoaște el, ca să nu voiască răul și să aleagă binele. Pentrucă mai 'nainte până ce va cunoaște pruncul binele, sau răul, lepăda-va răul, ca să aleagă binele. Și a zis Domnul către mine: Ia-ți ție o hârtie nouă mare, și scrie într'însa cu condeiul omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentrucă sosește; și-mi fă mie mărturii oameni credincioși, pre Urie preutul, și pre Zacharia fiul lui Varahie. Și m'am apropiat de proorociță, și a luat în pânțece, și a născut fiu. Și mi-a zis mie Domnul: Chiamă numele lui, de sârg pradă, degrab ia dobândă. Pentrucă mai 'nainte până ce va ști pruncul a chema pre tatăl sau pre muma sa, se va lua puterea Damascului, și prăzile Samariei înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu înțelegeți neamuri și vă plecați, Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă; că de veți iarăși putea, și iarăși veți fi biruiți. Și ori ce sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul; și cuvântul ori carele veți grăi nu va rămâne într'u voi; că cu noi este Dumnezeu.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 1 Vers 10.

Intru început tu Doamne pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâne, și toate ca o haină se vor învechi, și și ca o îmbrăcăminte le vei înfășura, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împuțina. Și căruia din îngeri a zis cândva: Șezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale? Au nu toți sunt duhuri slujitoare, cari se trimit în slujbă, pentru cei ce vor să moștenească mântuirea? Pentru aceasta mai mult se cade nouă să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândva să cădem. Că de vreme ce a fost adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea, a luat dreaptă,

răsplătire, în ce chip vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire, care luând începere a se vesti dela Domnul, prin cei ce au auzit, s'a adevărit între noi.

Evangelhia dela Mateiu. Cap. 2, Vers. 1.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei în zilele lui Irod împăratului, iată maghiu dela răsărit au venit în Ierusalim, zicând: Unde este împăratul Iudeilor cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui la răsărit, și am venit să ne închinăm lui. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul Și adunând pre toți arhierii și cărturarii poporului i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos? Iară ei au zis: În Vitleemul Iudeei, că așa s'a scris prin proorocul: Și tu Vitleeme pământul Iudei, nicidecum nu ești mai mic între domnii Iudeei: că dintru tine va ieși povățuitor, carele va paște pre poporul meu Israil. Atunci Irod chemând într'ascuns pre maghi, a cercetat cu deamănuntul dela câșii de vremea în care s'a arătat steaua; și trimițându-i în Vitleem, le-a zis: Mergând cercetați cu deamănuntul pentru Prunc, și dacă îl veți afla, să-mi vestiți, ca să merg și eu să mă închin lui. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua pre care o văzuse la răsărit mergea înaintea lor, până a venit și a stătut deasupra unde eră Pruncul. Iară ei văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte. Și intrând în casă, au văzut Pruncul cu Maria muma lui; și căzând s'au închinat lui; și deschizându-și visteriile sale, au adus lui daruri: Aur, tămâie și smirnă. Și luând înștiinare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

Apoi zice citețul:

Degradă să ne întâmpine pre noi îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă Dumnezeule Mântuitorul nostru pentru slava numelui tău, Doamne mântuiește-ne pre noi, și curățește păcatele noastre pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime...
Și după Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 3-lea

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește de 40 ori, și rugăciunea:
Cela ce în toată vremea...

Doamne miluește de 3 ori.
Slavă, și acum:

Ceea ce ești mai cinstită...
Întru numele Domnului binecuvintează
Părinte.

Preotul:

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea:

Dumnezeule și Doamne al puterilor și a toată făptura Ziditorule; carele pentru milostivirea milei tale celei neasemănate, pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, l-ai trimes spre mântuirea neamului nostru; și prin cinstita Crucea lui înscrisul păcatelor noastre l-ai rumpt, și ai biruit întru dânsul stăpâniiile și puterile întunerecului. Insuși Stăpâne iubitorule de oameni, priimește și acestea ale noastre păcătoșilor rugăciuni de mulțămită și de cerere; ci ne ferește pre noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată, și de toți cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuți și nevăzuți vrăjmași. Pătrunde cu frica ta trupurile noastre; și nu plecă inimile noastre spre cuvinte și gânduri rele; ci cu dorirea ta rănește sufletele noastre. Ca spre tine totdeauna căutând, și cu lumina cea dela tine povățuiri fiind, la tine lumina cea neapropiată și pururea futoare privind neîncetată mărturisire și mulțumită ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și unuia născut Fiului tău, și prea sfântului și bunului de viață făcătorului Duhului tău; acum și pururea și în vecii vecilor, Amin

CEASUL AL NOULEA

Veniți să ne închinăm... de trei ori.

Apoi acești Psalmi.
Psalmul 109.

Zis-a Domnul, Domnului meu: șezi de-a dreapta mea până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale. Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, întru strălucirile sfinților tăi; din pân-tece mai înainte de luceafăr te-am născut. Juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac, duple rânduiala lui Melhisedec. Domnul este dedreapta ta, sfărâma-ta în ziua mâniei sale împărați. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Psalmul 110.

Mărturisă-mă voi ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și întru adunare. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut minunilor sale, milostivul și înduratul Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de dânsul, aduce-și-va aminte în veac de așezământul de lege al său. Tăria lucrurilor sale o a vestit norodului său ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrurile mânilor lui: adevărul și judecata. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite, în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare. Izbăvire a trimis norodului său; poruncit-a în veac așezământul de lege al său, sfânt și înfricoșat este numele lui. Începătura înțelepciunii este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veacul veacului.

Psalm 85.

Pleacă Doamne urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu. Păzește

sufletul meu, că cuvios sunt; mântuește pre robul tău, Dumnezeu meu, pre cel ce nădăjduște spre tine. Miluește-mă Doamne căci către tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu. Că tu Doamne ești bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce te cheamă pre tine. Ascultă Doamne rugăciune mea, și ia aminte glasul cererei mele. În ziua necazului meu am strigat către tine, că mai auzit. Nu este asemenea ție, întru dumnezei, Doamne, și nu este duple faptele tale. Toate neamurile câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuși. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voi merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău. Mărturisi mă-voiu ție, Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voi slăvi numele tău în veac. Că mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor. Și tu Doamne Dumnezeul meu ești îndurat, și milostiv, îndelung răbdător și adevărat. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugei tale și mântuește pre fiul slujnicei tale. Fă cu mine semn spre bine, și să vădă cei ce mă urăsc și să se rușineze, Că tu Doamne, mi-ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Slavă, și acum, Aliluia de trei ori, Slavă.
Troparul glasul al 4-lea :

Scrisus'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pânțe nașterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu eră de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Impărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei :

Ela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și Invierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta, arată iubirea ta de oameni Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu ceeace te-a născut pre tine, care se roagă pentru noi, și mântuește Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

Apoi Samoglasnicile acestea glas al 7-lea.

Spăimântatu-s'a Irod văzând bună credința maghilor, și de mânie fiind biruit, a întrebat de lungimea vremii. Maicele de fii erau lipsite, și vârsta cea fără de vreme a pruncilor cu amar se secera, țâțele se uscau, și izvoarele laptelui se opreau! Mare este răutatea! Pentru aceasta cu bună credință adunându-ne credincioșilor, să ne închinăm Nașterii lui Hristos.

De două ori fără de Stih; apoi Stih :

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glas al 2-lea :

Când Iosif cu întristarea s'a rănit, Fecioară la Vitleem mergând, ai strigat către dânsul: pentruce te mănnești și te tur-

buri văzându-mă având în pân-tece? Necunoscând nici cum înfricoșata taină, carea este în-tru mine. Leapădă dar toată fri-ca, și cunoaște lucrul prea slă-vit; că Dumnezeu s'a pogorât pe pământ pentru milă, în pân-tecele meu, și acum, trup a luat. Pre acesta născându-l eu, îl vei vedea, precum a binevoit, și de bucurie umplându-te, te vei închina lui ca Făcătorului tău. Pre carele îngerii îl laudă neîncetat, și-l slăvesc împreună cu Tatăl și cu Duhul sfânt.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăi-mântat. **Tot aceasta.**

Apoi: Citețul stând în mijlocul bisericei, citește odată Stihira aceasta cu evlavie și cu mare glas. Apoi se cântă prin străni.

Slavă, glasul al 6-lea.

Ăstăzi se naște din Fecioa-ră, cela ce are în mână toată făptura; cu scutece ca un prunc se înfașă Dumnezeu, cel ce din fire este nepipăit. În iesle se culcă, cela ce a întărit ce-rurile de demult într-un început; din țate cu lapte se hrănește, cela ce a plouat în pustie mană poporului; pre maghi chiamă mirele bisericei, daru-riile acestora le primește fiul Fecioarei.

Închinămu-ne Nașterii tale Hristoase... **De trei ori.**

Arată-ne nouă și dumneze-

ească arătarea Dumnezeirii tale. **Și acum tot aceasta.**

Apoi Prochimenul, glasul al 4-lea:

Maică, Sionului va zice omul, și om s'a născut într'însul.

Stih:

Temeliile lui în munții cei sfinți; iubește Dom-nul porțile Sionului.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 9, Vers 6:

Prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă; a căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui, și se chiamă numele lui Înger de mare sfat, sfetnic minunat; Dum-nezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte veacului ce va să fie. Pentrucă va aduce pace spre domni, și sănătatea lor; mare este stăpânia lui, și pacea lui nu va aveă sfârșit. Pe scaunul lui David și întru împă-răția lui va ședeă, să o îndrepteze pre ea, și să o apere, cu judecată și cu dreptate de acum și până în veac. Râvna Domnului Dumnezeului Savaot va face aceasta.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apos-tol Pavel citire.

Cap. 2, Vers 11.

Fraților, cela ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintru unul sunt toți, pentru care nu se rușinează a-i numi pre dânsul frați, zicând: Spune-voiu numele tău fraților mei, în mijlocul Bisericei te voiu laudă. Și iarăși, eu voiu fi nădăjduindu-mă spre dânsul, și iarăși, iată eu și pruncii care mi i-a dat Dumnezeu. Deci de oarece s'au făcut părtași pruncii trupului și sângelui, și același asemenea s'a împărțășit aceluiași, ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânia morței, adică pre diavolul, și să scape pre aceia câți cu frica morței în toată viața erau supuși robiei. Că nu pre îngeri cândva a luat, ci sămânța lui Avraam a luat. De unde dator eră întru toate a se asemăna fraților; ca să fie milostiv și credincios Arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele poporului. Că

între ceeace a pătit însuși, fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Evangelia dela Mateiu

Cap. 2. Vers 13.

Iară după ce s'au dus maghii, iată îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, zicând: Sculându-te ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghipt, și fii acolo, până îți voi spune; că vrea Irod să caute pruncul ca să-l piearză. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea, și s'au dus în Eghipt. Și au fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se plinească ceeace s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: din Eghipt am chemat pre Fiul meu. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de maghi, s'a mâniat foarte, și trimițând a omorât pre toți pruncii cari erau în Vitileem și întru toate hotarele lui de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela maghi. Atunci s'a plinit ceeace s'a zis de Ieremia proorocul ce zice: Glas în Ramă s'a auzit, plângere și tânguire și țipet mult; Rachil plângându-și pre fiii săi, și nu vrea să se mângâe, pentru că nu sunt. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Eghipt, zicând: Scoală-te, ia pruncul și pre mama lui, și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil. Iară auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod tatălui său, s'a temut să meargă acolo; și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret; ca să se plinească ceeace s'a zis prin prooroci: că Nazarinean se va chema.

Apoi zice citețul :

Nu ne da pre noi până în sfârșit, pentru numele tău cel sfânt, și nu strică legătura ta, și nu depărtă mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău, și Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...

Și după Tatăl nostru...

CONDAC glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstori, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește de 40 ori.

Cela ce în toată vremea...

Doamne miluește de trei ori. Slavă și acum.

Ceeace ești mai cinstită...

Între numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinților...

Și rugăciunea :

Stăpâne Doamne! Iisus Hristoase Dumnezeu nostru, cela ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre, și până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi, întru carele pre lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine cunoscut, intrare în Rai i-ai făcut, și cu moartea pre moarte o ai sfârșit. Curățește-ne pre noi păcătoșii, și nevrednicii robii tăi; că am greșit și fărădelege am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri, și să privim la înălțimea Cerului; pentru că am lăsat calea dreptății tale, și am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătății tale: iartă-ne pre noi Doamne, duple mulțimea milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru numele tău cel sfânt. Că s'au stins întru deșertăciuni zilele noastre; scoate-ne pre noi din mâna protivnicului, și ne iartă nouă păcatele, și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm, și ție să viețuim, Stăpânului nostru și făcătorului de bine. Și așa urmând poruncilor tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că tu ești cu adevărat veselia cea adevărată, și bucuria celor ce te iubesc, Hristoase Dumnezeu nostru și ție slavă înălțăm, împreună cu părintele tău cel fără de început, și cu prea Sfântul

și bunul și de viață făcătorul Duhul tău, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După aceasta Psalmul 102 :

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale. Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pre cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscut a făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mâniă. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici duple păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălțimea Cerului de la pământ a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el. Pre cât sunt departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre. În ce chip miluește tatăl pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul. Că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-ș'a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut într'însul, și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iară mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de dânsul. Și dreptatea lui spre fii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui, și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele. Domnul în Cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la virtute, cari faceți cuvântul lui, a auzit glasul cuvintelor lui. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voia lui. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Slavă, Psalm 145.

Laudă suflete al meu pre Domnul. Lăuda-voi pre Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. Nu vă nădăduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire. Ești-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său. În ziua aceea vor pieri, toate gândurile lui. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui. Spre cel ce a făcut Cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepti, Domnul păzește pre cei nemernici. Pre săracul și pre văduva va primi și calea păcătoșilor o va pierde. Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Și acum :

Unule născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce ești fără de moarte, și ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu, și pururea Fecioara Maria, carele neschimbat te-ai întrupat și răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; Unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt; mântuește-ne pre noi.

Fericirile :

Întru împărăția ta pomeneste-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția ta. Fericiti cei săraci cu duhul, că aceora este împărăția cerurilor.

Fericiti cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc, și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocări pre voi, și vă vor gonii, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră mințind pentru mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă, și acum :

Pomenește-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Stăpâne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Sfinte, când vei veni întru împărăția ta.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Stih :

Apropiați-vă către dânsul, și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot: plin este Cerul și pământul de slava ta.

Slavă :

Ceata sfinților îngeri, și a Arhanghelilor, cu toate cereștile puteri, te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Și acum :

VEZI : De nu este liturghie, zicem : *Și acum...* Crezul ; Iară de este liturghie, lăsăm Crezul, și zicem *Și acum :* Slăbește, lasă...

Crez într'unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, făcătorul Cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într'unul Domnul Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu uul născut, carele din Tatăl s'a

născut mai 'nainte de toți vecii. Lumina din Lumina, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut. Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorât din ceruri, și s'a întrupat dela Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara s'a făcut om. Și s'a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont; și a pătimit, și s'a îngropat; și a înviat a treia zi după Scripturi. Și s'a suit la ceruri, și șade deadreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărirea să judece viii și morții; a căruia împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt Domnul de viață făcătorul, carele din Tatăl purcede; cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, carele a grăit prin prooroci. Într'una sfântă sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeu, greșelile noastre cele de voie, și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul; toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni.

Tatăl nostru carele ești în ceruri...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrait. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Apoi Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta :

Prea sfântă Treime, stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților; binevoiește și pentru mine păcătosul, întărește, și înțelepțește inima mea, și șterge întinăciunea mea, luminează gândul meu; ca totdeauna să te slăvesc, și să te laud, și să mă închin ție, și să zic: Unul sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Apoi Cade-se să te fericim... și Otpustul zilei. Iară Vecernia se face cu Liturghia Marelui Vasilie la vremea sa. Psalmul: Bine voi cuvânta pre Domnul... îl zicem la Liturghie după rugăciunea Amvonului; iară de nu este Liturghie, după *Prea sfântă Treime..* zicem îndată:

Fie numele Domnului... De trei ori.

Și îndată Psalm 33:

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea. Intru Domnul se va lăuda sufletul meu; auză cei blânzi și să se veselească. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună. Căutat-am pre Domnul și m'a auzit, și din toate necazurile mele m'a izbăvit. Apropiati-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbări-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pre ei. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduiește spre dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iară cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învâța pre voi. Cine este omul cel ce voaște viața? carele iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta dela rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor. Iară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit pre ei, și din toate neca-

zurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

CADE-SE A ȘTI

Că dacă este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, facem Liturghia sf. Ioan Gură de-aur în ajun; iară Liturghia marelui Vasilie, se face în însăși ziua praznicului. Iară când nu este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, se face Liturghia marelui Vasilie. Iară în ziua praznicului, se face Liturghia sfântului Ioan Gură de aur. Așa și la praznicul Arătării Domnului.

VEZI: De se va întâmpla Nașterea lui Hristos, sau arătarea Domnului Duminică, nimic de ale Invierei nu cântăm.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Nașterea cea duple trup, a Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În ceasul al 7 din zi toacă Paraclisiarhul în toaca cea mare, și trage toate clopotele, și adunându-ne în biserică, începem Vecernia după obicei. Se binecuvintează ca la Liturghie.

Apoi cel mai mare:

Impărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... **Și după:** Tatăl nostru... Doamne miluește, **de 12 ori.** Slavă, Și acum, Veniți să ne închinăm... **De trei ori.** Și Psalmul începător:

Binecuvintează suflete al meu...

După aceasta, Diaconul zice Ectenia cea mare și de este Sâmbătă seara, cântăm *Fericit bărbatul...* Catisma toată. Iară de este Duminică seara, cântăm numai cei trei psalmi dintâiu. Iară dacă este în altă zi, Catismă nu se citește, ci după Ectenie, îndată cântăm *Doamne strigat-am...* pe glas al 2-lea. Preotul face Proscomidia și Diaconul cădește biserică după obicei; Iară cântăreții dela străni cântă:

La Doamne strigat-am Stihirile Praznicului

pe 8. Glas al 2-lea, singur glasul, a lui Ghermano.

Veniți să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, și Heruvimul se depărtează dela pomul vieții, și eu desfătărei raiului mă împărtășesc. Din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul ființei lui celei deapaură, chipul robului priimește, ieșind din Maică ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare; că ceea ce a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; și ceea ce n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Că te-ai născut din Fecioară Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

De două ori.
A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluierile, și maghii închinându-se, îngerii cântând. Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Împărăția ta Hristoase Dumnezeu, împărăția tuturor

veacurilor, și Stăpânirea ta întru tot neamul și neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, și din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă Hristoase Dumnezeu venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Că la ce ești și mai 'nainte ai fost, și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeu miluește-ne pre noi.

De două ori.

Ce vom aduce ție Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de tine, mulțămă aduce ție. Îngerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peștera, pustiuul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeu că te ești mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

De două ori.
Slavă, și acum, glas acelaș, a Căsianei:

Ăugust singur stăpânind pe pământ, mulțimea stăpânirii oamenilor a încetat; și tu întrupându-te din cea Curată, mulțimea dumnezeilor idolești s'a surpat. Supt o împărăție lumească cetățile erau, și întru o stăpânire a Dumnezei

neamurile au crezut. Scrisu-s'au popoarele cu porunca Kesarului, scrisu-ne-am credincioșii cu numele Dumnezeului nostru, celui ce te-ai întrupat. Mare este mila ta! Doamne slavă ție.

VOHOD cu Evanghelia. Lumină lină.

Prochimenul zilei, și citirile cu Troparele și cu Stihurile lor.

VEZI: Dacă s'ar întâmplă ajunul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos Vineri, prochimenul zilei se lasă, și se cântă Prochimenul cel mare, Glas 7: *Cine este Dumnezeul mare, ca Dumnezeul nostru...* cu Stihurile lui care este spre 26 de zile.

Dela Facere citire:
Cap. 1, Vers 1:

Intru început a făcut Dumnezeu Cerul și pământul; și pământul era nevăzut, și netocmit, și întunec era deasupra adâncului, și Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apei. Și a zis Dumnezeu: Să se facă lumină, și s'a făcut lumină, și a văzut Dumnezeu lumina că este bună, și a despărțit Dumnezeu între lumină, și între întunec, și a numit Dumnezeu lumina ziua, și întunecul l-a numit noapte. Și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, zi una. Și a zis Dumnezeu: Să se facă tărie în mijlocul apei, și să fie despărțind apa de apă, și s'a făcut așa. Și a făcut Dumnezeu țaria, și a despărțit Dumnezeu între apa care era deasupra țariei, și între apa care era sub țarie, și a numit Dumnezeu țaria Cer; și a văzut Dumnezeu că este bine, și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apa de supt Cer într-o adunare, și să se arate uscatul, și s'a făcut așa. Și s'a adunat apa cea de sub Cer într-o adunare, și s'a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, și adunările apelor le-a numit mări, și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânță după fel și asemănare, și pom roditor, carele să facă roadă, căruia să fie sămânța lui într'ânsul după fel pe pământ; și s'a făcut așa.

Și a dat din sine pământul iarbă verde care seamănă sămânță după fel și după asemănare pe pământ, și pom roditor, carele face roadă, a căruia sămânță este într'însul după fel pe pământ; și a văzut Dumnezeu că este bine; și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, ziua a treia.

Dela Numere citire:
Cap. 24, Vers 2.

Fost-a Duhul lui Dumnezeu peste Valaam, și luându-și pilda sa a zis: Cât sunt de bune casele tale Iacove, și corturile tale Israile! Ca niște văi umbroase, ca niște grădini lângă izvoare, ca niște corturi care le-a înfipt Domnul și ca niște Chedri lângă ape. Ești-va un om din seminția lui, și va stăpâni neamuri multe, și se va înălța împărăția lui, și va crește. Dumnezeu l-a povățuit din Egipt; a căruia slavă este ca a inorogului; mânca-va neamurile vrăjmașilor lui, și grăsimea lor va suge, și cu săgețile sale va săgeta pre vrăjmași. Culcându-se a adormi ca un leu, și ca un pui de leu; cine îl va deștepta pre el? Cei ce te binecuvintează pre tine, sunt binecuvântați, și cei ce te blestemă, s'au blestemat. Răsări-va o stea din Iacov, și se va scula un om din Israil, și va zdrobi pre domnii lui Moav, și va prăda pre toți feciorii lui Sit. Și va fi Edom stăpânirea lui; și va fi moștenirea Isav vrăjmașul lui; și Israil a făcut putere.

Din proorocia Miheei citire.
Cap. 4, Vers 6.

In zilele acelea, zice Domnul, aduna-voi pre cea sfărâmată, și pre cea lepădată voi lua, și pre cari am lepădat. Și voi pune pre cea sfărâmată într-o rămășiță, și pre cea lepădată într-o neam tare. Și va împăați Domnul preste ei în muntele Sionului de acum și până în veac. Și tu Vitleeme casa Eufatei, au doară mic ești a fi într-o miile ludei? Că dintru tine va ieși mie căpetenie, ca să fie Domn întru Israil, și eșirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta dai-va pre ei, până la vremea întru care Născătoarea va naște, și rămășițele fraților lui se vor întoarce la fiii lui Israil. Și va sta și va vedea, și va paște turma sa cu tărie Domnul. Și într-o

slava numelui Domnului Dumnezeuului lor vor fi; pentru că acum se vor mări până la marginile pământului.

Apoi citețul cu glas mai înalt citește Troparul acesta:

In taină te-ai născut în peșteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule. Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Și îndată stranele cântă sfârșitul Troparului pe glasul al 6-lea:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Iară citețul citește Stihurile:

Temeliele lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov. Prea slăvite s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu. Aduce-voiu aminte de Raav și de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine.

Și Pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Și iată cei de altă seminție, și Tirul și poporul Arapilor, aceștia s'au născut acolo; Maică, Sionului va zice omul, și om s'a născut întru dânsul, și însuși cel prea înalt l-a întemeiat pre dânsul.

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Domnul va povesti în scriptura popoarelor, și a boierilor acelor ce s'au născut întru insul; precum și al tuturor celor ce se veselesc, le este locașul întru tine.

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Slavă:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Și acum:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Apoi citețul citește Troparul:

In taină te-ai născut în pe-

șteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule.

Apoi însuși citețul cântă:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Și iarăși citirile mai departe.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 11, Vers 1;

Acestea grăește Domnul: Eși-va to-iag din rădăcina lui Iesseu, și floare din rădăcina lui se va înălța; și va odihni pre dânsa Duhul lui Dumnezeu, Duhul înțelepciunii și al științei, Duhul sfatului și al puterii, Duhul cunoștinței și al bune credințe; Duhul temerei de Dumnezeu o va umplea pre dânsa. Nu duple mărire va judeca, nici duple graiu va mustra; ci va judeca cu dreptate Judecata smeriților, și va mustra cu dreptul pre marii pământului; și va bate pământul cu cuvântul gurei sale și cu duhul buzelor sale va omorî pre cel necurat. Și va fi încins cu dreptate preste mijlocul său, și cu adevărul învalite coastele lui. Atuncea va paște împreună lupul cu mielul, și pardosul va odihni împreună cuedul. Și vițelul și leul și taurul împreună se vor paște. Și un prunc mic îi va paște pre ei; și bouul și ursul împreună se vor paște, și împreună fiii lor vor fi; și leul ca bouul va mânca pae, și un prunc mic se va juca preste vizunia aspidelor, Și pruncul întărcat, va pune mâna în așternutul puilor vasiliscului, și nu-i vor face rău, nici vor putea să piarză pre nici unul în muntele cel sfânt al meu; pentru că s'a umplut tot pământul a cunoaște pre Domnul, ca apa multă ce umple mările. Și va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesseu care se va scula să stăpânească neamurile; întru dânsul neamurile vor nădăjdui, și va fi odihna lui cinstită.

Din proorocia lui Varuh citire.

Cap. 3, Vers 36.

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va adauge altul spre dânsul. Aflat-a toată calea științei, și o a dat lui Iacov slugei sale, și lui Israil celui iubit

de dânsul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea care este în veac. Toți cei ce se țin de dânsa, au viață, iară cei ce o au lăsat, vor muri. Intoarce-te la cove, și te apucă de dânsa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia mărirea ta, și cele de folos ție limbei streine. Fericiți suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'a arătat nouă.

Din Proorocia lui Daniil citire.

Cap. 2, Vers 31.

Zis-a Daniil lui Nabuchodonosor: Tu împărate ai văzut, și iată un chip mare și chipul acela, și vederea lui stând înălțată înaintea feței tale, și vederea lui groaznică; chipul al căreia eră capul de aur curat, mâinile și pieptul și brațele de argint, pânțele și armurile de aramă; iară fluierile de fier; o parte a picioarelor de fier și o parte de lut. Văzu-ai până când s'a tăiat o piatră din munte fără de mână, și a lovit chipul preste picioarele cele de fier și cele de lut, și le-a zdrumicat pre dânsule de tot. Atuncea s'a zdrumicat de odată lutul, fierul, arama, argintul și aurul, și s'au făcut ca praful cel din arie vara, și le-au ridicat pre dânsule mulțime de vânt, și loc nu s'a aflat lor. Iară piatra care lovise chipul, s'a făcut munte mare și a umplut tot pământul. Acesta este visul, și tâlcuirea lui voiu spune înaintea împăratului. Sculă-va Dumnezeu Cerului o împărăție, care în veac nu se va strică, și împărăția lui nu se va lăsa altui popor; zdrumică-va și va vântură toate împărățiile, iară aceea va stă în veci, în ce chip ai văzut, că din munte s'a tăiat piatra fără de mână, și a zdrumicat lutul, fierul, arama, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a arătat împăratului cele ce au a fi după acestea, și adevărat este visul, și credincioasă este tâlcuirea lui.

Apoi citețul cu glas mai înalt citește Troparul acesta:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, soarele dreptății cel înțelegător; și steaua te-a arătat

încăput în peșteră, pre tine cel neîncăput. Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Și cântă cântăreții dela străni sfârșitul Troparului, pe glasul al 6-lea:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Apoi citețul citește Stihurile.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins; pentru că a întărit lumea carea nu se va clăti. Gata este scaunul tău de atunci, din veac ești tu.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Stih: Ridicat-au riurile Doamne, ridicat-au riurile glasurile sale, ridică vor riurile valurile sale, de glasuri de ape multe.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Stih: Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul; mărturiile tale s'au încredințat foarte. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Slavă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție,

Și acum:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Citețul citește Troparul:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, Soarele dreptății cel înțelegător; și steaua te-a arătat încăput în peșteră, pre tine cel neîncăput.

Apoi însuși citețul cântă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Și iarăși citire.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 9, Vers 6.

Prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă; a căruia Stăpânire s'a făcut preste umărul lui; și se cheamă numele lui Inger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte veacului ce va să fie. Pentru că va aduce pace spre domni, și sănătate lor. Mare este stăpânia lui, și pacea lui nu va avea sfârșit. Pe scaunul lui David și întru împărăția lui va ședeă, să o îndrepteze pre ea, și să o apere, cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac. Răvna Domnului Dumnezeu Savaot va face acestea.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 7, Vers 10.

Adaos-a Domnul a grăi către Ahaz zicând: Cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău, întru adânc, sau întru înălțime; și a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiți pre Domnul. Și a zis Isaia: Ascultați dar casa lui David, au doară puțin vă este vouă a da oamenilor împotrivire, și pentrucă dați împotrivire Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o Fecioară în pânțece va lua, și va naște Fiu, și se va che-nă numele lui Emanuel; unt și miere va mânca, mai 'nainte până ce va cunoaște el ca să nu voească răul și să aleagă binele. Pentru că mai 'nainte până ce va cunoaște pruncul binele sau răul, lepădă-va răul, ca să aleagă binele, Și a zis Domnul către mine: Iați o hârtie nouă mare și scrie într'insa cu condeiu omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentrucă sosește; și-mi fă mărturii oameni credincioși, pre Urie preotul, și pre Zaharia fiul lui Varahie. Și m'am apropiat către Proorociță și a luat în pânțece, și a născut fiu; și mi-a zis Domnul: Chiamă numele lui, *de sârg pradă, degrab ia dobândă*. Pentru că mai 'nainte până ce va ști pruncul a chemă pre tatăl său, sau pre muma sa, va lua puterea Damascului și prăzile Samariei, înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului; cei puternici plecați-vă! Că iarăși de veți putea, și iarăși

veți fi biruiți. Și orice sfat veți sfătul risipi-l-va Domnul, și cuvântul oricarele veți grăi, nu va rămâneă întru voi. Că cu noi este Dumnezeu.

După sfârșitul Parimiilor, se zice Ectenla mică, și după vozglas, cântăm: Sfinte Dumnezeu.. Prochimenul Apostolului glas 1-u.

Domnul a zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine, și voiu da ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

APOSTOLUL către Evrei.

Cap. I, Versul 1-u.

In multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților prin Prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moștenitor tuturor, prin carele și vecii s'au făcut, carele fiind strălucirea slavei, și chipul statului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățire păcatelor noastre, a șezut deadreapta slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai strălucit decât dânsii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voiu fi lui Tată, și acela va fi mie Fiu. Și iarăși: când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și către îngerii zice: Că ce face pre îngerii săi Duhuri, și slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeuule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăției tale; iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeuule Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre păriașii tăi. Și iarăși: Întru început tu Doamne ai întemeiat pământul, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâneă, și toate ca o haină se vor învechi, și ca o îmbrăcăminte le vei înfășură, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împușină

Alilula, glas al 8-lea

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta

mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Stih:

Toiașul puterii va trimite ție Domnul din Sion.

Stih:

Din pânțele mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Evangelhia dela Luca:

În zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesaru August...

Sfârșitul:

Precum ea zis către dâșii.

Caut-o la Ceasul 3.

Și pre rând dumnezeiasca Liturghie a mare-lui Vasile. În loc de: Cade-se să te ferim... cântăm: *De tine se bucură toată făptura..* Chironicul: *Lăudați pe Domnul din ceruri..*

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă ajunul Nașterii lui Hristos Sâmbătă sau Duminică, post nu este. Și Troparele ceasurilor împărătești, cu citirile lor, Sâmbătă sau Duminică nu se cântă; ci Vineri mai 'nainte le cântăm după obicei, precum s'a arătat la rând: Zicem *Și Crez într'unul Dumnezeu...* Și Psalmul 33: *Bine voi cuvânta pre Domnul...* Apoi otpustul. Iară Liturghie întru acea zi nu se face. Și cântăm Vecernia la vremea ei. Iară Sâmbătă și Duminică Liturghia se face a sfântului Ioan gură de aur; și după ieșire mâncăm câte o felie de pâine, și gustăm și nișel vin, apoi mergem fiecare la chilia sa.

Iară la ceasul al 7-lea din zi toacă paraclisiarhul în toaca cea mare, și trage toate clopotele. Și adunându-ne în biserică, începem Vecernia. Și de este Sâmbătă seara, cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toată: iară de este Duminică seara numai starea I. La Doamne strigat-am, cântăm 8 stihiri glas al 2-lea, însuși glasul. *Veniți să ne bucurăm...* Și celelalte. Slavă, Și acum, glas același: *August singur stăpânind pe pământ...* Vohod cu Evangelhia, Lumină lină, prochimenu zilei. Iar de este Sâmbătă seara, cântăm prochimenu: *Domnul s'a împărătit...*

Și citirile după rânduiala lor. După săvârșirea citirilor, Sfinte Dumnezeule nu cântăm; ci Ectenia cea mică, și după vosglas, prochimenu glas I: *Domnul a zis către mine, fiul meu ești tu...* Stih: *Cere dela mine...* Apostol către Galateni: *Fraților, după om grăesc...* Evangelhia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția Cerului grăuntelui de muștur...* Apoi Ectenia: *Să zicem toți...* *Învrednicește-ne Doamne...* Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... și vosglasul. Și după acestea diaconul zice: *Întelepciune.* Corul: *Binecuvintează.* Și celelalte după obicei, și otpustul. Apoi aprind două sfeșnice în mijlocul bisericii; și stând amândouă corurile împreună, cântăm Troparul praznicului. Slavă, Și acum. Condacul, și ieșim la masă și mâncăm. Pește nu mâncăm, ci untdelemn, și linte fiartă, sau grâu cu miere; bem și puțin vin întru slava lui Dumnezeu.

A ȘTI NI SE CUVINE:

Cum că în oricare zi se va întâmpla Nașterea Domnului, după Pavcernița cea mare să cântăm așa:

La un ceas din noapte toacă în toacă cea mare și se trag toate clopotele, și adunându-ne în biserică, se face începutul după rânduiala ce s'a arătat la ceasuri, asemenea și cădirea. Și gătit fiind Analoghiul în mijlocul bisericii; citețu', după binecuvântare zice: *Amin, Slavă ție Dumnezeu nostru...* Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Doamne miluește de 12 ori, Slavă, Și acum, *Veniți să ne închinăm...* de trei ori, și Psalmii: *Când am strigat...* și ceilalți. *Cu noi este Dumnezeu...* îl cântăm cu cântare. După întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul praznicului; după al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cântăm Litia.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1-u.

A lui Ioan monahul, singur glasul:

Cerul și pământul astăzi după proorocie să se veselească.

îngerii cu oamenii duhovnicește să prăznuiască; că Dumnezeu în trup s'a arătat, celor ce ședeau întru întunerec și în umbră, născându-se din Fecioară. Peștera și ieslea l-au priimit, păstorii minunea vestesc, maghii dela răsărituri în Vitleem daruri aduc. Iară noi laudă cu buze nevrednice, ca îngerii să-i aducem: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, că a venit așteptarea neamurilor; venit-a și ne-a mântuit pre noi, din robia vrăjmașului.

Cerul și pământul s'au unit astăzi, născându-se Hristos. Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit, și omul la Cer s'a suit. Astăzi este văzut cu trup pentru om, cel din fire nevăzut. Pentru aceasta și noi lăudându-l, să-i strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pacea care ne-a dăruit nouă venirea ta, Mântuitorul nostru, slavă ție.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! în Vitleem auzi astăzi dela cei fără de trupuri, pacea celui ce bine a voit a fi pe pământ. Acum Fecioara este mai desfătăată decât cerurile, că a răsărit lumină celor întunecați, și pre cei smeriți i-a înălțat, pre cei ce cântau ca în-

gerii: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Pre cel duple chip și duple asemănare, văzându-l Iisus stricat pentru călcarea poruncei, plecând cerurile s'a pogorît, și s'a sălășluit în pântecel Fecioarei fără schimbare; ca într'însa să înnoiască pre Adam cel stricat, carele strigă: Slavă arătării tale, Mântuitorul meu și Dumnezeule.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Maghii împărații Persilor, cunoscând arătat pre împăratul ceresc, cel ce s'a născut pe pământ, de stea luminată fiind povățuiți, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: Aur, tămâie și smirnă, și căzând s'au închinat; că au văzut prunc culcat în peșteră pre cel fără de ani.

Și acum, glasul al 6-lea a lui Ghermanò.

Dăntuesc îngerii toți în ceruri, și se bucură astăzi și sălteză toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată înșelăciunea idolească și împărătește Hristos în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile samoglasnice glasul al 2-lea al lui Ghermanò.

Mare și prea slăvită minune s'a săvârșit astăzi; Fecioara naște și pântecel nu i se strică;

Cuvântul se întrupează, și de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slavoslovesc, și noi împreună cu dânșii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace.

Glasul al 3-lea.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut...

Astăzi naște Fecioara pre Făcătorul a toate, peștera aduce Edemul, și steaua arată pre Hristos soarele celor din întunec, cu daruri maghii s'au închinat, fiind luminați prin credință; și păstorii au văzut minunea, îngerii cântând, și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Stih: Din pântec mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se în Vitleemul Iudeei, dela răsărituri viind maghii, s'au închinat lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat; și deschizând vistierile sale, cu osârdie daruri cinstite i-au adus: Aur lămurit ca Impăratului veacurilor; tămâie ca unui Dumnezeu al tuturor, și ca unui mort de trei zile; smirnă ca unui fără de moarte. Toate neamurile veniți să ne închinăm, celui ce s'a născut, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veselește-te Ierusalime, și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, șarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o au amăgit acum o a văzut Maică Ziditorului. O adâncul bogăției și al înțelepciunii, și al cunoștinței lui Dumnezeu! Ceeace a fost pricinuitoare morții a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa, Dumnezeu cel cu totul desăvârșit. Și cu nașterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; și cu pruncia a vindecat durerile Evei cele cu întristare. Deci să dănuiască toată făptura și să sâlteze; că a venit Domnul să o înnoiască, și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș, a lui Anatolie.

În peșteră te-ai sălăsluit Hristoase Dumnezeule; ieslea pre tine te-a priimit; păstorii și maghii ție s'au închinat. Atuncea s'a împlinit proorocirea proorocilor, și puterile îngerești s'au mirat strigând și zicând: Slavă umilinței tale unule iubitorule de oameni.

Troparul, glas al 4-lea.

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței că întru dânsa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învățat, să se închine ție Soarelui dreptăței, și să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ție.

De trei ori.

Și obișnuita binecuvântare a pâinilor, și citirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Veniți să vedem credincioșii unde s'a născut Hristos; să urmăm drept aceea, unde merge steaua cu maghii împărați dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii flueră cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul

cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedomerindu-o, fără bărbat sunt, și cum voi naște fiu? Naștere fără sămânță cine a văzut? Dar unde va Dumnezeu, se biruește rânduieala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Și acum tot aceasta.

După Polieleu, Sedealna glasul al 4-lea

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pânțec? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum stă în brațe de Maică? cu adevărat precum a știut, precum a voit, și precum bine a tocmnit. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie. Și s'a făcut cel ce eră, ceeace nu a fost, pentru noi, și nelipsind de fire, s'a împărțășit amestecărei noastre; îndoit s'a născut Hristos, lumea cea de sus vrând să o plinească.

Slavă, Și acum tot aceasta.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen glasul al 4-lea:

X Din pânțec mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis'a Domnul Domnului meu, șezi de dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Matei, Cap. 1. Vers 18.

Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost ..

**Caută-o la Ceas 1-u.
După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.**

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se din Fecioară.

Și acum, asemenea:

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se în Vitleem.

Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta și după mulțimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace; că astăzi priimește Vitleemul pre cel ce șade pururea împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut cu dumnezească cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

DOUA CANOANE.

Irmoasele amândurora câte de două ori, și Troparele pe 12.

CANONUL întâi.

Facerea lui Cosma:

Al căruia Stihul cel de pe margine la Greci este acesta:

Hristos om făcându-se, ceea ce a fost, Dumnezeu a rămas.

Peasna 1-a, glasul 1-u, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l; Hristos din ceruri întâmpinați-l; Hristos pe pământ, „înălțați-vă! Cântați Domnului „tot pământul, și cu veselie lăudați-l noroadelor, că s'a proslăvit“.

Pre cel stricat pentru neascultare, pre cel făcut duple chipul lui Dumnezeu, și carele

eră tot în înjosire, căzând din cea mai bună viață dumnezească, iarăși îl înnoește înțeleptul Ziditor, că s'a proslăvit.

Văzând Ziditorul pre om pierind, pre cel ce l-a zidit cu mâinile, plecând cerurile s'a pogorît, și pre acesta, întrupându-se din dumnezeasca Fecioară, tot îl înființează cu adevărat, că s'a proslăvit.

Înțelepciunea, Cuvântul și puterea, Fiul Tatălui și strălucirea, Hristos Dumnezeu, tăinuindu-se de puterile cele mai pre sus de lume, și de câte sunt pe pământ, și întrupându-se, ne-a înnoit pre noi, că s'a proslăvit.

Alt CANON IAMBICESC.

Carele are acrostihul acesta iambic, în stihuri eroice:

Aceste laude de cântări cu bună poezie, veselesc pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce se naște pe pământ pentru oameni; și carele dezleagă mult amărate păcatele lumii. Ci tu Anno scapă din durerile acestea pre ritorii ce te laudă.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1-a, glas acelaș Irmos:

Mântuit-a norodul făcând minune Stăpânul, uscând „oarecând valul cel umed al „mării; iară de voie născându-se din Fecioară, cale umblată la ceruri ne-a pus nouă „pre carele duple fire întocmai „cu Tatăl, și cu oamenii îl „slăvim“.

Purtat-a pre Cuvântul sfințitul pân-tece, cel închipuit arătat în rugul cel nears, pre Dumnezeu cel amestecat cu chipul omenesc, carele a dezlegat ticălosul pân-tece al Evei, de amarul blestem cel de demult. Pre carele noi pământenii îl slăvim.

Arătat-a steaua maghilor, pre tine cuvântul cel mai 'nainte de soare, carele ai venit arătat în peșteră sărăcească, să oprești păcatul; pre tine cel milostiv ce te-ai înfășat în scutece, pre carele aceia bucurându-se, te-au văzut și om și Domn

Catavasilie, Irmoasele a amânduror Canoanelor.

Peasna 3-a Irmos;

Fiul uicelui născut fără stricare din Tatăl mai 'nainte de veci, și mai pe urmă „din Fecioară întrupat mai „presus de fire, lui Hristos „Dumnezeu să-i strigăm: Cela „ce ai înălțat cornul nostru, „sfânt ești Doamne“.

Cela ce s'a împărtășit în-suflării celei mai bune, Adam cel din țărână, și la stricăciune s'a alunecat prin amăgirea femeii, pre Hristos din femeie văzându-l a strigat: Cela ce pentru mine ca mine te-ai făcut, sfânt ești Doamne.

Ăsemenea la chip făcându-te Hristoase cu amestecarea cea proastă din țărână, cu împărtășirea trupului celui mai prost părtașă o ai făcut dumnezeesței firi, om făcându-te și rămâind Dumnezeu, și ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești Doamne.

Vitleeme veselește-te, fiind împărat domnilor Iudei; că cel ce paște pre Israil, cel ce este pe umerile Heruvimilor, din tine a ieșit Hristos arătat, și înălțând cornul nostru, preste toți împărățește.

Alt Canon, Irmos.

Vino spre cântarea robilor „tăi Bunule, smerind a vrăjmașului înălțata sprânceană, „păzind fericite Atotvăzătorule, pre cântăreți mai pre sus „de păcat, întăriți neclătiți pe „temeiul credinței“.

Ăprea curatei Mirese pre fericita naștere învrednicindu-se a o vedeă, mai pre sus de gând ceata păstorilor, s'a mișcat cu strein chip. Asemenea și oastea celor fără trupuri, cari laudau pre Impăratul Hristos, cel ce s'a întrupat mai presus de fire.

Cel ce împărățește înălțimea cerurilor, se face ca și noi pentru milostivire, din Fe-

cioara ce nu știe de nuntă; și fără materie fiind mai 'nainte, mai pre urmă Cuvântul îngroșindu-se cu trup, trage la sine pre căzutul cel întâi zidit.

Ipacoi, glas al 8-lea.

Pre începătura păgânilor Cerul ți-a adus ție, celui ce te-ai culcat prunc în iesle, prin stea pre maghi chemând, pre cari i-au spăimântat nu sceptrurile și scaunele, ci sărăcia cea mare; că ce este mai prost decât peștera, și ce este mai smerit decât scutecele, întru care a strălucit bogăția Dumnezeirei tale, Doamne slavă ție.

VEZI: Când zicem Ipacoi, Sedealță nu zicem, precum am aflat în oarecare Tipice.

Sedealță, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pământul, că s'a născut pre pământ Mielul lui Dumnezeu, dând mântuire lumii. Cuvântul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghi s'au spăimântat văzând că se naște în Vitleem ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, și acum, tot aceasta.
Peasna 4-a, Irmos.

Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare dintr'insul „Hristoase, din Fecioară ai o-

„drăzlit cel lăudat, din munte-
„le cel cu umbra deasă; ve-
„nit-ai întrupându-te din cea ne-
„ispită de bărbat, cel fără de
„trup și Dumnezeu, slavă pu-
„terei tale Doamne“.

Pre carele de demult mai 'nainte l'a zis Iacov așteptarea neamurilor, tu Hristoase din seminția Iudei ai răsărit, și puterea Damascului și dobânzile Samariei ai venit să le prazi, întorcând înșelăciunea întru credință cuvioasă lui Dumnezeu; slavă puterei tale Doamne.

Pre înțelepții ucenici ai cuvintelor proorocului Valaam celui de demult, cei socotitori de stele, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le tu Stăpâne stea din Iacov, pre cei ce se aduceau pângă din păgâni, și i-ai priimit arătat, pre aceia cari ți-au adus daruri bine primite.

Ca ploaia pe lână te-ai pogorât în pântecul Fecioarei Hristoase, și ca niște picături ce pică pe pământ, Etiopenii și Tarsenii, și insulele Arabilor, Sava și cei ce stăpânesc tot pământul Midenilor, au căzut înaintea ta Mântuitorule; slavă puterei tale Doamne.

Alt Canôn, Irmos:

Înnoirea neamului omenesc „de demult, cântând proorocul „Avvacum, mai 'nainte o a vestit, învrednicindu-se negrăit „a-i vedeà închipuirea. Că prunc „tânăr din muntele Fecioara a „ieșit Cuvântul, spre înnoirea „noroadelor“.

Intocmai cu oamenii ai ieșit de bună voie preaînalte, trup luând din Fecioara, ca să curățești ca Dumnezeu, veninul capului balaurului, aducând pre toți din porțile cele fără de soare, la lumina cea de viață purtătoare.

Neamuri cele ce ați fost de demult cufundate în stricăciune, scăpând din pierzarea vrăjmașului, înălțați mâini cu cântări de laudă, pre unul Hristos cinstind, ca pre un făcător de bine, carele a venit la noi cu milostivire.

Din rădăcina lui Ieseiu odrăslind Fecioară, ai depășit hotarele firei omenești născând pre Cuvântul Tatălui cel mai 'nainte de veci, precum însuși a binevoit a trece prin pânțece pecetluit, cu deșertare streină.

Peasna 5, Irmos :

Dumnezeu fiind păcei, Tatăl îndurărilor, pre Ingerul sfatului tău celui mare, „dăruindu-ne pace l-ai trimis

„nouă. Deci povățuiți fiind la „lumina cunoștinții de Dumnezeu, de noapte mânecând, „te slăvim iubitorule de oameni“.

Cu robii te-ai scris, poruncei Kesarului plecându-te, și pre noi cei ce eram robi vrăjmașului și păcatului ne-ai liberat Hristoase, sărăcind cu totul pentru noi, și pre cel din țărână pentru singură unirea și împărtășirea, l-ai făcut Dumnezeu.

Iată Fecioara, precum s'a zis de demult, în pânțece zămisbind, a născut pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, și a rămas Fecioară; prin care împăcându-ne noi păcătoșii cu Dumnezeu, pre aceasta ce este cu adevărat născătoare de Dumnezeu, cu credință să o lăudăm.

Alt Canon, Irmos :

Din noaptea lucrurilor întunecatei înșelăciuni, curățire ești nouă Hristoase, celor ce-ți aducem acum cântare cu priveghere, ca unui „făcător de bine. Să vii dăruindu-ne și cărare lesnicioasă, pe carea umblând, „vom afla slavă“.

Cumplită vrajba cea către sine, Stăpânul tăindu-o de

tot cu venirea sa în trup, a pierdut pre stăpânitorul cel stricator de suflete, împreunând lumea cu ființele cele fără de materie; puind pre născătorul apropiat făpturei.

Norodul cel mai 'nainte întunecat, după ziuă, văzut-a Lumina strălucirii celei de sus, și pre păgâni Fiul i-a adus moștenire lui Dumnezeu; dând Dar negrăit, acolo unde mai 'nainte păcatul a înflorit.

Peasna 6-a, Irmos :

Din pântece pre Ionă ca pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum l-a priimit; „și în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul și trup luând, a „ieșit păzindu-o nestricată. „Că cel ce n'a pătimit stricăciune, pre ceeace l-a născut, „o a păzit nevătămată“.

Venit-a întrupându-se Hristos Dumnezeul nostru, pre carele din pântece Tatăl mai 'nainte de luceafăr l-a născut; și cel ce ține frânele prea curatelor puteri, în ieslea dobitoacelor se culcă; cu scutece se înfașă, și dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunc tânăr din amestecătura lui Adam s'a născut Fiul și s'a dat credincioșilor; ace-

sta este Părinte și Domn veacului ce va să fie, acesta este și se chiamă Ingerul sfatului celui mare. Acesta este Dumnezeu tare, și carele ține cârmuirea făpturei.

Alt Canon, Irmos :

Petrecând Ionă întru adânc, „curile mării, se rugă să vie „și valul să alineze; iară eu „rănit fiind cu a tiranului săgeată, pre Hristos îl chem, „pierzătorul celor răi, degrab „să vie spre a mea lenevire.

Cel ce eră întru început la Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, acum văzând firea noastră cea neputincioasă de demult, o întărește, ca să se păzească pre sine întru a doua împărtășire, arătându-o iarăși liberă de patimi.

Ca mijlocitor pentru noi din coapsele lui Avraam, pre cei căzuți cumplit întru întunerecul greșelilor, cari în jos se uită, ridică pre fiii tăi, cela ce în lumină locuești, și în iesle te pui cu micșorare acum; bine voind mântuirea oamenilor.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Insăși Podobia, Facerea lui Roman, dulce cântătorul.

Fecioara astăzi, pre cel mai pre sus de ființă naște; și pământul peștera, celui ne-

apropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, și maghii cu steaua călătoresc; că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS

Edemul Vitleemul l-a deschis; veniți să vedem, acolo am aflat desfătare tainică, veniți în lăuntrul peșterei, să luăm cele din Raiu. Acolo s'a arătat rădăcină neudată, odrăslind iertare, acolo s'a aflat puț nesăpat, din carele David mai 'nainte a dorit să bea. Acolo Fecioara născând pruncul, a potolit îndatăși setea lui Adam și a lui David. Pentru aceasta la dânsul să mergem, unde s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Intru această lună, în 25 de zile, cea după Nașterea Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Dumnezeu este cel ce s'a născut,

Iară Maica Fecioara l-a născut.

Care mai mare lucru nou făptura a văzut?

În a douăzeci și cincea zi, Maria pre Dumnezeu a născut.

Văzând iubitorul de oameni Dumnezeu, neamul omenesc tranisindu-se de diavolul, s'a milostivit, și a trimis pre arhanghelul său Gavriil, să zică celei de Dumnezeu Născătoare: Bucură-te cea plină de Dar, cu tine este Domnul. Și îndată s'a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în cinstitul și prea curatul ei pântec. Și dacă a trecut nouă luni dela zămislirea ei, a ieșit poruncă dela Kesarul August, ca să se scrie toată lumea,

și s'a trimis oarecare Chirinie la Ierusalim și la Vitleem, ca să scrie. Deci s'a suit și Iosif păzitorul Născătoarei de Dumnezeu cu dânsa, ca să se scrie în Vitleem; și de vreme ce eră să nască Fecioara, neaflând sălaș pentru mulțimea oamenilor, a intrat într'o peșteră săracă, și acolo, a născut fără stricăciune pre Domnul nostru Iisus Hristos, și l'a înfășat ca pre un prunc, și a pus în ieslea dobitoacelor pre Ziditorul tuturor, cel ce vrea să ne mântuiască pre toți din dobitocie.

Pomenirea închinăciunei maghilor.

Stih: Închinându-se ție cuvinte adunarea neamurilor.

Arată viitoarea cinste către tine din partea limbilor.

Stătuț-a oarecare vrăjitor, cu numele Valaam, în pământul Perșilor, carele proorocind și altele multe, a spus și aceasta: Stea din Iacov va răsări, și va zdrobi stăpâniiile lui Moav. Având drept aceea ceilalți vrăjitori, asemenea proorocie, după tradiție o spuneau împăraților Perșilor, și a ajuns până la acești trei maghi; carii luau seama când vor vedea asemenea stea; și ca niște astronomi văzând steaua lui Hristos, că nu și făcea drumul ca celelalte stele, dela răsărit către apus, ci dela miazăzi către miazănoapte, au cunoscut că însemnează nașterea unui mare împărat; și urmând stelei, au aflat pre Hristos Domnul și căzând s'au închinat lui, și i-au adus daruri: Aur și tămâie și smirnă, și așa cu porunca îngerului, s'au întors la pământul lor, neabătându-se pe la Irod. Iară Irod împăratul Iudeilor aflând dela maghi că împărat mare s'a născut, i au chemat întru ascuns și le-a zis: Mergând cercetați cu deamăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, înștiințați-mă pre mine ca și eu mergând să mă închin lui. Iară aceasta o zicea ca să afle unde este el și să-l omoare. Apoi chemând cărturarii, i-au întrebat: Unde zice Scriptura că se va naște Hristos? Iară ei i-au spus: În Vitleemul Iudei. Atuncea a trimes oștile ca să omoare pre pruncii cei din Vitleem, dela doi ani și mai jos. Pentru aceasta trimis a fost înger dela Dumnezeu, și a zis lui Iosif: Sculându-te ia pruncul și pre Mai-

ca lui, și fugi la Eghipt. Iară Iosif a făcut așa, și luând pruncul și pre Maica sa s'a dus la Eghipt.

Pomenirea Păstorilor cari au văzut pre Domnul

Stih: Păstorii turma lor au lăsat,

Și pre tine bunul păstor Hristos, să te vară au alergat.

A căruia este slava în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgându-o în seamă „de groaza focului nu s'au spăimântat, ci în mijlocul văpăei stând au cântat: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat“.

Păstorii fluerând, au dobândit cu spaimă arătarea luminei; că slava Domnului i-a strălucit, și îngerul, cântați a strigat! Că s'a născut Hristos; Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Degradă împreună cu cuvântul îngerului, oștile cerești au strigat: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; Hristos a strălucit Dumnezeuul părinților cel binecuvântat.

Ce cuvânt este acesta? zis'au păstorii; veniți să vedem ceea ce s'a făcut, pre Dumnezeescul Hristos; și la Vitleem ajungând, s'au închinat lui, și celei ce l-a născut, cântând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

De dragostea Impăratului a „toate fiind trași tinerii, au batjocorit păgâna limbă cea hulitoare, a tiranului celui ce „fără măsură se mâniă; căroră „s'a supus focul cel mult, celor „ce ziceau Stăpânului: În veci „bine ești cuvântat“.

Pre slugi cu mânie i-a ars, și a mântuit pre tineri, văpaia cea prea arzătoare, ce se înălțase cu mare pornire cu aprinderea de șapte ori, Domnul dându-le roua pentru buna credință.

Ăjutorule Hristoase, apărătoare având întruparea cea negrăită, pre protivnicul oamenilor l-ai rușinat, purtând bogăția Dumnezeirii, chip luând acum, pentru a căruia nădăjduire, de sus ai venit întru adâncurile întunerecului.

Cumplitul păcat al lumii ce se înalță neoprit, sălbătăcindu-se și iuțindu-se fără rușinare, l-ai surpat cu puterea a toate, și pre cari i-a tras mai înainte, astăzi din curse îi mătuești, întrupându-te de bună voie făcătorule de bine.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunei celei „mai pre sus de fire; că nu a

„ars pre tinerii pre cari i-a pri-
„imit, precum nici focul Dum-
„nezeirii pântecel Fečioarei
„în care a intrat. Pentru acea-
„sta cântând să strigăm: Bi-
„necuvinteze toată făptura pre
„Domnul, și să-l prea înalțe
„întru toți vecii“.

Trage la sine din Sion fata
Vavilonului, pre tinerii lui Da-
vid cei robiți, și trimite slugi
pre maghi purtători de daruri,
ca să se roage Ficei lui David
cele de Dumnezeu priimitoare.
Pentru aceasta strigând cântăm:
Binecuvinteze toată făptura pre
Domnul, și să-l prea înalțe întru
toți vecii.

Oprit-au organele cântarea
cea cu plângere, că n'au cântat
în pământ strein fiii Sionului,
și au stricat toată înșelăciunea
Vavilonului și tocmirea muzi-
cească, Hristos cel ce a răsă-
rit în Vitleem. Pentru aceasta
strigând cântăm: Bine să cu-
vinteze toată făptura pre Dom-
nul, și să-l prea înalțe întru
toți vecii.

Dobânzile împărătesei Sio-
nului, și bogăția cea prădată o
a luat Vavilonul. Iară Hristos
visteriile lui, și pre împărații
cei de stele semuitori cu steaua
povățuindu-i, în Sion i-a tras.
Pentru aceasta strigând cântăm:
Bine să cuvinteze toată făptura

pre Domnul, și să-l prea înalțe
întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos :

Tinerii cei ocoliți de foc
„în legea veche, închipuit-au
„pântecel cel nestricat al Fe-
„čioarei, care mai pre sus de
„fire a născut, pecetluită fiind,
„și amândouă lucrând cu o
„facere de minune, pre popoare
„la cântare le ridică Darul.

Scăpând de pierdere cel
care eră să se facă prin înșelă-
ciune Dumnezeu, toată făptura
laudă ca tinerii pre Cuvântul
ce s'a deșertat, și-l slăvește
cu frică temându-se, fiind stri-
căcioasă, măcar că înțelepțește
așteptă.

Venit-ai să întorci la pășu-
ne, pre cea rătăcită în munții
pustiei, firea omenească cea că-
zută, cea ce ești ridicarea nea-
murilor; și care stingi puterea
cea silnică a ucigătorului de
oameni, om te-ai arătat și
Dumnezeu dupre mai 'nainte
rânduială.

La Peasna 9-a :

Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm, mă-
car și Duminică de ar fi. Ci cântăm Pri-
pelele praznicului.

Strana întâia Pripeală.

Mărește suflete al meu pre cea mai cin-
stită și mai slavită decât oștile cele de sus
pre Fečioara prea curată de Dumnezeu Năs-
cătoarea.

Irmosul :

Taină streină văz și prea „slăvită; Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „ieslea sălășluire, întru care s'a „culcat cel neîncăput, Hristos „Dumnezeu; pre carele lău- „dându-l îl slăvim.

Apoi a doua strană, cântă aceeași pripeală și Irmosul.

Apoi aceste pripele, și Troparele întâiului Canon.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Domnezeu, cel ce din Fecioară cu trup s'a născut.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Impăratul, cel ce în peșteră din Fecioară s'a născut.

Troparul :

Minunată mergere văzând maghii, a stelei celei nouă neobișnuite, ce s'a arătat acum, carele cerurile luminând pre Hristos Impăratul l-a însemnat pre pământ; pre cel ce s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Dumezeu, căruia i s'au închinat maghii.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre cea ce de stea maghilor a fost vestit.

Troparul :

Vnde este pruncul cel de curând născut, Impărate, zi-când maghii, a căruia stea s'a arătat? am venit să ne închinăm lui. Mâniindu-se Irod, s'a

turburat, întărâtându-se a omorî, pre Hristos de Dumnezeu luptătorul.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre prea curata Fecioară, și una de Dumnezeu Născătoarea, care a născut pre Hristos împăratul.

Pripeală :

Maghii și păstorii au venit să se închine lui Hristos, celui ce s'a născut în cetatea Vitleemului.

Troparul :

Cu deadinsul a întrebat Irod de vremea stelei, prin a căreia povățuire maghii s'au închinat în Vitleem lui Hristos cu daruri; de carea la moșia lor fiind povățuiți, au lăsat batjocorit pre cumplitul ucigător de prunci.

Apoi iarăși strana întâia cântă pripeala Canonul al doilea.

Pripeală :

Astăzi Fecioara naște pre Stăpânul în-lăuntrul în peșteră.

Irmosul :

O Fecioară! mai lesne este de frică să iubim noi tă-cerea, ca ceea ce este fără de „primejdie; pentru că din dra-goste a împleti cântări, cu „osârdie alcătuite, nu este les-ne. Ci o Maică! pre cât îți „este bunavoință dă-ne și pu-„tere“.

Asemenea și a doua strană pripeala :

Astăzi Stăpânul se naște ca un prunc din Fecioară.

Și iarăși Irmosul.

**Apoi aceste pripele împreună cu troparele
Canonul al doilea :**

Astăzi păstorii văd pre Mântuitorul în
scutece înfașat, și în iesle culcat.

Pripeala :

Astăzi Stăpânul cel nepipăit în scutece
se înfașă ca un prunc.

Pripeală :

Astăzi toată zidirea se bucură și se ve-
selește, că Hristos s'a născut din prunca
Fecioară,

Troparul :

Chipurile cele neluminate,
și umbrele văzându-le sfârșite,
o maică curată a Cuvântului
ce s'a arătat de curând din ușă
încuiată, și socotind a fi lu-
mina adevărului, duple vred-
nicie binecuvântăm pântecel
tău.

Pripeală :

Puterile cerești vestesc lumii pre Mân-
tuitorul, Domnul și Stăpânul cel ce s'a nă-
scut.

În loc de slavă :

Mărește suflete al meu stăpânirea Dum-
nezei celei în trei Ipostasuri și nedes-
părțită.

În loc de Și acnm :

Mărește suflete al meu pre cel ce ne-a
îzbăvit pre noi din blestem.

Troparul :

Dorul dobândindu-și, și ve-
nirei lui Dumnezeu încredin-
tându-se poporul lui Hristos
cel frumos, acum se roagă să-i
dai și Darul nașterii de a do-
ua cel de viață făcător Fecioa-

ră prea curată, ca să se închi-
ne slavei.

**Apoi strana întâia cântă Pripeală Canonu-
lui și Irmosul :**

Taină streină văz...

**Și a doua strană asemenea cântă pripelele
Canonului al doilea, și Irmosul :**

O Fecioară ! mai lesne este...

SVETILNA

Însăși Podobie :

Cercetatu-ne-a pre noi de
sus Mântuitorul nostru, Răsă-
ritul răsăriturilor, și cei dintru
întuneric și din umbră, am aflat
adevărul; că din Fecioară s'a
născut Domnul.

De trei ori.

LA HVALTIE

Stihirlie pe 4, glas al 4-lea, singur glasul ;
ale lui Andrei Ierusalimiteanul.

Veseliți-vă dreptilor, ceruri
bucurați-vă, sălțați munți, Hri-
stos născându-se, Fecioara ș-a-
de asemănându-se Heruvimi-
lor, purtând în brațe pre Dum-
nezeu Cuvântul întrupat; pă-
storii slăvesc pre cel născut,
maghii aduc Stăpânului daruri;
îngerii cântând zic: Căla ce
ești neajuns, Doamne slavă
ție!

De Dumnezeu Născătoare
Fecioară, ceea ce ai născut pre
Mântuitorul, pierdut-ai bleste-
mul cel dintâiu al Evei; că
Maică ai fost bunei voințe a
Tatălui, purtând în brațe pre
Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Taina nu suferă ispitire, numai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine și zicând: Ne-grăite Doamne, slavă ție!

Veniți să laudăm pre Maica Mântuitorului, carea după naștere iarăși s'a arătat Fecioară: Bucură-te cetate însuflețită a Împăratului și Dumnezeu, întru carea Hristos sălășluindu-se mântuire a lucrat; cu Gavriil să laudăm, cu păstorii să slăvim strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, maghii se închină, păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò.

Când în vremea venirii tale pre pământ, întâia scrisoare lumii s'a făcut, atuncea ai voit a se scrie numele oamenilor cari cred nașterii tale. Pentru aceea o poruncă ca aceasta de la Kesarul s'a strigat. Că s'a înnoit veșnică împărăția ta cea fără început. Pentru aceasta și noi aducem ție în loc de dar de bani, bogăția teologiei ortodoxe, lui Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre.

Și acum, glasul al 2-lea a lui Ioan monahul.

Ă stăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, și Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselește; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc. Iară noi ne încetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule.. Troparul praznicului, Ecteniile și Otpusul. Și se face ungere tuturor cu untdelemn ce s'a sfințit la Litie. La ceasuri, Troparul și Condacul praznicului.

VEZI: De se va întâmpla ajunul Nașterii lui Hristos, Sâmbătă sau Duminică, Liturghia sfântului Ioan Gură de aur se face la vremea sa. Și la însuși praznicul Liturghia se face a marelui Vasilie. În loc *De tine se bucură*, . cântăm Imnosul Pesnei a 9-a.

LA LITURHGIE

Antifonul întâi Psalm 110, glas al 2, Stih 1. Mărturisim-mă-voi ție Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

Prieală:

† Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule mântuește-ne pre noi.

Stih: În sfatul celor drepti și în adunare, mari sunt lucrurile Domnului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Căutate întru toate voile lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Mărturisire și mare cuviință este lucrui lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Antifon al doilea: Psalm 111.

Glas al 2-lea. Stih 1-iu.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte

Pripeală:

✠ Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce te-ai născut din Fecioară, pre cei ce cântăm ție, Aliluia.

Stih: Puternică pe pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta:

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Slavă și bogăție în casa lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu ..

Stih: Răsărit-a întru întunerec luminează dreptilor, cel milostiv, îndurat și drept.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Și acum.

Unule născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce ești fără de moarte, și ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupă din sfânta Născătoarea de Dumnezeu, și pururea Fecioara Maria; carele neschimbat te-ai întrupat, și răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul sfânt, mântuește-ne pre noi.

Antifon al treilea, Psalm 109 Stih 1:

Zis a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea.

Troparul, glasul al 4-lea.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinții; că întru dânsa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învățat, să se închine ție Soarelui dreptății, și să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ție.

Stih: Până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

✠ Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Stih: Toiaagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru..

Stih: Cu tine este începătura, în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

VOHOD Stihul:

Din pântece mai 'nainte de lucefăr te-am născut; juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.

Apoi Troparul, cu glas mai înalt.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Slavă, Și acum, Condacul.

Fecioara astăzi pre cel mai pre sus de ființă naște, și pământul peștera, celui neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, și maghii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

În loc de Sfinte Dumnezeule.

Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen, glas al 8-lea.

Tot pământul să se închine ție și să cânte ție...

Stih:

Strigați Domnului tot pământul...

APOSTOL.

Din cartea cea către Galateni

Cap. 4, Vers 4:

Fraților, când a venit plinirea vremii...

Evangelhia dela Mateiu.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei...

Caută-o la ceas al 6-lea.

CHINONICUL.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

La masă se face mare mângâiere fraților, și citim cuvântul sfântului Ioan Gură de aur al căruia început este: Cele ce Patriarhii de demult... Și dezleagă mirenii la carne, ori în ce zi s'ar întâmplă; iară Monahii la pește, brânză și la ouă. Și mâncăm așa dela Nașterea lui Hristos, în toate zilele, până în ajunul Arătării Domnului.

În știință să ne fie încă și pentru aceasta.

Că dela Nașterea lui Hristos, până la sfânta Arătare a lui Dumnezeu, nicidecum nu este post, nici plecări de genuche se fac nici în biserici, nici în chilii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Soborul prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei. Și pomenirea sfântului mucenic Evtimie, episcopul Sardiei. Slujba lui se pune la Pavcerniță în altă zi când va voi cel mai mare. Seara la Vecernie Catismă nu citim, fără numai de se va întâmpla Sămbătă seara.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6.**

Stihirile prăznuirii, glas al 2-lea.

Veniți să ne bucurăm de Domnul, această taină

de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, și Heruvimul se depărtează dela pomul vieții, și eu desfătării raiului mă împărtășesc; din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul ființei lui celei deapururea, chipul robului primește, ieșind din Maică ce nu știe de nuntă, ne-suferind schimbare; că ceea ce a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; și ceea ce n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Cea ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeu miluește-ne pre noi.

De două ori.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluerile, și maghii închinându-se, îngerii cântând Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Împărăția ta Hristoase Dumnezeu împărăția tuturor veacurilor, și Stăpânirea ta întru tot neamul și neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, și din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a

strălucit nouă Hristoase Dumnezeule venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Cea ce ești și mai 'nainte ai fost, și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule miluește-ne pre noi.

Ce vom aduce ție Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din fapăturile cele făcute de tine, aduce ție mulțămită. Ingerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeule cea ce ești mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

Slavă, Și acum, glas al 6-lea.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace; că astăzi primește Vitleemul, pre cel ce șade pururea împreună cu Tatăl; astăzi ingerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut, cu dumnezească cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

Stih: Cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta.
Cine este Dumnezeu mare...

Stih: Și am zis, acum am început: Aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih: Adusu-mi am aminte de lucrurile Domnului

Cine este Dumnezeu mare...

Citețul:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

Și cântă strana întâia:

Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

VEZI: De este Sâmbătă seara, cântăm Prochimenul: *Domnul s'a împărățit...* cu Stihurile lui, iară Prochimenul cel mare: *Cine este Dumnezeu mare...* cu Stihurile lui, se cântă atunci la Vecernia praznicului; iară Prochimenul zilei se lasă.

După aceasta Ectenia.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile glasul al 8-lea ale lui Ioan monahul, singur glasul:

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce nu a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dreapta mea, pânăce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Doamne în Vitleem ai venit, în peșteră te-ai sălășluit; cea ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încunjură oștile ingerești, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântuești neamul nostru, ca un milostiv, slavă ție!

Stih: Din pânțece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Cum voi spune această taină mare? Cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașă, cel nevăzut se vede, și cel nepipăit se pipăe, și cel fără început se începe; Fiul lui Dumnezeu, fiu omului se face; Iisus Hristos, ieri și astăzi, acestaș și în veci.

Slavă, și acum glasul acelaș :

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimi, și s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând, Doamne slavă ție.

Troparul praznicului.

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu nostru.

LA PAVECERNIȚĂ

CANONUL sfințitului mucenic Evtimie.
Al căruia acrostihul este acesta la Greci.

Hristos născându-se, te încununează pre tine Părinte cu scutecele.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos :

Adâncul mării Roșie.

Domnului celui pururea fiitor, carele s'a născut și s'a înfășat cu scutece, cu bună credință te-ai închinat prin pătimire, și cu îndrăzneală ai mers către dânsul, Evtimie.

Domnul cel culcat în iesle, ca un dar de naștere a primit pâraele sângiurilor și ranele bătailor tale Fericite, mai

mult decât aurul, decât tămâia și decât smirna.

Născându-se Domnul, priimește dela filozofi aurul, iar dela tine sfinte Ierarhe priimește curăția dragostii tale ce ai către el, și întărirea răbdării tale celei neslăbite.

Slavă :

Cu moartea asemănându-te morței Stăpânului, cuvinte stăpânești strigai, rugându-te curat pentru cei ce te ucideau, arătătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Și acum, a Născătoarei :

Din cea prea sfântă se naște astăzi cu trup omenesc Făcătorul a toată lumea, și se înfășă în scutece cel ce a înfășat marea cu negură, Maică pururea Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos :

Veselește-se de tine Biserica...

Puroaie mucenicești în loc de aur și de tămâe și de smirnă, ca un preot ai adus lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem.

Cu tăria conștiinței și cu vitejia sufletului, ai înfruntat pre Leon cel cu credință rea, carele eră turbat în contra Mântuitorului.

Răvnitor te-ai făcut lui Ste-

fan întâiului mucenic al lui Hristos, Evtimie, rugându-te pentru mântuirea ucigătorilor.

Slavă :

Cu deadinsul ai păzit porunca Mântuitorului Cuvioase, și sufletul ți-ai pus pentru prietenii tăi Evtimie, Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Loc încăpător te-ai făcut Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l cu trup, ceeace ești plină de dar Preacurată.

Peasna 4-a, lomos :

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Bătându-te preste obraz, te-ai luminat cu dumnezeescul Dar și cu înțelepciunea cea de sus, și te-ai făcut părtaș lui Hristos, Fericite, celui ce pentru noi a priimit pălmuire trupește.

Nerușinându-se de cinstea preoției și de vârsta cărunțelor, și bătrânețele tale necinstindu-le nebunii, fără de milă te băteau, Evtimie.

Slavă :

Dar de mult preț ai adus părinte Evtimie, Mântuitorului celui înfășat și culcat în iesle, cinstitul tău sânge, care cu dragoste l-ai vărsat pentru dânsul.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce a zidit ființele cele fără materie, astăzi se naște trupește ca un om, din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă lui Hristos Dumnezeu, celui dintru înălțime.

Peasna 5-a, lomos :

Tu Doamne lumina mea...

Tie Mântuitorule se aduce chip însuflețit, cel ce a cinstit chipul prea curatului tău Trup, și însemnarea cea trupească.

Tie Stăpâne se aduce păstorul cel numit cu bun suflet, purtând întru al său trup ranele trupului tău.

Slavă :

Știns-ai focul mâniei celor fărădelege Evtimie, cu vărsările sângiurilor tale, care s'au vărsat fără dreptate, Fericite prea sfințite.

Și acum, a Născătoarei :

Curgerea stricăciunii a încetat, că Fecioara a născut fără de stricăciune, pre cea ce a slobozit din stricăciune firea oamenilor cea stricăță.

Peasna 6-a, lomos :

Jertfi-voiu ție cu glas...

Cu desbrăcarea râvnind goliciunea Mântuitorului tuturor Părinte, și răbdând dureri de bătaie, ți-ai vărsat sângele tău pentru sângele lui.

Fiind îmbogățit de dragoste, de nădejde și de credință, de bunătățile care sunt stătătoare, în veac le aduci dar celui ce s'a născut din Fecioară, fericite Evtimie.

Slavă :

Dupre lege aducând lui Hristos dumnezeiasca sfințită slujbă a Cuvântului, Părinte grăitorule de cele dumnezești, ai luat pentru aceasta plata, săvârșindu-te prin sânge.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce a zidit pre om dupre chipul său, pentru multa milostivire, din nou îl zidește din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin,

CONDAC, glas al 3-lea, Podobie :

Fecioara astăzi...

Oamenii împreună cu îngerii laudăm pe sfințitul Mucenic, cinstindu-l Ierarhii, Cuvioșii și Mucenicii; că s'a arătat ca fără de trup în răbdare, și s'a văzut mucenic și Ierarh, și mult pătimind a câștigat cununi dela Hristos Dumnezeu.

Peasna 7, Irmos :

În Cuptorul persesc tinerii...

Yngerea preoției cea dată ție de Dumnezeu Ierarhe, amestecându-o cu sângele tău, o ai arătat prea sfinți-

tă, strigând: Binecuvântat ești Dumnezeu meu și Domnul.

Luat-ai Darul dumnezeescului întâiului mucenic căruia te-ai arătat râvnitor ales, răsplătind cu binecuvântare, celor ce te ucideau pre tine fără de milă, prea fericite Evtimie.

Slavă :

Întărindu-ți picioarele pre piatra credinții Cuvioase, ai rămas nestrămutat de toate ispitele nevoilor, strigând: Binecuvântat ești Dumnezeu meu și Domnul.

Și acum, a Născătoarei

Bucură-te sfințit dumnezeesc locaș al celui prea înalt; că prin tine Născătoare de Dumnezeu s'a dat bucuria, celor ce strigă: Binecuvântată ești între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos :

Măinile întinzându-și...

Stătut-ai la Judecată nevoindu-te tare, părinte Evtimie; că te-ai învățat cu dea-dinsul hotărârea cea desăvârșită a dragostei, ca unul ce ai ales a muri pentru prietenii tăi prea fericite, cari strigă: Toate lucrurile laudați pre Domnul.

Fiind luminat cu fața, cu cuvântul, și cu gândul ai câș-

tigat și sufletul luminat. Iară acum mai luminat te-ai arătat, răbdând până la sânge, Evtimie; că împăraților celor urători de Dumnezeu, te-ai împotrivit, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pornitu-s'au asupra ta Fericite cei tari de pre pământ, ca să te omoare, lucrătorii cei fărădelege; dar tu uitându-te către Mântuitorul, carele s-a născut din Maică curată, ai strigat: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum cu adevărat a lipsit Domn și povățuitor din neamul Iudeii; că tu Preacurată ai născut pre Hristos cel gătit mai din 'nainte spre așteptarea neamurilor, căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat și puterea „focului a stins, încingându-se „cu buna faptă, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate „lucrurile Domnului pre Domnul“.

Pesna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară s'a tăiat, adunând firele cele osebite. Pentru aceasta veselin-du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim“.

Mutatu-te-ai Părinte de aicea către limanul cel liniștit; că te-ai mântuit ca o pasăre din cursa celor ce te vânau, binecuvântând cu bun suflet pre cel ce te-a mântuit, sfințite Mucenice.

Fiind luminat de strălucirea care s'a arătat dela răsăritul cel de sus, și strălucit de arătările luminii, din steaua care a răsărit acum mai pre sus de fire din Iuda, te-ai mutat către Stăpânul.

Slavă:

Acum te-ai învrednicit a umbla întru desfătarea Raiului, unde este bucuria fericirii cea luminată a sfinților priimindu-te ca pre un purtător de biruință, Evtimie.

Și cum, a Născătoarei:

Toiag ai răsărit din rădăcina lui Iesseiu, născându-ne nouă astăzi floarea Dumnezeirei; pre Hristos, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cel

ce este Dumnezeu neîncăput, iară acum prunc înfăşat s'a văzut.

Stihirile sfântului cele dela Vecernie, glas al 8-lea.

Podoble: O prea slăvită minune...

Încă fiind stropit cu amestecarea sângelui, şi pătat în sânge fierbinte aburind, ai stătut înaintea lui Hristos, grăitorule de Dumnezeu Evtimie; aşadar întinzând înaintea lui ranele tale, fă rugăciune Părinte fericite, pentru cei ce te laudă.

Adus-ai Cuvioase daruri lui Hristos, celui ce s'a născut şi cu trup s'a arătat, cărunteţe cinstite, împodobite cu darurile ierarhiei Părinte, şi roşite cu sângele muceniei tale; credinţă dreaptă, nădejde tare, şi dragoste înfocată şi nemişcată, prea cuvioase.

Limba ta fiind de Duhul mişcată, lămurit ai grăit învăţăturile adevărului, din care curge Darul cel de Dumnezeu luminat; trâmbiţă ai fost a bunei credinţe, grăitoare de Dumnezeu, temelie neclătită a ortodoxiei, gură curgătoare de miere, comoară de înţelepciune, şi grai Bisericii cu glas mare te-ai arătat Cuvioase.

Slavă, Şi acum, glas al 4-lea.

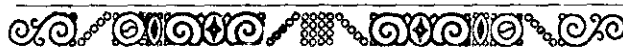
În peşteră te-ai sălăşluit Hristoase Dumnezeule; ieslea

te-a priimit, păstorii şi maghii ţi s'au închinat. Atuncea s'au plinit propoveduirea Proorocilor; şi puterile îngeresti s'au mirat strigând, şi zicând: Slavă smereniei tale, unule iubitorule de oameni.

CADE-SE A ŞTI

Că dela praznicul Naşterii lui Hristos, şi până la Dumnezeeasca Arătare, Pavcerniţa mică se cântă fără Canonul Născătoarei de Dumnezeu. La Pavcerniţa, spre 26, după sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru, zicem Condacul soborului Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* La Polonuşniţa citim obişnuita Catismă. După întâiul *Sfinte Dumnezeule*, în loc de *Iată Mirele vine...* zicem Troparul praznicului, *Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...* După al doilea *Sfinte Dumnezeule...* zicem Condacul Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apoi Doamne milueşte, de 12 ori şi otpustul. Iară rugăciunea: *Pomeneşte Doamne...* nu o zicem.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-iu.

Podoble: Piatra fiind pecetluită...

Isus născându-se în Vitle-emul Iudei, s'a luminat făptura cunoscând pre Ziditorul său, şi cetele îngerilor s'au minunat, văzând pre Stăpânul pre pământ, că a luat chip de rob şi de Tatăl nu s'a despărţit întru nimica. Slavă întrupării

tale Doamne; slavă nașterii tale celei de pre pământ; slavă ție celui ce ai binevoit a mântui neamul nostru.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glas al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedomerindu-o, fără bărbat sunt, și cum voi naște fiu? Naștere fără sămânță cine a văzut? Dar unde vrea Dumnezeu, se biruește rânduiala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

CANOANELE.

Ale praznicului amândouă, ca și în ziua de praznic. Irmoasele amânduror Canoanelor, de câte două ori, și Troparele pe 12. Catavasie, Irmoasele amândurora Canoanelor. După a 3-a peasnă Condacul și Icosul și Ipacoî al Praznicului.

După a 6-a Peasnă, Condac glas al 6-lea:

Cela ce mai 'nainte de luceafăr din Tatăl fără mumă s'a născut, astăzi pre pământ fără tată s'a întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevestește maghilor, și îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de Dar.

Icos.

Ceeace ai odrăslit Strugurul cel nelucrat, vița cea de taină, ca o ramură în brațe l-ai purtat, și ai zis: Tu ești rodul meu, tu ești viața mea, de când am cunoscut că sunt ceeace am fost sunt. Tu ești Dumnezeuul meu; că pecetea fecioriei mele văzându-o nestricată, neschimbat te vestesc pre tine Cuvântul, cel ce te-ai făcut trup; nu știu de sămânță, știu-te pre tine pierzătorul stricăciunii; că tu ieșind din mine sunt curată, și precum ai aflat pântecul meu, așa l-ai lăsat. Pentru aceasta dăntuește împreună toată făptura, strigând către mine: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

Intru acastă lună, în 26 de zile, soborul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih : Naștere fără prihană, ce n'a cunoscut bărbat,

Cu daruri fără prihană cinstesc prea arătat, Cânt cântare în prea curata zi a lunei de astăzi.

Pentru fugirea Născătoarei de Dumnezeu la Eghipt.

După ce a poruncit Irod să se ucigă toți pruncii Vitleemului, îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, și i-a zis: Scoală-te, i-a pruncul și pe Maica sa, și fugi la Eghipt. Deci a fugit la Eghipt Născătoarea de Dumnezeu cu pruncul și cu Iosif, pentru aceste două pricini: Una să se plinească proorocirea proorocului care a zis: Din Eghipt am chemat pre Fiul meu, alta ca să se astupe gurile ereticilor: Că de n'ar fi fugit, ci ar fi rămas pruncul să-l fi ucis, s'ar fi împiedecat mântuirea oamenilor; lară de nu s'ar fi ucis de sabie sau de altă moarte, ca să se plinească rânduiala, ar fi putut socoti cei mulți că s'a făcut cu

nălucire, și n'a purtat cu adevărat trup omenesc. A fugit în Eghipt, și pentru ca să zdrobească idolii ce erau acolo, și să mântuească și toată lumea, la vremea mântuitoarei răstigniri și a învierii.

Întru această zi, pomenirea punerii cinstitei haine în sfânta raclă, a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în Vlaherne.

Stih: Cutremură-te Eghipte, că este Dumnezeu, ascultă.

Că acest ce vine către tine și carele mai înainte te-a bătut, cugetă.

Întru această zi, pomenirea celui întru sfinți părintelui nostru Evtimie Episcopul Sardeilor, mărturisitorul.

Stih: De trei ori fericite stând înaintea lui Hristos, Evtimie.

Te ații plin de nesfârșită bucurie.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Constantin și Irinei, și întâi a strălucit ca o stea luminoasă, la viața călugărească, deci dacă s'a făcut Arhieru, a surpat cu putere pre eretici la soborul al doilea ce s'a făcut la Niceea. Drept aceea împărății văzându-l, întru aceștiași chip, l-au trimis în multe și deobște solii, și când stătut Nichifor împărat, se trimise sfântul împreună și cu alți episcopi pravoslavnici la Patalarea despre apus pentru oarecare fecioară, ce o călugărise. Deci de atunci până ce s'a făcut mărturisitor, nu s'a mai aflat în Mitropolia sa, trecând douăzeci și nouă de ani. Deci schimbându-se împărățiile, și apucând împărăția Leon cel cu numele de fiară, trimise de aduse pre sfântul dela izgonire, și-l întrebă, au închină-se icoanelor? Iară sfântul purtându-se cu obișnuita sa îndrăznire, și gură slobodă, și anatematizându-l, se mânie tiranul și-l trimise iarăși cu urgie la Ason. Deci ucigându-se vrăjmașul Leon de cel ce se puse după dânsul împărat, fu chemat fericitul acesta dela Ason, și se silă ca să nu dea cinste și închinăciune sfintelor icoane, iară el înfruntând și pre acesta cu cuvinte, și strigând de față: Cine nu se va închină Domnului nostru Iisus Hristos, cuprins cu scrisoarea în icoană, să fie anatema, pentru aceea fu bătut și izgonit la Acrita, și închis într-o întunecoasă temniță, deacea întins de patru inși și ucis multă vreme cu vine de bou crude, deci sfântul um-

flându-se foarte de nesuferite rane, a trăit numai opt zile după chinuire, și strălucind mai mult decât soarele, ș'a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Constantin cel din Iudei.

Stih: Dumnezeescul Constantin, și după moarte înflorește.

Trandafir, ca din spini din Iudei odrăslește.

Acest sfânt eră dela Sinada având părinți evrei. Deci foarte tânăr fiind urmă maică-sa. Și văzând un creștin, că dupăce a căscat, ș'au închipuit preste gură seinnul cinstitei cruci, de atunci și el făcuse asemenea urmând creștinului, încă nu numai acestea; ci și celelalte fapte creștinești, le făcea și el cu fierbinte credință. Pentru aceasta i-a strălucit fața sa, cu Dumnezeiască strălucire, și s'a învățat dela Dumnezeu dogmele creștinești petrecând fără de hrană câteva zile. La sfântul acesta, a sărit odată o tânără jidoavcă cu chip curvesc, iară sfântul făcând chipul cinstitei cruci, o a arătat pre ia moartă, și iară o a înviat. Acesta povățuindu-se de un dumnezeesc nor, s'a dus la o monastire numită Fuvution întru care se află bărbați vestiți, având viață sihăstrească, a cărora bunătățile străluceă. Și povestind Igumenului monastirii cele pentru el, a poruncit Igumenul să aducă o Cruce, apoi a poruncit lui ca să i se închine și să o sărute. Și când fericitul acesta sărută partea cea de jos a Crucii, cu Irică și cu evlavie, atunci o minune! Toată Crucea s'a răzimat pre cuviosul său cap, și a tipărit pre el chipul Crucii, care a și rămas neștearsă pre capul său până la moartea sa, apoi luând sfântul Botez s'a numit Constantin. Atunci a urmat un lucru ca acesta vrednic de minune: Căci pre piatra aceea pre care a stătut picioarele sale, când a ieșit din sfânta Colimvitră, s'a tipărit cu prea slavire urmele picioarelor sale. După acestea a intrat întru atâtea lupte duhovnicești, încât se întreceă să covârșească pre toți monahii monastirii întru aspra viață și sihăstrie. Și lucra meșteșugul sfântului apostol Pavel. Adecă coseă piei, și făcea corturi. Când făcea rugăciune locul pre carele stă se umplea de miros. Când mergea

la biserică de sine se deschidea la el ușile bisericii. Și din multă curățenie ce avea, vedeă gânditor ascunse cugetele fraților. Apoi ieșind de acolo s'a dus la muntele Olimbului și de acolo la Mira Lichia, și mai pre urmă la Chipru, și dela Chipru s'a dus la Atalia și acolo a trecut un rîu cu picioarele sale, atât de adânc și de mare, încât trebuia caic ca să-l treacă. Și după ce a umblat multe alte locuri, s'a întors iarăși la Olimb, și acolo a petrecut patruzeci de zile nu flămând numai, ci și băgat într-o groapă până la mijloc. După acestea fără să voiască a primi hirotonie de Preot, apoi s'a dus la Atroa, fiind pururea aceleași lupte a pustniciei. Iară mai 'nainte de opt ani, a cunoscut adormirea sa, și așa după sfârșitul acelor s'a mutat către Domnul, arătând mai 'nainte prea curat lucrurile sale.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evarest.

Stih: Sărguitu-s'a Evarest cu fapte și cuvinte.

Până la sfârșit a bine plăcea ție Cuvinte.

Acesta era pe vremea lui Leon Armeanul luptătorul de Icoane, trăgându-se din eparhia Galatiei, și părinți vestiți având. Iară după ce luptătorul Leon s'a omorît prin sabie, a luat împărăția Mihail, numitul cepeleag, și fiindcă și acesta era prea urît, și asemenea la obiceiuri cu Leon, pentru aceasta a luat și acesta căzuta răsplătire. Iară după ce a ajuns sfântul la legiuita vârstă, a fost dat la învățătura sfintelor Scripturi, și din acestea învățându-se, se făcea tuturor toate cele bune. Adecă părinților săi era supus, prietenilor și megieșilor dulce, la streini și la cei de loc nemândru. Pre scurt arată cu faptele adevărată numirea sa, bine plăcută tuturor făcându-se. Deci fiindcă s'a rănit Cuviosul de dragostea vieții monahicești, pen'ru aceasta s'a dus împreună cu tatăl său la Constantinopol, și au fost găzduiți la un cetățean de acolo Brienie cu numele, rudă fiindu-le, și carele în urmă s'a cinstit cu cinul de Patriciu. Iară trecând puține zile a urmat o mare nevoie; pentru care a fost trimis sol la Bulgari, pomenitul Patriciu de împărăteasa Teodora, soția lui Teofil ico-

nomahul. Deci acolo ducându-se, a luat împreună și pre ruda sa acesta Evarest, și după ce au ajuns amândoi la locul numit Scopel, și s'a odihnit puțin de osteneala drumului, atunci fericitul Evarest, după oarecare dumnezească economie, a întâlnit un bătrân monah și dela acela după dorința sa tunzându-și perii capului, cu osârdie s'a supus grumazul supt jugul cel mântuitor al lui Hristos, adică s'a făcut monah. Aflând încă și o carte a sfântului Efrem Sirul, și citindu-o s'a umilit, și se silea ca prin fapte să se facă împlinitor învățăturilor acelei cărți. Iară bătrânul văzând râvna fierbinte a tânărului către fapta bună, l-a întovărașit pre el cu blagoslovenii și cu scrisori de recomandatie, și așa l-a trimis pre el la monastirea lui Studit. Deci primit fiind Cuviosul de Părinții de acolo, a intrat în nevoița duhovnicească, alegând pre un frate covârșitor celorlanți după fapta bună pre carele îl avea bătrân, și părtași tuturor în-tâmplărilor vieții sale; și atâta postire și înfrânare avea, încât mănca numai odată în săptămână puțină pâine ce era făcută din făină de orz, și de tărâte și de zeamă de ierburi. Iară mijlocul și gâtul său le avea legate cu două cercuri de fier, prea grele, care se strângeau unul către altul, alte două lanțuri petrecute pe umere și pieptul său. Deci așa cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și anul al șaptezeci și nouă al vieții sale săvârșind, s'a dat duhul său la Dumnezeu. Iară cinstitul său trup s'a îngropat în monastirea ce se zice a lui Cocorovie.

Intru această zi, pomenirea noului sfințit mucenic Constantie Rusul, carele s'a nevoit în Constantinopol la anul o mie șapte sute patruzeci și trei.

Stih: Tu Constantie pre vrăjmașul carele te-a biruit de demult,

Il biruești și primești răsplătire în sfârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

La Peasna 9-a.

Ceeace ești mai cinstită... **nu cântăm; ci cântăm Pripelele, ca la însăși praznicul Nașterii.**

SVETILNA însăși podobie.

Cercetatu-ne-a pre noi de

sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei dintru întunec și din umbră, am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul,

De trei ori

LA HVALITE

Stihirile praznicului pe 4 glas al 4, singur glasul; ale lui Andrei Ierusalimeanul.

Veseliți-vă dreptilor, ceruri bucurați-vă, săltați munți, Hristos născându-se, Fecioara șade asemănându-se Heruvimilor, purtând în brațe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat; păstorii slăvesc pre cel născut, maghii aduc Stăpânului daruri; îngerii cântând, zic: cela ce ești neajuns, Doamne slavă ție!

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace ai născut pre Mântuitorul, pierdut-ai blestemul cel dintâiu al Evei; că Maică ai fost bunei voințe a Tatălui, purtând în brațe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat. Taina nu suferă ispitire, numai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine și zicând: Negrăite Doamne, slavă ție!

Veniți să laudăm pre Maica Mântuitorului, care după naștere iarăș s'a arătat Fecioară. Bucură-te cetate însuflețită a Impăratului și Dumnezeu întru care Hristos sălășluindu-se,

mântuire a lucrat. Cu Gavriil să laudăm, cu păstorii să slăvim, strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, maghii se închină, păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Slavă, glas al 6-lea.

Ăstăzi firea cea nevăzută din Fecioară cu oamenii se împreună. Astăzi ființa cea nemăsurată, în Vitleem cu scutece se înfașă. Astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi la închinăciune îi aduce, mai înainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur și smirnă și tămâie; căruia cântăm: Cela ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule mântuește sufletele noastre.

Și acum, glas al 2-lea.

Ăstăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, și Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselesc; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc, iară

noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, între oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

La Ceasuri, Troparul praznicului și Condacul Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce mai 'nainte de luceafăr...

La Liturghie Fericitirile din Canonul praznicului, Peasna 3-a și a 6-a.
După Vohod.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cea ce te-ai născut din Fecioară; pre cei ce cântăm ție, Aliluia.

Așa cântăm până la odovania praznicului. Apoi Troparul praznicului, Slavă, Și acum, Condacul: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apostolul: *Fraților, cea ce sfințește...* Evanghelia dela Matei: *Și dacă s'au dus maghii*

CHINONICUL praznicului.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmplă praznicul Nașterii lui Hristos Duminică, atuncea nu săvârșim pomenirea sfinților Părinți în Duminica cea viitoare; pentru că ia început luna lui Ianuarie, și praznicul acesta este odovăit. Ci săvârșim această Duminică în 26 Decembrie, Luni, a doua zi după praznic, și cântăm slujba așa:

LA VECERNIE

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, glasul al 2, și ale sfinților 3. *Pre părintele Domnului...* Slavă, a sfinților, glas al 6 *Pomenirea săvârșim...* Și acum, a praznicului, glas același: *Slavă întru cei de sus.. Vohod, Prochimenul cel mare: Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu-ul nostru...* cu Stihurile lui. La Stihioavnă, trei Stihiri ale praznicului, cu Stihurile lor. Slavă: *Pomenirea Arhiereilor...* Și acum, a prazni-

cului: *In Vitleem au alergat păstorii...* După *Acum slobozești...* Troparul sfinților, Slavă, Și acum, al praznicului. La Pavecerniță după sfinte Dumnezeule, Condacul Părinților: *De veselie astăzi...* Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...*

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori. Slavă al sfinților, Și acum, al praznicului. După întâia și a doua Catismă, Catismalele praznicului. Canoanele, ale praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al doilea canon pe 4, și al sfinților pe 4. Catavasie, Irmoasele amândorura Canoanelor. După a 3 Peasnă, Condacul, și Icosul Născătoarei de Dumnezeu, și Sedealna sfinților, cea de Duminică după Naștere: Slavă, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul sfinților, și Icosul. La a 9 Peasnă, *Ceeace ești mai cinstită* nu cântăm, ci cântăm pripelele praznicului. Svetilna sfinților, de două ori. Slavă, Și acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile praznicului pe 4, Slavă a sfinților, glasul al 8, *Sângele, focul și fumegare...* Și acum a praznicului: *Astăzi Hristos în Vitleem se naște..* Slavoslovie cea mare; apoi Troparul sfinților, Slavă, Și acum, al Praznicului: Ecteniile și Otpustul. La ceasuri, Troparul praznicului, Slavă al sfinților, Și acum, al Născătoarei, Ceasului. După Tatăl nostru, Condacul Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* și al sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canoanele Praznicului: Peasna a 3, pe 4, și din al sfinților, Peasna a 6, pe 4. După Vohod Troparul praznicului și al sfinților. Slavă, Condacul sfinților, Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, Apostol către Evrei, și altul către Galateni. Evanghelia, una a Născătoarei de Dumnezeu, și a sfinților dela Matei. Chinonicul Mântuire a trimis Domnul... și *Bucurați-vă Dreptii întru Domnul...*

INTRU ACEASTĂ ZI

Pomenirea prea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Nicodim sfințitul și Arhimandritul, cel din Lavra sfintei monastiri Tismana.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Nicodim n'a fost în mineele bisericești fără numai în osebită filadă; iară cu binecuvântarea înalt prea sfințitului arhiepiscop și mitropolit al Moldovei, D. D. Meletie (1846), s'a pus după slujba Soborului prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei; ca unde se va prăznui Sfântul și cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba duple cum este de față.

Seara facem priveghere dupre obiceiul, unde se va prăznui.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirele Sfântului pe 4, Glas, 1-lul.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Sosit-a purtătorule de Dumnezeu praznicul tău cel mai luminat decât soarele, care strălucește pre cei ce vin la tine cu credință; cu nemurirea îi umple de bună mireazmă, și izvorăște sufletelor tămăduiri, prea cuvioase sfințite Nicodime, rugătorule pentru sufletele noastre.

Patimile trupului celei simțitoare biruindu-le, cu zăbalele înfrânării, lucrătorule de minuni sfințite Nicodime, și râvna celor fără de trupuri pre pământ arătând, toate poftele trupești le-ai supus Duhului. Drept aceia acum în locașurile cerești sălășluindu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Fericite sfințite Nicodime, puind temelie faptele bune, te-ai desbrăcat de omul cel

vechiu împreună cu poftele lui, și te-ai îmbrăcat în Hristos cu adevărat. Drept aceea ai și muștrat taberile cele multe ale vrăjmașilor, îndreptător călugărilor fiind; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ca întru o cămară plină de lumină ai sihăstrit prin pustietăți, o prea sfințite! și într'însa ai pus ca niște slugi întrarmate faptele tale prea cuvioase, ca să oprească taberile patimilor. Și ai intrat în cămara de mire cea dumnezească, fericite Nicodime, și stai acum cu îndrăzneală înaintea mirelui tău și Dumnezeului nostru, îndulcindu-te de frumusețea lui; pre acesta roagă-l să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor să lăudăm pre sfințitul Nicodim, că luând toată întrarmarea Crucii, cu rană de moarte a rănit pre stăpânitorul lumii, și pânditurile lui ca o pânză de păiajăn le-a stricat, și marea cea sărată a vieții veacului acestuia, cu dureri pustnicești o a trecut, ajungând la limanul cel ceresc. Pentru aceasta se roagă pentru noi, și pentru toată lavra sa, ca să viețuim cu pace, și să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a praznicului glas acelaș, Al lui Ioan Monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului glas al 2-lea :

Podobie : Casa Eufратului..

Să ne adunăm cetele Părinților monahi, la pomenirea dumnezeescului și înțeleptului Nicodim, lăudând pre Domnul cel ce l-a prea slăvit cu faceri de minuni.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Pre toți cei ce din suflet aleargă, către dumnezeesc locașul tău, prea fericite, mântuește-i din nevoi de Dumnezeu înțelepțite, sfințite Nicodime.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.

Adunarea cea cinstită a părinților monahi, împreună cu ucenicii tăi adunându-se sfințite Nicodime, toți ne apropiem către cinstită racla sfintelor tale moaște, și sărutându-le, luăm mântuire sufletească.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să lăudăm toți pre sfințitul Nicodim, cela ce bărbătește și vitejește a sihăstrit prin pus-

tietăți, carele a adunat și această turmă în cinstită lavra sa, și cu dragoste a ridicat casă Domnului întru pomenirea Adormirii Născătoarei de Dumnezeu, și toate i-a închinat ei. Căruia se și roagă pentru noi, ca să roage pre sfânta Treime, să dăruiască mântuire, tuturor celor ce cu credință săvârșim astăzi sfântă pomenirea lui.

Și acum, a praznicului glas 8, facerea lui Ioan monahul.

Doamne în Vitleem venind, în peșteră te-ai sălășluit; cela ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încungiu-ră oștile îngerești, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântuești neamul nostru ca un milostiv, slavă ție!

Acum Slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul sfântului. Slavă, Și acum, al praznicului. Caută-le înainte la Vecernia mare, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm.

La Doamne strigat-am, punem Sihirile pe 8, patru ale praznicului, și patru ale Sfântului Stihirile praznicului, glasul al 2-lea, adică.

Veniți să ne bucurăm de Domnul...

Domnul Iisus născându-se...

Impărăția ta Hristoase Dumnezeule.

Ce vom aduce ție Hristoase...

Caută înapoi în 25 ale acestei luni. Apoi Stihirile Sfântului glasul al 4-lea:

Păvnicitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, ai slujit lui Hristos cu dreaptă cre-

dință, și prin pustietăți locuind, jertfelnice dumnezești ai făcut părinte Nicodime; și privegheri lăcrămoase lucrând, ai întărit lavra ta cu rugăciunile tale. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască pentru tine sufletele noastre. De două ori:

Moștenitorule cu Hristos, slujitorul Domnului, prea sfințite Nicodime, duple numele tău îți este și viața; că împreună cu căruntețele a strălucit și cunoștința, și luminarea feței adeverea blândețile tale. Viața ta este mărită, și adormirea ta cu sfinții. Pentru aceasta ne rugăm ție. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre.

Grijile lumești lepădându-le, viața ta curată o ai adus lui Hristos, urmând toată fapta bună prea cuvioase, și întărindu-te în credința cea dreaptă. Deci acum împreună cu dânsul te cinstim părinte Nicodime, întemeierea părinților și lauda monahilor din cinstită lavra ta. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Strălucind luminat viața ta pre pământ, de Dumnezeu înțeleptite Nicodime, te-ai suit la ceruri în lumina tuturor sfinților. Și aicea întru bunătați

locuind, acolo cu Hristos ai luat împreună moștenire, cu carele petreci bucurându-te. Pentru aceea, prea cuvioase Părinte, roagă-l acum ne încetat, să păzească în pace nemiscată, cinstită și prea mărită lavra ta. Iară lumii să dăruiască mântuire, și sufletelor noastre mare mila.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel duple chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele păgubitoare puindu-ți, spre cel duple asemănare cât este duple puțință te-ai suit. Că bărbătește silindu-ți firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, și pre trup a-l face rob Duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, și cetățean pustiei, celor ce bine călătoresc povățuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat; și acum în ceruri oglinzile dezlegându-se Fericite, vezi curat sfânta Treime. Rugându-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pre tine, prea cuvioase părinte sfințite Nicodime.

Și acum, a praznicului, glas acelaș.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace; că astăzi primește Vitleemul pre cel ce șade pururea

împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul, cel ce s'a născut cu Dumnezeuască cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul praznicului, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

Cu stihirile lui.

Apoi Parimile Sfântului.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepții în veci vor fi vii...

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi...

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Caută-le înapoi în 5 zile, la sfântul Sava.

LA LITIE.

Stihirile Sfântului, glasul 1-iu.

Fericite Părinte, pătimirile tale cele din sihăstrie cine le va spune, și cine va grăi nevointele tale? Luptele cu dracii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, de ger și de vânt chinuindu-te, și de soare arzându-te; în trup ca un fără de trup ai trăit; și acum veselești pre toți credincioșii cu pomenirea ta. Pentru carea roagă-te lui Hristos, să-i izbăvească de ispitele celui viclean, prea cuvioase sfințite Nicodime, cu rugăciunile tale.

Cele pământești toate ai lăsat, de cele stricăcioase și trecătoare n'ai băgat seamă, luminându-ți sufletul cu poruncile lui Dumnezeu Nicodime. Impodobitu-te-ai cu strălucirile minții, și în pustie ai voit a te sălășlui; pre Hristos, cu totul l-ai iubit, carele și viind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș au făcut întru tine, și Dar de vindecări și de minuni ai luat, și a mântui de durerile cele viclene; că Hristos Dumnezeu te-a prea mărit pre tine. Pre carele roagă-l prea cuvioase să mântuiască sufletele noastre.

De petrecerea cea împreună cu îngerii, și de lumina veșnicei vieți aducându-ți aminte, din lume ai fugit, și Crucea cu bucurie luând sfințite Nicodime, ai urmat celui ce s'a răstignit pentru tine, și prin arătare de înger biruință asupra dracilor ai purtat, săvârșind prea slăvite minuni, și acum întru lumina sfinților te veselești. Pentru aceasta mărintd pomenirea ta, ne rugăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Prea cuvioase părinte Nicodime, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te,

te-ai făcut organ sfântului Duh ; și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască desfătărilor. Și acum cu dumnezească lumină mai curat fiind strălucit, luminează și gândurile noastre, ale celor ce cu credință te laudăm pre tine, și cu dragoste ne închinăm sfintelor tale moaște.

Glasul al 5-lea :

Cuvioase părinte sfințite Nicodime, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiți pre Dumnezeu și veți afla Dar veșnic; nimic să nu cinstiți mai mult decât dragostea lui. Ca atuncea când va veni întru slava sa, să aflați odihnă cu toți sfinții. Cu ale căroră rugăciuni Hristoase, păzește și mântuește sufletele noastre.

Glasul al 3-lea :

Cât este de îndumnezeită viața ta, și sfârșitul tău cu totul sfințit, părinte Nicodime; că la acesta adunându-se toată mulțimea călugărilor, împreună cu mulțimea a toată laturea creștinilor dreptcredincioși, în cinstită lavra ta; dacă te-au văzut în pat fără suflare se jeleau, zicând: Dă cuvântul cel de pre urmă slugilor tale

Sfinte, spune-ne unde lași pre fiii tăi Părinte, pre cari i-ai miluit cu adevărat ca un tată milostiv și iubitor de fii! Și măcar că aicea te acoperi în mormântul cel pregătit de tine mai 'nainte, în sfântă biserica lavrei tale, toți însă te avem sus părtinire către prea sfânta Treime, și rugător pentru mântuirea sufletelor noastre a celor ce cu dragoste te cinstim și săvârșim pomenirea ta.

Slavă, glasul al 5-lea :

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, și cu glas de bucurie să cântăm luminat prăznuind. Că Darul Duhului sfânt cu glas mai frumos decât toată trâmbița, ne chiamă pre toți spre lauda și pomenirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Domnii și boerii, împreună cu mulțimea a toată laturea credincioșilor, să se adune împreună cu noi, și să laudăm pre cel ce din pruncie până în sfârșit pristăvirii s'a arătat credincios lui Hristos Dumnezeu, și prin întrarmarea dumnezeescului Duh, a biruit stăpânirile și puterile stăpânitorului lumii, și puterea focului, prin trecerea sa. Pentru aceasta păstorii și învățătorii, împreună alergând, să laude pre păstorul și îndreptătorul turmii lui Hristos celei alese

cu adevărat, din cinstită lavra sa. Postnicii pre postnicul Domnului, politicii pre împlinatorul legii, bolnavii pre doftorul și tămăduitorul a tot felul de boale. Cei cu duhuri necurate pre izgonitorul duhurilor celor rele, cei din primejdii pre ajutorul, cei din necazuri și din supărări pre Mângâitorul. Cei bătrâni, neputincioși și slabi pre sprijinitorul și ajutorul, cei săraci și lipsiți pre chivernisitorul lor; pre cel ce s'a făcut toate la toți, ca să câștige pre toți, sau pre cei mai mulți; lăudându-l să-i zicem: Lauda cea mare a monahilor, prea minunate Părinte, părtașule al părinților! Izvorătorule de mir Nicodime sfințite! Roagă pre Mântuitorul Hristos Dumnezeu să păzească în pace nemișcată, cinstită și vestită lavra ta, și lumii să dăruiască totdeauna mare milă, iară sufletelor noastre mântuire.

Și acum, glas același:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări; că necuprinsă este taina care s'a săvârșit astăzi în Vitleem. Cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașă, cel ce eră, se face ce n'a fost. Fecioara naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunu-

lui ceresc, dobitoacele însemnează starea înainte a Heruvimilor, păstorii se minunează, maghii daruri aduc; îngerii cântând, grăiesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, întru oameni bună voire, fără schimbare este Emmanuil cel mai 'nainte de veci, carele a voit a se naște pentru mântuirea lumii. Iisus Hristos ieri și astăzi, acestaș și în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : O prea slăvită minune...

Cinstită este cu adevărat înaintea ta moartea Cuviosului tău Hristoase; că iată aleșul tău, cu Darul sfântului tău Duh, din tinerețe a izvorât minuni; carele și după moarte vindecă toate boalele, și gonește duhurile vicleniei, împotriva cărora încă fiind viu, a tăbărit până la sânge. Iară sufletelor noastre le mijlocește dela tine mare milă.

Stih : Cinstită este înainte Domnului, moartea Cuviosului lui.

Șicriul moaștelor tale prea înțelepte Nicodime, izvor de minuni și pâriu de daruri, l-a arătat Domnul oamenilor; căci vedere le-a dăruit și toate boalele le-a tămăduit, și pre cei cuprinși de duhuri necurate, îi scapă și-i face cu minte

întreagă, și sufletelor este pricinuitor de mântuire.

Stih : Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Bucură-te podoaba monahilor, steaua postnicilor și a sihastrilor, lauda păstorilor, și locuitorule împreună cu cuvioșii, părinte sfințite Nicodime! Bucură-te izvorul dragostei și al curăției! Bucură-te locașul prea sfintei Treimi! Bucură-te sfeșnice prea luminate al înțelepției! Bucură-te îndreptătorule prea drepte al tuturor creștinilor, chip al bunătăților, și stâlp însuflețit, și rugător pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, glas al 4-lea.

Părinte prea cuvioase sfințite Nicodime, făcându-te dascăl și povătuitor spre mântuire a toată lavra ta, și sihăstria, cu cuvinte și cu fapte pre toți ne-ai învățat, și ne-ai îndreptat către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta, și mutându-te către Iisus de carele doreai, să nu ne lași săraci până în sfârșit; ci împreună cu noi stând cu duhul totdeauna Sfinte, și nevăzut învățându-ne căile faptelor bune, vrednici ne arată cereștilor locașuri. Ca întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către dânsul: Iată eu și pruncii

cari mi i-ai dat Dumnezeu! Și noi asemenea să strigăm: Acesta este Doamne îndreptătorul mântuirii noastre, și doritul Părinte, pre carele ni l-ai dat doftor sufletelor noastre. Cu carele împreună învrednicește-ne și pre noi Stăpâne Hristoase Dumnezeu, să locuim în locașurile tale, cele pururea luminătoare și veșnice; ca să te slăvim pre tine, împreună cu Părintele tău cel fără început, și cu prea sfântul tău Duh, în veci, Amin.

**Și acum, a praznicului glas al 8-lea.
A lui Ioan monahul.**

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimi, și s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ție!

**La binecuvântarea pâinilor.
Troparul Sfântului, glasul 1-iu.**

Celui ce a răsărit din Fecioară, mai marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat părinte al nostru Nicodime. Cu postul, cu privegherea, și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine. Slavă celui ce ți-a dat

ție putere. Slavă celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare. De două ori.

Și al praznicului, glas al 4-lea:

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu nostru...

Caută-I înapoi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de două ori, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului**

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 4-lea :

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Chiemărei Domnului tău ai urmat, și lepădându-te de lume și de toate cele frumoase și dulci ale ei, prea fericite sfințite Nicodime, suferit-ai cu dragoste toată greutatea pustiei, și taberile dracilor bărbătește-le-ai rănit; pentru aceasta lăudăm cu credință, totdeauna prin cântări, pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca o stea luminoasă a călugărilor, ca o treaptă sigură și hotar înfrânării postnicilor, și oglindă luminoasă a socotinței te-ai arătat prea cuvioase; pentru care ne rugăm ție: Cere dezlegare greșelilor, celor ce cu bucurie prăznesc astăzi sfântă pomenirea ta, prea fericite sfințite Nicodime.

Și acum, a praznicului, glasul 1-iu, Podobie: Iisus născându se în Vitleemul...

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre postnicul Domnului cu laude să-l cinstim că a omorît toate bântuelile patimilor cu adevărat prin înfrânare și prin multa răbdare, și foarte a rușinat pre vrăjmașul cel improprie luptător, și toată trufia lui și puterea a biruit. Și acum se roagă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Din pânțele te-ai sfințit cu adevărat sfințite Nicodime, și pre pământ ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorît, râvnind duple vrednicie vieții îngerești și Treimei te-ai arătat slujitor Fericite. Pentru aceasta și spre râvna dumnezeieștei tale vieți, cete de călugări ai împreunat totdeauna, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeului nostru, iertare de păcate să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznesc astăzi sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glas și Podobie aceleași:

Ce te minunezi Marie ?

Apoi Polieleu și Pripelele sfântului. Pripeala :

Fericimu-te pre tine prea cuvioase părinte Nicodime, și

cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorul călugărilor, și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stihuri din Psalmii cei aleși:

Așteptând am așteptat pre Domnul, și a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

Altă Pripeală:

Veniți toate cetele călugărilor, să laudăm pre Nicodim cel sfânt, zicând: Pre îndreptătorul călugărilor.

Iată m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi aspre.

Cântați Domnului toți prea cuvioșii lui și vă mărturisiți pomenirii slăveniei lui.

Lăuda-se-vor Cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile sale

Cinstită este înaintea Domnului imoartea Cuvioșilor lui.

Slavă:

Slavă ție Treime sfântă, Părinte, Cuvinte, și Duhule Sfinte, zicând: Slavă ție Dumnezeu;

Și acum:

Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia de trei ori.

După Ectenia cea mică, Sedealna Sfântului glasul 1-îu.

Podobie: Mormântul tău...

Ingropat-ai toată săltarea patimilor, cu omorârea trupului sfînte părinte Nicodime; viață fără sfârșit după moarte

ai luat. Drept aceea, astăzi Biserica lui Hristos, prăznuește pomenirea ta cea vrednică de minune, podoaba prea cuvioșilor, și lauda sihastrilor.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Văzând îngerii frumsețea sufletului tău celui pre sfânt, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieșirea ta din trup: Vino de te sue către Dumnezeu, de carele ai dorit, vino sfînte Nicodime, la praznicul cel veșnic; și lăsând cele de jos, sue-te sus și te bucură împreună cu îngerii, și cu toți sfînți.

Și acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea.

Caută-o înapoi.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimenul, glasului al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evangelhia dela Luca.

În vremea aceea stătut-a Iisus la loc șes...

Psalm 50.

✠ **Apoi Slavă, glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile cuviosului tău Nicodim sfîntul, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

✠ **Și acum:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum-

nezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule...

Și Stihira această, glasul al 6-lea.

➤ **P**rea cuvioase Părinte Nicodime, străduitor te-ai arătat lui Hristos, și de dânsul întărit fiind Sfințite, ai supus patimile trupești. Pentru aceasta în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale, și în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat; și îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, dela carele luând cununa răbdărei, ți-ai întărit cinstită și prea lăudată lavra ta; în carea cu credință se săvârșește astăzi sfântă pomenirea ta. Mijlocește mântuire lumii prin sfintele tale rugăciuni, și sufletelor noastre pace și mare milă.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al doilea cu Irmosul pe 4, și al Sfântului pe 6. **CANONUL Sfântului.**

Peasna 1-a, glasul 1-iu Irmos:

Hristos se naște slăviți-l.

Cela ce ai luat viață nestricăcioasă și fericită, prea cuvioase Nicodime, stând înaintea lui Hristos totdeauna, dă-ne luminare Sfințite; ca bucurându-ne să lăudăm prea slăvită viața ta, că te-ai prea mărit.

Lumea urând prea cinstite părinte Nicodime, toată fapta pustnicească ai iubit; întâiu înfrânarea, apoi blândetele și nevoița cea grea, rugăciunile și lacrimile, și starea cea de toată noaptea înaintea lui Dumnezeu.

Slavă:

Desfătărilor lumești, cele arzătoare ca focul, le-ai stins cu roua ostenelelor pustnicești; pentru aceea ți-a răsărit Soarele nepătimirei, lumina tămăduirilor, și raza cea neapusă a darurilor Duhului sfânt, vrednicule de minuni, sfințite Nicodime.

Și acum a Născătoarei:

Lucruri prea slăvite s'au grăit de tine, în neamurile neamurilor, ceea ce ai priimit pre Dumnezeu Cuvântul în pântecul tău, și ai rămas curată, Născătoare de Dumnazeu Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine, folositoarea și mântuitoarea noastră după Dumnezeu.

Catavasiile praznicului, Irmoasele a amândorur Canoanelor.

Peasna, 3-a Irmos:

Fiului celui născut...

La razele Domnului, cu credință privind cuvioase părinte prea mărite și de Dumnezeu înțelepțite Nicodime, cu lacrimi te-ai rugat să dobân-

dești dorirea. Pentru aceasta ai și dobândit nădejdea cu veselie.

Sufletul meu cel întunecat cu gânduri viclene, luminează-l iubitorule de oameni Cuvinte, cu rugăciunile cuviosului tău Nicodim, și scapă-mă de întunerecul cel neluminat, în ceasul judecății.

Slavă :

Cu trezvia minții, frumsețile cerești nălucind, nu te-ai înălțat nici cum prin grijile trupești, ci cu aripile umilinții ușurându-te, cu totul te-ai înălțat la Cer, o prea fericite sfințite Nicodime.

Și acum, a Născătoarei :

Mai înaltă decât Heruvimii și decât Serafimii, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, că tu una pre Dumnezeu cel neîncăput, ai luat în pânțe. Pentru aceasta toți credincioșii cu cântări te ferim.

CONDACUL și Icosul praznicului. Alt Condac al Sfântului, glas al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Apărătorului nostru celui din multe nevoi și primejdii, pentru scăparea și tămăduirea a tot felul de boale, și lucrarea a multe minuni, cu Darul sfântului Duh; laude cu mulțămiri aducem ție Sfinte, noi fiii tăi.

Ci ca cela ce ești mult milos-tiv și grabnic ajutător, celor ce vin la tine cu credință, slobozește-ne cu rugăciunile tale din toate nevoile, și de întâmplarea cea rea; ca să strigăm ție: Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfințite, și pururea mărite.

ICOS.

Inger pământesc, și om cescresc te-ai arătat, și ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, pre toată turma ta prea cu cuvioșie și cu blândețe o ai păstorit. Pentru aceasta noi fiii tăi, cu lacrimi și cu credință fierbinte, dintru adâncul inimii cu suflete smerite, strigăm către tine Părinte aceste cuvinte:

Bucură-te odraslă de părinte bine cinstitor, și stâlpăre de maică bine credincioasă, de neam împărătesc, crescut și ales!

Bucură-te că din pruncie pre Iisus Hristos iubind, din tinerețe lumea ai părăsit și o ai defăimat; și pre umerii tăi jugul cel bun și sarcina cea ușoară ai luat!

Bucură-te cel ce prin alegerea duhovnicescului tău Părinte, și prin punerea prea sfințitelor mâini de Arhiereu,

Preot sfințit, ales te-ai făcut lui Dumnezeu!

Bucură-te cel ce cu dragoste fierbinte ai slujit sfântului jertfelnic, și Dumnezeu din sfințitele tale mâini jertfa cea fără de sânge cu iubire o a priimit!

Bucură-te cetățeanule al pustiei cu totul înfrumșet; unde locașuri sfinte chinovii, Stăpânului Hristos Dumnezeu ai înălțat!

Bucură-te că întru aceste sfinte locașuri, mulțime de călugări ai adunat; și prin pilda smereniei tale, pre toți către mântuire i-ai îndreptat!

Bucură-te cela ce desfătărilor lumești de tot le-ai părăsit; și printr'aceasta toate săltările trupești de tot le-ai veștejit!

Bucură-te cela ce de darul lacrimilor te-ai umplut, și prin vărsarea acestora, locaș sfântului Duh te-ai făcut!

Bucură-te cela ce prin Darul sfântului Duh mare făcător de minuni te-ai arătat; în cât oarecând intrând în foc, nici cum văpaia de tine nu s'a apropiat!

Bucură-te cela ce prin minunea aceasta, pre domnitorul și pre toți cei ce priviau i-ai spăimântat; și pre aceia la dreapta credință, lui Hristos Dumnezeu i-ai câștigat!

Bucură-te cela ce te-ai ară-

tat și după moarte, mare făcător de minuni; tuturor celor ce au venit cu credință către sfințitele tale moaște cele izvorătoare de mir!

Bucură-te cela ce cântarea sfintei Treimi, cu bună credință ne-ai vestit-o; și Stăpânul Hristos Dumnezeu, în lumina cea întreit strălucitoare, a te desfătă te-a odihnit!

Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfințite, și pururea laudate!

Sedealna Sfântului glas al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Pre pământ în trup ca un înger te-ai arătat, și ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, ai fost pusnicind. Pentru aceasta cu curgera lacrimilor tale, întinăciunea spălând, locaș dumnezeesc te-ai făcut, și de minuni făcător. Cela ce ai stins văpaia focului, care nici cum nu s'a atins de tine, oarecând cu minunea ta. Intru care Dumnezeu slăvindu-te, ai luat dela dânsul răsplătirea moștenirii celei de sus. Pre carele acum neîncetat roagă-l, să dea iertare de păcate, nouă celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă asemenea:

Strălucitul și luminatul praz-

nic al pomenirii tale, astăzi în biserica ta adunându-ne, îl prăznuim cu credință, chemând împreună cu noi la veselie toată laturea, și dănuind duhovnicește, ne bucurăm de trupul tău cel purtător de ostenele, ca de o vistierie mare prea fericite Părinte; că lăsând viața cea stricăcioasă, ai luat în Cer pe cea nestricăcioasă, și acolo aflând mărire, aicea minuni ai săvârșit, cuvioase sfînte Nicodime. Pentru aceasta roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de păcate, tuturor celor ce prăznuiesc cu dragoste sfînta pomenirea ta.

Și acum a praznicului, glas al 8-lea.

Podobie : Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pămîntul, că s'a născut pre pămînt Mielușelul lui Dumnezeu, dând lumii mîntuire. Cuvîntul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămînță, de carele maghii s'au spăimîntat, văzînd că se naște în Vitlem ca un prunc, acela pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Tu pre calea cea strîmtă ai umblat prea cuvioase Părinte, tu cu postul trupul ți-ai topit mai presus de fire;

pentru aceasta adunarea vrăjmașilor, s'a minunat de răbdarea ta cea neclătită, sfînte Nicodime. Iară cetele îngerești au strigat: Slavă puterei tale Doamne!

Pre Dumnezeu cel bun și prea îndurat, cu lacrimi, și cu suspinuri, și cu inimă umilită, l-ai căutat sfînte Nicodime. Pentru aceea dobîndind dorirea, roagă-l prea cuvioase Părinte, să se milostivească spre sufletul meu cel dosădit, carele s'a alunecat în adîncul răutăților.

Slavă :

Brazdele sufletului tău, cu pâraele lacrimilor stropindu-le, sfînte Nicodime, ai sămănat cu adevărat sămînța faptelor bune, care bine lucrîndu-o cu ostenelele postnicești, ai secerat mînnunchi, strîngînd rodiri în jitnițile tale, o prea fericite Părinte!

Și acum, a Născătoarei :

Tu ești lauda creștinilor, ceeace nu știi de mire, folosi-toare și scăpare, zid și liman. Că duci rugăciunile către Fiul tău, prea nevinovată, și mîntuești din nevoi, pre cei ce cu credință te cunosc adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos :

Dumnezeu fiind păcei...

Simțirile trupului înțelepțește chivernisindu-ți turn

de bunătați te-ai făcut prea fericite Nicodime; că mânia numai asupra șarpelui ai avut, iară toată dragostea ți-ai întors către Hristos Dumnezeu, Stăpânul cel iubitor de oameni.

Sluga ta Doamne, prea fericitul sfințitul Nicodim, lepădând grija cea de multe feluri, mintea sa neturburată o a făcut locaș ție, că iubind fericitele bunătați, s'a supus poruncilor Evangheliei tale, și luând Crucea ta, a urmat ție Stăpânului tuturor, bucurându-se.

Slavă :

Cu aripile smereniei ai sfărâmat cursele vrăjmașului, și arșița zilei purtând Părinte, bucuriei Domnului te-ai învrednicit. Pentru aceasta prea cuvioase sfințitule înălțându-te, te-ai făcut cetățean ceresc.

Și acum, a Născătoarei :

Sufletul meu cel ticălos și bolnav, pentru asuprelele lui Veliar, mă rog fă-l sănătos cu rugăciunile tale cele tari, Născătoare de Dumnezeu, și-mi trimite înmulțit de bucurie Darul tău Stăpână, prea curată Fecioară Marie.

Peasna 6-a, Irmos :

Pre Iona ca pre un prunc...

Nici asuprelele șarpelui n'au putut amăgi pe dumne-

zeescul tău slujitor Hristoase, nici focul ispitelor nu l-a înfricoșat; că viețuind pre pământ viață întocmai cu a îngerilor, cu dumnezești daruri l-ai împodobit, cu dreapta ta cea atotstăpânitoare.

Trasu-te-a pre tine sfințite Nicodime dragostea lui Dumnezeu, și lăsând desfătările trupesti, acum te odihnești întru Hristos prea fericite; cu înfrânarea și cu rugăciunea, dragoste curată câștigându-ți, te-ai arătat oglindă neîntinată, și organ sfântului Duh.

Slavă :

Raza cea luminoasă și fără materie, luându-o în lăuntrul inimii tale, te-ai luminat sfințite Nicodime, pierzând toată negura patimilor; și trecând perețele cel din mijloc, te desfătezi prea fericite Părinte lângă sfânta Treime cea neizidită și nedespărțită.

Și acum, a Născătoarei :

Ceeace ai născut negrăit pre Hristos dătătorul luminii, carele s'a făcut trup, roagă-l Curată, cu oștile cele îngerești de sus, să-mi străluciască raza cea purtătoare de lumină, mie celui acoperit de păcate.

CONDACUL Sfântului, glas al 8-lea.

Ca cel împreună râvnitor

sfinților, și ca pre un Părinte mare, toată lavra ta cu credință te cinstește pre tine, sfințite Nicodime; pre carea cu rugăciunile tale, păzește-o Ferice, totdeauna nebiruită de toate nevoile, și neclătită, ca un cuvios Părinte, și pururea lăudat.

ICOS

Iubind prea cuvioase, poruncile lui Hristos cele dumnezeiești, și urând desfătarea lumii acesteia, cu grăbire ai trecut către acela, și te-ai făcut luminător, luminând marginile cu strălucire duhovnicească. Drept aceea, căzând înaintea ta, te rog: Luminează ochii mei cei sufletști, ca să laud nevoițele tale sfințite Nicodime, postirea și privegherea, lacrimile, chinurile și omorârea trupului, pentru fericită viața cea viitoare; în carea acum desfătându-te, roagă-te pentru noi toți, ca un cuvios Părinte și pururea lăudat.

Intru această zi, pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Nicodim sfințitul și Arhimandritul, din lavra sfintei monastiri Tismana.

Acest sfânt și prea cuvios Părinte, fost-a (dupre cum zic) de neam slavon, născut și crescut în buna credință; carele după ce a priimit sfântul și îngerescul chip al călugăriei și Darul preoției, a pustnicit prin multe și bogate locuri, adunând la sine toată buna faptă, prin iubire de os-

tenele și alte petreceri îmbunătățite. Și viind în părțile locului acestuia al Țarei Românești, multe trude și ostenințe sufletești a făcut, petrecând cu neîncetate rugăciuni prin pustiile pământului acestuia; (câci pe acele vremi foarte mari pustietăți erau). Și jertfelnice dumnezeiești a făcut, precum se povestește până în ziua de astăzi. Întâiu pe apa Motrului, unde acum este zidită mănăstirea ce se numește Motru; făcut-a și mănăstirea dela Vodița, pe numele sfântului Antonie cel mare, care a fost chinovie de mulți părinți și frați întru Hristos, întru care multă vreme a viețuit Sfântul. După aceea din descoperire dumnezească, a mers la locul ce se numește Tismana, unde din voia lui Dumnezeu, prin ale sale trude și ostenințe, a zidit jertfelnic lui Dumnezeu, și locaș de viață de obște, de mulți locuitori și dumnezeiești călugări. Cu cari călugări și frați întru Hristos, spre plăcere dumnezească viețuind și chip și pildă de fapte bune tuturor făcându-se, pre toți povățuindu-i la calea mântuirii i-a îndreptat. Și luând Sfântul dela Dumnezeu Dar de faceri de minuni, și putere asupra duhurilor celor necurate, multe și nenumărate minuni a făcut cât a trăit în viață, alungând dracii din oameni, și tămăduind toată boala și toată neputința. Se spune că și în foc a intrat și a ieșit nevătămat, încă nici de haine, nici de părul capului lui nu s'a atins focul; și alte minuni și nespuse lucruri cu puterea lui Hristos a făcut. Astfel ajungând până la adânci bătrânețe cu sfințenie, s'a mutat dintru această viață vremelnică, la viața cea cerească și netrecută, întru această lună în douăzeci și șase de zile. Și s'a îngropat cinstitule și sfintele sale moaște, în sfânta și dumnezească sa monastire Tismana, unde se face soborul și prăznuirea sa în tot anul; și mormântul său stă întru pomenire până în ziua de astăzi, cu candelă neadormită. Din care mormânt, după Dumnezeu i-a proslăvit moaștele sale cu mireasmă dumnezească de bun miros, și cu Dar de izvor de mir, și de facere de minuni și după sfârșit, scoase au fost și puse în sicriu, și așezate în lăuntru în sfânta biserică cu cinste, ca și moaștele sfântului Grigorie Decapolitul în sfânta mănăstire Bistrița. Iară după trecerea a mulți ani, un Domn al ță-

rei aceștia, a vrut să ridice din mănăstirea Tismanei moaștele sfântului Nicodim, să le ducă în orașul București, ca să fie acolo stătătoare. Și nefiind voia Sfântului să se înstrăineze moaștele sale din locașul său, cu minune a făcut de s'a părăsit Domnul acela de acel sfat și lucru neplăcut Sfântului; și după aceea îndată s'a arătat în vedenie unuia din călugări, poruncindu-i să spue egumenului, să-i ascunză moaștele, și numai un deget să ia dela mână sa, și să-l oprească pentru evlavie credincioșilor. Întru acestaș chip s'a arătat sfântul Nicodim și egumenului, poruncindu-i, precum și fratele acela îi spusese să facă. Și așa incredințându-se egumenul a luat un deget dela mână Sfântului, și mir dela moaștele sale; care deget și sfântul mir într'un clondir de cositor, împreună și o Cruce de plumb, ce o purta Sfântul la grumazi, se află în sfânta monastire Tismana, până în ziua de astăzi, odoare duhovnicești cinstite și de mult preț; însă din sfântul mir nu este slobod nimănui a lua măcar cât de puțin, fără numai vasul a-l săruta și a se umplea de nespusă mireasmă dumnezească. În acest chip fiind ascunderea moaștelor Sfântului, multă vreme rămăsese de se știa numai din egumen în egumen, și de unul din frații monastirei. Iară mai pre urmă, din întâmplările vremilor, celor cu multe robii, au rămas moaștele Sfântului de tot tănuite și neștiute de nimenea până în ziua de astăzi. Poate că așa a fost voia Sfântului; măcar că destul sunt cele mai sus numite sfinte și cinstite odoare, spre mângâierea părinților mănăstirei, și a celorlalți locuitori creștini, prin care și acum se fac multe și nenumărate minuni. Duhurile necurate din oameni se alungă cu chemarea numelui Sfântului. Și vindecări de multe feluri de boale se dăruiesc, celor ce năzuiesc și aleargă cu credință către ajutorul Sfântului; apoi și pământul și țara aceasta se păzește cu rugăciunile și ajutorul sfântului Nicodim, de multe nevoi, precum și sfânta și dumnezească mănăstire Tismana, care ține și are în sine comoară de mult preț a sfintelor sale moaște, de multe băntueli ale văzuților și nevăzuților vrăjmași este păzită și apărată totdeauna cu grabnică și calduroasă folosința sa. Pentru ale căruia sfinte rugăciuni, rugămu-

ne Hristoase Dumnezeu, miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Desfătările trupești omorându-ți și mânia înfrânându-ți sfințite Nicodime, ai luat răsplătirea moștenirii cei de sus, prea fericite Părinte, și îmbrăcându-te întru omorârea patimilor, ai mers la viața cea fără de sfârșit; unde acum cu bucurie cânti: Dumnezeu al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Ce cărarea cea dreaptă a faptelor bune călătorind, neabătându-te în lături prea Cuvioase Părinte, te-ai sălășluit în cetatea Edemului cea nestricăcioasă, unde acum cu veselie dulce cânti: Dumnezeu al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Slava prea sfintei Treimi cu bună credință vestindu-o, prea fericite Părinte, te-ai odihnit întru lumina cea întreit strălucitoare, sfințite Nicodime, unde acum cu bucurie cânti: Dumnezeu al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoare:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu ești Fecioară prea fericită, care din floare ai adus rodul

cel de mântuire, celor ce strigă cu credință Fiului tău: Dumnezeu al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos :

Cuptorul cel răcorit...

Cela ce ești luminat cu fulgerile cele fără materie, ale luminii celei nespuse, sfințite Nicodime, scoate pe cei supărați de păcate, dintru întunerecul necazurilor. Și-i povățuește la lumina veseliei pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

Ziditorul patimilor, a zidit cumplit fărădelege pe spatele mele Mântuitorule, și nu pot eu robul tău a privi la tine. Ci pentru rugăciunile prea cuviosului tău Nicodim, Milostive milostivește-te spre mine păcătosul, și mă mântuește.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un râvnitor al lui Hristos, și slugă credincioasă, și împărțitor tainelor lui; îndreptător adevărat arătându-te sfințite Nicodime, ne rugăm ție, tămăduiește-ne patimile sufletelor și ale trupurilor noastre; ca să te laudăm în veci.

Și acum, a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre Hristos Fiul tău și Dumnezeuul nostru, să izbăvească pre cei supărați

de cumplite greșeli și să scape de amăgirile șarpelui, pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

La Peasna 9-a.

Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Pripelele cu Irmoasele praznicului, ca și ieri.

Peasna 9-a Irmos :

Taină streină văz...

Cela ce ești împreună cu sfintele cete ale tuturor sfinților, sfinte Nicodime, și împodobit cu dumnezească frumusețe prea cuvioase Părinte, ne rugăm ție: Roagă totdeauna pre Hristos Dumnezeu cel prea împodobit mai pre sus decât toată frumusețea, să împodobească inimile noastre cu dumnezeescul lui Dar.

Ca cela ce ești cu adevărat crin cu bun miros, al raiului celui înțelegător fericite Părinte, veselește tot sufletul cu rugăciunile tale sfințite Nicodime, și gonește imputăciunea patimilor mele; sănătate și Har mie dăruindu-mi prea Cuvioase

Slavă:

Adunarea călugărilor din cinstita lavra ta, bucurându-se te laudă, și totdeauna te ferici-m pre tine sfințite Nicodime, că cu cârmuirea Stăpânului tuturor ai ajuns la limanul vieții, prea cuvioase părinte; și te rogi lui Hristos Dumnezeu

să ne dea și nouă limanuri de mântuire și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te Doamne, milostivește-te, când vei vrea să judeci. Și să nu mă osândești pre mine atuncea în foc, nici cu mânia ta să mă cerți; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine Hristoase Dumnezeu, și ale tuturor sfinților.

Catavasiile cu Pripelele lor.

SVETILNA Praznicului, însăși Podobia.

Cercetatu-ne-a pre noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei dintru întuneric și din umbră am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul.

Alta a Sfântului.

Inflorit-ai Părinte ca finicul precum zice David, și te-ai arătat locaș al prea sfântului Duh, și mărit te-ai arătat lumii; nu încetă dar rugându-te pentru noi, cari cinstim cu credință prea cinstită pomenirea ta, cuvioase părinte Nicodime.

Slavă:

Podobie: Cu duhul stând bătrânul.

Prea cinstită pomenirea ta a sosit astăzi, prea cuvioase Părinte, în cinstită lavra ta; chemând noi la veselie mulțimea a toată laturea credincio-

șilor, spre dănțuire de cântări, zicând către toți: Adunați-vă luminat, să prăznuim duhovnicește praznic de veselie și sfințit, lăudând și mărint cu psalmi și cu cântări, pre sfințitul Nicodim părintele nostru; cel ce se roagă Stăpânului Hristos, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum, iar a Praznicului.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6; trei ale Praznicului și trei ale Sfântului.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Veseliți-vă dreptilor...

De Dumnezeu Născătoare...

Veniți să lăudăm pre Maica...

Caută-le înapoi la rând.

Alte stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea singur glasul.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Nicodime, toată înțelepciunea trupească o ai supus duhului; întărindu-te cu suferințele postirei, te-ai arătat strălucind ca aurul lămurit în ulcea, și te-ai făcut locaș prea sfântului Duh, adunând mulțimea călugărilor, și cu învățăturile tale i-ai chemat la înălțimea faptelor bune, ca pe o scară cesuela Cer. Adu-ți aminte Sfinte de noi cei ce cinstim pururea sfințită pomenirea ta, și te rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Strălucit-a astăzi prea luminată și întru tot prăznită po-

menirea ta, prea lăudate Nicodime, chemând adunarea cea numeroasă a pustnicilor și cuvioșilor, și îngerii împreună cu oamenii, către lauda celui în Treime închinat Hristos Dumnezeu nostru. Năzuind deci la sfințit sicriul moaștelor tale, luăm din destul daruri de tămăduiri, și prea slăvim pre Hristos cel ce te-a încununat pre tine; Mântuitorul sufletelor noastre.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Părinte, tu precum zice proorocul, cu lacrimi ai udat pământul, și n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii către Hristos pre carele l-ai iubit; și așa te-ai făcut pildă călugărilor, și ai săvârșit tot felul de faptă bună. Pentru aceea te fericism, slăvind pre cel ce te-a prea mărit.

Slavă, glasul al 8-lea:

Pre cel ce este podoaba călugărilor și lauda sihaștrilor, izvorul minunilor și către Dumnezeu solitor nerușinat, adunându-ne o iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu laude de cântări, pre sfințitul Nicodim, zicând: Bucură-te îndreptătorule al călugărilor, închipuitorul și izvodul desăvârșit al vieții sihăstrești! Bucură-te luminătorul cel prea luminat, carele

luminezi pre toți cu luminile bunătăților! Bucură-te mângăitorul celor din nevoi, fier binte părtinitor celor din primejdii, tămăduitor a tot felul de boale, și isgonitor duhurilor celor necurate, pentru toți cei ce aleargă la tine cu credință! Bucură-te cela ce cu trecerea ta prin foc, pre toți cei ce priveau i-ai spăimântat și pre cei rău credincioși către credința cea adevărată i-ai îndreptat! Pentru aceasta ne rugăm ție prea cuvioase Părinte nu încetă a te ruga Mântuitorului nostru Hristos Dumnezeu, pentru toată turma din cinstită lavra ta și pentru toți credincioșii, cari cinstesc cu laude și cu cântări prea sfântă adormirea ta, ca să câștige mântuire și mare milă.

Și acum, a praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi firea cea nevăzută, din Fecioară cu oamenii se unește; astăzi ființa cea nemăsurată în Vitleem cu scutece se înfașă; astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi spre închinăciune îi aduce mai 'nainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur și prin smirnă și tămâe; căruia cântăm: Cel ce te-ai întrupat din Fecioară Hristoase Dumnezeule, izbăvește sufletele noastre

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului Peasna 3 pe 4, și din canonul Sfântului, Peasna 6 pe 4. Prochimen: *Mărește suflete al meu pre Domnul... și al Sfântului: Cinstită este înaintea Domnului... Apostol către Evrei: Fraților, cela ce sfințește... Altul către Galateni: Fraților, roada Duhului... Evanghelia dela Mateiu: Iară dacă s'au dus maghi... Alta a Sfântului tot dela Mateiu: Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate imi sunt date mie dela Tatăl meu... Chinonicul praznicului, și al Sfântului: Intru pomenire veșnică va fi dreptul.*

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplă sfântul Nicodim Duminică, să se mute în altă zi, când va vol cel mai mare. Iară de este hramul Sfântului, sau unde-i zac moaștele, să se cânte împreună cu a Învierii și cu a dumnezeștilor Părinți.

VEZI: Acest tipic, s'a luat din tipicul cel mare, ce s'a tipărit în Iași din capetele cele pentru hramuri, cap. 18 pag 792.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La vecernia cea mică, Stihirile Învierii, 4, Slavă, a Sfântului, Și acum, a praznicului. La Stihioavnă, o Stihiră a Învierii, și a Sfântului, Stihioavna Vecerniei mari cu stihirile ei, Slavă a Sfântului, Și acum a praznicului. Troparul Învierii, și al dumnezeștilor Părinți, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului. Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După Psalmul de seară, cântăm Fericit bărbatul, catisma toată; la Doamne strigat-am punem Stihirile pe 10; trei ale Învierii, patru ale Moșilor lui Dumnezeu cu cea de Slavă, și ale Sfântului trei. Slavă, a Sfântului, Și acum a Născătoarei glasului. Vohod. Prochimenul zilei, citirile Sfântului trei. La Litie Stihirile praznicului și ale Sfântului, Slavă, a Sfântului, Și acum a prazni-

cului, La Stihioavnă Stihirile Învierii, Slavă a Sfântului, Și acum, a praznicului. Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul, *Născătoare de Dumnezeu Fecioară*, odată, și al dumnezeștilor Părinți, și unul al Sfântului; apoi binecuvântarea pâinilor. Fie numele Domnului... de trei ori, Slavă Și acum Psalm 33, și citire a Sfântului.

LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii odată și al dumnezeștilor Părinți, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului. După obișnuitele catisme, Sedelnele Învierii; apoi Polieleul și Psalmii cei aleși cu Pripelele Sfântului; Troparele Învierii, *Soborul ingeresc*, Ectenia și Ipacoii al glasului, și Sedelnele toate câte odată. Slava cea după Polieleu, Și acum a praznicului. Antifoanele glasului, Prochimen și Evanghelia Sfântului. Învieria lui Hristos văzând, și Psalm 50. Stihira Sfântului, Canoanele, al Învierii cu Irmosul pe 4, al dumnezeștilor Părinți pe 4, al Sfântului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul dumnezeștilor Părinți și Sedealna Sfântului; Slavă, a Părinților Și acum a praznicului, După a 6 Peasnă Condacul și Icosul Sfântului. La a 9 Peasnă cântăm: *Ceeace ești mai cinstită... Svetilna Învierii*, Slavă a Sfântului, Și acum a praznicului. La Hvalite Stihirile Învierii 4, și ale Sfântului cu Stihurile lor, 4. Slavă, a Sfântului, Și acum: *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii numai, Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. Ceas 1, și Otpustul desăvârșit.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului, Peasna 3 pe 4, și a Sfântului, Peasna a 6, pe 4. Și cealaltă slujbă a dumnezeștilor Părinți și a Sfântului.

VEZI: Sâmbătă după Nașterea lui Hristos, la Liturghie, Prochimenul, glas al 4: *Pomeni-voiu numele tău...* Apostol către Ti-

moteiu: Scoală-te Doamne întru odihna ta. Evanghelia dela Matei. Chinonicul: *Paharul mântuirii...*

DUMINICA

după Nașterea lui Hristos.

Facem pomenirea sfinților drepti, Iosif logodnicul, David împăratul și Iacov fratele Domnului.

Cade-se a ști, că după Nașterea lui Hristos, de se va întâmpla Duminica aceasta în 26, 27, 28, 29, și 30. Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, citim Catisma întâia toată.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii trei și ale praznicului patru, cele ce sunt la însuși praznicul și ale sfinților trei, glas I-ii.
Podobie: Ceeace ești bucuria...

Pre părintele Domnului toți să-l laudăm, pre David împăratul, că dintru acesta a ieșit toiag Fecioara, și dintr'însa a răsărit floare Hristos, și pre Adam cu Eva din stricăciune i-a înnoit, ca un milostiv.

Proorociile proorocilor le-a văzut la bătrânețe arătat plinite cu adevărat Iosif logodnicul, învrednicindu-se logodirei celei streine, răspunsuri luând dela îngerii cei ce au strigat: Slavă lui Dumnezeu celui ce a dăruit pre pământ pace.

Pre fratele Domnului toți să-l laudăm, ca pre cel ce a

fost Arhiereu, și iarăși cu mucenia a strălucit vitejește. Pentru ale căruia rugăciuni Iisuse Dumnezeuul nostru, cel ce te-ai înfășat, și în peșteră și în iesle te-ai culcat, mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Slavă, glas al 6-lea.

Pomenirea săvârșim a lui David bine credinciosului împărat și prooroc, și a lui Iacov apostolului și întâiul Episcop. Că cu învățăturile lor izbăvind-ne de înșelăciune, slăvim pre Hristos cel ce a răsărit din Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, Dogmatica glasului. VOHOD, Prochimenul zilei. La Little, Stihirile praznicului le zicem ca la însăși praznicul, Slavă, Și acum:

Maghii împărații perșilor...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Învierii din Octoih.

Slavă, glas al 6-lea:

Pomenirea Arhiereilor, și stăpânire împăraților, și veselie a fost nașterea ta, și întru dânsa laudându-ne zicem: Tatăl nostru, carele ești în ceruri sfințească-se numele tău, iubitorule de oameni.

Și acum, glasul acelaș.

Dăntuesc toți îngerii în ceruri, și se bucură astăzi și sălteză toată făptura pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată

înșelăciunea idolilor, și împărătește Hristos în veci.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de două ori, și al Sfinților odată.

Iară unde nu este privighere:

Troparul Învierii, Slavă, al Sfinților, glas al 2-lea:

Binevestește Iosife lui David dumnezeescului părinte minunile; pre Fecioara ai văzut născând, cu maghii te-ai închinat, cu păstorii ai slăvit, prin înger înștiințare ai luat. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a praznicului.

La Pavcerniță, după Sfinte Dumnezeule, Condacul dumnezeștilor Părinți, Slavă Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii, de două ori. Slavă, al Sfinților, Și acum al Praznicului.

După obișnuitele Stihologiilor, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor, și citire. Apoi Fericiți cei fără prihană, Soborul îngeresc. Ipacoi, Antifoanele și prochimenu glasului. Evanghelia învierii, Îvierea lui Hristos, Psalm 50, și Stihira învierii.

CANOANELE.

Al Învierii cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe două, al praznicului pe 4, și al dumnezeștilor Părinți pe 4.

Iară de este în 26 de zile, zicem Canonul Învierii, cu Irmosul pe 4, ale praznicului amândouă Canoanele pe 6, și al dumnezeștilor Părinți pe 4.

CANONUL Părinților.

Facerea lui Cosma monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu...

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu, că din sfânt

pântecele Fecioarei îmbrăcându-te în om negrăit, l-ai înnoit ca un milostiv.

Ăstăzi păstorii teologhiesc împreună cu îngerii, cântând cântare luminată; și maghii daruri aduc, celui ce s'a făcut cu trupul prunc.

Slavă întru cei de sus! Celele îngerești au stătut în Vitle-em înaintea păstorilor, zicând. Cu carii împreună să lăudăm pre cel ce a binevoit a se întrupa.

Slavă:

Câți săvârșim cele de naștere ale celui ce s'a întrupat pentru noi, cu bucurie să lăudăm pre Iacov fratele lui Dumnezeu, și pre David părintele Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

David al lui Dumnezeu părinte, laudă cu alăuta pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din rădăcina lui Iesseiu, carele a tras la sine pre dreptul Iacov.

Calaavsie:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Intărirea celor ce nădăjduesc...

Pre Hristos cela ce s'a născut cu trup din Fecioara Maria, mai presus de fire, cu îngerii toți să-l lăudăm, strigând: Slavă întru cei de sus!

Să se veselească cerurile, să dănțuiască tot pământul, cântând astăzi celui ce s'a născut: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă :

Praznicul cel de toți prăznuit al celui ce s'a micșorat pentru noi, să-l cinstim împreună cu David și cu Iacov, cu cântări duple vrednice.

Și acum a Născătoarei :

Ca un mire din cameră din pântece de maică va ieși Domnul, a zis David; pre carele acum împreună cu Iacov să-i laudăm.

Condacul, și Icolul praznicului.
Sedealna, glasului 1-ii.

Podobie : Ceata îngerească.

Tatălui ceresc slujitor cu adevărat te-ai făcut Iosife, și tată te-ai socotit Fiului celui fără început, ce s'a făcut prunc cu trupul. Pentru aceasta astăzi prăznuim sfântă pomenirea ta întru veselia inimii, laudându-te cu credință.

Slavă, Și acum.

Ceata proorocilor prăznuiește dumnezeiește minunea ce s'a făcut întru tine o Fecioară! că pre Dumnezeu întrupat pe pământ l-ai născut. Pentru aceasta îngerii cu păstorii cântă, și maghii cu credință împreună

cu Iosif, vestesc minunile, lui David dumnezeescului părinte.

Peasna 4-a. Irmos :

De venirea ta pre pământ Hristoase...

Cea negrăită smerirea Cuvântului lui Dumnezeu cu ochii minții mai 'nainte văzându-o Avvacum, a strigat: Dela amiazăzi va veni Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Înainte ieslei tale celei de Dumnezeu priimitoare, au statut oștile celor fără de trupuri, Fiule al lui Dumnezeu, slăvind nașterea ta cea mai presus de cuvânt, cu cutremur și cu spaimă.

Cu maghii Stăpânului să ne închinăm, cu îngerii și cu păstorii să dănțuim, strigând cu dumnezeiească cuviință: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă :

Cel ce împărățește preste toți împărații, Hristos, duple trup din sămânța lui David născându-se, pre Iacov cel ales l-a priimit frate, precum a binevoit.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce din Fecioara s'a arătat cu trup Dumnezeu și Domnul a proslăvit pomenirea voa-

stră sfinților, Iacove cel mai ales dintre apostoli, și Davide prea fericite.

Peasna 5-a, Irmos.

Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce din curata Fecioară ai binevoit a te naște Dumnezeu întrupându-te, slavă ție! Slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai născut din Fecioară, și ai luminat pomenirea lui David și a lui Iacov, slavă ție! Slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai îmbrăcat în chip de rob Cuvinte, din pânțecă prea curat, slavă ție! Slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Slavă:

Pre carele proorocul David ploaie pre lână l-a numit prin dumnezeiasca însuflare, Iacov, pre acela l-a propovăduit pre Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoare:

Glasul îngerului aduce ție Fecioară, fără tăcere, făptura: Bucură-te prea curată Maica lui Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-a mai înainte...

Strigat-a cu prea slăvire cetele îngerești, privind nașterea ta cea înfricoșată Doam-

ne: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, că s'a născut pre pământ acum.

Voit-ai a te naște din Fecioară ca un om, în vremile cele de apoi, cela ce din Tatăl mai înainte de veci te-ai născut ca un Dumnezeu; ca pre Adam cel stricat iarăși să-l zidești, ca un iubitor de oameni.

Șezut-ai precum te-ai jurat Doamne, pre scaunul proorocului tău David, eșind din rodul pântecelui lui, și lui Iacov scaunul Bisericii i-ai dat Hristoase.

Ștăut-au spăimântându-se cetele cerești înaintea peșterii, și au lăudat Nașterea cea prea curată, fără tăcere: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu cântând.

Slavă:

Impăratul David prooroc minunat, și strămoș dumnezeieștii întrupări s'a arătat, iară Iacov ucenic și întâiu Episcop s'afăcut.

Și acum, a Născătoare:

Rugămu-ne, roagă-te pentru robii tăi Fecioară de Dumnezeu Născătoare, celui ce s'a întrupat din tine; că pre tine una folositoarea noastră te știm.

CONDACUL Sfinților, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

De veselie astăzi se umple

dumnezeescul David, și Iosif împreună cu Iacov laudă aduce; pentru că luând cunună pentru înrudirea cu Hristos, se bucură; și pre cel ce s'a născut negrăit pre pământ, îl laudă, și strigă: Mântuește îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

ICOS.

Cu sfat negrăit se naște cu trup cel fără trup; se cuprinde acum cu trupul cel necuprins și păzește nemișcat amândouă firele; început ia cel din fire fără început, și unul cel mai pre sus de ani, prunc se vede, cel prea desăvârșit; pre mâini se poartă cea ce poartă toate. Pentru aceasta pre cei cinstiți cu neamul lui, îi încununează ca un Dumnezeu cu a sa naștere; pre care mărimdu-i cu credință, fără tăcere strigăm: Mântuește îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

La Duminica după Nașterea lui Hristos, pomenirea sfinților și dreptilor ai lui Dumnezeu Părinți, Iosif logodnicul sfintei Fecioare, Stăpânei Noastre de Dumnezeu Născătoarei, a lui Iacov, fratele Domnului, și a lui David proorocul și împăratul.

Stih: Cinstesc pre Iosif logodnicul Fecioarei, ca cel ce singur s'a ales păzitor fecioriei ei,

Tu ești fiu tâmplarului, dar frate Domnului, carele pre toate le-a stolerit cu cuvântul Fericite.

David văzând acum duple trup pre Hristos din coapsele tale, sălțeară și te veselește.

David proorocul și împăratul eră fecior lui Iesseiu, pre acesta a învățat proorocul Natan legea Domnului, și a proorocit patruzeci de ani, și a apucat înainte de Intruparea lui Hristos, cu nouă sute nouă zeci și nouă de ani, și eră în Gavaa, și a văzut

Natan, că David vrea să se facă călcător legii cu Virsavia, și grăbind să meargă să-l spue, s'a zăticnit de diavolul, de vreme ce a aflat în drum zăcând un om mort, gol, junghiat, și a rămas acolo, ca să îngroape pre mort, și întru aceea noapte a cunoscut că a făcut David păcatul, și s'a întors înapoi plângând. Iară dacă a omorât David pre bărbatul ei, a trimis Dumnezeu pre Natan proorocul, ca să-l înfrunzeze, și plângându-l mult David, și dacă a îmbătrânit foarte, a murit, și s'a îngropat la pământul său cu părinții săi. Și se face soborul lui la biserica cea mare, și în biserica sfântului apostol Iacov, fratele Domnului, înlăuntru în cinstita biserică a prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei din Halcopratia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

In Vitleem slăvind păstorii pre cel născut din Fecioară, au vestit pre Mântuitorul și Domnul, cel ce s'a arătat pre pământ, ca să mântuiască neamul omenesc.

De nașterea ce mai pre sus de cuvânt, a Născătoarei de Dumnezeu Mariei, cetele îngerești mirându-se au strigat: Slavă întru cei de sus Dumnezeului nostru, și pre pământ pace.

Decât Heruvimii mai înaltă te-ai arătat Fecioară, purtând în brațele tale pre cel ce se poartă de dânșii; pre carele nu încetă rugându-l pururea, cu să ne mântuiască pre noi.

Țducătorul de mireasă Da-

vid, și dumnezeescul Iacov împodobitor fiind de cămară Bisericei, a zis: Cea ce te-ai întrupat pentru noi Hristoase, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cela ce între prooroci ești împărat, și între împărați prooroc, cântă împreună cu Iacov de Dumnezeu înțeleptul, și cu noi: Cea ce pentru noi te-ai întrupat Hristoase, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

În rugul cel nears și în cup-torul cel răcorit mai 'nainte închipuindu-te Maică prea curată, ai născut fără sămânță pre Dumnezeu întrupat, curată binecuvântată.

Peasna 8-a Irmos;

Pre Împăratul Hristos...

Pre Împăratul Hristos, pre carele l-au vestit în Vit-leem păstorii, și steaua l-a arătat, în chip de rob; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos cel ce s'a născut, căruia s'a închinat maghii cu daruri, și Dumnezeu l-a cuvântat oștile îngerești; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos cel ce s'a în-

trupat, pre carele l-au propoveduit puterile cerești, și pre carele cei cu ochi mulți neîncetat îl laudă; toate lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Hristos cel ce s'a întrupat, pre carele l-a proorocit David al lui Dumnezeu părinte, și popoarelor l-a propoveduit Iacov; toate lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii,

Și acum, a Născătoarei:

Pre Împăratul Hristos, pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, și după naștere a rămas Fecioară curată; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Moisi în munte a văzut...

Pre Cuvântul și Fiul cel mai 'nainte de veci, negrăit născut din Tatăl, pre acestaș în vremile cele mai de pe urmă cu trup astăzi Fecioara l-a născut; pre carele îl laudă păstorii cu îngerii strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu.

Steaua văzându-o maghii cu chip strein, la dânsul a venit, căutând pre cel născut. Pre carele aflându-l, cu daruri l-au

cinstit, cu aur și cu tămâe și cu smirnă, strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut.

Vitleeme acum te veselește, cetate făcându-te noului David, și tu Sioane mitropolia bisericilor vestește, privind acum veselia cea deobște a Impăratului tuturor, și a robilor lui.

Lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară, toată făptura cu cutremur i-a slujit: Cerurile cu steaua, pământul cu ieslea, muntele cu peștera, maghii cu daruri, păstorii cu minunea, îngerii aducându-i cântare.

Slavă:

Impărat din păstor de demult David s'a făcut, iară tu Iacove din seminția Iudei cea împărătească, păstor te-ai arătat turmei celui ce s'a întrupat, Mielului celui prea înalt, și Fiului lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Oștile îngerești te slăvesc pre tine de Dumnezeu Născătoare, și neamul omenesc neîncetat cu cântări te cinstește, că cu dumnezeiasca naștere ai unit pre pământenii cu cei cerești. Pentru aceasta pre tine te laudăm.

SVETILNA Invierei.

Slavă, a Sfinților.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Iacov prea slăvitul fratele Domnului, să laudăm pre David al lui Dumnezeu părinte, și pre Dumnezeescul Iosif, logodnicul Născătoarei de Dumnezeu; că dumnezeieștii Nașterii lui Hristos au slujit cu dumnezeiască cuviință în cetatea Vitleemului, cu îngerii, cu maghii și cu păstorii; acelaia cântând cântare, ca unui Dumnezeu și Stăpân.

Și acum a paznicului:

LA HVALITIE

Patru Stihiri ale Invierei din Octoih, și patru ale paznicului cu sihurile tot glasul al 4-lea.

Veseliți-vă dreptilor...

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

✦ Sângele și focul, și fumegarea de fum, minunile care mai 'nainte le-a văzut Ioil pre pământ; sângele este Întruparea, focul Dumnezeirea, iară fumegarea de fum Duhul sfânt, carele s'a pogorât preste Fecioară, și lumea a umplut de mireasmă. Mare este taina întrupării tale, Doamne slavă ție.

Si acum:

✦ Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

SLAVOSLOVIA cea mare.

Troparul Invierei și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei, La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al praznicului, Și acum, al Născătoarei ceasului, și Troparul Sfinților,

le zicem schimbându-le. După Tatăl nostru, Condacul praznicului și al Sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului ale praznicului Peasna 3-a pe 4, și ale Sfinților, Peasna 6-a pe 4. După Vohod Troparul Invierei, al praznicului, și al Sfinților. Slavă, Condacul Sfinților, Și acum al praznicului. Apostol către Galateni: *Fraților, arăt vouă că Evanghelia care s'a binevestit de mine... Evanghelia dela Mateiu: Iară după ce s'au dus maghi, iată ingerul Domnului... apoi a Duminicii rândului.*

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...
Și al Sfinților.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

Arătare pentru Apostoli și Evangeliile care sunt ale Sâmbetei și ale Duminicii cei după Nașterea lui Hristos; și ale celeilalte Sâmbete și Duminici, înaintea dumnezeestei Arătări.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmpla Nașterea lui Hristos Duminică:

Atuncea întru Nașterea lui Hristos și între dumnezeasca Arătare, este numai o Sâmbătă și o Duminică. Și cântăm Duminica cea după Nașterea lui Hristos, a doua zi Luni, Decembrie în 26 duple cum s'a arătat Luni la rând, și citim la Liturghie Apostolul și Evanghelia Duminicii, celei după Nașterea lui Hristos; iară Apostolul și Evanghelia Sâmbetei cei după Nașterea lui Hristos, le citim Sâmbătă la odovania praznicului, întâi aceste, apoi a Sâmbetei celei din 'naintea dumnezeestei Arătări. Prochimenul, Aliluia și Chinonicul praznicului iară Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Duminicii înaintea dumnezeestei Arătări, le citim în ziua dintâiu a lui Ianuarie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Luni.

Atuncea între Nașterea lui Hristos, și între dumnezeasca Arătare, este o Sâmbătă și o Duminică. Și Sâmbăta cea după Nașterea lui Hristos o punem Decembrie în 30. Și la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul le citim, mai întâiu ale Sâmbetei celei după Naștere, apoi Apostolul și Evanghelia Sâmbetei celei înaintea dumnezeestei Arătări. Și a Duminicii cei după Naștere, le citim la Liturghie în odovania praznicului. Iară a Duminicii înaintea dumnezeestei Arătări, le citim în Ianuarie întâiu, precum s'a arătat mai sus.

⊥ Iară de va fi Nașterea lui Hristos, Marți.

Atuncea între Nașterea lui Hristos, și între dumnezeasca Arătare, sunt două Sâmbete și o Duminică. Și Sâmbăta care este după Naștere, atunci este Decembrie în 29. La Liturghie, Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul le cântăm mai întâiu ale Sâmbetei cei după Naștere, apoi ale pruncilor. Iară a Duminicii celei după Naștere cântăm slujba, în 30 Decembrie. Iară ale Duminicii înaintea dumnezeestei Arătări, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, le citim în 1 Ianuarie, mai întâiu ale înaintea dumnezeestei Arătări, apoi ale Tăerei împrejur și ale marelui Vasile.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Miercuri, Joi sau Vineri:

Atuncea între Nașterea și între dumnezeasca Arătare, sunt două Sâmbete și două Duminici. Deci în Sâmbăta și în Duminica cea dintâiu, se citesc Apostolii și Evangheliile Sâmbetei și ale Duminicii după Nașterea lui Hristos; iară întru a doua Sâmbăta și Duminică se citesc ale Sâmbetei și Duminicii înaintea dumnezeestei Arătări.

Iată de este Nașterea lui Hristos Sâmbătă:

Atuncea între Nașterea și între dumnezeasca Arătare, sunt două Duminici și o Sâmbăta, și Duminica care este a doua zi după Naștere, o cântăm a doua zi după Naștere, Duminică, precum s'a arătat la rând. Iară odovania praznicului Nașterii se face Vineri, și cântăm slujba Nașterii lui Hristos, du-

pre cum s'a arătat la rând. Numai la Liturghie, Prochimen, Aliluia și Chinonicul praznicului, iară Apostolul și Evanghelia Sâmbetei celei după Nașterea lui Hristos și Apostolul și Evanghelia Sâmbetei, celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, le citim în întâia zi a lui Ianuarie, la Liturghie mai 'nainte ale Tăerei împrejur, și ale Sâmbetei celei din 'nainte a Arătării lui Dumnezeu și pre urmă ale sfântului Vasilie. Iară a doua zi în Duminica cea de rând, la Utrenie citim Evanghelia Invierei. Iară la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia și Evanghelia, mai întâi a Duminicei celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, apoi a rândului, dacă nu este întoarcerea Evangheliilor, și pre urmă a Sfântului de rând. Chinonicul: Lăudați pre Domnul din ceruri... și al Sfântului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul apostol întâiul mucenic și Arhidiacon Ștefan, și prea cuviosul părintele nostru Teodor însemnatul, fratele lui Teofan făcătorul de Canoane.

După obișnuitul Psalm, cântăm.

Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, trei ale Apostolului și trei ale Cuviosului.

Stihirile Apostolului glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu Darul Duhului luminându-ți mintea te-ai arătat la chip ca un înger Ștefan, strălucindu-ți trupul cu strălucirea cea din lăuntru, și arătând raza sufletului celor ce priviau; prin care ai dobândit și privirea la lumină, cerurile cu prea mărire deschizându-se ție, începutul mucenicilor și lauda.

Ca niște trepte și scări la cereasca suire, s'au făcut ție zvârliturile de pietre; prin care suindu-te, ai văzut pre Domnul stând deadreapta Tatălui, tinzându-ți ție duple nume anume cunună, cu dreapta cea de viață purtătoare; înaintea căruia stai aproape ca un bun biruitor, și început al mucenicilor.

Cu semne și cu minuni și cu învățături strălucind, ai stins adunarea celor fărădelege, și de dâșii fiind ucis și cu pietre improșcat, te-ai rugat pentru iertarea celor ce te ucidău, urmând glasului Mântuitorului, întru ale căruia mâini ți-ai dat duhul, prea sfințite Ștefane.

Alte Stihiri, ale Cuviosului.

Glasul și Podobia aceeași.

Preste suferințele străinătății ți s'au adaus ranele isgonirei Cuvioase, din răutatea celui ce ocârmuiă fărădelege scaunul cel duple lege, și cumplit turbură legile credinței; carele a surpat și icoana cea prea curată a Mântuitorului; pre carele cu dumnezeescul Dar l-ai rușinat Cuvioase, sluga lui Hristos.

Nici temnița, nici strâmtorairea, nici întunerecul cel neluminos, nici bătaile, nici ranele,

n'au putut să te despartă pre tine Teodore, de dragostea lui Hristos; nici boala cea cumplită, îndelungată și nesuferită, nici lipsa hranei, grăitorule de cele dumnezești; ci vitejește le-ai răbdad, văzând mai 'nainte răs-plătirile ostenelilor tale.

În loc de supărări odihnă, în loc de dureri desfătare, în loc de întunec lumină, ți-a dăruit ție puitorul de nevointe cel drept, și în loc de scris pe fața ta, te-ai scris în cartea vieții, și în Biserica celor întâiu născuți împărtășindu-te întru cele de sus, ai mers cu bucurie către prăznuirea îngerilor.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie :

Împăratului și Stăpânului tuturor, celui ce s'a născut pre pământ, cunună prea strălucită se aduce; nu din pietre scumpe făcută, ci din sânziurile sale înflorită! Ci veniți o iubitorilor de mucenici, flori de cântări culegând, capetele să ne încununăm, și cântări cântând să zicem: Cea ce cu înțelepciunea și cu Darul ți-ai luminat sufletul, întâiule mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cere nouă pace și mare milă.

Și acum. a praznicului, asemenea :

Mare și prea slăvită minune s'a săvârșit astăzi, Fecioara naște, și pântecelul nu i se

strică; Cuvântul se întrupează și de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slăvesc, și noi împreună cu dânșii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace!

VOHOD, Lumină lină..

Prochimenul zilei și citirile.

Din soborniceasca întâia carte a sfântului apostol Petru cetire.

Cap. 1, Vers 1:

Petru Apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei. Duple cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos, Dar vouă și pace să se înmulțească. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele duple mare mila sa a doua oară ne-a născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morți. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și nevestejită, păzită în ceruri pentru voi, carii sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi. Întru carea vă bucurați acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel peritor și prin foc lămurit să se afle spre laudă și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos, pre carele nevăzându-l iubiți, întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită. Luând sfârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor. Pentru carea mântuire au căutat și au cercetat proorocii, carii au proorocit pentru Darul ce eră să fie spre voi. Cercelând în carea și în ce fel de vreme le arată Duhul lui Hristos, carele eră întru dânșii, mai 'nainte mărturisind de patimile lui Hristos, și de slavele cele după aceea. Cărora s'au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujă acestea, care acum s'au vestit vouă întru Duhul sfânt cel trimis din Cer, spre care doresc îngerii să

privească. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre Darul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultărei, ne prefăcându-vă cu poftele cele mai înainte ale necunoștinței voastre, ci după Sfântul carele v'a chemat pre voi și voi fiți sfinți întru toată petrecerea. Căci scris este: *Fiți sfinți, că eu Sfânt sunt.* Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fieștecăruia, întru frică vremea vieții voastre să o petreceți. Știind că nu cu argint sau cu aur, care se strică v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, carea eră dela părinți dată ci cu scump sângele ca al unui miel nevinovat și nespurcat al lui Hristos, carele eră cunoscut mai înainte de întemeerea lumii, dară s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi, cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu carele l'a înviat pre el din morți și i-a dat lui slavă, ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul. Fiind născuți adouă oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu, și carele petrece în veac. Pentru că tot trupul este ca iarba și toată slava omului ca floarea ierbeii. Uscatu-s'a iarba și floarea ei a căzut. Iară cuvântul Domnului rămâne în veac, și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi. Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pizmele și toate clevetirile, ca niște prunci de curând născuți, să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul. Către carele apropiindu-vă, cela ce este Piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iară la Dumnezeu aleasă și scumpă, și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casă duhovnicească, Preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos. Pentru că scris este în Scriptură: Iată pun în Sion Piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă. și cela ce va crede întru dânsa nu se va rușina.

Din soborniceasca Carte a sfântului apostol Petru citire.

Cap II, Vers 21:

Iubiților, Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Carele ocărându-se, împotriva nu a ocărit, pătimind, nu a îngrozit, ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele păcatele noastre însuș le-a ridicat în trupul său pre lemn, că păcatelor murind, să viețuim dreptății, cu a caruia rană v'ați vindecat. Că erați ca niște oi rătăcite, și v'ați întors acum la Păstorul și păzitorul sufletelor voastre. Așijderea și femeile plecându-vă bărbaților voștri, că de și nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin viața femeilor fără de cuvânt să se dobândească. Văzând viața voastră cea dimpreună curată întru frică. A căroră podoabă să fie nu cea din afară a împletirii părului și a înfașurăturii aurului sau a îmbrăcăminței hainelor, ci omul cel ascuns al inimii, întru nestricăciunea Duhului celui blând și lin, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preț. Că așa odinicară și sfintele femei, cari nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților săi. Precum Sara ascultă pre Avraam, domn pre acela chemându-l, căreia v'ați făcut fii, făcând bine, și netemându-vă de nici o frică. Bărbații așijderea împreună locuind cu femeile sale cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste ca și celor împreună moștenitoare Darului vieții, ca să nu se curmeze rugăciuni'e voastre. Iară la sfârșit toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți, ne răsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând, știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. al 4-lea. Vers al 7-lea.

Dreptul de va ajunge să se sfârșască, întru odihnă va fi; că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor, și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta

bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind întru păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea minții lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății; și popoarele văzând și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta, că Dar și milă este între cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

**Stihirile Sfântului, glas al 2-lea.
A lui Anatolie.**

Pre întâiul mucenic, și viteazul slujitor al lui Hristos, pre Stefan întâiul diacon după vrednicie să-l cinstim; că acesta stând în mijlocul celor fărădelege, a văzut pre Fiul deadreapta Tatălui.

Glas al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Stefane mărite, cerescule cetățean și slugă a lui Hristos fericite, fă rugăciune pentru sufletele noastre.

Stefan începutul cel bun al mucenicilor cel plin de Dar și de putere, carele a făcut semne și minuni mari în popor, de cei fărădelege cu pietre s'a ucis, dar a strălucit ca un înger, și a văzut slava ta, a celui ce te-ai întrupat pentru noi deadreapta puterii, și cu Darul Duhului la ceruri s'a ridicat. Și pentru aceasta cu cetele îngerești sălășluindu-se,

se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Stefane dintre mucenici întâi pătimitorule, temelie ucenicilor, alesul apostolilor, strălucește pre cei ce săvârșesc luminatul tău praznic, cu lumină neapasă, alungând întunerecul păcatului; Dar și milă dă robilor tăi, și-i îndreaptă către veșnica viață, cu rugăciunile tale.

Cunună darurilor, creștetul tău Stefane mucenice al lui Hristos, după nume primind cunună, ca un gherdan de aur al bunătăților ai pus împrejurul grumazului tău; fost-ai prea înțeleaptă sălășuire a înțelepciunii pre care o ai cinstit, câștigându-o ție iubită; pentru care te-ai cinstit cu mărire și cu bun Dar.

Cunună cu adevărat cinstită, te-ai adus Împăratului și Dumnezeu, Apostole, cu improșcările pietrelor, cuvântător și mult cinstit, mai mult decât cu aur și cu pietre scumpe te-ai încununat cu mărire și cu bune daruri, Stefane prea cinstite, întâiule pătimitor al mucenicilor și dulce lucru și nume, pomenește-ne pre noi, pre toți.

Slavă a Sfântului, glasul 1-lu.

Cunună mucenicească să

împletim credincioșilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta a pregătit calea mucenicilor, și cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Și acum, a praznicului, glas al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firele se înnoesc, și Dumnezeu om se face. Ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nerăbdând nici amestecare, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului glas al 2-lea.

Podobie: Ceeace ești bucuria..

Pre cel ce mai 'nainte de veci din Tatăl a răsărit, și ca un fiu este pururea în sânul Părintelui, iarăși mai pe urmă în brațe de Maică ca pe un scaun a șezut, și acum închinat fiind de îngeri, de păstori și de maghi, să-l laudăm.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea, până voi pune pre văjmașii tăi așternut picioarelor tale.

În Vitleem adunându-ne credincioșilor, să vedem pre Făcătorul a toate culcat în iesle, și pre cei din pământul Haldeilor, ce i-a adus lui Dar bun de trei materii, ca unui împărat și Dumnezeu, și pen-

tru noi ca unui mort de trei zile.

Stih:

Din pânțele mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Din Fecioară te-ai născut în peșteră, și oștile îngerești au stăcut înainte strigând ție: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut în chip de rob, și a înnoit lumea în pânțele Fecioarei și Maicei cele fără de bărbat.

Slavă a Sfântului, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Întâiu între mucenici te-ai arătat și între diaconi, Stefane fericite, podoaba pătimitorilor, lauda credincioșilor și mărirea dreptilor. Cere celor ce prăznuiesc cinstită pomenirea ta, ca cel ce stai înaintea scaunului lui Hristos Împăratului tuturor, ca să ne învrednicească curățirii de greșeli, și Împărăției cerurilor.

Și acum, a praznicului asemenea.

Dăntuesc îngerii toți în ceruri, se bucură astăzi și sălteză toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem. Că toată înșelăciunea idolească a încetat, și împărățește Hristos în veci.

Troparul întâiului mucenic, glasul al 4-lea.

Cu nevoiță bună te-ai ne-

voit întâiule mucenice al lui Hristos și Apostole, și păgânătatea tiranilor ai vădit; că cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus, și către Dumnezeu ai glăsuț, strigând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta.

Slavă al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

**Caută la sfârșitul cărței.
Și acum al praznicului.**

Nașterea ta Hristoase Dumnezeuul nostru...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. **Troparul** praznicului odată, și al întâiului mucenic. **Slavă al Cuviosului. Și acum, iarăși al praznicului** După întâia Stihologhie, **Sedealna întâiului, mucenic, glas 1-lu.**

Podobie : Mormântul tău...

Țetele mucenicilor cinstesc sfântă pomenirea ta, cu cântări și cu laude Apostole; că prin luminatul tău suflet, frumusețea lor o au priimit. Pentru aceea cinstita Biserică mărindu-te astăzi, proslăvește pre Impăratul carele s'a născut, pre unul iubitorul de oameni.

De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul 1-lu.

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Țela ce șezi pre scaunul cel în chipul focului întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început, și cu dumne-

zeescul tău Duh, bine ai voit a te naște cu trup din Fecioara, ceea ce nu știe de bărbat, lisuse. Pentru aceasta și steaua pre tine maghilor din Persida te-a arătat. Slavă sfatului tău celui prea bun; slavă arătării tale; slavă smereniei tale celei desăvârșit pentru noi.

După a doua Stihologhie, Sedealna întâiului mucenic glasul al 3-lea.

Podobie : Dumnezeștei credințe...

Piatra scumpă a Bisericei, păstrată în visteriile cerești ai fost, întâiule mucenice Stefane. Pre necredincioșii Evrei i-ai înfruntat, și paharul pătimirei, prin uciderea cu pietre, l'ai băut; întâiule pătimitor al mucenicilor, lui Hristos Dumnezeu roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a praznicului glas al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Țel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pânțece? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum în brațe de maică se ține? Cu adevărat precum a știut, precum a voit, și precum bine a tocmi. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie; și s'a făcut pentru noi cel ce eră, ceea ce n'a fost, și nelipsind de fire, s'a împărtășit amestecării noastre. Indoit s'a născut Hristos, vrând să împlinească lumea cea de sus.

După Poilleu, Sedealna glasul 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Ăpostole al lui Hristos, cel mai întâiu între diaconi, întâiule mucenice înțelepte, cununa mucenicilor, cea ce marginile lumii le-ai sfințit cu chinurile tale, și cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, scapă precei ce te cinstesc de toate nevoile, prea laudate Stefane.

De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului glas al 3-lea.

Podoble: De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peșteră să se nască, cu trupul din Fecioară, pentru noi. Iară maghii să se închine cu daruri ca unui împărat, și păstorii cu îngerii să-l slavoslovească. Cu cari și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce pentru noi s'a făcut om.

Apoi Antifonul întâlu al glasului 4. Prochimen, glas al 4-lea.

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Toată suflarea...

Evanghella dela Luca

Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziți-vă de oameni...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfântului apostol, în-

tâului mucenic și arhidiacon Stefan, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta, și după mulțimea... Și Stihira glas 6.

Întâiu între mucenici te ai arătat, și între diaconi...

Caută înapoi, Slavă dela Stilhoavnă.

CANOANELE

Al praznicului cel întâiu, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților amândouă pe 8.

CANONUL Apostolului.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glas al 5-a, Irmos:

Calul și pre călărașul...

Veniți Biserica lui Hristos cu cântări să încununăm prea mărit pre Stefan întâiul mucenic; și cu dumnezeesc Darul lui fiind încununati, cântare de biruință să cântăm.

Purtând gândul cel bun al Învățătorului, și smerenia cea din dragoste povățuitoare la înălțime, Stefan s'a făcut după vrednicie mai mare diaconilor, și purtător de grijă văduvelor.

Spre ajutorul apostolilor lui Hristos după vrednicie ai fost chemat, și ca un slujitor credincios numit cu nume de cunună Stefane, ai trecut prin sânge unde este Hristos.

A Născătoarei:

Tu Hristoase pentru oame-

ni în om din Fecioara îmbrăcându-te, ca un prunc te-ai înfășat. Iară întâiul mucenic al tău, cu zvârliturile de pietre fiind împresurat, de om s'a dezbrăcat.

Alt CANON al Cuvlosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos :

Adâncul mării Roșii...

Titlul cinstitei tale fețe văzându-l Heruvimii, se depărtează dela pomul vieții și sabia cea de văpaie cu bucurie fuge de tine, prea înțelepte Theodore.

Titlul Impăratului Hristos eră deasupra capului scris pre lemnul Crucii, iară titlul tău prea înțelepte s'a pus pe fața ta, scriindu-se prea frumos.

Domnul s'a înălțat pre cruce, și s'a împuns în coastă; iară tu întinzându-te pre scaun, tare ai răbdat împunsăturile, junghiindu-te ca un miel ales, sfințite tănuitorule.

Slavă :

Fiind împodobit cu tot felul de înțelepciune părinte Theodore, pre mai marele eresului celui rău l-ai înfruntat de față, și cu răbdarea muncilor, ai călcat sfaturile lui.

Și acum, a Născătoarei :

Făcutu-te-ai priimitoare înțelepciunei celei mai pre sus de lumină, prea curată Născă-

toare de Dumnezeu; carea singură ești mântuirea și lauda credincioșilor. Că tu ne-ai născut tuturor dumnezească mântuire.

Catavasile :

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos :

Cela ce ai înfipt pe nimic...

Pentru lege ca un ostaș al lui Hristos, Stefan oștindu-se împotriva ucigătorilor Domnului, îmbrăcat fiind cu puterea lui cea nebiruită, a biruit tot eresul cel hulitor al călcătorilor de lege.

Cu râvna dragostei lui Hristos aprinzându-se și spre luptă dezbrăcându-se, plin fiind de credință și de dumnezeescul Duh, întâiul mucenic a adevărit tuturor propoveduirea pescarilor cea de Dumnezeu rânduită.

Ca un propoveduitor al vieții cei tainice cu adevărat și dumnezești, voind a arăta în faptă că a uitat această viață de acum, moartea a voit întâiul mucenic pentru adevărul cel de biruință purtător.

A Născătoarei :

În peșteră lumească Stăpânul pentru noi a intrat cu chip smerit, iară începătorul mucenicilor Stefan, iese din răuta-

tea omenească, împins fiind de dragostea Stăpânului.

Alt Canon, Irmos :

Veseleşte-se de tine Biserica ta...

Neputând grăi împotriva învățăturilor tale Cuvioase, cel plin de nebunia păgânescă, s'a întors spre chinuri.

Răbdat-ai cu tărie pentru Hristos bătăile cele pre spinare și pre piept, și palmuirile cele preste obraz, Părinte înțelepțite de Dumnezeu.

Cu înțelepciune duhovnicească, și cu învăpăerea gândului, ai rușinat pre necredinciosul Leon, cu dogmele tale cele prea sfințite.

Slavă ;

Cu răbdări necurmate, și cu suferirea ranelor, ai zdrobit lipitoarea cea nebună, cu cutgetul duhului, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Ca un chivot te-a văzut pre tine în Vitleem David, cu ochi proorocești, Maică a lui Dumnezeu, purtând prunc pre cel mai pre sus de Dumnezeire.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Sedealna întâiului mucenic, glasul 1-lu.

Podobie : Mormântul tău...

† Apostole al lui Hristos, cel mai întâi între diaconi, întâiule mucenice înțelepte, înălțarea

mucenicilor, cea ce ai sfințit marginile lumii cu chinurile tale, și cu minunile ai luminat sufletele oamienilor, apără pre cei ce te cinstesc pre tine de toate nevoile, prea lăudate Stefane.

Altă Sedealna, glas al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Izvorul Duhului în inimă tainic câștigându-și cu adevărat întâiul mucenic al lui Hristos, a muștrat semeția iudovilor și le-a arătat lor pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce a odrăslit din sămânța lui David, fiind plin slăvitul de plinirea înțelepciunii și a Darului. Ci o de trei ori fericite întâiule diacone Apostole! mântuește cu rugăciunile tale pre cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă a Cuvlosului glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Gură cu îndrăzneală având, semeția tiranică prea înțelepțește o ai rușinat, cu răbdarea chinurilor; că însemnat fiind în față Teodore, pentru cinstită icoana lui Hristos, ai adevărit tuturor să o cinstească și să o slăvească, cerând nouă mare milă.

Și acum, a praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie : De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru

s'a arătat în peșteră trupește din Fecioară pentru noi, precum însuș știe; maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, și păstorii cu îngerii l-au slăvit; cu cari împreună și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a întrupat pentru noi.

Peasna 4-a, Irmos :

Dumnezeiasca deșertarea ta...

Pârîș și nedrept s'a arătat ucigătorul de oameni și tatăl minciunei, Stefane; ci însuș pre sine s'a biruit, întinzând curse asupra ta.

Răvnind vieții îngerești și cu chip îngeresc luminat împodobindu-te, vezi dumnezeiasca slavă și strălucirea ei.

Ca cel mai întâiu între mucenici Stefan, carele cale ne-a făcut nouă la intrarea muceniei, purtător de cunună dăntuește, cu cunună mucenicească fiind încununat.

A Născătoarei :

Strălucit-ai din Fecioară ca un soare Hristoase, și luminezi cu lumina ta pomenirea întâiului mucenic, care împreună a răsărit ca un luceafăr.

Alt Canon Irmos :

Văzându-te Biserica înălțat...

Fiind întins pe scândură, te-ai scris Teodore, de către sălbătăcirea și cumplirea cea

barbară; pentrucă te închini icoanei lui Hristos și a Maicei lui Dumnezeu.

Slujind din tinerețe Stăpânului, și neîncetat având către el dorire, prin sihăstrie te-ai împodobit. Fericite, și cu sângele muceniei te-ai înfrumusețat mai luminat.

Slavă :

Pornitu-te-ai dela răsărit purtătorule de Dumnezeu, ca un soare luminat împrăștiind razele mărturisirii tale, și a împotrivirii celei cu mare înțelepciune și vitează.

Și acum, a Născătoarei :

Bine este cuvântat Dumnezeu Cuvântul, cel ce vine în Vitleem ca un milostiv, din pântecel tău cel neispitit de nuntă Preacurată. Pre carele roagă-l acum, să mântuiască pre cei ce aleargă la tine.

Peasna 5-a, Irmos :

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Strălucit-a ca un înger întâiul mucenic al tău Hristoase, făcându-se mai pre sus de sferile cerești, și de mărirea cea nespasă săturându-se, iubitorule de oameni.

Cât a fost de nebiruită îndrăzneala dumnezeiești răvne a întâiului mucenic, de vreme ce

până la sânge s'a oștit vitejește împotriva ucigătorilor de Dumnezeu.

Cu improșcările cele din gura cea de Dumnezeu grăitoare, a surpat pre spurcații ucigători întâiul mucenic, de la cari cu nenumărate zvârlituri de pietre ca un biruitor s'a încununat.

A Născătoare :

Pre cel ce a venit din Maica care n'a știut de bărbat, l-a văzut întâiul mucenic stând în ceruri întru Dumnezeirea și slava Tatălui cea neschimbată.

Alt Canon Irmos :

Tu Doamne lumina mea...

Locuind în pământ strein, pe lângă întristările streinătății, ai răbdător întristările izgonirii, și închisori cumplite, ceea ce ești cu suflet răbdător

Te bucuri cu adevărat acum, priimind încununări de biruință, întru această zi luminată, și aducătoare de lumină, a dumnezeescului întâiului mucenic.

Slavă :

Intemeierea bunei credințe, care ai avut din tinerețe, o ai păzit până la sfârșit, rămânând nestrămutat, nebiruite Teodore.

Și acum, a Născătoare :

Pre tine te punem înaintea armă nebiruită împotriva vrăjmașilor, pre tine te avem întărire și nădejdia mântuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos :

Marea patimitor...

Slăvitul începător al ceteror mucenicilor Stefan, întrecând legele firei cu Darul, se luminează cu dumnezeasca slavă.

Următor prea ales fiind Stefan cinstitei tale patimi Stăpâne Hristoase, cu grăire de bine răsplătește ucigașilor săi.

Fapte spurcatei ucideri, neîmpărtașiți păzește Hristoase pre cântăreți, și-i învrednicește moștenirii întâiului mucenic, ca un milostiv.

A Născătoare :

Începătură mântuirii a toată lumea Stăpâne Hristoase, s'a făcut Nașterea ta, și mucenicilor temei de mărturisire cuvioasă lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos :

Jertfi voiu ție cu glas...

Încă picându-ți sudoarea nevoinelor, ai statut înaintea puitorului de nevointă, celui ce ocârmuește toată zidirea, după dreaptă judecată, purtătorule de Dumnezeu fericite Teodore.

Nimica nu te-a despărțit de dragostea lui Hristos; nici chinuirea trupului, nici hotărârea morții cu care te îngrozeă, nici paguba averei, prea fericite Teodore.

Slavă :

Făcându-te fiu luminei Teodore, ai statut plin de lumină lângă lumina cea dumnezească, care ziua și noaptea nu ți se imputină, de Dumnezeu priimitorule.

Și acum, a Născătoare!

Numai pre tine în mijlocul spinilor aflându-te ca un crin foarte curat și ca o floare în mijlocul văilor, o Maica lui Dumnezeu! Se sălășluște întru tine Mirele cel înțelegător.

CONDACUL, Sfântului; glas al 3-lea.

Podoble: Fecioara astăzi...

Stăpânul a venit ieri la noi cu trup, iară sluga astăzi din trup a ieșit; ieri Impăratul nostru cu trup s'a născut, astăzi sluga cu pietre se ucide. Pentru carele se și sfârșește întâiul mucenic și dumnezeescul Stefan.

ICOS.

Ca o stea luminoasă astăzi a strălucit împreună cu Nașterea lui Hristos, întâiul mucenic Stefan, luminând toate marginile; numai a Evreilor a întunecat toată credința cea

rea, vădindu-i cu cuvintele înțelepciunei, vorbindu-le din scripturi și adevărindu-le lor pre Iisus, cel ce s'a născut din Fecioară, a fi Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu; și a rușinat a lor păgânească răutate, întâiul mucenic și dumnezeescul Stefan.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, unul din cei șapte diaconi.

Stih: Cu cununile cuvintelor, ca cu pietri cinstite,

Incununezi pre Ștefan, cel incununat cu pietri mai înainte.

Pre Ștefan în a douăzeci și șaptea zi, Moartea cea prin pietri îl răpi.

Fericitul acesta întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan, făcându-se oare când întrebare între Iidovi și Saduchei și Farisei, și Ellini pentru Domnul nostru Iisus Hristos, și zicând unii că este prooroc, alții că este înșelător, alții că este Fiul lui Dumnezeu, a statut într'un loc înalt și bine a vestit, și a dovedit tuturor pre Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: Bărbați frați! Pentruce s'au înmulțit răutățile voastre, și este turburat tot Ierusalimul? Fericit este omul acela, carele nu s'a îndoit în Iisus Hristos, că acesta este acela ce a plecat cerurile și s'a pogorât pentru păcatele noastre, carele s'a născut din Fecioară sfântă și curată, și aleasă mai nainte de întemeierea lumii. Acesta a luat neputințele noastre și a purtat slăbiciunile noastre. De vreme ce a făcut pre orbi cu vedere, a curățit pre cei leproși și a gonit draci. Iară ei dacă auziră acestea l-au dus la adunarea sfatului la Arhierei. Căci nu puteau să-i stea împotriva înțelepciunei și a duhului, cu carele grăia. Și intrând au pus pre niște bărbați carii au zis, că l-am auzit pre acesta grăind cuvinte de hulă împotriva sfântului locului acestuia și a Legii. (Și altele precum se cetesc la cartea sfintelor Fapte ale Apostolilor). Deci uitându-se, și văzând fața lui, ca fața îngerului și nesuferind ei rușinea căci s'au biruit,

ucigându-l cu pietri l-au omorât, rugându-se el pentru dâșii și zicând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta. Și zicând acestea a adormit.

Deci după ce dumnezeescul întâiul mucenic, a surpat pre împotivnicul luptătorul vrăjmaș, a adormit cu somnul cel dulce al muceniei, și s'au adus sfintele lui moaște de niște oameni evlavioși într'un sicriu de lemn de piersec, ce este un fel de pom, și încuindu-l l-au pus de laturea bisericii. Atuncia și Gamaliil învățătorul Legii, și fiul său Avelvus crezând în Hristos, s'au botezat de Apostoli. Și se face soborul lui la muceniceasca sa biserică, ce este aproape de locul ce se numește Constantiana...

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Scrisul, fratele lui Teofan Poetul.

Stih: Are în ce se laudă și Teodor cel mărit,
Mutându-se dela pământ, ca cel ce se vede foarte rănit

A cest sfânt Teodor împreună cu fratele său Teofan, erau pre vremile lui Teofil luptătorul de icoane, și tare s'au nevoit amândoi pentru cinstea și închinăciunea sfințelor icoane. Deci fiind bătuți fără milostivire, duple porunca lui Teofil, li s'au scris pre fruntea lor cu fier ars în foc, aceste stihuri iambicești:

Stih: Tuturor celor ce doresc a alerga la acea Cetate,

Unde picioarele lui Dumnezeu Cuvântului cele prea curate.

Spre întemeerea lumii au stătut,
La acel cinstit loc aceștia s'au văzut.

Vase viclene înșălătoare a deșertei credințe,
Acolo multe făcând din necredință.

Fapte rele de rușine cu cuget rău lucrând,
De acolo s'au izgonit ca niște turburători fiind.

Apoi la împărăteasca cetate au alergat,
Iară de nelegiuitele lor nebunii nu s'au lăsat.

Deci ca unor făcători de rele fețele scriindu-li-se.

Se osândesc iarăși izgonindu-se.

Deci după ce li s'au scris stihurile acestea au fost trimiși la surghiunie, unde marele biruitor acesta Teodor, s'a mutat către Domnul. Se zice însă, că, atunci când a adormit sfântul acesta s'a dus la el un mare bătrân, și a auzit pre sfinții îngeri, carii cântau cântări duhovnicești, cu carii împre-

ună a cântat și el. Deci Dumnezeu a arătat prin aceste cântări cât cinstea pre sluga sa Teodor.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodor Arhiepiscopul Tarigradului.

Stih: Teodor s'a văzut prea bun păstor,
Ca cel ce marelui păstor a fost următor.

A cesta eră născut și crescut în Constantinopol, pre vremea împăratului Constantin Pogonatul, în anii șase sute șasezeci și opt. Și pentru multa sa evlavie și faptă bună, a fost hirotonisit preot prea sfintei mării biserici, apoi singhel și schevofilax. Deci Patriarhul Constantin cel de atunci săvârșindu-se, și silit fiind el de tot singlitul și de însuși împăratul și mai ales de sfântul Sinod, i s'a încredințat cărmelile bisericii, și bine chivernisindu o pre ea doi ani și trei luni, s'a mutat către Domnul; iară pomenirea sa o prăznuiește biserica cea mare în ziua Duminicii.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lucă Triglinul, sau din Muntanie cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lucă cu înțelepciune mai pre sus de pământ ridicându-se,

Acum arătat de vederea lui Dumnezeu este desfătându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dumnezeul părinților...

Ca cu niște flori de multe feluri și frumoase Ștefane, cu pietre fiind împodobit, pre tine însuși te-ai adus lui Hristos dătătorului de viață, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeule!

Cât eră de nebiruită improtivirea lui Pavel, când goniă el mai 'nainte pre plăcuții lui Hristos, cu atâta acum, aducând

pre păgâni la credință cântă
lui Hristos în veci.

Cu dinții scârșnind spre uci-
dere cei fărădelege, ca niște
fiare răpindu-l, au ucis pre Ste-
fan, carele dumnezeeste cântă:
Dumnezeule bine ești cuvântat!

Înălțat fiind cu Duhul sfânt
Stefane, negrăit ai văzut pre
Fiul împreună cu Părintele,
strigând Treimei: Dumnezeule
bine ești cuvântat!

A Născătoarei :

Tie celui ce ai răsărit din
dumnezeasca curata Fecioară,
s'a adus Stefan cunună însu-
flețită, ca unui împărat cântân-
du-ți dumnezeeste: Dumnezeu-
le bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos :

In cuptorul persesc tinerii...

Fiind înfierbântat de râvna
cea drept slăvitoare prea înțe-
lepte, cu îndrăzneală ai lepădat
bucatele cele spurcate; și cu
mare glas ai strigat: Binecu-
vântat ești Dumnezeuul meu și
Domnul!

Cuvânt de înțelepciune, cu-
vânt de dogme, cuvânt de știin-
ță, cuvânt de învățăturile bunei
credințe ți-a dăruit ție părinte
Dumnezeu Cuvântul, strigând:
Binecuvântat ești Dumnezeuul
meu și Domnul.

Slavă :

Răsărind ca soarele dela ră-
sărit, ai semănat pre pământ
raza bunei credințe, carea lu-
minează și învață închinăciu-
nea icoanei lui Hristos, părinte
Teodore.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind împodobită prea slă-
vită, prea strălucită, cu lumina
fecioriei Maica lui Dumnezeu,
ai născut cu trup și ai înfășat
pre cel ce îmbracă pământul
cu negură.

Peasna 8, Irmos :

Ție Făcătorului a toate...

Veniți cu gândul, de mări-
rea lui Stefan fiind lumi-
nați, să cântăm lui Dumnezeu,
celui ce s'a întrupat: Toate lu-
crurile lăudați pre Domnul,
și-l prea înălțați în veci.

Ărătat-u-s'a ție Hristos întru
slava Tatălui, vestindu-ți ară-
tat răsplătirile cele pentru nevo-
ințe; pentru aceasta ai strigat:
Pre Domnul lăudați, și-l prea
înălțați întru toți vecii.

Tie ca unui biruitor înșelă-
ciunei celei fărădelege, cunună
pentru nevoință ți s'a împletit
Stefane; pentru aceasta ai
strigat: Pre Domnul lăudați,
și-l prea înălțați întru toți vecii.

Intocmitu-ne-a nouă naște-

rea Stăpânului și pomenirea întâiului mucenic danț; pentru aceasta neîncetat pre Domnul lăudăm, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei :

Pre tine ceea ce mai pre sus de minte, prin cuvânt cu dumnezească bărbăție ai născut pre Domnul, și ai rămas Fecioară, toate lucrurile te binecuvântăm, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos :

Măinile întinzându-și...

Ca un leu îndrăznind prea fericite cu tăria sufletului, nu te-ai înfricoșat de pornirea celui ce bărbia, cel cu nume de nebunie, ci l-ai descoperit popoarelor, și strigai bucurându-te: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul!

Impodobindu-ți sufletul cu bărbăția Fericite, pofta cu curăția, și gândul fiindu-ți plin de înțelepciune, ți-ai cârmuit gândurile cu dreptate, și strigi: Toate lucrurile lăudați pre Domnul!

Binecuvântăm pre Tatăl...

Rîul eresului cel pornit cu repejune l-ai uscat Părinte cu dogmele tale, cuvioase, stricând măestriile cele fără de credință, cu dovediri prea înțelepte, și

strigi: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezeu, cel ce a zidit firea oamenilor dintru început, se îmbracă cu ea din prea curat și sfânt pântecul tău Preacurată, născându-se astăzi în Vitleem duple proorocie. Drept aceea toți te binecuvântăm, Marie Mireasa lui Dumnezeu.

Peasna 9-a, Irmos :

Isaie dăntuește...

Govârșit-ai Stefane toată măsura laudelor și în tot chipul porți biruințele; în cât nu poate toată firea omenească să-ți împletească vrednică cunună de laude.

O fericitul tău glas! carele ai grăit Stefane: Nu socoti Stăpâne Hristoase ucigătorilor fărădelegile; ci ca un Dumnezeu și făcător primește duhul meu, ca o jertfă bine mirositoare.

Cu prețul durerilor ai luat cunună de biruință, din dreapta cea atotputernică, și acum stând prea fericite înaintea Împăratului a toate, încununează cu Dar și cu mărire pre cei ce te laudă.

A Născătoarei :

Începătură de fire vremel-

nică din Fecioară cu trupul a luat Fiul, cel ce este din Tatăl fără de ani; pentru aceasta ucis fiind acum următorul lui Hristos, Stefan, a moștenit începătura vieții veșnice.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind biruit de dumnezeiasca dragoste, lesne ai răbdut asprimea goanelor, de Dumnezeu înțeleptite, și sălbătăcia gonaciului surpând, ai dobândit cununa nevoițelor Părinte.

Avuție cerească ai aflat Părinte, și casă stătătoare, în locul amarei izgoniri și a înstreinării; și acum te veselești întru desfătarea cea veșnică.

Slavă:

Aducând Stăpânului laudă Fericite, roagă-te lui neîncetat pentru slăbiciunea mea și pentru locuirea dimpreună a fraților; ca împreună locuind împreună să dobândim îndumnezeirea.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară, ceea ce mai pre sus de gând și de cuvânt ai născut astăzi în Vitleem pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai înfășat în scutece, ca pre o adevărată fiică și Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA Sfântului.

Podoble: Cu ucenicii să ne suim...

Cel plin de dumnezeescul Dar și de putere cu adevărat, făcând minuni, a defăimat adunările ucigătorilor de Dumnezeu, cele ce se învățau deșertăciune, și teologhisind Stefan cu limba cea înalt grăitoare, a zis: Văz acum pre Fiul stând deadreapta Tatălui. La carele, cu pietre fiind ucis, purtător de cunună s'a suit.

Slavă, a Cuviosului.

Podoble: Cercetatu-ne-a pre noi...

Cunună însuflețită ți s'a adus ție ca unui împărat, eșind acum din trup către Dumnezeu atotțiitorul, cel ce a venit cu trupul; pentru carele și lupta nevoițelor ai săvârșit cu bucurie.

Și acum, a praznicului.

Cuvântul cel ce este cu Tatăl și cu Duhul împreună veșnic, de o ființă și pe scaun șezător, s'a născut acum din Fecioară în Vitleem ca un prunc. Pre acesta întâiul mucenic Stefan arătat propoveduindu-l Dumnezeu mântuitor, cu pietre s'a ucis de mâinile spurcaților ucigători, și purtător de cunună s'a suit la dânsul cu mărire.

LA HVALITE

Stihirile pe 6; trei ale praznicului, și trei ale întâiului Mucenic.

Stihirile praznicului, glas 1-lu.

Podoble: Prea laudaților mucenici...

Văzând cea Preacurată pre

Făcătorul ținut pe mâinile sale a zis: Fiule prea dulce, cum te văz pre tine prunc, și nu pot cunoaște acum smerenia ta cea nemăsurată? Laud puterea ta! Inchinu-mă milostivirei tale, pentru carea ai venit să mântuești lumea.

Ca pre un prunc văzându-mă odihnind în brațele tale, Maică, bucură-te! că am venit să mântuesc toată lumea și pre Adam cel întâi zidit, carele din sfatul cel rău al șarpelui a gustat din pom, din desfătarea raiului s'a scos, și stricăciunii s'a supus.

Pre tine cel prea desăvârșit, te văz prunc în iesle culcat, și nu pot pătrunde adâncul tainei cel negrăit; cum și după naștere nestricată am rămas, întrecând legile firei! Deci ce laudă voi aduce ție? Cum te voi mări? a grăit curata Fecioară.

Alte Stihiri ale întâiului Mucenic, glas 1-ii, a lui Chiprian.

Cunună mucenicească să împletim credincioșilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta mai nainte a gătit calea mucenicilor, și cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Glas al 2-lea, ale lui Anatolie.

Intru sfințenie te-ai îmbrăcat Stefane fericite, întâiule mucenice și întâiule diacone; tu cela ce ești cu îngerii părtaș, solește și te roagă pentru noi, către Domnul Mântuitorul cel fără păcat.

Intâiu între diaconi, întâiu și între mucenici te-ai arătat prea sfinte Stefane, că te-ai făcut cale sfinților, și pre mulți mucenici ai adus Domnului. Pentru aceasta ție Cerul s'a deschis, și Dumnezeu ți s'a arătat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre

Slavă, glas al 5-lea, a lui Chiprian.

Intâiule mucenice apostole și întâiule diacone, ușa mucenicilor, slava dreptilor, lauda apostolilor; tu stând la judecată, ai văzut cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut. Pentru aceasta ca un înger strălucind la față, cu bucurie ai strigat pentru cei ce te-au ucis cu pietre: Nu le socoti lor păcatul acesta! Și acum cere celor ce te laudă pre tine cu dragoste, curățire păcatelor și mare milă.

Și acum, a praznicului, glas acelaș, a lui Ioan monahul

Necuprinsă este taina carea

s'a săvârșit astăzi în Vitleem; cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașe, și cel ce eră, se face ceea ce nu a fost. Fecioara naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunului ceresc, dobitoacele însemnează starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; fără schimbare este Emmanuil.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

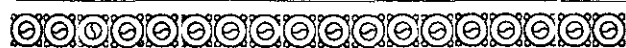
Ceas întâiu și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului. Peasna 1 pe 4, și a întâiului mucenic, Peasna a 3 pe 4. Prochimenul praznicului și al întâiului mucenic, glas 8: *In tot pământul a ieșit vestirea lor...* Apostolul din Fapte: *In zilele acelea Stefan fiind plin de credință și de putere...* Evanghelia dela Matei. Zis-a Domnul pilda aceasta: *Un om eră stăpân al casei, carele a sădit vie...* Chinonicul praznicului, și al întâiului mucenic.

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

CADE-SE A ȘTI

Că de va fi hramul întâiului mucenic sau de va voi cel mai mare a-i face privityhere. La Vecernia cea mică, Stihirile praznicului și ale Apostolului, după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE:

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului și ale Apostolului, le cântăm pe 8; iară

a Cuviosului mărturisitor, slujba se citește la Pavecerniță în altă zi.

Iară de se va întâmplă întâiul mucenic Duminică după Nașterea lui Hristos, atuncea cântăm Stihirile trei ale Invierei, două ale praznicului, două ale dumnezeștilor Părinți și trei ale Apostolului. Slavă, ale dumnezeștilor Părinți, Și acum, a Născătoarei glasului. Vohod, Prochimenul zilei, și Parimiile Apostolului. La Litie, Stihira praznicului și trei ale Apostolului. Slavă, a Apostolului, Și acum, a praznicului. La Stihioavnă, Stihirile Invierei, Slavă, a Apostolului, Și acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de 2 ori, și a Apostolului odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei odată, și al dumnezeștilor Părinți odată, Slavă, al Apostolului, Și acum, al praznicului. După Catisme. Sedelnele Invierei, cu ale Născătoarei lor. După Polieleu, Ipacol al glasului, apoi toate Sedelnele Apostolului. Antifoanele, și Prochimenul Invierei Evanghelia Invierei, și Invierea lui Hristos văzând. Stihira Invierei. CANOANELE: al Invierei cu Irmosul pe 4, al praznicului pe 4, și al dumnezeștilor Părinți, cu al Apostolului pe 6. Catavasia praznicului, După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul și Sedelnele Apostolului. Slavă, a dumnezeștilor Părinți, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul dumnezeștilor Părinți. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei și a dumnezeștilor Părinți. Slavă a Apostolului, Și acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile Invierei 3, ale praznicului 2, și ale Apostolului 3, cu Pripelele: *In tot pământul a ieșit...* Și: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu...* Slavă, a dumnezeștilor Părinți, Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovla mare; și celelalte după obicei și Otpust.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Sfinții douăzeci de mii de mucenici, arși în biserica Nicomidiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, trei ale praznicului și trei ale mucenicilor.

Stihirile praznicului glas al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Porți închipuirea lui Adam cea ce ești prea desăvârșit chipul lui Dumnezeu, și voești a te ține în brațe, cea ce cu tăria ta ții în mână toată lumea, grăia Curata cea fără prihană zicând: Cum te voi înfășă în scutece ca pre un prunc? Cum te voi aplecă pre tine, cea ce toate le hrănești? Cum nu mă voi miră de sărăcia ta ce mai pre sus de gând? Cum te voi numi pre tine acum Fiul meu, fiind roaba ta. Te laud și te binecuvintez pre tine, cel ce dăruiești lumii mare milă.

Văzând cea cu totul fără prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'însa, ținându-l pe mâini, sărutându-l adesea și fiind plină de bucurie, grăia către el: Dumnezeule prea înalte! Împărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, și nu pot înțelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încap pre tine înăuntru o peșteră foarte

mică, și aceasta streină? Născându-te și nestricându-mi fecioria, păzindu-mi pânțele ca mai 'nainte de naștere, și dând lumii mare milă.

Ă cestea ca o roabă grăind cu frică Curata, văzând și auzind pre filozofi că stau înaintea peșterii, a zis către dânsii: Pre cine căutați? Că precum văz, voi veniți dela pământ strein, având chipul și mintea de Perși. Streină vedere și călătorie ați făcut, și degrab ați venit către cel ce s'a înstreinat de la înălțime, și minunat s'a sălășluit întru mine, precum știe; ca să vă închinați lui, celui ce dăruiește lumii mare milă.

Alte Stihiri ale mucenicilor, glas 1-lu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Douăzeci de mii de mucenici ai lui Hristos, cari v'ați adunat întru Duhul, cu Darul lui Dumnezeu; popor fericit, stele luminoase, cari ați risipit noaptea rătăcirii, v'ați mutat către lumina cea neapusă; și acum rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Mulțime mare cu totul s'au ars acum în foc, și de bun miros au umplut cele cerești, și au luminat adunarea cea aleasă a celor întâi născuți, și

acum au umplut de bună bucurie cele pământești; și se roagă să ne mântuim noi, cei ce săvârșim și mărim sfântă pomenirea lor.

Fecioare tinerele, mirosind din mirurile tale, au urmat după urmele tale, râvnind patimei tale celei purtătoare de viață și mântuitoare sufletelor, și s'au sălășluit întru învierea celor din morți; veselindu-se întru tine Făcătorule de bine, și îndulcindu-se de frumusețea ta.

Slavă, și acum, a praznicului, glas al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veselește-te Ierusalime, și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, șarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o a amăgit, acum o a văzut Maică Ziditorului. O! adâncul bogăției și al înțelepciunii, și al cunoștinței lui Dumnezeu! Ceeace a fost pricinuitoare morții a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa Dumnezeu cel cu totul desăvârșit. Și cu nașterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; și cu pruncia a vindecat durerile Evei

cele cu întristare. Deci să dăntuească toată făptura, și să sălteze; că a venit Hristos să o înnoiască, și să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas al 2-lea.

Podobie : Casa Eufratului...

Cu totul îmbrăcându-te, cu cuviință dumnezească, în Adam cel dintâiu Hristoase, în peșteră te-ai născut din Fecioară, și în iesle te-ai aflat.

Stih : Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Cântă Davide ca un prooroc, mișcându-ți canonul, că din coapsele tale, din care este Născătoarea de Dumnezeu, se naște astăzi Hristos.

Stih : Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Laudă cuvioasă lui Dumnezeu, împreună cu filozofii, cu păstorii și cu îngerii, slavă să aducem credincioșilor, lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară.

Slavă, și acum, glas 1, a lui Ioan monahul.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu; în Vitleem aud astăzi dela cei fără de trupuri pace, celui ce a binevoit a fi pre pământ. Acum Fecioara este mai desfătăată decât cerurile, că a răsărit lumină celor

întunecați, și pre cei smeriți
i-a înălțat, pre cei ce cântau
ca îngerii: Slavă întru cei de
sus lui Dumnezeu!

Troparul Sfinților, glas al 2-lea.

Mucenici ai Domnului ferit
este pământul, carele s'a
adăpat cu sângiurile voastre,
și sfinte locașurile, care au
priimit trupurile voastre. Că în
privești pre vrăjmași i-ai
biruit, și pre Hristos cu îndrăz-
neală ai propoveduit. Pre
dânsul ca pre un bun, pentru
noi rugați-l să mântuiască, ru-
gămu-vă, sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul prazni-**
cului de două ori, **Slavă, al Sfinților, Și a-**
cum, iar al praznicului.

După întâia Stihologie, **Sedealna glas al**
8-lea.

Podobie: Fluierile păstorești...

Minunată este credincioșilor
taina aceasta: Dumnezeu
s'a născut din Fecioară precum
știe. Cetele îngerilor spăimân-
tându-se de pogorârea lui, strigă
lăudând: Că s'a născut Hristos
Domnul, cel ce bine a voit ca
un Dumnezeu să mântuiască
neamul omenesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, **Sedealna glas**
și podoble aceeași:

Fluierile păstorești versuind

cântare, oastea îngerească
a strigat zicând: Cântați povă-
țuitorii oilor cântare dumneze-
ască; strigați cântând, că s'a
născut Hristos Domnul cel ce
a binevoit să mântuiască ca
un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cel al doilea cu Irmosul pe
8, și al Sfinților pe 4.

CANONUL Sfinților.

Al căruia acrostih este acesta la Greci.

Mulțimea bunurilor biruitori mucenici, mântu-
ește-mă pre mine.

Facerea lui Iosif ..

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Cântare de biruință...

Mulțime mare a cinstiților
mucenici, ștergeți mul-
țimea relelor mele păcate cu
mijlocirea voastră, și-mi dați
cuvânt să laud prăznuirea
voastră.

Luminători prea luminați ai
Bisericei, bunilor biruitori mu-
cenici, care ați prea slăvit pre
Hristos în trupurile voastre,
vă măriți acum întru pomeni-
rea voastră cea purtătoare de
lumină.

Slavă:

Mărturisind mucenicilor pre
atotputernicul Dumnezeu, ca-
rele a luat trup și a pierdut
moartea, cu moarte v'ați omo-
rit, luând viață fără sfârșit.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te prea lăudată și binecuvântată, că ai născut cu trup pre Dumnezeu cel prea lăudat, carele a mărit pre purtătorii de chinuri, și pre vrăjmașul l'a biruit.

Peasna 3-a Irmos:

Să se întărească inima mea.

Foarte frumos fiind înfrântați de dragostea lui Hristos prea lăudaților, aprinzându-se focul nici cum nu v'ați îngrozit, ci într'însul săvârșindu-vă, împreună v'ați prea mărit.

Cu glas viu propoveduind pre Dumnezeu, nu s'au spăimântat de îngrozirile celor fără de Dumnezeu, tinerii prea lăudații ostași ai lui Hristos, ci dintr'un cuget mărturisind, s'au săvârșit.

Slavă;

Nu ne temem de focul care este rob ca și noi, strigau mucenicii cei cu suflet vesel; ne omorîm pentru tine Mântuitorule, carele ai murit și moartea ai încetat.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezească omenirea Dumnezeu, s'a făcut om din tine Fecioară curată, mai pre sus de cuvânt și de cuget. Pentru aceasta cu un

glas te fericim pre tine credincioșii.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeu, carele preste ape ai întărit Cerul al doilea și ai întemeiat pământul Atotputernice“.

CONDACUL Sfinților glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Cu suflet tare prin foc pătimirea priimind sfinții pentru credință, douăzeci de mii de pătimitori, au strigat celui născut din Fecioară: Priimește arderea de tot a noastră pentru tine, ca și darurile împăraților persești: aur, smirnă și tămâie, Dumnezeule cel prea veșnic.

Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Oastea cea cu numărul de douăzeci de mii de mucenici, ca un luminător neapus răsare, luminând prin credință inimile credincioșilor. Că aprinzându-se cu dumnezeiască dragostea Stăpânului, a luat sfârșit sfânt prin foc vitejii cu suflet voios.

Slavă, Și acum, a praznicului.

În ieslea celor necuvântătoare te-ai pus pentru noi, îndelung răbdătorule, făcându-te

prunc de a ta voie Mântuitorule; și păstorii împreună cu îngerii te-au lăudat, strigând: Slavă și laudă fie celui ce s'a născut pre pământ, și a îndumnezeit firea pământenilor, lui Hristos Dumnezeuul nostru.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeuule auzul tău...

De dragostea ta și-a legat inimile purtătorii de chinuri Cuvinte, și fiind omorâți pentru tine ca niște miei fără prihană, următori patimei tale s'au arătat.

Îarmuindu-vă sufletele voastre Sfinților cu Duhul, către limanul mântuirii, ați scăpat de viforul nebuniei idolești, Fericiților.

Slavă:

Nestrămutați v'ați arătat întru nevointa muceniciei, nemiscați, nespăimântați, biruind împotrivirea tiranilor cu dumnezeiasca credință.

Și acum a Născătoarei.

Cu nașterea ta binecuvântată, scăpând de blestemul cel mai din 'nainte, am luat binecuvântare, viață și mântuire, noi cei ce te slăvim ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Strălucește nouă lumină...

Luminat a strălucit lumina pătimitorilor tăi, și a lu-

minat marginile pământului, cu dumnezeieștile împărțiri ale luminilor, Hristoase Dumnezeul nostru.

Lucrătorii de cele sfinte aducând jertfe, s'au adus pre sine-și junghieri, și ardere de tot desăvârșit, împreună cu alți mulți mucenici asemenea lor, slăvind pre Hristos.

Slavă:

Locaș lui Dumnezeu fiind Sfinților, împreună cu Botezul ați priimit cu toți sfinții sfârșit sfânt, în casa lui Dumnezeu, și v'ați suit către Biserica cea cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să împreune Dumnezeu cu cei de sus, pre cei ce din călcarea poruncei s'au aluncat la mare prăpastie, s'a sălășluit în pânțelele tău Curată, și s'a făcut trup.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionă urmând...

Căpetenie ai fost sfințitului popor, și pătimind l-ai trimis mai 'nainte cu bucurie în Cer, sfințite mucenice Antime cuvioase.

Ca aurul lămurit în mijlocul focului, s'a cunoscut bună credința voastră, pătimitori ai lui Iisus, strălucind mai mult decât soarele.

Slavă :

Omorându-vă trupește înțelepților, ați moștenit viața cea adevărată, fiind împreună cu Hristos cel ce v'a arătat pre voi mai tari decât chinurile.

Și acum, a Născătoarei:

După naștere cu adevărat ai rămas Fecioară, ca și mai 'nainte de naștere Marie, cu puterea lui Iisus celui ce s'a întrupat din tine, cu adevărat minune prea slăvită.

Irmosul :

Proorocului Ionă urmând „strig: Scoate viața mea din „stricăciune Bunule și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție“.

Condacul și ICOSUL praznicului, sau acesta, glas al 3-lea.

Podobie : Fecioara astăzi...

Cu scutecele Doamne înfășurându-te ca un prunc, sfințește mucenicește, pre cei vrednici Bunule, apropiat-ai prin munci pre jertfitorul tău, Cerul te-a arătat pre tine prin stea. Căci de tine s'a arătat preot mucenic cel cu suflet mare.

ICOS.

Moisi luând tablele poruncilor celor de Dumnezeu date, a arătat Scripturile cele aurite

scrise. Iară tu Sfinte cu dulceața cuvintelor, cu bunătatea obiceiurilor, ai fost de adoua chemare celor greșiți, cu mâna îndurării și cu blândețea cuvintelor tale, ai fost îndreptare păcătoșilor. Pentru aceasta, și după cuviință te-ai învrednicit cetelor mucenicești, pentru multa ta podoabă; căci nu măsurarea cuvintelor, ci lucrare priimind te-ai arătat preot cel cu suflet mare.

Intru această lună în 28 de zile, sfinții douăzeci de mii de mucenici ce i-au ars în Nicomidia.

Stih : Ca niște jertfe ție Mântuitorule jertfindu-se

Cei douăzeci de mii de mucenici în mijlocul bisericii arzându-se.

Focul în a douăzeci și opta zi,

Pre cei douăzeci de mii de bărbați îi mistui.

Întorcându-se spurcatul împărat Maximian biruitor dela războiul, ce se oștise asupra Etiopilor, și vrând să facă jertfele cele de biruință la idoli, trimise în toate părțile cărți, ca să pornească pre toți la Nicomidia, spre închinare dumnezeilor ce aveă acolo, iară sfântul Antim, fiind episcop cetății aceleia, strângând pre norodul lui Hristos la biserica sa, că era și praznicul Nașterii lui Hristos atuncea, și prăznuiă cu dânsii și-i învăță adevărata credință; deci aflând Maximian de aceasta, porunci să care găteje, și de toată uscăciunea, și să pue împrejurul bisericii, și să-i dea foc, să arză creștinii. De care lucru aflând episcopul, grăbi de boteză pre toți chemații, și făcând sfânta Liturghie, a împărtășit pre toți creștinii cu dumnezeieștile și preacuratele Taine, și așa dând foc slugile împăratului, se săvârșiră toți de foc. Iară sfântul Antim fu păzit cu Darul lui Dumnezeu, de n'a ars, ca să folosească și altora, și aducându-i la Hristos prin Botez, s'a mutat și

el către dânsul prin multe munci, de a luat împărăția cerurilor.

Intru această zi, sfinții mucenici cei din Singlit ce rămăsese afară din ardere și n'au ars și mai pre urmă s'au săvârșit prin fclurite munci.

Intru această zi, sfântul Indis aruncat în mare s'a săvârșit.

Stih: Aud că Indis sfârșitul vieții a priimit,
Cel ce a ajuns adâncul mării, s'a sfârșit.
Intru această zi, sfântul Gorgonie și Petru, în mare s'au săvârșit.

Stih: Marea pre Gorgonie și Petru acoperind,
Însă pomenirea lor nu se acopere vremea trecând.

Sfântul mucenic Zinon, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Lui Zinon i se tae capul cu sabia,
Ne vrând a se închina idolului lui Dia.
Sfântul mucenic Mardonie prin foc s'a săvârșit.

Stih: Și pre Mardonie unul dintre mucenici cunoscând.

Pre Hristos iubind, și văpaea focului stingând
Sfântul Doroteu Prepozitul, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Capul meu cel tăiat, zice Doroteu,
Dar îi aduc lui Dumnezeu.

Sfântul Teofil Diaconul, cu pietri improșcându-se s'a săvârșit.

Stih: Scrie în adunarea prietenilor lui Dumnezeu cea de sus.

Și pre Teofil carele cu multe pietri a fost ucis.
Sfântul Migdonie în groapă fiind băgat s'a săvârșit.

Stih: Migdonie deși în groapă este băgat,
Însă tuturor mucenic este cunoscut.

Sfântul Glicherie preotul prin foc s'a săvârșit.

Stih: Glickerie în foc fiind băgat zice:
Chipul sfârșitului îmi este dulce.

Dupăce spurcatul Maximian a dat hotărâre ca să se arză în lăuntrul bisericii acele douăzeci de mii de creștini, precum am zis mai sus, a poruncit să se omoare și câți creștini s'au aflat afară de foc și n'au ars. Deci sfinții Indis, Gorgonie și Petru legați fiind cu pietri, au fost aruncați în mare; iară voevodului Zinon, zdrobindu-i-se cu pietri obrazul și dinții, i s'a tăiat capul împreună cu Doroteu Prepozitul. Iară Mardonie prin foc s'a săvârșit, iară Migdonie băgat fiind în groapă s'a săvârșit. Iară Glicherie preotul prin foc s'a săvârșit. Iară Teofil Diaconul după ce mai întâiu i s'a tăiat limba, a fost improșcat cu pietri în

câmp, asemenea și alții mulți în acea zi au luat cununile muceniciei.

Intru această zi, sfânta Domna tăinduindu-i-se capul s'a săvârșit.

Stih: Unesc a șasea cu fecioarele cele înțelepte care cinci sunt.

Pre Domna cea tăeată prin vremelnice sfârșit.

Sfânta muceniță Domna eră pre vremea lui Maximian, în cetatea Nicomidiei, preoteasă capiștei cei din palat, carea avea doisprezece dumnezei. Deci aflând faptele sfinților Apostoli, și Epistoliile sfântului Pavel și din acestea luminându-i-se sufletul și învățând adevărata credință, a crezut în Hristos și s'a botezat de Chiril episcopul Nicomidiei, împreună cu famenul Indis și cu alții mulți, fiind de doisprezece ani. Apoi s'a mutat din viață Chiril și cu amenințare dumnezească, s'a rânduit Antim. Și de atuncea orice luă dela palat Domna, dă la săraci. Deci cunoscându-se de mai marele famenilor și urmând a se pedepsi se prefăcea că este nebună, și a fost trimisă la Episcopul, ca să se vindece și petrecea împreună cu creștinii. Iară Maximian întorcându-se dela războiul cel împotriva Etiopilor, căută pre Domna, și ne aflându-o s'a amărit și a poruncit să se omoare toți creștinii care lucru s'a și făcut. Atuncea sfânta Domna rădică moaștele sfinților și le îngropă, și cunoscându-se, i s'a tăeă capul.

Intru această zi, sfântul Nicanor Apostolul cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mreja ta Nicanore, lui Dumnezeu Cuvântului celui iubit,

Pre mulți a vânat, cari și după sfârșitul vieții s'au păzit.

Sfântul mucenic Secund de sabie s'au săvârșit.

Stih: Secunde și tu mucenic prin sabie te fă,
Și răsplătirile mucenicești cele prea bune le ia.
Cuviosul părintele nostru Vavila, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Vavila toată greutatea materialnică aruncând,

Materialnic în nematerialnic loc este mergând,
Cuviosul părintele nostru Simon Izvorătorul de mir, ctitorul sfințitei monastiri ce se numește Simonopetra din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Obștească numire către Petru și piatra eră având,

Însă cu mirul Simone al pietrii, ești covârșind.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos :

De tinerii tăi cei din...

Vitându-vă numai la cele stătătoare de acolo Fericiților, cu puterea cea dumnezească v'ați arătat mai pre sus de foc, ca cei trei dumnezești tineri în Vavilon, luminându-vă cu dumnezească lumină.

Defăimând cuvântul tiranului cel fără socoteală înțelepților, împreună și cu prea sfințitele femei, și cu foarte mulți dumnezești prunci, adevărat v'ați adus prinoase întregi Impăratului a toată lumea.

Slavă :

Luminarea cunoștinței lui Hristos purtându-o înlăuntrul sufletelor voastre, cu toată cuceria ați trecut norul cel întunecos al nedumnezeirii cu adevărat, pătimitorilor, și v'ați mutat la lumina cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei :

Mai înaltă te-ai arătat de cât cerurile, născând pre Stăpânul și Dumnezeuul tuturor, căruia nu încetă a te ruga cu deadinsul prea sfântă Curată, să mântuiască pre cei ce cu credință fierbinte întru cântări te laudă.

Peasna 8-a Irmos :

Pre cel ce ai mântuit...

Izvorăsc miruri cu bună mirează dumnezească de tămăduiri moaștele mucenicilor; care gonesc împuțiciunea patimilor, celor ce cu credință te slăvesc cu cântări Hristoașe în veci.

Ărătat-v'ați purtători de chinuri ca niște trandafiri prea frumoși, umblând prin mijlocul focului și cu căldură strigând: Lăudați și prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Voinici și fecioare, bătrâni și tineri, prunci sfinți, și mulțime de femei, au dobândit moștenirea cea de sus, nevoindu-se dimpreună.

Și acum, a Născătoarei :

Iezechiil te-a văzut pre tine ușă încuiată Fecioară, prin care a trecut Iisus, cel ce s'a sălășluit în pântecul tău, și s'a îmbrăcat cu trup din sân-giurile tale, fără amestecare.

Irmosul :

Să laudăm bine să cuvântăm...

Pre cel ce a mântuit în cuptor „pre tinerii cei cuvântători de „cântare, și cuptorul cel cu „văpaia ca de tunet, întru ră-coreală l-a schimbat; pre Hristos Dumnezeu laudați-l, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a Irmos :

Pre norul cel purtător...

Caniște miei de voia voastră
junghiați, v'ați ars împreună,
și ca o jertfă curată v'ați
adus Stăpânului, celui ce s'a
junghiat pentru noi pământenii,
prea biruitorilor mucenici, și
împreună ați luat cununile biru-
inței duple vrednicie.

Împreună cu sfinții prooroci,
cu cinstiții apostoli, cu cetele
celor aleși, și cu sfinții ingeri
stând sfințita mulțime a muce-
nicilor cei cu bună laudă; ru-
gați-vă Domnului să mântuiască
de supărări și de primejdii,
pre cei ce cu bună credință
vă ferim pre voi.

Slavă :

Sfințită pomenirea voastră
strălucește pătimitorilor, mai
mult decât lumina soarelui,
totdeauna gonind întunecul
dracilor, și luminând pre toți
cei ce cu credință și cu dra-
goste, duple datorie, vă feri-
cim pre voi prea fericiților.

Și acum, a Născătoarei :

Ceece ai născut lumina
cea dumnezească care a stră-
lucit din Tatăl, milostivește-te
spre sufletul meu cel întune-
cat de înșelăciunile vieții, și
care s'a făcut batjocură vrăj-
mașilor, și-l învrednicește la

lumina pocăinței cea mântui-
toare, Preacurată, ceea ce ești
fără prihană.

Irmosul :

Pre norul cel purtător de
„lumină, întru carele Stăpânul
„tuturor din Cer ca ploaia pre
„lână s'a pogorît, și s'a întrupat
„pentru noi, făcându-se om cel
„fără de început, să o slăvim
„toți, ca pre o Maică curată a
„Dumnezeului nostru.“

SVETILNA Sfinților.**Podobie :** Femei auziți glas...

Mulțimea de mucenici cu
totul cinstită, și ceata de Dum-
nezeu adunată, a sfinților do-
uăzeci de mii, rugați pre Dum-
nezeu cel ce s'a născut din
Fecioară, să mântuiască de
toate nevoile, pre cei ce vă
cinstesc acum pre voi, și să-
vârșesc pomenirea voastră cea
strălucită, și cu totul luminată.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Pentru lăcomia cea de de-
mult, vai mie! m'am lepădat
de chipul cel mai bun, care
luasem prin dumnezească lu-
crare; iară tu Hristoase ca un
milostiv, împărtășindu-te mie
negrăit, ai luat din partea cea
mai rea, înnoindu-mă pre mi-
ne Mântuitorule, din sângiuri-
rile cele feciorești.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas al 4-lea.

Podoble: Ca pre un viteaz...

Vrând Stăpânul iubitorul de oameni să arate oamenilor bogăția bunătății sale, a luat frământătura lor, s'a născut cu trup și s'a sălășluit în peșteră, ca pre toți să-l facă cerești, înălțând pre cei ce laudă și slăvesc Nașterea lui cea netâlcuită.

Întărindu-vă cu puterea Împăratului tuturor, și tare întrarmându-vă, și împuternicindu-vă întru slăbiciunea firei, nebiruiților mucenici, ați biruit pre vrăjmașul, începătorul răutății; și vă rugați, să se dăruiască lumii pace, și credincioșilor mântuire, ca niște ajutători prea mari.

Întru cuvinte Filoteiu, și în lucrul Doroteu; dumnezeescul Mardonie, și Gorgonie împreună cu Secund, cu Petru și cu Indis, au făcut vitejie, și bucurându-se au biruit taberile vrăjmașului; și acum se roagă, să se apere de toate primejdiile, cei ce cu credință săvârșesc cinstita lor prăznuire.

Slavă, și acum, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Necuprinsă este taina carea s'a săvârșit astăzi în Vitleem;

cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașe, și cel ce eră se face ceeace nu a fost. Feciora naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunului ceresc, dobitoacele înseamnă starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, întru oameni bună voire; fără schimbare este Emmanuil.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podoble: Îngereștile puteri...

Prăznuește astăzi cu bucurie toată lumea, și cerurile se veselesc împreună cu noi, că întrupându-se Ziditorul din Fecioară, în iesle și în Vitleemul Iudeei, acum s'a văzut prunc cu prea slăvire; către carele să zicem: Bine cuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Nou prunc te-ai arătat pentru noi lisuse, răsărind din Tatăl mai 'nainte de veci; vrând să înoști pre toți oamenii învechiți prin călcarea cea de demult; pentru aceasta toți cu mulțămită pururea stri-

găm ție: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Stih: Din pântec mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Lăudat-au pre Hristos carele a venit din Fecioară, munții și dealurile, văile și câmpii, și steaua din Cer l-a arătat filozofilor, fiind culcat ca un prunc în peșteră, îmbrăcat cu trup de rob, căruia strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Slavă, glas și Podobie aceleași.

Ce este această multă și neasemănată sărăcie a ta, prin carea s'a îmbogățit Adam de cele dumnezeesti? strigă Fecioara, fiind în brațe pre Emmanuil Dumnezeu și Ziditorul, carele a luat trup dintr'însa; către carele strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Și acum, a Născătoarei.

Prunc s'a născut de bună voie, cel ce este mai 'nainte Impărat veacurilor și Fiu ni s'a dat nouă. Ascultați limbilor, Israile ia în urechi; cunoașteți și vă biruiți, că cu noi este cel ce va suptia și va vântură de pre pământ toată împărăția și stăpânirea, care nu se va pleacă lui.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 4-a și 5-a pe 6. Prochimen: *Tu Doamne ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac...*
Stih: *Mântuește-mă Doamne că a lipsit cel cuvios.* Apostolul către Romani: *Fraților, legea Duhului vieții întru Hristos Iisus...*
 Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată dau vouă putere...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfinții prunci patru spre zece mii cari s'au ucis de Irod în Vitleemul Iudeei, pentru Hristos: și **prea-cuviosul părintele nostru Marchel**, egumenul monastirei celor neadormiți.

La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, glas al 4-lea

Podobie : Ca pre un viteaz...

Comoara cea ascunsă căutându-o cel prea fărădelege, astăzi a jertfit pre pruncii cei fără de răutate; și Rahil eră fără de mângâere, văzând junghiarea cea fără dreptate, și moartea cea fără vreme, și a plâns durându-o la cele din lăuntru; dar acum se veselește pentru ei, văzându-i în sânurile lui Avraam.

Pre Impăratul cel fără ani, carele s'a făcut supt ani, îl căută împăratul cel fărădelege, și neaflându-l să-l omoare, a

secerat mulțimea pruncilor, cari nu știau de răutate; pre cari i-a făcut mucenici și cetățeni împărăției celei de sus; cari surpă nebunia lui în veci.

Născându-te tu Doamne cel mai 'nainte de veci, din Fecioară, și pentru bunătate făcându-te prunc, ți s'a adus ție prin sânge ceată de prunci mucenici, fiindu-le sufletul luminat și neturburat; pre cari duple dreptate i-ai sălășluit în locașurile celor vii, pierzând răutatea lui Irod și nebunia lui cea crudă.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul și Podoble aceleași :

Pildă înfrânării călugărilor te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu Marche, izvod de nevoință și stâlp de smerenie ridicat dela pământ către Cer; adevărat păzitor curăției și liniștei celei adevărate; bărbăției stâlp însuflețit, și îndreptător adevărat spre bunătăți.

Indreptându-te spre socotința cea mai bună părinte Marche, ai trecut cu vederea toate cele pământești și trecătoare, și încă fiind cu trupul pre pământ, ți-ai agonisit viețuire fără materie, slăvind pre Hristos. Pre carele roagă-l să se mântuiască din stricăciune și din primejdii, cei ce cu credință să-

vârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Intraripatu-ți-ai sufletul și trupul cu dumnezeștile bunătăți, o Marche, și te-ai făcut părtaș celor fără de trupuri, arătându-te neîmpărtășit cu cele de veselie ale pământului, pentru dragostea Ziditorului tău. Pre carele roagă-l, să se ferească de stricăciune și de primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă a Sfinților, glasul al 8-lea, a lui Andrei Griteanul.

Irod cel fărădelege văzând steaua în toată lumea mai minunată, se turbură, și răpiă prunci sugători de lapte din brațe de maică, iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugă pietrei, zicând: Priimește Maică cu prunc; și muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeă acea comoară, carea o a vestit steaua, filozofii se închinău, Doamne slavă ție.

Și acum, a praznicului asemenea: a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirele praznicului glas al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Înfricoșată taină văz; că Dumnezeu carele cuprinde în palmă toată lumea, se cuprinde cu trup în ieslea celor necuvântătoare și se înfașe în scutece, cea ce înfășură marea cu negură.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Dumnezeu cel neîtrupat se intrupează, și ia început, și cel plin acum se deșartă în peșteră mică din Fecioară; și prunc se apleacă cu lapte, cel ce hrănește toată suflarea.

Stih: Din pântec mai înainte de luceafăr te-am născut.

Șaltă păstorii de Nașterea lui Hristos, și-l slăvesc împreună cu îngerii, și steaua vestește, filozofii se închină, și oamenii mântuindu-se, slăvesc pre Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă a Sfinților, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Născându-se Iisus în Vitleemul Iudeei, stăpânirea Iudeilor a încetat; să salte pruncii, cari s'au junghiat; pentru Hristos, Iudeea să se tânguiască că în Ramă s'a auzit glas

de plângere. Rahil plânge pre pruncii săi precum este scris; că Irod cel fărădelege omorând pruncii plinește Scriptura, umplând Iudeea de sânge nevinovat; pământul se roșia de sângele pruncilor, iară Biserica cea din limbi se curățeă tăinuit, și se îmbracă cu podoba; că a venit adevărul, Dumnezeu s'a arătat celor ce șed în umbră, născându-se din Fecioară, ca să ne mântuiască pre toți.

Și acum a Praznicului, asemenea a lui Ioan monahul:

Doamne venit-ai în Vitleem, și în peșteră te-ai sălășluit; cea ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai culcat; pre carele te încunjură oștile îngerești, împreună cu păstorii te-ai smerit. Ca să mântuești neamul nostru ca un milostiv, slavă ție.

Troparul Sfinților, glasul 1-lu:

Pentru durerile sfinților cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne, și toate durerile noastre le vindecă iubitorule de oameni, rugămu-ne ție.

Slavă, a Cuviosului, glas al 8-lea:

Intru tine Părinte cu osârdie...
Caută la sfârșitul cărții.
Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului și al Sfinților, Slavă, al Cuviosului.**

Și acum, tot al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mielușelul lui Dumnezeu, dând lumii mântuire. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele toate îl slăvesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cer te-ai arătat mie astăzi pământule; că pe tine se naște Făcătorul, și în iesle se culcă în Vitleemul Iudeei; împreună cu îngerii îl laudă și păstorii neîncetat: Slavă întru cei de sus și lumii pace, că filozofii au văzut steaua călătorind, și degrab alergau înainte, ca să-și aducă darurile: aur, smirnă și tămâe, ca unuia ce este Dumnezeu tuturor, Impărat veșnic și Ziditor a toată lumea; carele în peșteră s'a arătat oamenilor pentru îndurarea sa.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al sfinților prunci pe 4, și al Cuviosului pe 4.

CANONUL pruncilor.

Al căruia acrostih la Grei este acesta:

Incununez cu cuvinte pruncești jertfele lui Hristos,

Peasna 1-a, glas al 8-lea Irmos:

Celui ce a sfărâmat...

Cu vărsarea sângiurilor a împodobit astăzi Biserica lui Hristos, pruncii cei cu totul laudați, fiind străluciți cu credința.

Biserica lui Hristos, culegând astăzi sângiurile ca niște flori bine înflorite, din ramurile cele de curând odrăslite, cu veselie se bucură de dânselle și se împodobește.

De față se înfruntează de prunci astăzi nebunia lui Irod; că fără dreptate a scos la iveală trufia răutăței lui.

A Născătoarei.

Roagă totdeauna Născătoare de Dumnezeu, pre cel întrupat din tine, cu economie negrăită, să mântuiască pre robii tăi de toate relele.

ALT CANON ale Cuviosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Luând viață cerească pre pământ, și părăsind toate ale pământului, te-ai unit cu cei fără de trup, și petreci îm-

preună cu dânșii, și te îndulcești de privirea cea nematerialnică, și de bucuria cea veșnică.

Dela Dumnezeu luând cunoștință adevărată și negreșită Părinte, l-ai căutat prin viață cinstită, Marcheale, și i-ai slujit lui cu fapte bune îndumnezeite.

Slavă :

Noian bunătăților te-ai arătat Cuvioase, umblând pre calea cea strâmtă, uscând cu postirea înecările patimilor, și neudându-te de păcate, ai intrat la liman neviforată.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezească întărire și părete nesfârșit, pod înțelegător, și turn neclătit, anghiră și acoperemânt, prin care toți suntem păziți de primejdii, pre tine te știm arătat cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce...

Toți credincioșii să cinstim pre pătimitorii, ca pre cei de o vârstă și mucenici ai lui Hristos Dumnezeu nostru, și ca pre niște surpători ai lui Irod și întărire credinței, și nouă zid nesfârșit.

Veselească-se astăzi tainic Biserica, că se înfrumusețează

luminat cu sângele pruncilor, ca cu porfiră și cu vison; neîncetat slăvind pre Hristos biruitorul și Dumnezeu.

Picați norilor dulceață de veselie pre pământ, că din nor de lumină a răsărit Hristos în peșteră trupestă, născându-se mai pre sus de tot gândul.

A Născătoarei :

Fecioară ai născut, ceea ce ești neispită de nuntă, și Fecioară ai rămas Maică fără mire, Născătoare de Dumnezeu Marie; roagă-te lui Hristos Dumnezeului nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos :

Cela ce ai întărit tunetul...

In livedea ostenelelor cu minte ai intrat Părinte, și din florile bunătăților culegând cele mai alese, ți-ai arătat inima ca un fagur de miere strângător, cu postirea.

Ărătat-te-ai întru ajutor săracilor și ispitit întru milă, și risipind avuțiile cele nerisipite ale inimii tale, ai cules dreptate stătătoare, Marcheale.

Slavă :

Cu tăria sufletului întrarmându-te gânditorule de Dumnezeu, împotriva vrăjmașilor celor înțelegători, taberile lor

ai tăiat întru putere, și te-ai încununat cu biruință Marcheale.

Și acum, a Născătoarei :

Din tine s'a arătat fără de tată, Domnul, cel fără Maică, mai 'nainte de veci. Se zidește mai pre sus de fire, și dăruiește celor din Adam renaștere de îndumnezeire, Fecioară neispită de nuntă.

Irmosul :

Cela ce întărești tunetul și „zidești duhul, întărește-mă „Doamne, ca să te laud pre tine „adevărat, și să fac voia ta; „că nu este sfânt afară de tine „iubitorule de oameni.“

Condacul și ICOSUL praznicului.

Sedealna sfinților prunci, glas al 4-lea.

Podobie : Arătat-te-ai astăzi...

Celui ce s'a născut astăzi din Fecioară, ca unui Făcător și Impărat, se aduc acum junghieri bine priimate, oastea pruncilor jertfită, înaintea lui Hristos prin credință.

Slavă, a Cuviosului, glas al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Cu cărbunele curățindu-ți mai 'nainte sufletul, ți-ai întărit trupul spre puterea nepățimirei, părintele nostru Marcheale. Pentru aceea te-ai arătat locaș dumnezeesc, gonind boalele și luminând pre cei ce cu credință se apropie către tine și te laudă.

Și acum, a praznicului, glas al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'a împăratul Irod cel cumplit înțelegând și căutând pre cel ce s'a născut pre pământ, pre Impăratul cel nou Hristos; și fiind cuprins de frică și de multă temere, trimite oaste cu mânie, să ucigă pruncii în Vitleem, ispitindu-se să ucigă împreună cu ei pre Ziditorul, carele a sărăcit pentru milostivire. Că a venit din pantecele Fecioarei, vrând să mântuiască neamul nostru.

Peasna 4-a Irmos :

Auzit-am auzul tău Doamne...

Acum s'a plinit proorocia Ieremieii, carea a vestit mai 'nainte săvârșirea pruncilor în Ramă.

Acum vă veseliți în Rai sfinți prunci, arătându-vă sfârșitul prin sânge pentru Hristos.

A Născătoarei :

Maică fără prihană binecuvântată curată Fecioară, pre cei ce te laudă păzește-i de toată nevoia.

Alt Canon Irmos :

Auzit-am Dumnezeu auzul tău...

Întărir du-ți picioarele sufletului tău pre piatra bunătăților, ai împiedecat pașii patimilor Părinte și ai ajuns la calea păcii.

Slavă :

Oile cele cuvântătoare ale turmei tale, ca un izvor cu patru râuri din Edem, și ca o gârlă au străbătut, adăpând toată lumea prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind în pântec pre dumnezeescul Cuvânt, ai născut cu trup pre cel veșnic, mai pre sus de cuvânt, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceea ca pre o Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoștinței...

Născându-se cu trup în Vitleem Ziditorul și Împăratul veacurilor, a încununat astăzi pătimirile pruncilor cu cununi.

Credința pruncilor astăzi a încetat nedumnezeirea cea veche a lui Irod, și turma lui Hristos o a luminat.

A Născătoarei:

Ărătându-te mai cinstită decât Heruvimii, Fecioară prea laudată, roagă-te Fiului tău, să mântuiască sufletele celor ce te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne...

• **•** Cei ce pătimesc în noianul boalelor celor nevindecate avându-te pre tine liman fără

valuri Marcheale, scapă de furtună și se adăpostesc spre sănătate liniștită, cu credință.

Slavă:

Izvorât-ai untdelemn săracilor Cuvioase, și candela sufletului tău păzindu-o neadormită prin focul Duhului, ai ajuns la lumina și la viața cea de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Cu raza rugăciunii tale Născătoare de Dumnezeu curată, luminează întunecarea sufletului meu, ca ceea ce singură ai răsărit pre luminătorul Domnul, și Soarele slavei Hristos.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Lipsindu-se dela tățele cele de maică sfinții prunci, s'au alcătuit cu Hristos, și au luat cununi nestricăcioase.

Veseliți-vă popoarelor duhovnicește, că s'a adunat ceață de prunci, nu cu lapte hrănită, ci cu credința lucrată.

A Născătoarei:

Ceeace singură prin cuvânt ai născut pre Cuvântul cu trup, rugămu-ne, izbăvește de cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Ca un pom bine înflorit,

te-ai sădit în mijlocul Bisericei Cuvioase prin postire, și prin dogme ai odrăslit roduri, prin care se ard până la cenușă neghinele lui Arie.

Slavă:

Lăudând pomenirea ta du-pre vrednicie, cinstim mormântul tău; moaștelor ne închinăm, și țărâna o cinstim cu credință, prin carea cerem vindecarea boalelor Marcheale.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul tău Fiu prea sfântă, a tăiat blestemul carele a odrăslit în Raiu, și deschizând oamenilor cărarea lemnului vieții, le-a izvorât binecuvântarea.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, și viforul greșelilor mă turbură, și „întru adâncul deznădăjduirii „celei silnice mă surpă; ci tin- „de-mi și mie mâna ta cea „tare ca lui Petru, o Indreptă- „torule! și mă mântuește“.

CONDAC, glas al 4-lea.

Podoble: Arătat-te-ai astăzi...

Steaua pre maghi i-a trimis la cel ce s'a născut; și Irod nedreaptă oaste a trimis cumplit, gândind să ucigă pre cel ce s'a culcat în iesle ca un prunc.

Alt CONDAC glas al 6-lea.

Podoble: Plinind rânduiala...

În Vitleem la Impăratul cel ce s'a născut, maghii dela răsărituri cu daruri au venit, povățuiți fiind prin stea din înălțime; dar Irod s'a turburat, și a secerat pre prunci ca niște grâu, temându-se că stăpânia lui va cădea curând.

ICOS.

Ca un soare al dreptăței ne-ai stălucit nouă, celor din întunerecul vieții; și născându-te Mântuitorule în Vitleem ca un om, ai arătat lumii stele noi, pre cei ce au strălucit cu raza luminei celei negrăite; că sfinții prunci strălucesc morți ca și cum ar fi vii. Pre cari cu dragoste lăudându-i cu cântări îi mărim, cinstind dumnezească pomenirea lor, și pre Hristos rugând, ca pre cel ce mântuește pre cei ce-i cântă cu credință

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinților patru sprezece mii de prunci, cari s'au ucis de Irod.

Stih: Prin sabie a omorât pre ai maicelor prunci,

Vrăjmașul Pruncului celui făcător de prunci.

În a douăzeci și nouă se tăiau,

Pruncii cei ce peltigeau.

Poruncind Irod împăratul Iudeilor maghilor, ca să se întoarcă să-i spue pentru împăratul ce s'a născut, pre carele îl însemnă steaua cărea ei au urmat, ca să se închine și el cu dânșii, și zicându-le lor îngerul, să nu se întoarcă pre la Irod, și să

meargă pre altă cale în țara lor; și făcând ei așa, văzu Irod că fu amăgit de dânșii, și se mânia foarte, și socotind foarte cu amăruntul vremea stelei ce s'a ivit, și trimițând ostași, a omorât pre toți pruncii Vitteemului, și de prin prejurul lui, de la doi ani și mai mici, socotind în gândul său, că de va ucide pre toți pruncii, fără de greșală va pieri și acela ce va să împărătească. Dar în zadar s'a trudit nebunul și nepriceputul, necunoscând că om nu poate să oprească șfatul lui Dumnezeu. Ci acelora se făcu pricină a moșteni împărăția cerurilor, iară lui își făcu pricină a moșteni munca de veci.

Intru această zi, pomenirea tuturor creștinilor fraților noștri, cei ce s'au săvârșit de foame și de sete și de sabie și de frig Și se face soborul lor în Halcopratia la biserica prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, unde este sfânta raclă.

Stih : Tu Mântuitorule a se mântui toți oamenii voind,

Spre aceasta chipuri prea înțelepte ești meșteșugind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchel, egumenul mănăstirei neadormiților.

Stih : Spre nedormire toată vremea vieții tale dând,

Marchele dormi puțin acum în mormânt.

Acest prea cuvios părintele nostru Marchel, eră din cetatea Apamia, carea se află în a doua Sirie, din neam slăvit și luminat. Care petrecu toată învățătura filozofiei, și ca o nimică socotindu-o, își lăsă moșia, și se duse la Efes, și priimindu-se acolo de niște creștini evlavioși; și intrând într-o mănăstire, și petrecând bine spre nevoință, se duse de află pre sfântul Alexandru la mănăstirea neadormiților, aflând de cea dumnezească și înalta lui petrecere. Deci petrecând la cea mănăstire, și întrecând pre toți cu cea din toate zilele procopseală, ce făcea spre fapta bună, după ce a răposat Alexandru și Iacov, ce urmă aceluia ce fusese egumen, luă acesta păstoria mănăstirii, arătând și cu Darul lui Hristos multă putere de minuni, adormi într-o mănăstire, și se odihni în Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Tadeu mărturisitorul.

Stih : Și Tadeu tare împotriva înșelăciunei a stătut.

Ca cel ce mare mărturisitor s'a văzut.

Acest dintru sfinți părintele nostru Tadeu, s'a făcut mai întâi slugă cuviosului Teodor, care cu împărătească putere a luat mănăstirea Studiților, și o a făcut pre ea chinovie. Iară mai pre urmă l'a slobozit din robie; apoi tunzându-și perii capului său într-o aceeași mănăstire a Studiților, s'a făcut monah, și având petrecere plăcută lui Dumnezeu, a fost iubit de toți. Acesta se zăbovea în posturi și în multe privegheri. Avea înfrânarea limbei sale, avea luarea aminte la dumnezeestile cuvinte, se culcă pe pământ. Eră foarte ascultător, și cu mare sărăcie, căci nimic alt avea fericitul decât hainele ce purta. Și fiindcă atunci după slobozirea lui Dumnezeu, împărătea rău credincioșii luptătorii de icoane împărați: Mihail zis Travlul, și fiul său Teofil; pentru aceasta toți pravoslavnicii episcopi și egumeni ai monastirilor, unii erau închiși prin închisori, iar alții prin izgoniri. Deci unul dinre aceștia eră și marele nevoitor Teodor, stăpânul și egumenul cuviosului acestuia Tadeu. Deci odată s'a dus împreună cu sfântul Teodor, și Cuviosul acesta la palatul împărătesc; și fiindcă s'a aprins de dumnezească râvnă, a muștrat pre rău credinciosul împărat, înaintea boerilor singlitului. Iară împăratul a poruncit, ca sfânta Icoana Mântuitorului să fie adusă acolo, și să o pue pre pământ; iară Cuviosul să fie ținut tare de bărbați vărtoși, și să fie pus preste sfânta Icoană, și așa stând acolo nemișcat să o calce și fără să voiască.

Deci aceasta făcându-se, vezi, a zis tiranul către Cuviosul: Vezi cum ai călcat în picioare Icoana Hristosului tău; deci pleacă-te la cuvintele mele. Atuncea cel într-o adevăr luminat cu sufletul, a răspuns către el: Eu, prea rău credinciosule tirane și plinule de toată necurăția, n'am făcut aceasta din voința mea, să nu fie, căci aceasta a stătut aflare a vicleniei tale, și nedreptei judecăți. Iară eu mai ales mă închin sfintei Icoane a Hristosului și Dumnezeului meu, și o sărut pre ea, și pentru ea aleg să mor

cu osârdie. Din cuvintele acestea mult s'a rușinat spurcatul tiran, și mai ales că s'a ocărat de un prost, și schit cu neamul. Deci a poruncit să se arunce Cuviosul pre pământ înaintea sa, și să fie bătut fără milostivire, și atâta de tare a bătut pre fericitul cu toiege groase, încât toți gândeau că a murit; pentru care l-a și târat pre el afară. Apoi legându-l de picioare, îl trăgeau ca pre un stârv și necurat prin tot târgul, și aruncându-l pre el lângă zidul cetății, spre partea ce eră fântână cu apă, s'au întors și s'au spălat, ca și când ar fi apucat lucru necurat. Iară fericitul Tadeu, toate cele mai sus, bărbătește și cu mulțămită suferindu-le, a mai trăit trei zile, și după aceasta s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, innoirea bisericii sfinților patruzeci de mucenici aproape de Halcutetrapil.

Cuviosul părintele nostru Veniamin cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cu cei ce în bătrânețe bune vieața și-au lăsat.

Și pre bunul Veneamin să-l împreună arătat.

Cuviosul părintele nostru Atinodor, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lui Atinodor dela mine cuvântul este dăruire,

Căci dumnezeescului bărbat și mort i se cuvinei cuvântare.

Cuviosul Gheorghe episcopul Nicomidiei, făcătorul oarecăroră cântări, Canoane și Tropare, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Prăznitorul lucrurilor celor mai pre sus de minte.

Gheorghe dăntuește acum, împreună cu îngerii, Cuvinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Cela ce pre pământ ai minunat cu Darul pre sfinții tăi prunci, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Cela ce ai arătat pre pruncitari biruitori tirăniei vrăjma-

șului, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Cela ce te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, și întru dânsa ai zidit din nou pre Adam, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Fulgeră luminat ca soarele pomenirea ta, luminând pre toți cei ce strigă: Binecuvântat cela ce singur ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Călugărilor ești întărire și pildă, credincioșilor podoabă Cuvioase, celor ce strigă: Binecuvântat cel ce singur ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te limanul pocăinței cel ne înviforat, la care năzuind Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Binecuvântat cel ce singur ești Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a Irmos:

Pre Impăratului slavei...

Pre cela ce a încununat din Cer pre prunci și pre Irod l-a umplut de rușine, lă-

udați-l preoți, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Pre Cel ce a rumpt semeția lui Irod și a mântuit mulțimea pruncilor, laudați-l preoți, popoarelor prea înălțați-l întru toți vecii.

Născătoarei;

Ca pre ceea ce este scaun prea cinstit și prea înălțat, al celui prea înalt, să o laudăm popoarelor, pre ceea ce singură după naștere este Maică și Fecioară.

Alt Canon Irmos:

De carele se spăimântează..

Ca o lumină neadormită a postirei, să se laude cuviosul Marchel, ca un păzitor curăției și temelia rugăciunii; și ca un stâlp al smereniei prin care întărindu-ne toți strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să salte astăzi păstorii cei mai mari ai sihastrilor, să bată din mâini cu bucurie cetele călugărilor, să se veselească cetele cinstitei biserici, întru pomenirea lui Marchel, și să strige: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara a născut pre cela

ce l-a spus mai 'nainte Isaia; toiagul lui Iesseiu a odrăslit fără sămânță, năstrapa a încăput pre cela ce a dat mana; că pre tine prea cinstită pruncă neispită de bărbat, însemnându-te mai înainte proorociei, te laudă ca pre o curată Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

De carele se spăimântează „îngerii și toate oștile, ca de „Făcătorul și Domnul, laudați-l preoți, slăviți-l tineri, bine-l cuvântați popoare, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cu gând de bună voie făcându-te prunc Hristoase Dumnezeu, ai dăruit putere bărbătească pruncilor, ca să surpe semețiile vrăjmașilor.

De toată veselia s'a umplut Efrata, și Rahil dăntuește cu credință, aducând lui Dumnezeu jertfă pre prunci, ca și Avraam.

A Născătoarei:

Binecuvântă-mu-te pe tine Dumnezeu lui Israil, carele te-ai arătat lumii din Fecioară, și ai înălțat cornul nostru.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce a arătat...

Având noian de milostivi-

re Marche, ai mântuit pre ucenicii tăi, cari pătimeau în vi-
forul patimilor, și i-ai adăpostit
la liniște cu rugăciunile tale.

Slavă :

Dăntuește oastea celor fără
de trup și neamul omenesc,
de Dumnezeu însuflăte, întru
pomenirea ta, povestind mul-
țimea bunătăților tale și minuni-
le cele înfricoșate.

Și acum, a Născătoarei :

Cu nașterea ta Fecioară
ne-am îndumnezeit credincioșii,
că porți ca pre un prunc și
aplecă pre Dumnezeu hrănito-
rul tuturor, pre cel de o slavă
cu Tatăl, o minune streină!

Irmosul :

Pre cel ce a arătat Dătă-
torului de lege, în munte și
„în foc, și în rug, nașterea pu-
rura Fecioarei, spre mântu-
irea noastră a credincioșilor,
„cu cântări fără tăcere să o
„slăvim“.

SVETILNA.

Podobie : Crucea este păzitoare...

Fiind Irod vrăjmaș lui
Dumnezeu, trimițând ticălosul,
a secerat holda cea verde a
pruncilor necoaptă; iară pre
Domnul, carele s'a născut, ne-
putând să-l omoare, se umple
de toată rușinea.

Altă Svetilnă :

Vitleeme nu te întristă, ci
te veselește pentru omorârea
sfinților prunci, că s'au adus
Stăpânului Hristos jertfă desă-
vârșit; că junghiindu-se pen-
tru el, împreună cu dânsul
împărătesc.

Slavă asemenea :

Săltările trupului prin toată
postirea le-ai adormit, purtă-
tătorule de Dumnezeu; și ai
rânduit la monastirea ta să se
săvârșească slavoslovie cu ne-
încetată priveghere în toată
noaptea Marche, spre lauda
lui Hristos, Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Pre pământ pace și întru
oameni bună voire, s'a făcut
Născătoare de Dumnezeu. In-
gerii dăntuind strigă întru cele
din înălțime: Slavă ție celui
ce nespun te-ai născut, în Vi-
tleem din Fecioară.

LA HVALTIE

Stihirile pe 4. glas al 8-lea.

Podobie : O prea slăvită minune...

Vai de orbirea lui Irod! că
revoltându-se împotriva lui
Dumnezeu, carele s'a făcut
prunc cu trup, își varsă mâ-
nia asupra pruncilor Vitleemu-
lui, și pre toți îi dă sabiei omo-
rătorilor, socotind să lipsească
de viață pre pricinuitorul vi-
etei lor, cu sângele junghierei,

pierzătorul cel cumplit al neamului firei.

De două ori.

Maghii de la Persida ajungând la Ierusalim, au turburat pre Irod și nebunindu-se ticălosul, a junghiat pre prunci, și ca niște struguri s'au adus lui Hristos, măcar că s'au smuls dela țitele maicelor, tinerii mucenici cari au spăimântat pre Irod. Pentru aceea rugați-vă lui Hristos cu credință, să ne izbăvim noi.

Rahil își plânge pruncii, și în Ramă se aude mare glas, Irod se nebunește și se turbură cel fără Dumnezeu, Ioan fuge în munți, piatra priimește pre maică împreună cu fiul și Zaharia se omoară în biserică, iară Hristos fuge, lăsând pustii locașurile jidovești.

Slavă glas al 8-lea :

Irod cel fărădelege văzând steaua cea în toată lumea minunată, se turbură, și răpește pruncii sugători din brațele maicelor lor. Iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugă pietrei zicând: Priimește maica cu prunc! Muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeă comoara, care o vesti-se steaua; maghii se închinău, Doamne slavă ție.

Și acum, glas același :

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimi și s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Sfinților prunci, glas 1, a lui Chirprian.

La Nașterea ta cea prea curată Hristoase Dumnezeule, s'au făcut întâi pruncii jertfă; iară Irod vrând să te prinză pre tine cel nepipăit de mână, n'a cunoscut că aduce ție ceată de mucenici. Pentru aceea te rugăm, pre tine carele te-ai făcut om, să mântuești sufletele noastre.

Stih : Minunat este Dumnezeu intru sfinții săi.

Glas al 2-lea :

La urechile Domnului Savaot a intrat junghierea voastră cinstiților prunci, că pentru dânsul v'ați vărsat sângele, și în sânurile lui Avraam vă odihniți; și răutatea lui Irod în veac o ați lepădat, cu puterea lui Hristos celui ce s'a născut.

Stih : Sfinților celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale.

Glas al 3-lea :

Vrătă a fost uciderea de prunci a lui Irod, pentru vărsarea de sânghiuri ce a făcut,

și cinstită este junghierea pruncilor, ca unii ce au fost de o vârstă cu Hristos, jertfindu-se mai 'nainte, și pătimind mai 'nainte junghierei celei nouă; nu plânge Rahil pre prunci, aducându-ți aminte de sânurile lui Avraam, unde este locașul tuturor, celor ce se veselesc.

Slavă, a Cuviosului, glas al 5-lea:

Cuvioase Părinte, n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul și trupul de patimi ți-ai slobozit, și pre tine însuși te-ai gătit lăcaș Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălășluire întru tine a făcut, și Treimei celei de o ființă slugă făcându-te propoveduitorule de lucruri mari Marcheale. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului asemenea a lui Ioan monahul.

+ Maghii împărații Persilor, cunoscând arătat pre Impăratul ceresc, cel ce s'a născut pre pământ, povățuiți fiind de stea luminată, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: aur, tămie și smirnă, și căzând s'au închinat, că au văzut în peșteră prunc culcat, pre cel fără de ani.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduală și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 7, pe 4, și ale pruncilor, Peasna 6 pe 4. Apostol către Evrei: *Fraților, cela ce sfințește, și cei ce se sfințesc, dintru unul sunt toți...* Evanghelia dela Matei: *Iară după ce s'au dus maghii...*

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfânta muceniță Anisia, și cuviosul Zotic preotul și hrănitorul de săraci.

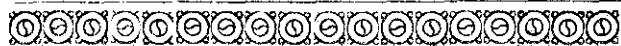
Intru această zi, cântăm și slujba cuvioasei Melaniei, pentrucă în 31 de zile, se odăvește praznicul Nașterii lui Hristos.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas al 4-lea.

Podoble: Ca pre un viteaz...

Cu razele fecioriei fiind luminată prea slăvită, cu luptele muceniei, ai strălucit; că nesupuindu-te a te închină soarelui, ai suferit nedreaptă junghiere, și roșită fiind cu sângele tău, ai stătut înaintea lui Dumnezeu și Stăpânului, purtând cunună Anisie; fiind strălucită cu luminările cele ce se trimit de acolo.

Ărătând dragostea cea din inimă, udai pământul cu lacrimi de umilință, slăvită Anisie, și cu părul capului ștergeai cele de supt picioarele lui Hristos, socotindu-l ca și cum ar fi de față, văzând mai 'nainte pre acela de carele ai dorit, și cu

gândul atingându-te de picioare, cu vederea dumnezească, ți-ai luminat sufletul.

Și averea risipindu-o și pre săraci îndestulându-i, te-ai logodit prea curatului tău Mire nestricată, și ca o zestre ai adus lui pâraie de sânziuri prea slăvită, și râvnirea patimei care a răbdat însuș cel prea înalt; carele te-a sălășluit în dumnezeasca cămară, pre tine pururea pomenită Anisie, ca pre o purtătoare de nevoință și mucenită.

Alte Stihiri ale cuvioasei Melaniei, glas același.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Țeeace te-ai unit cu cetele îngerilor, când te-a aprins dorul cel dumnezeesc, și te-a plecat a zbură mai pre sus de cele văzute, prin nepătimire și curățire, atuncea ai vânat pre bărbatul tău cu cuvinte pleacătoare spre Dumnezeu, ca să se lepede de turburarea vieții cea nestatornică și pieritoare; drept aceea dimpreună cu el ai aflat viața cea veșnică și desfătarea, Melanie; rugându-te Stăpânului, să se mântuească sufletele noastre.

Țeeace ai poftit viața îngerilor, când ai defăimat dezmiardarea cea îndulcitoare, petrecând întru postire, în priveghere, în zăcere pe pământ

și în curăție atuncea te-ai făcut vas prea curat al dumnezeescului Duh, împodobit de la El cu daruri luminate prea înțeleaptă. Drept aceea ai tras mulțimea către râvna cea dumnezească și o ai adus Melanie Stăpânului și Mântuitorului sufletelor noastre.

Țeeace ești înfrumșetată cu podoabele bunătăților, când ai plinit cuvântul cel de mântuire, risipind ai dat mulțimea aurului tău săracilor și lipsiților; atuncea ai luat bogăția cea cerească, îmbogățindu-te cu dreptatea în veac, cu nestricăciunea și cu mântuirea, prea cinstită. Pentru aceea cinstim adormirea ta, și cu dragoste te rugăm: Roagă-te Ziditorului, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Si acum, a praznicului glas al 4-lea a lui Ioan monahul.

Dumnezeu după Nașterea
+ Să se bucure cerurile și pământul să se veselească, că astăzi cu adevărat s'a făcut o adunare îngerilor și oamenilor; o minune! cel nevăzut se vede, cel neîncăput se încape, cel fără început se începe Fiul, lui Dumnezeu se face fiu omului, Fecioară neispită de bărbat se vede Maică lui Dumnezeu și Maica după naștere se află Fecioară. Cuvântul Tatălui cel

ce s'a întrupat, este culcat în iesle, și păstorii binevestitori se fac părtași tainei, maghii dela răsărit au adus daruri, și povățuiți de stea, s'au închinat Mântuitorului celui ce s'a născut. Cu carii și noi dimpreună iubitori de praznic, deschizând cu râvnă comorile inimei, să aducem fapte bune, credință, nădejde, dragoste, ca aurul, ca tămâia și ca smirna, strigând către dânsul glasul celor fără de trupuri: Slavă lui Dumnezeu celui dintru înălțime și pre pământ pace, întru oameni bună voire; celui ce a venit să mântuiască neamul omenesc din stricăciune.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glas al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Maghii împărații răsăritului au adus daruri, închinându-se celui ce a strălucit din Fecioară Impărăteasă, Dumnezeul tuturor și Ziditorul, și Impărat adevărat; către carii spăimântându-se, zicea cea cu totul fără prihană: Spuneți-mi voi, cei ce vă închinați focului și soarelui, și umblați întru întunec, cum ați cunoscut că a luat trup, cel ce luminează toate mai pre sus de pricepere? Și se naște în peșteră pre pământ, și pentru milostivire dă lumii mare milă?

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dea dreaptă mea, până ce voi pune pre vrăjmeșii tăi așternut picioarelor tale.

Răspuns-au filozofii către Curata: Noi urmând cuvintelor lui Valaam, păzeam să vie răsăritul unei stele luminoasă și curată; și deci văzându-o arătată de curând neobișnuită îndreptându-ne de ea, nune-am lenevit a face călătoria. Dar cine este acesta; pre care îl ții în brațele tale ca pre un prunc? Cum te-ai învrednicit să slujești la o taină ca aceasta, cinstită prea sfințită? Prin care lumea a aflat mare milă.

Stih: Din pânțele mai înainte de luceafăr te-am născut.

Voiu spune vouă, cari mă întrebați cele mai pre sus de cuvânt și de tot cugetul, a zis Fecioara către maghi: Pre voi vă văz că ați venit din porunca Pruncului meu. Nouă și minunate, precum vedeți, sunt lucrurile; că cel ce se înțelege împreună cu Tatăl fără de ani de bună voie s'a îmbrăcat cu sărăcia mea, ca să îmbogățească pre cei ce au sărăcit din neascultare, și au pierdut petrecerea din raiu, cea dumnezească. Insuș acesta este cel ce dăruște mare milă.

Slavă, și acum, asemenea.

Văzând cea cu totul fără

prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'însa ținându-l pre mâini, sărutându-l adese și fiind plină de bucurie, grăia către el: Dumnezeule prea înalte Împărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, și nu pot înțelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încapă în lăuntru o peșteră foarte mică, și aceasta străină? Născându-te și nestricându-mi fecioria, păzind pântecul ca mai 'nainte de naștere, și dând lumii mare milă.

Troparul Muceniței, glas al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, Anisia...

Slavă, al Cuvioasei; glas al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Caută la sfârșitul cărții.

Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului și al Muceniței, Slavă al Cuvioasei.

Și acum, iarăși al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-lu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pre Înțelepciunea și Mintea cea mai 'nainte de veci, pre Fiul cel ce este de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, carele a voit în vremile cele mai de pre urmă a se naște din Fecioară pentru noi ca să mân-

tuiască lumea din suferința răutății vrăjmașului, să-l lăudăm strigând: Slavă Nașterii lui celei duple trup, slavă bunei voințe a lui, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin Nașterea sa.

Slavă, și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mieluşelul lui Dumnezeu, mântuire dând lumii. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, și acum, glas al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioarei tale...

Minune prea slavită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peșteră să se nască trupește din Fecioară pentru noi. Maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, păstorii cu îngerii l-au docsolohit; cu carii și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

După Psalmul 50:

CANOANELE.

Al praznicului cel al doilea, cu Irmosul de 6
și ale Sfintelor două canoane pe 8.

CANONUL sfintei Anisiei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșie...

Trimite-mi lumină, mie ce-
lui ce laud pomenirea ta
cea purtătoare de lumină, prea
lăudată, ceea ce stai înaintea
Tatălui luminilor, gonind cu
bucurie cu rugăciunile viforul
greșelilor mele.

Cu sihăstria ogorându-ți
arătura cea sufletească, lucre-
zi spicul muceniei, păstrându-l
în jîtnițele celui ce a suflat
putere întru tine, fecioară
Muceniță, vrednică de minune.

Cu mâna ta cea bogată
împărțind averea cea vremel-
nică, ai dobândit viață de bo-
găție, carea nici cum nu se
strică, și avuție nepieritoare și
slavă cerească Muceniță.

A Născătoarei:

Din tine cea neispită de
nuntă, astăzi se naște cu trup
Făcătorul a toată lumea, ase-
menea ca noi, și se înfașă în
scutece, cel ce a înfășurat ma-
rea cu negură, Maică pururea
Fecioară.

Alt CANON al sfintei Melaniei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Fiind înnegrit de negrea-
la patimilor, luminându-
mă, curățește-mă inbitorule de
oameni, cu rugăciunile cele
dătătoare de lumină ale cuvi-
oasei Melaniei, și vrând să o
laud, dăruește-mi mie cuvânt.

Cu ferbințeală ai urmat ce-
lui ce pentru tine a răbdă
răstignirea cea de bună voie,
purtând prea fericită pe umă-
rul tău Crucea ta cu dragoste
și ai păzit îndreptările lui.

De dragostea părinților și
de dulceața trupului cu totul
te-ai lepădat, îndrăgind numai
frumsețea cea nepieritoare a
lui Hristos, de carele doresc
toți a se împărtăși Cuvântului,
de Dumnezeu înțeleptită.

Slavă

Lepădând lanțul viețuirii
celei trupești, ai plecat pre
soțul tău a purta pre grumazi
jugul cel dumnezeesc împre-
ună cu tine, și a umbla pre
calea care duce la locașurile
cele fără materie.

Și acum, a Născătoarei:

Cel bogat a sărăcit, îmbo-
gățindu-mă cu Dumnezeirea,
pre mine carele rău am sără-

cit pentru neînfrânarea cea dintâiu, și cel fără de început iată că a luat începere, născându-se acum din Fecioară curată.

Peasna 3-a, Irmos :

Veselește-se de tine Biserica ta...

Iubindu-ți Făcătorul frumsețea sufletului, te-a logodit pre tine luiși mireasă, frumoasă și fără prihană Muceniță.

Iubind patima celui fără de patimă, carele pentru noi s'a omorît cu moartea, cinstită Muceniță mori cu moarte mucenicească.

Ca o junghiere duhovnicească și ca o jertfă curată desăvârșit s'a adus ție Dumnezeu ceea ce a iubit Crucea ta.

A Născătoarei:

Loc te-ai făcut încăput Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l pre el cu trup, ceea ce ești plină de Dar, și cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos :

Nu întru înțelepciune...

Depărtându-te de dorirea celor de jos, toată dorirea voînței tale, cu bună credință, o ai tins numai către cele stătătoare și veșnice, mărită.

Și grăind și tăcând, te-ai arătat învățătoare celor neîntăriți, pildă și întărire sihastriilor; pentru aceea te laudăm pre tine, prea mărită Melanie.

Slavă :

Cu neconținerea rugăciunilor ți-ai îndreptat simțirile cu razele Duhului, și cu totul te-ai făcut în chip de lumină, râvnind viața cea fără materie, fiind în trup Melanie.

Și acum, a Născătoarei.

Cela ce îmbracă Cerul cu nori, de a sa voe se înfașă ca un prunc pre mâinile Fecioarei, vrând să mă răpească din mâna luptătorului.

Irmosul :

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne laudăm, ci întru tine înțelepciunea Tatălui cea ipostatică „Hristoase; că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni.“

Condacul sfintei Melaniei, glas al 4-lea.

Podoble: Cel ce te-ai înălțat...

Luminându-ți-se sufletul cu luminările celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit întru bunătăți, ceea ce ești pururea laudată; că risipind avuția ceea ce se strică în pământ, ai dobândit avuția cea cerească, și în sihăstrie ai

strălucit luminat. Pentru aceea cu dragoste te cinstim pre tine Melanie.

ICOS.

Fugind de cele veselitoare ale lumii, ai risipit bogățiile de zeci de mii de aur, puindu-le în mâinile săracilor cu bună credință, și dumnezeieștile locuri încunjurând, tuturor toate ai fost, petrecând viață întocmai cu îngerii; tuturor împărțind untuldelemn al facerei de bine, ți-ai luminat sufleteasca candelă și intrând cu Hristos, te desfătezi întru dumnezeiasca cămară a împărăției lui. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste Melanie.

Sedealna sfintei mucenițe, glas al 4-lea.

Podoble : Cel ce te-ai înălțat..

Preste patimile trupului împărățind, ai împărățit prin suferinți făcătoare de viață, văpsindu-ți din sângele tău prin buna credință haină nestricată cinstită Anisie. Drept aceea te-ai arătat mireasă fără de prihană Împăratului tuturor. Scapă dar de necazuri, pre cei ce săvârșim cu credință sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuvioasei, glas al 4-lea

Podoble : Degrab ne întîmpină...

Dumnezeieștile porunci săvârșind, cu dragoste risipind, ai împărțit mulțimea aurului la

săraci, și ridicând pe umere Crucea ta Melanie, ai mers împreună cu bărbatul tău cu credință, după Hristos Dumnezeu nostru carele s'a născut cu trup.

Și acum, a praznicului, glas același.

Podoble : Spăimântatu-s'a Iosif..

Veniți să vedem credincioșii unde s'a născut Hristos; să vedem drept aceea, unde merge steaua cu maghii împărăției dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii fluera cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea în Vileemul Iudeei.

Peasna 4-a Irmos :

Ridicat pre Cruce văzându-te..

Urmând urmelor tale celor purtătoare de viață, roaba ta Stăpâne Hristoase, se rănește cu sulița în coaste, și de sabia carea se învârtește, trece nevătămată, lăudându-te pre tine Stăpâne Hristoase.

Strălucind cu razele muceniei, și încununându-te cu cununa nestricăciunei, stai bucurându-te înaintea lui Hristos Mirelui tău, muceniță Anisie prea lăudată.

Cu improtivirile cele mucenicești răsturnând, ai surpat pre cel ce a îndrăznit cu în-

șelăciune la călcâiul Evei cea dintâi, arătându-l neputincios, și bucurându-te, strigai: Slavă puterii tale Doamne!

A Născătoarei :

Cela ce a zidit ființele cele fără materie, astăzi se naște cu trup ca un om din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă puterii tale Doamne!

Alt Canon Irmos :

Cela ce șade în slavă...

Cu înfrânarea omorându-ți poftete trupului, ai avut locuind întru tine însăși Viața tuturor prea cinstită; către carele mutându-te de pre pământ, te-ai sălășluit, îndulcindu-te de împărăția cerurilor.

Mulțimea aurului tău ai împărțit săracilor, și l-ai pus în vistieriile care nici odinioară nu se învechesc, ci-ți păstrează starea prea deplin în veci.

Slavă :

Ăverea milostivirii tale s'a făcut ca un rîu, pururea pomenită, adăpând inimile săracilor, spălând întinăciunea mizeriei, și pricinuindu-ți în ceruri bogăție nerisipită, care nu se deșartă.

Și acum, a Născătoarei :

Supuindu-mă pornirilor pa-

timilor ca un necuvântător, fiind cuvântător m'am asemănat cu animalele. Ci tu ceea ce ai născut pre Cuvântul cel veșnic, nu mă trece pre mine carele totdeauna pătimesc.

Peasna 5, Irmos :

Tu Doamne lumina mea...

Pre tine Doamne știindu-te mucenița ta izvor de mântuire, a băut paharul muceniei cu inimă neîndoită.

O mielușa a lui Hristos! O jertfă bine primită de Dumnezeu, pentru carele ai pățimit! Roagă-te să ne mântuim noi.

Lumină mai luminată te-ai făcut apropiindu-te de lumina cea mare, și luminezi pre cei ce prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină Anisie.

A Născătoarei :

Curgerea stricăciunei a încetat, că Fecioara a născut mai pre sus dn fire pre cel ce a scos din stricăciune firea oamenilor, cea stricăta.

Alt Canon Irmos :

Necredincioșii nu vor vedea...

Chipurile patimilor celor urâte până la sfârșit ștergându-le dela suflet, Curată, ai zugrăvit în el chipurile postirei, curăția și dragostea nefățarnică.

Es o oglindă luminoasă fiind

cinstită, ai priimit feluri de daruri lunate ale Duhului lui Dumnezeu, mărită, și pre credincioși i-ai lumat cu lumina vieții tale.

Slavă :

Cu postirea stingând pârjorul patimilor, ai aprins făclia sufletului, carea te luminează în toată viața și gonește întunerecile dracilor.

Și acum, a Născătoarei :

Fecioara a născut pe Dumnezeu Emmanuil în peștera Vitleemului, pre acela carele a deschis Edemul, care-mi eră închis de demult pentru neoprirea mănărei, prin înșelăciunea șarpelui.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voiu ție cu glas :

Luând cuget bărbătesc în trup femeesc, ai ieșit muciună către lupta vrăjmașilor celor fără de trup, și i-ai omorât cu sabia răbdărei.

Cu vărsarea sângelui ai uscat marea relei credințe, iară Biserica lui Hristos o ai adăpat cinstită Anisie fecioară, lauda pătimitorilor.

Neinnecată și neudată ai trecut furtuna nevoințelor, ocărmuindu-te de mâna celui ce toate le-a făcut cu cuvântul,

și ai ajuns fecioară la limanul mântuirii.

A Născătoarei :

Cel ce a zidit duple chipul său pre om, pentru multa milostivire îl zidește din nou din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin.

Alt Canon Irmos, același.

Cu scânteile dragostei tale celei fierbinte către Domnul, s'au ars toate săgețile cele arzătoare ale păcatelor, și răutatea dracilor s'a pierdut până în sfârșit.

Slavă :

Gândul tău cu unirea cea către cel mai bun îndumnezeindu-se s'a despărțit de dragostea trupului cu voia Atotțiitorului; pentru aceea ai purtat toate ostenelele sihăstriei..

Și acum, a Născătoarei :

Indumnezeeste-mă, Domnul născându-se din Fecioară, se înfașă dând dezlegare păcatelor mele, și încape în peșteră cel neîncăput în toate.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele

„cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

Condacul și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfintei mucenițe Anisia din Tesalonic.

Stih: In coasta dreaptă de moarte impun-gând

Pre Anisia, odrasla coastei lui Adam fiind,
Sulița a împuns pre Anisia,
In coastă în ziua a treizecea.

Aceasta a fost în zilele împăratului Maximian, din Tesalonic, având părinți credincioși și bogați, cari săvârșindu-se, ea însăși se află și cu viața și cu fapta plăcută lui Dumnezeu, care mergând³ la biserică duple obicei, oarecarele ostaș închinător de idoli, o apucă de o trăgea la capiște, și șilind-o ca să jertfească dracilor, ea mărturisî pre Hristos. Ostașul acela pornindu-se cu mânie, (căci îl scui-pase în obraz sfânta muceniță), scoase sabia și o înfipse în coastele ei, și așa fericita muceniță își priimi fericitul sfârșit.

Intru această zi pomenirea cuvioasei Teodorei celei din Chesaria.

Stih: De legătura trupului Teodora s'a dezlegat,

De care și mai 'nainte a se dezlega a dorit.

Această cuvioasă s'a nevoit în monastirea sfintei Annei, ce se zice Righidion; și era pre vremea împărăției lui Leon, tatăl lui Constantin Copronim, fiind de neam strălucit și slăvit; având tată cu numele Teofil, patri-ciu cu dregătoria, iară maică-sa Teodora. Această Teodoră întru mulți ani tânguindu-și sterpiciunea sa, și rugând pre Dumnezeu și pre prea curată³ de Dumnezeu Născătoarea, ca să-i dăruiască fii, a auzit Dumnezeu rugă-ciunea ei și i-a dat darul ce cerea prin mijloci-rea sfintei și cinstitei Annei, maicei Născătoarei de Dumnezeu. Deci născându-se prunca și ajungând le măsura vârstei, s'a adus la Bi-serica sfintei Annei, și a fost primită în monastire ca un dumnezeesc dar, și după-ce cu blagocestie s'a rânduit de către stare-ța, s'a învățat și sfințitele Scripturi. Iară cinstita tânără bine viețuind, n'a suferit vic-leanul diavol a se vedea de dânsa călcat,

ci a îndemnat pre luptătorul de Dumnezeu Leon împăratul, să o ia femei lui Christo-for fiului său, pre carele îl proclamase Ce-sar. Și cu silă și tiranie, smulgându-o din monastire o a silit a merge la Constantino-pol. Și adusă fiind, s'a săvârșit cele pentru nuntă și cămara acesteia s'a gătit; și sco-pul lui Leon acesta eră. Iară Dumnezeu carele oarecând a îngrozit pre egipteanul cel ce turbase împotriva Sarei, și a biruit pre Tiridat, pentru Ripisimia, acesta și pre aceasta neîntinată, o păzește de împărtășire și de amestecare cu logodnicul. Căci nenă-dăjdut Sciții ostășindu-se în părțile apusu-lui, cu grăbire fu trimis mirele, ca să se împotrivescă barbarilor, carele și la cea întâi lovire, a fost dat morței. Atuncea luând deplin încredințare, nestricata mielușa Teo-dora și pre taină despre toți cei din palat luând aur și argint, mărgăritare și haine scumpe, și intrând în corabie, s'a întors la monastire bucurându-se și mulțumind Dum-nezeului a toate. Iară după ce s'a vestit cea pentru ea, viind al doilea fiu al celui cu numele de fiară Leon, și aflându-o tunsă și cu haină zdrențuroasă îmbrăcată, pronia lui Dumnezeu ajutând o a lăsat. Și luând desăvârșit voie și libertate, atâta de mult și-a omorât trupul, în cât i se vedeă și închieturile oaselor sale. Și hrana ei era o unție de pâine și aceasta îi eră pe două sau trei zile, și alt nimic. Iară haină avea una, ce eră de lână. Iară patul ei deasupra eră acoperit cu o treanță de lână, sub care erau așternute pietri, și așa își săvârșă chinuitul ei somn. Adese ori însă și nopți întregi petrecea fără somn. Nu s'a îndestu-lat numai cu luptele acestea, ci și înfășu-rându-și trupul ei cu lanțuri de fier. Așa nevoindu-se întru toate faptele bune, cu toată fapta și cugetul, întru mulți ani, s'a mutat către viața cea neîmbătrânită și fe-ricită.

Intru această zi, pomenirea sfântului mar-tir Fileter.

Stih: Fileter după legea nevoitorilor a pă-timit,

Deși din viață nu ca un nevoitor s'a pris-tăvit.

Viind odinioară împăratul Dioclițian la Nicomidia, în anii două sute opt-

zeci și șase, i s'a făcut lui cunoscut de oarecari Elini, pentru un creștin cu numele Fileter; iară împăratul a trimis îndată și l-a adus înaintea sa, și văzându-l pre el, s'a înspăimântat numai din singură vederea, căci eră sfântul mare cu trupul și frumos. Iară perii capului și a barbei sale erau luminați și străluceau mai mult decât aurul; deci din spaima sa, Dumnezeu, și nu om l-a numit pre el Dioclițian. Și a zis către dânsul: Spune nouă, de unde ești, cum îți este numele, și care-i meșteșugul tău? Iară sfântul a răspuns: În cetatea aceasta a Nicomidiei sunt născut și crescut, și sunt fiu de eparh, sunt și creștin cu credința; iară numele îmi este Fileter.

Atuncea împăratul chemând pre sfântul pre nume, îl măgulea căutând să-l despartă de credința lui Hristos; și încă a început să și vorbească cuvinte hulitoare împotriva Domnului nostru Iisus Hristos. Iară sfântul auzindu-le, îndată ș'a ridicat ochii săi spre Cer, și a zis: Ingrădească-se gura aceea care vorbește hule împotriva Hristosului meu! Și o minune! Indată cu cuvântul, s'a făcut un atât de înfricoșat tunet și cutremur, în cât împăratul cu toți cei ce erau împreună cu el s'au înspăimântat. Apoi duple porunca tiranului, s'a aprins un cuptor cu foc, și întru acela a fost aruncat nevoitorul lui Hristos; întru carele făcând rugăciune sfântul, a împrăștiat focul cuptorului, și cu totul l-a stins, din care cuptor a eșit nevătămat. Această minune văzându-o împăratul, s'a cucerit de sfântul, de frumsețea lui, și de strălucirea neamului său iară mai mult de minunea mai sus zisă. Deci l-a lăsat să trăiască slobod unde va vrea.

Iară când împreună cu Dioclițian au împărățit ginerile său Maximian, în anii două sute optzeci și opt, a fost pârît sfântul către el. Și din poruncă aducându-se înaintea lui, a mărturisit pre Hristos Dumnezeu adevărat, și făcător a toate. Deci mai întâiu a fost bătut cu toege atât de tare, în cât ostașii cei ce-l băteau, au obosit și au căzut pre pământ morți pre jumătate. Iară mărturisitorul adevărului, întărit fiind de Hristos, atât de vitejește stă, în cât se părea că pătimizește în trup strein și nu al său. După aceea spânzurându-l din poruncă, a fost

sfâșiat atât de tare, în cât muncitorii cei sfâșiau au obosit și au căzut pre pământ. După acestea a fost dat fiarelor spre mâncare, iară fiarele o minune! se tăvăleau la picioarele sale ca niște oi blânde. Apoi a fost adus la capiște ca să se închine idolilor, dar el prin rugăciunea sa i-a zdrobit pre ei. În sfârșit a hotărât împăratul ca să-i taie capul, și îndatăși s'a uscat mâna gelatului ce eră să-i taie capul. Deci luând alt gelat sabia, și ridicându-o ca să-l lovească, asemenea a pățimit și acela.

Deci a fost aruncat sfântul la închisoare și iarăși de acolo s'a adus spre cercetare. Și fiindcă sfântul a arătat vederat că cu cercarea muncilor nici odată nu se va lepăda de Hristos, pentru aceasta a fost legat cu lanțuri și a fost surghiunit la Priconison (care acum se numește Marmara). Deci purtându-se cu lanțurile făcea pre cale nu puține minuni: izgonind draci, leproși curățind, tot felul de boale vindecând, idoli cu singur cuvântul surpându-i și în țărână și apă prefăcându-i. Apoi ducându-se la Nicheea legat, îndată ce numai s'a atins de o vestită capiște idolească, au căzut toți idoli pre pământ și s'au zdrobit. Deci prin asemenea minuni mulți au crezut în Hristos, împreună cu cari eră și comitul cetății și șase ostași ai săi.

Deci dar ajungând sfântul la părțile Sigrianei, care se află la Midia, multe minuni a făcut și acolo. Iară cei ce se aflau acolo, au înștiințat pre sfântul că, acolo lângă ei se află un om creștin, Euviot cu numele, carele a suferit adică feluri de pedepse și de munci, dela boerul pentru credința lui Hristos, însă a fost păzit nevătămat și nebiruit ca un diamant și a făcut înfricoșate și mari minuni. Deci acestea auzindu-le sfântul Fileter, a voit să vadă pre Euviot, pentru aceasta îngerul Domnului, a mers la Euviot, și a zis lui: Ieși puțin din chilia ta, și du-te la cutare loc, ca să întâmpini pre sfântul Fileter cel împreună cu tine mucenic. Deci Euviot a ieșit din chilia sa, și se pogori de pe muntele Sigrianei. Iară sfântul Fileter, povățuit fiind de un om de loc calea ce mergea la chilia sfântului Euviot, se suea pe acelaș munte al Sigrianei împreună cu comitul ce crezuse și cu cei șase

ostași ai săi. Deci suindu-se puțin, a văzut pre fericitul Euviot că se pogoră către ei. Pentru aceea heritindu-se unul pre altul și de bucurie multă umplându-se, s'au suit toți împreună la chilia sfântului Euviot, și acolo ei zăbovindu-se șapte zile, a adormit fericitul Fileter somnul cel dulce și dorit și s'a mutat către doritul său Hristos, dându-și sufletul său în mâinile lui, pre carele l'a îngropat sfântul Euviot la chilia sa. Asemenea și comitul și cei șase ostași ai săi, au adormit și aceștia după unsprezece zile a mergerei lor acolo, și s'au îngropat și aceștia lângă mormântul sfântului Fileter, lăra cele pentru sfântul Euviot, s'au scris mai 'nainte în optsprezece zile ale acestei luni.

Intru această zi, sfinții cei ce prin sfântul Fileter au crezut în Hristos, comitul și cu dănsul șase ostași cu pace s'au săvârșit.

Stih: Pre calea ce le au stătit înainte spre bun sfârșit.

Cei șapte pre aceasta în ceruri au sosit.

Intru această zi prea cuviosul Leon arhiman-dritul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Hristoase, Leon din viața aceasta curgătoare mutându-se,

Te vedeă pre tine puia de leu din Iuda, bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Casa cea de gând Muceniță, fiind întărită pe mărturisirea lui Hristos, porbindu-se pâraele muceniei, nici cum nu o au mișcat, ci strigai: Dumnezeule bine ești cuvântat!

Știind pre Soarele dreptății Muceniță, nu ai vrut să jertfești soarelui duple porunca răului credincios tiran; ci cântai: Dumnezeul nostru bine ești cuvântat.

Din sfințite sângiurile tale văpsindu-ți ție haină mohorâtă, ți s'a încununat capul cu cunună de biruință Muceniță; și acum stai înaintea lui Dumnezeu, Împăratul cel nemuritor, veselindu-te.

A Născătoare:

Cela ce înfașură Cerul cu nori, și pământul cu negură, născându-se din pântecul tău cu scutece se înfașă și se culcă în iesle, Maică a lui Dumnezeu fără prihană, mântuind din supărarea greșelilor pre cei ce te știu pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Dimpreună cu bărbatul tău purtând jugul lui Hristos, purtătoare de Dumnezeu v'ați ogorit sufletele cu plugul rugăciunile voastre, și arătura bunătăților lucrându-o, vă îndulciți de mărirea cea de sus în veci.

Ca maslinul sădindu-te în casa lui Dumnezeu, duple cum zice psalmistul, cu untdelemn al ostenelelor tale, ungi tăi nuit inimile și fețele celor ce cu credință laudă suferințele tale Cuvioasă.

Slavă:

Cu roua postirei stingând cuptorul patimilor, a izvorit cu ploaia rugăciunilor tale noianuri

de vindecări, care înneacă su-
părarea patimilor, ale celor ce
te cinstesc pre tine Melanie.

Și acum, a Născătoarei:

Până te-a numit David Prea-
curată, ca una ce ai priimit
ploaia cea cerească, care usucă
pâraele nelegiuirei, și adapă
cugetele credincioșilor cele în-
țelenite în păcate.

Peasna 8, Irmos:

Măinile intinzându-și Daniil...

Săracilor și văduvelor, lipsi-
ților și tuturor celor ce
au trebuință, ai împărțit averea,
iubind poruncile cele nestră-
mutate ale Atotțiitorului, și
căutând să afli cinstitul pahar
al muceniei, bându-l ai încetat
a mai dori cinstită fecioară.

Ca o zestre ai adus lui Hris-
tos postirea, lacrămile, omorâ-
rea patimilor, vărsarea sângelui,
și împungerea coastei. Pentru
aceea și el ți-a dat cunună
care nu se învechește, și cămara
ce nu se strică, și mărire ne-
muritoare.

Dimpreună cu îngerii locu-
ești în lumină, cu cetele fecioa-
relor și cu adunările mucenicilor
împreună prăznuești, văzând
fața Mirelui tău, și împărtășin-
du-te de mărirea cea lumina-
tă, strigi bucurându-te: Toate
lucrurile laudați pre Domnul.

A Născătoarei:

Iată acum a lipsit domn și
povățuitor din neamul Iudei;
că tu cea fără prihană ai năs-
cut pre cel mai 'nainte proo-
rocit, pre Hristos așteptarea
neamurilor, căruia cântăm: Bine
cuvântați toate lucrurile pre
Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioși.

Săvârșindu-ți inima și trupul
locaș Treimei celei mai pre sus
de Dumnezeire, ai zidit case
dumnezeesti, vrednico delaudă
în care ai adunat cete de fe-
cioare și coruri și ai întrunit
adunări, care cu un glas laudă
și slavoslovesc pre Hristos în
veci.

Strălucind cu înțelepciunea,
cu bărbăția, cu curăția și cu
dumnezeasca dreptate, ai
avut umilința ceea ce duce la
înălțime, care te-a înălțat pre
tine către Cer și prin care ai sur-
pat pre șarpele cel mult lăudă-
ros, Cuvioasă. Pentru aceea
te cinstim ca pre o adevărată
purătoare de biruință.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu milostenia ai câștigat milă
că risipind ai dat celor lipsiți;
dreptatea ta rămâne în veci,
și dobânda cea de la dânsa
rămâne neînvechită, cuvioasă

Melanie purtătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta te cinstim ca pre o adevărată purtătoare de biruință.

Și acum, a Născătoarei:

Intreitele valuri ale patimilor mă turbură, adâncimea deznădăjduirii mă înneacă; mântu-ește-mă Maică ceea ce ești fără prihană, care ai purtat în pân-tece pre Mântuitorul Domnul, cel ce s'a născut ca un prunc în iesle; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul.

Să laudăm bine să cuvântăm

Pre tinerii cei bine credin-
„cioși în cuptor, Nașterea Năs-
„cătoarei de Dumnezeu i-a
„mântuit; atuncea fiind închi-
„puită, iară acum lucrată; pre
„toată lumea ridică să-ți cânte-
„ție: Pre Domnul lucrurile lău-
„dați-l, și-l prea înălțați întru
„toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos.

Hristos piatra cea netăiată...

Cei ce dau închinăciune pie-
trelor, iar nu Ziditorului,
nesuferind a te vedea plecată
lui Dumnezeu, mărită, te-a tăiat
cu sabia, logodindu-ți prin
moarte dumnezeasca nemu-
rire.

Cetatea Tesalonichenilor se
laudă cu scutecile și cu nevo-

ințele Muceniță, iară Biserica
cea de sus a celor întâi năs-
cuți, are pre dumnezeescul
tău Duh, veselindu-se cu dreptii.

Tămâe și aur și smirnă, au
adus filozofii cu credință celui
ce s'a născut în Vitleem; iară
nevointa Anisiei a adus chinu-
irea cea prin sânge, rugându-se
lui pentru noi.

A Născătoarei:

Toiag ai odrăslit din rădăci-
na lui Iesseiu Născătoare de
Dumnezeu, născându-ne nouă
astăzi floarea Dumnezeiei,
pre Hristos Preacurată, pre
cela ce ca un Dumnezeu este
neîncăput, iară acum ca pre un
prunc înfășat cu scutece, îl
slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu adevărat la înălțimea
desăvârșirii celei curate te-ai
sui fericită Melanie, și ai ajuns
cetele celor fără materie, câș-
tigându-ți dorirea cea adevă-
rată, unde te veselești de iz-
vorul bunătăților; pentru aceea
toți te fericism.

Impreună cu cetele sihastri-
lor te veselești, carii s'au postit,
și patimile ș'au omorât; și vezi
frumusețea lui Dumnezeu, cu
față luminată care mai 'nainte

o aveai curată, prin curăția minței, Melanie pururea laudată.

Slavă :

Umblând pe cărarea cea strâmtă, ai ajuns la lățimea cea desfătă a raiului, unde este bucuria celor ce prăznuesc, unde este lemnul vieții; neîncetat adu-ți aminte de noi cari săvârșim praznicul adormirei tale.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce se poartă minunat pe umerile Heruvimilor, acum șade în brațe de Fecioară curată, și cu scutece se înfașă, dezlegând legăturile răutăților noastre, și ca un prunc cu lapte se hrănește, cela ce hrănește toată suflarea.

Imnosul :

Eva adecă prin boala neascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla care ai purtat în pân-tece, lumi binecuvântarea „ai înflorit. Pentru aceasta toți „te slăvim“.

SVETILNA

Podobie : Femei auziți glas...

Sicriul moaștelor tale, izvorăște mir de bun miros, vindecând boalele oamenilor fecioară muceniță mărită Anisie. Pentru aceea prăznuind pomenirea

ta cea purtătoare de lumină, te rugăm: Roagă-te lui Hristos pentru cei ce te laudă.

Slavă, a Cuvioasei, asemenea :

Melanie pururea pomenită, lauda călugărițelor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, curățește-mă luminându-mă pre mine, carele despre amândouă părțile m'am negrit cu negreala patimilor; ca să te cinstesc luminat, și să prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Și acum, a praznicului asemenea :

Dumnezeu cel ce a fost pururea mai 'nainte de începere și este împreună cu Tatăl, acum din Duhul sfânt se naște negrăit din tine Fecioară, în Vitleem, în dumnezeiasca peșteră, și înfășându-se este culcat în ieslea celor necuvântătoare, dezlegând legăturile greșelilor mele.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie : Ingerștile puteri mergeți înainte...

O ce taine mai pre sus de minte și negraite! Cum cel neîncăput înfășându-se în scutece este culcat în ieslea celor necuvântătoare, ca un prunc! mântuind pre toți de necuvântare, și suindu-ne la ceruri, pre noi cari strigăm lui: Bine

cuvântat ești Dumnezeuul nostru
cela ce te-ai născut, slavă ție!

De două ori.

Pre Emmanuil carele s'a născut în peșteră, steaua l'a vestit de sus filozofilor, fiind el Soare al dreptăței necuprins, și în iesle cuprins, fiind îmbrăcat cu trup material; către carele strigăm: Binecuvântat ești Dumnezeuul nostru cel ce te-ai născut slavă ție.

Acum pre pământ s'a arătat prunc cela ce din Tatăl s'a născut mai 'nainte de veci. Bucură-te toată zidirea! Cerurile să se veselească, văzând pre cei amăgiți mai 'nainte, iarăși uniți cu Dumnezeu și strigând lui: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru slavă ție.

Slavă.

Voind te-ai pogorât plecând cerurile Doamne, și te-ai sălășluit negrăit în pânțele fecioresc, și prunc te-ai cunoscut născându-te în peșteră, și te-ai amestecat cu oamenii, arătând calea aleasă celor ce strigă ție: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru slavă ție!

Și acum, asemenea:

Nestricată, curată, cunoscându-se pre sineși Fecioara după

minunata și netâlcuita ei naștere, strigă: Necuprinsule de cuvânt Doamne! Prunc înfășat te țin pre tine, și te slavoslovesc împreună cu păstorii, strigând cu credință: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție!

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas al 6-lea.

Podobie: Ingerștile puteri...

Cu toiag de fier te vei păstori jidove, ca un neascultător și protivnic proorocilor, că Fiului carele s'a născut îi dă Tatăl în moștenire neamurile și stăpânirea a tot pământul; iară pre tine te va lepădă vărsătorule de sânge, că nu te pleci a strigă: Impăratul lui Israil Hristos a venit.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale...

Strigă o Davide, strămoșule și prooroace, pre cine numești Stea luminoasă, care a strălucit înaintea luceafărului? Pre cel ce s'a născut mai presus de fire din Fecioară, căruia strigăm popoarele întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție!

Stih: Din pânțele mai 'nainte de lucefăr te-am născut.

Grăește de față o Isaie: Iată

o Fecioară va lua în pânțece fără de bărbat, și va naște fără de sămânță pre Ziditorul și Stăpânul tuturor veacurilor. Căruia strigăm întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu, cântând lăminat: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeuul nostru slavă ție!

Slavă, și acum, glas al 5-lea:

Văzându-te toată zidirea că te-ai născut cu trup în Vitle-em, pre tine lucrătorul și ziditorul tuturor, se înnoește iarăși și se zidește din nou. Soarele și-a întins lumina, și pământul se veselește, și filozofii împărații dela Persida, din stea pricepându-se; păstorii spăimântându-se foarte, se miră, și se închină lui Dumnezeu, dimpreună cu ceeace l-a născut cu trup; o minune! Hrănitorul se hrănește din Maică prea curată, pentru mântuirea și zidirea lumii.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulă și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 8-a, pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melaniei Romana.

Slujba ei s'a pus mai înainte în 30 de zile, pentru că aicea în 31 de zile, odovăindu-se praznicul Nașterii lui Hristos, se cântă toată slujba a însuș praznicului, afară de Vohod și de Parimii. Iară după a 6 Peasna punem și Sinaxarul sfintei Melaniei.

Intru această lună, 31 de zile, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melaniei Romana.

Stih: Nu cu mână materialnică și cerneală Melanie,

Ci Dumnezeu, de și ai murit, între cei vii te scrie.

In treizeci și una cu adevărat,
Melania din lume a zburat.

Aceasta a fost pe vremea împărăției lui Onorie, de neam slăvit și lăminat, care a iubit pre Domnul Hristos din tot sufletul ei, și a vrut să-și păzească fecioria, iară părinții ei, și fără voia ei o au măritat-o, și s'a făcut maică a doi copii; apoi murindu-i și părinții, și copiii, și ea părăsind cetatea, se află într'un locușor afară din cetate, și priimeă străinii ce mergea acolo, și căută pre cei ce erau la închisori și la urgi. După aceea vânzându-și toate averile și moșiile, și tot ce a avut, cari erau multe, a strâns aur miriade, adică o sută douăzeci de mii de galbeni, care îi cheltui pe la mănăstiri și pe la biserici, și mănca în două zile odată, de aci a cincina zi, apoi numai sâmbătă și Duminică gusta hrană, și scria foarte iscusit și cu meșteșug. Deci aflându-se șapte ani în Africa, și ușurându-se de cea multă avuție ce avea, se duse la Alexandria, și de acolo la Ierusalim, unde închizându-se într'o chilie, și strângând nouăzece de fecioare, le ținea în cheltuiala ei, de toate câte le trebuia. După aceea cuprinzându-se de durerea coastelor, se bolnăvi foarte rău, și chemând pre Teofil episcopul Eleterupolei, și priimind dela dânsul dumnezeiasca împărtașire, și șezând surorile, le zise cuvântul cel de apoi: «Precum Domnului i s'a părut, așa a și făcut», și îndată și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zotic, hrănitorul de săraci.

Stih : Pre Zotic mulari sirepi târându-l alear-gă săltând,

Incepând calea dela pământ, și în ceruri săvârșind.

Acesta era din Roma cea veche, de neam cinstit și luminat, și pedep-sindu-se din copilărie cu tot felul de învățătura înțelepciunii, și fiindcă eră om cu minte, se mută de acolo, și se duse la Constantinopol, cu voea și cu porunca celui dintru împărați marelui împărat Constantin, și se cinsti de către acela cu vrednicia maghistrianului, viind împreună cu dânsul și alți oarecari boeri dela Roma la Constantinopol, adică cel ce era preste arme maghistrian, și Pavlin nepotul acestuia. Pe lângă aceștia și Olimvie și Viros, Sevir și Marian, Antim, Urvichie, Isidor, Calistrat, Florentie, Euvul, Sampson, și Studie, și minunatul acesta Zotic, cu acăror nume se răspunde și până astăzi cinstitelor locașuri.

Și se povestește că intru acea vreme a intrat boala cea mare în Constantinopol, și cum împăratul a dat poruncă, să se arunce în mare, cel ce va cădea într'acea boală, care moarte neputând vedeă sau a auzi cinstitul acesta om, și arzându-se de dragoste ce aveă către Dumnezeu, merse la împăratul, și zise: Să dea împăratul slugii sale aur mult, și voiu cumpără mărgăritare și pietre scumpe luminoase, intru slava și cinstea împărăției sale, că foarte sunt eu cunoscător de acestea; și îndată porunci împăratul să se facă aceasta. Iară el ca un iubitor de Dumnezeu, și iscusită slugă ce eră lui Dumnezeu, dacă luă aurul ieși afară vesel; și dând o seamă de preț, răscumpără din moartea aceea a înecării, pre cei ce se dă de către eparhul la pierzare, și-i luă de-i duse de cea parte de Vizantia, în muntele ce se chemă pe atunci Eleon. Și făcând corturi și colibi, i-a odihnit într'însele. Această câștigată de Dumnezeu neguțatorie nu s'a ascuns de cei mulți, de vreme ce le da mult ajutor în toate zilele, că erau mulți, care făcându-se, putea să aducă mare foamete în cetate. Iară după moartea marelui și deapururea pomenitului împărat Constantin, luând toată im-

părăția răsăritului, fiul său Constantie nu cu blagocestie, de vreme ce eră arian, muncit-a cu multe feluri de munci pre mulți din blagocestivi, căruia îi eră urât și fericitul Zotic, căci era pravoslavnic, însă se sfiă pentru dragostea sfântului Constantin tatălui său, ce avea către Sfântul. Ci aflând bună pricină, îl huleă, că prin mijlocul lui venise în cetate boala leproii. Și se întâmplă de căzu într'acea boală și fiica împăratului care o a dat tatăl său pe seama eparhului, ca să o înece în mare. Iară sfântul Zotic dând slujitorilor obișnuita plată după obicei, o cumpără și o puse cu ceilalți leproși.

Deci făcându-se foamete ce așteptă după lăsarea lui Dumnezeu, și viind cetatea la lipsă de bucate, împăratul cerca să afle pricina foametei, deaceia găsind vreme năpăstuitorii, și pizmașii adevărului, pârără pre sfântul, și adevără că el eră pricina; căci da de prisosît hrană la cei leproși, cari erau mulțime nenumărată. Iară împăratul auzind aceasta, și contenindu-și oarece mânia, se sfiă puțin de Sfântul, și se trăgeă înapoi, că doară va lua mărgăritarul și pietrele scumpe; însă fiind invitat de oamenii voitori de rău, porunci să-l prinză, iar Sfântul aflând, grăbi de intră pe ascuns în palatul împărătesc, și se ivi înaintea împăratului, și împăratul îi zise cu blândețe de față: Venit-a Maghistriane corabia, care aduce mărgăritarele și pietrele cele scumpe? Cuviosul îi răspunse: A mea împărate, a venit. Pentru aceasta de-ți este voia vino cu robul tău, și o vei vedeă adevărat. Deci îndată împăratul nepuind vreme la mijloc, purcese a merge, iară fericitul Zotic alergând mai 'nainte la Eleon, porunci să iasă din colibi frații intru Hristos, împreună cu fiica împăratului, să-l întâmpine cu lumânări aprinse. Deci sosind împăratul la locul acela, și văzând pre leproși cu lumânări aprinse, mirându-se de mulțime, zise: Ce sunt aceștia? Iară el arătând cu degetul, zise: Aceștia sunt o împărate pietrele cele fără de preț, și mărgăritarii cei luminoși, care le-am cumpărat cu multă trudă; iară împăratului pârându-i-se lucru de batjocură, se aprinse de mânie, și porunci de-l legară fără de nici o milă de mulari sălbateci, ca trăgându-l, îngrab să-l lipsească de viață, ru-

pându-i-se mădulările pe pietre. Deci îndată făcându-se aceasta, stând împăratul și privind îmboldind slujitorii mularii cu bolduri, trăgea pre sfântul cu alergătură silnică, dela deal la vale, de care i s'a risipit mădulările tot bucăți, și i-a sărit ochii. Și în locul ce s'a întâmplat acestea, îndată a izvorât izvor de apă curată, și adăpătoare, care tămăduiește toată boala și slăbiciunea, întru lauda și slava și cinstea iubitorului de oameni, Dumnezeu, și slugii sale. Deci dar fiind fericitul așa târît și-a dat sufletul la Dumnezeu, în care loc îndată stătură și mularii neclățiți, măcar că-i băteau slujitorii și-i sileau; și nu numai aceasta, ci o prea slăvită minune! că și cu glas omenesc, strigară auzind toți, muștrând nemilostivirea și cruzimea împăratului făcându-l orb și nesimțit, și ziseră: Aicea să se îngroape Sfântul. Acestea văzând, și auzind împăratul, și minunându-se se rugă lui Dumnezeu cu amare lacrimi și suspinuri, și cu zdrobită inimă strigând: Că din necunoștință a fost cele ce a făcut, și îndată porunci de îngropare trupul Sfântului cu mare socotință, și cu nespusă cinste, și cu mare osârdie făcu casă leproșilor cu cheltueli împărătești, dând acolo de pomană multe sate și venituri. Iară cinstitutele moaște ale sfântului Zotic, de atunci pînă în ziua de astăzi cu Darul iubitorului de oameni Dumnezeu, nu încetează a lucra minuni nepovestite. Și se face soborul lui în sfânta biserică a sfântului apostol Pavel, ce este la Orfanotrofion, adecă hrănitoarea de săraci.

Intru această zi, sfântul Ghelasie, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Ghelasie până la sfârșitul vieții viind,

Rădea de viață, vrednică de răs fiind.

Intru această zi, sfintele zece fecioare din Nicomidia, străpungându-li-se ochii, și strujindu-li-se coastele, s'au săvârșit.

Stih : Pentru străpungere și strujire indoită răsplătire cu adevărat.

Cunosc pre ceata fecioarelor cea de două ori cinci că au luat.

Intru această zi, sfânta muceniță Olimpiodora în foc s'a săvârșit.

Stih : Olimpiodora pentru nevoința focului are daruri,

Laude, iară nu Olimpiecească cunună de flori.

Intru această zi, sfântul Gaie, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Dumnezeescul Gaie multe dureri în viață a suferit,

Și acum strălucite răsplătirile durerilor a dobândit.

Intru această zi, sfânta muceniță Nemi de sabie s'a săvârșit.

Stih : Bărbat purtător de sabie pre Nemi nu o îngrozește,

De ar și muri de sabie, încă mai mult se veselește.

Sfântul mucenic Vusiris împuns cu bolduri de către femei s'a săvârșit.

Stih : Trupul lui Vusiris împuns ca pânza prin bolduri s'a văzut,

Prin care țesătură nouă Domnului s'a țesut.

Pomenirea sfântului mucenic Gaudentie.

Stih : Nu de tot luptei nevoitorilor neinvățat, Gaudentie de și nu prin luptă duhul s'a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

La Vecernie Stihirile pe 6, Stihoavna și celelalte. La sfârșit pomenim numele sfintei Melaniei. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de trei ori și Sedelnele praznicului. Canonul praznicului cel întâiu cu Irmosul pe 8, și al doilea cu Irmosul pe 6. Catavasiile: *Hristos se naște...* și celelalte ca la însuș praznicul. La Liturghie Fericirile din Canoane, Peasna a 9, pe 8. Prochimen și Chinonicul Nașterii. Iară Apostolul și Evanghelia, a zilei.

A ȘTI NI SE CUVINE

Că de se va întâmpla odovania praznicului Nașterii lui Hristos Duminică.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia cea mică, Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE:

Catisma întâia *Fericit bărbatul...*

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei 3, ale praznicului 4, glas 2: *Veniți să ne bucurăm Domnului...* și ale Sfinților trei. Slavă a sfinților, glas 6: *Pomenirea săvârșim...* Și acum, a praznicului, glas 2: *August*

singur stăpânind... Vohod, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, Slavă, glas 5: *Maghi împărații Perșilor...* Și acum, glas 6: *Dăntuesc ingerii toți...* La Stihovă, Stihirile Învierii, Slavă, a Sfinților, glas 6: *Pomenirea Arhierilor...* Și acum, a praznicului. La binecuvântarea pânilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu...* de două ori, și al Sfinților odată: *Bine vestește Iosife...*

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii de două ori. Slavă, al Sfinților, Și acum, al praznicului. După obișnuitele Stihologii, Sedelnele Învierii, cu ale Născătoarei lor; Apoi: *Fericiți cei fără prihană...* cu Troparele Învierii. Soborul ingeresc... Ipacoi al glasului și cetirea praznicului. Antifonul, Prochimenul glasului, și *Toată suflarea*. Evanghelia Învierii: *Învierea lui Hristos văzând...* După Psalm 50 Stihira Învierii. CANOANELE: al Învierii, cu Irmosul pe 4, al sfinților pe 4, și ale praznicului, amândouă Canoanele, pe 6. Catavasiile praznicului: *Hristos se naște...* După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul Sfinților și Sedealna lor; Slavă, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul praznicului. La a 9 Peasnă: *Ceea ce ești mai cinstită...* Exapostilaria Învierii. Slavă a sfinților, Și acum, a praznicului. La Lăudări,

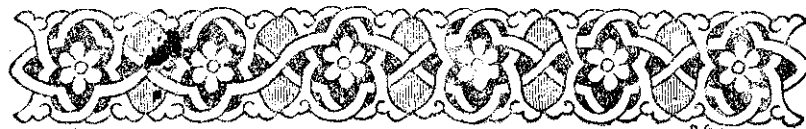
Stihirile Învierii pe 4, și ale praznicului 4: *Veseliți-vă dreptilor...* cu Pripelele lor. Slavă a Sfinților, glas 8: *Sângele și focul...* Și acum *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovla cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai. Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri Troparul Învierii, Slavă, al praznicului și al Sfinților pe rând. Și acum, a Născătoarei ceasului, Condacul praznicului și al Sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului întâiul Canon, Peasna 9, pe 4, și al sfinților, Peasna 6, pe 4. După Vohod, Troparul Învierii, al praznicului și al Sfinților Slavă, Condacul sfinților, Și acum, al praznicului. Apostolul către Galateni: *Frăților, arăt vouă Evanghelia care s'a binevestit de mine...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară după ce s'a dus Maghi, iată ingerul Domnului...* chinonicul: *Lăudați pre Domnul din ceruri...* și al praznicului.

VEZI: De se va întâmplă după praznicul sau ieșirea Nașterii lui Hristos sâmbătă, Vineri seara, La Doamne strigat-am: slavă, Și acum, a praznicului; iară a Născătoarei, cea dintâiu a glasului ce se întâmplă, nu zicem.

Sfârșitul lunii Decemvrie și lui Dumnezeu slavă

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI DECEMBRIE

LA UN PROOROC

Tropar, glas al 2-lea.

Ă Proorocului tău Doamne (N) pomenire prăznuind, printrînsul te rugăm mântuește sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glas al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândetelor, învățator înfrînărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Tropar, glas al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflăte, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răb-

dând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat dela tine Dumnezeuul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat dela tine Dumnezeuul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA O MUCENIŢĂ

Tropar, glas al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primeşte-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glas al 8-lea

Al pravoslaviei îndreptătoarele, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei; al lumii luminătorule, podoaba Cuvioşilor cea de Dumnezeu, în-suflată, (N) înţelepte cu învăţăturile tale pre toţi i-ai luminat, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glas al 8-lea.

Cu curgerile lacrărilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat,

şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glas al 8-lea.

✕ Întru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel duple chip că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucru cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună 'se bucură Părinte (N) duhul tău.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glas al 8-lea.

Întru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel duple chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură Cuvioasă (N), Duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 1-iu.

Minunea minunilor, ceeace ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sământă, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedeă nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceeace ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenunțită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Ceeace ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sământă pre Domnul, izvorul vieții; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de Maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul. glas 1.

A ta folosință agonisind, Preacurată, și

cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, duple datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 1-iu.

Ceeace ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 1-u.

A ta folosință agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 1-iu.

Gavriil zicând ție Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine siciul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătă de cât

cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine; slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 2-lea

Ceea ce ești izvorul milei, îndurării, ne învrednicește pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapănarea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai Marele Voevod.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul. glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeești ne-am făcut părtaș prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta după datorie, pre tine toți cu bună credință te ferim.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul. glas al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară pre tine te laudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul, și moartea s'a omorât și noi cei morți ne-am sculat, și

vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțămind, slăvim că pre un puternic, pre Hristos Dumnezeu nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârșitul Utreniei, glas al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânță Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas al 2-lea.

Firei cei dumnezeeești ne-am făcut părtași... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 2.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim.. **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas al 2-lea

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

ră-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas al 5-lea.

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și Mercuri la Dumnezeu este Domnul. glas al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor, toată s'a surpat, și țaria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, după datorie pururea te laudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

MERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai pre sus de fire și cu trup te-ai arătat fără de stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbotă la Dumnezeu este Domnul... glas al 5-lea

Bucură-te ușa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul și acoperământul, celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel nevi-forât și neispitită de nuntă; ceea ce ai născut cu trup pre Facătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te ruga, pentru cei ce laudă, și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 6-lea

Începătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei

Ingerescul cuvânt ai luat și tron de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul...glas al 6-lea.

Nădejdea lumei cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată,

La sfârșitul Utreniei, glas al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia Dar spre folosul cererei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârșit.

MIRCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul. glasul 6.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătăței lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea:

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre

Hristos, dătătorul de viață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei glasul al 6-lea.

P re cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul glas 6.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pânțele tale, și ai odrăslit fără de sămânță, pământule sfinte, lumei mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas al 6-lea.

P re cel ce s'a născut..

vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșale mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas al 7-lea.

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserică dumnezească te-ai arătat binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

Bucură-te, aducem ție de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei, glas al 7-lea.

Împacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieața noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ție.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glas 7.**

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioșii nu avem fără numai pre tine, și pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul, **glas al 7-lea.**

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea poroocilor și a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință slăvindu-te, cu bună credință te laudăm.

La sfârșitul Utreniei, glas a 7-lea:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu limba slăvindu-te, credincioșii te laudăm.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 7.**

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glas 7.**

Că ceea ce ești vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăduesc spre tine prea laudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșalelor; că tu, pre cei vinovați păcatului i-ai

mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și după naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecul tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Bucură-te ceea ce prin înger ai primit bucuria lumii; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glas al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecelluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Întărirea credinței cea neclătită și cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioșii. Bucură-te ceea ce Piatra vieții în pântecul tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați; bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeuul nostru.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul **glas 8.**

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură,

luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o rabzi Fiule și Dumnezeuul meu.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a lezei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință laudându-te, cu bună credință te slăvim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Ușa vieții cea înțeleghătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus...**

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul...

Vezi mai sus

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...glas 8.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai rădat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primește pre Născătorea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârșitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Membrii Comisiunii însărcinați de Sfântul Sinod cu revizuirea cărților de ritual: 1) I. P. S. Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului, 2) P. S. Platon Ploșteanul, Vicarul Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei, 3) P. S. Arhiepiscopul Ilarion Băcăuanul. P. S. Platon a revăzut textul acestui volum, care s'a editat de Tipografia Cărților Bisericești, condusă de d-nul Pavel Suru. Imprimarea prezentului volum s'a făcut la Tipografia din M-rea Cernica, sub îngrijirea tehnică a d-lui Gh. Moraru; Corector fiind preotul hagi G. D. Cruceanu, doctorand, Parohul Bisericii Cernica-Ilfov.

